

Altun Qizil

4
1988

بۇلاق

بىراق

تۇنجى قېتىم كلاسسىك دەرىجىدىكى ۋە خەلق پەنخانىسى دەرىجىسىدىكى
پەن خەلقىنىڭ تۇرۇنغۇسى

9-يىل نەشىرى

تۇنجى قېتىم 25-سان

1988

Alimov

باش مۇھەررىر: ئابدۇۋېلى خەلپەتوپ.
مۇئاۋىن باش مۇھەررىر: مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن.
مۇھەررىرلەر: نىجات مۇخلىس، پەرىدە ئىمىن، مەھمەتتۇردى مىرزىئەخمەت،
يالقۇن ئىسمايىل.

تەھرىر ھەيئەت ئەزالىرى (ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە):
ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، ئابدۇرىشىت ئىسلام، ئابدۇسالام ئابباس، ئابدۇشۈكۈر
تۇردى، ئابدۇۋېلى خەلپەتوپ، ئابلەت ئۆمەر، ئەخەت ھاشىم، تېيىپجان ئېلىيىپ،
رەھىمتۇللا جارى، شەرىپىدىن ئۆمەر، قەييۇم تۇردى، قۇربان بارات، مەمتىن
يۈسۈپ، مەھمەتتۇرسۇن باھاۋىدىن، مەھمەت رېھىم، مەھمەت زۇنۇن، ئوبۇل
ئىسلام، ئىبراھىم مۇتىنى، ئىمىن تۇرسۇن.

بۇلاق

1988 - يىل 4 - سان

تۇنجۇ كلاسسىك ئىدە بىياتىدىن

- (1) نۇھ ئىلە يەھىسا سالام قىسسەسى رە بىغۇزى (1)
- نەشرگە تەييارلىغۇچى: ھاجى نۇرھاجى
- (12) ئىبراھىم ۋە ئىسمائىل ئىلە يەھىسا سالام قىسسەسى رە بىغۇزى (12)
- نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس
- (39) شېئىرلار موللا نىياز (39)
- نەشرگە تەييارلىغۇچى: قادىر بۇلاق
- (60) مەسنەۋى ۋە مۇخەممەسلەر موللا قۇربان (60)
- نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھمەت تۇردى مىرزىمۇخمەت

شىرقى كلاسسىك ئىدە بىياتىدىن

- (87) نىزامى گەنجەۋى شېئىرلىرىدىن نەشرگە تەييارلىغۇچى: نېمە تۇللا ئىبەيدۇللا (87)

ئىدە بىياتى مۇھاكىمەسى

- (99) شائىر خوجا جاھان ئىرشى ۋە ئۇنىڭ شېئىرىي ئىجادىيىتى ھەققىدە ئا. مۇھەممەت ئىمىن (99)
- سەلەي چاققان كىم؟ تۇرسۇن قاھپارى (116)

مەشھۇر كلاسسىكلار

- (120) سەئىدى شىرازى (120)

«ئىسۇل - نىمىيا» دىن

رەبغۇزى

نۇھ ئەلەيھىسسالام قىسسىسى

نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— نىمىشقىمۇ سەۋرى قىلماي،
بتاقەتلىك قىلغاندىمەن، — دەپ پۇشايىمان
قىلىپ يىغلىدى.

يەنە بىر كۈنى بىر ئىت نۇھ ئەلەي-
ھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىۋاتتى، نۇھ
ئەلەيھىسسالام:

— ئەجەبمۇ سەت ئىتكىنا، — دېدى.
ئىت:

— سەن نەقىشنى ئەيىبلەمسەن
ياكى نەققاشنىمۇ؟ ئەگەر نەقىشنى ئەيىب-
لىمەكچى بولساڭ، مەن ئۆز مەيلىمچە
بۇنداق سەت بولۇۋالغان ئەمەسمەن.
ئەگەر نەققاشنى ئەيىبلىگەن بولساڭ،
نەققاش باشقا بىرسى ئەمەس، ئۇلۇغ تەڭ-
رىمنىڭ ئۆزىدۇر، — دېدى. نۇھ ئەلەي-
ھىسسالام دېگەن سۆزىگە پۇشايىمان قىلىپ
ھەددى-ھېسابسىز يىغلىدى.

بىر كۈنى تەڭرىدىن:

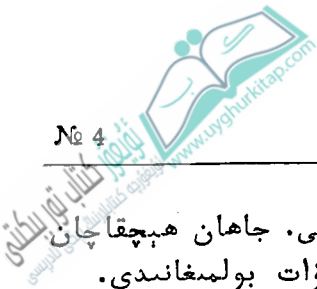
— ئەي نۇھ، كوزا ياسىغىن، —
دېگەن پەرمان كەلدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام
نۇرغۇن كوزىلارنى ياساپ پۈتكۈزگەندىن
كېيىن تەڭرى ئۇنىڭغا:

— كوزىلارنىڭ ھەممىسىنى سۇندۇرۇ-
ۋەتكىن! — دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەسلى ئىسمى
«لەكەب» ئىدى، ئۇ تولا يىغلىغانلىقى
ئۈچۈن «نۇھ» دەپ ئاتالدى. نۇھ ئەلەي-
ھىسسالامنىڭ يىغلىشىنىڭ سەۋەبلىرى مۇنۇ-
لار ئىدى:

بىر كۈنى شەيتان ئۇنىڭ قېشىغا
كېلىپ ئۇنىڭغا ناھايىتى كۆپ مىننەتدار-
لىق بىلدۈردى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:
— ئەي مەلئۇن! سەن نېمىگە مۇن-
چىۋالا خوشامەت قىلسەن؟ — دەپ سورى-
دى. شەيتان:

— ئەي نۇھ، بۇ ئالەمنىڭ خەلقى
سېنىڭ بىر دۇئايىڭ بىلەن دوزاخقا چۈ-
شۈپ، ھەممە دوزاخلار ئادەملەر بىلەن تول-
دى. مەن غەم - غۇسسەدىن خالاس بولدۇم.
ئەگەر سەن دۇئا قىلىپ مۇشۇنچە ئادەمنى
يوقاتمىغان بولساڭ، بۇ خەلقتىن قانچىلىغان
پەيغەمبەر، ئەۋلىيا، ئالىم، زاھىد، پەزىل-
لەتلىك تەقۋادارلار دۇنياغا كەلگەن بو-
لاتتى. ئۇلار ماڭا كۈندە مىڭ مەرتىۋە
لەنەت ياغدۇرغان بولاتتى. ئەمدى مانا
بۇلار ھەممىسى يوق بولدى. ماڭا سەندەك
يەتكۈزۈپ خىزمەت قىلىدىغان كىشى
يوق. مەن شۇڭا سەندىن بەكمۇ
مىننەتدارمەن، — دېدى. بۇنى ئاڭلىغان

ياسىغان كوزىلىرىنىڭ ھەممىسىنى سۇندۇ-
رۇۋەتتى ۋە:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم! كوزا ياسى-
غىن، دەپ پەرمان قىلدىڭ. جاپا - مۇشەق-
قەت بىلەن كوزىلارنى ياساپ پۈتتۈرسەم
سۇندۇرغىن، دېدىڭ. كوزىنىڭ ھەممىسىنى
سۇندۇرۇۋەتتىم. مېنىڭ مېھنىتىمنى زايا
قىلغىنىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ
سورىدى.

تەڭرى:

— ئەي نۇھ، سەن بەش - ئالتە كۈن
مېھنەت قىلىپ ياسىغان كوزىلىرىڭنى سۇن-
دۇرۇشقا كۆزۈڭ قىيماي مېھنىتىم زايا
بولدى، دەيسەن. ئويلاپ باق، مەشرىقتىن -
مەغربىگىچە بولغان ئارىلىقتا نۇرغۇن ئادەم -
لەر بار ئىدى. قانچىلىغان پەيغەمبەر،
ئەۋلىيا، ئالىم، پازىل، زاھىدلار بار ئىدى.
ئۇلار ناماز ئوقۇپ، روزا تۇتۇپ، زىكرى -
تەسبىھ بىلەن مەشغۇل ئىدى. سەن
«ھەممىسىنى يوقاتقىن!» دەپ دۇئا قىل-
دىڭ. مەن ئىجابەت قىلىپ ھەممىسىنى يوق
قىلدىم. ئەجەب مەن «شۇنچە ئادىمىمنى
نېمىشقا يوقاتقىن دەيسەن؟» دېمىدىمغۇ، -
دېدى.

نۇھ ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن خىجىل
بولۇپ قاتتىق يىغلاپ كەتتى. شۇنىڭدىن
كېيىن ئۇ «نۇھ» دەپ ئاتالدى.

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدا مەش-
رىقتىن - مەغربىگىچە بولغان يەر يۈزىدە
ئىنسانلار ناھايىتى كۆپ ئىدى. ئۆيلەر -
نىڭ ئۆگزىلىرى بىر - بىرىگە تۇتىشىپ
كەتكەن بولۇپ، ئۆگزىدىن - ئۆگزىگە
ئۆتۈپ باشقا مەملىكەتلەرگە يېتىپ بارغىلى
بولاتتى. ئادەمنىڭ كۆپلۈكىدىن يەر يۈزىدە
ئاشلىق تېرىيدىغان يەر قالماي، ئات - ئۇلاغ-
لار بىلەن تاغ - تاشلارنىڭ ئۈستىگە توپا تو-

شۇپ ئاشلىق تېرىشاتتى. جاھان ھېچقاچان
شۇ چاغلاردىكىدەك ئاۋات بولمىغانىدى.

ئىدرىس ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن
نۇرغۇن يىللار ئۆتۈپ، ئىسلام دىنى يو-
قالدى. ھەممە ئالەمنى بۇزۇقچىلىق، گۇناھ-
لار قاپلاپ كەتتى، ئادەملەر ئىككى گۇ-
رۇھقا بۆلۈندى. ھابىلىنىڭ ئەۋلادى ھەم -
مىسى شەھەرلەردە، ئىمارەتلەردە ئولتۇرۇ-
شاتتى. ئۇلارنىڭ ئەۋلادى ناھايىتى چى-
رايلىق ئىدى. قابىلىنىڭ ئەۋلادىنىڭ ئەر-
لىرى بەكمۇ سەت، كۆرۈمىسىز بولۇپ،
ئاياللىرى چىرايلىق ئىدى. ئۇلارنىڭ
ھېيتتا دۇمباق چېلىش ئادىتى بار ئىدى.
بىر كۈنى ئۇلار ھېيت مۇناسىۋىتى بىلەن
دۇمباق چېلىپ خەلقنى يىغدى. ھەزرىتى
شىش ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىدىن بىر
ئادەم كېلىپ ئۇلارنىڭ ئويۇنلىرىنى تاماشا
قىلدى. بۇ ئادەم ئاياللارنى كۆرۈپ بەكمۇ
زوقلاندى ۋە بېرىپ باشقا يىگىتلەرگە
بۇلار توغرىسىدا سۆزلەپ بەردى. يۈزدەك
يىگىت ئۇ ئاياللارغا قىزىقىپ، ئۇلارنى
كۆرگىلى باردى. ئۇلار بۇ يەردىكى بەزى
پاھىشە ئاياللار بىلەن تونۇشتى. كېيىن
باشقا ئادەملەرمۇ كېلىشكە باشلىدى. بۇ
يەردە شۇنىڭدىن كېيىن پىسقى - پاسات،
قەبىھ ئىشلار يۈز بېرىشكە باشلىدى. بۇ
خەلىقلەرنى توغرا يولغا دەۋەت قىلىشقا
تەڭرىدىن نۇھ ئەلەيھىسسالامغا: «ئىننا
ئەرسەلنا نۇھەن ئىلاقەۋمىھى ئەنئەنزىر
قەۋمەكە مىن قەبلى ئەن يەئىتىيەھۇم ئەزا -
بۇن ئەلىم» (بىز ھەقىقەتەن نۇھنى قەۋ-
مىگە «قەۋمىڭگە قاتتىق ئازاب كېلىشتىن
بۇرۇن ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرغىن» دەپ
ئەۋەتتىمۇ؟) ①، - دەپ پەرمان بولدى.

① قۇرئان كەرىم، 71 - سۈرە 1 - ئايەت.

قىلىشتىن قايتۇرۇپ، مېنىڭ بىرلىك ۋە بارلىقىمنى، ئۆزۈڭنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەرخىب قىلغىن. ماڭا ئۇلار ئىبادەت قىل- سۇن. ئۇ چاغدا ئاخىرەتتە ئۇلارغا جەننەت ئاتا قىلىمەن. جەننەتتە تەخت ئۇس- تىدە ئولتۇرغۇزۇپ تاج ۋە سەلتەنەت كىيىملىرىنى كىيىدۇرمىەن. تۈرلۈك نازۇ- نېمەتلەرنى ئىنتىم قىلىمەن. ئەگەر سېنىڭ دەۋەت قىلىشىڭغا ئۇنىماي مېنىڭ پەرمانىمنى تۇتمىسا، ئىمان- ئىسلامنى قوبۇل قىلمىسا ئۇلارنى تۈرلۈك ئازابلارغا دۇچار قىلىمەن. ئاخىرەتتە ئەبەدىلىككە بەد دو- زاختىن خالاس قىلمايمەن! - دېگەن پەرمان كەلدى. ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىس- سالام:

— ئەي تەڭرىم، دۇنيا چوڭ، ئادەم بەك كۆپ تۇرسا، مۇنچىۋالا ئادەمگە يال- خۇز ئۆزۈمنىڭ كۈچى يېتەرمۇ؟ ئۇلار مېنىڭ دېگەنلىرىمگە ئۇنىمىسا قانداق قىلىمەن؟ - دېدى. تەڭرىدىن:

— ئەي نۇھ، قورقمىغىن. مېنىڭ يارىلىقىمنى يەتكۈزگىن! - دېگەن خىتاب كەلدى.

ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام كاپىر- لارغا ھەر بىر كوچىدا، بازارلاردا تۇرۇپ نەسەت قىلدى. تەڭرىنىڭ ئەمر ھۆكۈم- لىرىنى يەتكۈزدى. كاپىرلار نۇھنى مەس- خىرە قىلىپ كۈلۈشۈپ «بۇ جىن تەگكەن ئادەم بەھۇدە سۆزلەرنى دەۋاتىدۇ» دەپ، تاش- خىشلار بىلەن ئۇرۇپ، باشلىرىغا توپا چاچتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— ئەي تەڭرىم، بۇلارغا قانچە نەسەت قىلساممۇ قوبۇل قىلمىدى. بۇلارغا نەسەت قىلغىلى ئۈچىيۈز ئەللىك يىل بولدى. شۇنچە يىلدىن بۇيان ئاران

ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالاممۇ: «مېنىڭ پەرزەنتىم بولساڭلەر قابىلىنىڭ ئەۋلادىدىن ھەرگىز ئۆيلەنمەڭلەر ۋە قىز بەرمەڭلەر»، دەپ ۋەسىيەت قىلغانىدى.

بىر كۈنى، كەلگەن يىگىتلەرنىڭ ھەممىسى بىر خوتۇنغا يېپىشتى. بۇ ئايال- لار كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىززەتلەپ قارشى ئالاتتى. بۇ يىگىتلەرنى ئىزلەپ كەينىدىن بىرنەچچە كىشى كەلدى. پايھىشە ئاياللار ئۇلارنىمۇ تۇتۇۋېلىپ ئازدۇرۇپ، پىسقى- پاسات، زىنا ئىشلارغا باشلىدى. ئۇلارنىڭ بىر- بىرىگە كۆڭۈللىرى چۈشۈپ قېلىشىپ ئەر- خوتۇن بولۇشتى. شۇنىڭ بىلەن قابىلىنىڭ ئەۋلادى ناھايىتى كۆپىيىپ كەتتى.

ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغان- دىن كېيىن قابىلىنىڭ ئەۋلادىدىن بەزىلەر «ئاتا- بوۋىمىزنىڭ قەبرىسىنى تاۋاپ قىل- ساق» - دېيىشتى. بۇنىڭغا بەزىلەر ئۇند- مىدى. بىر كۈنى شەيتان كېلىپ قابىلىنىڭ ئەۋلادلىرىغا:

— مەن ياغاچچى بولىمەن. سىلەرگە بىر سۈرەت (ھەيكەل) ياساپ بېرەي. شۇ سۈرەتنى تاۋاپ قىلساڭلار، ئادەم ئەلەي- ھىسسالامنى تاۋاپ قىلغاندەك بولۇسىلەر، - دېدى. ئۇلار ماقۇل بولدى. شەيتان شۇ زامان ئۇلارغا سۈرەت ياساپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بۇتقا باش ئۇرۇشقا باشلىدى. بۇتپەرەسلىك ئەنە شۇ چاغدىن باشلانغانىدى.

بۇ چاغلاردا دۇنيادا ئادەم شۇنچىلىك كۆپ ئىدىكى، بىر- ئىككى ئاي سەپەر قىلىشقا پۈتۈنلەي كوپا بىلەن يۈرەتتى. ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالامغا تەڭرىدىن:

— كاپىرلارنى بۇتقا ۋە ئوتقا سەجدە

قەرى ① يۇقىرى چىقىدۇ. ھېچقانداق جان ۋار تىرىك قالمايدۇ. سەن كېمە ياسايدۇ. سەن كېمىگە كىرگەن جانلىقلار تىرىك قالىدۇ. قالغانلار ھەممىسى ئۆلىدۇ، — دېگەن خىتاب كەلدى.

نۇھ ئەلەيھىسسالام تېرەكلەرنى كېسىپ تاختاي تىلدى. تاختايلارنى تۇتاشتۇرۇشقا تۆمۈرلەرنى تەييارلىدى. ئۇلار كېمىنى ئۈچ قەۋەتلىك قىلىپ ياسىماقچى بولۇشتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— شىر، ئېيىق، بۆرە، قوي، قۇش — قىچ، قۇرغۇيىلار بىر — بىرىگە دۈشمەن. ئۇلار بىر — بىرىنى تۇتۇپ يېسە قانداق قىل — مەن؟ — دېدى. تەڭرى:

— ئەي نۇھ، ئۇلار بىر — بىرىگە ھەرگىزمۇ چىقىلمايدۇ، — دېدى.

تاختايلارنى يونۇپ، ھەر بىر تاختاي — تاختايغا بىر پەيغەمبەرنىڭ ئىسمىنى پۈتۈپ چىقتى. كېمە ياغىچىغا تۆت پارچە تاخ — تاخ كەملىپ قالدى. بۇ تۆت پارچە تاخ — تاخ بولمىسا كېمە پۈتمەيتتى. نۇھ بۇ تاختايلارنى قانداق ھەل قىلىش ھەققىدە تېڭىر قاپ تۇرغىنىدا تەڭرىدىن:

— ئەي نۇھ، نىل دەرياسىنىڭ ئوت — تۇرىسىدا بىر چىنار بار. شۇنى ئەكىلىپ يارساڭ تۆت پارچە تاختاي بولىدۇ، — دېگەن خىتاب كەلدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— ئەي تەڭرىم، نىل دەرياسىنىڭ بۇ يەر بىلەن بولغان ئارىلىقى ئۈچ ئايلىق يول تۇرسا ئۇ چىنارنى يالغۇز ئەپكىلىش كە ئاجىزلىق قىلىمەن، — دېدى. تەڭرى:

— ئەي نۇھ، ئاچ ئىبىن ئۇنۇقنى بىر قېتىم تويغۇزۇشقا ۋەدە قىلىپ، چى —

سەكسەن ئادەم مۇسۇلمان بولدى. مەن نەسەت قىسام كۈندىن — كۈنگە ئاھانەت ۋە كۈلپەتكە قېلىۋاتمەن، — دېدى. تەڭرى:

— سەبىرى قىلىغىن، — دېدى. كا — پىرلار بالا — چاقىلىرىغا:

— ھېلىقى جىن تەگكەن بوۋاينىڭ سۆزىگە كىرمەڭلار. قولۇڭلاردىن كەلسە ئىزا — ئاھانەت قىلىڭلار، — دەپ ۋەسىيەت قىلاتتى. بىر كاپىرنىڭ بالىسى «مەن چوڭ بولغۇچە بۇ بوۋاي يا بار بولىدۇ، يا يوق بولىدۇ. كېيىن ئۆرمەن دېڭۈچە ھازىرلا ئۇرۇۋالايچۇ، — دەپ، بىر پارچە تاش بىلەن نىھ ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىغا ئۇرۇۋىدى، بېشى يېرىلىپ قان ئېقىشقا باشلىدى. ئۇ:

— ئەي تەڭرىم، ماڭا بۇ نېمىدېگەن ئىزا — ئاھانەت؟ ئەمدى سەبىرى — تاقىتىم قالدى. چوڭلىرىغۇ ئۇردۇ، ئالتە ياشلىق بالىسىمۇ بۇ ئازابنى سېلىۋاتىدۇ، — دېدى. تەڭرى:

— ئەي نۇھ، نۇرغۇن تېرەك كۆچمىتى تىككەن، — دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام نۇرغۇن تېرەكلەرنى تىكتى. ئارىدىن قىرىق يىل ئۆتتى. بىرەر قېتىممۇ يامغۇر ياغ — مەدى. كاپىرلارنىڭ خوتۇنلىرى، يىلىقلىرى، كالىلىرى، قارا ماللىرى تۇغمىدى. بۇلقلار قۇرۇپ كەتتى. نۇھنىڭ تىككەن كۆچمەت — لىرى چوڭايىدى.

شۇ چاغدا تەڭرىدىن:

— ئەي نۇھ، ئەمدى تېرەكلەرنى كەسكىن. توپان بالاسى ئەۋەتمەن. شەرقتىن — غەربكىچە پۈتۈن دۇنيا سۇغا تولدۇ. سۇ ئەڭ ئېگىز تاغلاردىنمۇ قىرىق

① قەرى — ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى.

نارنى شۇنىڭغا كۆتۈرگۈزۈپ ئەپكەلگىن، — دىن تاپىمەن؟ — دېدى. تەڭرىدىن؛
 دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام: — ئۇ مىڭ پاتمان ئۇنىڭ ئېشىغا
 كەلگەندە ئۇنى ئۆزۈم تويغۇزىمەن، — دېگەن نىدا كەلدى.

ئاج ئەپىن ئۇنۇقىنىڭ ۋە قەسىيى

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدا ئاج ئەپىن ئۇنۇق ئىسىملىك بىر كىشى بار ئىدى. ئۇنۇق ھەزرىتى ئادەم ئەلەي-ھىسسالامنىڭ قىزى بولۇپ، ئاج ئۇنىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇ يول ماڭسا ئىككى قەدە-مىنىڭ ئارىلىقى بىر كۈنلۈك يول كېلەت-تى. ئۇزۇقىغا جاڭگالاردىكى ئورمان ئالا-قاغىسىنى يىغىپ، قانات - قۇيرۇقى بىلەن قوشۇپلا ئاغزىغا سېلىپ يەيتتى. دەريا-دىن يوغان - يوغان بېلىقلارنى تۇتۇۋېلىپ، ئاپتاپقا قاخلاپ پىشۇرۇپ يەيتتى. ئاج توپاندا ھالاك بولمىغانلىقى ئۈچۈن كاپىر ئەمەس ئىدى. ئۇ دەريا ياقىسىدىكى جاڭ-گاللاردا يۈرەتتى. توپان سۈيى ئاران ئۇنىڭ تىزىغا كەلگەندى. ئۇ خوتۇنىنى بەكمۇ كۈنلەيتتى. ئۇ بىر قىزنى تاغنىڭ ئۈستىگە ئەپچىقىپ، ھېچكىم كۆرمەيدىغان جايغا ئورۇنلاشتۇردى. ئۇ قىزنى ھەتتا قۇشلارمۇ كۆرمەيتتى. ئاج ئەپىن ئۇنۇقنىڭ مەقسىتى، قىز چوڭ بولغاندا ئۇنى ئۆزىگە چۈپ قىلىش ئىدى. يىللار ئۆتۈپ قىز چوڭ بولدى. ئاج ئەپىن ئۇنۇق ئۇنىڭغا تەلەپ قويدى. قىز ئۇنىڭدىن قورقۇپ ئۇنىمىدى. ئەتىسى قىز سىرتقا چىقىپ تاغنىڭ يامزىلىغا كەلدى. ئۇ يەردە ئۇنى بىر يىگىت كۆرۈپ قالدى ۋە ئۇنىڭغا مەيلى چۈشۈپ قالدى. يىگىت قىز بىلەن بىرگە بولۇشقا ھېچ ئامال تاپالماي، بىر

مومايىنى تېپىپ ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ ئەھۋالى-نى ئېيتتى. موماي؛
 — سەن ياغاچچىغا ئۆزۈڭ ياتقۇدەك بىر ساندۇق ياسىتىپ ئېلىپ كەلگىن، — دېدى. يىگىت بېرىپ ساندۇقنى ياسىتىپ ئەپكەلدى. موماي يىگىتنى ساندۇققا سو-لاپ، ئۇنى تاغنىڭ تۈۋىگە ئاپىرىپ سان-دۇقنىڭ قېشىدا ئولتۇردى. بۇ يەرگە ئاج يېتىپ كەلدى. موماي يىغلاپ تۇرۇپ:
 — بۇ ساندۇقتا كىشىنىڭ ئامانىتى بار ئىدى. شۇنى سەن ساقلاپ بەرگەن بولساڭ، — دېدى. ئاج ساندۇقنى ئۆيىگە ئاپىرىپ بىر بۇلۇڭدا قويدى. ئاج ھەر كۈنى ئۆيىدىن چىقىپ كېتەتتى. قىز بول-سا ساندۇقنى ئېچىپ يىگىت بىلەن ئەيش-ئىشرەت قىلاتتى. شۇ ھالدا بىرنەچچە كۈن ئۆتتى. بىر كۈنى ئاج ئۆيىگە قا-يىپ كېلىپ، بىر ئادەمنىڭ ئىزىنى كۆرۈپ قالدى، ۋە:
 — بۇ يەرگە كىم كەلدى؟ — دەپ سورىدى. قىز:
 — ھېچكىم كەلمىدى، — دېدى. ئاج ساندۇقنى ئېچىپ يىگىتنى كۆردى. قات-تىق غەزەپلەنگەن ئاج ھېلىقى موماي، قىز، يىگىت ئۈچەيلەننى بىر يەردە تۇر-غۇزۇپ بېشىغا چوڭ تەرەت قىلىۋىدى، ئۇلار كۆمۈلۈپ قالدى.
 ئاج بىر كەنتنىڭ خەلقىگە ئاچچىقى

چىنار بىلەن قوشۇپ دۈمبىسىگە ئارتىپ قايتىپ كەلدى. بۇ چىنارنى تىلۋىدى، تۆت پارچە تاختاي چىقتى. تاختايلارنى يىنىۋېتىپ نەقىش چىقارماقچى بولۇۋىدى، چاھاريارلارنىڭ ئىسىملىرى پۈتۈلۈپ چىقتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— بۇلار كىملىرىنىڭ ئىسىملىرىدۇر؟ — دەپ سورىۋىدى، تەڭرىدىن:

— ئەي نۇھ ئۇ ئىسىملاردىكى كىشىلەر دوستۇم مۇھەممەدنىڭ تۆت يارى بولىدۇ، دېگەن خىتاب كەلدى. بۇ چاغدا ئاج:

— ئەي نۇھ، ئەمدى ماڭا تويغۇ. دەك تاماق بەرگىن، — دېدى. ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام تەڭرىگە مۇناجات قىلدى. تەڭرى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا:

— ئاج تويغۇدەك ئوزۇقلۇق ئېلىپ كەل، — دەپ پەرمان قىلدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئىككى نان ئېلىپ كەلدى. ۋە:

— بۇنى «بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم» دەپ ئاغزىغا سالىسۇن، — دېدى. ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئاج، شۇم نەپسىڭنى تويغۇ. زۇپ قويماي، — دېدى. ئاج كۈلۈپ كېتىپ: — ئەي نۇھ، مېنى مەسخىرە قىلىۋا. تامسەن؟ مەن مۇنداق ناندىن كۈنىگە نەچچە مىڭنى يېسەم ماڭا ئاشتا بولماي. دۇ، — دېدى. بۇ چاغدا ھەزرىتى نۇھ بىر ناننى ئۇشتۇپ:

— «بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم» دېگىن، — دېدى. ئاج بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم ئاغزىغا بىر پارچە ناننى سېلىپ قويدى. ئاج

كەلسە بىر پۇتىنى كەنتنىڭ بۇ بېشىدا، يەنە بىر پۇتىنى ئۇ بېشىدا قويۇپ تەرەت قىلسا، كەنت كۆمۈلۈپ قالاتتى.

رۇم ۋىلايىتىدە بىر شەھەر بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئوتۇن ئەپكىلىدىغان يېرى يىراق ئىدى. خەلقلەر ئاجنى چاقىرىپ: — سەن بىزگە ئوتۇن ئەپكىلىپ بەرسەڭ، بىز ساڭا ئوزۇق يىغىپ بېرىمىز، — دېدى.

ئاج ھەر كۈنى جاڭگالدىن ئوتۇن ئەپكىلىپ، شەھەر دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا قويايتتى. يىغقان ئوتۇن يىگىرمە ئوتتۇز مىڭ ئۆيلۈككە يېتەتتى. ئۇلار شەھەرنىڭ سىرتىغا ئىككى كۆل كۆلدى. ھەر بىر كۆلنىڭ ئورنى بىر پاتمانلىق يەر ئىدى. ھەر ئۆيلۈك بىر تاۋاقتىن تاماق ئەپچىقپ بۇ كۆللەرگە قۇيماقتى. ئاج كۆلگە قۇيۇلغان ئاش بىلەن ناننى يەيتتى. ئۇ ئۆمرىدە تويغۇچە تاماق يەپ باققان ئەمەس ئىدى.

ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام: «ماڭا چىنار ئەپكىلىپ بەرسەڭ مەن سېنى تويغۇزۇپ قوياي، — دېۋىدى، ئاج خۇشال بولۇپ:

— سەن ئۆزۈڭ بېرىپ بىرنى تاللا ساڭ، شۇنى ئەپكىلىپ بېرى، — دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— مەن سېنىڭ بىلەن تەڭ ماڭالمايمەن، — دېدى. ئاج ئۇنى كۆتۈرۈۋالدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام يوغانلىقى يىگىرمە قەرى، ئېگىزلىكى توقسان قەرى كېلىدىغان بىر تۈپ چىنارنى كۆرسەتتى. ئاج ئۇنى دەريانىڭ لېۋىدە تۇرۇپ، يۈزىنىڭ پاتمان لايىقا-پاتقاقلرى بىلەن قوشۇپ يۇلۇۋالدى. ئۇ ئەتىسى نۇھ ئەلەيھىسسالامنى

ناننى چايناپ يۇتتى. قارنى تويغاندەك بولدى، ئاج ناننىڭ قالغىنىنى ئاغزىغا سېلىپ يۇتۇۋىدى، قورسىقى تويىدى. ئاج ئارزۇسىغا يەتتى. ئۆمرىدە بىر قېتىم مۇرا-دى ھاسىل بولدى. ئاج قالغان بىر ناننى ئېلىپ، يەنە ئوتۇنچىلىققا ماڭدى.

بىر كۈنى ئاج دەريا ياقىسىدا بىر پۈتىنى ئۇ قىرغاققا، بىر پۈتىنى بۇ قىرغاققا سۇنۇپ بىر تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇراتتى. شۇ چاغدا ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ جېنىنى ئالدى. ئۇنىڭ بىر پاقالچىقى دەرياغا كۆۋرۈك بولۇپ قالدى. بىرقانچە يىلدىن كېيىن كىشىلەر پاقالچاق سۆڭىكىنىڭ ئىككى بېشىنى تېشىپ ئىلىك ئورنىدىكى كاۋاكتىن كارۋانلار يولى ئاچتى، ئىككى ياقىتىن تەڭلا ماڭغان تۆگىلەر بىر-بىرىگە تاقىشىپ ئۆتۈشەلمەي قالغاندىن كېيىن كىشىلەر ئىلىك سۆڭىكىنىڭ ئىككى بېشىغا ناغرا ئورناتتى. قايسى تەرەپتىن كارۋان كىرسە شۇ ياقىتىن ناغرا ئاۋازى ئاڭلىناتتى. سۆڭەك كۆنۈردىغانسىرى ئۇنى ياغلاپ تۇرىدىغان بولۇشتى. رىۋايەتتە، تاكى سۇر تارتىلغىچە ئاجنىڭ ئىلىك سۆڭىكى بۇ دەرياغا كۆۋرۈك بولۇپ تۇرۇۋېرىدۇ، دېيىشىدۇ.

يەنە بىر رىۋايەتتە مۇنداق دېيىلىدۇ: ئاج ھەزرىتى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىغىچە ياشىغانىدى. ئۇ مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ چېرىكىلىرىنى كۆرۈپ «ئۇلارنى ئۆلتۈرمەن» دەپ، بىر تاغنى قومۇرۇۋېلىپ بېشىدا كۆتۈرۈپ كەلگەنىدى. تەڭرى تۆمۈر تۇمشۇققا «تاغنى تەشكىن!» دەپ پەرمان قىلدى. تۆمۈر تۇمشۇق تاغنى تەشكىنەندى، بۇ تاغ ئاجنىڭ جويىغا سېپىلىپ قالدى. ئاندىن ھەزرىتى

مۇساغا تەڭرىدىن:

— ھاساڭ بىلەن ئۇرغىن! — دېگەن پەرمان بولدى. مۇسا ئەلەيھىسسالام خاسىيەتلىك ھاسىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، ئۆزى ئون ئىككى گەز يۇقىرى سەكرەپ تۇرۇپ بىرنى ئۇرۇۋېدى، ئاج يىقىلدى. ئاندىن ھەممىسى ئولتۇرۇپ كېلىپ كېسەك بىلەن ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈردى. ئۇنىڭ پاقالچاق سۆڭىكىنى نىل دەرياسىغا كۆۋرۈك قىلدى. تۆمۈر تۇمشۇقنىڭ بۇ خىزمىتىدىن خۇشاللانغان مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا دۇئا قىلدى، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ھەممە جىانىۋارلار ئارىسىدا ئىززەتلىك بولدى.

ئەلەيھىسسالام، نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ تاختايلارنى تەييارلاۋاتقىنىنى كۆرگەن كاپىرلار:

— بۇ نېمە قىلىۋاتىدۇ؟ — دېيىشىپ بىرىدىن سورىشاتتى. ھەزرىتى نۇھ: — دۇنيانى سۇ باسىدۇ. كىمكى «لائىلاھە ئىللەللاھ نۇھ نەبىيۇللاھ» دېسە، تەڭرىنىڭ ھەقىقەتەن بار ۋە بىر ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپ، بۇ كېمىگە كىرسە، ئۇ سۇدا ھالەك بولمايدۇ، — دەيتتى. كاپىرلار ئۇنى مەسخىرە قىلىشىپ قايتىپ كېتىپ شەتتە، ئاخىر كېمە پۈتتى. بىر كېمىسى كاپىرلار يىغىلىپ كېلىپ كېمىنىڭ ئىچىگە تەرەت قىلىپ توشقۇزۇۋەتتى، ئۇنى تازىلاشنىڭ ھېچ ئامالى بولمىغاچقا، بىر نەچچە كۈندىلا بۇ نىجاسەتلەر قۇرتىلاپ، ھەر بىر قۇرت يىلاندىك يوغىناپ كەتتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام تەڭرىگە مۇناجات قىلىپ:

— ئەي تەڭرىم، كېمىنى كاپىرلار گەندە بىلەن توشقۇزدى. ئەمدى ئۇنى

قانداق تازىلايمەن؟— دېدى. تەڭرىدىن: — غەم يېمە، نىجاسەتنى ئۇلار ئۆز-لىرى تازىلاپ بېرىدۇ،— دېگەن خىتاب كەلدى.

بىرقانچە كۆنلەر ئۆتتى. كاپىرلار-نىڭ ھەممىسى موخو كېسلىگە گىرىپتار بولدى. چوڭ-كىچىك ھەممىنىڭ قاش-كىرىپىك، چاچ-ساقاللىرى چۈشۈپ كەتتى. ئۇلار ئاغرىق ئازابغا تاقەت قىلالماي، «بۇنداق جاپا تارتىپ ياشىغۇچە كېمىدىكى ئېچىپ كەتكەن نىجاسەتنى يەپ ئۆلگىنىمىز ياخشى ئوخشايدۇ» دېيىشىپ، ھېلىقى نىجاسەتلەردىن تويغۇچە يېگەندى، كېسەلدىن ساقىيىشتى. ئۇلار بېرىپ باشقىلارغا بۇ ئەھۋالنى ئېيتتى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغانلار بىر-بىرلەپ بېرىپ نىجاسەتنى يېگەندى، كېسەلدىن ساقىيىشتى. كېيىن قالغان كاپىرلار گەندىلەرنى تالىشىپ بىر-بىرىنىڭ باش-كۆزىنى يېرىشتى. قول-پۇتلىرىنى سۇندۇرۇشتى. نىجاسەتلەر تۈگىۋىدى، ئۇلار كېمىنى يۇيۇپ سۈيىنى ئېچىشتى. ئاخىر كېمىنى كاپىرلار ئۆزلىرى تازىلاشتى. ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام كۆچمە-كۆچمە، مەھەللىمۇ-مەھەللىمۇ، شەھەر-شەھەر يۈرۈپ كاپىرلارنى مۇسۇلمان بولۇشقا دالائەت قىلسا، ئۇلار قوللىرىغا تاياق-توقماق، خىش-كېسەك-لەرنى ئېلىپ نۇھنى ئۇراتتى. ئاخىر ئۇ: — ئەي تەڭرىم، توپان ئەۋەتمەن دېۋىدىڭ، ھازىرغىچە ئەۋەتمەيسەنغۇ؟— دېدى. تەڭرىدىن:

— ئەي نۇھ، ئەمدى بارلىق جان-ۋارلاردىن بىر جۈپتىن ئەپكىلىپ كېمىگە سالغىن. ئەتە كېچىدە بالا-قازا ئەۋەتە-مەن،— دېگەن خىتاب كەلدى. ھەزرىتى نۇھ:

— يالغۇز ئۆزۈم شۇنچە نۇرغۇن جانۋارلارنى جۈپتى بىلەن قانداقمۇ ئەپكىلىپ بولارمەن؟ دېدى. تەڭرى:

— ئەتە مەن ھەممىسىنى جۈپتى بىلەن كېمىنىڭ يېنىغا ئەۋەتەيمەن،— دېدى. ئەتىسى ھەممە جانۋارلاردىن بىر جۈپتىن ھازىر بولدى. نۇھ ئۇلارنى كېمىگە سالدى. ھەر خىل مېۋە ۋە گىياھلارنىڭ ئۇرۇغىدىن ئالدى. بۇ چاغدا جەمئىي سەكسەن ئادەم مۇسۇلمان بولغانىدى. ئۇلارمۇ كېمىگە چىقتى. نۇھ كېمىنىڭ ئۈستۈنكى قەۋىتىگە ئۇچار قۇشلارنى، ئىككىنچى قەۋىتىگە ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ جەستىنى قويدى ۋە ئۇنىڭ يېنىغا ئادەملەرنى ئولتۇرغۇزدى. ئاستىنقى قەۋىتىگە پىلىدىن-چۈمۈلگىچە بولغان بارلىق ھايۋاناتلارنى سالدى. ئەڭ كىچىك جان-ۋارلارنى چوڭلىرىنىڭ ئايىمى ئاستىدا دەسسەلىپ قالمىسۇن دەپ، ئۆزلىرىنىڭ يېنىغا ئەپچىقۋالدى.

ئەتىسى كۈن چېقىلىپ چىققان چاغ ئىدى. بىر ئايال تونۇرغا نان يېقەۋاتاتتى. تونۇردىن سۇ چىقىشقا باشلىدى. بىر ئازدىن كېيىن ھەممە يەردىن سۇ چىقىپ، يامغۇر يېغىشقا باشلىدى. يەر يۈزى سۇغا تولۇپ كەتتى. بۇنى كۆرگەن كاپىرلار قېچىپ تاغلارنىڭ ئۈستىلىرىگە چىقىۋالدى. سۇ ئەڭ ئېگىز تاغلاردىنمۇ قىرىق گەز يۇقىرى چىقتى. ھەممە كا-پىرلار سۇغا غەرق بولدى.

مالىك ئىبن سۇلايمان ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: نۇھ ئەلەيھىسسالام يىلان-چايانلارغا: — سىلەردىن ئىنسانلارغا زىيان يېتىدۇ، دەپ ئۇلارنى كېمىگە سالمىۋىدى، ئۇلار:

— كىمكى سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى ياد-
لىسا بىز ئۇ كىشىگە چېقىلمايمىز، — دەپ
ۋەدە قىلىشتى.

كېمە توپان سۈيىنىڭ تەسىرىدىن
قاراڭغۇلىشىپ ھېچنەرسىنى كۆرگىلى بول-
مىدى. بۇ چاغدا نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— بىزنى قاراڭغۇلۇقتىن قۇتقۇزۇپ،
كۆزىمىزنى روشەن قىلىڭ! — دەپ تەڭ-
رىگە مۇناجات قىلدى. بىر چاغدا ھەزرى-
تى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ نۇ-
رى پەيدا بولۇپ، شۇ نۇر بىلەن پۈتۈن
ئالەم يورۇپ كەتتى.

بىر كۈنى شەيتان ئۆزۈمنىڭ ئۇرۇ-
قىنى ئوغرىلىۋالدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام
ھەرقانچە ئىزدەپمۇ ئۆزۈمنىڭ ئۇرۇقىنى
ھېچنەدىن تاپالمىغاندىن كېيىن بارلىق
ھايۋاناتلاردىن سورىدى. ھەممىسى بىل-
مەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئاخىر شەي-
تاننى تۇتۇۋېلىپ ئۇنىڭدىن سورىدى. بۇ
چاغدا شەيتان:

— ئۆزۈمنى ئۇچ قېتىم سۇغىرىشىم-
غا رۇخسەت قىلىشىڭىز تېپىپ بېرىمەن،
بولمىسا تېپىپ بەرمەيمەن، — دەپ تۇرۇ-
ۋالدى. ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇ-
نىڭغا رۇخسەت قىلدى. ئۆزۈم تېرىلغاندا
ئۇنى شەيتان ئاۋۋال تۈلكىنىڭ قېنىدا
سۇغاردى، ئاندىن تۇڭگۇزنىڭ قېنىدا
سۇغاردى، ئەڭ ئاخىرىدا يولۋاسنىڭ قې-
نىدا سۇغاردى، شۇ سەۋەبتىن ئۆزۈمنىڭ
ئېچىغان سۈيى بارلىق ھارام نەرسىلەر
ئېچىدە ئەڭ ھارام بولغاچقا ئۇنى «ھا-
راق» دەپ ئاتىدى، ئۇنى ئىچكەن ئادەم
ئالدى بىلەن تۈلكىدەك ھارامزادىلىشىپ،
ئۆمرىدە كۆرمىگەن ئادەملەر بىلەن سىر-
دېشىپ كېتىدۇ. كېيىن يولۋاستەك ھىم-

مەتلىك بولىدۇ. مەست بولغاندا چوش-
قىدەك يامانلىشىپ، ھېچنەرسىدىن قورق-
مايدۇ. ئەسكى ئىشلارغا ئۆزىنى ئۇرىدۇ.

شەيتان ئۆزۈمنى ئۇچ قېتىم سۇ-
غارغاندىن كېيىن نۇھ ئەلەيھىسسالام ئىك-
كى قېتىم سۇغاردى. ئۇنىڭ خاسىيىتىدىن
ئۆزۈمدىن سىركە بىلەن شىرنە چىقتى،
رىۋايەتتە، بۇ نەرسىلەر بار ئۆيىدىن بەر-
كەت كەتمەيدۇ، دېيىلىدۇ.

ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالام كېم-
گە چىقىدىغان چاغدا جىبرىئىل ئەلەي-
ھىسسالام:

— كېمىدە ھېچقانداق جانىۋار جۈپ-
لىشىمىسۇن، — دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام بۇ-
نى جانىۋارلارغا خەۋەر قىلدى. لېكىن ئال-
دى بىلەن ئىت، كېيىن مۇشۇكلەر يوشۇرۇن
ھالدا جۈپلەشتى. تەڭرىنىڭ ئۇلارغا غەزىپى
كەلدى. ئۇلاردىن كېيىن ھام ئەر-خۇ-
تۇن ئىككىسى تېپىشتى، ئۇلارمۇ تەڭرى-
گە ئاسىي بولدى.

ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كېمىنىڭ
ئىچى كېشىلەرنىڭ نىجاسەتلىرىنىڭ سې-
سىقچىلىقى بىلەن تولدى. نۇھ ئەلەيھىس-
سالام تەڭرىگە:

— ئەي تەڭرىم، بۇ سېسىقچىلىقنىڭ
دەستىدىن ساڭا تائەت-ئىبادەت قىلا-
ماي-ۋاتمەن، — دەپ مۇناجات قىلدى.
تەڭرىدىن:

— ئەي نۇھ، پىلىنىڭ دۈمبىسىنى
سىيلىغىن، — دېگەن خىتاب كەلدى. نۇھ
ئەلەيھىسسالام پىلىنىڭ دۈمبىسىنى سىيلى-
ۋىدى، تۇمشۇقىدىن تۇڭگۇز چۈشتى. ئۇ
بارلىق گەندىلەرنى يەپ كېمىنى پاكىز-
لىدى. شۇ سەۋەبلىك تۇڭگۇز نىجىس

ئۈچىنچى كۈنى كېمىگە چىققانىدى. ئۇلار مەككىگە يەتتە قېتىم بېرىپ تاۋاپ قىلىپ، غەربتىن شەرققە قاراپ ئالتە ئاي مىقدارى سۇدا ئۇزدى. كېمىدىكىلەر دىن باشقا يەر يۈزىدە ھېچقانداق جانلىق قالمىغانىدى. ئىچ ئىچىن ئۇنۇق كېمىگە كىرمىگەنىدى. توپان سۈيى ئىچىنىڭ تىزىغا كەلگەنىدى. نۇھ ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەھىي كەلگەندە يۈز ياشقا كىرگەنىدى، ئاخىر ئۇلار كېمىدىن چۈشتى. بۇ چاغدا يىلان دەۋا قىلىپ:

— ئەي نۇھ، ماڭا ۋەدە قىلغان نەرسىڭىزنى بېرىڭ، — دېدى، نۇھ ئەلەيھىسسالام پاشىغا:

— ھەممە نەرسىنىڭ گۆشىنى تېتىپ كەلگىن، — دەپ بۇيرۇدى. پاشا ھەممە جانلىقلارنىڭ گۆشىنى تېتىپ باقتى. ئۇ يولدا قارلىغاچقا ئۇچراپ:

— ئادەم گۆشىدەك تاتلىق گۆش يوقكەن، — دېدى. بۇ چاغدا قارلىغاچ:

— سۆزۈڭ راست بولسا تىلىڭنى چىقارغىن، مەن تېتىپ باقاي، — دېدى. پاشا تىلىنى چىقىرىش ھامان قارلىغاچ ئۇنىڭ تىلىنىڭ ئۈچىنى چىشلەپ ئۈزۈۋالدى. پاشا گىياچا بولۇپ قالدى. ئۇ غىمى شىغىنچە نۇھنىڭ يېنىغا ئۇچۇپ كەلدى. ئارقىدىن قارلىغاچ كەلدى. نۇھ پاشىدىن نېمىلا گەپ سورىسا غىمىنى چىقىرىپ قارلىغاچقا قارايتتى. قارلىغاچ:

— بايا ئۇ ماڭا يولۇقۇپ «پاقا گۆشى تاتلىقكەن» دېگەنىدى، — دېدى. قارلىغاچنىڭ گېپى بىلەن يىلانغا پاقا گۆشىنى بۇيرۇدى. شۇنىڭدىن تارتىپ يىلاننىڭ ئوزۇقى پاقا بولۇپ قالدى.

ھارام بولدى. بىر چاغدا شەيتان كېلىپ تۇڭگۇزنىڭ پېشانىسىنى سىمىلىۋىدى، بۇرۇندىن چاشقان چۈشتى. چاشقان يۈرۈپ يۈرۈپ كېمىنى تەشكىلى تۇردى. كېمىگە سۇ كىرىشكە باشلىدى، بۇنى كۆرگەن ئادەملەرنىڭ ئەقلى-ھوشى ئۇچتى. ئۇلار تەڭرىگە مۇناجات قىلىپ:

— ئەي تەڭرىم، ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ — دېيىشتى، تەڭرى نۇھقا:

— يولۋاسنىڭ پېشانىسىنى سىمىلىغىن! — دەپ پەرمان قىلدى. نۇھ يولۋاسنىڭ پېشانىسىنى سىمىلىۋىدى، يولۋاسنىڭ ئىككى بۇرۇندىن ئىككى مۇشۇك چۈشتى. مۇشۇكلەر چاشقاننى تۇتۇپ يېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— كېمىنىڭ تۆشۈكىنى كىم ئېتەلەيدۇ؟ — دەپ سورىۋىدى، يىلان:

— بۇ ئىشنى ئورۇندىسام نېمە بېرىسىز؟ — دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام:

— نېمە دېسەڭ شۇنى بېرەي، — دېدى. يىلان:

— ماڭا ئوزۇقلۇق كېرەك. نېمىنىڭ گۆشى تاتلىق بولسا شۇنى يېيىشكە رۇخ سەت قىلىڭ، — دېدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام ماقۇل بولدى. يىلان تۆشۈككە كېلىپ تۇڭگۇلۇپ يېتىۋىدى، كېمىگە كىرىپ ۋاتقان سۇ توختىدى. كېمىدىكىلەر كېمىنىڭ ئىچىدىكى سۇنى سىرتقا تۆكۈپ، كېمىنى قۇرۇقىدىغاندىن كېيىن، تۆشۈكنى مەھكەم ئېتىپ ئاندىن خاتىرجەم بولۇشتى. بۇ چاغدا كېمە ماڭماي توختاپ قالدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام چاھارىارلارنىڭ ئىسىملىرىنى يېزىپ كېمىنىڭ تۆت بۇلۇڭىغا ئورناتتى. ئاندىن كېمە يولغا راۋان بولدى. ئۇلار دۇئا ئاينىڭ ئون

دى. سام كېلىپ يېپىپ قويدى. نۇھ ئە-
لەيھىسسالام ئويغانغاندىن كېيىن سام بول-
غان ۋەقەنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى. نۇھ
ئەلەيھىسسالام ھامغا ئاچچىقلاپ:

— ئىلاھىم، ئەۋلادىڭ ئۆمۈر بويى
باشقىلارنىڭ خىزمەتكارى بولۇپ ئۆتسۇن،—
دەپ قارغىدى. شۇڭا ھامنىڭ ئەۋلادلىرى
ھەرقانچە ئۇلۇغ بولسىمۇ پەستۇر.

ھەزرىتى نۇھ دۇنيانىڭ يېرىمىنى—

ئۆمۈد دەرياسىنىڭ ئۇ تەرىپى، بەلىخ، بۇ-
خارا ئىراق، شام، خۇراسان، سامان، رۇم،
باغداد، مىسىر، مەككە-مەدىنە، يەمەن،
ئەدەن، ئانتاكىيە، قۇستەنتىنە ... قاتار-
لىق ئۇلۇغ مەملىكەتلەرنى سامغا بەردى.
ئەندىجان، سەمەرقەندە، ئۆرگەنچ،
قىرغىز، قازاق، قالماق، موغۇل زېمىن-
لىرىنى خىتايغىچە يافەسكە بەردى.

كونىجال، تۇبۇت، بالتى، بولۇر، كەش-
مىر، ھىندىستانلارنى ھامغا بەردى.

ئەلىقىسسە، ھەزرىتى نۇھ ئەلەي-

ھىسسالامنىڭ بىر قىزى بار ئىدى. ئۇنىڭ
غا تۆت يەردىن لايىق چىقتى. ھەزرىتى
نۇھ ھەممە ئەلچىلەرنى «ئېسىپ بولسا
بېرەي» دېگەن جاۋاب بىلەن قايتۇردى.

بىر كۈنى تۆت ئادەم تىوي تارتىپ
كەلدى. بىر قىزغا تۆت يىگىت بولۇپ

قالدى. نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ئىشقا
بېشى قېتىپ قارىسا بىر ئىتى كۈچۈكلەپتۇ،
ئېشىكى تەخەيلەپتۇ. ھەر ئىككىلىسى

چىشى ئىكەن. نۇھ بۇلارنى ئەپكىرىپ قىز-
نىڭ قېشىدا قويۇپ دۇئا قىلدى. كۈ-

چۈك بىلەن تەخەي نۇھ ئەلەيھىسسالام-
نىڭ قىزىغا ئوپمۇ ئوخشاش قىزغا ئايلان-

دى. تەڭرى نۇھقا بىر ھۇر قىزنى ئە-
ۋەتتى، ئۇنىڭ بىلەن تۆت قىز بولدى.

دۇنيانى سۇ بېسىپ ئالتە ئايدىن
كېيىن تەڭرىنىڭ پەرمانى بىلەن سۇ توخ-
تىدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام كېمىنى بىر تاغ-
نىڭ ئۈستىدە توختاتتى. ئۇ:

— يەريۈزىدىكى سۇلار تۈگىدىمىكىن.
كىم بېرىپ خەۋەر ئېلىپ كېلىدۇ؟— دې-
دى. قاغا:

— مەن بېرىپتاقاي،— دەپ رۇخ-
سەت ئېلىپ كەتتى. ئۇ بېرىپ سۇدا ھا-

لاك بولغان جانلىقلارنىڭ تاپلىرىغا يېپى-
شىۋېلىپ تېز قايتىپ كەلمىدى. شۇڭا

تەڭرى ئۇنىڭغا قورقۇنچلۇق، جاپا-مۇشەق-
قەتلىك تۇرمۇش بىلەن ئۆمۈر ئۆتكۈ-

زۇشنى نېسىپ قىلدى. ئاندىن كېيىن كەپ-
تەرنى بۇيرۇدى. ئۇمۇ بېرىپ بىر يەرگە

قونغانىدى، پۇتى لايغا پېتىپ قېلىپ نې-
رى بارالمىدى. شۇڭا ئۇنىڭ پۇتى تۈك

لۇك بولۇپ قالدى. ئاندىن دەمدەرنى
بۇيرۇدى. ئۇ بېرىپ زەيتۇن دەرىخىنىڭ

بىر تال يى-وپۇرمىقىنى چىشلەپ ئېلىپ
كەلدى. تەڭرى:

— ساڭا ئادەم پەرزەندى ئۆز ئۆي-
دىن ماكان بەرسۇن،— دەپ بۇنىڭغا زىننەت

ئۈچۈن بىر ھالقا بەردى.

نۇھ ئەلەيھىسسالام بىلەن كېمىدىن
چۈشكەنلەر ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ۋە كېلىنلىرى

قوشۇلۇپ جەمئىي سەكسەن يەتتە كىشى ئى-
دى. بۇلار ھەممىسى مۇسۇلمانىدى. ئۇلار بىر

شەھەر بىنا قىلىپ شۇ شەھەردە ھايات
كەچۈرۈشكە باشلىدى. كېيىن باشقىلار ئۆ-

لۇپ كېتىپ نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۈچ ئوغ-
لى ۋە ئۈچ كېلىنى بىلەن قالدى.

بىر كۈنى نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇخ-
لاپ قالغاندا ئېتىكى ئېچىلىپ قالدى.
ھام بۇنى كۆرۈپ مەسخىرە قىلىپ كۈل

مۇلايىم. ئىتائەتمەن، — دەپ جاۋاب بەردى. بۇنى ئاڭلىغان نۇھ بۇ قىزنىڭ ئۆز قىزى ئىكەنلىكىنى بىلدى.

«سىرەتۇل ئەنبىيا» دا نۇھ ئەلەيھىسسالامنى 950 يىل ئۆمۈر كۆرگەن دەپ يازغان. «قىسسەئى تەبىئىيە» دا 1200 يىل ئۆمۈر كۆرگەن دەپ يازغان.

ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئا- خىرقى ئۆمرىدە ئەزرائىل ئۇنىڭدىن:

— ئەي نۇھ، شۇنچە ئۇزۇن يىل ئۆمۈر كۆردىڭىز، بۇ دۇنيانىڭ لەززىتىنى قانچە- لىك تېتىدىڭىز؟ — دەپ سورىدى، نۇھ ئەلەي- ھىسسالام:

— دۇنيا دېگەن ئىككى ئىشىكىلىك ئۆيگە ئوخشايدىكەن. مەن خۇددى ئۇ ئى- شىكتىن كىرىپ بۇ ئىشىكتىن چىقىپ كەتكەندەك بولدۇم، — دېدى.

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆمرى ئا- خىرلىشىپ روھ قۇشى بەدەن قەپىسىدىن ئۇچۇپ چىقتى. نۇھنىڭ ئۈچ ئوغلىنىڭ ئەۋلادى پۈتۈن ئالەمگە تارالدى.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ھ جى نۇرھاجى

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام قىسسەسى

پادىشاھ بولۇپ، كۇفەدە توختىدى. بىر رىۋايەتتە، نەمرۇدى مەغرەبىدىن مەشرىقتىن چە پادىشاھ بولغان دەپ يازىدۇ. يەنە بىر رىۋايەتتە، پۈتۈن ئالەمگە تۆت كىشى پا- دىشاھ بولغان. ئۇلارنىڭ ئىككىسى مۇسۇلمان، ئىككىسى كاپىر ئىدى. مۇسۇلماننىڭ بىرى- ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام، يەنە بىرى — ھەزرىتى ئىسكەندەر ئىدى. كاپىر- نىڭ بىرى — نەمرۇد، يەنە بىرى — شەدداد ئىدى، دەپ يازىدۇ.

بىر كۈنى نەمرۇد چۈش كۆردى. چۈشىدە ئاسماندىن بىر قوچقار چۈشۈپ ئۇنى ئۇسسۇپ تەختىدىن يىقىتىۋەتتى.

بۇلار بىر- بىرىگە شۇنداق ئوخشايتتىكى، قايسى ئادەم، قايسى ھۈر، قايسى ئىت ياكى ئېشەك ئىكەنلىكىنى ئەسلا ئايرىغ- لى بولمايتتى. شۇنداق قىلىپ تۆت قىزنى بىر كۈندە ياتلىق قىلدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ قىزى كىمگە چۈشكەنلىكىنى بىلمەلمىدى. بىرنەچچە كۈندىن كې- يىن نۇھ ئەلەيھىسسالام بىر كۈيۈغۈلدىن: — ئايالىڭىزنىڭ خۇي- پەيلى قانداق راق ئىكەن؟ — دەپ سورىدى. كۈيۈغۈلى: — يامان ئەمەس، بىراق بەزىدە جا- ھىللىق قىلىدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى. بۇ- نى ئاڭلىغان نۇھ:

— ئېشەكنىڭ بالىسى شۇ ئىكەن. دە، دەپ بىلدى. يەنە بىر كۈيۈغۈلدىن سو- رىۋىدى:

— بەك ياخشى، بەزىدە بەدخۇيلۇق قىلىدۇ، — دېدى. بۇ گەپتىن ئۇ قىزنىڭ ئىتىنىڭ كۈچىكى ئىكەنلىكىنى بىلدى، ئان- دىن يەنە بىر كۈيۈغۈلدىن سورىدى. ئۇ: — ئايالىمنىڭ مەجەزى بەك ياخشى،

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام سالىھ ئە- لەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئابىرنىڭ يۈز يىل- دىن كېيىنكى ئەۋلادىدىن دۇنياغا كەلدى. ئىبراھىم دېگەن «باغرى يۇمشاق»، «د- لى يۇمشاق» دېگەن بولىدۇ.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدا نەمرۇد دېگەن بىر كاپىر بار ئىدى. ئۇ سامنىڭ ئەۋلادىدىن ئىدى. يەر- يۈزىدە ئۇنىڭدىن قۇدرەتلىك، ھەيۋەتلىك كاپىر يوق ئىدى. ئۇ تۈركىستان ۋىلايىتىنىمۇ ئىگىلىگەندىن كېيىن، ھىندىستانغا بېرىپ ھامنىڭ ئەۋلادىنى بويسۇندۇردى. مەغرەب زېمىنىنىمۇ ھەم ئىگىلەپ، ئۇ يەرلەرگىمۇ

— سەن مەندىن پەيدا بولغان، — دېدى. ئىبراھىم:

— سېنى كىم ياراتقان؟ — دېدى. ئانىسى:

— ئاتاڭ ئازەر ياراتقان، — دېدى. ئىبراھىم:

— ئازەرنى كىم ياراتقان، — دېدى. ئانىسى:

نەمرۇد ياراتقان، — دېدى. ئىبراھىم:

— نەمرۇدنى كىم ياراتقان، — دېدى. ئانىسى:

— بۇت ياراتقان، — دېدى. ئىبراھىم:

— بۇتنى كىم ياسىغان، — دەپ سورىدى. ئانىسى:

— ئاتاڭ ياسىغان، — دېدى. ئىبراھىم:

— مەخلۇقنى خۇدا ياراتماي، خۇدا-نى مەخلۇق يارتامدۇ، — دېدى. ئانىسى بۇ

سۆزنى ئاڭلاپ شۇك بولدى ۋە ئازەرگە ئىبراھىمنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىنى دەپ،

بۇنىڭغا بىر ئامال قىلىش لازىملىقىنى ئېيتتى. ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ ئىبراھىم-نى ئاخىرى يەنە غارغا ئاپىرىپ قويدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام غاردا ئولتۇرۇپ «بۇ دۇنيادا زادى كىم كىمنى ياراتقان؟ مەخلۇقاتلار نەدىن پەيدا بولغان؟» دېگەننى ئويلاپ، پىكرىنىڭ تېگىگە يېتەلمەيتتى. كۈن كەچ بولدى.

ئاي چىقىپ ئۇنىڭ نۇرى پۈتۈن ئالەمنى يورۇتتى. ئىبراھىم «يەر-ئاسماننى شۇنەرسە ياراتقان ئوخشايدۇ» دەپ ئۇنىڭ

نەمرۇد چۈشىدىن چۆچۈپ ئويغاندى.

ئەتسى نەمرۇد ھەممە ھۆكۈما، مۇنەججىملەرنى يىغىپ، ئۇلارغا چۈشنى بايان قىلدى. ھۆكۈما، مۇنەججىملەر نەمرۇدنىڭ چۈشىگە «يېقىن كەلگۈسىدە بىر ئوغۇل دۇنياغا كېلىپ، مەملىكىتىڭىز-نى خارا ب قىلدۇ» دەپ تەبىر بېرىشتى.

بۇ تەبىردىن نەمرۇدنىڭ كۆڭلىگە قورقۇنچ-لىق بىر ئەندىشە پەيدا بولۇپ «ھەر-قانداق خوتۇن ئوغۇل تۇغسا دەرھال ئۆل-تۈرۈڭلار!» دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى.

نەمرۇدنىڭ تارەخ دېگىن بىر بۇت تاراشى ① بار ئىدى. ئۇ بۇت ياسىغانلىقى ئۈچۈن «ئازەر» دەپ ئاتالدى. ئۇنىڭ خو-تۇنى ھامىلدار ئىدى. ئۇ خوتۇن چىرا-يىدىن نۇر يېغىپ، قاراڭغۇ كېچىنى يو-رۇتۇپ تۇرىدىغان بىر ئوغۇل تۇغدى. ئۇ ئوغۇلغا «ئىبراھىم» دەپ ئات قويدى.

ئازەر نەمرۇدنىڭ يارلىقىدىن قورقۇپ، ئىبراھىمنى بىر تاغنىڭ ئۆڭكۈرىگە ئاپ-رىپ قويدى. ئىبراھىم ئۆڭكۈردە باش بار-مىقىنى ئېمىپ ياتاتتى. ئىبراھىمنىڭ ئان-سى ئۆز ئوغلنىڭ تۇغۇلغانلىقىنى نەمرۇد-نىڭ سېزىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۈچ-تۆت كۈندە بىر قېتىم ئۆڭكۈرگە بېرىپ ئىبراھىمنى ئېمىتىپ كېلەتتى. ئاللاتائالا-نىڭ پەرمانى بىلەن ئىبراھىم يەتتە ياشقا كىرگۈچە ئۆڭكۈردە ياشىدى.

بىر كۈنى ئىبراھىمنىڭ ئانىسى ئۇنى ئۆيگە ئېلىپ كەلدى. ئىبراھىم ئانىسىدىن:

— مەن نەدىن پەيدا بولغان، مې-نى ياراتقان كىم؟ — دەپ سورىدى. ئانىسى:

① بۇت تاراش — بۇت ياسىغۇچى.

غا سەجدە قىلدى. بىر ۋاقىتتىن كېيىن ئاي ئولتۇردى. ئىبراھىم «بۇ تەڭرى ئەمەس ئىكەن. ئەگەر ئۇ تەڭرى بولغىنىدا يوقاپ كەتمىگەن بولاتتى» دەپ ئويلىدى. سەھەر ۋاقتىدا كۈن چىقتى. ئىبراھىم «تەڭرى شۇ ئوخشايدۇ» دەپ ئۇنىڭغا سەجدە قىلدى. كەچ بولغاندا كۈنمۇ ئولتۇردى. ئىبراھىم «بۇمۇ تەڭرى ئەمەس ئىكەن. قارىغاندا ھەر ئىككىسىنىڭ ياراتقان ئىگىسى بار ئوخشايدۇ» دەپ تەڭرىنى ياد قىلدى. بىر چاغدا ھەزرىتى ئىسلاھىد دىن:

— ئەي ئىبراھىم، ئۇلارغا ئېيتىدۇ قىلمىدىڭ. سەن زادى كىمگە ئېيتىدۇ قىلماقچى، — دېگەن خىتاب كەلدى. ئىبراھىم:

— يەر - كۆكنى، مەخلۇقات - مەۋجۇداتلارنى ۋە مېنى كىم ياراتقان بولسا، شۇنىڭغا ئېيتىدۇ قىلمەن، — دېدى.

قۇرئاندا «مەن ھەقىقەتەن باتىل دىنلاردىن ھەقىقىي دىنغا بۇرۇلۇپ، ئاسمان - زېمىننى ياراتقان زاتقا يۈزلەندىم. مەن ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرگۈچىلەردىن ئەمەس»^① دېيىلگەن.

ئىبراھىم سەككىز ياشقا تولغاندا ئانىسى ئۇنى يەنە ئۆيگە ئېلىپ كەلدى.

بىر كۈنى ئاتىسى ئىبراھىمغا بىر بۇت ياساپ بەردى ۋە:

— ئوغلىم، بۇنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ كەلگىن، دېدى. ئىبراھىم:

— بۇ نېمە قىلىدىغان نەرسە، بۇنى كىم ئالىدۇ؟ — دېدى.

ئازەر: — بۇ، ھەممە ئادەمنىڭ تەڭرىسى، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇتنى ئۆيىدىن ئېلىپ چىقىپ، ئۇنىڭ بوينىدىن باغلاپ سۆرەپ يۈرۈپ خېرىدار چاقىردىكىم: بۇ نەرسىنىڭ كۆرەرگە كۆزى يوق، سۆزلەشكە تىلى يوق. تىڭشاشقا قۇلىقى، مېڭىشقا پۇتى، تۇتۇشقا قولى يوق. كىم بۇ نەرسىنى سېتىپ ئالسا زىيىنى باركى، پايدىسى بولماس. بۇنداق نەرسىنى ئېلىپ زىيان تارتىدىغان كىشى بارمۇ؟

ئىبراھىم خېرىدار چاقىرىپ يۈرۈپ بىر يەرگە كەلگەندە بۇتنى تامغا يۆلەپ قويۇپ ھاجەتكە ئولتۇردى. بىر ئىت كېلىپ بۇتنىڭ بېشىغا سېدى. بۇنى كۆرگەن ئىبراھىم «ئاتام شۇنداق نەرسىنىمۇ تەڭرى دەپ ئۇنى ساتقىلى مېنى بازارغا چىقىرىپتۇ» دەپ ئۆيگە قايتىپ كەلدى ۋە ئاتىسىغا:

— ئەي ئاتا، ئۇ نېمەڭنىڭ بېشىغا ئىت سېيىپ قويسا، ئۇ ئىستىنى «چاغ» دېيەلمەسە، ئىتىمۇ ئۇنىڭدىن قورقمىسا، ئۇ نەرسەڭ قانداقمۇ تەڭرىلىككە يارىسۇن، — دېدى. ئاتىسى:

— سەن بىزنىڭ تەڭرىمىزنى سۆرەپ يۈرۈپ خار قىلىپسەن، — دېدى. ئىبراھىم:

— ئەي ئاتا، ئۇ تەڭرى بولسا مەخلۇق ئۇنى سۆرەپ يۈرەلمەيدۇ؟ ئىتىمۇ ئۇنىڭدىن قورقماي بېشىغا سېيىپ - چىچا - لامدۇ؟ ئۇ ئەسلىدە بىر پارچە ياغاچ ئىدى. سەن ئۇنى ياساپ «تەڭرى» دەۋالدىڭ. تەڭرى دېگەن — يەر - كۆكنى، ھەممە مەخلۇقات - مەۋجۇداتنى، تاغ - دەريالارنى ۋە دەرەخلەرنى ياراتقان بولىدۇ. ئۇ نەرسەڭنى «تەڭرى» دېگۈچىلەرنىڭ ھەممىسى

① «قۇرئانى كەرىم» 6 - سۇرە، 79 - ئايەت.

يالغانچىلاردۇر. ئەي ئاتا، سەن شەيتانغا ئالدىنىپ ئۇنىڭغا قۇل بولمىغىن! شەيتان — تەڭرىنىڭ دۈشمىنىدۇر، — دېدى. ئاتىسى:

— ئەي ئوغلۇم، سەن بولمىغۇر سۆز- لەرنى قىلىپ، تەڭرىمىزنى ھاقارەتلىدىڭ. بۇگۈندىن ئېتىبارەن سەن بىلەن ئاتا- بالىلىقتىن كېچىمەن. تاللىغان يولۇڭغا ماڭغىن، — دېدى.

ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام خۇشال بولۇپ، بىر يەرگە بېرىپ تەڭرىگە سېغىنىپ، تائەت- ئىبادەتكە مەشىغۇل بولدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىرنەچچە كۈندىن كېيىن يەنە ئۆيىگە كېلىپ:

— ئەي ئاتا، بۇنداق نەرسىلەرنى ياسىماڭ! — دېدى. ئاتىسى:

— بىزنىڭ نەمرۇدتىن باشقا تەڭرىمىز يوقتۇر. شۇنداق سۆزلەرنى قىلغان ئاغزىڭغا تاش- تۇپراق. سەن مېنى تولا مەسخىرە قىلغۇچى بولما! — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — نەمرۇد قانداقمۇ خۇدا بولالسىۇن. چۈنكى ئۇنى ياراتقان ئىگىسى — تەڭرى باردۇر. مەن سىلەرنىڭ بۇتۇڭلارغا ھەممىڭلار ھەيران قالغۇدەك بىر كارامەت كۆر- سىتەي، — دېدى.

بىر كۈنى كاپىرلارنىڭ بايرىمى بولدى. ھەممە كىشىلەر مەرىكە مەيدانىغا يىغىلدى. كاپىرلارنىڭ قائىدە- يوسۇنىدا بايرام كۈنى ھەر بىر كىشى ھەر خىل تاماقلارنى تەييارلاپ، بۇتنىڭ ئالدىغا قوياتتى- دە، تاماقنى يەنە بۇتنىڭ ئالدىدىن ئېيىلىپ «تەڭرىمىز بەرگەن تاماق»

دەپ يەيتتى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىر پالتىنى ئېيىلىپ بۇتخانىغا باردى. ئۇ بۇتخانىدىكى ياغاچ بۇت، ئالتۇن بۇت، كۈمۈش بۇتلارنى سۇندۇرۇپ، پالتىنى چوڭ بىر بۇتنىڭ ئالدىدا قويۇپ چىقىپ كەتتى. شەيتان بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ:

— ئەي خالايسىقلار، ئىبراھىم سىلەرنىڭ بۇتۇڭلارنى سۇندۇرۇۋەتتى، — دەپ جار سالدى.

كاپىرلار مەرىكە مەيدانىدىن قايتىپ بۇتخانىسىغا كىرسە، بۇتلارنىڭ ھەممىسى سۇنۇپ، يەردە ياتقانىكەن. ئۇلار بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ نەمرۇدقا ئەرز ئېيتتى. نەمرۇد:

— بۇ ئىشنى كىمنىڭ قىلغانلىقىنى دەرھال ئېنىقلاڭلار! — دېدى. كاپىرلار:

— بىز ھەممىمىز مەرىكە مەيدانىدا ئىدۇق. بىر چاغدا بىرسى «ھەممە بۇ- تۇڭلارنى ئىبراھىم سۇندۇردى» دەپ جار سالدى. بۇتخانىغا كېلىپ قارىساق دېگەندەك- لا بۇتلارنىڭ ھەممىسى سۇنۇپ، يەردە يېتىپتۇ، — دېيىشتى. نەمرۇد:

— ئىبراھىمنى دەرھال كەلتۈرۈڭ- لەر! ئۇ كەلگەندە سىلەر گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈ- سىلەر، — دېدى.

ھەزرىتى ئىبراھىمنى نەمرۇدنىڭ ئالدىغا كەلتۈردى. نەمرۇد:

— ئەي ئىبراھىم، تەڭرىمىزنى نېمىشقا سۇندۇرۇپ چاقتىڭ؟ — دېدى. ئىبراھىم:

— بۇتۇڭلارنى سۇندۇرغانلىقىمغا كىم گۇۋاھ بولىدۇ؟ — دېدى. ئازەر:

— سەن ماڭا شۇنداق قىلىدىغانلىقىڭ نى ئېيتقاندىكى، — دېدى.
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
 — مەن ئۇنداق قىلىمىدىم. ئىشەنمى-
 سەڭلەر تەڭرىڭلاردىن سوراڭلار، — دېدى.
 نەمرۇد:

— بۇتنىڭ تىلى بولمىسا قانداق سۆزلەيدۇ؟ — دېدى.
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
 ئەي ئەخمەق كاپىرلار، ئۇ نەرسەڭ-
 لەرنىڭ يا چېنى بولمىسا، سۆزلەشكە تىلى
 بولمىسا ياكى بىرەر ئىشنى قىلىشقا قۇدرىتى
 يەتمىسە قانداقمۇ تەڭرى بولالىسۇن؟ —
 دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىدىن
 كاپىرلار بۇتنى ئۇنىڭ سۇندۇرۇپ چاق-
 قانلىقىنى بىلىشتى ۋە ئىبراھىم ئەلەيھىس-
 سالامغا تۈرلۈك ئازابلارنى سېلىشنى مەس-
 لەمەتلەشتى.

شۇ چاغدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام
 كېلىپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا تەڭرى-
 نىڭ پەرمانىنى يەتكۈزدى:

— نەمرۇدنى ئىمانغا دەۋەت قىل-
 سۇن! مېنىڭ بىرلىك ۋە بارلىقىمنى،
 يەككە - يېگانەلىكىم ۋە پاكلىق - ئۇلۇغلىقىمنى
 بىلىدۇرسۇن! ھەرگىزمۇ قورقىمىسۇن!
 مەن دائىم ئىبراھىمغا ياردەم قىلىمەن!
 ھەرگىزمۇ غەم يېمىسۇن!

ئىبراھىم بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ خۇشال
 لاندى ۋە نەمرۇدنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئەي كاپىرلار، ئوتقا، بۇتقا
 چوقۇنۇشتىن يېنىڭلار! مەن تەڭرىنىڭ
 بەرھەق پەيغەمبىرىدۇرمەن! — دەپ جەننەت
 ۋە دوزاخلارنى بايان قىلىپ، ئۇلارغا نەسىھەت
 قىلدى.

نەمرۇد:

— ئەي ئىبراھىم، سەن بىزنى
 ئاتا-بوۋىمىزنىڭ يولىدىن ياندۇرۇپ،
 ئۆزىگە يولغا باشلىماقچىمۇ؟ بىز ھەر-
 گىزمۇ دىنىمىزدىن يالمايمىز! — دېدى.
 بۇ دەل قەھەتچىلىك يىللار ئىدى.
 ئاشلىقنى ھېچبىر يەردىن تاپقىلى بولمايتتى.
 خەلق ئاچ-زارلىقتا ئىدى. نەمرۇدنىڭ
 بولسا ھەددى-ھېسابسىز ئاشلىقى بار
 ئىدى. نەمرۇد خەلققە ئازغىنە ئاشلىقنى
 بېرىش ئارقىلىق، ئۇلارنى ئۆزىگە سەجدە
 قىلدۇراتتى.

بىر كۈنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا
 ئاشلىق لازىم بولۇپ، نەمرۇدنىڭ قېشىغا
 كەلدى.

نەمرۇد:

— ماڭا سەجدە قىلساڭ، ئاشلىق
 بېرىمەن، — دېدى.

ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
 — مەن ھەممە ئالەمنى ياراتقان
 تەڭرىگە سەجدە قىلىمەن، — دېدى.

نەمرۇد:

— مەنمۇ ھەممە ئىشلارنى قىلالايمەن، —
 دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— مېنىڭ تەڭرىم قۇياشنى ھەركۈنى
 مەشرىقتىن چىقىرىدۇ. بۈگۈن سەن قۇياش-
 نى مەغربىتىن چىقىرىپ باققىن، — دېدى.
 كاپىرلار بۇسۆزدىن ئەندىشە قىلىشتى. نەمرۇد
 «ئىبراھىمنىڭ دېگىنى راست. دېمىسىمۇ
 بىزنىڭ بۇتلىرىمىز ھېچنېمىگە يارمايدۇ»
 دەپ ئويلىنىمۇ، لېكىن لەشكەرلىرىدىن
 نومۇس قىلىپ، جاھىللىقى غالىب كەلدى.
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بارلىق
 نەسىھەتلەرنى قىلىپ، دوزاخنىڭ ئازاب-ئوقۇ-

ئېلىپ كەلدى. كاپىرلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى ئوتقا تاشلاشقا بار كۈچى بىلەن ھەرىكەت قىلغان بولسىمۇ، لېكىن بىرەر-سىمۇ ئوتنىڭ قېشىغا بارالماي، بىر بىرىنى ئىتتىرىشتى. ئۇلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى ئوتقا تاشلاشنىڭ ئىلاجىنى قىلالماي باشلىرى قېتىپ تۇرغاندا، لەنتى شەيتان بىر قېرى كىشى قىياپىتىدە پەيدا بولۇپ، كاپىرلارغا مەنچىناق ياساشنى ئۆگىتىپ، ئۇلارغا مەنچىناق ياساتتى. ئۇ دوزاختا مەنچىناق ياسىغاننى كۆرگەندى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قول - پۇتىدىكى تاقاق - زەنجىر يەتمىش پاتمان كېلەتتى. كاپىرلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى تاقاق - زەنجىر بىلەنلا مەنچىناققا ئولتۇرغۇزۇپ، بار كۈچى بىلەن ئوتقا تاشلاشقا ھەرىكەت قىلىپمۇ تاشلىيالمىدى. ئاخىرى ئۇلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قول - پۇتلىرىدىكى تاقاق - زەنجىرلەرنى ئېلىۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن مەنچىناقنى تەۋرىتەلمىدى. ئاخىرى ئاتىسى ئازەر كېلىپ:

— بۇ مېنىڭ بەرزەنتىم، شۇنداقلا دۈشمىنىم. بۇنى چوقۇم ئوتقا تاشلاش كېرەك، — دەپ غەلۋە قىلدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئۇلۇغ تەڭرىم، ئاتام ماڭا دۈشمەن بولدى. مېنىڭ سەندىن ئۆزگە پاناھىم يوق. ئۆزۈمنى ساڭا تاپشۇردۇم، — دەپ مۇناجات قىلدى.

يەنە تۆت مىڭ كىشى كۈچەپ ھەرىكەت قىلىپمۇ مەنچىناقنى تەۋرىتەلمىدى. شۇ چاغدا شەيتان كېلىپ:

— مەنچىناقنى مىدىرلىتالماسلىقتىن كى سەۋەب شۇكى، ھەممە پەرىشتىلەر كېلىپ ئىبراھىمغا ياردەم قىلىپ، ئۇنى

بەتلەردىن بايان قىلدى. نەمرۇد: — مەن سېنىمۇ ئاشۇ دوزىخىڭدىكىگە ئوخشاش ئوت بىلەن ئازابلىيالايمەن. سەن ماڭا مۇنداق بىمەنە سۆزلەرنى قىلىپ ئاۋارە بولما، — دېدى. دە، پۈتۈن شەھەر خەلقىنى ئوتۇن يىغىشقا بۇيرۇدى. شەھەر خەلقى تۆت ئايغىچە ئوتۇن يىغىشقا مەشغۇل بولدى. تۇل خوتۇنلار يىپ ئىگىرىپ تاپقان پۇلغا ئوتۇن سېتىۋالدى. ئۇلار شەھەرنىڭ سىرتىغا بىر مەيدان ھازىرلاپ، مەيداننى ئوتۇن بىلەن تولدۇردى.

نەقىل قىلىنىشىچە، نەمرۇد پۈتۈن ھايۋاناتلارغا ئوتۇن يۈكلىمەكچى بولغاندا ھايۋانلار ئۈنىدى. تۆگىگە ئوتۇن يۈكلىۋىدى، ئورنىدىن تۇرغىلى ئۈنىدى. كالىغا يۈكلىۋىدى ماڭغىلى ئۈنىدى. ئېشەك يېتىۋالدى. پەقەت قېچىرلا ئوتۇن يۈكلىمەشكە ماقۇل بولدى. بۇ ئىشلارنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كۆڭلىدە بىلىپ تۇراتتى. شۇندىن كېيىن قېچىرغا لەنتە ياغدى. شۇ سەۋەبلىك قېچىرنىڭ بالىسىنى قارىنى يېرىپ ئالىدىغان بولدى. تۇل خوتۇنلارمۇ خارلىقتا قالىدىغان بولدى.

ئوتۇن يىغىلىپ بولغۇچە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قول - پۇتىغا تاقاق - زەنجىر سېلىپ، باغلاپ قويدى. مەيداندىكى ئوتۇنغا ھەر تەرەپتىن ئوت ياقتى. ئوت ئون كېچە-كۈندۈز كۆيدى. ئوتنىڭ شولىسى ئۈچ كۈنلۈك يەرگە يېتىپ باراتتى. نەمرۇد كۆڭلىدە «ئىبراھىم ئوتتىن قورقۇپ، ماڭا ھەرگىزمۇ نەسىھەت قىلمايدىغان بولىدۇ» دەپ ئويلىدى. لېكىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھەرگىزمۇ قورقىمىدى. ئاخىرى ئۇلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى ئوتنىڭ قېشىغا

رەي دەپ كەلدىم، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— ئەي بۇرادىرىم جىبرىئىل، مېنىڭ

سىزگە ھاجىتىم يوق، — دېدى.

ئاندىن مەسكائىل ئەلەيھىسسالام يەت-

مىش مەڭ پەرىشتە بىلەن كېلىپ:

— ئەي ئىبراھىم، مەن ساڭا ياردەم

بېرەي دەپ كەلدىم دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغىمۇ ئۆ-

نمىدى. ئاندىن ئىسراپىل ئەلەيھىسسالام

يەتمىش مەڭ پەرىشتە بىلەن كېلىۋىدى

ئۇنىڭغا ھەم ئۇنىماي، «تەۋەككۈلنى تەڭ-

رىگە قويىدۇم» دەپ تۇردى.

ئاندىن شامال كېلىپ:

— ئەي ئىبراھىم، بۇ ئوتلارنى ئۆ-

چۈرۈپ بېرىپ، نەمرۇدنىڭ تەختى - بەخ-

تىنى كۆيدۈرۈۋېتەي، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— ساڭمۇ ھاجىتىم يوق، — دېدى.

ئاندىن بۇلۇت كېلىپ:

— ئەي ئىبراھىم، مەن دەريانىڭ

سۈيىنى ئېلىپ چىقىپ ئوتقا تۆكەي، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— مېنى تەڭرى ياراتقان. مېنىڭ

تەڭرىدىن باشقا ھېچكىمگە ھاجىتىم يوق، —

دەپ ئوتقا يېقىن كېلىۋىدى، ئوتنىڭ

ئارىسى ئېچىلدى، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىغا جەن-

نەتنىڭ گۈل - دەرەخلىرى تىكىلىپ گۈل

زارلىق ھاسىل قىلىنغانىدى. ئۇ يەرگە جەن-

نەت چىمەنزارىدىن ئوتلار ئۇندى. بۇلاق

لاردىن سۇلار چىقىپ ئېقىشقا باشلىدى. ئۇ

پار - ئەنئەنەلەرنىڭ خۇش پۇراقلىرى بىلەن

تولغان بۇ باغچىنىڭ ئوتتۇرىسىغا جەننەت-

تىن تەخت كەلتۈرۈلۈپ قويۇلدى. تەڭرى

دىن:

بېسىپ تۇرۇۋاتىدۇ. شۇڭا پەرىشتىلەرنى

دەرھال قوغلىۋېتىڭلار! — دېدى.

كاپىرلار:

— ئۇلارنى قوغلاشنىڭ قانداق ئىلا-

جى بار، — دېيىشتى.

شەيتان:

— ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا زىننا

قىلسا، پەرىشتىلەر تاقەت قىلالماي قېچىپ

كېتىدۇ، — دېدى.

كاپىرلار شۇ ھامان بىر خوتۇننى

ئاكىسى بىلەن زىننا قىلدۇردى. ئاكىسىنىڭ

ئىسمى «لو»، سىڭلىسىنىڭ ئىسمى «لى»

ئىدى. «لولى» دېگەن سۆز شۇنىڭدىن

قالغان. ئاندىن كېيىن ئۇلار مەنچىناقنى

كۆتۈرۈۋىدى، مەنچىناق كۆتۈرۈلدى.

پەرىشتىلەر «بىزگە پەقەت تەڭرىلا كۇپايە

قىلىدۇ. ئۇ ناھايىتى ياخشى مەدەتكار.

ئۇ ناھايىتى ياخشى ئىگە، ناھايىتى ياخ-

شى ھىمايە قىلغۇچى» دېيىشتى.

ئەلقىسى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھا-

ۋادا كېتىۋاتقىنىدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام

يەتمىش مەڭ پەرىشتە بىلەن كېلىپ:

— ئەي ئىبراھىم، ساڭا ياردەم بەر-

گىلى كەلدىم، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

ماڭا قانداق ياردەم بېرىسىز، — دېدى.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام:

— قاننىمنى ئوتقا ئۇرسام، ئوت دې-

ڭىز - ئوكيانلارغا چۈشۈپ كېتىدۇ، —

دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— تەڭرىنىڭ پەرمانى شۇنداقمۇ، —

دېدى.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام:

— ياق، مەن ئۆزۈم ساڭا ياردەم بې-

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغىراق كېلىپ:

— ئەي ئىبراھىم، سىزنىڭ تەڭرىڭىز ھەقىقىي تەڭرى ئىكەن، مەن نەمرۇدتىن يېنىپ سىزنىڭ تەڭرىڭىزگە ئېتىقاد قىلسام ماڭا نېمە بېرىدۇ؟ — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
— ئەگەر سەن مۇسۇلمان بولساڭ نېمىنى خالساڭ شۇنى بېرىدۇ، — دېدى.
ئەركان:

— ئەگەر سىزگە قىلغان ئىشلارنى ماڭا قىلسا مەن يەتتە خەزىنە ئالتۇن، يەتتە خەزىنە كۈمۈش بەرگەن بولاتتىم، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
— تەڭرى ھەركىمگە ئۆز لايىقىدا نەرسە بېرىدۇ، سەن ھەر نەرسەم بار دەيسەن. بىلىپ قويغىنكى، شۇ نەرسەڭنىڭ ھەممىسى تەڭرىنىڭ ئىلكىدە، — دېدى.

ئەركان قايتىپ كېلىپ كاپىرلارغا:
— ئىبراھىم ئوتتۇرىدە ئوتتۇرىدە ئىكەن. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ئوتتا كۆيىمەپتۇ. بىزنىمۇ ئوتتا كۆيدۈرسە كۆيىمەيمىز دېيىشىگە، ئوتنىڭ بىر ئۇچقۇنى چاچراپ ئۇنىڭ كۆزىگە تەگدى ۋە پۈتۈن بەدىنىگە تۇتۇشۇپ ھالاك بولدى.

كاپىرلار بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ مۇ- سۇلمان بولۇشنى ئىختىيار قىلىسمۇ، لېكىن نەمرۇدتىن قورقۇپ ھېچنېمە دېيەلمىدى.

ئەلقسىسە، نەمرۇدنىڭ بىر قىزى بار ئىدى. ئۇ تاماشا كۆرگىلى چىقىپ بۇ ئەھۋالنى كۆردى ۋە:

— ئىبراھىمنىڭ تەڭرىسى ھەقىقىي تەڭرى بولمايدىغان بولسا، ئىبراھىم شۇن

— ئەي ئوت، سوۋۇغىن! ئىبراھىم ئىسسىقلىمىسۇن، ھەم توغلىمىسۇن! — دېگەن خىتاب كەلدى.

ئوت ئۆز ھالىدا قالدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام يېنىپ كېلىپ تەختتە ئولتۇردى، ئۇ گۈلزارلىقنى كۆرۈپ بەك خۇشال بولدى ۋە ئۇنىڭ شۇكرانىسىگە تەرەت ئېلىپ، ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى. ئەلقسىسە، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوت ئىچىدە ئۈچ كۈن ئولتۇردى. نەمرۇدنىڭ بىر ئېگىز مۇنارى بار ئىدى. نەمرۇد ئۇ يەرگە چىقىپ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى كۆزەتتى. ئۇ ئوت ئىچىدىكى گۈلزارلىقنى كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە كۆڭلىدە «ئىسسىت، قىلغان ئەمگىكىم پۈتۈنلەي زايابولدى» دەپ ئويلىدى. نەمرۇد بۇ سىرنى ھېچكىمگە تىنمىدى.

نەمرۇدنىڭ ئەركان ئاتلىق بىر ئادىمى بار ئىدى. نەمرۇد ئۇنىڭغا:

— سەن بېرىپ قاراپ باققىن. ئىبراھىمنىڭ ئوت ئىچىدە ھالى نېمە بولدىكىن؟ — دېدى.

ئەركان ئېگىز بىر يەرگە چىقىپ قالدى. نەمرۇدكە بولسا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇچىسىغا جەننەتنىڭ ئېسىل تونىنى، بېشىغا ياقۇت قويۇلغان تاجنى كىيىپ تەختتە ئولتۇرغان؛ تۆت ئەتراپى بۇلاق، بۇلاقنىڭ ئەتراپى ھەر خىل ئوت-چۆپ ۋە گۈل-گىياھلىق بوستان بولۇپ، تۆت ئادەم ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى قىلىۋاتقاندىكىن. ئەركان بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە نەمرۇدقا كۆرگەنلىرىنى ئېيتتى. نەمرۇد ئېگىز دۆڭگە چىقىپ قارىغاندى، ئەھۋال ئەركاننىڭ دېگىنىدەك بولۇپ چىقتى، ئەركان ھەزرىتى

قىرىق كۈنگىچە ئوتنىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇپ دى. نەمرۇد بولسا ھېچقانداق تاماق يېمەستىن قايسىۇ-ئازابقا پېتىپ، يېنىغا ئادەممۇ كىرگۈزمەي مۇنار راۋىقىدا ئولتۇردى. ئۇ كۆڭلىدە «ئىمان ئېيتقان بولسام نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى-ھە!» دەپ ئويلىدى. ئاخىرى ئۇ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى چاقىرىتىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتتى. نەمرۇد ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا: — ئەي ئىبراھىم، ئەجەبمۇ ياخشى تەڭرىنىڭ بار ئىكەن. مەن تەڭرىنىڭ يولىدا قۇربانلىق قىلاي دەيمەن، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — كاپىرنىڭ قۇربانلىقىنى تەڭرى ھەر-گىز قوبۇل قىلماس، — دېدى.

نەمرۇد: — كۆپ يىل پادىشاھلىق قىلدىم. خەلقنى مېنى «تەڭرى دەڭلار!» دەپ ئۇلارنى ئۆزۈمگە سەجدە قىلدۇردۇم. ئەمدى بۇ يولدىن قايتسام نومۇس قىلمەن، — دېدى. تۆت مىڭ كالا ئولتۇرۇپ قۇربانلىق قىلدى. ئەمما قۇربانلىقى تەڭرى تەرىپىدىن قوبۇل بولمىدى.

ئەلقىسسە، ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام نەمرۇدنىڭ يېنىغا بېرىپ:

— ئەي نەمرۇد، تەڭرىنىڭ ئۇلۇغ-لۇقىنى كۆردۈڭمۇ؟ ئەمدى تەڭرىنىڭ بىر-لىك ۋە بارلىقىغا ئىقرار بولغىن. بۇتپە-رەسلىكتىن يانغىن. «مەن تەڭرى» دەپ خەلقنى ئۆزۈڭگە سەجدە قىلدۇرغىنىڭغا تۆۋە قىلغىن! — دېدى.

نەمرۇد: — ئەي ئىبراھىم، ئويلىنىپ ئەتە جاۋابىنى بېرەي، — دېدى.

داق ئۇلۇغ ئوتتا كۆيىمەي بۇ ئىززەت ھۈرمەتكە ئىگە بولاتتىمۇ؟ — دېدى ۋە مۇ-ناردىن چۈشۈپ ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغىراق كېلىپ:

— ئەي ئىبراھىم، يېنىڭغا باراي دېسەم ئوتتىن قورقىمەن، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام چىن كۆڭ-لىدىن: — «لائىلاھە ئىللەللاھ، ئىبراھىم خە-لىلۇللاھ (بىرلا تەڭرىدىن باشقا تەڭرى يوقتۇر، ئىبراھىم تەڭرىنىڭ دوستىدۇر)» دەپ ئوتقا كىرسەك ئوت تەسىر قىلالمايدۇ، — دېدى.

ئۇ ئىخلاس بىلەن ئىمان ئېيتىپ ئوتقا كىرىۋىدى، ئوت تەسىر قىلمىدى. ئۇ: — ئەي ھەقىقىي پەيغەمبەر، ئۆمرۈم قايمۇقۇش بىلەن ئۆتۈپتۇ. بۈگۈنكى كۈن-لۈكتە ئۇلۇغ ئىسلامغا ئىگە بولدۇم. مەن بېرىپ ئاتانمىمۇ ئىمانغا دەۋەت قىلاي، — دېدى.

ئۇ ئاتىسىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئاتىسىنى ئىمان ئېيتىشقا دەۋەت قىلىۋىدى، ئۇ-نى ئۆلۈمگە بۇيرۇدى. كاپىرلار قىزنى تۇتساچى بولۇۋىدى، شۇ زامان بىر پارچە بۇلۇت بىلەن شامال پەيدا بولۇپ قىزنى ئوراپ ئېلىپ، ئۇنى كۇيسىقاپقا ئاپىرىپ قويدى.

رەۋايەت قىلىنىشىچە، نەمرۇدنىڭ قىزى تاكى قىيامەتكىچە ھەركۈنى جەننەتتىن ئەۋەتىلىگەن بىر دانە ئانار بىلەن غىزالىنىپ، تائەت-ئىبادەتكە مەشغۇل بولىدىكەن. بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ كاپىرلارنىڭ بىر قىسمى مۇسۇلمان بولدى. بىر قىسمى يەنىلا نەمرۇدتىن قورقۇپ ئىمان ئېيتىمىدى.

ئەلقىسسە، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام

كېچىسى نەمرۇد ھەممە بەگلىرىنى
يىغىپ:

— مەن ئىبراھىمنىڭ پەيغەمبەرلىك
كىگە چۈم پۈتتۈم. شۇڭا مەن ئىمان ئېيى-
تىپ، مۇسۇلمان بولماقچى، -- دەپ مەسلى-
ھەت سالدى.

نەمرۇدنىڭ ۋەزىرلىرى:

— دۇنيادا تەڭرىلىكنى تاشلاپ، قۇل-
نىڭ قۇلى بولۇشتىن نومۇس ئىش بولمى-
سا كېرەك. سەن ھەرگىزمۇ بۇنداق خى-
ياللارنى قىلغۇچى بولما! ئىبراھىمنىڭ
ئوتتا كۆيىمگەنلىكى بەلكىم بىزنىڭ تەڭ-
رىمىزنىڭ ئۇنى كۆيدۈرمىگەنلىكىدىندۇر، --
دېيىشتى.

نەمرۇدنىڭ ئۇخر دېگەن ئىنىكئانىسى
بار ئىدى. ئۇ:

— ئىبراھىمنى ساماننىڭ ئىسىدا قىي-
ناپ ئۆلتۈرەيلى، -- دېدى.

ئۇخر يەرنى چوڭقۇر كولاپ، ئىچىنى
سامان بىلەن توشقۇزدى. ئاغزىنى مەھكەم
بېكىتىپ، سامانغا ئوت ياقىتى. كاپىرلار
توپ-توپى بىلەن تاماشا كۆرگىلى كەل-
دى. بىر چاغدا شامال ئوتنى ئۇچۇرۇپ،
توپنىڭ ئىچىگە ئوت تۇتاشتى. بىر بۆلەك
كاپىرلار ئوتتا كۆيدى. بىر بۆلەكى قې-
چىپ قۇتۇلدى. ئەمما ئىبراھىم ئەلەيھىس-
سالامغا ئوت قىلچە تەسىر قىلمىدى.

ئەلقىسسە، بۇۋى سارە ھازەرنىڭ
قىزى ئىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن
ئىككى تۇغقان ئىدى.

بىر كۈنى بۇۋى سارە ئىبراھىم ئە-
لەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— سېنىڭ دىنىڭغا كىرىپ تەڭرىڭنى
بىر بىلسەم، تەڭرىڭ ماڭا نېمە بېرىدۇ؟ --
دېدى.

ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
— نېمەنى تىلىسەڭ شۇنى بېرىۋر،
ئورنۇڭنى جەننەتتە قىلىۋر، -- دېدى.

بۇۋى سارە ناھايىتى كېلىشكەن سا-
ھىبجامال ئىدى. ئۇ:

— ئەي ئىبراھىم، سەن مېنى ئەم-
رىڭگە ئالساڭ مۇسۇلمان بولىمەن، -- دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— ئەگەر دىنىمىزغا كىرسەڭ چوقۇم
سېنى ئالىمەن، -- دېدى.

بۇۋى سارە ناھايىتى باي ئىدى.
ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىتىلىرى
كۆپ ئىدى. ئۇ مۇسۇلمان بولدى. ئىبرا-
ھىم ئەلەيھىسسالامغا نىكاھلاندى. بۇۋى
سارە مال - مۈلۈك، ئۈنچە - مەرۋايىتىلىرىنى
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا سوۋغا قىلدى.

نەمرۇد:

— ئەي ئىبراھىم، ئەمدى سەن مې-
نىڭ شانۇ - شەۋكىتىمنى بۇزغىلى تۇردۇڭ،
سەن ھەرقانداق يەرگە بارساڭ قەدىرلى-
نىپ ھۈرمەتكە ئىگە بولۇۋاتىسەن. مەن
ئەمدى لەشكەرلىرىم بىلەن دىنىڭلارغا كى-
رىشنى مەسلىھەتلىشىپ باقاي. سەن باشقا
يۇرتقا بېرىپ تۇرساڭ، -- دېدى

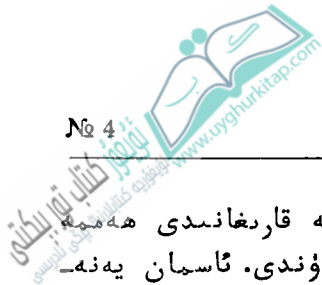
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام «شام تەرەپ-
كە بارايلى» دەپ چىقىپ كەتتى، ئۇ شام
شەھىرىدە بىرنەچچە يىل تۇردى.

بىر كۈنى تەڭرىدىن:

— ئەي ئىبراھىم، سەن يەنە بېرىپ
نەمرۇدنى ئىمانغا دەۋەت قىلغىن! -- دەپ
پەرمان بولدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي بەدبەخت! ئەمدى ئوتقا،
بۇتقا چوقۇنۇشتىن يانغىن! بۇ نەرسىلەرنىڭ
خۇدالىققا يارىماس. ئۆمرۇڭىدە قىلغان

كېيىن نەمرۇد تۆۋەنگە قارىغانىدى ھەممە يەر قارا تېرىدەك كۆرۈنىدى. ئاسمان يەنە بايىقىدەكلا كۆرۈنىدى. نەمرۇد «كۆك تەڭرىسىگە بىر ئوق ئۇزۇپ باقاي» دەپ بىر ئوق ئاتتى. تەڭرىدىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا:

— نەمرۇدنىڭ ئوقىغا بىر تال بېلىق سانجىپ بەرگىن. ئۇ گەرچە كاپىر بولسىمۇ دەرگاھىدىن ناۋمىد يانمىسۇن! — دەپ پەرمان بولدى. نەمرۇد تەڭرىگە يال ۋۇرۇپ:

— ئەي تەڭرى، مەن گۇمراھ بەندەك ھەر ئىش قىلسام ئۆزۈمنىڭ بەتبەختلىكىمدىن قىلدىم، ھەرقانداق جازا بەرسەڭ قىيامەت كۈنى بېرەرسەن. مېنى لەشكەرلىرىم ئالدىدا رەسۋا قىلمىساڭ. سېنىڭ تەڭرىلىكىڭ ھەق راستۇر. ھەرنە قىلساڭ قىلالايسەن، — دېدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئاتقان ئوقىغا بېلىقنى سانجىپ بەردى.

ئەلقسىسە، نەمرۇدنىڭ ئوقىغا سانجىلغان بېلىق تەڭرىگە:

— ئەي تەڭرىم، مېنى ناپاك كاپىرنىڭ ئوقىغا نىشانە قىلدىڭ، مەن نېمە گۇناھ قىلغانىدىم؟ — دەپ نالە قىلدى. شۇ زامان تەڭرىدىن:

— ئەي بېلىق، ئەمدى سېنى ھېچكىم بوغۇزلىمىسۇن. سېنىڭ قېنىڭنى يەرگە تۆكۈشنى ھارام قىلدىم. ئەگەردە نەمرۇد دۈشمەنلىك قىلىپ كەلگەن تەقدىردىمۇ مەن ئۇنى ئۈمىدلىندۈرۈپ، خەلق ئالدىدا شەرمەندە قىلىمىدىم، — دېدى.

بېلىق بۇنىڭدىن خۇشاللاندى. نەمرۇد ئۆزىنىڭ ئاتقان ئوقىغا بېلىقنىڭ سانجىلىپ چۈشكەنلىكىنى كۆرۈپ:

ئىشلىرىڭغا پۇشايمان قىلىپ، تۆۋە قىلغىن! — تەڭرىنى بىر بىلىپ، مېنىڭ پەيغەمبەرلىكىمگە قايىل بولۇپ، ئىمان ئېيتقىن! — دېدى.

نەمرۇد: — ئەي ئىبراھىم، مەندىنمۇ باشقا تەڭرى بارمۇ؟ تىلىڭغا تاش، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئەي بەدبەخت! سەن قانداقمۇ تەڭرى بولالايسەن؟ سېنى، مېنى، يەر-ئاسماننى، شۇنداقلا ھەممە ئالەمنى تەڭرى ياراتقاندۇر. بۇ دۇنيادا پادىشاھلىق ساڭا ئارىيەتتۇر، — دېدى.

نەمرۇد: — ئەي ئىبراھىم، ئەمدى سېنىڭ تەڭرىڭ بىلەن جەڭ قىلمەن، — دېدى.

بۇ شۇنداق ۋەقەدۇركى، نەمرۇد كەرسىنىڭ ① بالىلىرىدىن تۆتتىن باقتى. بىر-قانچە يىلدىن كېيىن بۇ قۇشلار چوڭ بولدى. نەمرۇد ئۈستى ۋە ئاستىنىقى تەرىپىگە ئىككى ئىشىكى قويۇلغان ساندۇقتىن بىرنى ياساتتى. ساندۇقنىڭ ئۈستۈنكى قەۋىتىگە گۆش باغلىدى. تېگى تەرىپىگە قۇشلارنى باغلىدى. ئۆزى جەڭ كىيىملىرىنى كىيىپ ساندۇقنىڭ ئىچىگە كىردى. نەمرۇد قۇشلارغا گۆشنى كۆرسەتتى. قۇشلار گۆشنىڭ تەمەسىدە يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ساندۇقنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقتى. ئۇلار گۆشكە گول بولۇپ ئۇچقانسىرى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. بىر كېچە-كۈندۈز بولغاندا نەمرۇد ساندۇقنىڭ ئىشىكىنى ئاچقاندى، ئاسمان ئىلىگىرىكىدەكلا كۆرۈندى. تۆۋەنگە قارىسا ئالەم كۆلدىكى سۇدەك كۆرۈندى. يەنە بىر كېچە-كۈندۈز ئۇچقاندىن

① كەركەس — ئۇزۇن يىل ياشايدىغان بىر خىل قۇش.

— مەن ئىبراھىمنىڭ تەڭرىسىنى ئۇل تۇردۇم. كۆك مەملىكىتىنى ئالدىم، — دەپ خۇشال بولدى ۋە بېلىقنى ساندۇقنىڭ تۆۋەن قەۋىتىگە باغلىدى. يۇقىرى قەۋىتىگە قۇشنى باغلىدى. قۇش بېلىقنى يېيىش مەقسىتىدە تۆۋەنگە قاراپ ئۇچتى. نەمرۇد بۇ خىل ھىيلە-نەيرەك بىلەن ئاسمانغا چىقىپ چۈشتى. نەمرۇد خەلقلەرگە:

— ئەي بەندىلىرىم، بىلىڭلار ۋە ئا-گاھ بولۇڭلاركىم، مەن كۆك تەڭرىسىنى بويسۇندۇردۇم، — دېدى.

نەمرۇدنىڭ سۆزىگە كاپىرلار ئىشەن-مىدى. ئۇنىڭ لەشكىرىدىن بەش مىڭى ئىمان ئېيتتى. نەمرۇد ئىبراھىم ئەلەي-ھىسسالامغا:

— تەڭرىڭنى ئۆلتۈرۈپ، كۆك مەم-لىكىتىنى ئىگىلىدىم، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — شۇنداق دېگەن ئاغزىڭغا تاش-تۇپراق. سەن يالغان ئېيتىۋاتىسەن. تەڭ-رىگە ئۆلۈم راۋا ئەمەستۇر. ئۇنىڭ ئەۋ-ۋەلى ۋە ئاخىرى يوقتۇر، — دېدى.

نەمرۇد: — تەڭرىڭنىڭ قانچىلىك لەشكىرى بار؟ — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئەي مەلىئۇن. بەتەخت! تەڭرىنىڭ لەشكىرىنىڭمۇ ھەددى-ھېسابى بولامدۇ؟ دۇنيادىكى ھەممە جانلىقلار تەڭرىمنىڭ قۇدرىتى بىلەن يارىتىلغان. سېنىڭ لەش-كىرىڭمۇ شۇنىڭدۇر، — دېدى.

نەمرۇد: — ئەي ئىبراھىم، تەڭرىڭگە ئېيتقىن. مەن لەشكىرىمنىڭ ھەممىسىنى يىغاي، تەڭ-رىڭمۇ لەشكىرىنى ئەۋەتسۇن. جەڭ قىلىپ

باقايلى، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئەي مەلىئۇن، سەن ئۆزۈڭنىڭ لەش-كىرىڭنى يىغىقىن. تەڭرى بىر ئىشارەت بىلەن ھەممىسىنى يەر بىلەن يەكسان قىلۇر، — دېدى.

نەمرۇد ھەر تەرەپكە لەشكەر يىغىشقا كىشى ئەۋەتتى. مەغرىبتىن-مەشرىققىچە لەشكەر يىغىلدى.

ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئەي مەلىئۇن، تەڭرىدىن ھايا قىلماي، قورقماي، مۇنچە خەلقنى ئاۋارە قىلىپ يۈرۈيسەن. ئەي بەتەخت! ھې-لىھەم قىلغان ئىشىڭغا تۆۋە قىلىپ، ئىمان ئېيتساڭ تەڭرى سېنى ئەپۇ قى-لىدۇ. بۇ ئالەمدە مۇنچىلىك دۆلەت، ئىززەت-ھۆرمەت بەرگەن تەڭرى، ئۇ دۇنيادا مۇندىن ئون ھەسسە ئارتۇق ئىززەت-ھۆرمەت بېرىدۇ، — دېدى.

نەمرۇد: — ئەي ئىبراھىم، تەڭرىڭگە مېنىڭ پەقەتلا ھاجىتىم چۈشمەيدۇ. لەشكىرىمنى يىغىدىم. ئەمدى مەن جەڭ قىلىمەن، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام مۇناجات قىلىپ:

— ئەي تەڭرىم، بۇ مەلىئۇنغا بىر بالا ئەۋەتسەڭ، — دەپ دۇئا قىلدى.

شۇ زامان تەڭرىدىن: — ئەي ئىبراھىم، نەمرۇدنىڭ لەشكىرى بىلەن جەڭ قىلىشقا بىرمۇنچە پاشا ئەۋە-تىمەن، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام نەمرۇدقا: — ئەي بەتەخت! لەشكىرىڭ بىلەن جەڭ قىلىشقا تەڭرى لەشكەر ئەۋەتمەك

www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى

قېتىم نەمرۇدنىڭ مېڭىسىگە نەشتە ئۇرۇپ سا، نەمرۇد چىدىيالماستىن بېشىغا توخماق بىلەن ئۇرغۇزۇپ، پاشىنى ئۆلتۈر- مەكچى بولدى. نەمرۇد بۇ بالادىن قىرىق يىلغىچە قۇتۇلالمىدى. بېشىدىن توقماق ھەرگىزمۇ خالى بولمىدى. قىرىق يىلدىن كېيىن تەڭرىدىن يەنە:

— ئەي ئىبراھىم، نەمرۇدنى يەنە ئىمانغا دەۋەت قىلغىن! — دېگەن پەرمان بولدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېلىپ: — ئەي بەتبەخت! تەڭرىگە ئەمدى ئىمان كەلتۈرگىن! — دېدى. نەمرۇد:

— ئەي ئىبراھىم، تەڭرىنىڭ بەر- ھەقلىكىگە، سېنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭگە كىم گۇۋاھلىق بېرىدۇ؟ — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — مۇشۇ ئۆيىدىكى ھەممە نەرسىلەر گۇۋاھلىق بېرىدۇ، — دېدى.

شۇ زامان ئۆيىدىكى ھەممە نەرسى- لەر پەرياد قىلىشىپ:

— ئەي نەمرۇد، تەڭرى ھەق راس- تۇر. ھەممە نەرسىنى ئۇ ياراتقاندىۇر. ئىبراھىم ھەقىقەتەن ئۇنىڭ پەيغەمبىرىدۇر، — دېيىشتى.

نەمرۇد ئۆيىدىكى ھەممە نەرسىگە ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتتى. شۇ زامان جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— بۇ مەلىئۇننىڭ ئۈچ نەپەسلا ئۆمرى قالدى، — دېدى. شۇ ئەسنادا نەمرۇد نىڭ باش ئاغرىقى يەنە تۇتتى. نەمرۇد بىر ئادىمگە توقماق بىلەن بېشىغا ئۇرۇشنى بۇيرۇدى. ئۇ ئادىمى توقماق

چى. خەۋەردار بول! — دېدى.

نەمرۇد تۇغ- ئەلەملىرىنى ① كۆتۈر- تۈپ، ناغرىلىرىنى چالدۇرۇپ، سەپلىرىنى تۈزۈپ تۇردى.

شۇ ئەسنادا تەڭرىنىڭ پەرمانى بىلەن بىر بۆلەك پاشا نەمرۇدنىڭ لەشكىرىگە ھۇجۇمغا ئۆتتى. بۇ پاشىلارنىڭ ئاۋازى نەمرۇدنىڭ ناغرىسىنىڭ ئاۋازىنى بېسىپ كەتتى. ھەربىر ئاتلىقنىڭ بېشىغا بىردىن پاشا سانجىلىپ شۇنداق نەشتە ئۇردىكىم، ئۇلارنىڭ كىيىملىرىدىن ئۆتۈپ جېنىغا تاقاشتى. توقسان مىڭ لەشكىردىن بىرى قېچىپ قۇتۇلمىدى. ھەممىسى جەھەننەمگە كەتتى. نەمرۇدتىن باشقا لەشكەر قالمايدى، نەمرۇد دېگەن بۇ ئىت «بۇ جانمۇار شۇنچىلىك كىچىك تۇرۇپ ئەجەبا شۇنچە لەشكىرىمنى ۋەيران قىلىۋەتتە؟» دەپ ھەيران بولۇپ تۇراتتى. بىر ئاقساق، بىر كۆزى قارىغۇ پاشا كېلىپ نەمرۇدنى چۆ- رۇلۇپ يۇردى. نەمرۇد پاشىدىن قېچىپ كېلىپ ئۆيىگە كىرىپ، ئىشىك- تۈڭلۈكنى مەھكەم بېكىتىپ، بالا- چاقىسى بىلەن دەردمەن بولۇپ ئولتۇردى. پاشا نەمرۇد- نىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ قوندى. نەمرۇد بالا- چاقىسىغا:

— مېنىڭ لەشكەرلىرىمنى ئاشۇ نەرسە ھالاك قىلغان. ئۇنى قوغلىۋېتىڭلار، — دېيىشىگە پاشا ئۇچۇپ كېلىپ نەمرۇد- نىڭ بۇرىغا كىرىۋالدى. ئۇنىڭ بالا- چا- قىلىرى ھەرقانچە قىلىپمۇ نەمرۇدنىڭ بۇرىدىن پاشىنى كولاپ چىقىرالمايدى. پاشا بارغانچە ئىچكىرىلەپ نەمرۇدنىڭ دىمىقىغا ئاندىن مېڭىسىگە كىرىۋالدى. پاشا ھەر

① ئەلەم — بايراق.

بىەن نەمرۇدنىڭ بېشىغا ئۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ باش ئاغرىقى پەسەيمىدى. نەمرۇد ئۇنىڭغا «بەكرەك ئۇرغىن!» دېۋىدى، ئۇ توقماق بىلەن بىرنى ئۇر-دى. ئىككىنچى توقماقنى ئۇرۇش كەتمىدى. نەمرۇد دېگەن بەتتەختنىڭ جېنى دوزاخقا كەتتى. بۇ مەلئۇننىڭ بېشى تۆت پارچە بولۇپ، پاشا چىقىپ كەتتى. نەمرۇد ئەنە شۇ خىل ئازاب بىلەن جان بەردى. ھېكايە قىلىنىشىچە، شامدا زۇلتەرش

ئىبن سادىق دېگەن كاپىر مەملىكەتكە پادىشاھ بولدى. ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇ شەھەردىن كۆڭلى سوۋۇپ، باشقا بىر ياققا بېرىشنى ئىختىيار قىلدى. زۇلتەرش دېگەن كاپىر ناھايىتى كۈچى يىپ، مەملىكەتنى قولغا ئالدى. ئۇ ھەر يەردە، ھەر شەھەردە چىرايلىق قىزىلار بولسا ئەكەلدۈرۈپ، ئەيش-ئىشرەت قىلاتتى. يول-يوللارغا كىشى قويۇپ، جاي-جايلاردىن كەلگەن سودىگەرلەرنىڭ ئېلىپ كەلگەن ماللىرىدىن خەۋەردار بولۇپ تۇراتتى.

ئەلقىسسە، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام شامغا بېرىپ زۇلتەرش ئىبن سادىقنى ئىمانغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن سەككىز كىشى بىلەن بۇۋى سارەنى ئېلىپ يولغا چىقتى. ئۇلار شامغا يېتىپ كەلگەندە زۇلتەرش ئىبن سادىقنىڭ يوللارغا قويغان ئادىمىگە ئۇچرىدى. زۇلتەرش ئىبن سادىقنىڭ ئادەملىرى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ساندۇقىنى ئېچىپ بۇۋى سارەنى كۆردى. ئۇلار بېرىپ زۇلتەرشكە بۇۋى سارەنىڭ گۈزەللىكىنى تەرىپلەشتى. زۇلتەرشنىڭ كۆڭلىگە غايىبانە بىر زوق پەيدا بولۇپ:

— ئۇنى ئېلىپ كېلىڭلار! — دېدى. زۇلتەرشنىڭ ئادەملىرى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى ئوردىغا كەلتۈردى. زۇلتەرش ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ناھايىتى ھەيۋەتلىك، نۇرانە كىشى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا كۆپ ئىززەت-ھۆرمەتلەر قىلىپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى تەختكە چىقىرىپ، يېنىدا ئولتۇرغۇزدى. زۇلتەرش ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامدىن:

— ئىسمىڭىز نېمە؟ — دەپ سورىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئابدۇللا، — دېدى. زۇلتەرش: — ساندۇقتا نېمە بار؟ — دەپ سورىدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — سىڭلىم بار، — دېدى. زۇلتەرش: — مەن سىزنى مەملىكەتكە باش قىلاي. مال-دۇنيالار بېرەي. ئىززەت-ھۆرمەتلەر قىلاي. ئۇ سىڭلىڭىزنى ماڭا بەرسىڭىز، دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام رەنجىگەن ھالدا: — ئۇ بالاغەتكە يەتتى. ئۆزىدىن سوراڭ، — دېدى.

زۇلتەرش بۇۋى سارەنى ئېلىپ كېلىشكە كىشى بۇيرۇدى. بۇۋى سارە چۈمبەل بىلەن كېلىپ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئولتۇردى. زۇلتەرش:

— ئەي سارە، مېنىڭ ئېسىل زادىلاردىن خوتۇنۇم بار. ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن سىزنى ئۇلۇغلاي. مېنى ئۆزىڭىزگە قوبۇل قىلىڭ، — دېدى.

سى قۇرۇپ قالدى. زۇلئەرش:

— ھەي قانداق بالا-قازاسەن، مېنى نېمە قىلىپ قويدۇڭ؟ — دېدى. بۇۋى سارە:

— مەن سېنى ھىچنېمە قىلمىدىم. بۇنىڭ ھەممىسى ئۆزۈڭنىڭ ئەدەبىيەتتىكى كىيىمى ۋە شۇملۇقۇڭدىن بولدى. چۈنكى سەن تەڭرىنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە زۇلۇم قىلدىڭ، — دېدى. زۇلئەرش:

— مەن قايسى پەيغەمبەرگە قانداق زۇلۇم قىپتىمەن؟ — دېدى. بۇۋى سارە: — مەن ئىبراھىم خەلىلۇلانىڭ ئايالى، — دېدى. زۇلئەرش: — ئىبراھىم دېگەن كىم؟ — دەپ سورىدى.

بۇۋى سارە: — ئىبراھىم دېگەن — نەمرۇد مەنچە نىققا سېلىپ ئوتقا تاشلىغاندا ئوتتا كۆيىمەي، ئوت ئۇنىڭ ئۈچۈن گۈلىستان بولغان، نەمرۇدنى ھالاك قىلغان كىشى شۇ، — دېدى. زۇلئەرش: — ئۇ ھازىر قەيەردە؟ — دەپ سورىدى.

بۇۋى سارە: — بايا مېنى ئېلىپ كەلگەن كىشى شۇ، — دېدى. زۇلئەرش:

— ئۇ بىزگە سىزنى خوتۇنۇم دېمەي، سىڭلىم دېگەندى، — دېدى ۋە شۇ زامان ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى چاقىرىپ كىردى. زۇلئەرش:

— ئىبراھىم دېگەن سىز بولامسىز؟ — دەپ سورىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ھەئە، مەن شۇ، — دېدى. زۇلئەرش:

بۇۋى سارە ئۈندىمىدى.

زۇلئەرش:

— ئەي ئابدۇللا، سىز سىرتقا چىقىپ تۇرسىڭىز، سىڭلىڭىز سىزدىن خىجىل بولۇۋاتىدۇ، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام سىرتقا چىقىپ كەتتى.

شۇ زامان جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى پەردىنى ئېچىۋەتتى. ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا زۇلئەرش بىلەن بۇۋى سارە ئەينەن كۆرۈندى. زۇلئەرش بۇۋى سارەگە نەچچە قېتىم بېشىنى قوشۇش ھەققىدە سۆز ئاچقان بولسىمۇ، ئەمما بۇۋى سارە جاۋاب بەرمىدى. زۇلئەرش بۇۋى سارەنى كۆرۈشكە بىتاقەت بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە چۈمبەلنى كۆتۈرۈشكە قول سۇنغانىدى، شۇ ھامان قولى قۇرۇپ قالدى. زۇلئەرش:

— ئەي سارە، نېمە كارامەت قىلىدىڭىز، قولۇم قۇرۇپلا قالدىغۇ؟ قولۇمنى ئەسلىگە ئەكەلسىڭىز، نېمە دېسىڭىز شۇ بويىچە بولسۇن، — دېدى.

بۇۋى سارە بىر دۇئا قىلغانىدى، زۇلئەرشنىڭ قولى ئەسلىگە كەلدى. زۇلئەرش بۇۋى سارەگە يەنە قول ئۇزاتقاندى. قولى يەنە قۇرۇپ قالدى. زۇلئەرش:

— قولۇم ئەمدى ئەسلىگە كەلسە سىزگە ھەرگىز بىھۇدە سۆزلىمەيمەن، — دېدى.

بۇۋى سارە يەنە دۇئا قىلغانىدى، زۇلئەرشنىڭ قولى يەنە ئەسلىگە قايتتى. زۇلئەرش بۇۋى سارەگە يەنە قول سۇندى. بۇ قېتىم زۇلئەرشنىڭ ھەممە ئەزا-

— ئاچقۇچنى ئىبراھىمغا بەرگىن. —
 ھەممە مال - دۇنيالىرىم ئۇنىڭ بولسۇن، —
 دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
 — ماڭا مال - دۇنيا لازىم ئەمەس، —
 دېدى.

شۇ زامان تەڭرىدىن:
 — ئەي ئىبراھىم، مال - دۇنيادىن
 بىرئاز ئالغىن، باشقا جايلارغا بېرىپ كا-
 پىرلارنى ئىمانغا دەۋەت قىلغىن — دېگەن
 خىتاب كەلدى.

زۇلتەرش شۇ زامان ئىبراھىم ئەلەي-
 ھىسسالامغا بىر تاج، بىر بەلباغ، مىڭ
 تۆگە، مىڭ ئات، مىڭ قوي ۋە مىڭ ئۆي-
 لۈك قۇلنى بالا - چاقىسى بىلەن بەردى.
 بۇۋى سارەنىڭ ئالدىغا بىر تاجنى قوي-
 دى. بۇ تاج پۈتۈن ئىقلىمدىن ئېلىنغان
 سېلىق ھېسابىغا ياسالغانىدى. بۇۋى سارە
 زۇلتەرشكە:

— مەن تەڭرىنىڭ بىر ئاجىز بەندى-
 سى. ماڭا تاج كېرەك ئەمەس. ھەجەرنى
 ماڭا خىزمەتكە بەرسىڭىز، — دېدى.

زۇلتەرش بۇنى بىجىنىدىل قوبۇل قىلىپ،
 ھەجەرنى بىرمۇنچە مال بىلەن قوشۇپ بۇۋى
 سارەگە بەردى. ئۇلار بەرگەن ماللارنى
 ئېلىپ يولغا راۋان بولدى.

ئۇلار نەگە بارسا ماللىرى بەش كۈن-
 لۈك يەرنى ئىگىلەيتتى. ئۇلار مېڭىپ بىر
 يەرگە كەلدى. قارىسا كەڭرى كەتكەن ياي-
 لاقتا بىرمۇنچە ماللار يايلاۋاتقاندىن، ئۇ-
 لار شۇ يەرگە چۈشۈپ ئاق ئۆي بارگاھ^①
 تىكتى. ئۇلار بۇ يەردە بىرنەچچە كۈن
 تۇرۇپ قالدى. بۇ يەرنىڭ خەلقى:
 — بۇلارنىڭ ماللىرى كۆپ ئىكەن.

— سىزنىڭ تەڭرىڭىز كىم؟ — دەپ
 سورىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— مېنىڭ تەڭرىم، يەتتە قات كۆك-
 نى ۋە يەتتە قات يەرنى، ئاي - كۈن،
 يۇلتۇزلارنى ۋە پۈتۈن مەخلۇقات - مەۋ-
 جۇداتلارنى ياراتقان، ئىنسانلارنىڭ يارىلى-
 تىلىشى ۋە ئۆلۈشى ئۇنىڭ ئىلكىدە، ئۇ-
 نىڭ ئەۋۋىلى ۋە ئاخىرى يوقتۇر. تەڭرى-
 نىڭ شېرىكى بولماس. تەڭرى ھېچنەم-
 دىن تۇغۇلغان ئەمەس. ئۇ ھېچنەرسىگە
 ئوخشىمايدۇ. باشقا نەرسىنىڭمۇ ئۇنىڭغا
 ئوخشىشى مۇمكىن ئەمەس، — دېدى.
 زۇلتەرش:

— مەن يەتمىش يىلدىن بۇيان
 زۆھرە يۇلتۇزغا ئېتىقاد قىلىپ كەلدىم.
 مەن بۈگۈنگىچە ئۇنىڭدىن بىرەر ياخشى-
 لىق ياكى يامانلىق كۆرمىدۈم. مەن «بۇ-
 داق نەرسىلەر نەدىن پەيدا بولىدىغان-
 دۇ؟» دەپ ئويلاپ يۈرەتتىم. بۇنىڭ س-
 رىنى مەن ئەمدى بىلىدىم. بۇلارنى ئەس-
 لىدە سىزنىڭ تەڭرىڭىز ياراتقان ئىكەن.
 ئەمدى مېنىڭ بەدىنىم قۇرۇپ كەتتى. ئە-
 گەر سالامەت بولسام ھېلىھەم بولسىمۇ
 تەڭرىڭىزگە باش قويايتتىم، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلغانى-
 دى، زۇلتەرش ئەسلى ھالىتىگە كەلدى.
 شۇ زامان چىن كۆڭلىدىن:

— «لائىلاھە ئىللەللاھ، ئىبراھىم خە-
 لىلۇللاھ (بىرلا تەڭرىدىن باشقا تەڭرى
 يوقتۇر. ئىبراھىم تەڭرىنىڭ دوستىدۇر).»
 دەپ ئىمان ئېيتتى.

زۇلتەرشنىڭ ھاجەر ئىسىملىك چى-
 رايلىق بىر كېنىزىكى بار ئىدى. پۈتۈن
 مال - دۇنيانىڭ ئاچقۇچى ئۇنىڭدا ئىدى.
 زۇلتەرش ئۇنى چاقىرىتتى:

① بارگاھ — پادىشاھلارنىڭ سارىيى، قەبرى، پادىشاھنىڭ قوبۇلخانىسى.

بۇلار كەلگەندىن بۇيان بىزنىڭ ماللىرىمىز-
غا ئوت- چۆپ يەتمەيدىغان بولۇپ قالدى.
شۇڭا بۇ يەردىن ئۇلارنى كۆچۈرۈش
كېرەك، - دېدى.

شۇ چاغدا بۇ مەملىكەتنىڭ شاھى بۇ
يەرگە كېلىپ قالدى. خەلقلەر ئەھۋالنى
پادىشاھقا مەلۇم قىلدى. پادىشاھ ئىبراھىم
ئەلەيھىسسالامنى چاقىرىتىپ، خەلقنىڭ سۆ-
زىنى ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا
يەتكۈزدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

- بىز مۇساپىر غەربىلارمىز. قەيەرنى
خالىساق شۇ يەرگە بارىمىز، - دېدى.
پادىشاھ:

- سىلەر بىردىن قوي ئۆلتۈرۈپ
ئاش ئېتىپ كېلىڭلار. ئەگەر قايسىڭلارنىڭ
ئېشى كۆپ ئادەمگە يەتسە، يايلاق شۇنىڭ
بولسۇن، - دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىر قوينىڭ
گۆشىدە ئاش ئەتتى. ئېشى ھەممە خەلققە
يەتتى. ئۇلارمۇ بىر قوينىڭ گۆشىدە ئاش
ئەتتى. ئېشى خەلقنىڭ يېرىمىغا يەتتى.
پادىشاھ يايلاقنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام-
لارغا بۇيرۇدى.

ئەلقىسسە، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
بۇ يەردە بىر قانچە يىل تۇردى. ئاندىن
مۇقەددىسە دېگەن يەرگە باردى. ئۇ يەر
چۆللۈك ئىدى. جىبىرىئىل ئەلەيھىسسالام:
- ئەي ئىبراھىم، دۇئا قىلسىڭىز

دەرەخلەر، مېۋىلەر پەيدا بولۇپ، بۇ يەر
ئاۋاتلىشىدۇ، - دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام دۇئا قىل-
غانىدى، شۇ زامان باغۇ- بوستانلار، مېۋە-
لەر ۋە ئېقىن سۇلار پەيدا بولدى. بۇ
يەردە ئۇلار ئورۇنلىشىپ ئىسارەتلەرنى
ياسىدى. خەلق ھەر تەرەپتىن بۇ يەرگە كۆ-
چۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشتى. بۇ يەر بىر
چوڭ شەھەرگە ئايلىنىپ ئاۋاتلاشتى. ئىب-
راھىم ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئىلىم شەرى-
ئەتنى ئۆگەتتى. خەلقلەر:

- بىزگە بىر قىبلىنى كۆرسىتىپ قوي-
سا، بىز ئۇنىڭغا قاراپ تائەت- ئىبادەت
قىلساق، - دېيىشتى.

ھەزرىتى جىبىرىئىل ئەلەيھىسسالام
بىر تاشنى ئەكىلىپ ئىبراھىم ئەلەيھىس-
سالامغا:

- بۇ تاش سىزدىن كېيىن كېلىدىغان
پەيغەمبەرلەرگىمۇ قىبلى بولىدۇ، - دېدى.
ئۇ تاش بەيتۇلمۇقەددەس ئىدى.
ئۇ پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنىڭ قىبلىسى بولدى.
بىر كۈنى بۇۋى سارە ئىبراھىم ئە-
لەيھىسسالامغا:

- ئەمدى مەن قېرىدىم. ھاجەرنى
سىزگە ئېلىپ بەرسەم، - دەپ ھاجەرنى
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا نىكاھ قىلدۇردى.
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاخىرقى ئۆمرىنى
بۇۋى ھاجەر بىلەن ئۆتكۈزدى.

ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام قىسسىسى

لىرى بار ئىدى. بۇۋى سارە بۇ بەخت
نۇرىدىن ئۈمىد كۈتۈپ يۈرەتتى. ئىبراھىم
ئەلەيھىسسالام بۇۋى ھاجەر بىلەن چۈپ-
لەشكەندە بۇ بەخت نۇرى بۇۋى ھاجەرگە

بۇۋى سارە توقسان ياشقا كىردى.
ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ پېشا-
نىسىدە ھەزرىتى مۇھەممەت مۇستافا سە-
لەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ بەخت نۇر-

بۇۋى ھاجەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا پەرزەنت بولمىسىمۇ، لېكىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇۋى ھاجەرگە كۆپ مېھرىبانلىق قىلدى. ئەمما بۇۋى سارەنىڭ ئاچچىقى ئىلگىرىكە دىن تېخىمۇ كۈچىيىپ، ئاداۋىتى كۈندىن-كۈنگە چوڭقۇرلىشىپ، تاقەت قىلالماس بولۇپ قالدى.

بىر كۈنى بۇۋى سارە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا:

— ھاجەرنىڭ سەۋەبىدىن مېنىڭ كۆڭ-لۈم سۇنۇق. شۇڭا ھاجەرنى كۆزۈمدىن يىراق قىلسىڭىز، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئىككى تۆ-گىنى كەلتۈرۈپ بىرىگە ئۆزى مىنىدى. يەنە بىرىگە بۇۋى ھاجەرنى مىندۈرۈپ مېڭىشقا ھازىرلاندى. بۇۋى سارە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا:

— مېنىڭ سىزگە ئۈچ ۋەسىيەت بار. ئۇنى قوبۇل قىلسىڭىز مەن قىلغان خىزمەتتىمگە رازى بولغان بولاتتىم. بىرىنچى، بۇۋى ھاجەرنى ئادەم يوق يەردە قويۇڭ. ئىككىنچى، بارغان يېرىڭىزدە تۆگىدىن چۈشمەڭ. ئۈچىنچى، ھاجەرنىڭ قېشىدا قونماڭ، — دېدى.

ئاندىن ئۇلار يولغا راۋان بولدى. پەرىشتىلەر يولنى قىسقارتتى. ئۇلار مەككىگە بىر كۈندە يېتىپ باردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇۋى ھاجەرنى بىر چۆلگە ئاپىرىپ قويدى. ئۇ يەردە بىر تامچە سۇ ياكى بىرەر تۈپ گىياھمۇ يوق ئىدى. چۈنكى ئۇ ۋاقىتتا مەككىنىڭ ھېچ ئىزى يوق ئىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇ بىچارىنى بىر پارچە نان ۋە ئازغىنە سۇ بىلەن قويۇپ ياندى. بىر كېچە - كۈندۈز - دىن كېيىن بۇۋى ھاجەر چىرايمىدىن نۇر

ئۆتتى. بۇۋى سارە بۇنى ئاڭلاپ كۆپ پە-رىشان بولدى. ئۇ ئاچچىقدا:

— مەن ھاجەرنىڭ ئۈچ يېرىدىن قانچىقارمىسام، — دەپ قەسەم قىلدى. بۇنى ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاڭلاپ: — سىز شۇنداق دەپ قەسەم قىلدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى. بۇۋى سارە:

— بۇ نۇرنىڭ ھەسرەتتە ئۆمرۈم شۇ يەرگە يەتتى. بۇگۈنكى كۈنگە كەلگەندە بۇ نۇر ھاجەرگە ئۆتۈپتۇ. مەن بۇنىڭغا قانداقمۇ تاقەت قىلالايمەن؟ — دەپ پەرىشان بولدى.

بىر كۈنى بۇۋى ھاجەر كالا سېغىپ ئولتۇرغىنىدا بۇۋى سارە ئاچچىق بىلەن كېلىپ، بۇۋى ھاجەرنى كۆتۈرۈپ بېسىپ: — قۇلاق - بۇرنۇڭنى كېسىۋېتىمەن، — دېدى. شۇ زامان تەڭرىدىن:

— ئەي ئىبراھىم، سارەگە ئېيتقىن. ھاجەرنىڭ قۇلاق - بۇرنىنى ئۈچ يەردىن تەشە قەسىمنى ئورۇندىغان بولدى، — دەپ پەرمان بولدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېلىپ قارىسا بۇۋى سارە بۇۋى ھاجەرنى بېسىۋېلىپ پىچاق بىلەن ئۇنىڭ قۇلاق - بۇرنىنى كەسىمەكچى بولۇۋاتقانىكەن. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئاجرىتىپ، تەڭرىنىڭ پەرمانىنى يەتكۈزدى. بۇۋى سارە بۇۋى ھاجەرنىڭ قۇلاق - بۇرنىنى ئۈچ يەردىن تەشتى. بۇۋى سارەنىڭ ۋەدىسى ئادا بولدى.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام جەننەتتىن ئۈچ دانە ھالقا كەلتۈرۈپ، بۇۋى ھاجەرگە بەردى. بۇۋى ھاجەر بۇ ھالقىلارنىڭ ئىككىسىنى قۇلىقىغا، بىرىنى بۇرنىغا سالغانىدى، ئۇ بۇرنىدىن ئون ھەسسە گۈزەللىك شىپ كەتتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن

يېغىپ تۇرىدىغان تولۇن ئايدەك بىر ئو-
غۇل تۇغدى. بۇ يەردە ئوت ياكى سۇ بول-
مىغانلىقتىن بۇۋى ھاجەر قىيىنلىپ تۇراتتى،
سەفا ① تېغىدىن:

— ئەي ھاجەر، بۇ ياققا كەل! —
دېگەن ئاۋاز كەلدى. بۇۋى ھاجەر يۈگۈ-
رۈپ بارسا ئۇ يەردە سۇدىن ھېچ ئەسەر
يوق ئىدى. ئۇنى چاقىرغان شەيتاندى.
شۇ ۋاقىتتا يېڭى تۇغۇلغان ئوغۇل ئىككى
سۈنجىمنى يەرگە ئۇرۇپ يىغلىغانىدى، سۈن-
جىقى تەگكەن يەردىن سۇ پەيدا بولۇپ،
ئىككى بۇلاق چىقتى. بۇلاقتىن چىققان
سۇلار يېپىلىپ ئېقىشقا باشلىغانىدى، بۇۋى
ھاجەر كېلىپ «توختا!» دېدى. سۇ توخ-
تاپ قالدى. ئەگەر سۇنى توختاتمىغان بول-
سا مەككىدە قىيامەتكىچە سۇ ئاققان بولاتتى.
ھەزرىتى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامغا
تەڭرىنىڭ بەرگەن ئىنئامى ئاشۇ ئابى زەم-
زەم بولدى.

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن بەنى جۇر-
ھۇم ناملىق سودىگەر خەلقلەر شامغا سەپەر
قىلدى. ئۇلار بۇ يەرگە كېلىپ قارىسا قۇش-
لار ئۇچۇپ يۈرگەن، بىرمۇنچە كىيىكلەر
ئوتلاپ يۈرگەنىكەن. ئۇلار «بۇ يەردە چۈ-
قۇم سۇ بار ئىكەن» دەپ ئىزدەپ يۈرۈپ
بۇلاقتىكى سۇنى ۋە بۇۋى ھاجەرنى كۆردى.
ئۇلار بۇۋى ھاجەردىن:

— بۇ قانداق بۇلاق؟ — دەپ سورىدى.
بۇۋى ھاجەر:

— بۇ ھەزرىتى ئىبراھىم خەلىلۇللاھ-
نىڭ ئوغلىنىڭ بۇلىقى، بۇ بۇلاق مۇشۇ
ئوغۇلنىڭ مۆجىزىسى، — دېدى.
ئۇلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى
ئاڭلىغانىدى.

① سەفا — مەككىدىكى بىر تاغنىڭ ئىسمى.

— ئۇنداقتا بىز يايلاقتا كۆچۈپ كېلىپ
ئولتۇراقلىشايمىز. سىزمۇ يالغۇز ئىكەنسىز.
بىزنىڭ ماللىرىمىز كۆپ. بىز ھەر يىلىدا
مېلىمىزنىڭ زاكاتىنى سىزگە بېرىمىز، —
دېدى، ئۇلار.

بۇۋى ھاجەر ماقۇل بولدى. جەمئىي
ئۈچ مىڭ بەش يۈز كىشى كۆچۈپ كېلىپ
ئولتۇراقلاشتى. ئۇلار ماللىرىنىڭ بىر يىلى-
لىق زاكاتى ئۈچۈن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام-
لاغا ئىككى تىزگە ۋە بەش مىڭ قىوي
بەردى.

ئەلئىسسى، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام
يىگىرمە ياشقا كىردى. ئۇنىڭ تۆگە، قوي-
لىرى ھەددى-ھېسابسىز كۆپەيدى. بۇ يەر-
گە سۇ پەيدا بولۇپ، يايلاقلارنىڭ ئاۋات-
لاشقانلىقى ۋە خەلقلەرنىڭ توپ-توپى
بىلەن كېلىپ ئولتۇراقلاشقانلىق خەۋىرى
مىسىر بىلەن شامغا ئاڭلاندى. ھەزرىتى
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ خۇ-
شال بولدى. ئۇ ئوغلىنى يوقلاپ كېلىپ
قارىسا، بۇ يەر تونۇغۇسىز دەرىجىدە ئاۋات-
لىشىپ كېتىپتۇ. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
ھەزرىتى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيى-
نى ئىزدەپ-سوراپ يۈرۈپ تاپتى. ئۆيىدە
ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى بار ئىدى.
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلىنى سورىسا
ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ئۆيىدىنمۇ
چىقماستىن:

— ئىسمائىل ئۆيىدە يوق، — دەپ جاۋاب
بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— سەن كىم؟ — دەپ سورىدى.

— مەن ئىسمائىلنىڭ خوتۇنى، — دەپ

جاۋاب بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— ئىسمائىل كەلگەندە دادىڭىز كېلىپ

كەتتى. دادىڭىز «بوسۇغىنى يۆتكەپ ئور-
 نانسۇن!» دېدى، دەپ قويۇڭ، — دېدى.
 كەچ بولغاندا ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام
 شىكاردىن قايتىپ كەلدى. ئايالى ئىبراھىم
 ئەلەيھىسسالامنىڭ كەلگەنلىكىنى ۋە تاپىلى-
 غان سۆزلىرىنى ئېيتىپ بەردى. ئىسمائىل
 ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ كۆڭلى بۇزۇلدى
 ۋە شۇ زامان ئايالىنى تالاق قىلدى. ئايالى
 بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ:

— مەن نېمە گۇناھ قىلدىم؟ — دەپ
 سورىدى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام:
 — ئاتام كەلسە ئالدىغا چىقىپ، ئاتام-
 نى ئاتتىن چۈشۈرۈپ، ئىززەت - ئىكرام بىلەن
 قارشى ئالماپسەن، — دېدى.

شۇندىن كېيىن ئىسمائىل ئەلەيھىس-
 سالام جۇرھۇم قەبىلىسىدىن سەيىدە ئىسىم-
 لىك بىر قىزنى ئالدى. سەيىدە تولىمۇ
 ئەقىللىق، ساھىبجامال ئىدى.

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئىبراھىم
 ئەلەيھىسسالام ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ
 كىگە يەنە كەلدى. ئۇ كۈنى ئىسمائىل ئە-
 لەيھىسسالام شىكارغا چىقىپ كەتكەنىدى.
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام تۆڭگىدىن چۈشمەي
 تۇرۇپ:

— ئىسمائىل ئۆيىدە بارمۇ؟ — دەپ
 سورىدى.

سەيىدە:

— سىز كىم بولىسىز؟ — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— مەن ئىسمائىلنىڭ دادىسى بول-

مەن، — دېدى.

سەيىدە بۇنى ئاڭلاپ ئۆيىدىن چىقىپ،
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا سالام بەردى.
 تۆڭگىنىڭ تىزگىنىنى تۇتۇپ تۇرۇپ «تۆڭگىدىن
 چۈشىلى» دېدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام

تۆڭگىدىن چۈشۈپ، بىر تاش ئۈستىدە ئول-
 تىۋۇردى. سەيىدە ئۆيىدىن نان، سۈت ۋە
 ماي ئېلىپ چىقىپ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام-
 نىڭ ئالدىغا قويدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
 غىزالانغاندىن كېيىن، سەيىدە چىلاپ-
 چا ۋە ئاپتۇۋا ئېلىپ چىقىپ قولىغا سۇ
 قۇيىدى ۋە «يولنىڭ چاڭ - توزانلىرى قونۇپ
 قاپتۇ» دەپ مۇبارەك چاچلىرىنى تاراپ قوي-
 دى. ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
 بۇنىڭدىن تولىمۇ خۇشال بولۇپ:

— ئەۋلادىڭىز كۆپ بولسۇن. مېلىڭىز-
 غا تەڭرى بەرىكەت بەرسۇن. ياخشى پەر-
 زەنت كۆرگەيسىز! — دەپ دۇئا قىلدى.

كەچتە ھەزرىتى ئىسمائىل ئەلەيھىس-
 سالام شىكاردىن كەلگەندە سەيىدە ئۆيگە
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ كەلگەنلىكىنى
 ۋە ياخشى تىلەكلەر تىلىگەنلىكىنى ئېيتىپ
 بەردى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ئۆيگە
 دادىسىنىڭ ئىككى قېتىم كەلگەندە كۆرۈ-
 شەلمىگەنلىكىدىن كۆڭلى يېرىم بولدى.
 سەيىدەنىڭ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئىز-
 زەت - ئىكرام قىلغىنىغا خۇشال بولۇپ ئۇنى
 ئىززەتلىدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاندىن بۇۋى
 ھاجەرنىڭ ئۆيىگە كەلدى. بۇۋى ھاجەر
 ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى يىراقتىن تونۇپ
 يۈگۈرۈپ ئالدىغا بېرىپ، ئاياغ - ئاستىغا يىقى-
 لىپ، يۈزلىرىنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ
 ئاياغلىرىغا سۈرتۈپ يىغلىدى ۋە «تۆڭگىدىن
 چۈشۈڭ» دەپ ھۈرمەت بىلدۈردى. ئىب-
 راھىم ئەلەيھىسسالام:

— تۆڭگىدىن چۈشمەسلىكىگە قىلغان
 ۋەدەم بار ئىدى، — دېدى.

بۇۋى ھاجەر تۆڭگىنىڭ يېنىغا بىر
 تاشنى ئەكىلىپ قويدى. ئىبراھىم ئەلەيھىس-

ماقۇل دەپ ۋەدە بېرىپ قويغانلىقى ئۈچۈن، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كەلگىنىدە پەرىشتىلەر ئۇنىڭ يولىنى قىسقارتىپ قوياتتى-دە، بىر كۈندىلا كېلىپ كېتەتتى.

قۇربانلىق قىلمىنىش ۋە قەسى

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
— قانداق نەرسىنى قۇربانلىق قىلسام ئاندىن قوبۇل بولىدۇ؟ — دېدى.
تەڭرىدىن:

— دۇنيادا نېمىگە ئەڭ مېھرىبان بولساڭ شۇنى قۇربانلىق قىلغىن. ھەرقانداق بەندە ئۆزىنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان نەرسىسىنى قۇربانلىق قىلسا مەن رازى بولىمەن، — دېگەن خىتاب كەلدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام تەڭرىگە:
— مەن دۇنيادا ھېچنەرسىگە ئوغلۇم-ھا ئامراق بولغاندەك ئامراق ئەمەسمەن. ئوغلۇمنى قۇربانلىق قىلسام قوبۇل بولامدۇ؟ — دەپ مۇناجات قىلدى.
تەڭرىدىن:

— قۇربانلىق قىلىدىغان نەرسىنى ئۆزۈڭ ئوبدان بىلىدىڭ، — دېگەن خىتاب كەلدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇۋى ھاجەر-نىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ئەي ھاجەر، مەن ئىسمائىلنى ئەزىز دوستۇمنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارىمەن، — دەپ ئىسمائىلنىڭ چاچلىرىنى تاراپ، ئېسىل تىۋون كىيگۈزۈپ ئۆيىدىن ئېلىپ چىقتى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك چىرايى ئاۋۋالقىدىن ئون ھەسسە چىرايلىقلاشتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلىغا بولغان

سالام تاشتا ئولتۇردى ۋە ھال ئەھۋاللاشتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ كەلگەن يېرى مەككىگە قىرىق كۈنلۈك يول ئىدى. لېكىن ئۇ بۇۋى سارەنىڭ «بۇۋى ھاجەر-نىڭ يېنىدا قونماڭ» دېگەن شەرتىگە

ھەزرىتى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام مۇقەددىسىدە دېگەن جايدا تۇراتتى. كېيىن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ تۇرۇپ قالدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلىغا بەكمۇ مېھرىبان ئىدى. ئۇنىڭدىن بىرەر سائەت ئايرىلىشقىمۇ كۆزى قىيمايتتى. ئاتا-بالىنىڭ بىر-بىرىگە بولغان مېھرى-مۇھەببىتى ھەممە ئالەم خەلقىگە ۋە پەرىشتىلەرگە مەشھۇر بولدى. پەرىشتىلەر:

— ئەي تەڭرى، ئىبراھىم سېنى دوستۇم دەيدۇ. ئەمما ئۇنىڭ ئوغللىغا قىلغان مېھرىبانلىقى ساڭا قىلغىنىدىن ئېشىپ چۈشىدۇ، — دېيىشتى.
تەڭرىدىن:

— ئەي پەرىشتىلەر، سىلەر شۇنداق ئويلايمسىلەر؟ مەن سىلەرگە ئىبراھىمنىڭ ماڭا قانچىلىك سەمىمىي ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قوياي، — دېگەن خىتاب كەلدى.
بىر كۈنى تەڭرىدىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا:

— قۇربانلىق قىلغىن! — دېگەن پەرمان بولدى.

ئۇ كۈنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بەش يۈز تۆگە ۋە مىڭ قوي ئۆلتۈردى. تەڭرىدىن يەنە:

— ئەي ئىبراھىم، قۇربانلىق قىلغىن! — دېگەن پەرمان بولدى.

— ئىبراھىمنىڭ دوستى «ئوغلۇك ئىسمائىلنى قۇربانلىق قىلغىن» دەپ ئېيتقاندىن. ئىسمائىلنى شۇنىڭ ئۈچۈن ئېلىپ ماڭدى، — دېدى. بۇۋى ھاجەر:

— ئەگەر ئىبراھىمنىڭ دوستى شۇنداق دېگەن بولسا، ئوغلۇم ئۇنىڭ دوستىنىڭ پىداسى بولسۇن! — دېدى. لەنىتى شەيتان ئوسال ھالەتكە قېلىپ قاينۇرغان ھالدا ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئەي ئىسمائىل، زايا بولۇپ كېتىسەن، — دېدى.

ھەزرىتى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام: — ئاتام سەن كۆيگەنچىلىك كۆيمەسمۇ؟ — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئەي ئوغلۇم، كىم بىلەن سۆزلىشىۋاتسىز؟ — دەپ سورىدى. ئىسمائىل:

— بىر قېبرى «ئاتاڭ سېنى ئۆلتۈرگىلى ئېلىپ كېتىۋاتىدۇ. شۇڭا قېچىپ كەتكىن» دەۋاتىدۇ، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: — ئەي ئوغلۇم، ئۇ دېگەن لەنىتى شەيتاندىن. شەيتان تەڭرىنىڭ دۈشمىنى. ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماڭ. ئۇ سېزنى ئازدۇرۇپ، تەڭرى دەرگاھىدا ئاسىي قىلىپ ماقچى، ئۇ يەنە كەلسە ئۇنىڭغا تاش ئېتىپ قوغلاڭ، — دېدى.

ئەلەيھىسسالام ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ كەينىدىن يەتتە قېتىم كېلىپ ئۇنىڭغا قېچىشنى ئېيتتى. ئۇ ھەر قېتىم كەلگىنىدە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا تاش ئېتىپ قوغلىدى. ھەج قىلىشتا ئۇ

مېھرى-مۇھەببىتى تېخىمۇ ئاشتى. دۇنيا-دا ھېچقانداق ئادەم ئۆز پەرزەنتىگە بۇنداق مېھرى-مۇھەببەتلىك بولغان ئەمەس. ئەلەيھىسسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىر پىچاق، بىر تانا ئېلىپ، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى ئېلىپ ماڭدى. يولدا ئۇلارغا لەنىتى شەيتان ئۇچراپ: — ئەي ئىسمائىل، نەگە بارىسەن؟ — دېدى.

ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام: — ئاتام مېنى دوستىمنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارىدۇ، — دېدى. شەيتان:

— ئاتاڭ سېنى ئۆلتۈرگىلى ئېلىپ كېتىپ بارىدۇ، — دېدى.

ھەزرىتى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام: — ئاتام مېنى ھەرگىز ئۆلتۈرمەيدۇ، — دېدى. شەيتان:

— سېنى ئۆلتۈرۈشنى ئاتاڭنىڭ ئاشۇ دوستى بۇيرۇغاندىن، — دېدى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەگەر ئۇنداق بولىدىغان بولسا ھېلىغۇ بىر جېنىم بار ئىكەن، مىڭ جېنىم بولغاندىمۇ جېنىمنى پىدا قىلىشقا رازىمەن، — دېدى.

بۇ سۆزدىن شەيتان ئوڭايسىزلىنىپ بۇۋى ھاجەرنىڭ قېشىغا كەلدى ۋە:

— ئەي ھاجەر، ئوغلۇڭنى ئاتىسى ئۆلتۈرگىلى ئېلىپ ماڭدى. مەن ئوغلۇڭغا چىدىماي ساڭا خەۋەر يەتكۈزگىلى كەلدىم. سەن بېرىپ ئوغلۇڭنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزغىن! — دېدى.

بۇۋى ھاجەر: — سەن يالغان ئېيتىسەن، — دېدى. شەيتان:

ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئاتا، مېنىڭ قانلىق كۆڭۈم
لىكىمىنى ئانام بىچاردىگە ئاپىرىپ بەرگەي-
سىز. ئۇنى پۇراپ مېنىڭ پىراقىم ئوتىنى
ئۇدۇتسۇن. ئاتا، ئەمدى تەڭرىنىڭ
پەرمانىنى بەجا كەلتۈرۈڭ، — دەپ قولىنى
باغلىتىشقا تەييار تۇردى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغللىنىڭ
قول - پۇتىنى باغلاپ، كۆزىنى تاڭدى. يەر-
گە ياتقۇزۇپ بۇغۇزغا پىچاقنى سۈردى.
شۇ زامان تەڭرىدىن پىچاققا:

— كەسمىگەن! — دەپ پەرمان بولدى.
پىچاق ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ
بوغۇزغا ئۆتتى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام:
— ئەي ئاتا، ئالدىرماڭ! پىچاقنى
ياخشى بىلەپ ئاندىن سېلىڭ، — دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاچچىقىدا
پىچاقنىڭ ئۇچىنى سانجىغانىدى، پىچاق
ئېگىلىپ كەتتى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام
بۇ ئەھۋالنى كۆرۈۋاتقان پەرىشتىلەرگە
قاراپ كۆلدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
«ئوغلۇم مېنىڭ پىچاقنى ئۆتكۈزەلمىگىنىم-
گە كۈلۈۋاتىدۇ» دەپ ئويلاپ پىچاقنى
تاشقا بىر ئۇرۇۋىدى، پىچاق تاشقا سان-
جىلىپ قالدى. تاش تىترەپ كەتتى.
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:

— ئەي پىچاق، سېنى تاشقا سالسام
ئۇنى كېسىسەن. ئىسمائىلغا سالسام نېمىش
قا كەسمەيسەن؟ — دېدى.

پىچاقتىن دەرھال ئاۋاز كەلدى:
— ئەي تەڭرىنىڭ دوستى، ماڭا نې-
مىدەپ ئاچچىقلايسىز؟ نەمىرۇد سىزنى
ئوتقا تاشلىغاندا تەڭرىدىن ئوتقا «ئىبرا-
ھىمنى كۆيدۈرمىگەن!» دەپ پەرمان بو-

يەرگە بېرىپ يەتتە قېتىم تاش ئېتىش
شۇنىڭدىن قالغان سۇننەتتۇر.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام مىنا تېغى-
غا ① بېرىپ:

— ئەي ئوغلۇم، تەڭرىدىن سىزنى
قۇربانلىق قىلىش ھەققىدە پەرمان بولدى.
سىز بۇنى قوبۇل قىلامسىز؟ — دەپ سورىدى.
ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام:

— ئەگەر تەڭرىنىڭ ھۆكۈمى شۇنداق
بولسا ئۇنى ئورۇنداش كېرەك. تەڭرى ئاتا-
باللىق مېھرىنى ئارىدىن كۆتۈرۈۋەتسۇن. ئەي
ئاتا، نېمە ئۈچۈن ئۆيدە مېنى بۇ ئىش-
تىن خەۋەردار قىلىمىدىڭىز؟ بۇ ئىشنى ئۆيدە
بىلگەن بولسام ئانام بىلەن رازىلىشىۋالغان
بولاتتىم. ھېلىمەم بولسىمۇ مەندىن ئانامغا
دۇئايى سالام دەپ قويۇڭ. ئانامنىڭ ئال-
دىدا ئەدەبىسىزلىك قىلىپ قويغان يەرلىرىم
بولسا، مەندىن رازى بولسۇن. مېنى كۆڭ-
لىدىن چىقىرىۋېتىپ، ماڭا بولغان مېھرى -
مۇھەببىتىنى ئۇزسۇن! — دېدى.

ئاتا - بالا قۇچاقلىشىپ رازىلىق بې-
رىشتى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام سوزۇلۇپ
ياتتى ۋە:

— ئەي ئاتا، پۇتۇمنى باغلاپ قو-
يۇڭ. جان ئاچچىقىمدا پۇتۇمنى مىدىرلى-
تىۋەتسەم ئاسسى بولۇپ قالمىمەن. كۆزۈمنى
تېڭىپ قويۇڭ. سىزگە قاراپ سالسام گۆ-
ناھكار بولۇپ قالمىمەن، — دېدى.

شۇ زامان تەڭرىدىن خىتاب كەلدى:
— ئەي پەرىشتىلەر، كۆرۈڭلار،
ئىبراھىم مېنىڭ پەرمانىم بىلەن مېھرىبان
ئوغللىنى قۇربانلىق قىلماقچى.

پەرىشتىلەر، ھۈر - غىلمانلار ۋە
روھلارنىڭ ھەممىسى كېلىپ بۇ ئەھۋالنى
كۆردى.

① مېنا تېغى - مەككىدىكى بىر تاغنىڭ نامى.

ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ كەئىبىنى بىنا قىلىشى

دىن تاش ئەكىلىپ بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كەئىبىنىڭ تېمىنى قوپاردى. كەئىبە تۆت تۇۋرۇكلۇك، تۆت بۇرجەكلىك قىلىپ ياسالدى. بۇ تۇۋرۇكلەرنىڭ بىرىدىن يامەننان (ئەي ناھايىتى مەرھەمەتلىك تەڭرى)، بىرىدىن يامەننان (ئەي زور ئىنئاملارنى قىلغۇچى)، بىرىدىن يامەن دەرياسى (ئەي ياخشىلىق - يامانلىقنى ئايرىپ جازالاپ تۇرغۇچى تەڭرى)، يەنە بىرىدىن ياسۇبھان (ئەي پاك تەڭرى) دەپ گەن ئاۋاز كەلدى. كەئىبىنىڭ بىر بۇرجەكلىكىدىن سۇبھانەللا (تەڭرىنى ھەرقانداق كەمچىلىكلەردىن پاك دەپ ئېيتقاندا قىلمەن)، بىر بۇرجەكلىكىدىن ئەلھەمدۇللىلا (تەڭرىگە شۇكرى)، بىر بۇرجەكلىكىدىن لائىلاھە ئىللاھ (بىرلا تەڭرىدىن باشقا تەڭرى يوقتۇر)، يەنە بىر بۇرجەكلىكىدىن ئەللاھۇ ئەكبەر (تەڭرى ھەممىدىن ئۇلۇغ) دېگەن ئاۋاز كەلدى. تام ئېگىزلىگە نىسبەتەن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ تامغا بويى يەتمەي پۇتغا تاشنى قويدى. تام قانچە ئېگىزلىككە، پۇتغا قويغان تاشمۇ شۇنچە كۆپىيىپ تۇردى. كەئىبە ياسىلىپ پۈتكەندە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام «ئەي پەرۋەردىگار، بىزنىڭ خىزمىتىمىزنى قوبۇل قىلىغىن. سەن ھەقىقەتەن (دۇئالىرىمىزنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىسىەن. (نىيىتىمىزنى) بىلىپ تۇرغۇچىسىەن»، ① «ئەي پەرۋەردىگار، بۇ يەرنى (يەنى مەككىنى) تىنچ شەھەر قىلىپ بەرگىن. ئاھالىسىدىن تەڭرى ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقانلارنى تۈرلۈك مېۋىلەر بىلەن رىزىقلاندۇرغىن» ②

مۇقەددەس كەئىبىنىڭ ئورنىدا ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالام بىر ئۆي بىنا قىلغانىدى. ئۇنى بەلتۈلمە ئمۇر دەپ ئاتايتتى. بەيتۈلمە ئمۇر ھەزرىتى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدا يۈز بەرگەن توپان بالاسىدىمۇ بار ئىدى. خەلىقلەر ئۇ يەرنى تاۋاپ قىلاتتى. توپان بالاسى يۈز بەرگەندە تەڭرىنىڭ پەرمانى بىلەن پەرىشەتلىرى بەيتۈلمە ئمۇرنى تۆتمىچى ئاسمانغا ئەپچىقىپ قويۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا شامدىن بىر تاغنى ئەكىلىپ قويدى. بىر كۈنى تەڭرىدىن:

— ئەي ئىبراھىم، كەئىبىنى بىنا قىلىغىن! — دەپ پەرمان بولدى. تەڭرى يەنە بىر پارچە بۇلۇتنى ئەۋەتتى:

— ياسىلىدىغان كەئىبىنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى ئاشۇ بۇلۇتچىلىك بولسۇن. ئۇنىڭغا ئىشلىتىلىدىغان تاشلارنى بەش تاغدىن يەنى تورى سىينا، تورى زىينا، سەبرۇلبەنان، جۇدى، ئەبۇ قۇبەيس تاغلىرىدىن ئالغىن! — دەپ پەرمان بولدى.

بۇ تاغلاردىن تاش ئېلىپ كەئىبىنى ياساشنىڭ سەۋەبى شۇكى، ھەرقانداق دەمنىڭ بۇ بەش تاغچىلىك ئېغىر گۇناھى بولغان تەقدىردىمۇ مۇقەددەس مەككىنى تاۋاپ قىلسا، تەڭرى ئۇلارنىڭ گۇناھىنى كەچۈرىدۇ، شۇنداقلا ئۇنىڭ ساۋابى ئاشۇ تاغلاردەك چوڭ بولىدۇ، دېيىلىدۇ.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كەئىبىنى ياساشقا تۇتۇش قىلدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام تۇرى سىينا قاتارلىق بەش تاغ-

① بە قەرە، 127 - ئايەتنىڭ تەرجىمىسى.

② بە قەرە، 126 - ئايەتنىڭ تەرجىمىسى.

① «قۇرئان كەرىم» 1 - پارە، 2 - سۈرە

② «قۇرئان كەرىم» 1 - پارە، 2 - سۈرە

ھەمدۇ - سانا ۋە نېئىمەتلەر ساڭا خاستۇر
ۋە بارلىق مۇلۇك ھېچبىر شېرىكىڭ بول
مىغان ھالدا سېنىڭدۇر.»

ھەممە مۇمىنلەر كېلىپ كەتتىنى تە
ۋاپ قىلدى. تەڭرى ئۇلارنىڭ ھەممە
گۇناھىنى كەچۈرۈم قىلدى.

خەۋەرلەردە شۇنداق دېيىلىدۇكى،
مۇقەددەس كەئبە ياسىلىپ پۈتۈپ، تەڭرى -
دىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا خەلقنى
ھەج قىلىشقا چاقىرىش بۇيرۇقى بېرىلگەن
دە، ئاۋۋال جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام چا -
قىردى. ئاندىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
چاقىردى. لەنتى شەيتان: «مەنمۇ خالا -
يىقنى چاقىرىپ، بۇ ساۋابتىن ئۇلارنى
مەھرۇم قىلاي» دەپ چاقىرىۋىدى، ئۇنىڭ
ئاۋازى ئالەمنىڭ ھەممە يېرىگە يەتتى.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازى
ھەممە يەرگە يەتتى.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازى
نى ئاڭلاپ كەتتىنى تاۋاپ قىلغىلى يولغا
چىققانلار ئۆلدى. ئۇلار تاكى قىيامەت
كۈنىگىچە ھەر يىلدا بىر قېتىم تاۋاپ
قىلغاننىڭ ساۋابىنى تاپتى. ئىبراھىم
ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ كەلگەن
خەلقلەر كەتتىنى تاۋاپ قىلىپ، ئۆز جايىدا
رىغا پاك قايتىپ، گۇناھ ئۆتكۈزمەي ئۆل
دى. شەيتاننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ كەتتىنى
تاۋاپ قىلغانلار ئۆز جايىغا قايتقاندىن
كېيىن يەنە گۇناھ ئۆتكۈزدى. ئۇلار كە -
تتىنى تاۋاپ قىلغانلىقى ئۈچۈن بىر قېتىم
ساۋاب ئالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن قىلغان
گۇناھىنىڭ ھېسابىنى ئاخىرەتتە بېرىدۇ.

ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
— ئەي تەڭرىم، بۇ يەردىكى خەلق -

«سەن ھەج قىلغۇچىنى قوبۇل قىلغۇچى،
نەسلىمىزدىن بىر پەيغەمبەر كەلتۈرگىن.
ئۇ سېنىڭ كالامىڭنى بەندىلىرىڭگە يەت -
كۈزسۇن. كىتابلارغا يېزىلغان ئىسمى
زاتىڭنى، سۈپەتلىرىڭنى خەلققە بىلدۈرسۇن،
ئۇنىڭ ئۈمىدلىرىنىڭ گۇناھلىرىنى ئەپسۇ
قىلغىن»، دەپ دۇئا قىلدى.

ئاندىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام
ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا: «ئالەم خەلقىنى
كەتتىگە تەكلىپ قىلغىن!» دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام:
— بۇ ئالەم چەكسىز تۇرسا، مەندەك
بىر ئاجىز بەندە چاقىرىغان ئاۋازنى كىم
ئاڭلىيالايدۇ؟— دېدى.

تەڭرىدىن:
— ئىبراھىم، چاقىرىش سەندىن،
ئاڭلاتماق مەندىن. ئەزەل كۈنىدىن تاكى
ئىسراپىل سۈرىنى تارتقۇچە (ئاخىر زامان
غىچە) دۇنياغا كېلىدىغانلارنىڭ ھەممىسىگە
ئاۋازىڭنى ئاڭلىتىمەن،— دېگەن نىدا
كەلدى.

شۇ زامان ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەي -
ھىسسالام ئەبى قۇبەيس تېغىغا چىقىپ،
تۆت ئەتراپقا قاراپ:

— ئەي ئىنسانلار، بىلىڭلار ۋە ئاگاھ
بولۇڭلار، تەڭرىنىڭ يارلىقى شۇدۇركى، بۇ
جايغا كېلىپ تاۋاپ قىلىڭلار. ئۆزۈڭلارنى
گۇناھ مەئسىيەتتىن ① خالاس قىلىڭلار!—
دەپ چاقىردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام
ھېچكىمنى كۆرمەي، مۇمىنلەرنىڭ قايتۇر -
غان جاۋابىن ئاۋازىنى ئاڭلىدى: «ئەي
تەڭرىم، مانا مەن ھۇرۇرۇڭدا، مانا مەن
ئىتائەتتىڭدە؛ سېنىڭ ھېچبىر شېرىكىڭ
يوق. مانا مەن سېنىڭ ئەمرىڭدە. بارلىق

① مەئسىيەت — خاتالىق، گۇناھ.

كاۋ سالدۇردى. تاملىرىغا ھەزرىتى ئەيىپ
ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈرىتىنى سىزدۇردى.
خەلقنى شۇ چېركاۋغا سەجدە قىلدۇردى.
ئۇ پادىشاھ:

— بۇ دۇنيادا مەن ساندۇرغان ئاشۇ
چېركاۋدىن ياخشىراق ئىبارەت تېپىلساير—
دۇ،— دېدى. بۇنى ئاڭلىغان شاھنىڭ يېپ—
نىدىكى ئادەملەر:

— ئەرەبتە مەككە دېگەن بىر مۇقەد—
دەس ئۆي بار. ئۇ ئۆي بۇنىڭدىن ياخشى.
خەلقنىڭ كۆپىنچىسى ئۇ يەرگە بېرىپ
تاۋاپ قىلدۇ،— دېدى.

پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ ئىچى تارلىقى
كېلىپ، ئاچچىقلاندى. ئۇ كەئىبنى بۇزۇشقا
يۈز مىڭ لەشكەر، ئون مىڭ پىلنى
ئەۋەتتى. بۇ لەشكەرلەر كېلىپ بۇيۇك
مەككىنى قورشىدى.

ئەتسى ئون مىڭ پىلنىڭ ھەممە—
سى كېلىپ كەئىبگە سەجدە قىلدى. تەڭرى
نىڭ غەزىپى بىلەن يۈز مىڭ لەشكەرنىڭ
ھەممىسىگە ئوت تۇتىشىپ ھالاك بولدى.
ئۇلار «ئەسھابۇل پىل» (پىل ئىگىلىرى)
دەپ ئاتالدى.

لەرگە مېۋىلەردىن نېسىپ قىلغىن. ئۇلار
مېۋىلەرنى يەپ، شۇكرى قىلسۇن،— دېدى.
مەككە ئەسلىدە تاشلىق يەر ئىدى.

شۇ زامان تەڭرىدىن چىبىرىپىل
ئەلەيھىسسالامغا:

— ئون پەرسەڭ يەرگە تۇپراق
تۆكۈپ، ئۇ يەرگە مېۋىلەرنى ئۇندۇر—
گىن!— دەپ پەرمان بولدى. بۇ جايغا
«تائىق» ① دەپ ئات قويدى. ئۇ يەردىن مۇ—
قەددەس مەككىگە مېۋە ئەكىلىدىغان بول—
دى. بۇ كەئىبنىڭ مۆجىزىسى بولۇپ
قالدى.

تۆۋەندىكى مۆجىزىلەرنىڭ ھەممىسى
مۇقەددەس كەئىبنىڭدۇر:

مۇقەددەس كەئىبنىڭ ئۈستىدىن ھەر—
قانداق جانىۋار ئۇچۇپ ئۆتەلمەيدۇ. كەئىب—
دە زەمزمە قۇدۇقى بار. ھەرقانداق
كېسەل مۇقەددەس كەئىبگە كەلسە، خۇددى
گۇناھكار گۇناھىدىن خالاس بولغاندەك،
كېسىلىدىن شىپا تاپىدۇ.

يەنە بىر مۆجىزە شۇكى، يەمەن پا—
دىشاھى ئەبرەھە خىرىستىيان دىنىدا
ئىدى. ئۇ دۇنيادىكى ھەممە جاۋاھىرات—
لارنى يىغىپ ئۇنىڭ پۇلىغا چوڭ بىر چېر—

نەشرىگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس

① تائىق — تاۋاپ قىلغۇچى، زىيارەت قىلغۇچى؛ مەككىنىڭ بىر شەھىرى.

موللانىياز

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قادىر بۇلاق

موللانىياز ئاخۇندنىڭ ئارىسلان خەت ھەجۋىي قىلغانلارنىڭ بەيانى

ھەرلەھزە چېكىپ فىغانۇ فەرياد.
 بىر يىل كۆرۈنۈپ كۆزۈمگە بىر كۈن،
 يەلدا كېچەدىن ئۇزاق قارا تۈن.
 باشىم ئاقىزىپكى ژالە - ژالە،
 تا سۈبھى قىلىپ فىغانۇ نالە.
 ئۆز - ئۆزۈمە تولغانىپ يىلاندىك،
 سىزلەر قانداغ فەقىر يۈز ئاندىك.
 خۇرىشىم يۈزۈڭنى ئەي قەرىنداش،
 ئولكۈن يەنە كۆرمەسەم ئىكەن كاش.
 كۆردۈم ئۆزۈم بەلاغە سالدىم،
 ئەۋۋەلقىچە يۈز جەفاغە قالدىم.
 نەيلەيكى قەزايى ئاسمانى،
 سالدى ماڭا دەردى بىدەۋانى.
 يۈز دەشتى فىراق ئارا يۈگۈردۈم،
 فەرۋانەدەك ئۆزۈمنى ئوتغە ئۇردۇم.
 ھەيھات، نېتەي بۇ سىپىھىرى غەددار،
 ھىجرانىڭغە مېنى قىلىپ گىرىفتار.
 ئەۋۋەل بۇ سىفەت غەرىبى قىلدى،
 فۇرقەت ئوتىنى ماڭا نەسىبى قىلدى.
 ئۇلغەت ماڭا ھەجر، مۇنسىم غەم،
 كۆڭلۈمدە فىراق، كۆزلىرىم نەم.
 جانىمدا فىراقنىڭ شەرارى،
 فۇرقەت ئوتىنىڭكى يوق قەرارى.
 رەنجىمنى بىلىپ، دەۋانى بىلمەس،
 دەردىمگە تەبىبىلەر چارە قىلالماس.

ئىنشائەللاھ، تۇتۇپ سەلامەت،
 قىلغىي كۆرۈشۈرنى ھەق كەرامەت.
 نەيلەيكى، قەزايى ئاسمانى،
 سالدى ماڭا دەردى بىدەۋانى.
 مەئلۇم قىلاي ئەمدى ئەرزى - ھالىم،
 نې قىلدى ماڭا بۇچەرخى زالىم.
 ئول كۈن ئاراغە تۇشۇپ جۇدالىق،
 بۇ چاغقىچە بىزگە بىنەۋالىق.
 تەن مۇندا، ئەگەرچە جانىم ئاندا،
 مەن مۇندا، ۋەلى خەيالىم ئاندا.
 غۇربەت ئوتى تەننى قىلدى يارە،
 فۇرقەت ئوقى جاننى قىلدى پارە.
 مەندەك بۇ جەھاندا بارمۇ - بارمۇ،
 تەقدىرى خۇداغە چارە بارمۇ؟
 كۈندۈز ھەم كۆڭلۈم چۇچۇقدۇر،
 تاڭ ئاتقۇچە كۆزلىرىم ئاچۇقدۇر.
 گەر گاھى بەگاھى كەلسە ئۇيۇقۇ،
 دىيىدارلارى كۆزۈمگە ئۇتۇرۇ.
 ئويھانسامۇ كۆرمەسەم بەناگاھ،
 تارتىپ يەنە ئاھۇ دەمبەدەم ئاھ.
 باشىمغە ئەسەر قىلىپ جۇنۇنلۇق،
 رو بەرگۈسى تۇرقە ۋازگۈنلۇق.
 دەردىمى كىشىگە قىلمايىن فاش،
 ھاڭىم قۇرۇماي كۆزۈمدە جىق ياش.
 سىزلەرنى قىلىپ تۈمەن - تۈمەن يادىم

ئەي باغى ئىرمەمدە گۈل مەسەللىك،
 گۈللەر ئىشكىگىدە گۈل مەسەللىك.
 ئەي، ھەمدەمى خەيلى ناتەۋانى،
 ئەي، خۇسرەۋ ئېلى كامىرانى.
 ئەي، مېھرى ۋەفا سىپىھەرددە ماھ،
 ئەي، سىدىقى سەفا سەرىدە ئەي شاھ.
 ئەي، جانۇ جەھان مېھرىبانى،
 ئەي، يارى دىيار دۇر دىلىستانى.
 ھەم ھەمدەممۇ دىلىمگە قۇۋۋەت،
 ئاتىڭنى دېسەم كۆڭۈلگە قۇۋۋەت.
 غۇربەتتە مۇشغىنى ئۇنىس ئولغان،
 فۇرقەتتە رەفىقۇ مۇنىس ئولغان.
 يەئنىكى ھەمە بەرادەرىمىغە،
 چوڭ - كىچىك ئەقرەبالەرىمىغە.
 يالغۇز باشىغە فىراق تۇشكەن،
 يارانلاردىن يىراق تۇشكەن.
 غۇربەت ئېلىنىڭ ئىچىدە قالغان،
 فۇرقەتتە سۇڭەكلەرى ئۇشالغان.
 غەم دەشتىنى تۇرغە - تۇرغە كەزگەن،
 ئۆز مەملىكىتىدىن ئەمما تەزگەن.
 گۈلدەك يۈزىڭىزگە ئەندەلىبىدىن،
 بۇ موللا نىياز دېگەن غەرىبىدىن.
 چوڭلارغە بەلا نەھايە قۇللۇق،
 ئۇششاقلارغە بارچە سەر نىگۇنلۇق.
 سائەتتە يېتىپ قەبۇل ئولغاي،
 رۇقىسەم مەن ئۇچۇن ۋۇسۇل ئولغاي.
 بۇ نەۋى ئەسىر ئېتىپ فىراقغە،
 مۇنداغ مېنى تاشلادى يىراقغە.
 ئەمدى تەلەبىم بۇدۇر خۇدادىن،
 بۇ بەندەسىنىڭ بېرىپ مۇرادىن.
 سىزلىرىنى داغى تۇتۇپ سەلامەت،
 خۇشخەۋەتلىغىن قىلىپ كەرامەت.
 ئۆز ھىغزى ھىماياتىدا تۇتقاي،
 ئىشزەتتە كۆڭۈللىرىن ئۇتقاي.
 مەن مۇندا ئىماملارم قاشىدا،

كۆپ مۇشكىل ئىكەن فىراق بەلاسى،
 ئالەم ئارا يوق ئانىڭ دەۋاسى.
 يادىڭ بىلە مەن غەرىبى مىسكىن،
 بىر نەۋى بېرىپ ئوتۇمغە تەسكىن.
 ئارمان قىلىپان ئۆزۈم ئۆزۈمگە،
 گەر بولسا بەھەم يانا كۆزۈمگە.
 كۆرسەم يانا بىر جەمالىڭىزنى،
 ئاڭلاپ ئىشىتىسەم مەقالىڭىزنى.
 رۇھۇمغە غىزا سۆزۈڭنى بىلسەم،
 جانىمغە غىزا يۈزۈڭنى كۆرسەم.
 سۇھبەتلىرىدە ئەگەر يېسەم تاش،
 يۈز شۇكرى قىلىپ يېتىدەم دېسەم ئاش.
 سۇ ئىچسەم ئەگەر تاپىپ سەقانى،
 بىلسەم ئانى جامۇ جەم مىسالى.
 باشىمغە تاپىلسە تاقىيىتى نەۋ،
 بىلسەم ئانى مىسلى تاجى خۇسرەۋ.
 يۈرگۈنچە بۇ رەڭ فىراقلارىدا،
 ھەر كېچە ياتسام ئاياغلىرىدا.
 گۈل يۈزلەرىڭىزگە بۇلبۇل ئولسام،
 بەلكىم ئىشكىڭدە ئەگەر قۇل ئولسام.
 قىلسام ئۆزۈم بۇ نەۋى ئادەت،
 خۇش دەۋلەت ئېرۇر زىھى سەئادەت.
 نې چارە قىلاي بۇ ئالەمى دۇن،
 ھەسرەتتە ئىچىمگە تولدۇرۇپ خۇن.
 ئەي گەۋھەرى مەھزەنى شەرافەت،
 ئەي جەۋھەرى مەئدەنى سەئادەت.
 ئۇمىانى، تىللا ئەتتىم جەھانى.
 غەۋۋاسى جىۋاھىرۇلمە ئانى.
 ئەلتانى ھەدىقەسى ئاراگۈل،
 ئەۋساقى تەرىقەسىدە بۇلبۇل.
 شەققەت چەمەنى ئارا ئاچىلغان،
 گۈللەر ئاياغىڭ ئارا ساچىلغان.
 ئەي كانۇ ۋەفاۋۇ ئەقىل ئەلتانى،
 سەنچىدە سىغەت، ھەممىدە ئەۋساقى.
 زاتىڭدا كەمال ئەقىل دانىش،
 دانىش ئەھلى دەرىگەھىڭدە دەرۋىش.

ئەندالارىڭىز زەۋال تاپسۇن.
 مەن مۇندا مەدام بۇ تەلەبىدە،
 مۇتلەب بۇ دەۋام نەزىدى رەبىدە.
 ھەر قايدا ئىسەم ساڭا فەناجۇي،
 ھەر يەردە ئىسەم ساڭا دۇئا گۇي.
 سىزىلەر داغى جەمۇ بولساڭىز شاد،
 ئەلبەتتە فەقىرىنى ئەيلەڭىز ياد.
 كۇتانا قىلاي ئەمدى سۆزنى بارى،
 كۆرگۈم يەنە ئۇمرى بەرسە يارى.
 كۆزدىن نەچچە قەترە ياش ئاقىزدىم،
 بۇ ياش بىلە تۇرغە رۇقىمە سىزدىم.
 كۆپ ئەجزۇ نىياز ئىلە خوتەنلىك،
 ئىرسال ئېتىبان تىلەپ ئىسەنلىك.

تەھارەت ئالىبان كۆزۈم ياشىدا،
 ھەر لەھزە قىلىپ دۇئا - مۇناجات،
 ئىزھار ئېتىبان ئۇلارغە ھاجات.
 ئۇمرۇڭنى تىلەپ ئۇزۇنلۇقىنى،
 دەۋلەتلەرنىڭ فۇزۇنلۇقىنى.
 بەرگەي ھەمەڭىزگە شادىمانلىق،
 ئالەم ئارا ئەيشى كامرانلىق.
 ئىشرەتلەرنى مەدام قىلسۇن،
 غەم - غۇسسەنى ھەم ھەرام قىلسۇن.
 ئاسراپ ھەمەئى بەلا - قەزادىن،
 ھاسىل قىلغاي بېرىپ مۇرادىن.
 ھەم قىلسۇن ئەتا ھەياتى جاۋىد،
 ھەرقايسى ھىلالىڭىزنى خۇرىد.
 فەرزەندلەرىڭىز كەمال تاپسۇن،

موللا نىياز ئاخۇندنىڭ تىيۋە، ئاتنى ھەجۋى قىلغانلارنىڭ بىيانى

ساڭا يوق فەرقى پادشاھ - قۇلنىڭ،
 پاتاچى، ئاتغۇچى ۋە يا قۇلنىڭ.
 چوڭلارنىڭ ئىززەتىنى قىلمايسەن،
 پادشاھۇ گەدانى بىلمەيسەن.
 ھەر كىشىكىم ئۇچاڭغە ئۇرسە تاياق،
 چاپاسەن ئاقسۇ بىرلە شامۇ ئىراق.
 مىنەدۇر قويچى بىرلە ئەلگەكچى،
 ھەر قەدەمدە ئۇرادۇر ئون قامچى.
 خۇرچۇن ئارتىپ مىنەر قەلەندەرلەر،
 ماڭماساڭ ئازنى كۇن ساتاي دەرلەر.
 قۇيرۇقۇڭنى چىگىپ بازارغە سالۇر،
 ماڭماساڭ ئۆلتۈرۈپ ساتىپ قۇتۇلۇر.
 بىدىكلەر باقار تىشىڭنى ئېچىپ،
 قەرى دەپ ئانماسا يۇرۇرسە چىچىپ،
 يۈك قويارلار سېنىڭ ئۇچاڭغە ئېغىر،
 كۆپ جەفالار بىلەن قىلۇرلار يېغىر.
 تىيۋە ئەيتتى ئۆزىنى تەئىدى ئېتىپ:
 «بىلىگەنمىچە بۇ سۆزنى دەي تۈگەتەپ»

قىلايىن ئەمدى بىر ھىكايەتلەر،
 ياخشى سۆزلەر بىلەن رىۋايەتلەر.
 بىر كۈنى ھەزرەتى سۇلەيمانى،
 يىغىدىلار جەمۇ بولدى ھەيۋانى.
 ھەممە ھەيۋانغە يەر قىلىپ ئەيىن،
 يىغىلىپ كەلدى ئولتۇرۇرغە ھەمىن.
 ئات كېلىپ ئولتۇرۇپ ئىدىكى بۇرۇن،
 تىيۋە ئاتدىن كېلىپ تالاشتى ئورۇن.
 ئول كۈنى بولدى بىر ئەجايىب جەڭ،
 سۆزلەشىپ تۇرغە ھايى رەڭگا - رەڭ.
 بۇقۇراپ كىردى تىيۋە سۆزگە رەۋان،
 دېدى: «ئۇشبۇ سۆزۈمدە يوقتۇر گۇمان»
 تىيۋە ئاتنى دېدىكى: «ئەي كونا قاق،
 شەئىيى شەۋكەتمىنى كۆر، ماڭا باق.
 ھەرقاچان چوڭ تۇرۇرمە، مەن سەندىن،
 يۇقارى ئولتۇرماقنىڭ نەھەد مەندىن.
 باردۇر ساڭا ئوخش، جىق ھەيۋان،
 فەرق يوق ئەمما ساڭا ياخشى - يامان»

باردۇر سەندە ئون ئاتە زەنپىل پوق،
 تەڭرى باشتا سېنى گەدا قىلغان،
 بۇ جەھان مۈلكىدىن جۇدا قىلغان.
 قۇيرۇقۇڭنىڭ بارى چىقار چارەك،
 كالفۇكۇڭ بار ئاغىر يېرىم چارەك.
 چوڭلار سېنى ئالادۇر يۈككە،
 گول بولامسەن ئۇچاڭداقى تۈككە.
 ياتقۇزۇپ بىر - بىرىڭنى قوغلايدۇر،
 كېلەشنىڭ بىرلە چۆلگە قوغلايدۇر.
 قۇرساقنىڭ بار سېنىڭ يوغان يامدەك،
 كالفۇكۇڭ بار سېنىڭ قەرى ئامدەك.
 يېيىشنىڭ قامغۇقۇ ۋەيا يانتاق،
 تۇرۇشۇڭ خىتايۇ ۋەيا قالماق.
 جاۋىدالار سېنى ئوتانغە سالۇر،
 ماڭماساڭ پالدۇ بىلەن يوتاڭغە سالۇر.
 ئۇسسالىقغە قاتىپ قالىپ مایاقتىڭ،
 كۈندە باردۇر يىگىرمە بەش تاياتىڭ.
 بالالار مەسخىرە قىلىپ قوغلار،
 خادا بىرلە سېنى ئۇرۇپ ئوڭلار.
 لوكانىز بار ئېڭىز ئىگەرچىمىدىڭ،
 ... ئىز قاپقارا كۆمۈرچىمىدىڭ.
 يىتىلەيدۇر سېنى چورۇق باغىدا،
 باقىرايسەن تاياق ئۇرار چاغىدا.
 ئۇشبۇ خارلىق ھەمىشە بار سەندە،
 تەئرىنى ئەتتىڭ ئۆزۈڭنى شەرمەندە.
 قارچىغە، لاچىنۇ مېنىڭ ئۇماقنىم،
 يۇنجى - مەرجان ئېرۇر مېنىڭ تۇۋاقنىم.
 ئادەمى نەسلىدىن ئېرۇر نەسلىم،
 پادىشاھلارغە يېتىشۇر ئەسلىم.
 بولماسام بۇ جەھاندا چوڭ بولماس،
 ئول يىراقغە بارۇرغە قوڭ بولماس.
 ياغىلىقدا ياغىلارنىڭ باشمەن،
 چوڭلارنىڭ مېۋىرىبان قەرىنداشمەن.
 ئارغۇماق كەلسە بۇ دىيارغە،
 كىم يېتەدۇر ئانىڭ بەھارغە.

بىر ئاتىم تىيۋەدۇر، بىرى ئۇشتۇر،
 تۇرۇقۇم لاچىنۇ ۋەيا سوخسۇر.
 تۇرۇقۇم مېنىڭ ئېڭىز تاغدەك،
 ئولتۇرۇپ، قوپاشىم سەرىغ ياغدەك.
 خۇشمۇ ئۇزدۇر مېنىڭ مېڭىش - تۇرۇشۇم،
 ئولتۇرۇپ، يۈكۈنۈپ دۇكان قۇرۇشۇم.
 مەست بولسام بېلىمنى مۇكچەيتىپ،
 غەزەل ئەيتسام كۆزۈمنى چەكچەيتىپ.
 قىز - جەۋانلار چىقىپ نەزارە قىلۇر،
 مېنىڭ ئۇچۇن يۈرەكنى پارە قىلۇر.
 بولماغاي مەندىن ئۆز چىرايلىغىراق،
 غۇنچە بويلىق سىلىغ پۈتۈم يۇمالاق.
 نۇر ئۈلەشكەندە مەن تولا ئالغان،
 ئۆزگەلەر تەگمەيمىن باقىپ قالغان.
 تەڭرى بىزنى بۆلەك ئەزىز قىلدى،
 بويلىغۇ خۇيلىغۇ لەزىز قىلدى.
 تەڭرى بىزنى ئەزىز ياراتقاندىر،
 پادىشاھ، بەگلەرگە تاراتقاندىر.
 تۇمشۇقۇم بىر قارى ئۆزۈمدىن ئېڭىز،
 بارچە ھەيۋان ئارا ئەجايىب بىز.
 ساقلالماس فەقىر گەدالار مېنى،
 خۇرچۇن ئارتىپ مىنەر شاھلار مېنى.»
 تىيۋە بولدى ئۆزىنى تەئرىنى ئېتىپ،
 نەۋبەت ئەمدى بۇ ئاتغە كەلدى يېتىپ.
 ئات دېدى: «ئەمدى مەن سۆزۈمنى قىلاي،
 خەلق ئاراسىدا مەن سەلاھغە سالاي.
 ھېچ سۆزۈڭ قالدۇمۇ يەنە ئاڭلاي،
 تەئرىنى ئەتتىڭ ئۆزۈڭنى كۇسا ماڭلاي.
 سېنى مال دەپ خۇدا ياراتقان ئەمەس،
 بەدەمەقام بولسۇ دەپ سەۋاتقان ئەمەس.
 ياراتىپدۇر سېنى تەفەررۇجگە،
 بولماسا ئوخشامسىمىدىڭ بىزگە.
 ساڭا لازىم ئەمەس بۇ پوقنى يېمەك،
 ماۋۇمەنلىك دۇرۇر ئۆزىنى دېمەك.
 بوي بار سەندە فەھم جەننېش يوق،

بەندەئى شۇكرى قىلسە رەھمانغە، رەھمەتى ھەممەگە بولۇپ يەكسان.
 مىنگەلى بىزنى ئات ياراتغانغە. تۇرۇقۇڭدۇر سېنىڭ بەد ھەيبەت،
 تۇرۇقۇمدۇر مېنىڭ غۇنچەئى گۈل، تولا مۇندىن دېسەم بولۇر غەيبەت.
 مۇرتەزاغە بولۇپ ئىدىم دۇلدۇل. ھەر كىشىكىم ئۆزىنى تەئرىنى ئەتمەك يوق،
 بەندەلەرگە مېنى قىلىپ ئېھسان، تەئرىنى ئەتكەن كىشىنىڭ ئاغزىغە چىقى يوق،

موللا نىياز ئاخۇن سۇلتان بۇيىمى ھەجۋىي قىلغانلارنىڭ بەدىانى

خوتەنگە بولدى پەيدا بىر ئەجايىب بىپەدەر سۇلتان.
 قەلەندەر فېئىلى مەشرەبخان تولا، شىۋەغە سۇلتان،
 ئۆزى مەزلۇم ئەمما قىرىق بىر ئۇششاقى ئەر سۇلتان،
 يۈرۈيدۇر دەشتى سەھرا چۆل - بەيابان دەربەدەر سۇلتان،
 نەمازۇ رۇزەۋۇ ھەمدى - سەنادىن بەخەبەر سۇلتان،
 كېچە بىدار ئېرۇر دائىم ئۇيۇقلايدۇر سەھەر سۇلتان.

ئېرۇر شامۇ سەبا ھەمراھى ئانىڭ قىرىق بىر بەڭگى،
 خۇدادىن بەخەبەر ھەرقايسى بىر ئۆيلەنمەگەن زەڭگى،
 قويارغان سارغىرىلغان بىر - بىرىنىڭ رەڭگىدىن رەڭگى،
 ئېرۇركىم بىر مادەنىڭ كەينىدە قىرىق بىر ھاڭگى،
 كى ھىممەت يوقدۇرۇر بۇ قىرىقتا نامۇس يا نەڭگى،
 شەرىئەت ئۇشپۇ سۈرەتلىك نە دەيدۇر مادە خەر سۇلتان.

ئاتاڭ دەللال ئېرۇر مەششاتدۇر كويلاغاڭ ھەمزە،
 قىلۇرسەن ھەم ئۆزۈڭ ھەر كىمىنى كۆرسەڭ بىر بۆلەك غەمزە،
 يىگىت جاھىل، قەرى غافىلىنى ئازغۇرغان شۇبۇ رەمزە،
 ئۆزۈڭ بىل ھەقنى دەمزە يا مۇفەررەھ مايسىن يەمزە،

.....
 ① فەقىر بىزارمەن بولساڭ ئەگەر شەمسۇ قەمەر سۇلتان.

ھەرام ئېرىمىش ۋەگەر مەزلۇملارنىڭ باخى ئاۋازى،
 ۋەگەر بىگانەلەرنىڭ سۇھبەتى ھەمرازى - ھەمرازى،
 ھىراتۇ بەلىخ لۇلىسىدا يوقتۇر مۇنچە غەممازى،
 قىلۇر بىر كۆرمەگەن ئادەمى تاپسە كۈنى كۈن نازى.

① ئەسلى قول يازمىدا بىر مىسرا كۆچۈرۈلمەي قالغان.

قەزا ئەفلاكىدىن چاڭگال ئاچىپ گەر يەتسە شەھبازى،
زەلالەت دەشتىدە لەب تەشنى كەتكۈڭدۇر خەتەر سۇلتان.

سېنىڭ قىلغان ئىشىڭ تائەت ئەمەس فىسقى كەسافەتدۇر،
سېنىڭدەك لەندىگە دەئۋايى سەيپىدلىق قەباھەتدۇر،
ھەمە سەيپىدلارنىڭ روھىغە سەندىن ھەقارەتدۇر،
مەنۇ دىلخەستەغە مۇندىن خىجالەت بىننەھايەتدۇر،
ئاتىڭ ھەم ھەيغۇدۇر سۇلتان بۇبى بولساڭ كىفايەتدۇر،
بولۇر شەيتان ئەگەر بەش نۇقتە قىلساڭ مۇختەسەر سۇلتان.

قىلۇرسەن نە سەبەبىدىن فىسقى ئارا مۇنداغ دىلاۋەرلىك،
چېكەرسەن ھەر زەمان دەريايى غەفلەتتە، شۇناۋەرلىك،
ھەر رام ئېرمەسمۇدۇر مەزلۇم كىشىلەرگە قەلەندەرلىك،
مۇسەللەم بولماسا غەرلىك ساڭا بولماسىمىدىڭ ئەرلىك،
خىتا سۇلتانغە تەككۈڭ ئەگەر ياراتماساڭ يەرلىك،
جەھان ئەيۋاندا يوقتۇر سېنىڭدەك خەيرۇشەر سۇلتان.

سېنىڭ ئەي بىئەبا دائىم مەزاردا نې ئىشىڭ باردۇر،
مەگەر ھەر قەبرىدە پىنھان قىلىنغان بىر كىشىڭ باردۇر،
دېگىل نازىڭ نېمە دەپ ساپ يۈرۈپ نې قىلمىشىڭ باردۇر،
بىرەۋنى قارغىشىڭ باردۇر ۋەيا بىر ئالقىشىڭ باردۇر،
ئۆيۈڭدە قىلماقنىڭ لازىم ئەگەر ھەر نالەشىڭ باردۇر،
ئۇلۇغ دەرگاھدۇر قىلماق كېرەك ئاندىن ھەزەر سۇلتان.

چىراغى بەئىرىغەتنى قولغە ئال سوردۇم قىلمە ئاھىڭنى،
قارا قىلمە مەجازى دەۋرىدىن يۈز بىرلە ئاھىڭنى،
يىگىتلەر بەزمىدىن كەچ ھەر سەھەر ياد ئەت ئىلاھىڭنى،
بۇ دەرگەھدىن بۆلەك بىر يەردە تاپتىڭمۇ پەناھىڭنى،
ئۆزۈڭ بىرلە ياراتمىش ئەزۋە دەپ ھەر بىر گۇۋاھىڭنى،
ئاڭا بىر خار، ئاجىز بەندە سەن بولساڭ ئەگەر سۇلتان.

مەلاھەت فاندۇر باقى [ئەمەس] ھېچ كىمگە سۇلتانلىق،
ھەۋايى نەفس ئۈچۈن يولدىن ئازىقىماق كۈللى نادانلىق،
تەكەببۇردىن ئۇلۇغ تۇتماق ئۆزىنى بەلكى شەيتانلىق،
ئۆزۈڭنى يولغە ئال كۆڭلۈڭدە بولسا بۇبى ئىنسانلىق،

①.....

ھەلى بىر ئەسكى قانچىقى تۈلكى سەن بول شىرنەر سۇلتان.

ئەگەر ئاشىقى ئىسەڭ دايم سەھەردە ئۆزنى بىمىدار ئەت،
ئۇياتغۇڭ كەلسە كۈندۈز، كېچە تائەتلەر نەمۇدار ئەت،
كۆڭۈلگە فەيز توشقارغىل ئۆزۈڭنى مەست دىمىدار ئەت،
سەھەر غەفلەتدىن ئويغىغان كۆز ياشىدىن يۈزنى گۈلزار ئەت،
ئەمىر قىلغىل ئۆزۈڭگە ئىككى ئالەمنى خەرىدار ئەت،
ھەلى خەرمۇھرىدۇرسەن يولغە كىر بولغىن گۆھەر سۇلتان.

نەدىن ھەر شەمىمگە پەرۋانەسەن ھەربىرىنىڭ شەمى،
ئېرۇر كۆڭلۈڭدە بولسە بۇيى ئىمان رەڭگىدىن نەمى،
ئېرۇر پەرۋانەدەك ھەرلەھزە ئەتراپىڭدە بىر جەمى،
دىلۇ ئەقلىڭدە يوقتۇر چەرخ ئىلە چىتىرىقچىلىق شەمى،
گۈنەھ ئالۇدەلىكىدىن بولسە نېگە جەئفەرى تەمى،
تەھارەت بىرلە خىزمەت قىل تاپىپ بىر ياخشى ئەرسۇلتان.

ئۆزۈڭ ئۇزرا مەسەللىك رۇزى - شەب ئارقاڭدا يۈز ۋامىق،
بولۇر بىر بۇلەھۋەس فېئىلىيۇ ئەتۋارنىڭ كۆرۈپ ئاشىق،
ئەمەس ھەرگىز قارا تىل بىرلە كۆڭلۈڭ بىر نەپەس سادىق،
جەمالۇ قامەتۇ ھۆسنۇڭ بۇ فېئىلىگە ئەمەس لايدىق،
ئۆزۈڭنى چاغلا بىر ئاغرىق فەقىرىنى ھاكىمى سادىق،
دەۋا بولغاي ساڭا تەرىياق ئالشتۇرغان زەھەر سۇلتان.

گەھى فەرياد ئېتىپ مەشرەپ ئوقۇيدۇرسەن ھۇ - ھۇلاپ،
كەرەشمەڭ بىرلە يولدىن ئازغۇرۇپ ئەلنى مۇرىد ئۇلاپ،
قىچىشسە... يېرىڭ تاكى مۇرىدلار ئۇلاشىپ كولاپ،
باشىڭ كەتمىش ئىدى بەگلەر كىرىپ ئامبانلارغە بولاپ،
ئاران قۇتقاردىلار ھاكىم بېگىم شەققەت بىلەن زولاپ،
كېسىلمەك كۈن بەلەند ئولسە دەرەختى بىسەمەر سۇلتان.

فەھمانىڭ ناگەھى بۇلبۇل، خىرامنىڭ جىلۋەئى تاۋۇس،
مەقالىڭ قىسسەئى تۇتى، كەلامنىڭ نەغمەئى قەقنۇس،
ئۆزۈڭنى چاغلانمىشىسەن گۇيبىيا سۇلتانى كەيكائۇۇس،

① ئەسلى قول يازمىدا بىر مىسرا چۈشۈپ قالغان.

ۋە لېكىن سەندە يوق شەرمۇ ھەيا يا نەك ئىلە نامۇس،
ئەگەر سەن دۇختەرى مەھمۇد مەن ھەم سايەئى فەردەۋس،
كۆرۈپمەن يۈز تۈمەنمىك تاج دۇرر زەررىن كەمەر سۇلتان.

قىيا كۆز بىرلە باقتىم سەندە كۆردۈم رەڭگى دىگەر ھال،
كىتاب ئالدىمۇ ئىقبال فەئىلى ئەتۋارىڭدىن ئاچتىم فال،
ئەلاماتى قىيامەت چىقتى ئەي ھەمىشە ئەي دەججال،
قارا قىلمە بۇ يەڭلىغ فىسقى بىرلە نامەئى ئەئمال،
نەدامەت سۇد قىلماس، قولدايالماس ئوسمە بىرلە خال،
كېتەرسەن جۇرم ئىلە بۇ نەۋئى فىننارى سەقەر سۇلتان.

قەسەمنا كۈنلەرىدە باغلاغان ئەھدىڭنى سىندۇرمە،
فۇسۇنۇ شىۋە بىرلە ياخشى يولدىن ئەلنى ياندۇرمە،
رەسۇل ئۈممەتلەرنى ئازغۇرۇپ بۇ نەۋد فەندۇرمە،
ئاتاسىدىن ئوغۇلنى، ئېرىدىن خاتۇننى تاندۇرمە،
تاپىپ بىر ئەرگە تەگكىل، كۆرگەن ئەلنى ۋەتنى قىلدۇرمە،

①.....

ئەگەر دەئۋايى سۇلتانلىق قىلدۇرسەن بول ئاڭا بەندە،
ۋەيا ئەركەك قەلەندەر بول تىلەپ ئالتە پۇل چەندە،
نەچە مۇفلىسلارنىڭ كۆرگەچ دىماغنىڭ تۇتماغىل گەندە
يېتەر بىر كۈن قەزا ئاخىر يۈرۈرسەن ئاقىبەت ئاندە،
يېتەر سەندىن مۇرىدلار قولدا يالماس مەشرەبى خەندە،
بولۇپ شەرمەندە گۈنەگۈن ئوقۇبەتلەر يېتەر سۇلتان.

يۈزۈڭ پۈشىدە تۇتغىل ئىزدەگىل ھەقىقەتنىڭ رىزاسىنى،
ھەمىشە چەكمەگىل بىگانەلەرنىڭكى ئىزاسىنى،
ئەدا قىل ھەر كېچە يىغلاپ نەماز، ئىككى قەزاسىنى،
جەھان ئەھلىغە قوي بۇ فانى دەۋران ماجەراسىنى،
ئەمەل قىل ئاڭلا بۇ شورىدە بۇلبۇلنىڭ نەۋاسىنى،
كېرەكتۇر تۇشەئى ئېرمەس ساڭا مەشرەب ھۈنەر سۇلتان.

سېنى ئەۋۋەل سىتايىش ئەيلەدىم كۆپ بىلمەدىم قەدىرىم،
شۇبۇ يەلدا بىلەن تۇتتۇڭ بەرابەر لەيلەتۈلگەندىن،

① ئەسلى قول يازمىدا بىر مىسرا چۈشۈپ قالغان.

شۇئائى بەرق ئىلە بىر كۆردۈڭ شۇئەئى بەدرىن،
مۇزەھەب خىشىت ئىلە قىلماي تەفاۋۇت ھارەئى شۇدرىن،
قويۇپ قۇللۇقنى ۋەرزىش ئەيلەدىڭ مەشرەب بىلە سەدرىن،
قاچان تائەت بىلەن غەفلەت بەرابەر خەيرى شەر سۇلتان.

قاچاندىن خاجە بولدۇڭ، كىم ئىدىڭ ئەۋۋەل دېگىل زاتىڭ،
قەنى كىمدۇر گۇۋاھىڭ بارمۇ سەيپىدىكىكە ئىسپاتىڭ،
گۇۋاھدۇر تەلبەئى مەجنۇن تۇغۇڭغە بارچە ئاياتىڭ،
يېتەر ھەردەم فەلەككە خەندەئى ھەيھاتۇ ھەيھاتىڭ،
بۇ بەدىكىردارلىق كارىڭغە باقسە ھەيغۇر ئاتىڭ،
يۈرۈشۈڭ قانچىق ئىتتەكدۇر كۈندۇر لاجۇۋەر سۇلتان.

ئوقۇدۇڭ ئىلمى نارىنجاتنى باشتىن - ئاياغ راسلاپ،
ھەممە ئەزالەرىڭنىڭ مويىنى ئايىنەدەك داسلاپ،
بوياغچى، ئاتقۇچى، بۆزچى، تۆمۈرچى قالدسى قاسساپ،
ئىشىك مونچاقى ئادرەسمان قۇرۇق قامغاق بىلە ئىسلاپ،
ۋەفا كۆز تۇتتىلار سەندىن خەلىپەم قىلدىلار داسلاپ،
سېنىڭ كارىڭغە ھەيراندۇر ھەممە خەلقى شەھەر سۇلتان.

كەل ئەمدى ئەي پەناھ دىگەر قىچقىرىغىل ئەيپۇھەنناسى،
كىشىكىم قىلسەلەر سۇلتان ئىسىملىغ لەندىگە ئىخلاسى،
بىسارماخان ۋەيرانلىق يېتەركۈن - كۈندىن ئىغلاسى،
بۇ لەندىنىڭ فىغانى مىسلى شەيتاننىڭكى ۋەسۋاسى،
ئۆزى مانەندى خەنناسى ھەممە ئىللەتدە سەنناسى،
شەياتىن خەيلىدىن بولغان ئەمەس ھەرگىز بەشەر سۇلتان.

تۇشۇپدۇر قايسى كۆكىدىن ئۈنمەگەن بۇ يەردە بۇ مەررە،
ئۆزىن خۇرىشىد چاغلايدۇر كۆرۈپ كەينىدە مىڭ زەررە،
خەلايىق قىلسە كۆپ ئىززەت بولۇپ ئالدىغە خەررە،
باشىڭغە ئەررە لازىمدۇر ئۇچاڭغە كۈندە يۈز دەررە،
بەجايى خوك سەن بولساڭ ئەگەر چەندىكى كوپەررە،
سېنى سەڭسار ئېتەر ئېردى ئەگەر بولسا ئۇمەر سۇلتان.

ئۇياتماي يا بۇبى بولساڭ لۇۋلى كۆپ بىچارەلىك چەكمە،
ھەيا يوق بى نۇقتىسىز لۇۋلى دۇررۇ دۇشۋارلىق چەكمە،

ئەمەلدۇر نۇقتەسى قىلماي ئەمەل ئەۋۋارەلىق چەكمە،
 مۇسەللەم تۇت بىرىن ھەرىدە مۇنداغ خارلىق چەكمە،
 ھەممىشە ئاي - يىل غەۋغايى بەدكىردارلىق چەكمە،
 سېنىڭدەك ئۆتتى ئۆي بۇزدۇرمادى ئالەمدە بىر سۇلتان.

فېسەند ئولماس نەدامەت سۇد قىلماس ئاندا ئەي لەندى،
 مۇسۇلمانلارنى يولدىن ئازغۇرۇپ فەندۇر ماغىل ئەمدى،
 بەسى يولدىن چىقاردى خەلقنى بۇ لۇۋلىنىڭ فەندى،
 ئوقۇيدۇر گۈنەگۈن مەشرەپ ئىچىپ كۆك چاي بىلە كەندى،
 ئانىڭ دامىغە ئەي قۇش تۇشمەگىل بولساڭ خىرەدمەندى،
 فوسۇن دامىن قۇرۇپ ھەر كىمىگە بىر تەدبىر ئېتەي سۇلتان،

سەن ئۆز ھالىڭغە گۈل بولساڭ فەقىر ھەم بۇلبۇلى گۇيا،
 ئەگەر سەن دەشتى سەن بىل ئۆزگەنى ھەم مەۋجلىغ دەريا،
 مېنى مەجنۇندىن ئەفسۇن بىل ئۆزۈڭنى چاغلانساڭ لەيلا،
 كۆرۈبدۇر قەرىيەۋۇ قەلئە زىيىبدۇر تاغ ئىلە سەھرا،
 سېنىڭ سۇلتانلىقىڭدىن بۇ تەبارى تەلبەنى پەيدا،
 ئېرۇرگەرسەن يۇھى ئايا ئەژدەھايى سەبىقى سەر سۇلتان.

لىباسى ئارىيەت بولغاي بىلۇرسەن بۇ جەھان فانى،
 سېنىڭدەك نەچچە گۈللارنى توزۇتقان دەھرى بوستانى،
 مېنىڭدەك نەچچە بۇلبۇللارنى كۆيدۈرگەن گۈلىستانى،
 نەسىھەت ئاڭلا مەندىن ئوخشەدۇر ئايدىنۇ دوستانى،

①.....
 ئەمەس ھېچكىمگە باغى ھەشمەتى جاۋىد سۇلتان.

قىلىپ قۇللىقنى سۇلتان تۇت، كۆڭۈلنى بارچەدىن كەم تۇت،
 كۆزۈڭنى كېچە لازىم تۇت، ئۆزۈڭنى شاد - خۇررەم تۇت،
 جەمئىي خەلقدىن رەم تۇت، خۇدانىڭ بۇيرۇغىدىن ھەم تۇت،
 بولۇپ جەننەتكە داخىل بەئدەزىن ئۆزۈڭنى بىغەم تۇت،
 جەھاندىن مۇنداغ ئۆتسەڭ كۈندە ئۆز ھالىڭغە ماتەم تۇت،
 نە بۇلبۇلدىن نىشان قالدى، نە گۈلدىن بىر ئەسەر سۇلتان.

① ئەسلى قول يازمىدا بىر مىسرا چۈشۈپ قالغان.

ئۆزىن دەرۋىش تۇتقانلارغە تەسلىمۇ رىزا لازىم،
 ئېرۇر مەشرەپكە بىھاجەت ئاگا ھەمدۇ سەنا لازىم،
 ساگا تەقۋا كېرەك مەستۇرەلىك بىرلە ھەيا لازىم،
 باشىغە چادىرى ئىسجەت لىپاسىغە قەبا لازىم،
 بۇ يەڭلىغ فاهىشە ئىشلارنى قىلماقدىن ئىبا لازىم،
 ياتارسەن ئاقىبەت بۇ كۈن تارلىكىدىن جۇدا سۇلتان.

خۇدانىڭ قۇللۇغىدىن بىرلەن خىرامىڭنى خىرامان تۇت،
 ئانىڭ يادى بىلەن [ھەر كۈن] ئۆزۈڭنى شاد خەندان تۇت،
 بۇ فانى باغ ئارا بىرنەچچە كۈنلۈك ئۆزۈنى مېھمان تۇت،
 ھەمىشە قىلما بىغەرمانلىق ئەمدى ھەقىغە فەرمان تۇت،
 بولۇپ سابىت قەدەم قۇللۇقىدا ئۆزۈنى ئەمدى سۇلتان تۇت،
 جەھانغە نەچچە سەندەك كەلدى - كەتدى بىپەدەرسۇلتان.

رەسۇلىللاھنىڭ ئۈمىدەتلەرىغە قويما مۇنداغ دام،
 ئەگەر كامىڭ ۋىسالى يار بولسە ئالچە ئەلدىن كام،
 ئەگەر ئاشىق ئېسەڭ ئۆي ئىچىرە تۇتغىل ئۆزۈنى بىئارام،
 شەرىئەت بىرلە بولغىل خەلق بىرلە چەكمەگىل بەدنام،
 نېتەرسەن ھەر كېچە بىگانەلەرنىڭ بەزمىدە ئەي خام،
 ئۇياتسىز بىھەيا قاششاقلىقىڭدىن ئەلھەزەر سۇلتان.

ئەگەر ئاشىق ئېسەڭ مەستۇرەلەر رەسمىنى ئادەت قىل،
 خۇدايىڭ ھەرنە بەرسە شۇكرى، سەبرى، قەنائەت قىل،
 ئۆزۈڭ شامۇ سەبا ھۇشيارلىغ بىرلە ئىبادەت قىل،
 ھەۋايى نەفس، شەھۋەت ئۆزە قىلسە سەبرى تاقەت قىل،
 ئۆزۈڭنى پاك ساقلاپ ئەلنى تائەتغە دەلالەت قىل،
 قۇيۇندەك بولماغىل ھەر يەردە مۇنداغ جىلئۇگەر سۇلتان.

ۋاڭخۇلەنىڭ مۇخەممەد سەنىڭ بەيانىدۇر

ۋاڭخۇلە ئىشقى شور - شور باشلادى ئىبىتىدا بۇ يىل،
 سىزگە بولمادى بۇ مەيلى يىلىداقى دىلبەرا بۇ يىل،
 سالدى فىراق ئوتىغە يىلىداقى كۆپ جەفا بۇ يىل،
 كويىغە ئىشقى خەيالىنى ئەيلەدى ئىنتىزما [ر] بۇ يىل،

.....

ۋاڭخۇلە ۋەسفىنى دېدىم دەردىگە پايلاماسلىقىم،
يار كويىغە كىرگەلى ھەددىن ئاشىپدۇر گاسلىقىم،
باشىم چىقتى ئىشقىنىڭ تەختىنى ئاڭلاماسلىقىم،
ئاشىقىنىكىم، گەدانكىم دەردىنى چاغلانماسلىقىم،
يار كۆرۈنمەگەچ ماڭا ئىشقىدە مەن گەدا بۇ يىل.

ۋاڭخۇلەنىڭ سەيرىسى بولدى تالاشلىغىنىدە،
چۈنكى رۇھىم، دىلىم ئىدى ھەرگىزكى قاياشلىغىنىدە،
باشدا كۆڭۈلنى ئالغۇچە قىلدى يۇۋاشلىغىنىدە،
.....
كويىدا بىنەۋالارنىڭ قىچقىرىشۇر نەۋا بۇ يىل.

ۋاڭخۇلە سەيرىگاھىغە بىرگىنىدە ئىختىيار قىل،
لەئلى لەبىڭ زەكاتىدىن ناشتەلىغ نىسار قىل،
باغلار [دا] گۈللار ئاچىلىپ سەبزەلەنى بەھار قىل،
سەبزەلەنى ئىختىيار ئېتىپ غەيرىنى زار - زار قىل،
ئوينايلى ۋەسلى باغىدا بۇرناقىدەك يانا بۇ يىل.

ۋاڭخۇلەغە ھەر ھۇشىن چىقماسەمۇكىم خانلىقى،
قالماي دوستىغە كىم بۇرناقى مېھرىبانلىقى،
نەچچە كۆرۈنسە دىلدا ئاچچىغى، تىلىدا تاتلىغى،
جانۇ دىلىم بىلەن سوراي كەلسە، كېلىپدۇر ئاچچىغى،
قالماي دەردىغە كۆيمەگۈنچە جانى... بۇ يىل.

ۋاڭخۇلەغەكى قاراي - قاراي، قالماي ھېچ مەجالىمىز،
يەتمەدى باغرى تاشىغە مۇنداقى كۆرگەن ھالىمىز،
قوپماسە ناز ئۇيقۇدىن، چىقماسە سەرۋى نازىمىز،
رەھمى كېلىپ كۆرۈنمەسە كىمگە بولۇر ۋەبالىمىز،
كۆبۈرۈك ئېتىپدۇر ئاللىدە يىلىداقدىن گۇنا [ھ] بۇ يىل.

ۋاڭخۇلە ۋەسفىن ئەتكەلى دەرد ئىلە فىغان كېرەك،
ئاللىدا بولسە مەھۋەشى قىلغالى خەستە جان كېرەك،
چەككەلى ناخۇن ئاللىدا رۇستەمى داستان كېرەك،
تارىقە ناخۇن ئۇرغالى ئاشىقى بىگۇمان كېرەك،
ۋەسلىغە شۇكىرىلەر قىلىپ تەڭرىگە دەي سەنا بۇ يىل.

ۋاڭخۇلە ئەممادى جەفاگىرگە كەلمەگەچ بۇ يىل،
 بەرگىدە غۇنچە بولمادى ئۈزگەلى كەلمەگەچ بۇ يىل،
 بۇلبۇلكى گۇڭگۇ لال ئېرۇر، گۈل يۈزى كۆرمەگەچ بۇ يىل،
 ۋاڭخۇلە [دۇر] قاراڭغۇ قىش، كۈن يۈزى كۆرمەگەچ بۇ يىل،
 ئىككى جەھان بولۇر خەراب، سورمادى داداخا [ھ] بۇ يىل.

ۋاڭخۇلەنىڭ ئىشقىنى خوب بەرمەسە ئەگەر خاكىدىن،
 يا پەرىلەر مەكانىمۇ، ئۇچتى كۆزۈم قاراغىدىن،
 ھەر سالسە جىلۋەسى ئىلە ئوت چىقارۇر ئاياغىدىن،
 مۇندا قەرى كۆرۈنمەگەچ نەچچە يىل ئۆتتى چاغىدىن،
 ھۇرمىكىن، پەرمىكىن جانىغە كۆپ جەفا بۇ يىل.

شەھرى ماچىن ئىچىدىن مەن ئاشىقى بىنەۋا ئۆزۈم،
 ھەر كىشى ئىشقى يولىدا، يۈرەك ئاڭا فىدا ئۆزۈم،
 مەشھۇر بول[ل] تەرەھھۇم ئەت يازۇقۇمە گۇۋا[ھ] ئۆزۈم،

①.....

[يىر] اقداقى بىئەفانى دەپ بولدى [بىزگە] جەفا بۇ يىل.

× ×

بىلىك، ئەي دوستلار، ئىگىنىمدەدۇر دىۋانە مەن يەڭلىغ،
 كۆرۈڭ، بارمۇ مەلامەت ئەھلىغە ئەفسانە مەن يەڭلىغ؟
 قەنى ھىجران شەرابىدىن ئىچىپ مەستانە مەن يەڭلىغ،
 كىم ئول كۆڭلى بۇزۇغ بۇ مەردىنى دىۋانە مەن يەڭلىغ،
 بۇ رەك جەۋرۇ جەفا [لار] كىم ئېرۇر رىئىدانە مەن يەڭلىغ.

× ×

موللارنىڭ يوق ئىلاجى ئىسقىتقە كىرمەكەدىن بۆلەك،

.....

كۇچدا رۇستەم، پۇلدا قارۇن بولسە، ئالەمدە ئېرۇر،
 ئاقىبەت چارەسى يوق گورغە كىرمەكەدىن بۆلەك.
 دەريا سۈيى مەۋج ئۇرادۇر يازى بولسە چايقالپ،
 كۈز بۇلاچە يوق ئىلاجى نۇرغە كىرمەكەدىن بۆلەك.

① كۆپ چېكىم ئورنىدىكى مىسرا قول يازمىدا كۆچۈرۈلمەي قالغان.

قارچىغە ئاسماندا گەر شەيدايى مىكرى شاھباز،
 قارنى ئاچسە يوق ئىلاجى تورغە كىرمەككىدىن بۆلەك.
 ئاق بېلىق دەرياداھ سويلايدۇر، بۇدۇرئان ھەر تەرەف،
 بارا - بارا چارەسى يوق چورغە كىرمەككىدىن بۆلەك.
 چاقماقى شۇئە ئوتى ساچىپ قاراڭغۇ تۇن ئارا،
 ئوت بولۇرغە يوق ئىلاجى قورغا كىرمەككىدىن بۆلەك.
 نان پىشار بولسە تونۇردا ئوت ئەيلەپ تاب ناك،
 ناگەھان يوقتۇر ئىلاجى شورغە كىرمەككىدىن بۆلەك،
 خاھ گەدا، خاھ پادىشاھ بولسە بۇ دۇنيادە تىرىك،
 ئاخىرى چارەسى يوق گورغە كىرمەككىدىن بۆلەك.
 ئاخىرى مەنزىل ئوشۇلدۇر، ئۆلمەگۈنچە چارە يوق،
 مانىتۇلارنىڭ يوق ئىلاجى ھورغە كىرمەككىدىن بۆلەك.

موللا نىياز ئاخۇندنىڭ تويىنىڭ ۋاقىتلىرىنى ھەجۋى قىلغانلارنىڭ بەيانى

قاتىپ بەرمەي خوتۇنۇمنى ئاناسى،
 يامان ئىكەن خاتۇننىڭ بىسەياسى،
 يىغىپ ئۆيگە يەنە ياش - ياش ئوغۇلدىن،
 باشى ئات باش، ئاياغ غوڭرات مۇغۇلدىن.
 بۇلار بىرلە ئىچىپدۇر ھەر كىچىك مەي،
 چالىپ بەربابۇ دۇمباق داق بىلە نەي.
 مەنى بارسام تۇتۇپ سوقماقغە تۇردى،
 تاياق راستلاپ بولۇپ توخماقغە تۇردى.
 گۇۋاھدۇر ئۇشۇ ئىشدا موللا تۇردۇش،
 تاياق تۇشتى ماڭا بىرنەچچە بىر مۇش.

× ×

ئۆزۈم بىيۋە ئاجىز سەرىغ يازىدىن،
 قالپ خارلىقغە مەن فۇلۇم ئازىدىن.
 يىگىرمە ئىككى يىل بولدى بىر ئۆيدە بىز،
 بالام بار ئىدى ئۈچ ئوغۇل، ئىككى قىز.
 فەقىر ئەسكىلىك بىر گەدايغە تېگىپ،
 خوتۇن قىلدى بوينۇمنى ئانچە ئېگىپ.
 تىجارەت قىلىپ ئىشلەدىم روزى - شەب،
 كىچىك ياتمايدىم ئانچە ھەقدىن تىلەپ.
 كى ياز بولسە ئىشلەپ قاپاردى قولۇم،

يەتىپدۇر ھەم يىگىرمە ئۈچكە ياشىم،
 قاتىپدۇر غەم بىلە بۇ خەستە باشىم،
 يۈرۈپمەن نەچچە كۈن ھەسرەت بىلە بوي،
 قىلىپ ئېرىدىم بۇ ئۆتكەن ئەرتەياز توي.
 تاۋار مەشرۇھ ئۆتۈك ھەم ئاشقە تۇردى،
 ماڭا ئالتە قەرى ھەم ئۈشتە قويدى.
 دادام بىرلە ئانامغە چاسۇ ياغلىق،
 قويۇپدۇر ئۆزگەگە يانچۇقغە چاغلىق.
 قىلىپ تويىنى بۇ يەڭلىغ ئۆيگە ياندىم،
 دېدىم كۆڭلۈمدە خاتۇنغە ئۇلاندىم.
 خاتۇنۇمغە ئاناسى ئۆرگەتىپ سۆز،
 بۇگۈن كەلسە ئېرىڭگە سالماغىل كۆز.
 قەيىن ئانام ئەزازىلىدىن زىيادە،
 ئانىڭكى ئاللىدا شەيتان پىيادە.
 خاتۇنۇمغە ئاناسى ئۆرگەتىپ سۆز،
 خاتۇنۇم سالمادى بارسام ماڭا كۆز.
 چىرايلىغ سەن، ئېرىڭ ئەسكى مەيپانە،
 دېمىش كەلسە تۇتۇپ سوق تازىپانە.
 ئاناسى ئۇشۇ يەڭلىغ ئۆرگەتىپ سۆز،
 بۇگۈن كەلسە ئېرىڭگە سالماغىل كۆز.

قىلىپدۇر مېنى كوهنە مازدەككەنە،
 چىقاردى مېنى سويغان پىياز دەككەنە.
 ئاغىر بولۇپدۇر مېنىڭ قۇرساقىمدا بالام،
 كۆيۈشلۈك دادام يوق ئىدى يا ئانام.
 بۇ گەدايغا تەككەندە مەن ياش ئىدىم،
 چىرايلىغ ئەجايىب قەلەم قاش ئىدىم.
 بىجىقىم مېنىڭ توم قىزىل ئالمادەك،
 ئوۋاپ تاشلاپ ئەتتى مېنى چالمادەك.

تاغارغا كېلۇر ئىدى تاپغان پۇلۇم.
 توپۇپ قارنى ئاشقە ئىگىگە تەنى،
 قەرى دەپ بۇ كۈندە چىقاردى مەنى.
 دېدى: «ئەي قەرى [بۇ] سەقالىمغە باقى،
 كى سەندە سەقال يوق باشىڭ بولدى ئاق.
 تىشىڭ ھەم تۇشۇپدۇر بولۇپ سەن قېرى،
 ئىشىڭ يوق سېنىڭ چىقىپ كەت نېرى.
 مېنى زۇلم بىرلەن چىقاردى قويۇپ،
 ئالىپ قالدى تاپغان پۇلۇمنى سويۇپ.

مۇھەببەتنامە ئى بۇ تۇرۇرلار

نېتەي قالمادى ئەمدى ئاغزىمدا نەم،
 رەقىقىم مېنىڭ غەمگۈزارىم خېنىم.

بەيان ئەيلەدىم ئەرزى ھالىم خېنىم،
 مېنىڭ قالمادى ئەمدى ھالىم خېنىم،
 فەلەككە يېتىشتى فىغانىم خېنىم،
 ساڭا يەتمەدى ئۇشۇ ئاھىم خېنىم،
 تۈگەندى فىراقىڭدا جانىم خېنىم.

كى چۇن چارە يوق ھەر نەچە يىغلاسام،
 كىيىپ جەندە بەلگە كەمەر باغلاسام،
 كى ئۆلگەي ئىدىم ئەۋۋەلى ئاڭلاسام،
 بۇ ئىشىدىن ئۆلۈم ياخشىدۇر چاغلاسام،
 خېنىم مۇنىسىم تاجىدارىم خېنىم.

تىلەيمەن سېنى تەڭرىگە يالبارىپ،
 تاپالماي ئىلاجىمنى تۇردۇم ھارىپ،
 كى سەنسىز شەھەر ئىچىرە بولدۇم غەرىپ،
 يۈرۈرمەن چېكىپ ئاھنى سارغەرىپ،
 كى تەبىرەنگۈچە يوق مەجالىم خېنىم.

خېنىم يىغلاماي ئەمدى تۇردۇم باقىپ،
 تۈگەندى فىراقىڭدا جانىم چىقىپ،^①
 ياتۇرمەنكى سىيىنەمنى يەرگە ياقىپ،
 قاراردى كۆزۈم بويىنۇڭغا باقىپ،
 كۆڭۈلىڭ [ئۆيىدە] چىراغىم خېنىم.

بۇ جاننى نېتەي سەنسىز ئەي ماھرۇي،
 ساغىنىدىم سالادۇر دىماغىمغە بوي،
 يىغى - نالەدىن ئۆزگە يوق مەندە كۆي،
 ئەلەم - قايغۇ بىزگە، خەلايىتىغە توي،
 مېنىڭ يوقتۇر سەبىرى قارارىم خېنىم.

كېتىپسەن قويۇپ بۇ جەھان مۈلكىنى،
 كى چىقىماس بۇ دەردىم قىيامەت كۈنى،
 نېتەي داغ ھەسرەتدە قويدۇڭ مېنى،
 ①.....
 كۆڭۈلىڭ خۇشى مېھرىبانىم خېنىم.

فىراقىڭ ماڭا يۈزلەنىپ دەمبەدەم،
 كېتىپ شادلىق يەتتى غەم ئۆزۈرەغەم،
 كۆڭۈلگە يېتىپ قايغۇ جانغە ئەلەم،

① ئەسلى قول يازمىدا «چىقىپ» دېگەن سۆز «خېتىم» دەپ يېزىلىپ قالغان.

② ئەسلى قول يازمىدا بىر مىسرا چۈشۈپ قالغان.

سېنى ئىزدەبان مەن نە يەردىن تاپاي،
كى دەشتى بەيانبىنى ئىزدەپ باقاي،
باقىپ قىچقىرىپ ھەر تەرەفكە چىقاي،
ۋەيا ھەجر دەرياسىدا مەن تاقاي،
كى شەمشاد سەرۋى رەۋانىم خېنىم.

چەمەن ئىچرە گويىكى ئەنبەر گۈلۈم،
ھەمە گۈل ئاراسىدەكى خۇشبۇيۇم،
ئۆزى ئاقىلۇ بارچەدىن خۇش خۇيۇم،
سېنى ياد ئېتىپ يىغلاماقتا كويۇم،
ھەمىشە تاپىشسام خەيالىم خېنىم.

دەرىغا مېنىڭ سەن ئىدىڭ دەۋلەتتىم،
كى ھەددىدىن ئاشىپدۇر مېنىڭ فۇرقەتتىم
مۇڭا يوق چىدارغە مېنىڭ تاقەتتىم،
ئىشىم يوق كىشى بىرلە ھەم ئۇلغەتتىم،
ئېرۇر سەندە پىكرى خىيالىم خېنىم.

فىراقىڭدە ئەمدى قاتىپدۇر باشىم،
كى سەندىن بۆلەك يوق ئىدى مۇڭداشىم،
كى دەريا سۈيىدەك ئاقادۇر باشىم،
فەلەك چەرخىدەك چەرخ ئۇرادۇر باشىم،
مېنىڭ ھەم گېپىم رازدارىم خېنىم.

نېتەي يىغلاماي ئوتنى ياقىتىڭ يامان،
چىرايىمنى قىلدى فىراقىڭ سامان،
سېنى مەن ساغىنىسام بارايىن قاينان،
قىلاي ئەرز ھالىمنى بىر - بىر بەيان،
مېنىڭ دەۋلەتتىم مېھمانىم خېنىم.

فىراقىڭ مېنى ئۆرتەدى ۋاي - ۋاي،
بۇ ھىجران بەلاسىغە قايداغ چىداي،

ئۆزۈم كىمگە دەي مەن نەيەرگە باراي،
بۇ دەردى فىغانىمنى كىمدىن سوراي،
بۇ كۈندە مېنىڭ يوق ئىلاجىم خېنىم.

مېنى تاشلادىڭ ئەمدى كۆزنى سالپ،
ماڭا سۆزلەمەيسەن قاينداپ قالپ،
نە دەپ رەھىم قىلمايسە ھالىم بىلىپ،
ئەجەب يىغلاتىپ خۇشمۇ غەمگە قالپ،
جانىم راھەتى غەمگۈزارىم خېنىم.

فىراقىڭدا ھالىم بولۇپدۇر خەراب،
يۈرەك بىرلە باغرىم ئوتۇڭدا كەباب،
قىلىپ رەھىم قىلغىل بۇ ھالىم سوراپ
ئاقاردى كۆزۈم يولىڭىزغە قاراپ،
ۋەفادارلىغ مېھرىبانىم خېنىم.

× ×

سەن ئەمدى يەنە مەنى ئۇنۇتتۇڭ،
مەن بىيۋەنى كۆيدۈرۈپ قۇرۇتتۇڭ،
كۆيگەندە ساڭا كىچىك ئىدىم مەن،
بىر رەھىم قىلۇرمىكى دېدىم مەن.
رەھىم ئەيلەمەدى فەقىرغە قىلچە،
مەن كۆيگەلى بولدى ئالتە يىلچە.
ھىجران قىلىچى سۆڭەككە يەتتى،
ئەمدى ئوتىڭىز يۈرەككە يەتتى.
كۆيدۈم ئوتىدا بۇ خانلارمىنىڭ،
ئەمدى نە ئىشى بۇ جانلارمىنىڭ.
شەھەرگە كىرىپ قاچىچۇ باقتىم،
تاشىدا مۇدۇرۇپ، سۇغەمۇ ئاقتىم،
دەريادىن ئۆتەردە قايدى باشىم،
باشىمنى يۆلەرگە يوق ئاداشىم.

مۇھەببەتنامە ئى بەيت

دەردى بىرلە نالە ئەيلەپ بىقەرار،
كىمنى كۆرسەم «ئاھ» دەپ بىئىختىيار.

نەخەتالىق مەندىن ئۆتتى، ئەي نىگار،
سەندىن ئاجراتتى مېنى پەرۋەردىگار،
روز - شەب يىغلاپ يۈرۈرمەن زار-زار،

دوستلار ئۆلسەم يارىمنىڭ داغىدا،
 دەفنى ئەيلەڭ يولىنىڭ تۇفراغىدا،
 دەپسەسۇن قەبرىمدىن ئۆتكەن چاغىدا،
 ئەمدى قارۇلدۇم ئۆزۈمنىڭ ياغىدا،
 ئەيب ئەمەسدۇر ئىشقى ھەجرى بولسا خار.

مەقسۇدۇم، شاد ئولغۇسى رۇھۇم قۇشى،
 تۇرغە مۇشكىلدۇر بۇ ئاشىقلىق ئىشى،
 مەن ئۆزۈم ئۆزۈمگە زۇلم ئەتكەن كىشى،
 سالىدى بۇ كويغە فەلەكنىڭ گەردىشى،

بولمادى كۆڭلۈم مېنىڭ جانان بىلە،
 ۋەسىل بولماي كەتسە جانۇ جان بىلە،
 كەتكۈسى ھەسرەتلەرۇ ئارمان بىلە،
 روزى مەھشەردە قوپار ئەفغان بىلە،
 قىل ھەزەر بىر كۈن مېنىڭ ئاھىم تۇتار.

ئەي مۇسۇلمانلار يارىمغە يالبارىڭ،
 مەن يەتمىنىڭ بوينىدىن باغلاپ بارىڭ،
 زەخمىلىغ كۆكسۈمنى رەھىم ئەيلەپ يارىڭ،
 بىر يولى كۆڭلۈمنى غەمدىن قۇتغارىڭ،
 ئۆزگە ئۆز قەسد ئەتكۈسدۇر نابىكار،

ئول قۇتۇلسۇن نالە - زارىمدىن مېنىڭ،
 مەن قۇتۇلغۇم جانى زارىمدىن مېنىڭ،
 بىر خەبەر يەتكۈرسە يارىمدىن مېنىڭ،

 ئاڭلايىن ئاندىن قىلايىن جان نىسار،

ئەللاھ، ئەللاھ! بۇ نە كۈندۇر بۇ نە ساچ،
 كۆزلەرى جان ئالغۇچى، ساچ بىر غۇلاچ،
 مەن يەتمىنى يىغلاپ تاپماس رەۋاج،
 بولسا يارىمنىڭ باشىدا گەرچە تاج،
 ھەم يەتمىدۇر، ھەم غەرب، ھەم ئىلىمى بار،

ئول كۈنىكىم يولغا چىقتىم خۇبلاشىپ،
 ئۆيگە كەلدىم دەشتۇ سەھرالار ئاشىپ،
 بارچە ئالەم خەلقى كەلدى چۇلغاشىپ،
 يىغلاسام ھالىمغە ئول ھەم يىغلاشىپ،
 ئول ئەمەس گويا كۆزۈمگە تىرە غار.

بۇ رەفنىقىم ھەر قاين بارسام غەرب،
 يەرگە باغرىمنى ياقىپ يىغلاپ ھارب،
 گاهى بارغان يەرلەرگە ھەم بارىپ،
 يىغلاماقدىن ئۆزگە ئىش يوق سارغارىپ،
 ئەمدى بۇ ئالەم كۆزۈمگە تەڭگۇ تار.

ئىشقى ئارا ئۆلمەككە يەتتى ھالەتم،
 كۆيدى ئەقلىۇ ھۇشۇ سەبرۇ تاقەتم،
 بولدى كۈن - كۈندىن زىيادە فۇرقەتم،
 سەندىن ئۆزگە ھېچ كىشىم يوق مەن يەتم،
 قىل يەتمىگە رەھىم، ئەي كۆزى خۇمار.

ھالىمە رەھىم ئەت، خۇدانى چوڭلاساڭ،
 ساڭا رەھىم ئەتكەي باشىمنى ئوڭلاساڭ،
 نەچچە يالبارغانچە مۇزدەك توڭلاساڭ،
 قايدا بارغۇم دەرگاھىڭدىن قوغلاساڭ،
 كىمىنىڭ ئىشىكىدە بولايىن خارۇزار.

كۆزلەرىمدىن قان بولۇپ ئاقتى ياشىم،
 ئەمدى تاشدەك قاتتى بىر قاتغان باشىم،
 ئەرز - ھالىم ئايغالى يوق ھېچ كىشىم،
 سەندىن ئۆزگەلەر بىلە يوقتۇر ئىشىم،
 بارچە ئەھۋالىم خۇداغە ئاشكار.

يار باقىماس بولسا مەن ئۆلمەي نېتەي،
 ئاقىبەت مەنزىل ئوشۇ ئاندا كېتەي،
 ئۇشۇ دەردىم بىرلە مەنزىلگە يېتەي،
 روزى مەھشەردە خۇداغە داد ئېتەي،
 شاھى ئادىلدۇر ئىگەم شايدە سورار.

ئوتغە تۇشكەن قىل مەسەللىك تولغانىپ،
ئالسىمىدىن ئۇيقۇلۇغلار ئويغانىپ،
جۇي قىلىدىم قان باشىمىدىن لالە-زار.

نې قارا كۈن تۇشتى باشىمغە مېنىڭ،
تەگدى بولغاي كۆز قاياشىمغە مېنىڭ،
ئاڭلاسام نې كەلدى باشىمغە مېنىڭ،
نې بولۇر بىر كەلسە قاشىمغە مېنىڭ،
بىۋەفا يارىم مېنى قىلسە شىكار ①.

يارنىڭ پەرۋايى يوق قان يىغلاسام،
غەم يېمەس ھەرگىز بارىپ جان يىغلاسام،
يارنىڭ ئالدىدا چەندان يىغلاسام،
ئول كېلۇرمۇ زارۇ ئەفغان يىغلاسام،
مەن ئاڭا يارۇ ئانىڭ ھەم يارى بار.

گۈل يۈزۈڭنى كۆرمەدىم گۈلباغ ئارا،
مەن ئانىڭ قەدرىنى بىلىگەن چاغ ئارا،
چەرخى كەچ رەفتار قويدى داغ ئارا،
يارنىڭ ۋەسلىدە ئېرىدىم تاغ ئارا،
بۇ قارا كۈنلەرگە سالغان روزگار.

تاشغە ئۇرسام باشىمنى دەمبەدەم،
غەم ماڭا، يارىمغە يوقتۇر زەررە غەم،
ئەللاھ، ئەللاھ! بۇ نەچچۈك زۇلمۇ سىنتەم،
يوقنى بارۇ، بارنى يوق قىلغان ئىگەم،
ھەرنە قىلساڭ قۇدرەتنىڭ قىلماقچە بار.

ئەي مېنى سەرگەشتە زار ئەتكەن كۆڭۈل،
تەلبە ئەيلەپ، تەلبە سۆزلەتكەن كۆڭۈل،
يارنىڭ مۇسادىغە يەتكەن كۆڭۈل،

دەپ يېزىلىپ قالغان.

يېزىلىپ قالغان. مەن ۋە ۋەزىن ئېتىبارى بىم-

تۇغماغاي ئېردى ئانام ھەم كاشكى،
كەلمەسەم ئېردى بۇ يەرگە كاشكى،
يا سېنى مەن كۆرمەس ئېرىدىم كاشكى،
كۆرمەسەم ئېردى يۈزۈڭنى كاشكى،
تارتماغاي ئېرىدىم بۇ يەڭلىغ ئىنتىزار.

ئاھ ئۇرۇپ، يىغلاپ يۈرۈپ ئۆتكەن كۈنۈم،
نەچچە قىچقىتىرسام ساڭا يەتمەس ئۈنۈم،
ھەم قاراڭغۇ ھەم ئۇزاقدۇر ھەم تۈنۈم،
يىغلاماقتىن ئۆز [گە] چىقىماس ھېچ ئۈنۈم،
ئىككى يۈزلۈك، تاش باغىرلىق بىۋەفا.

دەردى بۇ باغرىمنى بەريان ئەيلەدى،
كۆزلەرىمنى ھەجرى گىريان ئەيلەدى،
ئەمدى فۇرقەت تۇرغە ھەيران ئەيلەدى،
كۆڭۈل ھەيران، خانەۋەيران ئەيلەدى،
نالە قىلماقلىق ئىشىم لەيلۇ نەھار.

مېنى رەسۋا ئەيلەگەن كافر بەچە،
ئەيش ① ئىلە ئۇيقۇلايدۇر ھەر كېچە،
ئەمدى مەن سەندىن بۆلەكنى كۆرگۈچە،
يۈرمەسەم يادىڭدا تا مەن ئۆلگۈچە،
شاھ يادىدا يۈرمەسەم [مەن] خارۇ-زار.

ئەي خېنىم قاشىمدا بىردەم ئولتۇرۇڭ،
ئەرز ئېتەي ھالىمنى ئاندىن ئولتۇرۇڭ،
ئولتۇرۇپ جىسمىمنى ئوتغە كۆيدۈرۈڭ،
كۆيدۈرۈپ كۈلۈمنى كۆككە ساۋۇرۇڭ،
ئاندىن ئەيلەي خانمانىم تار - مار.

چۆلدە چۇغدەك دەك ياتارمەن چۇلغاشىپ،
كۆلدە ئۆردەك دەك باشىمغە بۇلغاشىپ،

① بۇ سۆز ئەسلى قول يازمىدا «ئەرش»

① بۇ سۆز ئەسلى قول يازمىدا «ئاشكار»

لەن «شىكار» ئېلىندى.

تەۋبە، تەۋبە قىلدىمۇ مەن بىلىمەدىم،
سەندىن ئۆزگەنى كۆزۈمگە ئىلمادىم،
مەن قاچان سىيىنەمنى غەمدىن تىلىمادىم،
بولمىشام ئەلەمدۇلىللاھ گۈل ئۇزار.

زەئى ئىكەندۈك ئىشقى ئوتىنىڭ شىدەتى،
مۇشكىل ئېركەن بىۋەفانىڭ فۇرقەتى،
يۈزدە نۇرۇم يوق، تىزىمىنىڭ قۇۋۋەتى،
ئەۋلىيالار، ئەنئىيىلار ھۇرمەتى،
رەھىم قىل مەن خەستەگە ئەي بىۋەفا.

پەستلىرىنى ھەم بەلەند ئەتكەن خۇدا،
خارلارنى ئەرجمەند ئەتكەن خۇدا،
مەئشۇقۇم زۇلفىن كەمەند ئەتكەن خۇدا،
ھەم ئاكا كۆڭلۈمنى بەند ئەتكەن خۇدا،
قىل مېنى شەيدا ئاكا، ئەي شەھرىيار.

بۇ ئەجايىب بۇ نە كۈندۈر، بۇ نە ھال؟
تولان ئايدەك يۈزدە باردۇر ئىككى خال،
ئەي ئەجەل، قىلدىم بەھىل جانىمنى ئال،
ھەر ئوتىكىم مەندەدۇر يارىمغە سال،
قىل يارىمنى مەندىن ئارتۇق دىلىشىگار.

گۈل ئىدى يارىم، فەقىر بۇلبۇل ئىدىم،
ئەمدى پىشىتم ئەۋۋەلا دۇمبۇل ئىدىم،
يارنىڭ شېرىن سۆزىگە قۇل ئىدىم،
يار ئايتۇر: «سەن تىكەن، مەن گۈل
ئىدىم»

ھەمىنىش ئوتغە تۇتۇندەك، گۈلغە خار.

يار تاشلاپ ئاتسا مەن ئۆلمەي نېتەي،
باش ئالىپ چۆللەر سارى يىغلاپ كېتەي،
ئەمدى مەن دىۋانەئى ئۆلمەي نېتەي،
ئاه خۇدا، ھەزرەتىگە مەن داد نېتەي،
يەتكەسەن ھالىمغە ئەي پەرۋەردىگار.

ئەي مېنى تاشلاپ ئۆزى كەتكەن كۆڭۈل،
قوي مېنى، ئەي جان، سەن ھەم ئاندايار.

يارغە يىغلاپ ئايتىغىل بەندەلىك،
يارى بولسۇن شادۇ خۇررەم خەندەلىك،
رەھىم ئېتىپ بەرسۇن [ماگا] بىرچەندەلىك،
ھەق تەئالاغە قىلايىن بەندەلىك،
بەندەدۈرمەن، بەندەسى، نې ئىختىيار.

چەندەسىز دۈرمەن قەلەندەردەككىنە،
ئۆرتەنۇر جانىم سەمەندەردەككىنە،
يىغلاسام كۆڭلۈمدە دەمدەردەككىنە،
چۆرەسىندىن ئاچراغان نەردەككىنە،
كۆزلەرىمنىڭ ياشى چۈن ئەبرى بەھار.

سافىدىن خەم غۇنچەئى نەۋرەس ئىدىم،
تەلبە بولدۇم تەلبە ھەم ئېرمەس ئىدىم،
ھەجر ئاجىز قىلدى، بىر نەركەس ئىدىم،
ئاھكىم دەۋزەخكە تۈشكەن خەس ئىدىم،
ئاتەشى دەۋزەخدە خەس قايداغ چىدار؟

بىۋەفا يارنىڭ ئوتى مۇشكىل ئىكەن،
ھەر نەفەس ئىشقى ئەھلى [غە] مىڭ يىل
ئىكەن،

ئاشىقى شامۇ سەھەر بىيدار ئىكەن،
ھەر بەلاغە سالغۇچى كۆز، تىل ئىكەن،
گاھى ھۇشى يوق ئىكەندۈك، گاھى بار.

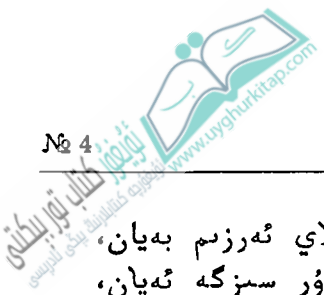
ئەي مېنىڭ نازۇك نىھالىم قايداسىز؟

بىۋەفا، بىرەھىم، زالىم قايداسىز؟

زالىمۇ قاتىل يار خۇنخارسىز،

رەھىمىڭىز يوق يا مەگەر كۇففارسىز،
سىزچە ئېرمەس بىۋەفا ئەھلى كۇففار.

ھەر گۇناھىكى قىلىپ مەن قىلمادىم،

قايسى تىل بىلە قىلاي ئەرزىم بەيان،
 بارچە ئەھۋالىم ئېرۇر سىزگە ئەيان،
 ئەي يارانلار ئەمدى مەن بارغۇم قايان،
 مەن ئۆلۈپ بارسام تېخى سىزگە ئايان،
 ھەر ئىككىمىزنى ياراتقان تەڭرى بار.

ياردىن ئايرىلغۇنچە ئۆلگەن ياخشىراق،
 بەندى بەندىدىن بۆلۈنگەن ياخشىراق،
 بۇ قارا يەرگە كۆمۈلگەن ياخشىراق،
 ئۆشۈپ ئالەمدىن تۈگەنگەن ياخشىراق،
 تەڭرى بەرگەن ئىلىمنى قىلغۇنچە خار.

ئەي مۇسۇلمانلار مېنىڭ يارىم قېنى؟
 ھەم ۋەفادارۇ جەفاكارىم قېنى؟
 قەدرىدانۇ مېھرىبان يارىم قېنى؟
 سەرۋ بويىلۇغ لالە رۇخسارىم قېنى؟
 ①.....

قاننى كىم يۇپدۇر جەھاندا قان بىلە،
 خوپ بولۇرمۇ مېنى يىغلاتقان بىلە،
 ئولتۇرۇپ ئىچىڭ ئەزىز ئەتھان بىلە،
 ھەر قەزا جان ئالغۇچى فەرمان بىلە،
 قىل ھەزەر بىر كۈن مېنىڭ ئاھىم تۇتار.

× ×

كۆيۈپ ئوتۇڭدا كۈل بولدۇم نە قىلغاي مەن گۈلى غۇنچە،
 قاشمىدا تۇرمايدىك بىردەم مېنىڭ كۆڭلۈم ئاچىلغۇنچە.
 لەتافەت چەھار باغدا ئاچىلغاي مۇ سېنىڭدەك گۈل،
 يۈرەكلەر سۇ بولۇپ ئاقتى سېنىڭدەك گۈل ئاچىلغۇنچە.
 غەزەزگويىنىڭ ۋىسالىدىن، مېنى سەندىن ئايرىغايلا،
 باشمىنى كەسسە كەسسۈنلەر مېنى سەندىن ئايرىغۇنچە.

× ×

كۆرۈپ ئايدەك جەمالىڭنى كۆزۈم ھەيران بولۇپ قالدى،
 سېنى كۆرمەستەكى تاقەتلەر بىلىمەيمەن قاين قالدى.
 گۈلۈڭدىن غۇنچە ئۈزۈمكە ئۈمىدىم كۆپ ئىدى ئەي يار،
 فىراقىڭدا كۆزۈم كۆرمەيدۇ گۈلباغىڭ قاين قالدى.
 خەبەردار ئولمادىڭ ئەي يار، ھالىمدىن مېنىڭ ھەرگىز،
 ئاشم كۆلدە، سۈيۈم چۆلدە، ئەزىز جانىم قاين قالدى.
 جەمالىڭنى كۆرۈپ ئۆلسەم ئەزاب قىلماس فەرىشتەلەر،
 سورامەن بارچە زىجاندىن بۇ جانانىم قاين قالدى.

× ×

خەيالىڭدا كەچۈرمەيسەن سېنىڭ ئىشقىڭدا مەن كۆيسەم،
 كى ھالىمدىن خەبەردار ئولمادىڭ ئوتۇڭدا مەن كۆيسەم،
 سېنىڭ ئۆشۈپ فىراقىڭدا ئەجەب مەستانەلەر بولدۇم،
 كى ئارزۇم قالمادى ھەرگىز جەمالىڭ سىنچىلاپ كۆرسەم.
 سېنىڭ گۈل - غۇنچەلەردەك يۈزلەرنىڭ ئوخشايدۇرۇر ئايغە،

① بۇ شېئىرنىڭ ئاخىرى كۆچۈرۈلمەي قالغان.

×

×

.....

گەھى دىۋانە يەڭلىغ گاهى مەن ئوڭ،
 يۇرۇرمەن ئۇيقۇسىز تاڭ ئاتقۇچە زوڭ.
 ئۇنۇتماسمەن خېنىم، سىزما ئۇنۇتماڭ،
 خەتىمنى ئوقۇتۇپ كىشىگە تونۇتماڭ.
 مۇھەببەتنامە قىلدىم ئاڭلاسۇن دەپ،
 مېنىڭكى كۆيگەننىمى چاغلاسۇن دەپ.
 جەھان رەئىنالارنىڭ شاھى سەنەسەن،
 فەلەك ئۈستىدە يۈرگەن ماھى سەنەسەن،
 خېنىم سەن بىر قىزىلىگۈل مەن گەدايىڭ،
 بۇ دەردىم بار، سېنىڭ يوقتۇر خەبەرىڭ.

×

×

نەچە كۈن بولدى سورمايسەن مېنىڭ ھالىم ئايا مەھبۇب،
 كۆڭۈل ئۇزدۇڭمۇ سەن مەندىن قىيا باقمايسەن مەھبۇب.
 ئىچىمگە ئوت سالپ قويدۇڭ، سېنىڭ ئەسلا خەبەرىڭ يوق،
 ئۆلەر ھالەتكە يەتتىم، [سەن] تېخى بىلمەيسەن مەھبۇب.
 فىراقىڭ ئوتىدا كۆيۈپ جىگەرلەردىم كەباب بولدى،
 مېنى مۇنداغ يېرىم جان قىلغۇچە ئۆلتۈرسەن مەھبۇب.
 سېنى يەتتىنچى ئاسماندا ياراتىپدۇر مېنى يەردە،
 كى سۇنسام قوللارنىم يەتمەس كۆزۈمگە سۇرسەن مەھبۇب.

×

×

.....

كۆڭۈلنى يارغە بەردەم، يار مېنىڭ قەدرىمنى بىلگەيمۇ،
 مېنىڭ قەدرىمنى بىلگەن يار ماڭا بىر خەت ئىبەرگەيمۇ.
 ئىبەرگەن سۆزىنى ئاڭلاپ ماڭا مەن بەندە بولغايمەن،
 بولۇپ بەندە ئانىڭ كويىغە كىرسەم رەھم قىلغايمۇ.
 جەھاننى تەرك ئېتىپ يۈردۈم ئانىڭ كويىدا مەن رەسۋا،
 بۇ رەسۋالىقنى ئىشتىپ يار مېنىڭ قاشىمغە كەلگەيمۇ.
 ئىدگەرچە بىر قىيا باقسا مېنىڭ بىچارە ھالىمغە،

.....

مىنىۋى ۋە مۇخەممەد

موللا قۇربان

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەتتۇردى مەرزۇئە خەت

نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن:

1986 - يىلى خوتەن شەھىرىدىكى كونا كىتاب بازىرىدىن بىر پارچە قول يازما تېپىلدى. بۇ قول يازما قاپارتما نەقىشلىك كۆن مۇقاۋا ئىچىگە ئېلىنغان بولۇپ، پاتلانغان خوتەن قەغەزىگە كۆچۈرۈلگەن. فورماتى: 11.5×20 سم، جەمئىي 200 بەت. ئۇنىڭ 48 بەتى نەسىرى، 152 بەتى نەزىمدىن ئىبارەت. نەسىرى قىسمىدا ھەر خىل پەندى - نەسىھەتلەر ۋە دىنىي قائىدە - يوسۇنلار يېزىلغان بولۇپ، ئاپتورنىڭ كىم ئىكەنلىكى ھازىرچە ئېنىق ئەمەس. نەزىم قىسمىدا «قۇربان» ئىسىملىك شائىرنىڭ بىر قىسىم لىرىك شېئىرلىرى ۋە «داستانى ئىمامى جەئفەرى سادىق» ناملىق داستانى كۆچۈرۈلگەن. قول يازمىنىڭ پوچپەركىسى ئۈچ خىل بولۇپ، بىرىنچى خىل پۇچۇركىدىكى خەت ناھايىتى چىرايلىق، قالغان ئىككى خىلى ئوتتۇرا ھال دەرىجىدە يېزىلغان. بۇنىڭدىن قارىغاندا قول يازما ئۈچ كىشىنىڭ قولىدا تامام بولغان بولۇشى مۇمكىن. قول يازمىدىكى شېئىر مىسرالارنىڭ بەتلەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى ئەھۋالىمۇ بىر خىل ئەمەس؛ بەزى بەتلەرگە 2×15 مىسرادىن، بەزى بەتلەرگە 2×13 مىسرادىن، يەنە بەزى بەتلەرگە بولسا 2×8 مىسرادىن شېئىر كۆچۈرۈلگەن.

قول يازمىدىكى لىرىك شېئىرلارنىڭ ئاخىرقى قىسمىدا بىز يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن بىرىنچى خىل پوچپەركىغا مەنسۇپ چىرايلىق خەت بىلەن «تەئىزىقە بىرمىنىڭ ئىككى يۈز يەتمىش ئالتە خوك (توڭغۇز) يىلى، ماھى شەرىفى ئىيىدى قۇربان ئايىنىڭ يەتتەسى روزى چەھار شەنبە كۈنى تاغنىڭ كۈنچى نەۋاھىدا «ھەزەرەتى ئىماملار» كەنتلىك ساھىبە فەقىرۇلھەقىر... پۈتۈپ، يۆتكەپ تەمام قىلغان. ۋەللاھۇ ئەئلىم بىسسەۋاب» دېگەن سۆزلەر ئىلاۋە قىلىنغان. بۇ ئىلاۋە ئىچىدىكى «فەقىرۇلھەقىر» دېگەن سۆزدىن كېيىن قېرىشقانداك دەل كۆچۈرگۈچىنىڭ ئىسمى ئۆچۈپ كەتكەن. شۇڭا ئوقۇش مۇمكىن بولمىدى. شۇنداقسىمۇ، قول يازمىنىڭ بىر قىسمى يەنى بىرىنچى خىل پۇچۇركىدىكى خەتنى شائىرنىڭ ئۆزى كۆچۈرگەنلىكىنى پەرەز قىلدۇق. چۈنكى،

يۇقىرىقى ئىلاۋىدە «... پۈتۈپ، يۆتكەپ تەمام قىلغان» دېيىلگەن؛ «پۈتۈپ» دېگىنى — «ئىجاد قىلىپ» دېگەن مەنىدە، «يۆتكەپ» دېگىنى — «قايتا كۆچۈرۈپ» دېگەن مەنىدە ئىشلىتىلگەن بولۇشى مۇمكىن. يەنە بىر ئاساس شۇكى، شائىر قۇربان مۇبارەكشا ئاخۇن لۇقنىڭ ئۆلۈمىگە ئوقۇلغان بىر مەرسىيىسىنى ھىجرىيە 1270 - (مىلادىيە 1854 - 1855 -) يىلى يازغان. بۇنى تۆۋەندىكى ئىككى مىسرادىن كۆرۈشكە بولىدۇ:

بۇ مەيىنى نۇش ئېتەر چاغ ئاخۇنۇم يەتمىشكە يۈز قويغان،
سىسە تەئربىخ ھەم مىڭ ئىككىيۈز يەتمىش چىقار ئەمدى.

شائىر يەنە «داستان ئىمامى جەئەرى سادىق» ناملىق داستاننىڭ موقەددىمىسىدە، بۇ داستاننىڭ يېزىلغان ۋاقتىنى «تەئربىخ ئىنىشا ھۇرۇفى <غەفرىز> دىن» دەپ كۆرسەتكەن. «غەفرىز» (غەفرىز) دېگەن سۆز ئەبجەد ھېسابى بويىچە ھىجرىيە 1287 - (مىلادىيە 1870 - 1871 -) يىلىنى كۆرسىتىدۇ. يۇقىرىقى يىلىنامىلەر، بىلەن بۇ قول يازمىدىكى ئىلاۋىدە كۆرسىتىلگەن لىرىك شېئىرلار كۆچۈرۈلگەن ۋاقىت (ھىجرىيە 1276 - ، مىلادىيە 1859 - 1860 -) يىللار) ئۆزئارا ناھايىتى يېقىن. ھەتتا ئاپتورنىڭ لىرىك شېئىرلىرى بۇ قول يازمىغا كۆچۈرۈلۈپ بولغان ۋاقىتلاردا ئۇنىڭ داستانى تېخى يېزىلمىغان.

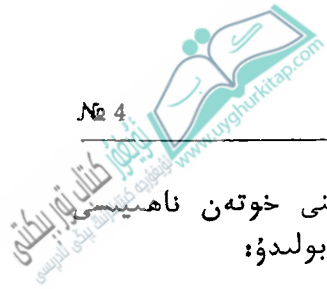
شائىر قۇرباننىڭ قاچان تۇغۇلۇپ، قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇماتقا ئىگە ئەمەسمىز. ئۇنىڭ ئۆز ئەسەرلىرىنى مىلادى 1854 - يىللارنىڭ ئالدى - كەينىدىن تارتىپ، 1871 -) يىللارغىچە بولغان ئارىلىقتا ئىجاد ئەتكەنلىكىگە قاراپ، ئۇنى XX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ياشاپ ئىجاد ئەتكەن شائىر ئىكەنلىكىنى بىلىشكە بولىدۇ. شائىر شېئىرلىرىغا ئارىلاپ - ئارىلاپ ئۆز ئىسمىنى قىستۇرۇپ ئۆتۈپ كەتكەن. ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆزىگە «قۇربان» دەپ ئىسىم قويغانلىقىنى «شادىمانلىق بىلەن قىلىپ ئېھسان، ئاتاپ ئېرىمىش ئاتىمنى ھەم قۇربان.» دېگەن مىسراالدى ئارقىلىق قەيت قىلىپ ئۆتكەن.

شائىرنىڭ تۇغۇلغان يۇرتى ھەققىدە تۆۋەندىكىدەك قاراشنى ئوتتۇرىغا قويۇش مۇمكىن: ئەگەر بۇ قول يازمىدىكى ئۈچ خىل پوچپىرىكنىڭ بىرىنچىسىنى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك ھەقىقەتەن شائىر ئۆزى كۆچۈرگەن بولسا، ئۇنداقتا شائىر قۇربان چىرىيىنىڭ «نۇرى» تاغلىق يېزىسىغا تەۋە «ئىماملىرىم» (ھازىرقى «بوستان» يېزىسى) كەنتىدە تۇغۇلغان بولىدۇ. چۈنكى كۆچۈرگۈچىنىڭ يۇقىرىدا كۆرسىتىلگەن ئىلاۋىسىدە «... تاغلىق كۈنجى نەۋائىدا <ھەزرەتى ئىماملىرىم> كەنتلىك ساھىبە فەقىرلەپ قىر... پۈتۈپ تاماملىغان...» دېيىلگەن. شائىر يەنە ئىماملار ۋە ئۇلارنىڭ چىرىيىدىكى مازىرىنى تەرىپلەپ يازغان بىر شېئىرىدا:

تەمامى مىڭ چىرا - ئىت، قۇشلار دۇرمىز بۇ دەرگاھنىڭ،

چىرا ئادەملەرى بولسۇن ۋەيا بولسۇن گۈلەخمارى.

دەپ يازغان. بۇ يەردە شائىر «قۇشلار دۇر» دېگەن سۆزىنىڭ ئاخىرىغا «مىز» دېگەن قوشۇمچىنى ئۇلغانلىقىمۇ ئۆزىنىڭ «چىرا مىڭى» غا تەۋە ئىكەنلىكىدىن بولسا

كېرەك. ئەمما، شائىر ئۆمرىنىڭ كۆپ قىسمىنى كىرىيىدە، بىرقىسمىنى خوتەن ناھىيىسى ياكى شەھىرىدە ئۆتكۈزگەن. بۇنى تۆۋەندىكى مىسىرالاردىن بىلىشكە بولىدۇ:

ئوقۇدۇم مەن بارىپ خوتەنلەردە،
كۆرمەگەن، بىلمەگەن ۋە تەنلەردە.
كەرىيەگە ھەم يانىپ كېلىپ ئاندىن،
ئىلىدىن زەررە لەززەت ئالغاندىن.

.....
گاھى كەرىيە گەھى، خوتەندە يۈرۈپ،
تۇتمادىم ئۆيۈمۈ بىر ۋە تەندە يۈرۈپ.

شائىر قۇربان ئاتا - ئانىسىدىن كىچىك قالغان بولۇپ، بالىلىق دەۋرىدىن باشلاپلا يېتىملىك ۋە غەربىلىقتا كۈن ئۆتكۈزگەن؛ ئۇ ئۆزىنىڭ بىچارىلىقتە ئۆتكەن غەپىرىسىپانە بالىلىق دەۋرىنى ئەسلەپ مۇنۇ مىسىرالارنى يازغان:

ئالتە ياشقە كىرىپ ئىدى سالىم،
تالپىم شۇم، قەبىھ ئىكەن ھالىم.
يەتتى ئۆلدەم قەزائى رەببىنى،
بولدى ئول ۋەقتىدە ئاتام فانى.
مەن يەتمىلىك بىلەن ئىدىم ھەيران،
بەردى مەكتەب ئانام مېنى بۇ زەمان.
پات يەقىن ھەم ئانام ۋەفات ئۆلدى،
زەھرى غەم جامى دىلغە پۇر تولدى.
ئاتا يوق، ئانا يوق، ئىنىمۇ ئاغا،
قالدىم ئاخىر غەرىب بولۇپ تەنھا.

شۇنداقسىمۇ شائىر زور تىرىشچانلىق ۋە ئىجتىھاد بىلەن ئوقۇپ دىنىي تەربىيە ئالغاندىن سىرت، تۈركىي مىللەتلەرنىڭ كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر نامايەندىلەر بىلەن، جۈملىدىن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى بىلەن پىششىق تونۇشقان. ئەرەب، پارس تىلى ۋە ئەدەبىياتىنى پۇختا ئۆزلەشتۈرگەن. شائىر قۇربان بىلىمگە نىسبەتەن قىزغىن ئىشتىياق باغلىغان بولۇپ، داۋاملىق ئوقۇشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلغان. لېكىن ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى ۋە باشقا يۈلەنچۈكى بولمىغاچقا، خىراجىتى يېتىشمەسلىك، ئائىلە ۋەزىپىلىرىنىڭ توسقۇن بولۇشى قاتارلىق سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئوقۇشنى داۋاملاشتۇرۇشقا تەسەر يەتكەن، نائىلاج ئوقۇشتىن توختاپ، تۇرمۇش ھەلەكچىلىكى بىلەن بولۇشقا مەجبۇر بولغان. شائىر:

تەربىيەت قىلغالى مۇرەببىم يوق،
ئەرزى ھالىم سورارغا ھېچكىم يوق.
بەئزىدە زەببىقى مەئشەت بار،
خەرجى يېتىشمىگەندە مېھنەت بار.

گاھى مانېپ بولۇپ ۋەزىفە ئەيال،
مۇنداغ ئىشلاردا بولغۇلۇقدۇر لال.
ئۇشبۇ ئىشلار سەبەب بولۇپ ماڭا ھەم،
قالدى تەھسىلىمە يېتىپ بەرھەم.

دېگەن مىسرالىرىدا بۇ خىل سەرگۈزەشتىسىنى ئۆكۈنۈش بىلەن بايان قىلغان.
شائىر قۇربان ئۆتمۈش جەمئىيەتتىكى مېھنەتكەش ئۇيغۇر ئەمگەكچىلىرى بىلەن
بىر قاتاردا كەمبەغەللىك، دەرد - ئەلەم، ئازاب - كۈلپەت ئىچىدە كۈن ئۆتكۈزگەن.
شائىر ئۆز ئائىلىسىنىڭ ئاچ - يالغاچلىقتا ئۆتۈۋاتقان غۇربەتلىك تۇرمۇشى ھەققىدە
تۆۋەندىكىدەك قايغۇ - ھەسرەتلىك مىسرالارنى قالدۇرۇپ كەتكەن:
شەھرى غۇربەتكە تۇشۇپ بولمادى بىزگە كەڭلىك،
تۈگەگەچ ئاشلىقىمىز بولدى بەغايەت تەڭلىك.
نەفسىگە بەرگەلى ھېچ نەرسە تاپالماي قۇربان،
خارلىقىغە قالدۇر ماھى مۇبارەك رەمەزان.
بالالارغە بولادۇر كەرسەنەلىك بىرلە زۇلۇم،
ئۇرۇپ ئالماقغە ھۆكۈم يوق، ساتىپ ئالماقغە پۇلۇم.
تام تېشىپ قىلسام ئوغۇرلۇق تېخى ھەم بولماغۇدەك،
بەگلىرىم تۇتسە، تۇتۇپ جاننى، تىرىك قويماغۇدەك.

نېمىدېگەن ئېغىر، نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق كۈنلەر - ھە! ئەينى ۋاقىتتا بۇ
خىل كۈلپەتلىك تۇرمۇش يۈزمىگىلىغان جاپاكەش ئۇيغۇر ئەمگەكچىلىرىنىڭ ئورتاق
سەرگۈزەشتىسى، ئورتاق تەقدىرى ئىدى.

شائىر قۇربان كەڭ خەلق ئاممىسى بىلەن ئەنە شۇنداق تەقدىرداش بولغانلىقى
ئۈچۈن باشتىن - ئاخىر خەلق مەيدانىدا تۇرۇپ، خەلقنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىك تۇرمۇ-
شىنى چىنلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرگەن، ئۆز شېئىرلىرىدا ئۇلارنىڭ نالە - زارىنى
ياڭراتقان، ئۇلارنىڭ يىغىسىنى يىغلاپ، ئۇلار ئۈچۈن ئاھۇ - پەرياد چەككەن. مانجۇ
ئىستىبادچىلىرىنىڭ قەبەھلىكتە چېكىدىن ئاشقان مىللىي زۇلمى، يەرلىك ئەمەلدارلار
ۋە باي - تۆرىلەرنىڭ يۈرگۈزگەن سىنىپىي ئېكسپىلاتاتسىيىسى ئۈستىدىن غەزەپ
بىلەن شىكايەت قىلغان. ئالدامچى روھانىيلارنىڭ ھارامخورلۇق، ساختىپەزلىك، مەككەر-
لىق، ھەسەتخورلۇق ئەپتى - بەشىرىسىنى ئېچىپ تاشلىغان. جان باقار موللارغا، چىرىك
پارىخور ئەمەلدارلارغا، مۇتھەم، قىزىل كۆز بايلارغا غەزەپ - نەپرەتنى ئىپادىلىگەن.
خەلق ئىچىدە يامراپ كېتىۋاتقان نادانلىق، قاششاقلىق، چېقىمچىلىق، ئىككى يۈزلىملىك،
كۆز بويامچىلىق، تۇز كورلۇق، ئەدەب - ئەخلاقسىزلىققا ئوخشاش ناچار ئىلىلەتلىرىنىمۇ
ئاپاپ قويماستىن پاش قىلغان. مەسىلەن:

ياخشىلارغا قەفەس بولۇپ ئالەم،
جەۋر ئىلە زۇلمىدىن ئېرۇر ماتەم.

.....

فۇقەراغەكى تار بولدى جەھان،
 قارۇ يامغۇر كەبى ياغىپ ئالبان.
 دېگەن مىسىرالاردا شائىر نامرات خەلقنىڭ ئېچىنىشلىق ھاياتىنى ئىپادىلىگەن بولسا،
 مانجۇ ئەمەلدارلىرىنى:

تاپغانىنى ئۆزىگە قويمايدۇر،
 بۇ جەھاننىڭ پۇلدىخە تويمايدۇر.
 دېگەن مىسىرالار بىلەن پاش قىلغان.
 بەگلىرىم مەشغۇل ئولدى مەنسەبىكە،
 ئەرتە - ئاخشام تۇرۇشتى مەشرەبىكە.
 يۇرتنىڭ يوق - بولۇشى بىلەن ئىشى يوق،
 راستى بىرلە سورارغە ھېچ كىشى يوق.

.....

دورغەلەر بۇرى، فۇقەرالار قوي،
 بولدى بەد ئەسلىلەرگە ھەر كۈنى توي.
 دېگەن مىسىرالاردا بولسا يەرلىك ئەمەلدارلارنىڭ مەسئۇلىيەتسىز، چىرىك - چاكىنىلىقى،
 ئەيىشى - ئىشرەتپەرەسلىكى، قابىلىيەتسىز، تەييار تاپلىقى؛ خەلققە نىسبەتەن يىسىرتقۇچ
 بۆرىلەرگە ئوخشاش ياۋۇزلۇقى، رەھىمسىزلىكى ئېچىپ تاشلانغان. شائىر يەنە:
 ھەر كىشى جەمە قىلسە دۇنيانى،
 ئەۋلىيا دەيدۇر ئەمدى ئەل ئانى.
 پۇللۇغ ئادەم بو كۈندە ئادەمدۇر،
 پۇلسۇز ئادەمگە كۈندە مائەمدۇر.

دېگەن مىسىرالار ۋە «زەمانە بايلارى بىچارە مىسكىنلەردىن ئار ئەتتى» دېگەنگە
 ئوخشاش مىسىرالار ئارقىلىق فېئودال بايلارغا بولغان نارازىلىقى ۋە ئۆچمەنلىكىنى
 ئىپادىلىگەن.

قۇرسە ھەركىم ئەگەر رىيا داھى،
 قويسە ھەزرىت ئۆزىگە ئول نامى.
 ئاتىغە قۇش باشى ئىگەرنى توقۇپ
 يۇرسە ئاغزىدا بىر نېمەرسە ئوقۇپ
 بولسە خۇش ئاۋاز، زاھىرى ئوبدان،
 ئەرەبى بىلىسە ياكى فارىسى زەبان.
 ئۇمر ئىچىدە ھەرام ئېسە يېپىشى،
 شەرئىدىن بىرۇن ئولسە بارچە ئىشى.

.....

ئانى قۇتبى زەمانە دەيدۇرلار،
 شەرئى ئەمردىنى ئىزدەيدۇرلار.

دېگەن مىسرالاردا شائىر ئالدامچى روھانىيلارنىڭ مەككار، ھارامخورلۇقى، خەلقىنى ساختا قىلىپ يىلىكىنى شورايىدىغان رەزىل ئەپتى-بەشىرىسىنى ئېچىپ تاشلىغان. شائىر قۇربان رېئال تېمىلاردىن باشقا يەنە تارىخىي تېمىلاردىمۇ ئەسەر يازغان. مەسىلەن، ئۇنىڭ «داستانى ئىمامى جەئەرى سادىق» ناملىق داستانىدا خوتەن ۋە ئۇچتۇرپاننىڭ مۇسۇلمان بولۇشىغا دائىر جەڭلەر ۋە بىر قاتار رىۋايەتلەر نەزمىي شەكىلدە بايان قىلىنغان.

ئومۇملاشتۇرۇپ ئېيتقاندا، شائىر قۇربان زامانىسىنىڭ رېئال زىددىيەتلىرىنى چىنلىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرگەن. دەۋرنىڭ ئەڭ چوڭ ئومۇمىيلىقىنى تىپىكلەشتۈرۈش ئارقىلىق، يۈكسەك دەرىجىدە ئىخچام سۈرەتلەپ بەرگەن. ئۇنىڭ شېئىرلىرى ئارقىلىق بىز شىنجاڭدا 1860 - يىللاردىكى مەنچىڭ ئىستىبداتچىلىرىغا قارشى ئومۇمىي-ۈز-ۈك دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلاشتىن بۇرۇنقى زۇلمەتلىك رېئاللىقنى يەنىمۇ چوڭقۇر چۈشىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايمىز. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىن خەلقپەرۋەرلىك ۋە تەنپەر-ۋەرلىك ۋە مىللىي روھ ئۇرغۇپ تۇرىدۇ.

قۇربان شېئىرلىرى بەدىئىي جەھەتتە، ئۇسلۇبى ساددا، ۋەزنى راۋان، تىلى يېنىك بولۇشتەك ئالاھىدىلىككە ئىگە. شائىر ھەر خىل بەدىئىي ۋاسىتىلەردىن مۇۋاپىق پايدىلىنىپ، ۋەقەلىك تەرەققىياتىنى ۋە شېئىر ھېسسىياتىنى روشەن، جانلىق، چۈشىنىشلىك، مەنتىقىي جەھەتتىن بىر-بىرىگە ماس قىلىپ ئىپادىلەپ بەرگەن. قۇربان ئەلىشىم نەۋائىنىڭ ئەسەرلىرىنى زور ھەۋەس بىلەن سۆيۈپ ئوقۇغان. ئۇنىڭ نەۋائى غەزەللىرىگە يازغان مۇخەممەسلىرى مەزمۇن جەھەتتىن بولسۇن ياكى شەكىل جەھەتتىن بولسۇن ئەسلى غەزەل بىلەن ياخشى ماسلاشقان.

قىسقىسى، قۇربان شېئىرلىرى خەلقىمىزنىڭ ۋارىسلىق قىلىشىغا تېگىشلىك قىممەتلىك ئىدىيەۋى بايلىقى ۋە مەدەنىي مىراسى بولۇشقا مۇناسىپ.

لېكىن، شائىرنىڭ بىلىش دائىرىسى ئەينى دەۋرنىڭ چەكلىمىسىدىن چىقىپ كېتەلمىگەن بولغاچقا، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە دىنىي خۇراپاتلىق، كونسېرۋاتىپلىق خاھىشلىرى روشەن ھالدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. شۇڭا ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇغاندا بۇ خىل تەرەپلىرىگە تەنقىدىي مۇئامىلىدە بولۇشىمىز، فېئوداللىق ئەخلىتلىرىنى ئىلغىۋېتىپ، دېموكراتىك جەۋھەرلىرىگە ۋارىسلىق قىلىشىمىز لازىم.

شېئەرلەر

كەرىما، كەرەم ۋەسقى زاتىڭ سېنىڭ،
سېغىتى قەدىمىڭ سەباتىڭ ① سېنىڭ.
ھەمە بىز گەداۋۇ سەن ئول پادىشاھ،
شەبى جۇرم بەخشاۋۇ ھەم ئۇزراھاھ.

① ئەسلى قول يازمىدا «سەباتى» دەپ يېزىلىپ قالغان.

ھەممە ئەلنىڭ دىيانەتى بۇزۇلۇپ، راستلىق كەتتى بارچەدىن يۇيۇلۇپ. ئۆلەماننىڭ ئىشى ھەسەد بولدى، ئۇمەرا گويمىيا ئەسەد بولدى. دورغەلەر بۇرى، فۇقەرالار قوي، بولدى بەد ئەسلىلەرگە ھەر كۈنى ئوي-ياخشىلارغە قەفەس بولۇپ ئالەم، جەۋر ئىلە زۇلمدىن ئېرۇر ماتەم. بەخت بەد ئەسلىلەرگە يار ئولدى، ئەكسەرى خەلقغە كىبار ئولدى. خەلق ئارا بولسە بىر يامان فاسىق، ئول مۇسۇلمانچىلىقتادۇر «سادىق». كىمكى ئىخلاسى ئىلە قىلىپ تائەت، تەڭرى يادىدا بولسە ھەر سائەت. خەلق ئارا ھەممەدىن يامان ئولدۇر، ھەم يامانلىقتا بىگۇمان ئولدۇر. قۇرسە ھەركىم ئەگەر رىيا دامى، قويسە «ھەزرەت» ئۆزىگە ئول نامى. ئاتىغە قۇش باشى ئىگەرنى توقۇپ، يۇرسە ئاغزىدا بىر نېمەرسە ئوقۇپ. زىكر ئەيتىپ كىشىنى كۆرگەندە، رۇزە ھەم تۇتسە، بولسە خانەندە. نان يېمەي يۇرسە خەلقدىن ئۇياتىپ، خالى يەر تاپسە رۇزەسىن ئۇشاتىپ. خانىقەھ، مەسچىد تاپسە يا بىر كۇنچ، يېمەكى ئاندا بولسە گۈشتۇ گۇرۇنچ. ئايۇ يىل ئۆتسە بىر خۇدا دېمەسە، كۈندۈز ئەلنىڭ تەئامىنى يېمەسە. بولسە خۇش ئاۋاز، زاھىرى ئوبدان، ئەرەبىي بىلسە ياكى فارسى زەبان. ئۇمر ئىچىدە ھەرام ئېسە يېيىشى، شەرتىدىن بىرۇن ئولسە بارچە ئىشى. خىرقە ئادەتتىن ئەيلەبان ئىخراج، زاھىر ئەتسە فەئالى ئاستىدا راج.

بىرەۋكىم ياماندىن ھەم ئولغاي بەتەر، ئاڭا رەھمەتتىڭدىن كۆپ ئولغاي نەزەر. سېنىڭ دەرگەھىڭدە گۇنەھكار بىز، ئېنايەت قىلۇرغە سەزاۋار بىز. ساغىنىدىم فەناھىڭغە ئەي پادىشاھ، سەن ئولغىل ماڭا بارچە ئىشەدە پەناھ ①.

× ×

ئەي خۇدايىكى، ئالەم ئېرۇر كەرەمىڭ، ئىككى ئالەم پەناھىدۇر ② ھەرەمىڭ. مەنى مىسكىنۇ پادىشاھىم سەن، جۇرم بەخشايى ئۇزەرە خاھىم سەن. مەن جەفاكارى، سەن ۋەفادارىم، يۇز تۈمەن ئەيىب ئىلە خەرىدارىم. بۇ جەفاكارىڭا ئىنايەت قىل، رەھىم ئېتىپ ئۆزىنى ئىجابەت قىل. گۇنەھىمدىن ماڭا بەسى ھەيرەت، مەنى بىچارە ھالىغە رەھىم ئەت. ئەي، زەبەردەستلەر خۇداۋەندى، يوق ساڭا ھېچ ئىشدا مانەندى. گەرچە بۇ بەندەنىڭ خەتادۇر ئىشى، شەھ گەدا ھالىغە ئەتادۇر ئىشى. پادىشاھ، خۇدا كەرمى رەھىم، بەندەگە مېھرىبان رەھىمى رەھىم.

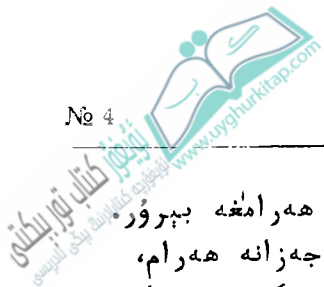
× ×

كۆرگىل، ئەي دوست يارى ئەھلى جەھان، ئاخىرىغە يېتىپمۇدۇر بۇ زەمان. ھەر كۈنى رەڭ-بەرەڭ ئەلامەتلەر، بەلگۈرۈپ ياغدى بەرقى ئافەتلەر. ئۇمەرالاردا ئەدلى يوق زىنھار، ئۆلەمالار ئەمەلدىن ئولدى فەرار. قايدا ئالدىكى بولسە خار ئولدى، سۇد ئىلە رىشۋە ئاشكار ئولدى. نەقدى ئىلمى شەرىئەت ئولدى كەساد، چوڭ-كىچىككە ئىش ئولدى فىسقى-فەساد.

①② ئەسلى قول يازمىدا «فەناھ» دەپ يېزىلىپ قالغان.

ئەھلى بىدئەت ئېرۇر ئانىڭ ئاتى.
ئالەمى غەيبىدىنكى بەرسە خەبەر،
سۆزىنى قىلغۇلۇق ئەمەس باۋەر.
غەيبىدىن سۆز دېگەن قەباھەتدۇر،
ئەھلى كاھىن بۇ يا مەلاھەتدۇر.
ئەھلى سالىپنى ئىزدەمەيدۇر ئەل،
ئەھلى دانىشنى «تەلبە» دەيدۇر ئەل.
ساھىرۇ پىرخون ۋەيا رەمىمال،
كۆرسە ئالەم ئېلى، ئاڭا شۇل ھال.
جانىدىن ئۆزگەنى پىدا قىلدۇر،
ئەۋلىيادىن [ھەم] مۇئەبەر بىلەدۇر.
يالغان ئەيتىغان سۆزىگە ئەلمۇ پىتىپ،
تاپغانىنى بېرۇر كۆڭۈل ئىرتىپ.
راستىگويىلار بۇ كۈندە يالغانچى،
تاپتىلار قۇۋۋەت كۈندە ئالبانچى.
كۆكچىكى «خاننىڭ ئوغلىمەن» دەيدۇر،
خاننىڭ ئوغلى خوتەندە نەيلەيدۇر.
بارچە ئاخۇنلارم ھۆكۈمەتنى،
ئەرەشىپ ئەيتادۇر شەرىئەتنى.
مەسئۇلە ھەق دېيىلسە ۋەھم ئېتەدۇر،
ئۇمەرادىن ئاڭا غەزەب يېتەدۇر.
ھەق تەئالا غەزەب قىلىۋرمىكى دەپ،
يوقتۇر ئەندىشە ۋە ھەم رىشۋەنى يەپ.
تالىبلىنىلمىگە ھەقارەتلەر،
يېتەدۇر كۆپ ئىزا ئەھانەتلەر.
تۈركنىڭ دۇشمەنى ئېرۇر موللا،
خارلىق موللارغا يەتتى تولا.
قالسە موللا بىلەن تۈرك تاپىشىپ،
تۈركلەر يوقارى ئۆتەر چاپىشىپ.
موللار سۆزلەمەي شۈك ئولتۇرادۇر،
تۈركلەر شەرىپىگە ھۆكۈم سۈرەدۇر.
ئاممىلارنىڭ سۆزى بولۇپ بەر ئەكس،
ئۇلەمالارنى ئەيلەدىلەر مەكس.
ھەركىم ئۆز باشىغە بولۇپ ئالم،
مۇجتەھىد بولدى ئەلگە بىر زالم.

يۇرسە تەقۋا ئەيلەبان پەرھىز،
دىماغىدا ياساپ زەبانىنى تىز.
ئانى «قۇتتى زەمانى» دەيدۇرلار،
شەرىئى ئەمىرىنى ئىزدەمەيدۇرلار.
نەفس كويىداقى ۋەرەئىلەرگە،
ھىندى سەنناسى مۇبتەدەئىلەرگە.
شەيخ دەپ ئەل بولۇر مۇرد، مۇخلىس،
ئەكسەرى ئاممىلار ئەلەتتەخسسى.
تاپسە ھەرىيەردە خەلق بىر ئەخمەق،
«ئەۋلىيا» دەيدۇرۇر ئانى بەرھەق.
ئەۋلىيالىقدا مۇتتەسنى كىمدۇر،
فېئىلى بىدئەتكە مۇختەلىق كىمدۇر.
بۇ زەمان ئەھلى ئانى بىلىمەسلەر،
بىلىسەلەر كۆزلەرگە ئىلمەسلەر.
ئەۋلىيانىڭ ئىشى مۇقەررەدۇر،
ئەمىر مەئرۇفۇ نەھى مۇنكەردۇر.
مۇستەھەب چاغلىق ئىشنى توختاتسە،
شۇبھەنى پاك لۇقمەغە قاتسە.
يا شەرىئەت ئىشنى سەھىل بىلدى،
ياكى تائەت رىيا بىلەن قىلدى.
ئاق ئىگىنىگە قارا ياماغ سالىدى،
ئوزىنى سۇفى رەسمىگە ئالىدى.
يا قەلەندەرچىلىككە قەيىد ئەمەس،
ساچ قويۇپدۇر باشدا سەيىد ئەمەس.
يۇرگەسە باشغە ياكى جار سەللە،
يا فەرىجىنىكىم قىلۇر مەللە.
ئەۋرەتسىن غەيرىگە كۆرۈندۈرسە،
قىش كۈنىدە يالاڭ ئاياغ يۇرسە.
ئۇشۇبۇلارنىڭ بارى مۇخالىفى شەرئ،
بىدئەتۇ مەكرۇھ ئەسلىدىن نافەرئ.
قىلسە ھەركىمكى مۇنداغ ئىش ئادەت،
بىلىسە ئۆز نەزىدە ئانى تائەت.
ھەركىشى قۇتت بولسە غەۋسۇ غىياس،
شەرئىدە قىلغۇلۇق ئەمەس ئىخلاس.
بولسە ھەرقانچە كۆپ كەراماتى،

ئەل ھەلالدىن تاپىپ ھەرامغە بېرۇر.
 ئېردى سەۋدا ھەلال جەزانە ھەرام،
 پۇل بېرۇرغە يۇرۇر بۇ كۈندە تەمام.
 رىشە بەرمەك ھەرام ئىدى بىشەك،
 ئەمدى بولدى مۇباھ ئانى بىلىمەك.
 زالىمى زۇلم بىرلە ئالغان مال،
 سەرفى تائەتكە قىلماق ئولدى ھەلال.
 يا قىمار يا ئوغۇرلاماق بىرلەن،
 بۇ سىفەت فېئىلىلەر قىلىپ مەسەلەن.
 ھاسىل ئەتسە ئەگەر كىشى پۇل-مال،
 ئانى تائەتكە سەرفى ئېتەر فىلھال.
 كەسىمىدىن ئەجر بىرلە پۇل تاپىلىۇر،
 خەمىر بىرلە زىناغە خەرجى قىلىۇر.
 قەرى-ياش بارچە بولدىلار دانا،
 بولدى يەكسان جەھان ئېلى ھالا.
 ئاتادىن ئوغلى چوڭ ئانادىن قىز،
 مېھىر-شەققەت بولاردا يوق ھەرگىز.
 يالبارىپ شاگىردغە ھەر ئۇستاد،
 ئىلىم يا كەسىمنى بېرۇر ئاڭا ياد.
 ئىلىمدە يا ھۈنەردە يوق ئىززەت،
 ھەممە ئىشلاردا قالمادى لەززەت.
 يېتىشىپ بۇ زەمانە ئاخىرغە
 بولدى تاپىپ بۇ مۈلك كافىرغە.
 باستى كۇفقار ھەممە ۋىلايەتنى،
 قىلدى ۋەيران دىنۇ دىيانەتنى.

.....

تاندى خاتۇنلار ئۆزىنىڭ ئېرىدىن،
 بەختۇ دەۋلەت تاپىپ ئۇيات يېرىدىن.
 قارى خاتۇن ئاڭا بولۇپ دەللال،
 قىلدى ياشلارنى زور بىلە ھەڭگال.

جىزىگە توختاتىپ مۇسۇلماننى،
 قىلدى غارەت جەمىئى ئىنساننى.
 تاپغانىنى ئۆزىگە قويمايدۇر،

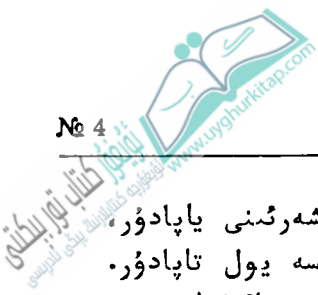
ئايلىق ئالبان خەتىنى ھەر موللا،
 قىلسە ئەلگە بولۇر ئوشۇل فەتۋا.
 ھەركىشى مەسىئىلە بەيان ئەتسە،
 مەئرىفەت سۆزلەرىن ئەيان ئەتسە.
 مايجۇزۇ بىسسەلات ئەئلام،
 قىلسە ئانى ئىشىتمەك ئەلگە ھەرام.
 قىلسە خۇش تەبىئى موللار دەفتەر،
 بولدى چۈن ھەرفى ئەلگە بىر گەۋھەر.
 بېھتەرىن ئىش بۇدۇر بولۇپ ھەمچىنىس،
 چىرلاشىپ ئەيلەپ ئەل ئۇلۇغ مەجلىس.
 چۇلغاشىپ بىر ئۆيىگە نامەھرەم،
 قىلدۇرۇپ نەغمە نارەۋالار ھەم.
 ئەرۇ مەزلۇم ئولتۇرۇپ ئالىشىپ،
 بىر-بىرىگە مۇتايىبە قىلىشىپ.
 ئۆزىچە ئات قويۇپ ئاڭا مەشرەب،
 ئەيلەبان ئەيش ئىلە سۇرۇرۇ تەرەب.
 بەگۇ ئەفيۇن، چاغىر بىلە بوزە،
 ئىچەدۇر ئالدىدا قويۇپ كوزە.
 ئوتكەرۇر ئول مەكاندا كارى ئۇبۇس،
 شەرت ئىلە دەر بۇ فەرقى نې دەيىۇس.
 يوق ئۇچۇن خەلق ئىچىدە شەرمۇ ھەيا،
 مۇنداغ ئىشلار بولۇپدۇر ئەلگە رەۋا.
 قالمادى ئەلدە راستلىق پىشە،
 قىلغۇچى بولدىلار بەدئەندىشە.
 كىمكى يالغانچىدۇر ئانىڭ سۆزى سۆز،
 ياخشىلارنى تانۇرغە يوقتۇر كۆز.
 بولسە ھەرىيەردە بىر ھەرامزادە،
 بەلكى شەيتان بىلە دەرئەفتادە.
 ئەلگە تۇھمەت قىلىپ جەزا سالىسە،
 ھەممە تاپىغان پۇلىن ئارىغ ئالىسە.
 يەر، سۇ، ئۆيىباقىدىنكى قويسە قۇرۇغ،
 شۇنداغ ئادەم خەلايىق ئىچرە ئۇلۇغ.
 ئىنسۇ ئۇلغەت بىلەن بولۇپ ئاڭا رام،
 ئالەم ئەھلى قىلىۇر ئاڭا ئىكرام.
 بۇ زەمانە ئەجەب زەمانە ئېرۇر،

مۇنداغ ئىشلارغە ئەقىل كۆپ ھەيران،
 ھۇرفەگەرنىڭ ئىشى ئەجەب ۋەيران.
 بولدى مەشغۇل بازاردا بەيىتى شىرا،
 ئەل ئالۇر بولدى سۇفغەلەرغە كىرا.
 توقسە بۆزچى بىر يېرىم باغ بۆز،
 ساتتى تۇرت باغ دېسە ئانى بىلىمەسە ئۆز.
 كۆنچىلەر كۆندلەرنى شورغە بولاپ،
 ساتادۇر ئوترادىن يىتىلسە ئۇلاپ.
 مۇزەدوزمۇ ئۆتۈكنى چەملەيدۇر،
 يىپىدا تىكمەي شىلىمدا يەملەيدۇر.
 ئىككى كەيسە تىكىشلەرى سۆكۈلۈپ،
 كېتەدۇر ھەم ئورۇنچىسى تۆكۈلۈپ.
 ئاشلاماي جۈبەسەنى پوستىندوز،
 نىمىتىپ ئەيلەمەي تىكىپدۇر ئۆز.
 بىر شەمال تەگدى ئول تاراقلايدۇر،
 ئەل كېيەلمەي ئۆيىدە ساقلایدۇر.
 ھەم بوياغچى بوياغقە خام ئالادۇر،
 زاك بىلەن قارا گۈلغە بىر مالادۇر.
 بۇيادىم دەيدۇر ئول ئانى نىلدا،
 ئاقارپ قالادۇر يېرىم يىلدا.
 ئاتغۇچى يازغى يۇڭنى پوملايدۇر،
 «كۈزگى» دەپ ئالغۇچىغە دوملايدۇر.
 ئۈستۈرا ئېتەدۇر تۆمۈرچىلەر،
 ساتادۇر ئەلگە ئول كۆمۈرچىلەر.
 ئول چۈيۈن بولسە ھەم قۇرۇچ دەيدۇر،
 باش تۇشۇرگەندە ئەسلە ئۆتمەيدۇر.
 بارچە ئادەم تەرازۇباز بولدى،
 دىن - دىيانەت ئىشى گۇداز بولدى.
 - سەۋداگەرلەر فۇلىنى جەرز قىلۇر،
 نامۇرادلار رۇباغە قەرز ئالۇر.
 ئەۋجىغە كەلدى ئۇشبۇ كۈندە قىمار،
 ئوغرىلار ئوغرادى يەنا بىسىار.
 ھەر كىشى جەمۇ قىلسە دۇنيانى،
 «ئەۋلىيا» دەيدۇر ئەمدى ئەل ئانى.
 پۇللۇغ ئادەم بۇ كۈندە ئادەمدۇر،

بۇ جەھاننىڭ پۇلىغە توپمايدۇر.
 بەگلەرىم مەشغۇل ئولدى مەنسەبكە،
 ئەرتە - ئاخشام تۇرۇشتى مەشرەبكە.
 يۇرتنىڭ يوق - بولۇشى بىلە ئىشى يوق،
 راستى بىرلە سوراغە ھېچ كىشى يوق.
 بولدى زەردارلەر ئارقە مىڭ باشى،
 قالغانى يۈز باشىيۇ ئون باشى.
 ھەركىشى تاپسە ئاتۇ تون قالپاق،
 تەرجى بولماقغە بولدى ئول ئامراق.
 بولدى ئەلنىڭ ئىشى ھەرامخورلۇق،
 قىلىشپ بىر - بىرىگە تۈزكۈرلۈق.
 ھىرسى دۇنيا بولۇپ تەمامى كىشى،
 قالمادى دىن بىلەن كىشىنىڭ ئىشى.
 مىكر ئىلە بىر - بىرىنى پەند ئۇرماق،
 ياخشى نىيەتتىن ئەلنى ياندۇرماق.
 ماۋۇ مەنلىككە تۇردى ئەل ھەمەسى،
 رەڭگى دىگەر ئېرۇر زىمانە بەسى.
 مەنۇ قىلدى زەكاتنى چوپانلار،
 ئۆشەرنى ھەم ئونۇتتى دېھقانلار.
 ئەغنىيالاردا يوق سەخا ئەسەرى،
 نەزردىن سەخىلەرغە يوق خەبەرى.
 ئەھلى دەرۋىش دۇئانى تەرك ئەتتى،
 ئەمەلى خالىسى بەدەر كەتتى.
 ئەتقىيا زۇھدىنى رىياغە سالپ،
 تائەتنى ياشۇردى چاھغە سالپ.
 گاھىل ئولدى نەمازغە مۇئىمىنلەر،
 پۇلغە تۇردى ئىمام، مۇئەزرىنلەر.
 بارچە مۇئىمىندە سۇست ئولۇپ ئىمان،
 موللار ئوقۇماق كىتاب قۇرئان.
 تەركى مەكتەب بولۇپ بارى ئەتفال،
 ئويناپماق ۋەسمەسدە فىكىرى خەيال.
 سۇفىلار فەۋت قىلىدىلار ھەر بار،
 زىكر - تەھلىلۇ تەۋبە - ئىستىغفار.
 بولسە بىر يەرگە جەمۇ جەمئىيەت،
 ئۆتەدۇر ئاندا فىتىنەۋۇ غەيبەت.

بەرسە بىر توپرا، شەرئىنى ياپادۇر،
 يەتسە تەھلىلىگە ئەرسە يول تاپادۇر.
 بولسە ئىددەت ئىچىدە تائىغەلەر،
 ئەركى چىقسە تېگەر بۇ تائىغەلەر.
 باقى ئىددەتكە ئەسلە باقمايدۇر،
 ئەر پىچاقىن غىلاڧدا ساقلایدۇر.
 بولدى ئىنكار ئەل ئىتائەتكە،
 بۇ ئەلامات ئېرۇر قىيامەتكە.
 ھەممە ئىش شەرئىنىڭ خىلاڧىدا،
 بولدى فىلچۇمىلە ئىختىلاڧىدا.
 ئىنسىراۋى يۇرت زىلزىلە ھەرەكات،
 مۇندەڧىي بولدى رىزقىدىن بەرەكات.
 قۇقراغەكى تار بولدى جەھان،
 قارۇ يامغۇر كەبى ياغىپ ئالبان.
 تاغۇ تىزنىڭ سۈيى كېتىپ نارى،
 چەشمەلەردىن سۇ ھەم ئەمەس جارى.
 بولسە يازلىق قۇرۇپ زىرائەتلەر،
 يېتەدۇر سەبزەلەرگە ئافەتلەر.
 خەلق ئارا ھەم مېھرۇ شەققەت يوق،
 ئىنسى ئۇلغەت بىلەن مۇھەببەت يوق.
 دىن - دىيانەتدە قالماغاچ خۇبۇق،
 يەتتى بولغاى جەھانغە چۇن شۇملۇق.
 دېسەلەر بۇ نېچچۇك ئەلامەتدۇر،
 ھەممەسى ئاسىبى قىيامەتدۇر.
 دەپ ئىكەنلەر رەسۇلى سەللەللاھ،
 بارچە ئۆمىمەتلەردىن قىلىپ ئاگاھ.
 چۇنكى ئاخىر زەمانە قىلسە زۇھۇر،
 قالماغاى خەلق ئىچىدە شادۇ سۇرۇر.
 بولدى بىر - بىر دېگەنلەرى زاھىر،
 بولغان ئوخشە زەمانە بەس ئاخىر.
 × ×
 قىلدى پەيدا خۇدايى خالىقى تاق
 بەندە، ئىسمى تەبەررۇكى ئىسھاق.
 ساھىبى بەختى ئۆمدە تۇلۇلۇما،
 قازىنى ۋەقتى زۇبىدە تۇلۇقۇقەرا.

پۇلسۇز ئادەمگە كۈندە ماتەمدۇر.
 دىنغە يوق ئىخلاص ئەلگە پۇل مەقسۇدە.
 پۇلسۇز ئادەمنى دەيدۇر ئەل مەردۇدە.
 ھاجىلار يول رىيازەتى چېكەدۇر،
 خانەئى كەئبەنى تەۋافى ئېتەدۇر.
 ئول تەۋافى ئەمەس رىزايى خۇدا،
 ئىززەت - ئىكرام بىلە غەزەز پۇلدا.
 كارى ئەۋلا تەرىن تەمەد بولدى،
 سىيلەئى رەھم مۇنقەتەد بولدى.
 ئەلدە ئىززەت بىلە تەۋازىپ يوق،
 كىبىردىن ئۆزگە ھېچ ۋاقىم يوق.
 فەرزۇ ۋاجىب، سۇننەتنى تەرك قىلۇر،
 مۇستەھەبكە بەجاندىل يۇگۇرۇر.
 مۇبتەدېئىلەرگە ئات قويۇپ ئالىم،
 مۇتەشەرىئىنى دەيدۇر ئەل زالىم.
 ئاخشامى تەۋبەلەر قىلىپ بىسىيار،
 ئەرتەسىگە ئانى ئۇشاتماق بار.
 بولدى ھەم ۋەئىدەلەر تولا قىلماق،
 ۋەئىدەگە يوقتۇرۇر ۋەفا قىلماق.
 شەرتى سەۋگەندى كۆپ قىلۇرلار ئەل،
 ئەمما ھانىس بولۇرنى بىلدى سەھەل.
 ئۆيلەنۇر بولسەلەر ئېرانلا ئەگەر،
 بولسە بىر لۇلىنى بەدەنپەرۋەر.
 ئۇققە ئەڭلىككە يۈز - كۆزىن بۇلاغان،
 ئۇشۇقىدا ساچىغە ساچ ئۇلاغان.
 تولا قىلغاى ساچىنى ئەشمە بىلەن،
 يۈزتۈمەن ناز ئىلە كەرەشمە بىلەن.
 تولغانىپ قول سالىپكى ھەم يۇردى،
 بىرنى يىغلاقتى، بىرنى كۈلدۈردى.
 ئەل ئانىگدەككە جان نىسار ئېتەدۇر،
 قانچە فەرزەندى بولسە ھەم كېچەدۇر.
 زەلنى مەستۇرەدۇر مۇسۇلماندىن،
 مەردلەر «ئەسكى» دەپ قاچار ئاندىن.
 ھەركىشى خاتۇنىنى قىلسە تەلاق،
 مۇھتەسسىبىلەرنىڭ ئاتلارىغە قوناق

ھافىزى ھىلمى قۇدرەتى كۈھان،
 نافەزىل-ھۈكىمى ھۇججەتى بۇرھان.
 ئەسلى نەسلى بەلەند ئالى ئۇلۇۋ،
 شۇھرەتى نىسبەتى جەھانغە فۇرۇۋ.
 ئەقلۇ ئىدراك بائىدا مەغرۇر،
 ساقى زېھنى فەتانەتى پۇردۇر.
 دەۋلەتى ھەم بەلەند، رىزقى ۋەسىپ،
 بائەمەل ھەقى ئىتائەتىغە مۇتەپ.
 كارى كىردارى فەزلى جۇدۇ سەخا،
 تەبىئى خۇش ۋۇسئى كەڭ ۋەلى دەريا.
 شەققەتۇ ئىلتىفاتى شاھانە،
 بىۋەتەنلەرغە بەخش ئىبتەر خانە.
 ئېرمەس ھېچكىم بۇ نەۋدۇ دەۋلەتمەند،
 دەھر ئېلى دەرگەھىغە ھاجەتمەند.
 سائىلى قىلسە ھەرنېمەرسە ئۇمىد،
 بولماغاي ھەر مۇرادى بار نەۋمىد.
 كەڭ تۇتۇپ ھەقى رىزاسىغە ئىلكىن،
 ئاچىغە ئاش بەردۇرۇر يالىڭغە ئىگىن.
 ئادەتى خەيرى بىرىيا قىلماق،
 بارچەنىڭ ھاجەتنى رەۋا قىلماق.
 تاجى ئىززەت مۇڭا ياراشىپدۇر،
 شۇھرەتى ئالەمگە پۇر تۇتاشىپدۇر.
 دېسە ئىسھاق ئەئىلەم ئاخۇندلۇق،
 خەلقى ئالەم قىلۇر بۇ شەئىمگە زوق.
 قەددىغە ئەزەمەتمۇ شەيدادۇر،
 خىلىئەتى سەلتەنەت تەمەننادۇر.
 شەئىن-شەۋكەتدە مىسلى قازى كەلان،
 داغى خۇرسەند ئېرۇر مۇڭا زىيىجان.
 مەخدۇمى خادىم ئول چىراغى شەب،
 قابىلى ئەسەد، لايىقى مەنسەب.
 بارچە تاغ خەلقى ھازىرۇ غايىب،
 چۇن مۇنىڭ دەۋلەتىغە دۇر تالىب.
 كىم مۇنىڭ ھەسرەتنى يېمەيدۇرغان،

ئەئىلەم ئاخۇندلۇقۇم دېمەيدۇرغان.
 ھەممە پىرۇ جەۋان ئۇساسۇ①زۇكۇر،
 ئاغزىدا ئەئىلەم ئاخۇنۇم مەزكۇر.
 پىر تۇتۇپدۇر بارى ئەقىدە بىلەن،
 مۇنچە چوڭلۇقنى ھەم خۇدا بەرگەن.
 ۋەزى ئۇبدان نىھايەتى خۇشخۇ،
 لەفىزى مەۋزۇن زەبانى شىرىن گۇ.
 چۇن تەكەللۇم ئىبارەتى ئەفسىپ،
 كىبىرۇ گىيىنە، ھەسەد ئانىڭدىن مەسپ.
 ئول تەبەررۇك قەدەم ھۇمايۇن فال،
 دەم-بەدەم رو-بەرو ئاڭا ئىقبال.
 ھۇرمەتى كۈندە ئۆزگەچە ئارتار،
 مەئىسىيەت، فىسقىدىن ئۆزىن تارتار.
 ئۇلەما ئىچرەھەم شەرافەتى بار،
 ئۇمەراغە ئەجەب زىيادەتى بار.
 تالىبۇل-ئىلىملارغە ئۇلغەتلىك،
 ئەھلى تەقۋاغە ھەم كەسىپەتلىك.
 فۇقەرا كۆرسە پەرۋەرىش قىلادۇر،
 ھەممەنىڭ لايىقىدا ئىش قىلادۇر.
 ھەرمەھەل چوڭغە چوڭ، كىچىككە كىچىك،
 چوڭلۇغىغە باقىپ تەۋازۇنلىك.
 ئۆز زەماندا مۇنداغ ئىنساڧى ساقى،
 يوق دېگەن كازىب بولدى، بار دېسە لاقى.
 ئۇلەما خۇش مۇنىڭ زىيافەتىدىن،
 ئۇمەرا شاد ئېرۇر لەتافەتىدىن.
 فۇقەراھەم ئەتاسىدىن خۇشتەر،
 بىنەۋالار سەخاسىدىن پەرۋەر.
 نەفىئى ھېچكىمگە يەتمەيىن قالماس،
 نەفىئىسىز ئىشغە ئول نەزەر سالماس.
 نەرسە بەرسە كىشىگە ئول فىلچە،
 يوق ئانىڭ بىلىمەكىدە بىر قىلچە.
 دادىخاغە شەرىئەت ئايتۇردا،
 خەلقىنى راست يولغە قايتۇردا.

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ سۆز «ئاتا» شەكلىدە يېزىلغان، بۇ ئەسلىدە «ئات» بولۇشى

ئۇيغۇر تىلىدا كىتاب تۈزۈلۈشى
www.uyghurkitap.com

سۆزنى مەن ئەمدى ئىنتىخاب ئەتتىم،
سۆزنى ئاز سۆزلەگەن فەساھەتدۇر،
تولا سۆزلۈك كىشى ھەماقەتدۇر.
پۈتۈدۈم بۇ كىتابنى مەن تاغدا،
پەختە زەردئالۇنى يېگەن چاغدا،
نازىمى، كاتىبى ئىدى قۇربان،
نەزم سۆز سۆزلەمەك ئەمەس ئاسان.

سائەتى دەرمەھەل كىتاب كۆرەدۇر،
ئېھتىياتەن ئاڭا ھۆكۈم سۈرەدۇر.
لەفزی بېھۇدە بىرلە سۆزنى دېمەس،
ئۇرفىگە، شەرئىگە تەخالىق ئېمەس.
شەرئىدە بولسە گەر تەساھۇللۇق،
يارۋەرى بولدى ئەنرەم ئاخۇنلۇق.
تەۋسىفگە ھەمىن قەدەر يەتتىم،

×

×

ئەرزىمىزنى ئىشىتتۇر بولسەلەر، ئەي ئاخۇنلۇق،
بىزگە چۆلدۇر بۇ جەھان سىزلىرگە باغدۇر گۈللۈق.
ئەغنىمىغا بولادۇر چۆلمۇ شەھەر، كۆلمۇ شەھەر،
بەختى يانغانغە بولۇر شەھدۇ شەكەر، قەند[مۇ] زەھەر،
تەڭرى ھەر بەندەنى پۇل-مال قىلىپدۇر ئىلھاق،
كىمىيا بولغۇچىدۇر ئالسە قولغە تۇپراق.
بەختۇ دەۋلەت كىشىدىن يانسەۋۇ قايتىپ كەتسە،
بادى سەرسەر بولۇبان قوغلاسه بولماس يەتسە.
شەھرى غۇربەتكە تۇشۇپ بولمادى بىزگە كەڭلىك،
تۈگەگەچ ئاشلىقىمىز بولدى بەغايەت تەڭلىك.
نەفسىگە بەرگەلى ھېچ نەرسە تاپالماي قۇربان،
خارلىقىغە قالدۇر ماھى مۇبارەك رەمەزان.
بالالارغە بولادۇر كەرسەنەلىك بىرلە زۇلۇم،
ئۇرۇپ ئالسام ھۆكۈم يوق، ساتىپ ئالماقغە پۇلۇم.
تام تېشىپ قىلسام ئوغۇرلۇق تېخى ھەم بولماغۇدەك،
بەگلەرم تۇتسە تۇتۇپ جاننى تېرىك قويماغۇدەك.
قىينالىپ يۈرگۈچە ئاچلىقىغە، بۇ بىر قىسىم ھۇنەر،
قەدرى بىلگەنگە مۇنىڭدەك يەنە يوق سىيم ئىلە زەر.
ئاخىرى سەبىرۇ قەنائەتنى ئىلىكىدىن بەردىم،
بۇ مۇھىم ھاجەت ئۇچۇن ئالدىلارغە كەلدىم.
رازىقى ھەيىۋ ئەۋانا خۇداۋەندىيۇ كەرمى،
بارچەنىڭ رىزىقىنى يەتكۈرگۈچى رەززاقى ئەلىم.
ھەممە زىيىجانغە ئۆزى رىزىق نەسىيە بېرەدۇر،
گەر سىپپەر ئۇستىدە، يەر قەئىدەدۇر ① يەتكۈرەدۇر.

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ سۆز «فەرسىدە» (قىرىدا) دەپ يېزىلىپ قالغان. ئەسلى «قىرىدە» (قىرىدا) ياكى «قەئىدە» (قىرىدا) بولۇشى مۇمكىن.

بەختۇ دەۋلەتنى خۇدايىم بېرىدىغان ئۆزلەرگە،
 ئەجزۇ تەقسىر قويايۇر ئەھلى جەھان سۆزلەرگە.
 ئىززەتۇ مەرتىبە مەنەسەبدە يېتەر كىم ھالا،
 ھەممەدىن ئەسلى نەسەب بابىدەدۇرلار بالا.
 ئاغاچاملارغە ئاياللارغەمۇ دەۋلەت ياراشىپ،
 تاغ سىفەت ئۆزلەرى، دۇنيالارى، ئوتدەك تۇتاشىپ.
 بۇ نې ئىقبالى ھۇمايۇن بۇ نې ئىززەتۇ ھۇرمەت،
 چەشمى سىيىلاب كەبى مەخزەنى ئىچرە بەرەكەت.
 نازىرى بولغاي ئىكەنلەرمىكى ھەردو كەۋنەين،
 ھەزرەتى خىزىر نەبى ھەزرەتى غەۋسۇسەققەين.
 رۇھلارىدىن مەدەدى بولسە نە بىلسۇن مەخلۇق،
 ئۆلەماۋۇ ئەغنىيا مانەندىلەردە يەنە يوق.
 ياخشىلىق يوق، فۇقەرا ئۆزلەردىن كۆز تۇتادۇر،
 بىرىيا ئىلمۇ ئەمەل، خەيرۇ سەخا ھەم ئۆتەدۇر.
 چوڭ - كىچىك قاشلارنىغە كىرسە قىلىپ ئېھسانى،
 بارمۇ ئول ھوۋلىدەكى فەزلۇ فەزايىل سانى.
 مۇنچە دەۋلەتنى، ئۇلۇغلىقنى خۇدايىم بەرگەن،
 بۇرئادىن زادەلەر ئىشكىگە ھاكىم كەلگەن.
 باغۇ راغ ھوۋلى - ھەرەم، يەر - سۇ بۇ ئەيۋانى كەيۋان،
 پادىشاھلىقغە مۇناسىب ھەممەسى لايىقى خان.
 شەرتىنىڭ ئىشلارىدا تەرتۇنى ئوڭ ئەۋرۇسەلەر،
 چىمچىلاق قوللارىدا تاغنى ئالىپ چەۋرۇسەلەر.
 ئۇمەرا ئالدىدا ھەم سۆزلەرى سۆز، ئىشلارى ئىش،
 يۇرت ھېچ سۆزلەردىن رەدغۇ قىلالىماس ئېرمىش.
 بارچە خىزمەتلەردە ئادەمى ئەۋلاد ئەۋسات،
 پادىشاھلىقغە نىشانىدۇر بۇ يوسۇنلۇغ ھەيھات.
 بارمەئلۇم بولادۇر بارى غولام قۇل كۈندىن،
 زىيىبۇ زىيىنەت بۇ جەھان ئىچرە ئاشارمۇ مۇندىن.
 نازىما، سۆزنى بۇ يەردە قىلا كۆرگىل مۇغلەق،
 ئاخۇنۇمنىڭ سىفەتىن قانچە بەيان ئەيلەسە ھەق.
 تەھسىلى ھاسىل ئىكەندۇر، نې قىلىۋرسەن مەۋجۇد،
 قەند شىرىن دېگەنۇ دېمەگەننىڭدىن نى سۇد.
 قانچە شۇكرانەئى دەۋلەتكە قىدا ھەم لازىم،
 سەدقەئى ئۇشەرە - زەكاتۇ خەير - سەخا ھەم لازىم.
 رەمەزان، قىدىيەسىنى بەرسە مۇنى ئۇبدان بولادۇر،

شۇبۇ ئاينىڭ ئىچىدە بەرسە سەۋابى تولادۇر.
 سۈرەئى فاتىھەۋۇ سۈرەئى ئالىي بەقەرە،
 سىغەتى مويى مۇبارەكەھۇ بەغايەت سەمەرە.
 بەش غەزەل بەيتى نەۋائىنى مۇخەممەس قىلدىم،
 پىتىبان جامەئى كاغەزدە مۇلەببەس قىلدىم.
 تۇھفەئى سۈرەئى قۇرئانۇ ھەدىسى نەبەۋىي،
 ئايەتى ئىززۇ ۋەجەل، قەۋلە سەھبە مۇستەفەۋىي.
 مەن مۇنى ئانچە ئۇلۇغلۇقىدا تەبەررۇك بىلدىم،
 بۇ ھىمايەت بۇلابان ئالدىلارغە كىردىم.
 بەئزەدە قانچە كېرەك زالىم ئالىپمۇ كېتەدۇر،
 تولا بولسە ماڭا خوب بولماسە ئازمۇ يېتەدۇر.
 ئىلتىفات ئەيلەسەلەر ۋەقتى ئانىڭ يەتتى بۇ كۈن،
 تولا تەڭلىك شۇبۇ كۈنلەردە يېتىپدۇر نېچچۈن.

مۇبارەكشەھ ئاخۇندلۇقىنىڭ ئالەمى فانىمىدىن ئاخىرەت باقىغە رېپەلەت
 قىلغانلارنىڭ بەيانىنى ئايتۇرلار

كەل، ئەي ئەۋۋارە دىل، ئەيلە سەرىڭنى ئاشكار ئەمدى،
 تەكەللۇم باشلا، ئەي تىل، تىنمە بىردەم تۇتۇر ئەمدى،
 ئۈزۈلۈپ رىشتە قولدىن كەتتى دۇررى شاھۋار ئەمدى،
 جەۋاھىر كانىدىن چىقماس بۇ دۇردەك مەۋجدار ئەمدى،
 ئىلىكىدىن چىقتى زەررىن تاس، بولدۇڭ خاكسار ئەمدى.

كىتابى سۇننەتى مىشكاتدۇرلار ئىلمىنىڭ كانى،
 بېرىپ ئېركەن مۇبارەك ئاخۇنۇمغە ئىلىم رەببىنى،
 شەرىئەت ھەم تەرىقەت ھەم ھەقىقەت، مەئرىفەت خانى،
 بۇ يەڭلىغ فەيز بىر ئىنساندا بولماق فەيزى رەببىنى،
 نېدىن قىلماي ① قىلغانكىم كەتسە مۇنداغ شەھسەۋار ئەمدى.

تەسەۋۋۇنى ئىلمى فىقېھ، ئىلمى نەھۋىدە بەسى كامىل،
 ھەدىسۇ ئايەتۇ ئىلىمدە ئىدىلار ھەممەدىن قابىل،
 ئۇلۇمى مەنتىقى، ئىلمى كەلام ئېرمەس ئىدى ھايىل،

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ سۆز «قالماي» دەپ يېزىلغان. مەنە ئېتىبارى بىلەن «قىلماي» دەپ ئېلىندى.

تەمامى ئىلمىنىڭ فەننىگە ئېردى ئاخۇنۇم ھامىل،
خەفالىغ مەئىنىنى سۆز رىشتەسىغە كىم تىزار ئەمدى.

يانىپ تا سۇبېدىن ① فېشىنىغىچە دەرس ئايغالى يۇرسە،
كى «شەرتى مۇللا» دىن ئاخىرى «مىشكات» دە ئولتۇرسە،
مەسھى نۇتقىدەك، ئۆلگەن كۆڭۈلنى لەفزى تىرگۈزسە،
مەئانى دۇررۇ يادىغە كىشىنىڭ ھەددى دەم سۇرسە،
سەدەفدىن تۇشتى دەريا ئىچرە گەۋھەر، كىم تاپار ئەمدى.

ئەقايىد، ھاشىيە، تەھدىبۇ تەۋزىبۇ شانى ھېكمەت خان،
قىرائەت قىلسەلەر ئەللامە، دەرس ئايتۇردا يوق نۇقسان،
بۇ ئۆمرىدە تۈمەنىڭ ئادەمىگە ئۆرگەتسە ئىمان،
مۇسۇلمانلار، دېگىل، دەرس ئايمانغان قايسى كىتاب قالغان،
بۇ يەڭلىغ ماھنى ئەم قايسى كەنىئاندىن تۇغار ئەمدى.

ئەجەم مۈلكىدەكى ئىلم ئەھلىنىڭ بارىنىڭكى ئۇستادى،
قىلىپ ئىلم ئەھلىنى كۆپ، ئەيلەگەن ئىسلامنى ئابادى،
بار ئېردىلەر خوتەندە دەرھەقىقەت قۇتب ئەۋلادى،
قاچان كەتسۇن مۇھىبلار كۆڭلىدىن ئۇلغەتلەرى يادى،
شەرىئەت ئىچرە كىم ھەزەرەتلەردەك تاجدار ئەمدى.

بۇخارا، ئەندىجان، قوقان، سەمەرقەند ئىچرە داموللا،
بار ئېرىمىش دەپ ئانى مەشھۇر ۋەلېكىن ئاخۇنۇم موللا،
ساچار ئېردى مەئانى دۇرلارىن لەفزىدەكىم ئىيما،
كى فەزلۇ ئىلمىم ھەم كۆپ لەتافەت مۈلكىدە سىيما،
جۇنۇن بولغان پەرىدىن قىلغالى تاپماس تامار ئەمدى.

بۇرەك ئالىمى ئالەم ئىچرە تۇرماي ئۆلگەنى يۈز ھەيى،
تىرىك جاھىل بۇ ئالەم ئىچرە ئۆلمەي يۈرگەنى يۈز ھەيى،
ئەدا قىلماي مۇدەررىس ھەققىنى يەپ تۇرغانى يۈز ھەيى،
فەقىر ئىلم ئەھلىدىن جاھىل غەنىنىڭ ئۆتكەنى يۈز ھەيى،
بۇ يەڭلىغ قەبھۇ نىك فەرقىنى ئىزدەپ كىم تاپار ئەمدى.

① ئەسلى قول يازمىدا «سۇبھى» يېزىلغان، ۋەزىن ۋە مەنە ئېتىبارى بىلەن «سۇبھىدىن» دەپ ئېلىندى.

ئەجەب ئېرمەس بۇ ئۇستادىمنى دېسەم مەۋلەۋى جامى،
تەمامى ئىلىمنىڭ مەنىدە كامىل بىردە يوق خامى،
رەۋادۇر ئىشكىدە ھەركۈندە ھاجەت ئەھلىنىڭ كامى،
دۇئا ئەيلەر خەلايىق، تا قىيامەت ئۆچمەگەي نامى،
تىلەپ دىيدار مەھشەرگە دەرەم كۆزلەر سىنار ئەمدى.

مىزاجى سۇبھىدىن تا شامغە [چە] ئەسلا يۆتەلمەك يوق،
تۈكۈرمەك، ئەسنەمەك نەقىز ۋۇزۇ بىرلە كېرىلمەك يوق،
كى نەچچەند كېچە بىدار ئولسە بىر يانغە سىرىلمەك يوق،
بۇ خىسلىتەلەر بىلەن جانىن بېرىپ ھالا تىرىلمەك يوق،
بۇ قۇشنى كىم ئەجەل سەيپادى ئىلكىدىن تۇتار ئەمدى.

كۆز ئىچرە قان ساچىپ دائىم قەزاغە ئىزدەبان چارە،
جۇدالىق ۋەھىدىن ھەرتۇن يۈرەكنى ئەيلەدۈك پارە،
قەزادىن تاپمادۇق مەخلەس تىلەپ ھەرنەچچە يالبارە،
رىزا بەردۈك قەزا تەقدىرى بىزگە بولماق ئەۋۋارە،
زىمىستان بولدى ئىلىم ئەھلىگە ھەرگىز يوق بەھار ئەمدى.

ئەگەر سۈرەتدە بىر بولغان بىلەن ئاقىل ئېرۇر جاھىل،
ۋەلې مەنىدە ئاقىل ئالىمۇ ئاتىل ئېرۇر جاھىل،
چۇ ئىنساننىڭ ئىچىدە بەئىزى ئابىد، بەئىزىسى گاھىل،
بۇ ئالەم ئىچرە ئالىملار تېڭىز، جاھىل ئېرۇر ساھىل،
تەسەۋۋۇر ئەيلە، بۇدۇر قايسى نەيساندىن تامار ئەمدى.

ياقىپ ئوت كۆيدۈرۈپ جىسمىم كۈل ئەتكەن خۇش مەقالەتمۇ،
نە غەملىر كەلتۈرۈپ گەردۇن باشىمغە يا قىيامەتمۇ،
سىپېر ئاسىپىدىن ئىلىم ئەھلىگە يەتكەن [بۇ] ئافەتمۇ،
تىرىكلىك ئاندىن ئايرىلغان زەماندىن بىزگە راھەتمۇ،
تاڭ ئېرمەس بولدى ئالەم ئىلىم ئېلىگە تەڭۇ تار ئەمدى.

قىلاي ئازراق شىكايەت، ئەي بەرادەر، بۇ جاھان كارى،
خەلايىقغە ئۆزىنى كۆرسەتۈر[لەر] موللا بازارى،
مۇۋۇت، چەكمەن، ياشىل بەلباغ، قىرىم كەفش، داكە دەستارى،
ئىچىدە نىمچە ئاچىنىپ بەلى ئارىيۇ گۇفتارى،
بۇ جاھىللار سۆزىگە قايسى ئىلىم ئەھلى چىدار ئەمدى.

خەلايىق دەر ئىدى «مۇفتى ئاخۇنۇم»، ئىسمى مۇبارەكشاھ،
لەھەد دەۋرىدە زىندۇ مەست يەڭلىغ نالەئى جانگاھ،
دۇئا ئەيلەپ ھەمىشە يادىنى كۆڭلۈمگە قىلسام جاھ،
ھەنۇز ئاز لەفزی دۇررىنىڭ خەيالى مەندە بار ئەمدى①.

ئىنانمە، ئەي خىرەد ئەھلى، بۇ دۇنيا ئەسرۇ بىپاپان،
نەچە ئەللامە ئالىم بولسە يەرنىڭ قويندا پىنھان،
ئىچەر جامى ئەجەلدىن شۇربى «كۈللۈ مەن ئەلەيھا فان②»،
بۇ مەينى نۇش ئېتەر چاغ ئاخۇنۇم يەتمىشكە يۈز قويغان،
سىننە تەئرىخ ھەم مىڭ ئىككى يۈز يەتمىش چىقار ئەمدى.

جەھان ئىچرە پەيەمبەر ئەۋلىيا بولسۇن گەدا گەشاھ،
ۋەفا قىلماي جەھان ئۆتتى ئۇلارغە، سەن كىم، ئەي گۇمراھ،
تەرەھۇم ئەيلەمەي غەددار ئالەم سەرنىگۈن گەرد ئاھ،
دۇئا ئەيلەر تەمام فەرزەندە ئاھكىم ئاخۇنۇم ئەرۋاھ،
چىقاردى رۇھىنى تارتىپ رۇجۇد قىلماس نىگار ئەمدى.

تاپىپ جان لەئلى نۇتقىدىن يۈرۈپ بىرنەچچە يىل ھەمراھ،
تەمەد قىلدىڭ ئۆمىدى ئاشنالىغ گەرچە سالۇ ماھ،
ئانىڭ مۇزدىغە قەددىڭ خەم قىلىپ چېپرەڭنى قىلدىڭ كاھ،
فىراقى ئىشقىدا قىلسام فىغان، ھەجرىدە چەكسەم ئاھ،
ئۇزۇل، بۇ دەھرىنىڭ بولمە ئەسىرى تۇت كەنار ئەمدى.

×

×

بۇ چەرخى ۋازگۈن بىچارە ئاشىقلارنى زار ئەتتى،
كى ناداننى سەرەفراز ئەيلابان دانانى خار ئەتتى،
جەھان لەززاتىنى قاندى يوق تامىغىغا بار ئەتتى،
زەمانە بايلارى بىچارە مىسكىنلەردىن ئاز ئەتتى③.

بۇ دەھر دۇن زەبۇندىن ئەيلەيمىن نەچچەند ھېكايە تىكىم،
فەقىرغە ئەيلەگەن كۆپ زۇلمىدىن ئازراق رىۋايە تىكىم،

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ كۆبلىكتىڭ بىر مىسراسى چۈشۈپ قالغان.

② «دۇنيادىكى ھەممە نەرسە يوقۇلىدۇ» قۇرئان كەرىم. 27 - پارە، سۇرە رەھمان، 26 - ئايەت -
نىڭ تەرجىمىسى.

③ ئەسلى قول يازمىدا بىر مىسرا كۆچۈرۈلمەي قالغان.

مېنىڭدەك بىۋەنى دوزىللا قىلغاندىن شىكايەتكىم،
سىتەمگەر بىۋەفادىن شىكۈە بۇ چاغلىق كىنفايەتكىم،
قۇلاغم كەر، كۆزۈمدە تەر، ئەجايىب تەڭۇ تار ئەتتى.

قايان باقىپ نەزەر قىلسام مۇسۇلمانلار ھەقارەتدە،
شەرابخور، بەڭگى، ئەفىۋنى، زىناخورلار ھەلاۋەتدە،
خىتاي خاتۇن بىلە كافرغە دۇم تۇرغان تەراۋەتدە،
مۇقەممەر، ئوغرى، يالغانچى، ھەرامخور تىنچى راھەتدە،
بېرىپ دۇشمەنگە ئىززەت دوستلارنى خارۇ زار ئەتتى.

زەمانە ئاخىرىدە بولدى پەيدا بىرنەچە غەمماز،
سەمائۇ رەقس ئورماقدا شەياتىن خەيلغە ھەمراز،
كىيىپ پەشمىنەدىن تون ئەڭنىگە كۆڭلىدە ھىرسى ئاز،
تىلىدا زىكر ئەللاھۇ، قولدا دافى بىلە بىر ساز،
بۇ يەڭلىغ مۇبتەدە ئۆلگەندە جاھىللار مەزار ئەتتى.

نە يەردە بولسە بىر دون دەغل ئەھلى شەرافەتدۇر،
رىيائى قايدا بىر يالغانچىنىڭ مىكرى كەرامەتدۇر،
بۇ يەڭلىغ ئىشلارى ئاخىر مۇسۇلمانلارغە ئافەتدۇر،
ئەۋام ئەھلىگە راھەت بولسە ئالىمغە ھەقارەتدۇر،
بېرىپ ناكەسكە ۋۇسئەت، تۇل ۋە بىكەسلەرگە تار ئەتتى.

ئۆزىن ئالىم ساناپ سارۇن تالاشىپ بىرنەچە نادان،
ئانىڭ جاھىللىقى گۇيا قۇياشدىن ھەم داغى تابان،
قىلۇر خىزمەتدە گۇياكىم سىپاھ ئەھلىگە بىر نادان،
نەچە تىللاپ ھەقارەت قىلسە بولمايدۇر داغى نالان،
ھەقارەت ئەيلەدى ئىلىم ئەھلىگە، ئۆزىنى نار ئەتتى.

نە يەردە ھاجى قىز خۇنساغە بولدى ئىككى ئۇچدىن زەن،
بۇ كۈن تاڭلا بولۇرمەن دەپ بۇ خاتۇنلارغە بەرمىش پەن،
خاتۇنلارنى ھەماقەت ئەيلەگەن سالۇسدا پۇلدىن چەند،
باشىن قايتارمايىن خىزمەت قىلىپ ئەسلا دېمەي سەن - مەن،
كۈيەۋ بولسە فەقىر، «ئېرىم» دېمەكدىن نەڭۇ تار ئەتتى.

ئېشەككە مىنىمەگەن ئادەملەدە گۇياكى ئات دۇلدۇل،
قوڭىنى ياپماغان قۇل ئەمدى بەگ، بەگزادەسىدۇر قۇل،

خەلايدىق ئىچىرە چوڭ مەنەسەبدە بولمىش خەجەسەكىم پۇل،
خوخا ئاچمىلسە بۇ كەجرەۋ جەھاندا دەيدۇر ئەنبەر گۈل،
كۆرۈڭ بۇ چەرخ باشلار خوب كۆرۈپ شۇم تازنى كار ئەتتى.

ئەگەرچە سۈرەتى بىر بولدى ھەم ئاقىلنى غافىلىنى،
قاچان تەڭ كۆردى بۇ كەجرەۋ فەلەك غافىلىنى قابىلىنى،
فەقىر ئىلىم ئەھلىدىن ياخشى كۆرەر، بۇ تۇرفە، جاھىلىنى،
كى قىلدى شەيخۇلىئىسلامكىم ئىبادەت ئىچىرە كاھىلىنى،
زىيارەت قىلماغان فاسىقلارنى شەيخى مەزار ئەتتى.

جەھاننىڭ شىكۋەسىن، ئەي دوستلار، ئاڭلاڭ بەيان ئەتتىم،
كى نەچەند نامۇناسىب ئىشلارنى ئىشىتىڭ ئەيان ئەتتىم،
قۇتۇلدۇم چەرخ جەۋرىدىن باشىمنى ھەر قايان ئەتتىم،
دېسەم بىر ئىشۇ ئەھلىنى ئۆزۈمگە مېھرىبان ئەتتىم،
مۇقەممەر قايدامىزدۇر روسىياھلارغە يار ئەتتى.

بۇ كۈنلەردە فەلەك رەفتارىدىن سەن ئېھتىراز ئەيلە،
قىلىپ تەۋبە خۇدا دەرگاھىغە ئەجزۇ نىياز ئەيلە،
①.....

ئەلىشىر نەۋائى غەزەللىرىگە يېزىلغان مۇخەممەسلەر

1

ھەمدۇلىللاھ، ئەنتە مەھمۇدا ۋە نەھنۇ ھامىدا،
ئىننە رەببىلىئالەمىن لىمىزائىكە رۇھى فىدا،
يا ھەبىبەللاھ، ئەشغەق لىي ۋە ئەرھەم سەيىبىدا،
ئەشرەقەت مىن ئەكىس شەمسىلىكەئىس ئەنۋارۇلھۇدا،
يار ئەكىسنى مەيدە كۆردەپ جامىدىن چىقتى سەدا.

ئەھلى تەھقىق جامۇ مەيىنى ئانداغ ئەتمىشلەر رەقەم،
ماسەۋايى مەيىنى ئول جامىدىن ئەت ئەۋۋەل ئەدەم،
زايىل ئەتمەي ئاندىن ئانى دانىش ئېرسەڭ ئۈرمە دەم،

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ مۇخەممەسنىڭ ئاخىرى كۆچۈرۈلمەي

قالغان.

غەيرى نەقىشىدىن كۆڭۈل جامىدا بولسا زەڭگى غەم،
يوقدۇر، ئەي ساقى، مەيى ۋەھدەت مەسەللىك غەمزەدا.

ۋەھم دىگەردىن قەدەھ چۇفىدا نې بىر نۇقت خال،
ئاندا مەۋجۇد ئەتمەك ئانى غەيرى مۇمكىندۇر، مەھال،
لايىقى زەرفى مۇلەۋۋەس يوق كەبى ئابى زىلال،
ئەي خۇش ئول مەيكىم، ئاڭا زەرفى ئواسە بىر سىنغال سەفالە
جام ئولۇر گىيىتى نەما جەمشىد ئانى ئىچكەن گەدا.

نۇھ ئۇمىردە ئەگەر ۋەھدەت مەيىدىن تاپىلۇر،
گەۋھەرى نايابدىن بىر قەترەسى بېھراق ئالۇر،
خانمانىن تەرك ئېتىپ مەيسارىغە مەيلان قىلۇر،
جامى مەي گەر بۇيلەدۇر، ئول جام ئۇچۇن قىلىماق بولۇر،
يۇز جەھان ھەردەم نىسار ئول مەي ئۇچۇن مىڭ جان فىدا.

دەرگەشىڭغە جەمە بولسا ئەھلى دىللار بىرنەچە،
قىلغان ئېرسە جام تەي ئول جۇرئەتىنىڭ بارىچە،
مەي زىيافەتتىن تەمەننا قىلسە كۇندۇز يا كېچە،
دەير ئارا ھۇش ئەھلى رەسۋا بولغالى ئەي مۇغبەچە
جامى مەي تۇتساڭ مەنى دىۋانەدىن قىل ئىپتىدا.

فەيزى رۇھانى كۆڭۈلگە دەم - بەدەم ئەيلەپ نەزەر،
جەزم قىلسە رۇھى جىسمانى بۇ مەيىدىن سەر - بەسەر،
ۋەجدى ھەيرەتتىن فۇتۇر يەتكۈرسە زېھنىگە ئەسەر،
تاكى ئول مەيىدىن كۆڭۈل جامىدا بولغاچ جىلۋەگەر،
چېھرەنى مەقسۇد مەھۋ ئولغاى ھەمولدەم مائەدا.

ئىچتىنابى مەيىنى جەھلىڭدىن دېمىشسەن، ئەي ھەكىم،
ئىختىيارىن ئىلىڭدىن چۇن بەرمىش ئول مەيخاركىم،
ئىشقىنىڭ زەئىمىغە مەي ناپىئە ئېرۇر مەنە ئەتمەكىم،
ئىشقىدىن بولغاى مۇبەسسەر مەي بىلە جام ئىچەرەكىم،
جامۇ [مەي] لەفزىن دېگەن بىر ئىسىم ئىلە قىلغاى ئەدا.

ئىشقى ئوتىنى خارۇ - خەسدىن دېمە ئۆرگەن دۇد ئېرۇر،
يا خەلىلۇللاھغە سالغان ئاتەشى نەمرۇد ئېرۇر،

مەي مەجازى مەستىدىن مەدھۇشۇ يا بەخۇد ئېرۇر،
سەن گۇمان قىلغاندىن ئۆزگە جامى مەي مەۋجۇد ئېرۇر،
بىلىمىم نەفىئە ئەتمە بۇ مەيخانە ئەھلىم زاهىدا.

مەخسۇسكىم ئەگمە سەن [ئول] خاسنىڭ تەخسسىدىن،
نەفىئىسىز ئېرسە گۇماننىڭ فەھمىنىڭ ناقىسىدىن،
كۆرسەڭ ھەرباردۇر بەشارەت جامى مەي باقىسىدىن،
تەشەنە لەب ئۆلمە، نەۋائى، چۇن ئەزەل ساقىسىدىن،
«ئىشىرەبۇيا ئەييۇھەلئەتشان»^① كېلىۇر ھەردەم نىدا.

2

فەلەك، غەبراۋۇ ئەشپالارنى قىلىدىڭ، رەببەنا، پەيدا،
تۈمەن تۇرلۇك جەھانلارنى، ئانىڭ ئىچرە جەھان پەيدا،
ئەھەدسەن، فەردسەن، ئېرەسكى سەندىن جۇز خۇدا پەيدا،
نە سۇنىئۇڭدىن ئەجەب يۈزىڭ جەھان بولماق يەنا پەيدا،
نەمۇلكۇڭغە خەلەل يۈزىڭ جەھاندەك بولسە نا پەيدا.

ساڭا شەھلىق مۇسەللەمدۇر، موفەخىر بارچەغە قۇللۇق،
زۇھۇرىغە ئەدەمدىن كەلدى ئەمرىڭدىن بارى مەخلۇق،
ۋۇجۇدى زەررە سۇنىئى قۇدرەتىڭدىن نې كەمۇ ئارتۇق،
نە بىپايان جەلالى كىمىرىيادۇركىم تەفاۋۇت يوق،
ئاڭا يوق ئىبتىدا پەيدا، مۇڭا يوق ئىنتىھا پەيدا.

سىفاتىڭ لايەزالۇ لەمىيەزەل، باتىمۇ زاھىركىم،
شەرىكۇ ئەيبۇ نۇقساندىن مۇنەزەھ تەيبى تاھىركىم،
ئەبۇدىيەت ساڭا ئىنسان قىلىۇر ئىززەتلى فاخىركىم،
ئەزەل ھەم سەن، ئەبەد ھەم سەن، كى ئەۋۋەل ئاخىركىم،
ئەگەر يۈزىڭ جەھاندەك بولسە نا پەيداۋۇ يا پەيدا.

نەكىم دۇنياۋۇ ئۇقبا مەركەزىدە بەلگۇرۇر، ئەي شەھ،
ئۆزۈڭدىن ئىزن ئاڭا يوق، پەستلىك چاھىدا يوق ھەمىرەھ،
سىفاتىڭ ئەدل ئېرۇر، زۇلمۇ سىتەم شەئىنىڭدە^① يوق ئىكرەھ،

① «ئەي تەشنىلار. ئىچمىڭلار»

① ئەسلى قول يازمىدا بۇ سۆز «سەئىنىڭدە» دەپ يېزىلىپ قالغان.

ئىرادەڭ بىرلە تەقدىرىڭدىن ئولغاي ئىككى كۈن ئىچىرە،
ئەگەر بولسە فەنا زاھىر ۋەگەر بولسە بەقا پەيدا.

پەدىد ئەتىڭ بەشەرنى ھەم مەلائىك، جىننى ھۆكۈمۈڭدىن،
تەنەئۇم بىرلە قىلىدىڭ ھەي بارىن ئېھسانۇ لۇتفۇڭدىن،
سەبەب چۈن گەنجى ئەسرارىڭ ئەيان ئەيلەرگە مۈلكۈڭدىن،
بەھانە ئۇممۇھات ئولدىيۇ، ئايا، يوقسە سۇنئۇڭدىن،
ئاتا بىرلە ئاناغە نې ئاتاۋۇ نې ئانا پەيدا.

بەشەركۆپ خابى غەفلەتدە، ئەمەس ئۆز ھالىدىن ئاگەھ،
غەرىقى بەھرى ئىسيان شەر ئېرۇر، نې فېسئۇ كارى بەھ،
سىغاتى يەركىبا يەرنى كەرەم بەھرىغە سالساڭ ۋەھ،
چۇ بەھرى رەھمەتنىڭ مەۋج ئۇرسە دەريا بولماغاي خەسچە،
نېچۈككىم جۇرم ئېلىدىن بولسە يۈز كوھى خەتا پەيدا.

تەئالەللاھ، زەبانىم زىكىرىگە ئەجز ئولمايىن نېبتكەي،
نە ئەقلىم بىرلە ھەمد ئايغايىمەن ئۆز لۇتفۇڭنى يار ئەتمەي،
غەرايىب قۇدرەتنىڭنى فېكر ئېتىپ ھەيرەتدە جان كەتكەي،
نەچەكىم بەھر ئىلە كان ئولسە سەندىن تەربىيەت يەتمەي،
ئەمەسدۇر مۇمكىن ئولماق دۇررۇ لەئلى بىبەھا پەيدا.

ئىبادى ئاسى-جافى تاڭلە مەھشەرگا[ھ] ئارا تولغاي،
ھېساب ئالغاندا مەئىۇب ئۆزىلەر خۇد غەيبغە قولغاي،
پەزىد ئولماس كەزاكەھنىڭ كىشىدە لەزز گەر سۇرغاي،
نەۋائىنىڭ تىلىن ھەمدىڭغە گويا ئەيلەكىم، بولغاي،
ئاڭا ھەمدىڭ گۈلىستانىدا ھەردەم يۈز نەۋا پەيدا.

3

رسالەت شەھلەرىنىڭ تاجى بەلكى شاھىسەن، ئەي مەھ،
نەبۇۋۋەت خەيلىنىڭ ئەختەر مەھى تابان دۇرەخشەندە،
ئىبەردى سەن كەبى رەھمەتنى ھەق ئالەم ئۆزە ناگەھ،
بۇ نەۋد ئولدۇم جەمالىڭ مۇسەھەفنىڭ سىرىدىن ئاگەھ،
كى فېھرەستىنىدە بولدى ئىككى قاشىڭ ئىككى بىسىملىھە.

سېنى ئالەمغە ئىرسال ئەتتى ھەق قەۋمۇڭغە بارنى جەم ①،
شەفائەتكە ئىجازەت بولسە نۇقرەت ئاندا مۇستەھكەم،
چىقىپ جۇرم زۇلمەتىدىنكىم تەبارە بولماي ئول ھەمدەم،
جەمالىڭ بۇكى مۇسەھەدۇر، ھەدىسىڭ ھەق كەلامى ھەم،
دەيئالۇر مۇسەھەفى ناتىق سېنى ھەركىم ئېرۇر ئاگەھ.

چۇ ۋەسساق مۇئەجىزە مېئراجى ئەۋسافىڭ بەيان قىلسا،
فەھىھەتدىن دەبان ھەر نەۋئىنى بىر يەردىن ئايرىتسا،
سىغاتىڭ بىنسىھايەتدۇركى لاتەئدۇۋۇ لاتەھسا،
ھەدىسى فاك نۇتقى جان فەزايىڭدىن تاپىپ ئەيسا،
كى ئەنفاسى تاپىپ ئەبرا ئەگەر ئەبرەس ئەگەر ئەكمەھ.

يەر ئەھلى خاھ سىپېھر ئەھلى جەنابىڭغە ئېرۇر مەيلى،
مۇئاسى، مىسكىنۇ جەننەت ئەمەس ئۇل بولسە گەر ۋەيلى،
قۇتۇلغاي سەندىن ئارتسە شەفائەت بەھرىنىڭ سەيلى،
گەر ئولسە تەختى جاھىڭ ئەرش فەرش ئۆزۈرە رۇسۇل خەيلى
ئاڭ ئېرمەسىكىم ئۇلار بارى مۇلازىم كەلدىلەر، سەن شەھ.

خۇجەستە زاتىڭ ئول ۋەقتىكى پەيدا قىلدى ئول ھادىس،
كى قىلدى خىلىئەتىڭنى ئايەتى لەۋلاڭغە لابسى،
ئىدى مۇمكىن ئەگەر مەئۇايىڭ ئولسە ئاسمان سادىس،
ھېسەسى ئەرز ئەگەر بولدى مەكانىڭ قەسر ئېرۇر بانىس،
ئەگەرچە لامەكان ئەۋجى ئىدى رەخشىڭغە جەۋلانگەھ.

ئۇرۇجۇڭ «ۋەزۇھا»، ① «ۋەللەيل» ② بۇرھانى بىلەن ئاينى،
جەمالىڭ سۇرەئى «ۋەششەمس» ③ كۆزگۈسى بىلەن ساكىن،
بۇ باب ئىچرە تەكەللۇم ئىنتىخاب ئەتسەم نېچۈك ئېركىن،
رەسۇلدىن ھېچ رەھرەۋ ھەمرەھىڭ بولماق ئەمەس مۇمكىن،
مەلائىكىدىنچۇ سىرىڭدا نە رەھرەۋ كەلدى نە ھەمرەھ.

① بۇ سۆز ئەسلى قول يازمىدا «ھەق» دەپ يېزىلغان. قاپىيە ئېتىبارى بىلەن «جەم» دەپ ئېلىندى.

②③④ بۇلار «قۇرئان كەرىم» 30- پارە، 93- سۇرە «زۇھا»، 92- سۇرە «لەيلى»، 91- سۇرە «شەمس» قاتارلىق سۇرىلەرنىڭ باش سۆزى، مەنىسى: ① چاشگا ۋاقتى، كۈندۈز، كۈن چىققان پەيت؛ ② قاراڭغۇ چۈشكەن پەيت، كېچە، ③ قۇياش.

ئوشۇل خىسلەتلەردىكىم سەندەدۇر، ئەي مۇخبىرى سادىق،
 نە زىللىڭدىن نىشان رەئىيىتىڭدە سانىڭ چەتتىكى فائىقى،
 ئەتا قىلغان ئىكەن ۋەھھاب نې ھەددۇ ھېلىمۇ دانالىق،
 قاشىڭغە قاب قەۋسەيىن ئايەتسىدىن يوق نېمە لايىقى،
 ساچىڭغە ھەم سەۋادى لەيلەتۈلمىپىراجدىن ئەسبەھ.

ئانىڭ ھەر تارى يەتمىشىمىڭ مۇئاسىغە كىفائەتدۇر،
 گىرۇھىنى تۇتۇپ ئەھلى جەھىم ئاندىن چىقارپىدۇر،
 سەھايىنى ئىچرە مەرقۇم ھەم كىتابلارغە ئالىغلىغىدۇر،
 زەنەخدان ئىچرە گىمىسۇيى كەمەندى گەر بۇ يەڭلىغىدۇر،
 ئېرۇر ۋەسفىڭغە بەرسەم تەۋل، يۇسۇق قىسسەسى كوتەھ.

دېگىلىكىم ئىشقى سوزىدا مىسالى سەڭگۈ يەخ خەسدىر،
 ھەم ئول سەۋدانى فىكر ئەتمەك ئۇلۇسىغە لازىم ئېرىمەسدىر،
 تەھەممۇل قىلغاي ئانىڭ ھېرقەتىگە ئول نېچچۈك كەسدىر،
 سېنىڭ ئىشقىڭ نەۋائىغە ئىكى ئالەم ئارا بەسدىر،
 ھەبىبۇللاھ ئاشقىلىق ئاڭا گەرچە ھەد ئېرىمەس، ۋەھ.

4

بۇ ئەسرار ئېرۇر ئايماغىل ھېچ كىمە،
 جۇھۇل ئالماغاي ھەرگىز ئاندىن شىمە،
 جۇدائىكى دەرمان ئەمەس ھېچ نېمە،
 تەبىبا، يەنە سەبىردىن سۆز دېمە،
 كى بۇ شەربەتىڭدىن زەرەردۇر ماڭا.

ئاڭا تۇشمەسۈنكىم رەقىبەلەر كۆزى،
 سەماد ئولماسۇن غەيرىدىن سۆزى،
 ھەسەد رەنجىغە دارۇ بولغاي ئۆزى،
 دېمە، مەينى تەرك ئەتكى، ساقى يۈزى
 بۇ كۆزگۈ ئارا جىلۋەگەردۇر ماڭا.

بۇ مەي ھەسرەتى بىرلە ھالىم زەبۇن،
 كى مەخمۇرى مەستىمىغە دەفتى جۇنۇن،
 تەنىم پارە-پارە، باغىر خۇنۇ خۇن،
 نەۋائى ئول ئاي ھەجرىدىن تۇنۇ كۇن،
 قاتمىغ شامى تىبىرە سەھەردۇر ماڭا.

زەھى ئىشقى ئەگەر پۇر خەتەردۇر ماڭا،
 قەزادىن يازىلغان قەدەردۇر ماڭا،
 نەۋىشتى ئەزەل خەيرۇ شەردۇر ماڭا،
 لەبىڭ سارى تاكىم نەزەردۇر ماڭا،
 ياش ئورنىدا خۇنى جىگەردۇر ساڭا.

نېھادىمىغە چۇن ئىشقى قىلدى زۇھۇر،
 كۆڭۈلدە جۇر ئېرىمەس ھەزىندىن سۇرۇر،
 فىراق ئاتەشى سوزىدا باھۇزۇر،
 دېمە «مەندىن ئايرىل داغى ئۇمىر سۇر»
 كى ئول ئۇمىر ئۆلۈمدىن بەتەردۇر ماڭا.

ئەسايى غەم ئىلكىمدە دالۇمدا دەلق،
 تەرەب شاد بابى دۇخۇلۇمدا غەلق،
 گۈزىد ھەيىيەتى ئىشقى، ئاغزىدا ھەلق،
 قىلۇر ئەيىب ئاشقىلىقىم بارچە خەلق،
 ئۇلۇس ئەيىبى، ۋەھكىم، ھۇنەردۇر ماڭا.

5

ئەمىر چۈن شەككەر ئەفشانلىق قىلىپ بۇ نۇسخەدە چەندان،
تەكەللۇملار قىلىپدۇر نەۋئۇ نەۋدۇ ئول بۇلبۇلى دەۋران،
ئاڭا زەممى سۇخەن قىلماق ئەدەبدۇر تەركى، ئەي قۇربان،
بەلا دەشتى ئارا مەجنۇن مېنىڭدەك كۆرمەمىش دەۋران،
قويۇندەك ھەر زەمان بىر كۆرمەگەن ۋادىدا سەرگەردان.

مۇئەللەق دەر مۇئەللەق بۇ بەيابان ئىچرە بىئىمساك،
سىرىشكىمىدىن سەرايەت ئېلىتىبان روپى زەمىن نەمناك،
تەنىمدا قەشر ئەزىمىم بار چۇ ئەلۋان ساغىرىلىغان خاك،
تۈنۈم دەيجۇ[ر]، ئۆزۈم رەنجۇر، ئىچىم غەمناكۇ باغرىم چاك،
تىلىم لالۇ تەنىم بەھال، ئىشىم ئەفغان، سىرىشكىم قان.

سىپاھى غەم بىلە ھەرشام ئېتەرمەن غۇسسەنىڭ چەڭگىن،
ۋەفاسىزلىقىدىن ئەھۋالىغىمە باقماس ئول دىلى سەڭگىن،
بۇ رەسۋالىقىدا ئادەت قىلمايىن نامۇسنى يا نەڭگىن،
قىغانىمىدىن فەلەك غەمكىن، سىرىشكىمىدىن جەھان رەڭگىن،
نە ھەجرىم ئوتىغە تەسكىن، نە ئاھىم دۇدىغە پايان.

مەكانىمدۇر ھۇمايۇن تۇپراغى كويىدا ھەمۋارە،
يانىم ئاستىدا فەرشىم سەڭگى دىزە بىرلەدۇر خارە،
دىلىم بەريان، تەنىم لەرزىن، كۆڭۈل نالان تىلىم زارە،
باشىم غەم تاشىدىن پارە، تەنىم ھەجر ئوقىدىن پارە،
كۆڭۈل بۇ يارەغە چارە تاپارغە تاپمايىن ئىمكان.

شەبى تارىك چۈن ئالەم زەمانى ھەم ئەمەس رەۋشەن،
ئانىڭسىز ئەدىن خارىستانكىم ئول بار ۋادى ھەم گۈلشەن،
قەنى ھەجران چېكىپدۇر بۇ ھەزىن جانىمغە مىڭ سوزەن،
فەلەك رەھزەن، زەمان دۇشمەن، بەدەن روزەن ئۆزە روزەن،
قالىپ جان ھەسرەتىدىن تەن، چىقىپ تەن كىشۋەردىن جان.

چۇدا گەر مەن ئۆزىدىن، يادىدىن دەۋر ئەتمەسۈن سائەت،
ئانىڭ ۋەھمى ماڭا دەۋلەت، ئانىڭ فىكرى ماڭا راھەت،
مۇتېبۇ ئەفئال ئىچرە مەدھىن ئايماغ بېھتەرىن تائەت،

نە ئەندۇھى مەلالىمغە بەلبىت دەشتدەك غابەت،
نە سەۋداۋۇ جۇنۇنۇمغە مەلالەت بەھرىدەك پايان.

خىرەدگە ئەھلى بولساڭ نەفرىن ئەتمە ئىشقىدىن، ئەي شەھ،
ۋەگەرنە بەرگۈچسەن جانىغە جەللادىدەك نىشە،
مەلامەتدەك ئانى قەتئە ئەتكەلى يوق تىپىرى تەر بىشە،
زەئىفۇ دەردۇ غەم پىشە، نەھىفۇ مېھنەت ئەندىشە،
زەلىلۇ بىسەرۇ سامان، قەتلى خەنجەرى ھىجران.

باشىدا شۇئەلى ھىجران، سۆزۈم ھەريان، ئۆزۈم غەملىق،
مۇشەۋۋەشلىك نىھايەتكىم ۋەلې ھۇشۇمدا كۆپ كەملىق،
نە ئاقىلمەن، نە دىۋانە، نە مەجنۇنلۇق، نە ئادەملىق،
كۆزۈم نەملىق، بويۇم خەملىق، ئىچىم ئەقدۇھۇ ماتەملىق،
نەھەمدەملىق، نە مەھرەملىق تاپىپ بۇ مېھنەتى پىنھان.

بەدەنگە شۇئەلىك مەنقەل سىغەت ئوتدۇر بۇزۇغ كۈلبەم،
كى جىسىم ئوت كەبى ئول ئوتنى ئوتغە ئەيلەشمىمەن خەم،
يېتىپدۇر شىش جىھەتدىن ئۇزۇى ئەفكارىم ئۆزە بەرھەم،
ماڭا نە يارۇ نې ھەمدەم، ماڭا نە دوستۇ نې مەھرەم،
ماڭا نە چارە نې مەھرەم، ماڭا نە سەبىرۇ نې سامان.

چۇ ئەزمى ئىشقى ئېتىپ قەتئەن ئازارمەن راست راھىمدىن،
كى رەھ تاپتىم ۋەلېكىن ئايرىلىۋرمەن ئىززۇ جاھىمدىن،
تونۇغلىق بەرمەسە ئىشقىم شەھادەت سور گۇۋاھىمدىن،
ھەم ئەھۋالى تەباھىمدىن ھەم ئاھى سۇبھىگاھىمدىن،
ھەم ئوتلۇغ دۇدى ئاھىمدىن قارارىپ كۈلبەئى ئەھزان.

ھەبىبىڭدۇر تەراۋۇت بەخش ئەگەر بولسە مۇھەببەت كۆپ،
رىيازەت ئانچە كۆپرەكدۇر، يۈز ئانچە ۋەسل قۇربەت كۆپ،
نە ئارمان مەي مۇيەسسەردۇر، ھەر ئانچە بولسە فۇرقەت كۆپ،
نەۋائى بولسە مېھنەت كۆپ، ئىچە كۆر جامى ئىشرەت كۆپ،
نەچە بولسە سۇئۇبەت كۆپ، قىلۇر ۋەھدەت مەيى ئاسان.

نەشرگە تەييارلىغۇچى: نېمە تۇلا ئەبەيدۇلا

مۇھەررىردىن: ئوتتۇرا ئەسىر مۇسۇلمان شەرق ئەدەبىياتىدا ئۇلۇغ ئەزەربەيجان شائىرى ئەبۇ مۇھەممەد ئىلياس ئىبنى يۈسۈپ نىزامى گەنجەۋى (1141 — 1203) نىڭ ئەجداد-يىتى مۇھىم تەسىرگە ئىگە. ئۇنىڭ «پەنج گەنج» (بەش خەزىنە) ناملىق زور ھەجىملىك داستانى پۈتۈن ئوتتۇرا شەرقتە «خەمسە» چىلىكىنىڭ ئاساسىنى قۇرغان ئۇيغۇر كلاس-سىك شېئىرىيىتىدەمۇ داستانچىلىقنىڭ تەرەققىياتىنى بۈيۈك شائىر نىزامىنىڭ تېگىشلىك تەسىرىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ. ژۇرنىلىمىزنىڭ بۇ يىللىق ئىككىنچى سانىدا نىزامىنى مەخسۇس بىر پارچە ماقالە بىلەن تونۇشتۇرغانىدۇق. بۇ قېتىم ياش ھەۋەس-كارلارغا نىزامىنىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرىنى تاللاپ تونۇشتۇردۇق.

غەزەللەر

مەن ئاشىقىمەن گۈزەل يۈزگە، يۈزى ئايغا سالۇر غەۋغا،
نە يۈزدۇر؟ يۈزلىرى دىلىبەر، نە دىلىبەر؟ دىلىبەرى زىبا.
ئەگەردە كۆرمىسەم يۈزىن بولۇر ئىككى كۆزۈم چەشمە،
نەچەشمە؟ چەشمە ئى دۇر ئۇ، نە دۇركى؟ مەرۋايىت ئەلا.
خىرام ئەتسە ئەگەر باغدا، بولۇر ھەرياندا مىڭ غۇلغۇل،
نە غۇلغۇل؟ غۇلغۇلى بۇلىبۇل، نە بۇلىبۇل؟ بۇلىبۇلى شەيدا.
خەيالىم بار دىلىمدا، غەم بىلە ھەمدەم خەيالىدۇر ئۇ،
نەھەمدەم؟ ھەمدەمى مەھرەم، نە مەھرەم؟ مەھرەمى جانا.
نىگارمدا گۈزەللىك كۆپ، يەنە زۇلپىدا خۇشبۇيلىق،
نە خۇشبۇي؟ خۇشبۇيى ئەنپەر، نە ئەنپەر؟ ئەنپەرى سارا.
نىزامى، دىلىبەر ئىشقىندە كېرەكتۇر ساڭا بىر شەربەت،
نە شەربەت؟ شەربەتى قاتىل، نە قاتىل؟ قاتىلى بۇررا.

قولۇڭدىن كەلگىنىچە تەقۋادار بول،
نېزامى، تەقۋادارلىق دىلغا روشنىنا.

× ×

مېنى شۇنداق دېدىڭ، شۇنداق كۈن، ئەي دىل،
جىگەر پۇردەر دۇدىل لىپ - لىق خۇن، ئەي دىل.
چۇدا قىل مەندىن ئاشقىلىق سۆزىنى،
ئۆزۈڭ لەيلا، مېنى بىل مەجنۇن، ئەي دىل،
تۇنۇ- كۈن ئەيلەبان پەريادۇ پەرياد،

سېنىڭ دەستىڭدىن ئولدۇم ئۇچقۇن، ئەي دىل.
قىلىۋرمىشسەن سەن ئىشقى ئەھلىن ناۋازىش،
ئەگەر مەن ئۇچرىسام قىل بىرۇن ②، ئەي دىل.
دېمىشسەن: «گەر يىغلىساڭ قول تۇتارمەن»،
يىقىغانلار ئارا مەن مەھزۇن، ئەي دىل.
نېزامى ساڭا شېئىرىدىن ئېيتتى مەخپى،
سېنى ئالماسمۇ قولغا ئەپسۇن، ئەي دىل.

× ×

ئەي كۆز سېنىڭدىن بىزگە نەزەر يوق،
ئەي ئەقىل، سەندىن باشتا سەمەر يوق.
ئۇ سەنەمنى دەپ، دىۋانە بولدۇق،
ئەمما نىستەيلىق، سەندە خەبەر يوق.
كۆز ۋە ئەقىلدىن نە سۆز دېگەيمىز،
بۇ كەتتى قولىدىن، ئۇندىن ئەسەر يوق.
نە يولىكى، بولسا، قولىدىن بېرىپمىز،
جان بېرىش قالدى، راھى دىگەر ③ يوق.
بولمىسا رازى بۇنىڭغىمۇ گەر،

سوزماسمىز ئەمدى، ئەگەر- مەگەر يوق.
چۈنكى قىيامەت كۈنى ھېسابتا،
بۇ نەقتىن ئۆزگە پۇل- مالۇ زەر يوق.
يوقلۇققا كەتمەك دەخلىسىز بولسا،
بۇ مۈلك ئىگىسى، ھۇرۇ بەشەر يوق.

× ×

خاراب ھالم ئىتەيمۇ ساڭا ئاشكار،
قارا كۆزگە نەسسەت ئەيلە، دىلدار.
نېچۈن ئاشىپتەسەن، دەپ ئەتمە تەئىنە،
ئۆزۈڭ كۆر ئاي يۈزۈڭ كۆزگۈدە تەكرار.
مەن ئاھىم يولىنى سەندىن ئايرىدىم،
فىراق يولىنى ھەم تەرك ئەيلە زىنھار.
ئەگەر تۇتسام پاناھ سېنى، دېمە ئەيب،
ئېتۈرمەن باشقىنى پۇشتۇ پاناھ، يار.
بۇ نالان دىلنى ئەتتىڭ سەن يۈسۈپتەك،
زىناق قۇدۇقىدا زىندان گىرىفتار.
قۇرۇر ئىپار كەبى قانىم تېنىمىدە،
كوكۇل ساچىڭ تاراتقاچ مۇشكى تاتار.
خىجالەتتە تىلىم لالۇ ماجالىسىز،
قەلەم بىرلە پۈتەي ئۈزۈمىنى بىسىيار.
نېزامى بولدى بەندەك، شەپقەت ئەيلە،
ۋاپا كۆرسەت، جاپا قىلما، ۋاپادار.

× ×

مالامەت قىلما ئاشىقلارنى ئەسلا،
مالامەت قىلمىغاي، كىم بولسا دانا.
ئۇنىڭ ئىشقىتىن بۆلەك ھېچبىر ئىشى يوق،
ئەگەر بولسىمۇ ئۇ سەۋداۋۇ سەپرا.
ئېتەك ھۆل بولغاچ ئىشقى ئانى ياساتماس،
نىشانى ئىشقى ئۇزاقتىن كۆزگە پەيدا.
مۇقەللىد ① جاي ئالالماس بۇ زېمىندىن،
ئورۇنغا ئىگىدۇر ئاشىقى شەيدا.
لۇتپ جامىدىن ئىچكىن نەچچە يۇتۇم،
چاۋاك چال، بىز بىلەن مەئشۇقى بەرنا.
ئايا ئاشىق، ئۆزۈڭدىن چەتكە چىققىن،
مۇھەببەت ئىچرە مۇشكۈللەر مۇھەببەت.
بۇ يولدا نا مۇرادلىق مەنزىلى كۆپ،
بۇ يولدا زەخمى دىل دائىم ھۇۋەيدا.

① مۇقەللىد - دورامچى، تەقىمىد قىلغۇچى.

② بىرۇن - تاشقىرى.

③ راھى دىگەر - باشقا يول، بۆلەك يول.

جاندىن دىلىڭنى ئۈزگىل، نىزامى،
 بۇ سۈكۈت جايى، پايدا-زەرەر يوق.

× ×

گەربىرنەزەرنىڭ بۇ خەستەدىل تېنىگە چۈشتى،
 لۇتقىنغىلە لىۋىڭ شىرنى سۆزمەنىگە چۈشتى.
 كۆڭۈل ساچىڭنىڭ ئاستىدا يۈرەك دۇپۇلدەر،
 گويا ئورۇلۇپ ھالقىسى كېشىنىگە چۈشتى.
 ھەسرەت ئىلە بۇيولدا ياقام چاڭۇ- چاڭ ئەتتىم،
 تا كۆز يەنە ئول كويىنىكى گۈلشىنىگە چۈشتى.
 غەم بىرلە ئەلەم كۈنچىدە دادىم يەتتىمكىن،
 يا قىسسىلىرىم ياغشى- يامان پېنىگە چۈشتى.
 بىردەم ئېچىبان تاشلا نىقابىڭنى يۈزۈڭدىن،
 دەي: «ئاتەشى خۇن گۈل بىلە سۈمەنىگە چۈشتى»
 چېھرنىڭ تارتىپ ھەر يانغە نۇرۇزىيايىڭ،
 چۈشتى نىزامىغا يۇ سۆزلىرىگە چۈشتى.

× ×

شاد ياشا، بۇ زامان غەمگە ئەرزىمەس،
 قىسلىمىغىن، كۆپۈ- كەمگە ئەرزىمەس.
 ئارپا دېنىچچە تۇرمايدۇ ئۆزى،
 زۇلىمىمۇ كۆز ياشۇ نەمگە ئەرزىمەس.
 كۈندۈز دىل ھاياجان ۋە روشەنلىكى،
 سۈبھىدەم سالقىن شەبنەمگە ئەرزىمەس.
 دېدىڭكى، بۇ كەم- كەم تۈزۈلۈپ قالدۇر،
 توغرىمەس، بۇ سۆز بىردەمگە ئەرزىمەس.

× ×

سابا يار بۇيىنى كەلتۈرسە مەنگە،
 دېگىن، ئەيسا نەپەس جان بەردى تەنگە.
 كۆزى ياقۇپنىڭ ئېچىلغانىدەك،

× ×

نىگارم ئىشقىدا ھەردەمدە قىيىناقتا كۆيەر جانىم،
 بىرەرمۇ تىنچ نەپەس يوق، ئاتەش ئىچرە قالدى ھەر ئانىم.
 ئاياغىمغا غەم ئوت تاشلار، تۇتاشقاي باشقا ئۇ ئاخىر،
 قولۇم ئالماس كىشى بىردەم، كۆيەر تا پۇتۇ پايانىم.
 سېنىڭسىزمۇ ھاياتىمىمەن كىشىلەر بوھتانىچە،
 قۇلىدۇرمەنكى ئۇ تىلنىڭ، دېسە: «كۆيىمەس بۇ بوھتانىم».
 ماڭا مەيلى ئەتىدىڭ نىچۈن، دېسەم، كۆيىمەكلىكىدىن شاد
 ئىكەنسىن، نازەننىن، گىدەيمە، يارىم، ئۆرتەپ ئىمانىم.
 مېنىڭ ئوتتەك يۈرىكىم توپ كەبى چەۋگانغا چۈشتى،
 ئەجەبكىم كۆيىمدى چەۋگان بۇ ئوت چۈشكەن ئاشۇ ئانىم.

× ×

ساقىيا، مەي بەر، بىكار ئولتۇرمىغىن، كەلدى باھار،
 بەخت ھەم بىكارچىلىقتىن ئىشقا بەردى ئىختىيار.
 تېرىغانىدىم ۋاپا ئۇرۇقى ئىشقىم بېغدا،
 ئۇل كۆچەتمۇ ئۆستى، ئۇندى مېۋىلەر بەردى قاتار.
 دىل چۆلىن باغرىم قېنى بىرلە سۇغارىپ، ياشىنىتىپ،
 قويغاندىمەن، بۇ كۈنى ئوۋغا كەلدى شەھرىيار.
 خاتىرىمۇ كۆڭلۈم بارابەر ئىزتىراپتا ئىدىلەر،
 خاتىرىمغا كەلدى ئاسايىشلىقۇ دىلغا قارار.
 قايدا بۇندىن ئارتۇق ئىقبالۇ سائادەت بۇ يوسۇن؟
 كەلدى يارىم، ئەي دىلىم، خىزمەتتە بول، كەلدى نىگار.
 ئەي نىزامى، جان ئىلە شۇكرانە قىلماق شەرت ئېرۇر،
 غەرق ئولۇش ۋەھمى ئەگەر بولسا كېمە، تەييار كانار.

× × × ×

دىلىمدا قالدى تىنچلىق ۋە ئارام،
 تەلپىم كەتتى ئۇ مەشۇقى بەھرام.
 ئۇچۇر يەتكۈز، ساپا، يارىمغا تېزدىن،
 بېرىپ ئۇنىڭغا دېگىن، ئەي دىلئارام.
 قاچان مەندىن ئۇزاق كەتتىڭ ئاشۇنچە
 نە ھۇش قالدى، نە قالدى ئەقلى ئارام.
 ئىچىپسەنمۇ غېمىمنىڭ شەرىبتىن سەن،
 ئەي ئارچا بويلىقۇ ھەم سىمىن ئەندام.
 يۇگۇردۇم ھەرتەرەپ مەن مىسلى مەجنۇن،
 تىلىمدا لەيلى نامى سۇبھىدىن شام.
 يۇگۇردۇم ئەرتە-كەچ مەنزىلىمۇ مەنزىل،
 تەلەپ ئەيىلەپ سېنى، ئەي چېپىرى گۈلپام.
 نە سەندىن بىر خەبەر تاپتىم، نە بەلگە،
 نە سەندىن ماڭا ساغەر بار، نە بىر جام.
 كوكۇل ساچىغا چۈشتۈم مىسلى ئوۋمەن،
 قولۇ پۇتۇمغا ساچىڭ تاشلىدى دام.
 غەزەل ئېيتماقنى قوي ئەمدى، نىزامى،
 كىرىپ خىلۋەتكە چوك، چۈش زارۇ ناكام.

قايداكى سەن بار، قەمەر نە لازىم،
 كىمىكى سەن يار، شەكەر نە لازىم.
 ئۇ تۇندە، ئايدەك چىقىپ كېلۇرسەن،
 دەرلەركى، بۇ كەچ سەھەر لازىم.
 ھۆسنۇڭ ئۈمىدى دىلىمدا يارقىن،
 شۇ دۇردىن ئۆزگە گۆھەر نە لازىم.
 قاچاندۇر ئاخىر ئىشىكىم ئاچقىن،
 بولمىسا ھەممە دەردلەر نە لازىم.
 ۋەدە بېرىسەن، نىچۈن ۋاپا يوق،
 مېنىڭ غېمىم شۇ، دىگەر ① نە لازىم.
 قۇللۇقتىن ئېرۇر نىزامى لاپى،
 ساچىڭدىن ئۆزگە كەمەر نە لازىم.

× ×

گۈل مەيگە قاراپ چۇنان كۈلۈپتۇ،
 ھەتتا يىلىك-ئۇستىخان كۈلۈپتۇ.
 بۇ قەھقەھە باغنى ياشىنىتىپتۇ،
 لالە ۋۇجۇددا جان كۈلۈپتۇ.
 ياش تۆككەن ئىكەن سەھەر بۇلۇتى،
 ئۇل گىرىبەدىن ئەرغىۋان كۈلۈپتۇ.

① دىگەر — باشقا، بۆلەك، ئۆزگە.

× . ×

دەرىغا دىل، دەرىغا دىلىكى، دىلدار تاپمىدىم ھەرگىز،
 غېمىم ئاڭلار، غېمىم ئاڭلاركى، غەمخار تاپمىدىم ھەرگىز.
 بۇ مىسكىن دىل ۋاپادارلىق ئۈچۈن بولدى خىجىل دائىم،
 ۋاپادارلىق قىلىپ، ھېچبىر ۋاپادار تاپمىدىم ھەرگىز.
 دىلىمغا سۆھبىتى ئارام سۆھبەتداش تاپاي نەدىن،
 ئەگەر بىلسەڭ خەبەر يەتكۈز، بىرەر يار تاپمىدىم ھەرگىز.
 ھاياتىم خەرج ئېتىپ دوست ئاشىنالىار يولىغا ھەردەم،
 كېتەرمۇ ئۆمۈر بىھۇدە، خېرىدار تاپمىدىم ھەرگىز.
 ئەگەر دوستلار ئارا ساھىبى دىل بولسا بۇ ئالەمدە،
 قىدىرىشىمەن نىچۈكىم مەن بىرەر يار تاپمىدىم ھەرگىز.
 بۇ سەھرادىن كىمى گۈل تەرسە، ئول خەندىن بولۇر ئەلبەت،
 خارابىمان خار تەردىمغۇ گۈلىنار تاپمىدىم ھەرگىز.
 نىزامى، سۆز دۇردىن ساچىپ، پەقەت شىرۋان سارى بارغىن،
 شەھەنشاهدىن بۆلەك ئادىل خېرىدار تاپمىدىم ھەرگىز.

× ×

دىلىمدا غۇسسە-غەم بىسىيارۇ بىسىيار،
 خارابات شەۋقىيۇ خۇمارۇ خۇمار.
 بەختسىزلەر يولىن تۇتتۇم، يولى شۇ،
 رىياكارلار دەمى دەركارۇ دەركار.
 نە قىلسۇن مەندە تەسبېھ، ئەي يېقىنلار،
 بۇ خىرقەم ئاستىدا زۇننارۇ زۇننار.
 كىرست ھەم قوڭغۇراقتىن پەخر ئەتتىم،
 ناماز تەسبېھكە دىلدا ئارۇ يۈز ئار.
 نىچۈن پاپام كېسەر ئۇ مۇھتەسبىكىم①،
 نە بولغاي گەر دىلىم مەيخارۇ مەيخار.
 كىرەي دەۋا بىلەن مەيخانە ئىچەرە،
 بازاردا چارچىلار قاتارۇ قاتار.
 مېنىڭ ئىلىكىمدە ھېچ مالۇ مۈلۈك يوق،
 نە قورقۇش ئوغرىدىن، نە زارۇ بىزار.
 مۇھەببەت زۇلمىدا، مىڭ-مىڭ شۇكىركىم،
 تېنىمدە باشۇ باشقا سىرتماقۇ دار.

× ×

ئىشلىرىمۇ بۇ چىگىش، ساچىڭمۇ، روزگارم مېنىڭ؟
 نۇكتەمۇ، ئاغزىڭمۇ ئۇ ياكى دىلى تارىم مېنىڭ؟

① مۇھتەسبىكىم—دىنىي قائىدە-نىزاملارنى تەكشۈرگۈچى.

تۇن قارامۇ ياكى دىلىڭ، خالىگمۇ، ئەھۋالىم مېنىڭ؟
 شەھىدى شىرنىسىمۇ، لېۋىڭ ياكى شەكەر بارىم مېنىڭ؟
 يارقىراق ھۆكەرمۇ، دۇرمۇ، چىشلىرىڭمۇ، ئەي سەنەم؟
 بويلىرىڭمۇ تۇپتۇز ئۇ، قارغايىمۇ، گۇپتارىم مېنىڭ؟
 نۇر بېردىر ئايىمۇ، قۇياشمۇ يا يۇزۇڭ ياكى سۆزۈم،
 يا تۇراقسىز تەلىيىم، خۇلقۇڭمۇ يا كارىم مېنىڭ؟
 قىڭغىر ئۇ، ۋەدەڭمۇ يا بويۇمۇمۇ يا رايىڭ سېنىڭ؟
 سۆزلىرىڭمۇ بىئاساس، يەل، خام خىيال زارىم مېنىڭ؟
 مەندە يوقتۇر سەۋر قىلچە، سەندە ۋەدىگە ۋاپا،
 بىئەدەد ھۆسنىڭمۇ ياكى قايغۇ بىدارىم مېنىڭ؟
 كۆزلىرىڭ خۇنرىزراقمۇ يا پەلەك يا شاھ تېغى،
 يا ئىتتىڭ غەمزەڭمۇ يا شەمشەرمۇ، بازارىم مېنىڭ؟
 دىلىنى ئوۋلارمۇ ۋىسالىڭ يا مېنىڭ شېئىرى سۆزۈم،
 دىلىنى ئۆرتەر ئايرىلىشىمۇ، ياكى ئاھ زارىم مېنىڭ؟

× ×

كەلدى باھار، ئىشقى پەسلى بۇ، مەشۇقى گۈل رۇخسار قېنى؟
 ئىشقى ئەھلىگە تولدى بۇ باغ، ئاخىر دىگىل، دىلدار قېنى؟
 خىرمان بولۇپ دىبايى ①چىن، زىبا بولۇپ سەھرا چۇنىن ②،
 دەۋاگەر ئىپتىچۇ راستىن، ساچى ئىپار ھىدى يار قېنى؟
 ھەردەمدە شەيدا بۇلبۇلى، يەتتى قۇلاققا غۇلغۇلى،
 كىمگە نېسىپ ئالەم گۈلى، بىزەخمەتۇ بىخار قېنى؟
 بۇلبۇل ھامان ئەيلىر فىغان، ھەر نالىسى سۆزلەر راۋان،
 پەس سۆزلەيىن، كەزدىم جاھان، بىر دوستى مەنادار قېنى؟
 ھېچ تاپمىدىم دوستتىن ئەسەر، ئۆتكەن يىلۇ يىللار دىگەر،
 بۇ يىل يانا تاشلا نەزەر، چىن دوست قېنى؟ چىن يار قېنى؟
 كۆپ باشنى چەرخ پەسكە يېقىپ، كۆپ دوستلار قولدىن چىقىپ،
 ھەم ۋەھىمىلەر دىلىنى سىقىپ، ھوشيار دىل ئازار قېنى؟
 ئەتە، نىزامى، ئاچما لەب، كىرسەڭ ئەگەر باغى تەرەپ ①،
 كىم كۆرسە گەر، دېسۇن «ئەجەب، بۇلبۇلى خۇشگۇپتار قېنى؟»

× ×

يۈز يۈسۈپى كەنئاندىر، يوللىرىڭدا ھەيراندىر،
 يوللىرىڭدا ھەيراندىر، يۈز يۈسۈپى كەنئاندىر.

① دىبا—چىرايلىق گۈللەر چۈشۈرۈلگەن يىمپەك رەخت.

② چۇنىن—شۇنچە، شۇ قەدەر.

③ تەرەپ — شادلىق، خۇشاللىق.

لەبلىرىڭ دۇر ئەپشاندۇر، ياقۇتۇ زىيا چاچقان،
 ياقۇتۇ زىيا چاچقان، لەبلىرىڭ دۇر ئەپشاندۇر.
 يەككە ئۆزى سۇلتاندۇر ھۆسن ئېلى دىيارىندا،
 ھۆسن ئېلى دىيارىندا يەككە ئۆزى سۇلتاندۇر.
 سىرلىق بېقىشى جاندىر، ئاشۇبى جاھاندۇر ئۇ،
 ئاشۇبى جاھاندۇر ئۇ، سىرلىق بېقىشى جاندىر.
 تەن ۋە جاندا پىنھاندۇر غەمزەسى نىزامىغا،
 غەمزەسى نىزامىغا تەن ۋە جاندا پىنھاندۇر.

رۇبائىيلار

× ×
 يول باستۇق، ئىش قىلدۇق، بارچىسى ئۆتتى
 زامان سازلىق قىلدۇق، باقمىدى كەتتى.
 پىغان چەكتۈك، ئەمما قېنى ئۈنۈمىز،
 ئۆمۈر خەزىنىمىز دەم ئۆتمەي پۈتتى.

× ×
 ئەي كۆز، كۆرمىدىڭمۇ جانان كەتكىنىنى،
 يىغىمىزنى كۆرۈپ، خەندان كەتكىنىنى.
 بىر-بىرىنى سۆيەتتى جانۇ دىلىمىز،
 ئۇ بولسا باقماستىن شادىمان كەتكىنىنى.

× ×
 ئىش قىلدۇق، ئىش قىلدۇق، ئىش قىلدۇق،
 نى-نى ئەلەملەرنى چەكتىم غېمىڭدىن.
 نە سۆزلەي، غېمىڭدە تويىدۇم جېنىمىدىن،
 ياخشىسى دېمەيچۇ لام-جىم غېمىڭدىن.

× ×
 ئەي پەرىزات، چىشىڭ بۇ ئاجىز پەلەك،
 زامانە ئادالەت كۆرسىتىپ ئەندەك.
 دەرياغا خوپ كۆرۈپ دېسە شۇ سۆزنى،
 «مانا، دۇرنى شۇنداق ياسىماق كېرەك».

× ×
 يار كويىدا كۆڭۈل چاققان چاپىدۇ،
 بىرۋاپا يارنى دەپ، ھەريان چاپىدۇ.

ئەي ئۆز قامىتىدىن بولغان سەرەفراز،
 كۆزلىرىڭ پىستىرما قۇرغان تىپىرەنداز.
 ساچىڭ ھالقىسىدىن دىلى قان بولۇپ،
 بەلنى باغلىمىدى بۇ كۆڭلى جانىياز.

× ×
 ھالىمىزنى پىسەند ئەتكەيسەن، جانان،
 ھۆسنۇ جامالىڭغا كۆزۈم ناراۋا.
 كەيقۇ باد، خۇسراۋلار يەتمىگەن ۋەسلىك،
 بۇ شورىدە ھەۋەس ئەتسە نە سەۋدا.

× ×
 خۇشاللىق ئاساسى تارتىپ قالدى نەم،
 ئەيش-ئىشرەت چۈشتى كىشەنگە مەھكەم.
 نىچۈك شاد بولارمەن؟ شادلىق بولمىسا،
 نىچۈن غەم چېكەرمەن؟ قېنىمىدىغۇ غەم.

× ×
 ئىنئامىڭدىن ئەسەر كۈتتۈم، بولمىدى،
 دۇئاڭغۇيغا نەزەر تۇتتۇم، بولمىدى.
 رەنجۇ مېھنىتىڭگە شېرىكمەن، ئايان،
 راھىتىڭدىن خەبەر كۈتتۈم، بولمىدى.

× ×
 ئۆمرۈمىزغۇ شام ۋە خۇپتەن ئاراسى،
 ياخشىلىق قىلىدۇ ئادەم ئەلاسى.
 بۇ دۇنيا ھېچكىمگە قالماستىن ئەبەدىي،
 دوست دىلىنى ئوۋلا، گەپنىڭ خۇلاسى.

ئەس-ھەشتىن ئايرىلغان دىۋانە كۆڭۈل،
دىۋانە نە بىلىسۇن قاينان چاپىدۇ.

× ×

قاچانكى يار قولىغا قىزىلگۈل ئالۇر،
گويا مەيگە تىلار ئۇ جامى بىلىلۇر.
گۈل يۈزى گۈل بىلەن كىرسە بەردىگە،
بارچە گۈزەللىكەر ئۇندا جەم بولۇر.

× ×

بۇ ۋىسال كېچىسى بىر پەستەك ئۆتەر،
خۇشال نەپەس ئال، بىر نەپەستەك ئۆتەر.
شادلىق لاچىنى بول، يىراقلىق كەلخىتى،
باقا قۇشى ئەمەس، مەگەستەك ① ئۆتەر.

× ×

دىلنى پەقىرىلىككە پىدا قىلايلىق،
پانا زەخمىتىگە ۋاپا قىلايلىق.
خىلۋەتتە ئولتۇرۇشنى ئادا قىلايلىق،
كۆڭۈل نىشانىنى بەنا قىلايلىق.

× ×

كاۋاب يېمەلمەيمەن، توپىغان مەن ئۆزۈم،
دوستىمىز يۇتۇم سۇغا قارالماس كۆزۈم.
شاھانە مەجلىستە مەستلىك يوقسۇللىق،
مەن يوقسۇل، شارابقا يوق تاجاۋۇزۇم،

× ×

كەيپ قىلىنار كىمگە شاراب يېتىشىشە،
دەرد ئاشخانىسىدىن كاۋاب يېتىشىشە،
ئۇلار مەجلىسىنى ھەۋەس قىلىمەن،
ئەجەب يوق ماڭمۇ گۈلاب يېتىشىشە.

× ×

ماڭا ياۋغان ② كەرەم، شۇمۇ يېتىدۇ،
غەپىم يېمەس سەنەم، شۇمۇ يېتىدۇ.
ئۆلسەم دىلىم تاتىلار شۇ بىرلا نەرسە،
سەنەم تۇتماس ماتەم، شۇمۇ يېتىدۇ.

① مەگەس — چىۋىن.

② ياۋغان — ياغىز، گۆشىمىز تەييارلانغان سۇيۇق سەلەك تاماق.

ئادالەت پەرزەنتى زەپەردۇر، زەپەر،
زۇلۇمنىڭ مېۋىسى زەرەردۇر زەرەر.
سېخىيلىق ئەيىبىڭنى ياپىدۇ ئاسان،
ئەمما بەخت ئاساسى ھۈنەردۇر، ھۈنەر.

× ×

سەرۋى قەد كەينىدىن يۇگۇرمە چەندان،
خەلقىڭ تەنىسىگە بولسەن نىشان.
دېگىن پايدىسىز پەند بەرمە، دانىشمەن،
ئىختىيارسىز تارتار ئۇ قاشى كامان.

× ×

بەلكى سەركەشلىكىنى كۆرۈپ باشاقتا،
بېشىنى ئۈزۈلەر ئۇنىڭ ئورغاقتا.
تۈگمەنگە سېلىپ قىلىدىلەر كۈكۈم،
ئاۋۋال پوستىن شىلىپ، ئۇرۇپ تايماقتا.

× ×

پىغان چەكسەم دوستۇمۇ چېكىدۇ پىغان،
سەۋر قىلسام ئەگەر كۆزلەر نىگاران.
پەقەت بىر نەرسىدىن دىلدا ۋەھىمە،
رەقىبىم دادىغا يەتمىسۇن جانان.

× ×

ئىشقىڭ مەست قىلغانغا قىلمىغىن بىداد،
ۋاپا يولىدا مېھرىڭ ئېتەر ياد.
ئەينەككە قارىغىن كەتمەسەڭ ھوشتىن،
ھەق سېنىڭ كۆڭلۈڭدە دەرمان ئۆمۈرباد.

× ×

ئىشقىڭ ئاتىشىدىن ئىسسىتام ئاشكار،
دەردىڭدىن ھەلقۇمغا كەلدى جان، ئەي يار.
يۈزۈڭگە يوشۇرۇپ باقسام، ئەي دىلدار،
ئۆلتۈرمىسە ئەجەب مېنى شۇ دىيدار.

× ×

ئىچمىلىكلەر ئىچەرە شاراب ئەلاراق،
مەيلىرنىڭ ئىچىدە مەي - نان ئەلاراق.

بەككە كۆپ ئاڭتۇردۇم ھېچ تاپالمىدىم،
بىر مۇۋاپىق دوستىنى، بولاتتىم تەسلىم.

× ×

خۇشالمىز، بىردەمنى ئالمىدۇق بىزمەن،
كۆپ قانلار يۇتساقمۇ دەم ئۇرمىدۇق، دەم.
ئە شولسى چىقماي ئېچىلمىدى لەۋ،
قەترە تامماي كىرىپك بولمىدىغۇ نەم.

× ×

بىزلەركى، جەيناماز بىرلە ياپتۇق خۇم،
مەيخانا توپىسىدا قىلدۇق تەيەممۇم.
دوستلارنى بۇتخانا ياكى چېركاۋدا،
ئۇچراتساق ئۇنى بىز ئەيلىگەنتۇق گۇم.

× ×

ۋاقتى يەتتى، خىسەۋەتتىن چىقىرىپ ئۆزنى،
ياخشىيۇ ياماندىن يۇمايلى كۆزنى.
ئاۋۋال ئۆز ئىشىمىز پاياندىن بىلىپ،
كېيىن باشقىلاردىن سىرايلى سۆزنى.

× ×

بىر كۈن يەمەن شاھى گۈرى ئۇستىگە بارسام،
قول ئۇزاتتى تۇتتى كەپەن، كۆرسىتىپ كەرەم.
ۋە دېدى: «بۇ ساخاۋېتىم ئەيىب ئەيلىمىگىن،
بۇ دۇنيادا بۇندىن باشقا يوق بىرەر نەرسەم.»

× ×

رەب، ناز ئۇيقۇدىن ئۇنى بىدار قىل،
ھۆسەن - جامالىدىن مەست، ئەمدى ھوش
ييار قىل.

يامىنى بىخەبەر فىل ئۆز ھالىدىن،
يا ئۇنى ھالىدىن سەن خەۋەردار قىل.

× ×

بۇندا ھەركىم توپلار مال، زەر ئېتەككە،
جاننى قولغا ئالۇ سال زەر ئېتەككە.
ئىش قىلىشى توپانلىق ھەم چېكى يوق،
قىغىر - قېيىق قاچان يېتەر ئېتەككە.

ئالەم خارابەزار، ئاۋات جايى يوق،
خارابىدا بولساڭ خاراب ئەلاراق.

× ×

ۋاپا يولىدا تەن ۋە جاننىڭنى بەر،
مالۇ ئالتۇن - كۈمۈش، خانۇ مانىڭنى بەر.
ئۇمىد سۇپرىسىنى يىغ ئىككى جاھاندىن،
پارىغ ئولتۇر، ئىككى جاھاننىڭنى بەر.

× ×

غېمىڭ يۈكنى پەلەكەمۇ ئۆلچىيىمەلمەيدۇ،
جەبرىدىن ھېچ كۆڭۈل زەھەر ئىچەلمەيدۇ.
شەۋقىدىن ئاشىقلار شۇنداق بېرەر جان،
ھەتتا ئەزرائىلمۇ يىپ ئېشەلمەيدۇ.

× ×

بۇ لەۋلەردە شېكەر ۋە سۇ ئارىلاش،
خۇمار كۆزلىرىدە ئۇيقۇ ئارىلاش.
ۋاي، تازا ئېچىلغان بىنەپشىگە باق،
باش كۆتەرمىش ئوت ۋە سۇ ئارىلاش.

× ×

تۇرۇپ كەل سەن ئۈچۈن ھۇجرام ياساتتىم،
دەستۇرخانىنى ئۆلپەت ئۈچۈن تۈزەتتىم.
شاراب ھەم كاۋاپقا شېرىك بول سەنمۇ،
ئۇلارنى كۆز ياش ھەم دىلىدىن ياراتتىم.

× ×

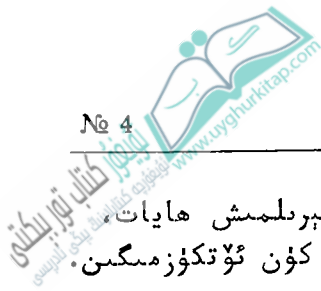
سەن ئۇندا قالدىڭ، مەن بولسام بۇندازار،
خىيالىڭدىن ئۆزگە يوقتۇر ھېچ غەدىخار.
يەر يۈزىگە سىزىپ سېنىڭ سۈرىتىڭ،
قارىسام كۆزۈمدىن خۇن ئاقار، نىگار.

× ×

ماڭا داۋا سېنىڭ مەسھىدا دېيىڭ،
زەخىمىگە داۋادۇر سېنىڭ مەلھىمىڭ.
مەن ئۆزىڭ، سەن جۇرمىم ئېتىمىز دائىم،
سەن قېنىم، مەن بولسام يۇتىمەن غېمىڭ.

× ×

كۆك گۈمبەز تېگىدە تاپماستىن تىنىم،
پەرگاردەك ئايلاندىم سەرگەشتە مۇقىم.

بىر - ئىككى نەپەسكە بېرىلمىش ھايات،
دىل بولسا دىلدارسىز كۈن ئۆتكۈزمىگىن.

× ×

جاھاندىن تاپماستىن مۇۋاپىق دىلدار،
بىھۇدە كېزىمەن ئىشلىرىم دىشۋار.

جېگىرىم قانى ھەم كۆز يېشىم بىلەن،
دىل ھالىم يازىمەن دىۋارمۇ دىۋار.

× ×

گەر ئاھ ئۇرسام نەگە يېتەر پەريادىم،
سەبىر قىلسام تۈگەر ئۆمرى ئابادىم.

بىراۋنىڭ سەۋداسىن بىراۋغا بەمەس،
ھەر نەپەس سەندەدۇر، يار، پىكرى يادىم.

× ×

نەي، دەركى: «ئايىغىم لايىدا ئىدى بەس،
ماڭا ئورغاق سالدى ھاۋايۇ ھەۋەس.

ئېغىر جاپا چەكتىم كىمىنىڭ قولىدىن،
ئەپۇ قىلاي دىلدىن نالىسام نەپەس.»

× ×

كۆڭۈل بەرسەم سەندىن قىلاي شىكايەت،
بىلەمسەن نە ئۈچۈن ئەرىز بىناھايەت.

پەردە يىرتىلمىسا سېنىڭ ھەققىڭدە،
بىناھايەت قىلار ئىدىم ھېكايەت.

× ×

ئەي دەرۋىش دىل، شاۋ-شۇ كۆتۈرۈپ ھەرگىز،
ياخشىيۇ ياماندىن سەن ئۆرسەن يۈز.

پايدا يوق چاچلىرىڭ چۈشۈپ كەتسىمۇ،
بېشىڭدا تۈگۈن بىر چاچ بولسا ھۇنۇز.

× ×
بولدىغۇ روزگارم سىياھ، غېمىڭدىن،
تىك قەددىم كاماندىك دۇئا، غېمىڭدىن.

پىراقىڭ شۇنچىلىك ئەيلىدى شىتاپ،
بېشىمغا كىيىلدى كۇلاھ، غېمىڭدىن.

× ×

سابا، سۆزۈم نىھان، ئەتەيلەپ ئېيتقىن،
يۈزتىل بىلەن لەۋئېچىپ ئاستىلاپ ئېيتقىن.

تۇيۇقسىز گەپ قىلما، مالال يەتمىسۇن،
گېزىنى كەلتۈرۈپ، ئاۋايلاپ ئېيتقىن.

× ×

دەرۋىش خەستىلىكتە چېكەر سوغۇق ئاھ،
نە دۆلىتى قالدى ۋە نە جاھان ئاھ.

يوقلۇق سەپىرىگە دەرۋىشلىك ياخشى،
نە شاھلىق تەشۋىشى، نە تاجۇ كۇلاھ.

× ×

كېچە تۈن يېتىشىنى ئارامۇ ئىشرەت،
يېنىمدا تازا گۈل بىر ماھى تەلئەت.

چېچى گەردىنىنى ئالغان كامانغا،
گەردىنىدە چېچى ئۆرۈلگەن قات - قات.

× ×

كاشكى كۆرسە ئىدى خەلق، ئۇ سەنەمنى،
بىلەرمىدى ماڭا كەلگەن ئەلەمنى.

ئاشىق يىغىسىدىن كۈلۈشىنى قويسا،
تاپماس ئىددۇق بىرەر بېدىل، بىغەمنى.

× ×

خالى بولسا بۇ بىچارە دىل يارۇ دوستتىن،
كىم يارۇ يۆلەكسىز ئىشلىرى قىيىن.

«مەخزەنۇل ئەسرار» دىن

بۇلبۇل بىلەن قارچىغا

ئېيتقىنى، سەن بۇ دۇنيانىڭ نېمىسى سەن؟
بارچىدىن مەھكەمرەك يېپىقتۇر لېۋىڭ،
بىرەر سۆز ئېيتىشقا يوقتۇر تەلپىڭ.

گۈلشەن ئارا گۈللەر ئېچىلغان زامان،
قارچىغىغا دېدى بۇلبۇل خۇش زۇۋان:
«بارچە قۇشلار ئارا ئۇنچىقماسى سەن،

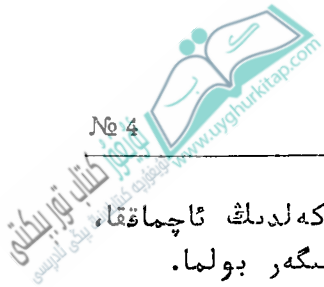
ھېچبىر ئىش قىلمايسەن، تىلىڭدا مىڭ ئۇن.
مېنىڭ جىملىقىمدا مەنە كۆپ، جېگەر،
شاھ قولى جايىمدۇر، يېمىشىم كەپتەر.
سېنىڭ بار-يوق ئىشىڭ، ۋالاقلاش تامام،
يېمىشىڭ قۇرت - قوڭغۇز، ئېرۇر ۋە سىلام».
پەردىن نامغاماس خۇتبە ئوقۇماق،
ناغرىغا نە ئۈچۈن سېلىنار قۇلاق.
تاڭ ئاتقاندا خوراز چىللايدۇ، كۆزەت،
كۈلكىسى بۇ يەردە مەسخىرە پەقەت.
نەزمە ئاۋازىنى كۆتۈرمە، زىنھار،
بۇندا نىزامىدەك قۇرماستىن دىۋار.

چاينىڭ شاھ بېلىگى يا ئېگەر قېشى،
يېمىشىڭ ياۋايى كەپتەرنىڭ گۆشى.
مەن بولسام، ھەر نەپەس غايىب تېگىدىن،
بۇز گۆھەر چىقىرىپ سۆز چۈنتىگىدىن.
نېسەۋەم قۇمرۇسقا، قۇرت تېرىپ يېمەك،
تىكەنلەر ئىچىدە ئورنۇم، يوق تۆشەك».
قارچىغا دېدىكى: «سالغىنىسەن قۇلاق،
جىملىقىمىدىن سەنمۇ جىم بول بالدۇرراق.
مەن بىرئاز ئۆگەندىم دۇنيا سىرىنى،
دېمەيمەن ئىشىمنىڭ مىڭدىن بىرىنى.
سەن بولساڭ دۇنياغا ئاشۇپتە مەجنۇن،

سۇلتان سەنجەر ۋە كەمپىر ھېكايىسى

پەقەت كۆكسىم ئەمەس، دىلىم مىڭ تىلىم.
دادىمغا يەتمەسەڭ بىلىپ قوي شۇنى،
ھېسابىن بېرەرسەن قىيامەت كۈنى.
سەندىن كېلۇر دائىم زۇلۇم بىدادلىق،
كۆرمىدىم زۇلۇمدىن بىردەم ئازادلىق.
شاھلاردىن يېتىمشەر ياردەمۇ يارلىق،
سەندىن كۆرگىنىمىز زۇلۇم ۋە خارلىق.
يېتىم مېلىنى تارتىپ ئالماققۇ ئاسان،
ئەمما ئۇنداق قىلماس پاكىزە ئىنسان.
قېرى - چۈرىلەر مېلىغا قاراپ ئالمايول،
ئاق چېچىدىن ئۇيال، ئاگا سوزماقول.
بەندىسەنۇ شاھلىق دەۋا قىلىسەن،
نېچۈك شاھسەن ياۋۇز ئىش ئورنىتىسەن؟
شاھ بولساڭ تەرتىپكە چۈشىسۇن ۋىلايەت،
رەئىيەت ھوقۇقىن قىلغىن رىئايەت.
شۇندا پەرمانىغا باش ئېگەر خەلقىڭ،
ھەر دىلدا مۇھەببەت قوزغىتار خۇلقىڭ.
ئالەمنىغۇ زىرۇ زەبەر ئەيلىدىڭ،
ياخشى قارا، نېمە ھۈنەر ئەيلىدىڭ؟
رونات تاپقاندى تۈركلەر دۆلىتى،
ئادالەتتىن گۈللەپ چوڭ مەملىكىتى.

بىر كەمپىر بېشىغا چۈشكەنتى سىتەم،
سەنجەر شاھ بېشىنى تۇتتى ئۇ مەھكەم.
«ئەي سۇلتان، ئىنساپنىڭ كۆرمىدىم ھېچبىر،
ئۆمۈر بويى سەندىن كۆرگىنىم ئەلەم.
كېچە كوچىمىزغا كېلىپ مەست مىرشەب،
بەدىنىمگە تەپتى بىكار، بىسەۋەب.
ئۆيۈمدىن چىقاردى چېچىمدىن سۆرەپ،
گۇناھىم نېمىدۇر، نېچۈن بۇ غەزەپ.
زۇلۇم تامغىسىنى بېسىپ تىلىمىغا،
ئالەم شولىسىنى سېلىپ دىلىمىغا.
دېدى: «پالانى كۈنى خۇپتەندە،
كوچاڭدا كىم ئادەم ئۆلتۈردى، سۆزلە؟»
ئۆيلەرنى ئاختۇردى ئىستەپ قانخۇرلۇق،
ئەي شاھ! بۇندىن ئارتۇق بولۇرمۇخورلۇق؟
مىرشەب غەرق مەست كېلىپ قىلسا بىدادلىق
بۇنداق يۇرتتا قاچان بولۇر ئاۋاتلىق؟
ئىچكۈلۈكبازلارغا قالسا ۋىلايەت،
كەمپىرلەر بېشىغا چۈشەر جىنايەت.
كىمكى بۇ زۇلۇمغا تاشلىماس نەزەر،
مېنىڭ پەردەم، سېنىڭ ئەدلىڭ كۆتۈرەر.
ئېزىلىپ كەتتىغۇ مەجرۇھ بۇ كۆكسىم،

سەن بولساڭ زالىملار، دۇدۇبلەر باشچىسى،
 سەن تۈرك ئەمەسسىن، ھىند قارا قىچىسى.
 سەن بىلەن ۋەيرانە شەھەر، ئۆيىمىز،
 دېھقانلار خامىنى سەن بىلەن دانسىز.
 قىلىشىڭ ئويلاپ كۆر، نەدۇر ئاقبەت،
 ئۆلۈم سائىتىمۇ يېتىشەر ئەلبەت.
 ئادالەتنىڭ قەندىلى بولسا قاراتۇن،
 ئەتە سېنى قونلار نەقىلساڭ بىۋكۈن.
 ياخشى سۆز بىرلە قىل قېرىلارنى شاد،
 كەمپىر سۆزىنى ئال بىر ئۆمۈرگە ياد.
 زۇلۇم قولىنى تارتقىن پېقىر بېشىدىن،
 ئوق يېپىسىگىن نالىسى ۋە كۆز يېشىدىن.
 سانچىدا ھەريانغا زۇلۇم تىخىنى،
 بىلمەيسەن، نە كېچەر پېقىرنىڭ كۈنى.

ئاچقوچسەن، جاھاننى كەلدىڭ ئاچماققا،
 ئادالەتسىز، قەبىھ، زۇلىمگەر بولما.
 زەئىپلەر ئادىتى ساڭا ناز ئېتىش،
 سەن بولساڭ، ئۇلارنى ئەيلە ناۋازىش.
 ئۇلار تىلىگىدە بولسۇن قۇلىقىڭ،
 بىچارىگە ئامان بەرسۇن قۇچىقىڭ».
 قېنى ئۇ خوراسان ھاكىمى سەنچىبەر؟
 بۇ سۆزنى بىلىمىگەن ئادەمگە زەرەر.
 ئەمدىچۇ ئادالەت تېپىلماس بىر ئىش،
 سۇمرۇغ قانىتىدا ۋەتەن ئەيلىمىش.
 قالدى ئىنسانلىق ھاكىم دۇنيادا،
 مۇئەللەق تۇپراقتا نەممۇ يوق ھەتتا.
 ئەي نىزامى، ئۆكسۈپ ئەمدى پەرياد قىل،
 تۆكۈپ كۆزدىن يۈرەك قېنىنى داد قىل

خىش قۇيغۇچى بوۋاي ھېكايىسى

بىر بوۋاي بار ئىدى شام ۋىلايەتتە،
 نەپىسى پەردەدەك شۇنچە پاكىزە.
 ئوت - چۆپىتىن توقۇلغان ماتانى كىيگەن،
 رىزقىنى تاپاتتى خىش قۇيۇش بىلەن.
 تاشلار ئىدى كەسكۈر كەتمەننى چاققان،
 خىشلىرى بولاتتى قەبرىگە قاتقان.
 شۇ خىشلاردىن بولسا كىمىنىڭ نىقابى،
 ئۇنىڭدىن ئۇزاق ئىدى قەبرى ئازابى.
 بىر كۈن ئۆز ئىشىغا مەشغۇل ئىدى چال،
 بىر ياش يىگىت كېلىپ باشلىدى سوئال:
 «بۇ نە زۇرۇر ساڭا، بۇ قانداق خارلىق؟
 لاي ئىشى بەك ئېغىر، بۇ نە ئەبكارلىق؟
 ئۇرمىغىن تۇپراققا كەتمەننى ھەردەم،
 بىرەر نان تېپىلىپ قالار ساڭا ھەم.
 خىش قۇيغان قېلىپنى ئال، ئوتقا تاشلا،
 باشقا قېلىپتىن خىش كۆچۈرۈش باشلا.
 شۇنچە زەخمەپ چېكىپ ياسايسەن كېسەك،

لاي ۋە سۇ ئىشىدىن قەددىڭ كامالەك.
 قېرىلار سېپىگە كىرگىن، ئەي قېرى،
 بۇ ئىشنى ياشلارغا بەرگىن، ئەي قېرى.»
 بوۋاي ئۇڭا دېدى: «كۆپ ياشلىق قىلما،
 يولۇڭدىن قالمىغىن، بەگباشلىق قىلما.
 خىش قۇيماقلىق ئەسلى قېرىلار ئىشى،
 ئېغىر يۈك كۆتۈرمەك قۇللار قىلىشى.
 بۇ ئىشقا قول سوزاي، مەيلى ئۇزۇن كۈن،
 سەندەكلەرگە قول سوزماسلىق ئۇچۇن.
 باشقىلار ھىمىتىگە سوزماستىن قولۇم،
 قول كۈچىدىن رىزقىم تاپماقلىق يولۇم.
 ئۆز رىزقىم مېھنىتى كەلمەس ھېچ مالال،
 پەقەت مېھنەت بىلەن تاپقان نان ھالال.»
 بوۋاي سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۇ بەگباش،
 ياش كۆزلىرىدىمۇ يالترىدى ياش.
 چۈنكى دۇنيا كۆرگەن ئىدى دانا چال،
 بۇ ئىشلارنى تەھلىل قىلدى بىمالال.

شاعر خوجا جاھان ۋە ئۇنىڭ شېئىرىي ئىجادىيەت ھەققىدە

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن

1. مۇقەددىمە، ئەرشىنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا تۇتقان ئورنى

خوجا ياقۇپ — خوجا جاھان «ئەرشى» (1685 — 1755) ئۇيغۇر يېقىنقى زامان ئەدەبىياتى تارىخىدىكى يىرىك نامايەندە، لىرىك شېئىرىيەتنىڭ ماھىرى، ئەينى دەۋر ئەدەبىياتىمىزدىكى تەرەققىيپەرۋەرلىك ئېقىمىنىڭ ھامىسى. ئەپسۇسكى ئۇنىڭ كۆپلىگەن ئەسەرلىرى ئۇ دۇچ كەلگەن پاجىئەلىك قىسمەتلەر تۈپەيلى ئۆز دەۋرىنىڭ چاڭ - توزانلىرى ئىچىگە كۆمۈلۈپ قالغان بولۇپ، كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ دىققەت نەزەرىدىن چەتتە قالغانىدى، گەرچە مۇھەممەت سادىق قەشقەرنىڭ «تەزكىرەئى ئەزىزى» ناملىق مەشھۇر تارىخىي ئەسىرىدە خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئىرشى ئاساسلىق تارىخىي شەخس سۈپىتىدە ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئېلىنغان بولسىمۇ، ئەرشى ئەسەرلىرى ئۈستىدە جا - مائەتچىلىك تېخى بىر ئاسىيەتتە چۈشەنچىگە ئىگە بولالمىغانىدى. «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 21 - سانىدا ئەرشى دىۋانىنىڭ شىئەرنىڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيىدا ساقلانغان يىگانە نۇسخىسى ئېلان قىلىنىپ، XVII ئەسىر ئەدەبىيات تارىخىمىزدىكى ناھايىتى چوڭ بوشلۇق تولدۇرۇلدى. بۇ ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىي تەتقىقاتىدا قۇتلاشقا ئەرزىيدىغان بۈيۈك ئىختىرا.

خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئەرشىنىڭ كىشىنى ھەيرەتتە قالدۇرغۇچى مول مەزمۇنغا ئىگە رەڭدار ۋە نەپىس شېئىرلىرى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ياشىغان دەۋرى، ھايات پائالىيىتى، بەدىئىي ئىجادىيىتى ۋە ئەينى يىللاردىكى ئۆي - خۇر ئەدەبىياتى ۋە پۈتكۈل مەنىۋى مەدەنىيەت ساھەسىدە ئېلىپ بېرىلغان ئىدىيە - لوگىيىلىك كۈرەشلەر توغرىسىدا كەڭ جامائەتچىلىككە نۇقتىلىق مەلۇمات يەتكۈزۈش ئېھتىياجى تۇغۇلدى. بۇنىڭ ئۆزى ئەرشى تەتقىقاتى ئۈچۈن بىر مۇقەددىمە.

خوجا جاھان ئەرشى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ ئەلىشىر نەۋائى دەۋرى، سەئىدىيە دەۋرىدىن كېيىنكى ئاتالمىش «خوجىلار (خوجىگان)» دەۋرىدىكى يەنە بىر يۈكسەك نامايەندە. شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، خوجام قولى خىرقىتى، بابا رەھىم مەشرەپ، مۇھەممەت سىدىق زەلىلى، مۇھەممەت ئابدۇللا خاراباتى، موللا خامۇش يەرەكەندى قاتارلىق يىرىك تەپەككۈر - ئەدىبلەر ۋە كىلىكىدىكى XVII - XVIII ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا خوجا جاھان ئەرشى خاس بىر تارىخىي دەۋرنىڭ - دانىيال خوجىدىن باشلانغان ۋە يېرىم ئەسىردىن كۆپرەك داۋاملىشىپ ئۆزىدە ئاخىرلاشقان «ئىككىنچى يەرەكەن خانلىقى» (ياكى ئالتىنئەھەر خانلىقى) دەۋرىنىڭ (1700 - 1755) ئاساسلىق ۋەكىلى ۋە مەرىپەتپەرۋەرلىك ھامىسى بولۇپ مەيدانغا چىققانىدى.

ھازىرقى تارىخ ۋە ئەدەبىيات تارىخ تەتقىقاتىمىزدا خوجىلار ۋە خوجىلار دەۋرى مەسىلىسى ئىنچىكە مۇھاكىمە قىلىنىشى يوق. كۆپ ھاللاردا ھەممە خوجا ئەۋلادلىرى بىر تايىقتا ھەيدىلىپ قارىلىنىدىغان، ئىدىئولوگىيىلىك دىنىي مەزھەپ بولغان «ئاقتاغ» «قاراتاغ» ئېقىمى ئائىلىۋى نەسەب بويىچە مۇھاكىمە قىلىنىدىغان، ئەينى زامان كىشىلىرىنى مۇستەسناسىز ھالدا، ئۇلارنىڭ ياشىغان شەھەر - يۇرتلىرىغا قاراپ ھەر ئىككى مەزھەپنىڭ بىرسىگە تەئەللۇق قىلىپ قويىدىغان، نەتىجىدە خوجىلار دەۋرى بىر پۈتۈن دەۋر، خوجىلار دەۋرى روھىيىتى، بىر پۈتۈن دىنىي مەزھەپ روھىيىتى دېيىلىدىغان بىر تەرەپلىمە خاھىش مەۋجۇت.

شۇنى تەكىتلەپ ئۆتۈش زۆرۈركى، سەئىدىيە سۇلالىسىنى ئاساس قىلغان يەركەن خانلىقى (1510 - 1678) مۇنقەرز قىلىنىشتىن تاكى چوڭ - كىچىك خوجىلار ئىسيانى بېسىقتۇرۇلۇپ بۇ جايلاردا چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقى تىكلەنگەن (1758) قەدەر ئۆتكەن 80 يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە جەنۇبىي شىنجاڭدا يەرلىك ھاكىمىيەت ئىزچىل تۈردە ھىدايىتۇللا ئافاق خوجا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى قولىدا تۇرغىنى يوق. ھىدايىتۇللا ئافاق خوجا 1678 - يىلىدىن 1693 - يىلىغىچە 13 يىل، ئۇنىڭ ۋارىسلىرى سەككىز يىل ئەتراپىدا جەمئىي 21 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ھاكىمىيەت ئافاق خوجىنىڭ رەقىبى، قارا تاغلىق دانىيال خوجا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى قولىغا ئۆتۈپ، 1700 - يىلىدىن 1755 - يىلىغىچە 55 يىل داۋام قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن چىڭ سۇلالىسى قوشۇنلىرى يېتىپ كەلگۈچە بولغان ئۈچ يىل (1756 - 1758) ۋاقىت بۇرھانىدىن خوجا ۋە خان خوجا باشچىلىقىدىكى ئافاق خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ۋە توپىلاڭلىرى بىلەن ئۆتتى. چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭنى قايتا بىرلىككە كەلتۈرگىنىدىن كېيىن (1758) تاكى راشىدىن خوجا قوزغىلىڭى ۋە ياقۇببەگنىڭ «بەدەۋلەت خانلىقى» (1864) مەيدانغا كەلگۈچە ئۆتكەن 106 يىل ۋاقىت ئىچىدە ئافاق خوجا ئەۋلادلىرى ئېنىقراقى بۇرھانىدىن خوجا ئەۋلادلىرى قوقان خانلىرى ھىمايىسىدە كۆپ قېتىم چېگرىغا بېسىپ كىرىپ «ئافاق خوجاتۇغى ئاستىدا ئىسيان كۆتۈرۈش» (كورۇپۇتكىن سۆزى) قەستىدە بولۇشتى. بۇ دەل زوھۇرىدىن ھېكمىبەگ قاتارلىقلار ھامىيلىقىدا ئابدۇرېھىم نىزارى قاتارلىق ئەدىبلەرنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ مۇنەۋۋەر ئەنئەنىلىرىنى قوغداش ۋە راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن كۈچەپ كۈرەش قىلىۋاتقان دەۋرى ئىدى. مىرزا ئوسمان بەگنىڭ ئانىسى رەھىمە خان ئاغىچىنىڭ تەكلىپى بىلەن مۇھەممەت سادىق قەشقەرى يازغان «تەزكىرەئى ئەزىزان» ناملىق ئەسىرى بۇ دەۋرنىڭ نوپۇزلۇق تارىخىي يادنامىسى سۈپىتىدە مەيدانغا كەلدى.

ئاتالمىش «خوجىلار» كونكرېت، ئەتراپلىق تەھلىل قىلىنىشى، «ھەممىسىنىلا ئوخشاش كۆرۈپ، ئاداۋەت ۋە ئۆچمەنلىك قىلىنىمىسىلىقى» (موللا مۇسا سايرامى سۆزى)، سەئىدىيە - يەركەن خانلىقى مەدەنىيەت ئەنئەنىلىرىگە ۋارىسلىق قىلىش ئاساسىدا پۈتكۈل ئۇيغۇر ئىلىغار ئىدىئولوگىيىسىگە ۋارىسلىق قىلغان ۋە يېرىم ئەسىردىن ئارتۇقراق مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئىككىنچى يەركەن خانلىقى - ئالتە

شەھەر خانلىقى دەۋرى ئەدەبىياتىنىڭ ئەدەبىياتىمىز تارىخىدىكى ئۇنتۇلغان ئورنى ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈشى، ئۇ كېيىنكى ۋاقىتلاردا زوھۇرى ۋە نىزارى ۋەكىللىكىدىكى ئەدىبلەر تەرىپىدىن جاھالەت دېۋىلىرىگە قارشى كۈرەش بەدىلىگە داۋام قىلدۇرۇلغانلىقى ئېتىبارغا ئېلىنىشى، ئەينى زامان ئەدىبلىرىنىڭ، بولۇپمۇ ئەرشى، فۇتۇ-ھى، خامۇش ئاخۇن يەركەندى ئەسەرلىرى تەتقىقات ئوبيېكتلىرىغا مەركەزلەشتۈرۈلۈشى كېرەك. شۇ چاغدىلا ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ شۇ بىر تارىخىي قاتلىمىنى ئەسلى قىياپىتى بويىچە چۈشىنىش ۋە چۈشەندۈرۈش مۇمكىنلىكى تۇغۇلىدۇ.

2. ئەرشى ياشىغان دەۋرنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى

مەخدۇم ئەزەم XV ئەسىردە سەئىدىيە دۆلىتىگە كەلگەن، ئۇنىڭ تۆت ئوغلى بولغان، ئۇلار: خوجا ئەھمەد كاسانى (خوجا كالان)، خوجا مۇھەممەد ئىمىن (ئىشان-كالان)، خوجا دوستى، خوجا ئىسھاق ۋەلىلەردىن ئىبارەت ئىدى، خوجا ئىسھاق ئابدۇ-كېرىمخان سۇلتان (1562—1592) نىڭ ئىمىنى مۇھەممەد سۇلتان (1592—1610) زامانىدا قەشقەرگە كېلىپ زور ھۆرمەتكە ئۇچرىدى. ئۇنىڭ ئانىسى سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىرى ئىدى. XVII ئەسىرنىڭ 70-يىللىرى ئىسمائىلخان ۋاقتىدا مەخدۇم ئەزەمنىڭ نەۋرىسى خوجا يۈسۈپ ئوغلى ھىدايىتۇللا خوجا بىلەن يەركەنگە كەلدى. خوجا يۈسۈپ خوجا مۇھەممەد ئىمىننىڭ ئوغلى ئىدى. بۇ چاغدا ئىسمائىلخان خوجا ئىسھاقنىڭ ئوغلى خوجا شۇئەبىنىڭ ئوغلى دانىيال خوجىغا مۇخلىس بولغان بولۇپ، خوجا يۈسۈپ دانىيال خوجىنىڭ دادىسى خوجا شۇئەبى بىلەن بىر نەۋرە ئىدى. خوجا يۈسۈپ كەلگەندىن كېيىن ئىسمائىلخان ئۇنى پېشقەدەم كۆرۈپ ئىز-زەتلىدى. بۇ چاغدا دانىيال خوجا ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى خانغا: ئىلگىرى بىزنىڭ ئاتا-بو-ۋىمىزغا قول بەرگەندىڭىز. ئەمدى بىزنى تاشلىۋەتتىڭىز، دەپ ئەرز قىلدى، نەتىجىدە خوجا يۈسۈپ ئوغلى ھىدايىتۇللا خوجا بىلەن يەركەندە تۇرالماي قەشقەرگە كەتتى. تېز ئارىدا مۇرىت ئويلاپ ئاق تاغلىق (ئۇششاقىيە) — قارا تاغلىق (ئىسھاقىيە) كۆرىشىنى كۈچەيتىۋەتتى. يۈسۈپ خوجا قازا تاپقاندىن كېيىن، ھىدايىتۇللا ئافاق خوجا تىبەتكە بېرىپ 5 - دالاي لامادىن ياردەم سورىدى ۋە ئۇنىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن ئىلىغا بېرىپ غالىدان بوشۇقتۇ (1670 - 1697) نىڭ ھەربىي ياردىمىدە 1678 - يىلى سەئىدىيە - يەركەن خانلىقىنى مۇنقەرز قىلىپ، ھاكىمىيەت بېشىغا چىقتى. ئىسمائىلخان ئائىلىسى بىلەن ئىلىغا تۇتقۇن سۈپىتىدە كۆچۈرۈلدى.

ئافاق خوجا دەۋرىدە دىنىي ئەسەبىيلىك كۈچەيتىلىپ، ئۇيغۇر ۋە باشقا خەلق لەرنىڭ ئىلغار مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى كۆپلەپ كۆيىدۈرۈلدى. نۇرغۇن ئاھالە «قارا تاغلىق» دېگەن بەدىنام بىلەن ئۆز ماكانلىرىنى تاشلاپ ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە باشقا ياقىلارغا كۆچۈپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. بۇ ئىشتا ئافاق خوجىنىڭ چوڭ خوتۇنىدىن بولغان ئوغلى خوجا يەھيا مۇھىم رول ئوينىغانىدى. ئافاق خوجا ھەر

يىلى 400 مىڭ تەڭگە تۈلەش بەدىلىگە ئۆز ھاكىمىيىتىنى تۇتۇپ تۇراتتى. ئۇ 1693 - يىلى زەھەرلىنىپ ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ كىچىك خوتۇنى (ئەزىزە) «خېنىم پادىشاھ» ئۆزىدىن بولغان ئوغلى مەھدىنى تەختكە چىقىرىش ئۈچۈن خوجا يەھيانى ئۆلتۈرگۈزدى. ئاخىرى ئۆزىمۇ سۇيىقەست بىلەن جان ئۆزدى. ھاكىمىيەت ئافاق خوجىنىڭ ئوغلى خوجا ئەخمەتنىڭ قولىغا قالدى. بۇ چاغدا غالدان بوشۇقتۇ ئالەمدىن ئۆتكەن بولۇپ، جۇڭغار خانلىقىنىڭ تەختىگە سىمۇن ئارابدان ئولتۇرغانىدى. بۇ پۇرسەتتە باش كۆتۈرگەن ئىسمائىلخاننىڭ ئىنىسى مۇھەممەد ئىسىخان بىلەن ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەشكە مەجبۇر بولغان ئەخمەت خوجا ئىتتىپاقلاشتى. شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەدخان ئۇچىتۇرپاندىن قەشقەرگە كەلدى. سىمۇن ئارابدان ئەۋەتكەن قوشۇن ئەخمەت خوجا (جۇڭگو مەنبەلىرىدە مەخزۇت خوجا، دېيىلگەن) ئائىلىسىنى ئېلىغا ئېلىپ كەتتى. مۇھەممەدخان قېچىپ ئالايدا قىرغىزلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. سىمۇن ئارابدان ئىسماق خوجىنىڭ نەۋرىسى دانىيال خوجىنى يەركەن تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويدى. ئافاق خوجا ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغۇللىرى مەھدى بىلەن ئەخمەت خوجىنىڭ زىددىيىتى كۈچىيىپ كەتتى. بۇ چاغدا مەھدىنىڭ تەكلىپى بىلەن دانىيال خوجا يەركەنگە قايتىپ كەلدى. ئۇ 1677 - يىلى ئۆز ئائىلىسىنى ئېلىپ كەشمىر ئارقىلىق خوجەندكە (ھازىرقى تاجىكىستاننىڭ لېنىئاباد شەھىرىگە) كۆچۈپ كېتىشكە مەجبۇر بولغانىدى.

دانىيال خوجىنىڭ تەختكە چىقىشى توغرىسىدا ئاساسلىق مەنبەلەردىكى كۆز قاراشلاردا بەزى ئوخشىماسلىقلار ساقلانغان. كورۇپۇتكىنىنىڭ «قەشقەرىيە» ناملىق كىتابى بىلەن ئۇنىڭغا ئاساسلانغان بىر قاتار ئەسەرلەردە: «ئافاق خوجا مۇھەممەد خاننى تەختكە چىقارغان ۋە كېيىن جۇڭغارلارنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىغان، ئافاق خوجا ئۆلگەندىن كېيىن مەھدىنىڭ تەكلىپى بىلەن كەلگەن دانىيال خوجا بىلەن ئەخمەت خوجا ئوتتۇرىسىدا جەڭ - جېدەل يۈز بەرگەچكە جۇڭغارلار قوشۇن ئەۋەتىپ، دانىيال خوجا بىلەن ئەخمەت خوجىنى تەڭلا ئېلىغا ئېلىپ كەتكەن. سىمۇن ئارابدان خانلىق تەختىگە چىققاندىن كېيىن دانىيال خوجىنى يەركەنگە ئەۋەتىپ خانلىق تەختىگە ئولتۇرغۇزدى» دېيىلگەن. زۇكۇشۇ (ساگېنىچ تورۇ) «شىنجاڭنىڭ XIX - XVIII ئەسىردىكى جەمئىيەت تارىخى تەتقىقاتى» ناملىق ئەسىرىدەمۇ شۇنداق بايان قىلغان.

دانىيال خوجا يەركەندە تەختكە چىققاندىن باشلاپ تاكى ئىلىدىكى ئەخمەت (مەھمۇت) خوجا ئوغۇللىرى چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ بۇ ھاكىمىيەتنى مۇنقەرز قىلىشىغىچە بولغان يېرىم ئەسىردىن ئارتۇقراق ۋاقىت ئىچىدە دانىيال خوجا (1700 - 1730)، ئابدۇللا خوجا (1730 - 1735)، خوجا ياقۇپ (1736 - 1756) ھاكىمىيەت بېشىدا تۇردى.

دانىيال ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى «ئالتىن شەھەر» خانلىرى بولۇپ تۇرغان مەزگىل ئىچىدە ئېلىپ بېرىلغان سىياسەت ئافاق خوجا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ھۆكۈمرانلىق

قىلغان دەۋردىن پەرقلىنىپلا قالماستىن، يەنە دانىيال خوجا، ئابدۇللا خوجا ۋە خوجا ياقۇپ، خوجا جاھان ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرغان ۋاقىتلاردىكى ئەھۋالدىمۇ كۆرۈنەرلىك پەرقلەر بولغان. دانىيال خوجا، سىۋان ئارابدان ۋە غالىدان سىرىن جۇڭغار خانى بولۇپ تۇرغان، ئۇلار شىمالىي شىنجاڭ، ئوتتۇرا شىنجاڭ ۋە شەرقىي شىنجاڭدا مۇستەھكەم تەسىرگە ئىگە بولغان زاماندا ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەچكە جۇڭغار خانلىقىغا ھەر خىل باجلار (موڭغۇلچە ئالۋاڭ) تۆلەشكە مەجبۇر ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە جازا بېجى (غەيرىي مىللەتنىڭ جازا خەتىرىدىن ئامان قالغانلىقى بېجى) يىلىغا يۈز مىڭ تەڭگىگە يېتەتتى. خوجا ئابدۇللا تەختكە چىققاندا بىر قاتار ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىي ئىلگىرىلەشلەر مەيدانغا كەلدى. بۇ ھەقتە موللا مۇسا سايرامى «بۇ خوجامنىڭ دەۋرىدە تولا ئوبدانلىق بولدى. «سىيەر شېرىفى» [خۇراسانلىق ئالىم مەۋلانا مۇئىننىد - دىنىنىڭ كىتابى] خوجا ئابدۇللاننىڭ تەشەببۇسى بىلەن مۇھەممەت رېھىم تەرىپىدىن تۈركىي تىلىغا تەرجىمە قىلىندى» («تارىخىي ھەممىدى»، 132 - بەت) دەپ يازغان. ئۇنىڭدىن كېيىن، خوجا ئابدۇللاننىڭ چوڭ ئوغلى خوجا ياقۇپ يەركەندە خانلىق تەختىگە چىقتى.

3. ئەرشى دەۋرىدىكى مەدەنىي ھايات

خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئەرشى ياشىغان زامان چاغاتاي - تۆمۈرلەڭ ئەۋلاد - لىرى ھاكىمىيىتى ئومۇميۈزلۈك ھالاکەتكە يۈزلەنگەن، بابۇرلەر سۇلالىسى (1526 - 1761) ئۆز قۇدرىتىنى يوقاتقان، ئۇ ئىران شاھى نادىر شەھنىڭ ھۇجۇمىغا (1739 - 1740) دۇچ كەلگەن، سەئىدىيە خانلىقى ئاللىقاچان ئاياغلاشقان، ئوتتۇرا ئاسىيا تۈركىي خانلىقلىرى ئارىسىدىكى جەڭ - جېدەللەر كۈچەيگەن، قارا خانىلاردىن باشلانغان ۋە سالجۇقلار دەۋرىدە ئەۋجىگە كۆتۈرۈلگەن تۈركىي خەلقلەر ھاكىمىيەتچىلىكى ئومۇميۈزلۈك ھالاکەت گىردابىغا يۈز تۇتقان ۋاقىتلار ئىدى. بۇ چاغدا جۇڭغار - ئويرات موڭغۇللىرىنىڭ باتۇر قوزغىلىپىدىن باشلانغان جۇڭغار خانلىقى ئىچكى بىرلىك ۋە سېرىق ئۇيغۇرلاردىن تاكى قۇمۇل، تۇرپان ۋە ئالتىشەھەرگىچە بولغان جايلارغا قاراتقان مىتروپولىيلىك مەۋقىنى كۈچەيتىشتىن بىردىنلا ئىچكى نىزا ۋە ھالاکەت بوھرانىغا يۈزلەنگەن ۋاقىتلار ئىدى. روسىيە بارغانسېرى ئوتتۇرا ئاسىيا - قازاقىستان - دىن ئىبارەت تۈركىي خەلقلەر زېمىنىگە كېڭەيتىش يۈزلىشىگە قەدەم قويغانىدى. چىڭ سۇلالىسى ئەپپۇن ئۇرۇشىنىڭ ئالدىدىكى ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرىگە - كاڭشى، چيەنلۇڭ دەۋرىگە كىرگەن، دۆلەتنى قايتا بىرلەشتۈرۈش كۈنتەرتىپىگە قويۇلغان، قۇمۇل - تۇرپان دىيارى جۇڭغارلار ھۆكمرانلىقىدىن قۇتۇلغان، كاڭشى خان قوشۇن - لىرى بۇ جايلاردا پۇختا بازا تىكىلىگەنىدى.

مۇنداق ئوبيېكت تارىخىي مۇھىت «ئۇيغۇر مىللىتى لاگېرىدىكى پارچىلىنىشنى كۆرسىتىپ تۇراتتى» (ساگېنچ تۇرۇ كىتابى، خەنزۇچە نەشرى 43 - بەت). بۇ ھال

ھەتتا كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئاكا - ئۇكا چوڭ - كىچىك خوجىلار ئوتتۇرىسىدىكى قارىمىش-قارشىلىقتىنمۇ تىپىك گەۋدىلەنگەن ①. بۇ ھال دانيال - خوجا جاھان «ئىككىنچى يەركەن خانلىقى» ياكى «ئالتىن شەھەر خانلىقى» نىڭ تارىخىي ئۆتكۈنچىلىكىنى بەلگىلەپ كەتتى. ياقۇپبەگنىڭ «بەدەۋلەت» ياكى «يەتتىنچە شەھەر خانلىقى» پەقەت ئۇرۇش ئىچىدىلا 10 يىل داۋام قىلالغانلىقىنى ھېسابلىمىغاندا، ئۇنى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بىر قەدەر ئۇزۇن مۇددەت تىنىچ - ئاسايىشلىقتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ئەڭ ئاخىرقى خانلىقلاردىن بىرى دېيىش مۇمكىن.

دانيال خوجا دېگەن نام ئۇلۇغ موغۇل - بابۇرلار سۇلالىسىنىڭ 3 - سۇلتانى ئەكبەر (1556 - 1605) نىڭ مۇرات ۋە مىرزىخاندىن كېيىنكى 3 - ئوغلى دانيال (1605 - يىلى جەڭدە ئۆلگەن) نامى تەسىرىدە قويۇلغان بولۇشى مۇمكىن. خوجا جاھان ئافاق خوجا ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن دانيال خوجا خوجەنىستىكە كەتكەن چاغلاردا خوجا ياقۇپ خوجا جاھان تۇغۇلغانىدى. ئۇنىڭ ئىسمى ئېيتىمىسال ئەكبەرنىڭ ئوغلى دانيالنىڭ ئوغلى سېلىم (جاھانگىر سۇلتان) نىڭ خۇسۇرىي پەرۋىزىدىن كېيىنكى 3 - ئوغلى خۇررەم (شاھى جاھان) نامىنىڭ تەسىرىدە قويۇلغان بولۇشى ئېھتىمال. شاھى جاھان لايىقەتسىز ئاكىلىرى ئورنىغا جاھانگىر سۇلتاندىن كېيىنلا 1627 - يىلىدىن 1658 - يىلىغىچە 30 يىل پادىشاھلىقتا تۇرغانىدى.

تارىخىي مەنبەلەردە خوجا جاھاننى دانيال خوجىنىڭ ئوغلى دېگەن ۋە دانيال خوجىنىڭ نەۋرىسى دېگەن ئىككى خىل قاراش ساقلانغان. كورۇپاتىكىن، ساگېنچ تۇرۇ ئەسەر - لىرىدە خوجا ياقۇپ خوجا جاھان دانيال خوجىنىڭ ئوغلى دېيىلسە، «تارىخىي ھەممىدى» دە خوجا جاھاننى خوجا ئابدۇللاننىڭ ئوغلى دانيال خوجىنىڭ نەۋرىسى دېيىلگەن. مېنىڭچە خوجا جاھان خوجا ئابدۇللاننىڭ ئوغلى بولۇشى ئېھتىمالغا يېقىن. خوجا يەھيانىڭ «خوجا جاھان» نامى ئۇنىڭ خانلىق تەختىگە چىققىنىدىن كېيىن، «ئەرشى» تەخەللۇسى ئۇنىڭ شېئىرىي ئىجادىيىتى مۇناسىۋىتى بىلەن قوللىنىلغان بولۇشى مۇمكىن. خوجا جاھاننىڭ بارىمىتايلىقتا «گۆرۈدە» تۇرغانلىقى ھەققىدە شۇنى ئېيتىش مۇمكىن - كى، ئۇ چاغدا يەكەن خانلىرىنىڭ ئوغلى مۇنداق گۆرۈدە تۇرۇشى شەرت ئىدى. خوجا جاھان ئىلىدا دانيال خوجىنىڭ شاھزادىسى سۈپىتىدە تۇرغانىمۇ ياكى ئابدۇللا خوجى - نىڭ شاھزادىسى ئۈستىدە تۇرغانمۇ، بۇمۇ ئېنىق ئەمەس.

موللا مۇسا سايرامىنىڭ كۆرسىتىشىچە، خوجا ئابدۇللا ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى خوجا ياقۇپ (خوجا جاھان) پايتەخت يەركەندە خان بولۇپ، خوتەنگە ئۇنىڭ ئىسمى ئەبدۇللا خوجا، قەشقەرگە يەنە بىر ئىسمى يۈسۈپ خوجا، ئاقسۇغا خامۇش خوجا (بەزى مەنبەلەردە نىزامىدىن خامۇش خوجا دېيىلگەن) ھاكىملىق قىلغان. كورۇپاتىكىننىڭ كۆرسىتىشىچە، «دانيال خوجا ئۆلۈپ، ئۇنىڭ تۆت ئوغلى

① ساگېنچ تۇرۇ: «شىنجاڭنىڭ XIX - XVII ئەسىردىكى جەمئىيەت تارىخى» خەنزۇچە

تۆت شەھەرگە خان بولدى. يۇنۇس خوجا دېگەن ئوغلى خوتەنگە خان بولدى ①» دېيىلگەن. ئۇ قالغان ئۈچ ئوغۇلنىڭ ئىسمىنى كۆرسەتمەي، «يۇنۇس خوجىنىڭ پادىشاخان ۋە جاھان خوجا دېگەن ئىككى ئوغلى بار ئىدى ②» دەپ «جاھان خوجا»، «خوجا جاھان» ناملىرىنى مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەخمەت (مخمت) خوجىنىڭ ئىككى ئوغلى چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ كىچىكىنىڭ ئىسمىمۇ خەنزۇچە مەنبەلەردە «霍集占» دەپ يېزىلغان بولۇپ، ئۇ ھەقتە ئۇيغۇر مەنبەلىرىدە دېيەرلىك تىلغا ئېلىنمىغان. «خوجىزەن» دېگەن ئىپتىدائىي بەزىدە خان خوجا، بەزىدە خوجا خان، خوجا جاھان دەپ تەرجىمە قىلىنىپ، بۇ ئىسمىنى ۋارىيانتلاشتۇرۇۋەتتى. مەلۇمكى «خوجىزەن» ئۆزىنى «باتۇرخان» دەپ ئېلان قىلغاندەك، بۇرھاندىن خوجا ئۆزىنى «خان خوجا» دەپمۇ ئېلان قىلغانىدى. ئوخشاش ياكى ئوخشىشىپ كېتىدىغان ئىسىملارنىڭ كۆپلەپ تەكرارلىنىشى رېئال مۇھىتتا ئەجەپلىنەرلىك بولمىسىمۇ، مۇنداق رېئال مۇھىت تارىخقا ئايلىنىپ كەتكەندىن كېيىن، بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتقا بىرقەدەر مۇشكۈللۈكلەر كەلتۈرۈشى ئېنىق.

خوجا ياقۇپ - خوجا جاھان ئەرشى يۇقىرى مەلۇمات ئالغان. ئۇنىڭ قەيەرلەردە، كىملىرىدىن، قانداق تەربىيە ئالغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق. ئەمما بىز ئۇنىڭ ئەسەرلىرىگە نەزەر سالساقلا، ئىران ئەپسانىلىرى، يەھۇدى رىۋايەتلىرى، ئەرەب ھېكايىلىرى، يۇنان ھېكەمەتلىرى، شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتى، ئەلىشىر ناۋائى ئەسەرلىرى ۋە تۆت زات توغرىسىدىكى كلاسسىك قاراشلار ھەققىدە يېتەرلىك مەلۇماتقا ئىگە ئىكەنلىكىنى، قەلبى ئىنسانىيەتپەرۋەر ھېس - ئۇيغۇنلار بىلەن تولغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز.

خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئەرشى تەخمىنەن 50 - 51 ياشلارغا كەلگەندە، 1736 - يىلى ھاكىمىيەت بېشىغا چىقتى. ئۇ ھۆكۈمرانلىقتا تۇرغان 20 يىللىق تارىخىي مەزگىلدە «ئالتىن شەھەر» ئۇيغۇر جەمئىيىتى بىرقەدەر تىنچ گۈللىنىش مەزگىلىگە قەدەم قويدى. مۇھەممەت سادىق قەشقەرى بۇ دەۋرنى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا زامانىسىگە ئوخشاتقان. بۇ ھەقتە مۇھەممەت سادىق قەشقەرى:

«مەلىكەت ئىچرە شەھىنشاھ ئەيلەسە جانلارغا جان،
بەلكى جاندىن ئاشۇرۇپ جانلارغا جانان ئەيلەمىش.»

دەپ يازغانىدى. بۇ زاماندا سۇ قۇرۇلۇشى، تېرىقچىلىق ئىشلىرى ياخشىلىنىپلا قالماستىن، يەنە قاتناش، لەنگەر قۇرۇلۇشلىرى ياخشىلانغان. «ئاق مەدرىس» (مەدرىسە ئى خامۇش) بىنا قىلىنغان بۇ دەۋردە ئەرشى، فۇتۇھى، خامۇش ئاخۇن يەركەندى قاتارلىق خان جەمەتى ئەدىبلىرىدىن تاشقىرى، مىرھالىددىن يەركەندى، ئۇلۇغ ئەزەم، نىيازى، قاسىمى، موللا ھاجى، زەينىدىن مۇھەممەد ئىمىن سەدرى قەشقەرى، موللا مۇھەممەد تۆمۈر قەشقەرى، مىر فازىل، مۇھەممەد سىدىق ئارتۇشى، مۇھەممەد سىدىق رۇشىدى، ئۆمەر باقى، رەھىم

① «قەشقەرىيە»، ئۇيغۇرچە نەشرى، 151 - بەت.

② شۇ كىتاب، 154 - بەت.

باقى يەركەندى، شائىر ئاخۇن قاتارلىق ئەدىب ۋە تەرجىمىشۇناسلارنىڭ ياشىغانلىقى مەلۇم. مۇھەممەد ئىمىن خوجام قولى خىرقىتى، مۇھەممەد ئابدۇللا خاراباتى، مۇھەممەد سىدىق زەلىلى قاتارلىق ئەدىبلەرنىڭ ئاخىرقى ھاياتى دانىيال خوجا دەۋرىگىچە يېتىپ كەلگەن. نەۋبەتى ۋە موللا ئەلەم شەھىيارى خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئەرشى زامانىدا ئۆز ئىجادىيىتىنى داۋاملاشتۇرغان. ئەمما بۇ مۇئەللىپلەرنىڭ ئۆز ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت بىزگە مەلۇم ئەمەس.

بۇ زاماندا روياپقا چىققان مەشھۇر ئەسەر جۈملىسىگە تۆۋەندىكىلەرنى كىرگۈزۈش مۇمكىن: موللا خامۇش يەركەندى «شاھنامەنى تۈركى» نامىدا «شاھنامە» داستانىنى ئۇيغۇرچە نەسىرلەشتۈرۈپ چىققان؛ مۇھەممەد تۆمۈر قەشقەرى «كەلىلە ۋە دېمىنە» نى «ئاسار ئىمامىيە» نامىدا شېئىرىي ھېكمەت دۇردانىلىرى بىلەن بېزەپ قايتا ئىشلەپ تەرجىمە قىلىپ چىققان؛ مەرفازىل مەرخاننىڭ «تارىخىي خاۋەند شاھ» ناملىق كىتابىنى، مۇھەممەد سىدىق رۇشىدى «قابۇسنامە» نى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ چىققان. بۇنىڭدىن باشقا «تەزكىرەنى بۇغراخان»، «تەزكىرەنى ئارسلانجان»، «تەزكىرەنى تۆت ئىمام زەبەئۇللا» قاتارلىق تەزكىرەنامىلەر، «دۇرۇل - ئەخبار» (زەينىدىن مۇھەممەد ئىمىن سەدرى قەشقەرنىڭ)، «ئىسلامنامە» (شائىر ئاخۇننىڭ)، «تارىخىي كاشىغەر» قاتارلىق يىرىك ئەسەرلەر ۋە كۆپلىگەن شېئىرىي دىۋانلار مەيدانغا كەلگەن. مۇھەممەد سەدىق قەشقەرى قاتارلىق كۆپلىگەن ئىلغار ئەدىبلەر شۇ دەۋر تەسىرىدە ئۆسۈپ ئۇلغا يانغان.

4. ئەرشىنىڭ پاجىئەلىك ئۆلۈمى

خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئەرشى جۇڭغار خانى غالىدان سىرىدىن ئۆلگەندىن كېيىن تامامەن مۇستەقىل بولۇۋالدى. بۇ ئىش خوجا يەھيانىڭ ئىسمى خوجا يۈسۈپنىڭ ئىلىغا ئولپان تۆلىگىلى چىقىپ، ھىيلە بىلەن ئۇ يەردىكى بارىستا ياشاۋاتقان قۇتۇلدۇرۇپ مۇزاتىن ئۆتۈشى بىلەن تەڭلا باشلانغان. نەتىجىدە بۇ يەردىكى جۇڭغار باج ئەسەلدارلىرى قىرىپ تاشلانغانىدى.

ئامۇر سانا ئۇچتۇرپان بېگى خوجەسىنىڭ مەسلىھەتى بىلەن ئالتىشەھەرنى قايتا قولغا ئېلىش ئۈچۈن، ئىلىدا تۇغۇلغان ئافساق خوجا نەۋرىلىرى (ئەخمەت - مەخسۇت خوجا ئوغۇللىرى) بۇرھانىدىن خوجا بىلەن خوجاخانىنى تۇتۇۋىدىن بوشىتىپ، جۇڭغار قوشۇنلىرىغا يول باشلىغۇچى قىلىپ جەنۇبىي شىمىنجاڭغا قوشۇن ئەۋەتىدۇ. قەشقەر ھاكىمى خوجا يۈسۈپ ئاغرىپ قالغانچە ئوغلى خوجا سىدىق باشچىلىقىدا قوشۇن ئەۋەتىدۇ. لېكىن قوشۇندىكى قىرغىزلارنىڭ يۈز ئۆرۈشى، ئاتاقلىق خوجىلارغا بولغان خۇراپىي ئېتىقاد تۈپەيلى قوشۇن پارچىلىنىپ كېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇرھانىدىن خوجا ئۆز تەرىپىگە ئۆتكەن قىرغىز سەركەردىلەردىن قوباتنى قەشقەرگە ھاكىم قىلىپ قويۇپ، پايتەخت يەركەن شەھىرىنى قامال قىلىدى. بۇرھانىدىن خوجا جاھان

ئەرشىنىڭ ئالدىغا ئادەم كىرگۈزۈپ سۆھبەتلىشىش باھانىسىدە يەركەن خانلىقىنىڭ ئىشىك ئاغىسى نىياز بىلەن ئوشۇر غازى بەگنى سېتىۋالدى. غازى بەگ پىدائىي قىسىملار گارنىزونىنىڭ باشلىقى ئىدى. ئۇلار باشلىغان 40 مىڭ كىشىلىك قوشۇن شەھەر سىرتىغا چىققاندا ئالدىنقى قوشۇن بۇرھانىدىن خوجىنىڭ ئازغىنا كىشىلىك ئارىلاشما قوشۇنىدىن قاچقان بولۇپ، ئاساسىي قوشۇننى پاتىپاراق قىلۋەتتى. نەتىجىدە يەركەن بۇرھانىدىن خوجىنىڭ قولىغا ئۆتتى. خوجا ياقۇپ خوجا جاھان ئەرشى ئۆز خەلقىگە ئىشىنەتتى. خەلق ئەرشىگە بولغان مېھرىبانلىقى ① تۈپەيلى شۇنچە پىداكارلىققا كەلگەن بولسىمۇ، ئىلاجىسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانىدى. ئەرشى كېچىدە شەھەردىن چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇنى قۇبات مىرزا لەشكەرلىرىگە تۇتقۇ-زۇپ كېلىپ پۈتۈن ئائىلىسى بىلەن ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرۈپ تاشلىدى. بۇ قېتىمقى قانلىق قىرغىنچىلىقتا ئەرشىنىڭ ئوغلى، لىرىك شائىر فۇتۇھى قەتلى قىلىنغانىدى. بۇ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدىكى غايەت زور پاجىئە ئىدى. بۇنى چەت ئەل تارىخچىلىرى ئافاق خوجا ئەۋلادلىرى ئېلىپ بارغان ئۈچ چوڭ قانلىق پاجىئەنىڭ بىرى، دەپ قارايتتى. بۇلار: ئافاق خوجا ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسى بىرۋاسىتە ئېلىپ بارغان 1678 - 1679 - يىللىرىدىكى قانلىق قىرغىنچىلىق؛ بۇرھانىدىن خوجا ئېلىپ بارغان 1755 - يىلقى قىرغىنچىلىق؛ بۇرھانىدىن خوجىنىڭ نەۋرىسى باشاۋىدىن خوجىنىڭ ئوغلى ۋەلىخان تۆرە (1821 - 1865) 1857 - يىلى (شەنخەننىڭ 7 - يىلى) تۆت جاينى كالىلا مۇنارىسى تىكلىگەن قانلىق قىرغىنچىلىقتىن ئىبارەت.

خوجا جاھان ئەرشىنىڭ ئۆلۈمى ھەققىدە موللا مۇسا سايرامى «ئىككى تىلىق قەلەم ۋە ئەقىل ئاجىزلىق قىلىدۇ» ① دېسە، مۇھەممەد سادىق قەشقەرى: «سادىقا، شەھىنشەھى ئەرشىغە يەتمىش جەبىر كۆپ، ئۆز كۆڭۈل دۇنيا ئېلىدىن، بولما ھەرگىز ئاشنا.» دەپ پەرياد چەكتى.

مۇھەممەد سادىق قەشقەرى خوجا جاھان ئەرشى بىلەن بۇرھانىدىن خوجىغا ئېنىق پوزىتسىيە بىلىدۈرگەن. ئۇ ئافاق خوجا بىلەن بۇرھانىدىن خوجىنى پاش قىلىپ مۇنداق يازغانىدى:

«كى نىسبەت بابىدا يوقتۇر بۇ خۇنخار،
كى مەن ئەۋلادى دەپ كافىرغەدۇر يار.»
«تائەتى ئانىڭ ئوغۇرلۇق ھەم قاراچىلىق ھۈنەر،
ھەم ھارامخورلۇق فەزىلەت مۇخلىس سۇلتانىغا.
ئاشىناسى دۇشمىنىدۇر، مېھرىبانى قاتىلى،
ھەممەنى تاراج ئېتىپ، زەخمەت بېرۇر سۇلتانىغا.
ھېچ قەۋمى سادىقا، ئۇشبۇ سىغىتلىك بارمىدۇر،

① «قەشقەرىيە»، 158 - بەتكە قارالسۇن.

② «تارىخىي ھەممىدى»، 138 - بەت.

دېۋە، ھايۋان ئارنىپتەر، بۇ شۇمىنىڭكى ھەركارىغا. «خوجامدا رەھ-م - شەققەت يوق، بۇنىڭدەك خارۇ زىللەتكە، بۇلارنىڭ ئىنتىقامىن ئالغۇسى ئول قادىرۇ جەبار.» دەپ خىتاب قىلغان. بۇ ئىنتىقام بۇگۈنكى تارىخنىڭ مەسخىرىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ۋەھالەنكى، بۇ مەسخىرە ھازىرغىچە تېخى رويابقا چىقمىغانىدى. بۇرھانىدىن خوجا ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن ئۆز ئىنىسىنىڭ دەۋىتى بىلەن چوڭ - كىچىك خوجىلار توپىلىڭىنى كۆتۈردى. بۇ چاغدا ئامۇرسانامۇ چىڭ سۇلالىسىگە قارشى ئىسيان كۆتۈرگەنىدى. چىڭ سۇلالىسى گېنېرالى چاۋخۇي باشلىغان قوشۇن ئامۇر سانا ئىسيانى بېسىقتۇرغاندىن كېيىن، ئامۇرسانا سېبىرىيىگە قاچتى. ئارقىدىنلا چوڭ - كىچىك خوجىلار توپىلىڭىنى تىنچىتىش كۈرىشى ئېلىپ بېرىلدى. بۇرھانىدىن خوجا بەدەخشاندا ئۈچ ئوغلى بىلەن ئۆلدى. ئۇنىڭ بىر ئوغلى خوجا سالىھ (خوجا سامساق) ئەندىجانغا قېچىپ كەتتى. كىچىك خوجا بەدەخشان سۇلتانى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈپ چىڭ قوشۇنلىرىغا تاپشۇرۇلدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئالتىن شەھەردە 40 مىڭ چېرىك دائىمىي قوشۇن سۇپىتىدە تۇرغۇزۇلدىغان بولدى.

5. ئەرشى شېئىرىيەتنىڭ ئاساسىي تېماتىكىسى ۋە بەدىئىي باھالاشى

«بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 21 - ساندا ئېلان قىلىنغان ئەرشى شېئىرلىرى ئەرشىنىڭ ئىنسانپەرۋەر، تەرەققىپەرۋەر، ۋەتەنپەرۋەر، ئىلىمپەرۋەر قاراشلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئىدىيىۋى مەنبەلىرىنى، ئەرشىنىڭ شېئىرىي ماھارىتىنى تەتقىق قىلىدىغان ئاساسلىق تارىخىي ھۇججەت.

ئەرشىنىڭ ئەلىشىر نەۋائىغا بولغان مۇناسىۋىتىدىن ئۇنىڭ دۇنيا ۋە كىشىلىك قاراش جەھەتتىكى ئىدىيىۋى مەنبەلىرىنى ئاساسەن ئەلىشىر نەۋائىغا ئوخشىشىپ كېتىدۇ، دېيىش مۇمكىن. ئۇ مۇنداق يازىدۇ:

«نېتەي جەننەتتە بولسا يۈز تۈمەن ھۇر،
 جەھان باغدا بىر ھۇرلىقا بەس.
 چەك ئەمدى ئەرشىيا، تۇرلۇك نەۋائى،
 نەۋائى سەۋىتىدە چەكسەك نەۋائى بەس.»

ئەرشىنىڭ بۇ ئىككى بېيىتلىق غەزىلىگە كۆپ مەنىلىك قاتلام كۆمۈلگەن. ئۇ ئەر-شىنىڭ رېئال دۇنيا ۋە ئاتالمىش جەننەت بېغى ھەققىدىكى، ئىلاھى ھۇر - پەرى ۋە رېئال ئىنسانىيەت گۈزەللىكى ھەققىدىكى، ھەرقايسى پېشقەدەم ئەدىبلەر ۋە ئەلىشىر نەۋائى ھەققىدىكى قاراشلىرىنى يىغىنچاقلىغان.

ئەرشى ئىنسان ۋە ئۇنىڭ رېئال ھاياتتىكى بەخت - سائادىتى مەسىلىسىنى ئۆز شېئىرىيەتنىڭ غايىۋى تېماتىكىسى قىلغان. ئۇ مۇنداق يازىدۇ:
 «ئالەم ئىچرە تۆت بازىرى ئەناسىرنى كېزىپ،
 بار خەلايىقى گەۋھەردەك بىر جىلايى تاپمادىم.»

شائىر خۇددى نەۋائىدەك خەلقنى ئالەمدىكى تۆت زاتتىن ھاسىل بولغان بارلىق شەيئىلەر ئىچىدىكى ئەڭ جىلۋىلىك گەۋھەردەپ ئۇلۇغلايدۇ. ئۇ يەنە رېئال دۇنيانى خەلق بىلەن باغلاپ، خەلقنى رېئال دۇنيانىڭ ئەڭ ئالىي مەقسىتى قىلىپ مۇنداق يازىدۇ:

«نەسىبىم گەر ئەمەستۇر گۈلشەنى ۋەسلىڭ تەماشاشاسى،
ئېدۇر باغى ئىرەم دەۋزەخ ماڭا، فىردەۋس ئاتەشگەھ.
كۆزۈم جامى مەيى ۋەسلىڭدىن ئەرەھەرۇرمىلىق كۆرسە،
ئېدۇر كەۋسەر سۈيىن نۇش ئەيلەمەك كۆڭلۈمگە مۇستەكرەھ.»

شائىر خەلق گۈلشەننىڭ ۋەسلىگە مۇيەسسەر بولماقلىقىنى كۆز جامىدا ۋىسال مېھىپى ئىچمەسلىكىنى ئىرەم بېغىنىڭ دوزاخقا، فىردەۋسى ئەلا جەننىتىنىڭ ئاتەشداغىغا ئايلانغانلىقى، كەۋسەر سۈيى ئىچىپ كۆڭلىنى خۇنۇكلەشتۈرمە، دەپ كۆرسىتىدۇ. ئەرشى ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئىنسانلار مۇناسىۋىتىدە ئىنسان بەخت - سائادىتىنى مىزان قىلغان ئىجتىمائىي ئالاقىلەر رىشتىسى دەرىجىسىگىچە كۆتۈرۈپ چىقىتتى. ئۇنىڭچە مەيلى شاھ، مەيلى گادايلار بولسۇن، ھىممەت قىلىپ، ئىنساننى ئۇلۇغلايدىغان بولسىلا، قەترە شەبىزەمدىمۇ ياخشىلىقنى نىشان قىلغان بولاتتى. مۇھەببەت تۈپەيلىدىنلا ئىنسان ھەممىنىڭ تاجى دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلەلەيدۇ. ئۇ مۇنداق يازغان:

«جەھاننىڭ تەختۇ بەختىنى مۇھەببەت فەقىرىگە ساتقاچ،
جەمئى ئەھلى ھىممەت باشغە تاج ئولدىلار ئادەم.
ئەگەر شاھۇ گەدالار فانى بىلسە ئۇشبۇ ئالەمنى،
يۈزىگە لۇتى نىسانىنى قىلغاي قەترەئى شەبەنەم.»

ئەرشى خەلقپەرۋەر ئىدىيىلىرىنى پىداكارلىق دەرىجىسىگە كۆتۈرىدۇ. ئۇنىڭ پۈ-تۈن غېمى خەلق غېمى، ھەتتا بۇ يولدا ھەرقانداق ئازاب - ئوقۇبەت ۋە بالا - قازاغا دۇچ كەلسمۇ ئاڭا رازى ئىكەنلىكىنى مۇنداق يازىدۇ:

«ماڭا بىرگۈشەئى فەقىرەنا بەس،
فەراش ئورنىدا يىرتىق بورىيا بەس.
ئۇلۇس ۋەسلى مەيى نۇشنى تىلەردە،
ماڭا فۇرقەت چاغى خارى بەلابەس.»

ئۇ خەلقنىڭ ئىنسانىي غايىلەرگە مۇيەسسەر بولالمىغانلىقىغا قاتتىق سىقىلىش ھېس قىلىدۇ. ئۇ بۇ ئىدىيىلىرىنى ماجازى ۋاسىتىلەر بىلەن مۇنداق ئىپادىلەيدۇ:

«قان يۇتۇپ شامۇ سەھەرلەئىلى لەبىڭ ئارماندا،
بىر زەمان كىرەكلىرىم شاخىدا مەرجان كەم ئەمەس.
ئالەم ئارا قامەتنىڭ پۈن سەرۋى بولماي جىلۋەگەر،
بوستانلار بوستان، ئالەم ماڭا ئالەم ئەمەس.»

ئەرشى خەلقنى ئويغىتىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشەنگەن. ئۇ مۇنداق يازىدۇ:

«نەچچە سەنئەتلەر كۆرۈپ نەزمىم ئارا ھەركۈن بۆلەك،
 ھېكمەتى يۇنانمۇ بۇيا، تەبىئى ئىرانمۇ دەيسن.
 ئەرشىنى قۇشلار تىلى بىرلە بۇ يەكلىغ سايرىغاچ،
 بۇلبۇلى نالانمۇ يا، مۇرغى خۇش ئەلھانمۇ دەيسن.»
 «نەۋائى گەرچە نەۋا تاپمايىن ئۆلۈپ سىزدىن،
 كېلىڭكى، ئەمدى سىز ئەرشى ھەۋاغە باقىڭ.»
 «نەغمەئى قەقنۇس ئىكە تەڭ ئولسە ئەۋازى جەرەس،
 سۈرە ئىسرافىل ئىكە ئاھىم ئېرۇر گەر ھەمىنەفەس.
 تۇتتىمى تەبىئىگە بولسە ئاشيان زەررىدىن قەفەس،
 نالەئى بۇلبۇلغە ھەمدەم بولسە كۆڭلۈم ئەيب ئەمەس.»

ئەرشى ئۆزىنىڭ ئىنسانپەرۋەر قاراشلىرىنى ئەينى زامان ئىلىم ئەھلىلىرىنى قەدىر-
 لەش ۋە زاھىد موللارنى قارىلاش بىلەن بىرلەشتۈرگەن. ئۇ:
 «نەچچە يارۇ دانىش ئەھلىغە بار ئېردى ئۆلغەتم،
 كۆز ئاچىپ يۇمغۇنچە ئايرىلغاچ ئاشىپتۇر ھەيرەتم.»
 دەپ ئىلىم ئەھلىنى سېغىنسا،

«مېنى ئۇچراتماغىل ئول زاھىدى تەررار زەھىرىگە،
 گۆڭۈل ئەھلىن بەلايى ناگەھاندىن ئاسراغىل يارەب.»
 دەپ، زاھىد ئوغرىلارنىڭ تۇيۇقسىز زەربىسىدىن پۈتۈن تەپەككۈر ئەھلىنى ئاس-
 راشنى تەلەپ قىلدۇ. ئۇ يەنە:

«زاھىدا فىردەۋس ئارا جەبرىڭ تەماشاسىن نېتەي،
 كۈلبەم ئىچرە گەر خەيالى ھۇسنى جانان بولماسا.»

دەپ زاھىدلىق تەشەببۇسلىرىنى مازاق قىلدۇ.

ئەرشى ئىشقى شېئىرىيەتتە رېئال ئىنسان گۈزەللىكلىرىنى كۈيىلەپ، شېئىرىي
 بالاغەتنىڭ مەجازى ۋە تەسۋىرىي ئۇلگىسىنى تىكلەيدۇ، ئۇنىڭ مۇھىم مىساللىرى سۈپە-
 تىدە تۆۋەندىكى نەزم مىسرالىرىنى كۆزىتىش كۇپايە:
 «جىلئۇگەر بولدى ماڭا بىر كەنزەكى نازۇككىنە،
 كاكۈلى ھەريان ساچىلغان قاپقارا كۆزلۈككىنە.»

.....

نەمچە نارەنجى قىزىل كۆڭلەك، باشىدا قەرقارا،
 سۈمبۇلى باشىدىن ئۆرۈلگەن، تالچىبىق بۆركلۈككىنە.
 ئەرشى ياشلار ۋەسغىدە ياشلىقلىقنى قويمايىن،
 لا ۋەبالىقتىن دېدىڭ سۆزلەر، بول ئەمدى شۈككىنە.»

يەنە:

«ئويناشىپ تۇرغان كۆز ئۆزرە ئىككى قاشىڭ ياراشۇر،
 ياراشىپ بەلكى ئىكەۋ ئۆلتۈرگەلى جان تالاشۇر.»

غەمزە كافر كۆزلەرنىڭنى نەقد تاراجى ئۇچۇن،
سەبەقتە ئەيلەرگە ئىكەۋلەن بىر - بىرىنى ماراشۇر»

يەنە:

«كۆز فىداسى قىلغالى كۆڭلۈم قىلۇر جان بىرلە بەھسى،
دىن قىلۇر تاراج ئالۇرغە بەلكى ئىمان بىرلە بەھسى.
زۇلفى ئۆلتۈرمەككە يۈز، تىرگۈزگەلى قىلمىش جەدەل،
چۈن قىلۇر يەلدا تۈنى خۇرشىدى تابان بىرلە بەھسى.»

يەنە:

«قايدا ئۆز يارىمغا ئوخشار، بولسا گەر يۈزىڭ پەرى،
ئول ئېرۇر خۇرشىدى تابان، ئۆزگىلەردۇر ئەختەرى.»
ئەرشىنىڭ شېئىرىي قەلىمى ئاستىدا گۈزەل ئۇيغۇر قىز - جۇگانلىرىنىڭ ساھىب
جامال رەڭكى - روھى، مىللىي كىيىنىشى، كاكۇل ۋە چاچلىرى رەڭدار كۆرۈنۈش ھا -
سىل قىلىپلا قالماي، سېھرىلىك ھەرىكەت تۈسىنى ئالغان ئۇ قىزلارنىڭ ئىككى قېشىنى
جان ئېلىش ۋە بولاڭچىلىق قىلىش ئۇچۇن ئۆزئارا ماربلىشىپ تۇرغان ئىككى قاراڭچىغا
ئوخشاتسا، قىزلارنىڭ كۆزىنى كۆرگەن يىگىتنىڭ كۆڭۈل بىلەن جان، دىن بىلەن
ئىماندەك بىر پۈتۈنلۈكتىكى روھىيەتمۇ زىددىيەتكە تولغانلىقىنى، قىزلارنىڭ چېچى
بولسا، قىشنىڭ ئەڭ ئۇزۇن ۋە قاراڭغۇ كېچىسىدىكى قاراڭغۇلۇقنىڭ قۇياش بىلەن
بەسلەشكىندەك، قىزنىڭ نىگارى بىلەن تالاشتا تۇرۇۋاتقانلىقىغا تەققاس قىلدۇ.
ئەرشى ئەلىشىر نەۋائىنى ئۇستاز بىلىگەن، ئۇنىڭ نامىنى كۆپلەپ تىلغا ئالغان
ئۇ ئەلىشىر نەۋائىنىڭ كلاسسىك شەرق شېئىرىيىتى مۇنبىرىدە زىلزىلە پەيدا قىلغان
ۋە «چاھار دىۋان» نىڭ «نەۋادىرۇش شەباب» دىۋانىغا كىرگۈزۈلگەن «سەھەر خاۋەر
شەھى» ناملىق غەزىلىگە نەزىرە يازدى. ئەلىشىر نەۋائىنىڭ بۇ شېئىرىنىڭ بەزى مىسرالىرى
مۇنداق يېزىلغانىدى:

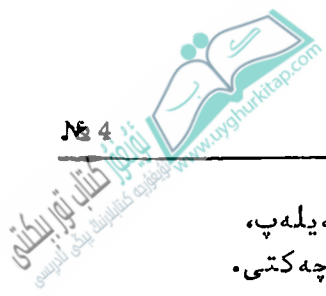
«سەھەر خاۋەر شەھى چەرخ ئۆزۈركىم خەيلۇ ھەشەم چەكتى،
شۇئائى خەت بىلە كوهسار ئۆزە ئالتۇن قەلەم چەكتى.
قەزا فەرراشى چەكتى سۇبھىنىڭ سىمىن سۇپۇرگۈسىن،
مۇزەھەب پەرلەرىن ئانداكى تاۋۇسى ھەرەم چەكتى.»

.....

نەۋائى شايدە ئول رەھرەۋگە بۇ مەقسەد نەسىب ئولغاي،
كىم ئول دەشتى فەنا قەتئە ئېتىقەلى يىللەر رەقەم چەكتى.①
بۇنى ئەرشى مۇنداق يازدى:

«سەھەر خۇرشىدى شاھى تاغ ئۆزە زەررىن ئەلەم چەكتى،
داغى پەرتەۋ ساچىپ گەردۇن ئاراتۇرلۇك رەقەم چەكتى.
فەنا فەرراشى ئەيلەپ سۇبھىنىڭ سىمىن پەرۇ بالىن،
مۇرەسسە تارى مىزگانىنى جارۇبى ھەرەم چەكتى.»

① ئەسەرلەر، 2-توم، 344-بەت.

كى ۋائىز كەئىبەدە ھەردەم سەمەد زىكرىن بەيان ئەيلەپ،
بەرەھمەن دەيرى تەختى ئۈزرە ئەسرارى سەنەم چەكتى.
.....

دىيارى نەزم ئارا شەھلىغ نەۋائى گەرچە كۆپ سۈردى،
گەدا ئەرشىمۇ ھەم سۆز مۇلكىدە يىللار قەدەم چەكتى.»
ئەرشى ئۆزىنىڭ:

«خۇسرەۋۇ فەرھادۇ مەجنۇن باش كۆتەرمەس روزى ھەشر،
بۇ جەھاندا چۈنكى ئىشقىم شەئىنە ئەلۋاننى كۆرۈپ.
.....

بىنەۋا ئەرشى تىلەر رۇھى نەۋائىدىن فۇتۇھ،
مۇرغىزارى نەزم ئارا مۇرغى خۇش ئەلھاننى كۆرۈپ.»

دېگەن شېئىرىنىمۇ نەۋائى تەسىرىدە يازغان، ئۇنىڭ شېئىرلىرى ئارىسىدىن سەئىدى
غەزەللىرىنىڭ بەزى ئىلھامبەخىش تەسىرىنى ئۇچرىتىش مۇمكىن.
ئەرشى كۆك چاي، چىنە ھەققىدىكى نەزملىرىدە كۈچلۈك خەلقلەر دوستلۇقى
ئىدىيىلىرىنى كۆيلىدى. ئۇ:

«تۇر فە سۇنمى ئىلاھىدۇر، كۆك چاي،

تەبىئىنىڭ جىلۋەگاھىدۇر كۆك چاي.
چىقتى چىن شەھرىدىن چىنى بىرلە،
چىن ئىلىنىڭ گۇۋاھىدۇر كۆك چاي.
ھېچ رۇيى زېمىندا يوق بۇ گىياھ،
دارۇلار پادىشاھىدۇر كۆك چاي.»

دېگەن شېئىرى بىلەن، ئۆزىنىڭ:

«ئول كىمىسەكىم يار ئاڭا چىنىدۇر،
يوق چىنىكى بىر نىگار ماچىنىدۇر.
گۈلشەن ئارا بەزم ئېتەرگە ئول ئەيلەسە ئەزم،
مەرغۇب ماڭا چايى بىلە چىنىدۇر.»

دېگەن رۇبائىسىدا چىنىدىن چىققان چىنە بىلە چايدىن بەھرىمەن بولمايدىغان
ماچىنلىق يوق. ئۇ ھەتتا مەشرەپلەرنىڭ مۇھىم مەزمۇنىغا سىڭگەن دېگەننى تەكىتلەيدۇ.
ئەرشى كۆپلىگەن شېئىرلىرىدا ئەينى زامان روھىيىتىدىكى غەم - ئەندىشىنى، ئا-
لەمنىڭ ۋاپاسزلىقىنى تىلغا ئالغان.

«ئەي كۆڭۈل دەۋران غەمىدىن سۆزدىمە، خۇنابە يۇت،
ئاندىن ئەيلە غۇنچىدەك كۆڭلۈڭگە ئەيلە لاپەمۇت.»
«ۋەفاسىزدۇر جەھان، بىھۇدە ئەرشى بولماغىل خۇرسەند،
نەچە كام ئەھلىدىن ئارتۇق ئۆزۈڭنى كامران كۆرگەچ.»

«قارا بەھىمەل ئەمەس، غەم شامىدىن كەيدى كۈلەھ باشم،
كى فۇرقەت تۇنلەرى جانا فراقىڭ ئىچرە يولداشم.
غەمىڭ چەكمەكتە فۇرقەت تۇنلەردۇر بۇم مۇڭداشم،
بولۇپ دەريايى سىل ئاقسە كۆزۈمدىن يۈزسارى ياشم،
ئەجەب ئېرمەس كۆڭۈل كۆپ زەخمىدىن قان بىرلە تولغاندۇر.»

«بۇ ئالەم جامىدۇر بىر زەھرى قاتىل،
ھەزەر قىل گەر ئېرۇرسەن مەردى ئاقىل.»
«سىتەمگەر بىمۇرۇۋەت چەرخى كەجرەفتار بۇ ئالەم،
ئانىڭدا زەررەئى مېھرۇ ۋەفا يوق، ئەي بەنى ئادەم.
قانى ئىسكەندەرۇ دارا، قانى جەمەشمىد، ئەفرىدۇن،
نەسب ئەتمەي ئۇلارغە تەختىدە ئىچمەككە جامۇجەم.»
ئەرشى ئۈمىدسىزلىككە بېرىلمەيدى. ئۇ بىر غەزىلىدە تولىمۇ مەنىلىك قىلىپ ئەتى
راپتا دار كانارىلىرى ئېسىلىپ تۇرسىمۇ، گۈلنىڭ ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ ئېچىلغىنى
تۈزۈك، ئەرشىمۇ سەھىپىلىرىدە شېئىرىيەت گۈلىنى ئېچىلدۇردۇ، دەپ مۇنداق
يازىدۇ:

«گۈلشەنۇ گۈلبەرگۈ ساقى، سايەئى بەرگى كەدۇ،
بىل غەنىيەت گەر ئېرۇر ئەتراپىدا كەنارلەر.
گوپىيا يەر ئۆزەرە گۈللار كۆرسەتۈر فەسلى رەبىئ،
سەفەسەدە ئەرشى ئاچىلدۇرمىش گۈلى ئەشئارلەر.»
ئۇ خۇددى ئۆز نەزمىسىدە ئېيتقانداك:
«يەر يۈزىنى لالە - زار ئەتكەي تۆكۈلگەن قانىمىز،
بارچە يارى مۇتتەقىدەر كۈيلىگەي ئارمانىمىز.»
دېگەن ئىشەنچ بىلەن ئالەمدىن ۋىدالاشتى.

6. ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئىنسانپەرۋەر يۆنىلىشكە ۋارىسلىق قىلىش بويىچە

ئېلىمىپ بېرىلغان كۈرەش

بىز ئەرشى ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرىنىڭ بەدىئىي ئىجادىيىتىنى ئەلىشىر نەۋائى ۋە
سەئىدىيە دەۋرى ئىلغار ئەدىبلىرىگە قىلىنغان ئىجادىي ۋارىسلىق دېيىشكە قانداق ھەق-
لىق بولساق، ئابدۇرېھىم نىزارى ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرىنىڭ بەدىئىي ئىجادىيىتىنى ئەرشى
ۋە كىلىلىكىدىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئىلغار يۆنىلىشكە قىلىنغان ۋارىسلىق دېيىشكە
شۇنداق ھەقىقىمىز. بۇنداق ئىزچىل ۋارىسلىق ھەممىدىن ئىلگىرى ئافاق خوجا ۋە ئۇنىڭ
ئەۋلادلىرى ئېلىپ بارغان ئىشانچىلىق ئەسەبىيلىكلىرى ۋە ئوچۇق ياكى يوشۇرۇن سۈيى-
قەستلىرىگە قارشى كۈرەش بىلەن بىۋاسىتە تۇتىشىپ كەتكەندى.

بۇرھاندىن خوجىنىڭ خوجا سالىھ (سامساق خوجا) ناملىق ئوغلى ئەندىجان تەرەپكە

قاچقاندىن كېيىن تاكى مىرئەخمەت شەيخنىڭ ئابدۇرېھىم ئەلەم ئاخۇنۇم ناملىق ئوغلى ئاتۇشقا كىرىپ كۆتۈرگەن ئىسيانى بېسىقتۇرۇلغۇچە بولغان بىر ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتا سامساق خوجىنىڭ يۈسۈپ خوجا (؟ - 1836) جاھانگىر خوجا (1790 - 1828)، باھاۋىدىن خوجا (1793 - 1825) دىن ئىبارەت ئۈچ ئوغلىدىن جاھانگىر خوجىنىڭ ۋە يۈسۈپ خوجىنىڭ ئوغلى ۋەلىخان تۆرە ۋە ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىنىڭ كۆپ قېتىملىق بېسىپ كىرىشى ۋە خوجىنىڭ ئوغلى ۋەلىخان تۆرە ۋە ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىنىڭ كۆپ قېتىملىق بېسىپ كىرىشى ۋە قەسى يۈز بېرىپ تۇردى. بۇ خىل «خوجىلار ئىسيانلىرى» ئافاق خوجا تۇغى ئاستىدا ئاقتاغلىق خوجىلار ھاكىم مۇتلەقلىقنى تىكلەش غەرىزىدە ئېلىپ بېرىلغان بولۇپ، ئەينى يىللاردىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ گۈللىنىشىگە تەھلىكە سالغانىدى. بۇنىڭ مۇھىملىرى 1826 - يىلىدىكى ۋە 1830 - يىلىدىكى جاھانگىر خوجىنىڭ ئىككى قېتىملىق بېسىپ كىرىشى؛ كاتتا تۆرە (1815 - 1869) بىلەن ۋەلىخان تۆرە (1821 - 1865) باشچىلىقىدىكى (كىچىك خان، تەۋەككۈل خوجا، سابىرخان، ئاق تاجىخان، ئىشانخان تۆرىلەر قاتناشقان) 1847 - يىلىدىكى «7 خوجا توپىلىڭى»؛ 1857 - يىلىدىكى ۋەلىخان تۆرە توپىلىڭى قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

بۇ توپىلاڭلار تۈپەيلى، بولۇپمۇ ۋەلىخان تۆرە ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى باشلىغان توپىلاڭلار تۈپەيلى نەچچە يۈز مىڭ كىشى يۇرتلىرىدىن ئايرىلدى، ھاياتىدىن ئايرىلدى. ۋەلىخان تۆرە 1857 - يىلى (شەننىڭنىڭ 7 - يىلى) قەشقەردە 15 - مايدىن 3 - ئاۋغۇستقىچە جاھانگىر خوجىنىڭ پەرغاندا قالغان يالغۇز ئوغلى بۇزرۇك خوجا (1824 - 1869) نامىدىن پايدىلىنىپ 3 ئاي خان بولغىنىدا، 12 گەز ئېگىزلىكتە تۆت كالا مۇنارىسى ياساتقان. ئۇ قېچىش ۋاقتىدا 37 مىڭ كىشىنى (كورۇپاتكىنىڭ يېزىشىچە 15 مىڭ كىشىنى) تەھدىد بىلەن مەجبۇرلاپ قوقانغا ئېلىپ كەتكەن. چىڭ سۇلالىسى قوشۇنىدىن فاخۇلى قاتارلىقلار ئۇنى قوغلاپ يوقاتقاندا، ئاتۇشتىكى مىرئەخمەت شەيخنىمۇ قەتلى قىلدى. مىرئەخمەت شەيخ ئۈچمىڭ قوراللىق كىشى بىلەن ۋەلىخان تۆرە توپىلىڭىغا قوشۇلغان ۋە ئۇنىڭغا ئۆز قىزىنى نىكاھلاندىرغانىدى^①. بۇندىن تۆت يىل ئۆتۈپ 1861 - يىلى (شەننىڭنىڭ 11 - يىلى) 5 - ئايدا مىرئەخمەت شەيخنىڭ قوقانغا قاچقان ئوغلى ئابدۇرېھىم ئەلەم ئاخۇن 2 يۈز كىشى بىلەن ئاتۇش ئاغۇرا-يونغا كىرىپ، فۇجۇلىنىڭ باشلىغان قوشۇن تەرىپىدىن تىرىك تۇتۇلۇپ ئۆلتۈرۈلدى^②. بۇ خوجىلار توپىلىڭىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قېتىملىق ئىپادىسى سۈپىتىدە تارىخقا كىرگۈزۈلگەن. جاھانگىرخان خوجا توپىلىڭى بىلەن ۋەلىخان تۆرە توپىلىڭى ئالدى - كەينىدە قەشقەردە زۇھۇرىدىن ھېكم بەگ ۋە ئەخمەت ۋاڭ قاتارلىق كىشىلەر ھۆكۈمرانلىق قىلغان بولۇپ، ئابدۇرېھىم نىزارى، نورۇز ئاخۇن زىيائى، تۇردى نازىم غەرىبى، ئىمىر ھۈ-

① ساگىنچ تورۇ: «شىنجاڭنىڭ XVIII - XIX ئەسىردىكى جەمئىيەت تارىخى تەتقىقاتى»، 605-606، 611-623 بەتلەرگە قارالسۇن.

② «چىڭ شىلۇ»، «شەننىڭ 11 - يىلى راپورتامىرى» غا قارالسۇن.

سەيىن سەبۇرى، نىيازى، گۇمناڭ، مۇھەممەد سادىق قەشقەرى قاتارلىق ئالىم - ئەدىب - لەر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى ئىشانچىلىق ئەسەبىيلىكلەردىن قۇتقۇزۇپ قېلىش بىلەن بىللە ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ۋە پۈتكۈل مەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ يېڭى بىر دەۋرىنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن كۈرەش ئېلىپ بېرىشتى. بۇ دەۋردە مەيدانغا كەلگەن ئەسەرلەردە يەنىلا ئىنسانپەرۋەرلىك تېماتىكىسى مەركىزىي ئورۇنغا قويۇلغانىدى.

7. خاتىمە

يۇقىرىدا ئەرشىنىڭ نەسەبى، ياشىغان دەۋرى، ئۇنتۇلغان ھايات - پائالىيەتى، شېئىرىي ئىجادىيەتتىكى ئىنسانپەرۋەر غايىلەر، ئەرشىنىڭ پاجىئەلىك ئۆلۈمى، ئەرشى ۋەكىللىكىدىكى ئىلغار ئىدىيىۋىي يۆنىلىشكە ۋارىسلىق قىلىش بويىچە ئېلىپ بېرىلغان كۈرەشنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى توغرىسىدا توختالدۇق.

ئەرشى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى بىر پۈتۈن دەۋرنىڭ مۇنەۋۋەر ۋەكىلى بولسىمۇ، كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇ ئۇنتۇلۇش گىرۋىكىگە يېقىنلاپ قالغانىدى. ئەرشى مىراسلىرىنىڭ «بۇلاق» مەجمۇئەسىدە ئېلان قىلىنىشى، ئەرشى شېئىرىي مىراسلىرى بىلەن بىللە بىر پۈتۈن ئەرشى زامانىنى قايتا تېپىۋېلىش، «ئىككىنچى يەكەن خانلىقى» («ئالتە شەھەر خانلىقى») تارىخىنى قايتىدىن تېپىۋېلىش خاراكتېرىدىكى مۇھىم ھادىسە بولدى. بىز بۇ ئىش مۇناسىۋىتى بىلەن «بۇلاق» مۇھەررىرلىرىنىڭ كۆرسەتكەن خىزمىتىگە ئاپىرىن ئېيتىمىز. شۇنىڭ بىلەن بىللە فۇتۇھى ۋە باشقا ئۇنتۇلغان ئەدىبلەرنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ تېزىرىك تونۇشتۇرۇلۇشى، ئەدەبىيات تارىخىي ئوقۇتۇشى تەتقىقاتى ۋە نەشرىياتچىلىقىدا بۇ بىر تارىخىي دەۋرنىڭ ئەسلىدە بولۇشقا تېگىشلىك ئورۇنغا قويۇلۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

سەلىرى پىچاققان كىم؟

تۇرسۇن قاھپارى

(سوۋېت ئىتتىپاقى)

ياشىغان ۋە قايسى ھىللەتكە مەنسۇپ ئادەم ئىكەنلىكى توغرىسىدا ئەدەبىياتتا تۈرلۈك - تۈرلۈك كۆزقاراشلار ۋە پىكىرلەر مەۋجۇت. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە نەسىردىن ئەپەندى توغرىسىدا ناھايىتى نۇرغۇن ئەسەرلەر يېزىلدى ۋە ئۇنىڭ لەتپىلىرى دۇنيادىكى نۇرغۇن تىللارغا تەرجىمە قىلىندى. تەكشىلىكلەر ھۆكۈم سۈرگەن كونا جەمئىيەتتە ئەمگەكچى خەلقنىڭ قان - تەرى ھېسابىغا ياشىغۇچى پادىشاھ، بەگ - خانلار، سودىگەرلەر، موللار، ئىشان - قازىلارنىڭ ئاچكۆزلۈكىنى خىلمۇخىل ھىيلە - مېكىرلىرىنى پاش قىلىش ئۈچۈن ساترا ھەم يۇمۇردىن پايدىلانغان. مانا شۇنداق خەلق ئاممىسىنىڭ ئوپتىمىستىك روھىنى، خەلقنىڭ كۈچىنى، ئەقىل - ئىدىيىسىنى ۋە سەزگۈرلۈكىنى نامايىش قىلىدىغان خەلق ساتراسى يازما ئەدەبىيات پەيدا بولغان دەۋرگىچە خەلق فولكلورى ئىچىدە بارلىققا كەلدى ۋە تەرەققىي قىلدى. كېيىنرەك يازما ئەدەبىيات بىلەن بىللە ئۆسۈپ راۋاجلاندى.

خەلق ئارىسىدىن نۇرغۇنلىغان سۆز دانالىرى چىقىپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ دانىشمەنلىكىنى خەلققە قىزىق، چۈشىنىش-

ئۇلۇغ ئۆكتەبىر سوتسىيالىستىك ئىنقىلابىدىن كېيىن ئۇيغۇر ئەدەبىياتى سەھىپىلىرىدە، گېزىت - ژۇرناللاردا، مەكتەپ - لەر ئۈچۈن تەييارلانغان دەرسلىك كىتاب - لاردا، رادىئو پروگراممىلىرىدا «سەلىرى چاققان لەتپىلىرى» دېگەن نام ۋە شۇ نام ئۈستىدە ماقالە ۋە تونۇشتۇرۇشلار كۆپىيىشكە باشلىدى. شۇنىڭدىن بېرى «سەلىرى چاققان زادى كىم؟ ئۇنىڭ نەسىردىن ئەپەندىدىن قانداق ئايرىمىسى بار؟» - دېگەن سوئاللارمۇ پەيدا بولۇشقا باشلىدى. راستىنى ئېيتقاندا، ساترا ۋە كۈلكىلىك لەتپىلەردە بۈگۈنكى دەۋرگىچە بولغان ئەدەبىياتتا «نەسىردىن ئەپەندى» دېگەن بىر ئوبراز مەلۇم ۋە مەشھۇر ئىكەنلىكىنى كۆپچىلىك بىلىپ كەلگەندى. ئەمدىلىكتە بولسا، ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ساتراسىدا «سەلىرى چاققان» دېگەن نام مەيدانغا چىقتى. نەسىردىن ئەپەندى ئۇزۇن ئەسىر - لەردىن تارتىپ جەنۇبىي ئافرىقا، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە يىراق شەرقتە ياشىغۇچى خەلقلەر ئارىسىدا كۈچلۈك ساترا ۋە ئۆت - كۈر يۇمۇرلۇق لەتپىلىرى بىلەن مەشھۇر بولۇپ كەلدى. ئەمما نەسىردىن ئەپەندىنىڭ قاچان تۇغۇلغان، قايسى دۆلەتتە

كۈندىلىك ئادەت قىلىپ ياشاپ كەلگەن خەلق. ئەنە شۇنداق خەلقنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇش ھاياتىغا ماسلاشقان مەشرەپ، تىرىشچانلىق - تىرىشچانلىق، بەزمە ۋە سەيلىلەردە خەلق ئىچىدىن كۆپلەپ ناخشىچى، قىزىق-چى، ماھىر لەتىپىچى، سۆزمەن، قوشاقچى ۋە مەدداھلار يېتىشىپ چىققان. شۇنداق ئادەملەر ئۇيغۇر خەلق ئەدەبىياتى تارىخىدا خىزىنىڭ فولكلورىدا چوڭ ئورۇن ئىگىلەيدۇ. شۇلارنىڭ ئىچىدە تونۇلغانلىرى قەشقەر تەۋەسىدە ئۆتكەن سەلەي چاققان، مەتيار خەلىپىتىم، تۇرپاندا موللا زەيىدىن، غۇل-جىدا ئىمىرخان خوجا ۋە باشقىلارنى كۆر-سىتىشكە بولىدۇ. بۇنىڭدەك خەلق قىزىق-چىلىرىنى ھەر شەھەرنىڭ ھەر بىر مەھەللىسىدىن تېپىش مۇمكىن.

سەلەي چاققان ئۇيغۇر تارىخىدا ھەقىقىي بولۇپ ئۆتكەن تارىخىي شەخس. ئۇيغۇر ئەدەبىياتى خەلق سائىرىسىنىڭ تىپىك ئوبرازى. ئۇ ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ مەشھۇر سائىرىچىسى سۈپىدە تىدە ئۇيغۇر خەلقىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. شۇنىڭدەك سەلەي چاققان ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئىچىدىن چىققان ئاددىي ئادەم ھېسابلىنىپ، ئۆز ۋەتەنىنىڭ، خەلقنىڭ مۇڭ-زارىنى كۈيلىگەن ۋەتەنپەرۋەر قىزىقچى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىجاد قىلغان لەتىپىلىرى خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئۇنتۇلماس ھېكمەتلىك سۆز-لىرىگە ئايلىنىپ كەتكەن.

سەلەي چاققان مەمەت ئوغلى 1790-يىلى قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ توققۇزاق ناھىيەسىگە قاراشلىق ئوپال يېزىسىدا كەمبەغەل ناۋاي ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇنىڭ ئاتىسى مەمەت قەشقەرنىڭ مەشھۇر ھۈنەرۋەنلىرىدە

لىك ئىلىپ بېرىش مەقسىتىدە كۈلكە ۋە يۇمۇرنىڭ يۇقىرى ئۈنۈمىدىن پايدىلاندى. بۇ لەتىپىلەردە قىسقا ھەم ئاددىي، سىيۇ-زىتلىق ۋە قەلەر ئوچۇق ۋە ئىخچام كۆر-سىتىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ئىچىدە ئاسان تارقاپ كەتتى. مانا شۇنداق ئۆتكۈر سائىرىغا ئىگە بولغان لەتىپىلەرنىڭ ئىجاد ئېتىلىشىگە سەۋەب بولغان نەسىرىدىن ئەپەندى ئوبرازى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تۈر-مۇشى ئىچىدىمۇ بېيىپ باردى.

قەدىمىي دەۋرلەردىن تارتىپ دۇنيا فولكلورىدا مەشھۇر بولغان نەسىرىدىن ئەپەندىنى ھەر بىر مىللەت ئۆز مىللەتىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ كۆرسىتىشكە تىرىشتى. لېكىن نۇرغۇن خەلقلەرنىڭ كۆلپىكىتىپ ئىجادى بىلەن ئۆسۈپ تەرەققىي قىلغان نەسىرىدىن دىن ئەپەندى ئوبرازى ئەمگەكچى خەلق-لەرنىڭ بىر پۈتۈن ئىجابىي ئوبرازى بولۇپ قېلىۋەردى.

نەسىرىدىن ئەپەندى لەتىپىلىرى ئۇيغۇر خەلق فولكلورى تارىخىدا خېلى قەدىمدىن تارتىپ مەلۇم بولۇپ كەلدى. ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن چىققان قىزىقچى، ئۇستا گەپچىلەر، لەتىپچىلەر نەسىرىدىن ئەپەندى ئىسمى بىلەن يېڭى-يېڭى ئىجادىي لەتىپىلەرنى كەشىپ قىلىپ، ئۇنى ئومۇمىي خەلق سائىرىسىغا ئايلاندۇردى ۋە نەسىرىدىن ئەپەندى ئوبرازىنى تېخىمۇ گەۋدىلەندۈردى. ئۇيغۇرلار ئىچىدىن چىققان نەسىرىدىن ئەپەندىلەر ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ، قايىناق ھاياتىنىڭ ھەقىقىي ۋەكىللىرى سۈپىتىدە مەيدانغا چىقتى.

ئۇيغۇرلار ئەزەلدىن سەنئەتتە يۇ-قىرى ماھارەتكە ئىگە. تۇرمۇش كەچۈرۈشتە خۇش چاقچاق، ئويۇن - كۈلكىنى ئۆزلىرىگە

تەسىرلىنىدۇ. خۇسۇسەن خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئىچىم، ئاددىي تىلى ئۇنىڭ بىلىم ۋە چۈشەنچە دائىرىسىنى تېخىمۇ كېڭەيتىدۇ. ئۇ تىنماي ئۆگىنىش جەريانىدا خەلقنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرى، بېيىت، تەمسىل ۋە ماقالىلارنى يادقا ئالىدۇ. سەلەي ئۇزاق ئۆتمەي خەلق ئىچىدە «راۋابچى، قىزىق-چى» بولۇپ تونۇلىدۇ. گەپ-سۆزدە ھازىر جاۋابلىقى بىلەن «سەلەي چاققان» نامىغا مۇبەسسەر بولىدۇ.

قەشقەر ھاكىمى زۇھۇرىددىن بەگ-نىڭ ئالۋاڭ-ياساقلىرى خەلق ئۈستىگە ئېغىرچىلىق كەلتۈرىدۇ. مانا شۇ زۇھۇرىددىن بەگ زۇلمىدىن نەپەرەتلىنىگەن سەلەي چاققان خەلق مەيدانىدا تۇرۇپ، ئەمگەكچىلەرنىڭ مۇكىنى كۈيەپ، يېڭى لەتىپىلەر ۋە كەمبەغەللەرنىڭ دىلىغا ئارام بېرىدىغان قوشاقلارنى توقۇيدۇ. مەسلەن:

ئېتىمنى سورىساڭ سەلەي،

قەشقەر بېشى ئوپالدىن.

راۋاب چېلىپ ئوينىغان،

زادى قورقماي ئامبالدىن.

قەشقەردىكى ھېيتكاھىم،

جىمى ئالەمگە داڭ كەتكەن.

راۋابىم تارىدۇر بۇلبۇل،

يەر يۈزىگە چاڭ كەتكەن.

سەلەي چاققان خەلقنىڭ دەردىگە دەر-

مان، بەگ ۋە ئامباللارنىڭ ھىيلە-مىك-

رىگە خەنجەر بولۇپ سانجىلدى. «يول

بىلگەن ئامبالدىن قورقماس»، «بوزەك

ئەتكەننى كوزەك ئەت»، «بىزنى باپلاي-

مىز دېگەننى ئەگرى ساپلايمىز» دەپ

مەيدانغا چىققان.

مانا شۇنىسى خاراكىتىرلىكى، سەلەي

دىن بىرى ئىدى، شۇنداقلا مەمەت داڭلىق راۋابچى، گەپكە ئۈستى قىزىقچى ئادەم ئىدى. ھەر يىلى قەشقەر ئاپتاق خوجا سەيلىسىدە راۋاب چېلىپ، غەزەل ئوقۇي-دىغانلارنىڭ بىرسى بولۇپ، سەلەي كىچىك چېغىدىن راۋاب چالالايدىغان، ئاتىسىنىڭ غەزەلگە قوشۇلۇپ غەزەل ئېيتالايدىغان، تۇغما قابىلىيەتلىك غەزەلخان ئىدى. سەلەي ھەمىشە خەلق داستانلىرى، خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئېيتىلىشىغا زەن قوياتتى. ئاتىسىنىڭ ئېيتقان قىسقا-قىسقا مۇڭلۇق قوشاقلىرىغا ئۆز قەلبىدىن ئورۇن بېرەتتى. سەلەي چاققان ئاتىسىنىڭ ياردىمى ئارقىسىدا قەشقەر ھېيتكاھ مەدرىسىدە ئىككى يىلچە ئوقۇپ بىلىم ئالغان. شۇ جەرياندا ئۇ، ئۇيغۇر ۋە شەرق كلاسسىكىلىرىنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن تونۇشۇپ، ئەرەب تىلىدىن بىرئاز خەۋەردار بولىدۇ. ئەنە شۇ چاغلاردا قوشاق ۋە بېيىتلارنى يېزىشقا كىرىشىدۇ.

سەلەي چاققان 14 - 15 ياشلىرىدىن

تارتىپ خەلق ئىچىدە تونۇلۇشقا باشلىدى.

شۇ يېشىدىن تارتىپ راۋاب چېلىپ، قو-

شاق قېتىپ، خەلقنىڭ كۈي ۋە غەزەللى-

رىنى ئۆز راۋابىدا جارى قىلىشقا باشلىدى.

بۇنى كۆرگەن خەلق ئاممىسى سەلەينى

ماختاپ، ئۇنىڭ نامىنى پۈتۈن قەشقەرگە

يايدى. ئۇ قەشقەرنىڭ كۆپلىگەن يەرلى-

رىنى ساياھەت قىلغاندىن تاشقىرى يە-

كەن، خوتەنگە بېرىپ، ئۇ يەردىكى مەش-

ھۇر خەلق سەنئەتچىلىرى، ساتراچى ۋە

قوشاقچىلارنىڭ ئىجادىيەتلىرى بىلەن تو-

نۇشىدۇ. شۇ ۋاقىتلاردا خەلق ساتراچىسى

ئەخمەتشاھ قارىقاشىنىڭ ئەسەرلىرىنى

خەلق ئاغزىدىن ئاڭلايدۇ ۋە ئۇنىڭدىن

چاققان لەتپىلىرى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتى بىلەن چەمبەرچەس باغلىنىپ كەتكەن. ئۇ مەھەللە ۋە شەخس لەرنىڭ ئولتۇرۇشلىرىدا ئۆتكەن سارايش ۋە يۇقىرى تەبىقىلەرنىڭ قىزىقچىسى ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇنىڭ ئىجاد قىلغان لەتپىلىرى ۋە تەنداشلىرىغا دەرمان بولۇپ، ئەمگەكچىلەرنىڭ سىنىپى قورا-لىغا ئايلاندى. سەلەي چاققان ئوبرازى خەلق تىلىدا ئۇنىڭ سەزگۈرلۈكى ھەم قىزىقچىلىقى بىلەنلا مەشھۇر بولماي، بەلكى جاپاكەش خەلقىمىزنى ياد قىلغۇچى بىر ئوبراز سۈپىتىدە ھەم مەشھۇر. سەلەي چاققان دەسلەپ قەشقەر تەۋەسىگە، كېيىن-رەك پۈتكۈل شىنجاڭغا تونۇلدى. ئۇنىڭ ناھايىتى نۇرغۇن لەتپىلىرى، ھېكمەتلىك سۆزلىرى ۋە قوشاقلىرى خەلق ئىچىدە ساقلانماقتا. سەلەي چاققاننىڭ ئىجادىي ئىشلىرى 1944-يىلىدىن كېيىن قولغا ئېلىندى.

ئۇنىڭ ھاياتى ۋە لەتپىلىرىنى بىرىنچى قېتىم فولكلورىست داۋۇت تۈ-رەخمەتوۋ خەلق ئىچىدىن يىغىپ، رەت-لەپ خەلق تونۇشتۇردى. ئۇ ئۈرۈمچىدە چىقىدىغان «شىنجاڭ رەسىملىك ژۇرنىلى» نىڭ 1958-يىلى 2-ساندا ئېلان قىلىندى. سۈرىتىنى ئۇيغۇر رەسسامى غازى ئەمەت، شۇ ژۇرنالدا نامايىش قىلدى. 1960-يىلىدىن باشلاپ كۆپ مىل-لەتلىك سوۋېت ئىتتىپاقىدا سەلەي چاق-

چاققان لەتپىلىرى ۋە پائالىيىتى ھەققىدە ئۇيغۇر مەكتەپلىرىنىڭ دەرسلىك قوللانمىلىرىغا تونۇشتۇرۇشلار كىرگۈزۈلدى. گېزىت-ژۇرناللاردا ئۇنىڭ لەتپىلىرى ئورۇن ئالدى. ئۇنىڭغا بېغىشلاپ «سەلەي چاققان سەيلىدە» سەھىپىسى خەلق بىلەن يۈز كۆرۈشتى. قازاقىستان، ئۆزبېكىستان، قىر-غىزىستان، تاتارىستان ۋە باشقىرىستاندىكى ساتىرىك ژۇرناللاردا سەلەي چاققاننىڭ سۈرىتى بىلەن لەتپىلىرى بېرىلدى. 1984-يىلى داۋۇت تۈرەخمەتوۋ توپلاپ نەشىرگە تەييارلىغان «سەلەي چاققان لەتپىلىرى» كىتابىنى ئالمۇتادىكى «ياز-غۇچى» نەشرىياتى نەشىر قىلدى.

1986-يىلى ئالمۇتادىكى جۇمھۇرد-يەتلىك دۆلەت ئۇيغۇر مۇزىكىلىق كومپ-دىيە تىياتىرى تۇرسۇن قاھھارى بىلەن ئى. قاسىموۋلار يازغان «سەلەي چاققان» مۇزىكىلىق كومپىدىيىسىنى (ئۇنىڭ مۇزىك-سىنى كومپوزىتور شاھىدە شاھىمەردانوۋا يازغان) قازاقىستان ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا جۇمھۇرىيەتلىرىدە نامايىش قىلماقتا. سەلەي چاققان مەمەت ئوغلى 1850-يىلى ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ ئۆتكۈر ۋە كۈلكىلىك لەتپىلىرى پۈتكۈل ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى ۋە مەدە-نىيىتى ئۈچۈن ئاۋۋالقىدەكلا ئۆز ماھىيىتىنى يوقاتماي كەلمەكتە. سەلەي چاققان نامى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ساتىرىسى ئارقىلىق دۇنياغا مەلۇم بولماقتا.

سەئىدى شىرازى

دى. كۆپ ئۆتمەي ئۇ ئىسلام قانۇنلىرى، ئەدەبىيات ۋە باشقا پەنلەردە خېلى كۆزگە كۆرۈنۈپ قالدى. 1223 - يىلى سەئىدى سالجۇقلار دەۋرىدىكى مەرىپەتپەرۋەر ۋەزىر نىزامۇلمۇلۇكنىڭ تەشەببۇسى بىلەن تەسىس قىلىنغان ئوتتۇرا - يېقىن شەرقتىكى ئالىي ئوقۇش يۇرتى «نىزامىيە» مەدرىسىسىگە كېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇ بۇ يەردە قۇرئان تەلىماتى، پەلسەپە، تارىخ ۋە ئەدەبىيات قاتارلىق پەنلەرنى تەتقىق قىلدى. ئۇنىڭ يازغان شېئىرلىرى نىزامىيە دارىلفۇنۇنىنىڭ مۇدەررىسى سامئۇددىن تەرىپىدىن يۇقىرى باھالانغاچقا، سەئىدى دۆلەت چىقىمى بىلەن ئوقۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولدى.

سەئىدى نىزامىيە مەدرىسىسىنى تاماملاپ، XII ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرى ئۆزىنىڭ جاھانگەشتىلىك ساياھىتىنى باشلىدى. ئۇ تاكى ئوتتۇرا - يېقىن شەرقتىكى ئەھلى سەلب ئۇرۇشلىرى، موڭغۇل يۈرۈشلىرى ئىس - تۈتەكلىرى بىلەن بېسىققاندىن كېيىنكى ئىلخان دۆلىتى بەرپا بولغۇچە (1256) ئوتتۇز يىلغا يېقىن ۋاقتىنى مۇشۇ جاھانگەشتىلىك ساياھىتى بىلەن ئۆتكۈزدى. ئۇ نىزامىيە مەدرىسىسىنى تاماملاپ دەسلەپ مەككىگە كەلدى (ئۇ ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ ئون تۆت قېتىم ھەج قىلغان). ئاندىن ئەرەبىستاننى كېسىپ، مىسىر، شىمالىي ئافرىقا، ھەبەشىستان، مولوگا، سۈرىيەنىڭ دەمەشىق ۋە ھەلەپ شەھەر -

پارس غەزەلىياتىنىڭ پېشىۋاسى، ئىبىرەتلىك نەزم - نەسىر ژانىرىنىڭ ماھىرى ئۇستازى، جاھان سەنئەت تارىخىدا تونۇلغان كلاسسىك ئەدەب شەيخ مۇسلىھەد - دىن سەئىدى شىرازى (1203 - 1292) ئىراننىڭ شىراز شەھىرىدە ئوقۇمۇشقا ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن.

سەئىدى شىرازى ياشىغان يىللار XII ئەسىرنىڭ ئىران ۋە ئىسلامىيەت شەرقىدىكى مۇرەككەپ ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي تارىخى بىلەن زىچ تۇتىشىپ كەتكەن. ئۇنىڭ ۋەتىنى - قەدىمكى مەدەنىيەتنىڭ مۇھىم ئايرىمدا گاهلىرىدىن بىرى بولغان ئىران دىيارى ئەرەب ئىستېلاچىلىرىدىن كېيىن سالجۇق تۈركلىرىنىڭ (1055 - 1194) ھۆكۈمرانلىقىدا بىر يېرىم ئەسىر يانجىلدى. 1194 - يىلى خارەزم تۈركلىرى ئىراننىڭ بىر قىسمىنى ئىگىلەپ، ئۇ يەردىكى سالجۇق تۈركلىرىنىڭ ئىزىغا دەسسەدى. 1219 - يىلى چىڭگىزخان قوشۇنلىرى ئىران تۇپرىقىنى بىر قېتىم ئىگىلەپ چېكىنگەندىن كېيىن، 1256 - يىلىدىن باشلاپ ئىران چىڭگىزخاننىڭ نەۋرىسى ئاساس سالغان ئىلخان دۆلىتى شەكلىگە كىرىپ، موڭغۇل ھاكىملىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا چۈشۈپ قالدى.

سەئىدىنىڭ ئاتىسى شەيخ بولۇپ، ئوغلىنىڭ ئوقۇمۇشلۇق ئادەم بولۇپ چىقىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئاتىسىدىن كىچىك - دىلا يېتىم قالغان سەئىدى تىرىشىپ ئوقۇ -

قايتىپ كەلدى. ئۇ شۇنىڭدىن باشلاپ ئۆم-رىنىڭ ئاخىرىغىچە بىر قەدەر تىنچ مۇھىتتا بەدىئىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللاندى. سەئىدى شىرازى «بوستان»، «گۈلىستان» ناملىق ئىجادىيەت مېۋىلىرىدىن ئىلگىرى كۆپلىگەن لىرىك غەزەللەر، قەسىدىلەرنى يازغان بولسىمۇ، لېكىن كىشىلەر ئارىسىدا تەسىر قوزغالمىغانىدى. شۇڭا ئۇ «بوستان» داستانىدا «خوتەنلىكلەر ئاھۇ ئىپارنىڭ قەدىرنى بىلمىگىنىگە ئوخشاش، پارسلارمۇ شېئىرنىڭ قەدىرىگە يەتمەيدۇ» دەپ يازغانىدى.

ئۇ شىرازغا كېلىشى بىلەن ئۆزىنىڭ شېئىرىي داستانى «بوستان» نى يېزىپ تاماملىدى. ئون بابتىن تەشكىل تاپقان بۇ داستان قىسقا ۋە ئىبرەتلىك 200 دەك شېئىرىي ھېكايىلاردىن تەركىب تاپقاندى. «بوستان» دۇنياغا كېلىشى بىلەنلا غايەت زور شۆھرەت قازاندى. پارس ھاكىمى ئاتابېك ئەبۇبەكرى سەئىدى شىرازىنى ئوردا شائىرلىقىغا تەكلىپ قىلغاندا ئۇ بۇ تەكلىپنى رەت قىلدى.

1258 - يىلى قىزىلگۈللەر پىرەك-لىپ ئېچىلغان مەزگىلدە ئۇنىڭ بېغىغا كونا بىر دوستى كېلىپ مېھمان بولدى. ئۇ ئۇنىڭ پارسقا سەپەر قىلغان چېغىدىكى ھەمراھى ئىدى. ئۇ كېچىچە سەئىدى بىلەن پاراڭلىشىپ ئەتىسى يولغا چىقتى. ئۇ دوستى سەئىدىنىڭ بېغىدا ئېچىلغان ئەتىر گۈللەرگە ھەۋەسلىنىپ بىرقانچىنى ئۈزۈپ ئالدى. شۇ چاغدا بىر ئىزغىردىن شاھال گۈل بەرگلىرىنى يەرگە تۆكۈپ تاشلىدى. سەئىدى دوستىغا: بىر ھەكسىم، «ئۆزگەر-گۈچى نەرسىگە ھېرىس قىلىشقا ئەرزىمەيدۇ» دېگەندى، دېدى، بۇ چاغدا سەئىدىنىڭ

لىرى، ئېرۇسالىم، تىرىپول، تۈركىيە، ئەزەربەيجان، ھىندىستان، ئافغانىستان، ئوتتۇرا ئاسىيا، قەشقەرىيە قاتارلىق جايلارنى ئايلاندى. ئۇ قەشقەرىيەگە قاراخانىلار خانلىقىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدە خارەزم شاھنىڭ ئەلچىسى سۈپىتىدە كەلگەنىدى. ئوتتۇز يىلغا يېقىن ۋاقىت ئىچىدە ئۇ بەزىدە ساياھەتچى، بەزىدە ئەلچى، بەزىدە دەرۋىش ۋە بەزىدە تۇت-قۇن بولدى. ئاچلىق - موھتاجلىق، ئۆلۈم خەۋپى ۋە ئاچچىق ئەلەملەرنى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزدى. ئوتتۇرا ئەسىردىكى خەلق-لەر ۋە دۆلەتلەرنىڭ جاھالەتلىك ھايات شارائىتلىرى بىلەن پىششىق تونۇشتى. بىلىم، ناتىقلىق، مۇستەھكەم ئىرادە ئۇنى مۇشەققەتلىك ھايات دولقۇنلىرىدا ئامان ساقلىدى. سەئىدىنىڭ بۇ سەپىرى ئۇنىڭ ئىككىنچى «نزامىيە» دارىلفۇنۇنى بولدى. سەئىدى ئەزەربەيجاننىڭ بىلايون ۋە تىبلىس شەھەرلىرىگە بېرىپ ئاباخانغا نەسىھەت قىلىپ، دەرۋىش قىياپىتىدە دەمەشىقتىن ئىرۇسالىمغا ماڭدى. چۆلدە سەلب قوشۇنلىرى تەرىپىدىن تۇتقۇن قىلىنىپ، تىرىپولدا خەندەك قىزىشقا سېلىندى. شۇ چاغدا سەئىدىنىڭ سۈرىيەگە كېتىۋاتقان كارۋاندىكى سودىگەر دوستى ئۇنى قۇتقۇزۇۋېلىپ، سۈرىيەنىڭ قەدىمكى مەدەنىيەت مەركىزى ھەلب شەھىرىگە ئاپىد-رېپ، ئۆز قىزىغا نىكاھلىق قىلدى. سەئىدى يېڭى قۇرۇلغان كىچىك ئائىلىسىدىن رازى بولمىغاچقا قېچىپ چىقىپ، ئۆزىنىڭ سەرگەردانلىق ھاياتىنى داۋاملاشتۇردى.

1257 - يىلى سەئىدى ئوتتۇز يىل-لىق سەرگەردانلىق ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، شىراز شەھىرىدىكى ئۆزىنىڭ بېغىغا

تۈركىي خەلقلىرىنىڭ ئەقلىيە سۆزلىرىگە ئايلاندى.

سەئىدى شىرازى ئەسەرلىرى يەتتە ئەسىرگە يېقىن ئۇزاق تارىخنى بېسىپ ئۆتۈپ، پارس كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە جاھان سەنئىتىگە غايەت زور قىممەتلىك تۆھپە قوشتى. لىرىك شېئىرىيەتنىڭ يۈك-سەك ماھىرى ھاپىز شىرازىمۇ (1320 — 1389) ئۆز لىرىكىلىرىنى يېزىشتا سەئىدى شىرازىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى.

سەئىدى شىرازى ئەسەرلىرىنىڭ كۆچۈرۈلگەن ۋە تەرجىمە قىلىنغان نۇسخىلىرى ئىران، ئوتتۇرا ئاسىيا، تۈركىيە، مىسىر، ھىندىستان، كاپكاز، ئەرەبىستان، ياۋروپا ۋە باشقا مەملىكەتلەرگە كەڭ تارقالغان.

XIV ئەسىردە ياشىغان ئوتتۇرا ئاسىيا يالىق مەشھۇر شائىر سەيفى سارايسى «گۈلىستان» نى ئەركىن تەرجىمە قىلدى. XV ئەسىردە ئۇنىڭ تۈركىيە تۈرك نۇسخىسى ئىشلىنىدى.

XVI ئەسىردە تۈركىيەلىك سۇرۇرى، شەمىي، سۇرى قاتارلىقلار «گۈلىستان» غا شەرھى يېزىشتى. سۇرى «گۈلىستان» نىڭ ئەرەبچە نۇسخىسىنى ئىشلىدى.

سەئىدى شىرازى گىيوتى ۋە پۇشكىن تەرىپىدىن يۇقىرى باھالاندى.

XVII ئەسىردە گوللاندىيىدە سەئىدى ئەسەرلىرى ئېلان قىلىندى. 1651 - يىلى لاتىن مەبلەتلىرى تىلىدا، 1791 - يىلى ئىنگلىز تىلىدا، XVIII ئەسىردە بولسا رۇس تىلىدا تەرجىمە قىلىندى.

سەئىدى شىرازى ئەسەرلىرىنىڭ چاغاتاي تۈركىي نۇسخىسىغا تاشكەنتلىك مۇراد خوجا ئىشان ئىشلىگەن «شەۋقى (ئاخىرى 145 بەتتە)

مېھمىنى قانداق قىلىشنى بىلەلمەي قالغانىدى. سەئىدى ئۆز دوستىغا مەككۇ خا-زان بولمايدىغان ئەتىراپىدا دەستىسى تۈزۈپ سوۋغا قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. شۇ كۈنىلا سەئىدى پارس ئەدەبىياتىنىڭ ئاجايىپ دۇردانىسى بولغان «گۈلىستان» ناملىق كىتابىنىڭ بىرىنچى بابىنى يېزىپ تاماملىدى. «گۈلىستان» سەككىز بابتىن تەشكىل تاپقان نەزم-نەسر شەكلىدە يېزىلغان قىسقا ھېكمەتلىك ۋە ئىبرەتلىك ھېكايىلاردىن ئىبارەت.

سەئىدى شىرازى «بوستان»، «گۈلىستان» دىن ئىبارەت بۇ ئىككى پارچە ئەسىرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ راتسىئونالىزم-لىق، گۇمانىزىملىق ئىجتىمائىي ۋە ئەخلاقىي قاراشلىرىنى ئىپادىلىگەن، تەرغىپ قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بىللە شەرقتىكى ئوتتۇرا ئەسىر فېئوداللىقى كەلتۈرۈپ چىقارغان جاھالەت ۋە زۇلۇمنى ئىسيان-كارانە روھتا پاش قىلغان. سەئىدى ئۆزىنىڭ كىچىك شەكىلدىكى «مىكرو» ھېكايىلىرى ۋە ھېكمەتلىك نەزملىرىدە كۆپلەگەن ھادىسىلەر، ئوبرازلار ۋە ئىدىيىلەرنى چىن، روشەن، جانلىق، رەڭدار قىلىپ ئىپادىلىگەن. سەئىدى «ئىنسان ۋە ئىنساننىڭ ئەقىل-پاراسىتى، ئۆز ئەۋزەللىكى ۋە ئۆز-ئۆزىگە بىلەن جامائەتنى، دۆلەتنى باشقۇرۇشقا قابىل» دەپ تەشەببۇس قىلغان. سەئىدىنىڭ تۇرمۇش تەجىربىلىرى، جۇغراپىيىلىك-تارىخىي بىلىملىرى ۋە خەلق ماقالىلىرى بىلەن بېزەلگەن. سەئىدى شىرازىنىڭ «بوستان»، «گۈلىستان» ناملىق ئەسىرى پارس تىلىنى، پارس شېئىرىيىتى ۋە ھېكايىتىنى بېيىتىپ، ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن نۇرغۇنلىغان پارس ۋە

ھۈنەرنىڭ كارامىتى

ئوغۇل پەرزەنت كۆرۈپتۇ. پادىشاھ خۇ-
 شالىقتا ئۇنىڭغا يېمىگەننى يېدىۋرۇپ،
 كىيىمىگەننى كىيىدۈرۈپتۇ. يەتتە ياشقا
 كىرگەندە موللامغا بېرىپتۇ. بالا بەك ئە-
 قىللىق، مېڭىسى ئۆتكۈر بولغاچقا، ئاز
 ئۆتمەي ساۋاتى چىقىپ، خەتنى شۇنداق
 ياخشى يازىدىغان بوپتۇ. بىراق بەك شوخ،
 كەپسىز ئىكەن. بەزىدە موللانىڭ خىيالى-
 لىدا يوق سوتالارنى قويۇپ تەمتىرىتىپ
 قويىدىكەن. ئۇ بارغانسېرى موللانىڭ بىلىم-
 دىن قانائەتلىنمەي، ئوقۇشتىن كۆڭلى سوۋۇپ-
 تۇ. دە، داپ داراڭلىغان، ئېشەك ھاڭرى-
 ھان يەرلەردە يۈرۈپ كۈن ئۆتكۈزىدىغان
 بوپتۇ. ئاخىر ئون ئىككى ياشقا كىرگەندە
 ئوقۇشنى تاشلاپ، يەنە بىر - ئىككى يىلنى
 ئويۇن - تاماشا بىلەن ئۆتكۈزۈۋېتىپتۇ.
 پادىشاھ بۇنىڭغا تاقەت قىلالماي، ۋەزىر-
 لىرىدىن مەسلىھەت سورىغانىكەن، ۋەزىر-
 لەر ئۇنىڭغا:

— پادىشاھىم، ئۇنى سودا كارۋانى-
 لىرىغا قوشۇپ قويايلى، سودىگەرچىلىكنى
 ئۆگەنسۇن، يۇرت كۆرۈپ كۆڭلى ئېچىل-
 سا، ئىسسىق - سوغۇقنى باشتىن كەچۈرسە
 ئوڭلىنىپ قالار، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشاھ ئۆت-
 كەننىكەن. ئۇنىڭ مال - دۇنياسى ھېساب-
 سىز چىق، شۆھرىتى ئالەمگە پۇر كەتكەن
 بولسىمۇ، لېكىن پەرزەنت يۈزى كۆرمى-
 گەچكە، دائىم كۆڭلى يېرىم، دىلى سۇ-
 نۇق يۈرىدىكەن. «ئىز باسارلىق، مىراس-
 خورلۇققا بىرەر پەرزەنت بولمىسا، بۇ
 مال - دۇنيا ۋە نام - شۆھرەتنىڭ نېمە
 كېرىكى؟ ياشاشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟»
 دەپ ئويلاپ بىئارام بولىدىكەن. ۋاقىت
 ئۆتكەنسېرى ئۇنىڭ ھەسرەتتى تېخىمۇ
 كۈچىيىپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى ئۇ ئۆز تە-
 ۋەلىكىدىكى بارلىق پۇقرالارغا ئۆزىنىڭ
 بۇ جەھەتتىكى ھەسرەتتىنى ئېيتىپ، بۇ-
 نىڭغا باشقا ئامالى قالمىغانلىقىنى، پۇقرا-
 لارنىڭ ئۆزى بىلەن بىللە خۇداغا ئىلتىجا
 قىلسا، تەلىپىنىڭ ئىجابەت بولۇشى
 مۈمكىنلىكىنى بىلدۈرۈپتۇ ۋە ئۇلارنى ئۆ-
 زى بىلەن قىرىق كېچە - كۈندۈز دۇئا -
 تىلاۋەت قىلىشقا دەۋەت قىپتۇ. شۇنىڭ
 بىلەن ئۇلار پادىشاھ بىلەن بىللە قىرىق
 كېچە - كۈندۈز دۇئا - تىلاۋەت قىلغانىكەن،
 تەلىپى ئىجابەت بولۇپ، پادىشاھ بىر

بوپتۇ - دە، ئوردىغا بېرىپ، پادىشاھقا ئەھسۋالنى ئەينەن بايان قىلىپتۇ، پادىشاھمۇ ئامالسىز قېلىپ:

— بوپتۇ، ئۆلمەسە قايتىپ كېلەر. تولا ئەندىشە قىلماي، بېرىپ ئىشىڭلارنى قىلىڭلار، — دەپ ئۇلارنى يولغا سايپتۇ. ئەمەدى گەپنى بالىدىن ئاڭلايلى: شاھزادە شۇ كۈنى سارايدىن چىقىپ، شەھەرنىڭ ئاۋات كوچىلىرىنى بىردەم ئايلىنىپتۇ. ئاندىن ئارقا كوچىلارغا كىرىپ، بىر قورۇننىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە، ھويلىنىڭ ئىچىدىن شۇنداق يېقىملىق ساز ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇكى، بۇنىڭغا مەھلىيا بولغان شاھزادە ئىختىيارسىز ھالدا قەدەملىرىنى شۇ تەرەپكە تىسىرىپ، قورۇننىڭ ئىچىگە قانداق كىرىپ قالغانلىقىنى بىلمەي قاپتۇ.

— ھەي بالا، بۇ يەرگە نېمىشقا كىرىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ بىر كىشى ئۇنىڭدىن. — سازنىڭ ئاۋازىغا زوقلىنىپ، قانداق كىرگىنىمنى بىلمەي قاپتىمەن. ئاكا، بۇ قانداق ئورۇن؟

— بۇ، ئىختىيار قىلغانلارغا سازەن دىلىكى ئۆگىتىدىغان جاي.

— ماڭىمۇ ئۆگىتىپ قويايمۇ؟ — ئۆگىتىدۇ، بىراق بۇنىڭ ئۈچۈن مىڭ تىللا پۇل بېرىشىڭ كېرەك.

شاھزادە بۇنى ئاڭلاپ، دادىسى بەرگەن مىڭ تىللانى تاپشۇرۇپ، سازەن دىلىكىنى ئۆگىنىشكە باشلاپتۇ. بىر يىلغىچە تۇرلۇك - تۈمەن سازلارنى ئۇستازدىنمۇ ياخشى چالىدىغان، ئۇنىڭ سازىنىڭ مۇھىتىدىن بۇلبۇللارمۇ ھەيرەتتە قالىدىغان بوپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قايتىش تەرىپىدە دۇتغا كىرىپ، بىرنەچچە كۈن كۈنلىك

پادىشاھقا بۇ مەسلىھەت يېقىپ، كارۋان باشلىقلىرىغا:

— بۇگۈندىن باشلاپ بالامنى سىلەرگە تاپشۇردۇم، تىللىساڭلارمۇ، ئۇرساڭلارمۇ مەيلى، قاتتىق باشقۇرۇڭلار. تەرتىپسىزلىك قىلىپ بېشى قايغان، پۇتى تايغان يەرگە كېتىشىگە يول قويماڭلار، سودا ئىشلىرىنى ياخشى ئۆگىتىڭلار، — دەپتۇ. دە، بالىسىغا مىڭ تىللا بېرىپ، سودا گەرلەرگە تاپشۇرۇپتۇ. كارۋان باشلىقلىرى تەزىم قىلىپ:

— قوللىمىز كۆكسىمىزدە پادىشاھىم، دېگەنلىرىنى بىجىنىدىل ئورۇندايمىز، — دېيىشىپ، شاھزادىنى ئېلىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.

شاھزادە ئۇلار بىلەن يول يۈرۈپتۇ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ. بىر قانچە كۈنلەردىن كېيىن بىر چوڭ شەھەرگە يېتىپ بېرىپ، كارۋان ساراىغا چۈشۈپتۇ. بىر ھازاغىچە سودىگەرلەر يۈك - تاقلىرىنى چۈشۈرۈش، ئات - ھارۋىلارنى ئورۇنلاشتۇرۇش بىلەن بولۇپ كېتىپتۇ. بىر كەمدە ئىشلىرىنى تۈگىتىپ قارىسا، شاھزادە يوق تۇرغۇدەك. ئۆزئارا سۇرۇشتۇرسە، ھېچكىم كۆرمىگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. پەقەت بىرەيلەن شاھزادىنىڭ بۇ يەرگە كېلىپلا تەرىپتە سۇندۇرۇشقا ماڭغىنىنى كۆرگەنلىكىنى، شۇنىڭدىن كېيىن ئىش بىلەن بولۇپ كېتىپ ئۇنىڭغا دىققەت قىلمىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار تاماق يېيىش ۋە دەم ئېلىشنى تاشلاپ، تەرەپ - تەرەپكە ئىزدەپ چىقىپ كېتىپتۇ. بىرنەچچە كۈن ئىزدەش بىلەن بولۇپ سودىسىمۇ يۈرۈشمەپتۇ، لېكىن ھېچبىر تاپالماپتۇ. ئاخىر مەسلىھەت بىلەن قايتىپ كېتىشكە مەجبۇر

قويۇپتۇ. لېكىن ھەر قانچە قىلىسمۇ، بالا ئۆزىگە قارىغۇچىنىڭ كۆزىنى غەلەت قىلىپ، غىپ قىلىپلا تىكىۋېتىپتۇ. سودىگەرلەر پاتىپارات بولۇپ، نەچچە كۈنگىچە ئىزدىمىگەن يېرى قالماپتۇ، ئاخىر قۇرۇق قول قايتىپ كېتىپتۇ. دە، ئەھۋالنى پادىشاھقا ئەينەن يەتكۈزۈشكە مەجبۇر بوپتۇ. پادىشاھمۇ باشقا ئامال قىلالماپتۇ. ئەمدى شاھزادىگە كەلسەك، ئۇ كار-

ۋان سارايدىن چىقىپ، ئاۋات شەھەردىكى ئادەملىرى قاينىمى ئىچىدە كوچىلارنى ئايلىنىپ كېتىۋېتىپ بىر يەرگە بارغاندا قارىسا، بىر بىننانىڭ دەرۋازىسىدىن بىر مۇنچە كىشىلەر كىرىپ كېتىۋاتىقۇدەك. ئۇلاردىن سوراپ، بۇ يەرنىڭ چوت سوت قۇش، ھېسابات ئىشلىرىنى ئۆگىنىش ئورنى ئىكەنلىكىنى، ئۆزلىرىنىڭ شۇنى ئۆگىنىشكە كەلگەنلىكىنى، كىمكى ئۆگىنىشنى خالىسا، مىڭ تىللا بېرىشى لازىملىقىنى بىلىۋاپتۇ. دە، بۇنىڭغا قىزىقىپ، مىڭ تىللا تاپشۇرۇپ، چوت سوتقۇشنى ئۆگىنىشكە كىرىشىپتۇ. بىر يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە چوت سوتقۇشتا ئالدىنقى قاتارغا ئۆتۈپ، ھەر قانداق قىيىن ۋە مۇرەككەپ ھېسابنى ئوڭايلا چىقىرىۋېتىدىغان بولۇپ يۇرتىغا قايتىپتۇ.

پادىشاھ بۇ قېتىم قاتتىق جازالاشنى ئويلىغان بولسىمۇ، ئەمما ۋەزىرلىرى ئارىغا چۈشۈپ تۇرۇۋاپتۇ.

— مەرتەم - مەرتەم ئۈچ مەرتەم دېگەن گەپ بار پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ئۇلار يېلىنىپ، — بۇ قېتىم شاھزادىنى بىز ئۈچۈن ئەپۇ قىلسا، ئۇ تېخى ئەقلى توشمىغان نادان، بۇ ئىككى قېتىملىق ئىش ئۇنىڭغا ساۋاق بولار. ئۇنىڭغا يەنىمۇ

ئىشلەپ، بەيدىغان ئوزۇق - تۈلۈكلىرىنى غەملىۋاپتۇ. دە، ئۇزۇن يوللارنى پىيادە بېسىپ، يەرنى كۆرپە، ئاسماننى يېپىنچا قىلىپ، بىر ئاماللار بىلەن يۇرتىغا قايتىپ كېلىۋاپتۇ. بىراق، ئۇزۇن مۇددەت سىرتتا يۈرگەنلىكى، يول چاپاسى بىلەن ھاردۇق يەتكەنلىكى، كىيىملىرىمۇ ناچار، ئاۋارە ھالەتتە بولغانلىقى ئۈچۈن، دادىسى دەسلەپ ئۇنى تونۇيالماپتۇ.

— كىم سەن؟ — دەپ سوراپتۇ بالىدىن.

— مەن ئۆز ئوغلىڭىز شاھزادە بولىمەن.

— ئۇنداق بولسا، بۇ كەمگىچە نەلەردە يۈردۈڭ؟ نېمە ئىش قىلىدىڭ؟ سۆزلە. شۇنىڭ بىلەن، شاھزادە كارۋان سارايدىن ئايرىلىپ، ھازىرغىچە بولغان ئەھۋاللارنى بىر - بىرلەپ تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ ئۆزى تاپشۇرغان ئوڭاي ئىشنى قىلماي، جېنىغا جاپا سالغىنىدىن، بولۇپمۇ مىڭ تىلانى سازەندىلىكىنى ئۆگىنىشكە بەردىم دېگىنىدىن قاتتىق خاپا بولغان بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزىگە ھاي بېرىپتۇ. بىر نەچچە كۈن دەم ئالدىرۇپ، ياخشى ئوزۇقلاندۇرغاندىن كېيىن، نۇرغۇن پەندە نەسىھەتلەر بىلەن قولغا مىڭ تىللا تۇت قۇزۇپ، يەنە سودا كارۋانلىرىغا قوشۇپ قويۇپتۇ. كارۋان باشلىقلىرىمۇ بۇ نۆۋەت ئۇنىڭغا تېخىمۇ ياخشى كۆز - قۇلاق بو - لۇشنى تەكرار تاپىلاپ، يولغا ساپتۇ.

بۇ قېتىم ئۇلار باشقا بىر چوڭ شەھەرگە بېرىپتۇ. كارۋان سارايسىغا چۈشۈش جەريانىدا، كارۋان باشلىقلىرى ئۇنىڭغا مەخسۇس بىر ئادەمنى نازارەتچىلىككە

ئۇيغۇر تىلى ئىلمى ئىنستىتۇتى
www.uyghurkitap.com

گە ئېھتىماسلىق، بۇ پادىشاھلىق تەۋەسىدىن دىن قېچىپ يىراققا كېتىش تەۋەسىدا ۋەدە ئېلىپ قاچۇرۇۋېتىپتۇ.

شاھزادە شۇ قاچقانچە قېچىپ، باشقا بىر پادىشاھلىققا بېرىپتۇ. ئۇ يەردە بىر چوڭ سودىگەر بولۇپ، ئۇنىڭغا ھېسابات ئىشلىرىغا ماھىر بىر ئادەم كېرەك ئىكەن، شاھزادە بۇنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ چوت سوقۇش ھېسابات ئىشلىرى جەھەتتىكى ماھارىتىنى مەلۇم قىلىپ، خىزمىتىگە كىرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار سودا كارۋىنىنى ئەگەشتۈرۈپ، بىر چوڭ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. بىر كۈنى بىر تاغ ئىچىدە كېتىۋاتسا، تۇيۇقسىز قاراقچىلار يول تۈسۈپ، ئادەملىرىنى ئۇرۇپ باغلاپ يات قۇزۇپ قويۇپ، ماللىرىنى بۇلاپ مېڭىپتۇ. شاھزادە پاتىپاراقچىلىقتا قېچىۋېتىپ، تۇيۇقسىز بىر چوڭتۇر ھاڭنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. بۇ ئەسلى دېۋىلەر پادىشاھنىڭ ئوردىسى ئىكەن. شاھزادە بىر كەمدە قارىسا، ئەتراپ ۋالىدىغان ئالتۇن-كۈمۈش، ئۈنچە-مەرۋايىتلەر بىلەن تولغانىمىش، دېۋىلەر پادىشاھى بىر چەتتىكى تۆشەكتە ھەيۋەت بىلەن ئۇخلاۋاتقۇدەك. ئۇنىڭ باش تەرىپىدە بىر خىل ئېسىل ساز تامغا يۆلەكلىك تۇرغانىمىش، ئۇنى كۆرۈپلا، شاھزادە ھەممىنى ئۇنتۇپتۇ. دە، سازنى ئېلىپ پۈتۈن زوقى بىلەن مۇڭلۇق بىر مۇقامغا چېلىشقا باشلاپتۇ. دېۋىلەر پادىشاھى بۇ يېقىملىق ساز ئاۋازىدىن ئويغىنىپ كۆزىنى ئېچىپ قارىسا، ئالدىدا شۇنداق كېلىشكەن بىر يىڭىت ئولتۇرغۇدەك، ئۇ، يىڭىتنى چۆچۈتۈۋېتىشتىن ئەنسىرەپ، ئۇيانغا ئېغىنلاپ، بۇيانغا ئېغىزدىن، مېڭ تەسلىكتە كۆزىنى ئاچقان بولۇپ:

ئوبدان نەسىھەت قىلىپ، يەنە كارۋانلارغا قوشۇپ قويماق، ئەمدى سودا قىلىش يوللىرىنى ياخشىراق ئۆگىنىڭ.

شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ ئاچچىقتىن يېنىپ، ئۇنىڭغا يەنە مېڭ تىللا بېرىپ، سودىگەرلەرگە قوشۇپ باشقا بىر شەھەرگە يولغا ساپتۇ. ئەمما ئۇ شەھەرگە بارغاندىن كېيىن، شاھزادە سودىگەرلەرنىڭ نازارىتىدىن يەنە ئەپچىللىك بىلەن قۇتۇلۇپتۇ. بۇ قېتىم ئۇ مېڭ تىللا پۇل بىلەن شەرتەنچىۋاللىق (شاھمات ئويناش) نى ئۆگىنىشكە كىرىشىپتۇ. دە، بىر يىلدەك ۋاقىت ئىچىدە ئۇستا شەرتەنچىۋال بولۇپ يېتىشىپ، ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئەمما پادىشاھ ئۇنىڭ ئەمدى ئادەم بولۇشىدىن ئۇمىد ئۈزۈپ، ئىككى جاللاتقا ئۇنى دەرھال يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈۋېتىشنى تاپلاپتۇ. بۇ ئىككى جاللات بۇيرۇق بويىچە شاھزادىنى يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن كېلىپ كېتىۋېتىپ، ئۆزئارا مۇنداق دېيىشپتۇ:

— ھەي بۇرادەر، — دەپتۇ بىرىنچىسى ئىككىنچىسىگە، — بۇ كەمگىچە پادىشاھ ئۆلتۈر دېسلا ئۆلتۈردۇق، ئۆلتۈر دېسلا ئۆلتۈردۇق، ئۆلتۈرگەن ئادەملىرىمىزمۇ ئاز بولمىدى، لېكىن شاھزادە پادىشاھنىڭ دۇنيالىقتا بىرلا ئوغلى، پادىشاھ ئاچچىقىدا ئۇنى ئۆلۈمگە بۇيرۇغان بىلەن، بۇنى ئۆلتۈرسەك، كېيىنكى كۈنلەردە پادىشاھلىقتا كىم ۋارىسلىق قىلىدۇ؟ شۇڭا بۇنى بىر ئامال قىلىپ قاچۇرۇۋېتىۋېلى. ئۆلتۈر-دۇڭدۇ دېسە ئۆلتۈردۇق دەپلا قۇتۇلمايدۇق؟

بۇ پىكىرگە ئىككىنچىسىمۇ قوشۇلۇپتۇ. دە، شاھزادىدىن بۇ سىرنى ھېچكەم-

— ھەي ئادەمزات، — دەپتۇ مۇلايىم —
لىق بىلەن، — سازنى ئەجەبمۇ يېقىملىق
ۋە مۇڭلۇق چالدىكىنەنەنە، قانداق
بولۇپ بۇ يەرگە كىرىپ قالدىڭ؟ بېشىڭ
غا نېمە كۈنلەر چۈشتى؟

شاھزادە دېۋە پادىشاھنىڭ پوزىتسىيەسى
يىسى ۋە سۆزىدىكى مۇلايىملىقىنى كۆرۈپ،
باشتىن كەچۈرگەن سەرگۈزەشتىلىرى، قاراق-
چىلارنىڭ مال - مۈلۈكلەرنى بۇلاپ كەتكەن-
لىكى، ھەمراھلىرىنى باغلاپ تاشلىغانلىقى،
ئۆزىنىڭ پاتىپاراقچىلىقتا قېچىپ، ئويلى-
مىغان يەردە بۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىقىنى
بىر - بىرلەپ ئېيتىپ، دېۋە پادىشاھنىڭ
ئۆزىگە ياردەملىشىپ، قاراقچىلارنىڭ ئە-
دبىنى بېرىشىنى، بۇرادەرلىرى ۋە مال-
مۈلۈكلىرىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشىنى تەلەپ
قىپتۇ. دېۋە پادىشاھى ئۇنىڭ ئاجايىپ
سەرگۈزەشتىلىرىدىن قاتتىق تەسىرلىنىپ
دەرھال ئۇنى يەر ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ
تتۇ - دە، قاراقچىلارنى يوقىتىپ، مال -
مۈلكى ۋە ئادەملىرىنى قۇتۇلدۇرۇپتۇ ھەمدە
بەدىنىدىن بىر تال تۈكنى يۇلىۋېلىپ
ئۇنىڭغا بېرىپ:

— قاچانكى بېشىڭغا يەنە كۈن چۈش-
سە، مۇشۇ تۈكنى كۆيۈدۈرسەڭ، مەن شۇ
ھامان ئالدىڭدا پەيدا بولۇپ، سېنى ھەر-
قانداق مۇشكۈلدىن قۇتۇلدۇرىمەن، ھەر-
قانداق تەلپىڭنى ئورۇندايمەن، — دەپلا
كۆزدىن غايىب بوپتۇ. سودىگەر بۇ ئەھ-
ۋالنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، ئىشنىڭ
تەكىتىنى سۇرۇشتۇرگەنىكىن، شاھزادە
بولغان ۋە كۆرگەن ئەھۋاللارنى يىپىدىن
يىڭنىسىگىچە ئېيتىپ بېرىپتۇ. سودىگەر
دېۋە پادىشاھنىڭ ئوردىسىدا ئالتۇن -
كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىستلارنىڭ كۆپلىسۇ-

كىنى ئاڭلاپ، ئالدىرىغان ھالدا:
— ھەي ئەخمەق، ھېچ بولمىسا ئال-
تۇن - كۈمۈشتىن سورىساڭ بولماسمىدى،
ھېلى بولسىمۇ تۈكنى كۆيۈدۈرۈپ سورى-
غىن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. شاھزادە ئىلاجى-
سىز تۈكنى كۆيۈدۈرگەنىكىن، شۇ ھامان
دېۋە پادىشاھى پەيدا بولۇپ:
— ھەي ئادەمزات، ساڭا نېمە كېرەك؟
يەنە نېمە تەلپىڭ بولسا ئېيتقىن، —
دەپتۇ.

— بىزگە شۇنچە ياخشىلىق قىلغىنىڭ-
غا باقىماي، سېنى يەنە ئاۋارە قىلغىنىم
ئۈچۈن كەچۈر. بىز قاراقچىلارنىڭ پاراكەن-
دىچىلىكىگە ئۇچرىدۇق، يوللىمىز ئۇزۇن،
شۇڭا ئالتۇندىن ئازراق بېرەرمىكىن دې-
گەندىم، — دەپتۇ شاھزادە خىجىللىق ئا-
رىلاش.

— بۇ قانچىلىك ئىش ئىدى، لازىم
بولسا مانا ئالغىن، — دەپتۇ - دە، دېۋە
پادىشاھى بىر قولىنى ھاڭغا شۇنداقلا
سۇنۇپ بىر سىقىم ئالتۇننى شاھزادىنىڭ
ئالدىغا تۈككەنىكىن، بىر پاتمان ئالتۇن
چۈشۈپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭغا كۆپ رەھمەت-
لەر ئېيتىپ خوشلىشىپ، سودىگەر بىلەن
يولنى داۋام قىپتۇ.

يولدا سودىگەرنىڭ ئالتۇنغا كۆزى
قىزىرىپتۇ - دە، شاھزادىنى تۈرلۈك ئامال-
لار بىلەن ئۇچۇقتۇرۇپ، ئالتۇننى يالغۇز
ئۆزىلا ئىگىلىۋالماقچى بوپتۇ. بىراق، زې-
رەك يىڭىت بۇنى تۇيۇپ، ئۇنىڭ غەرىزى-
نىڭ ئىشقا ئېشىشىغا پەقەت ئىمكان
بەرمەپتۇ. بېرىلسىگەن ھەر-
قانداق ھېسابات ئىشلىرىنى شۇنداق
كەم - كۈتسىز ئورۇندايدىكىن،
ۋەزىپىلەرنى شۇنداق ياخشى بەجا كەل-

يولغا سېلىنغانلار» دەپ ئۆزگەرتىپتۇ. دەپ تېزلىكتە سودىگەر ئائىلىسىگە ئاپىرىپ تاپ شۇرۇپتۇ. سودىگەرنىڭ خوتۇنى مەكتۇپنى ئوقۇپ، شاھزادىنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈۋېلىپ، توي رەسمىيەتلىرىنى مۇ تېزلىكتە ئۆتەپتۇ. شاھزادە سودىگەر - نىڭ كىچىك قىزىنى ئېلىپ، شەھەرنىڭ ئاۋات كوچىلىرىدىن ئۆي تىزىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ئەمدى سودىگەرگە كەلسەك، ئۇ ئۆز ئىشلىرىنى تۈگىتىپ ئۆيگە خۇشال قايتىپ كەلسە، ئىش باشقىچە تۇرغۇدەك خوتۇنىدىن:

— ھېلىقى مەكتۇپنى ئېلىپ بارغان كىشىنى قانداق قىلىدىنلار؟ — دەپ سوراپتەكەن، خوتۇنى بۇ گەپتىن ھەيران بولۇپ: — قانداق قىلاتتۇق، سىلنىڭ مەكتۇپىدا يازغانلىرى بويىچە كەلگەن ھامان كىچىك قىزىمنىڭ تويىنى قىلىپ ئۇنىڭغا قوشۇپ قويدۇق. باشقىچە گەپ بارمىدىيا؟ — دەپتۇ.

سودىگەر بۇ ئىشتىن قاتتىق چۆچۈپ - گەن بولسىمۇ، ئىشنىڭ تەكشىگە يېتىپ:

— ھېچ گەپ يوق، ھېچ گەپ يوق، — دەپ ئىشنى تۈگىتىپتۇ. دە، يېپىق قازاننى يېپىق پېتى قالدۇرۇش قارارىغا كەپتۇ. ئەمدى گەپنى شۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىدىن ئاڭلايمىز: پادىشاھ ئۇستا شەترەن - جىۋاز (شاخماقچى) بولۇپ، بۇ تەۋەدە ئۇنى ھېچكىم يېڭەلمەيدىكەن. شۇڭا ئاخىر ئۇ يۇرتقا «كىم مېنى شەترەن جىۋازلىقتا يېڭىۋالسا، قىزىمنىمۇ، پادىشاھلىقىمنىمۇ بېرىمەن. يېڭەلمەسە بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىمەن» دەپ جاكارلاپتۇ. ئۇنىڭ قىزى ئاي دېسە ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن

تۇرىدىكەن. ئىشلىرىدىن ھېچ - قوسۇر چىقىرىلمىغان سودىگەر باشقىچە يول بىلەن جايلىماقچى بولۇپ، بىر مەخپىي مەكتۇپ پۈتۈپتۇ. دە، شاھزادىنى ئالدىغا چاقىرىپ: — سەن بۇكەمگىچە ۋەزىپىلەرنى نا - ھايىتى ياخشى ئورۇنداپ، سودىگەرچىلىك ئىشلىرىمنىڭ روناق تېپىشىغا بەك تۈرتكە بولدۇڭ. شۇڭا مەن سېنى مۇكاپاتلاپ، كىچىك قىزىمنى ساڭا بەرمەكچىمەن. سەن ھازىرلا يولغا چىقىپ، بۇ مەكتۇپنى ئائىلىدىگە ئېلىپ بارساڭ، ئائىلەمدىكىلەر كىچىك قىزىمنى ساڭا قوشۇپ قويدۇ. خەتتە يەنە مەن بۇ ياققا ماڭار چاغدا ئائىلەمگە تاپىلاشنى ئۇنتۇپ قالغان جىددىي ئىشلارمۇ پۈتۈلگەن، شۇڭا ھايال قىلماي تېزىرەك ماڭغىن، — دەپتۇ. شاھزادە:

— خوپ تەقسىر، — دەپتۇ. دە، مەكتۇپنى ئېلىپ، ئاتنى بولۇشىچە قامچىلاپ يولغا چۈشۈپتۇ. ئارا يولغا كەلگەندە ئۆزىچە: «ئەجەب ئىش، بۇ يەرگە كەلگەندە ئۇ نېمىشقا ماڭا قىزىمنى بېرىپ مۇكاپات - لىماقچى بولۇپ قالدى؟ بۇنى ئۆيگە قايتقاندىن كېيىن قىلسا بولماسمىدى؟ بۇ خەت - تە نېمە يېزىلغاندۇ؟ توختا، ئېچىپ بىر كۆرۈپ باقاي» دەپ ئويلاپ، مەكتۇپنى شۇنداق ئېچىپلا بەدىنىنى تىترەك بېسىپ كېتىپتۇ. چۈنكى ئۇنىڭغا: «مەزكۇر مەكتۇپنى يەتكۈزگەن كىشىنى دەرھال ئۆلتۈرۈپ، ئات ئېغىلىنىڭ ئاستىغا كۆمۈۋېتىڭلار» دېگەن گەپ يېزىلغانىكەن. شاھزادە بىر دەمدىن كېيىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، تەمكىن ھالغا كەپتۇ ۋە ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ قىلماقچى بولۇپ، خەتنى: «مەزكۇر مەكتۇپنى يەتكۈزگەن كىشىگە دەرھال كىچىك قىزىمنى بېرىپ

شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ئۈچىنچى قېتىم يەنە تۇتۇش قىپتۇ. لېكىن بۇ قېتىم - مۇ پادىشاھ شاھزادىنى يېڭىلىمەي مات بو- لۇپ، ئەل - جامائەت ئالدىدا ۋەدىسىدىن يا- نالماپتۇ - دە، قىزىنى ۋە پادىشاھلىقىنى شاھ- زادىگە تاپشۇرۇشقا مەجبۇر بوپتۇ. بۇنىڭ غا پۈتۈن يۇرت ئالغىش ياغدۇرۇپتۇ.

پادىشاھ تەختكە چىققاندىن كېيىن، مەكتۇپتىن بىرنى پۈتۈپ، قوراللىق ئەللىك ياساۋۇلنى دادىسىنىڭ يۇرتىغا ماڭدۇرۇپ- تۇ. ئۇلار ئاتلىق بىرنەچچە كۈنلەر يول يۈرۈپ، مىنىزىلىگە يېتىپتۇ - دە، مەكتۇپنى شاھزادىنىڭ دادىسىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ- تۇ. پادىشاھ مەكتۇپنى ئېچىپ ئوقۇسا، ئۇنىڭدا:

«مەن پالان ئاينىڭ پالان كۈنى سائەت مانچىدىن مانچە ئۆتكەندە يېتىپ بارىمەن. دا- دام يەتمەش ئىككى بەرگە چاچاڭ قۇرۇپ، يول- غا گىلەمدىن پايدانداز سېلىپ، پۈتۈن ئەل - جا- ماھەتنى يولنىڭ ئىككى قاسنىقىغا يىغىپ مېنى كۈتۈۋالسۇن.

پالان مەملىكەت پادىشاھى بولغان ئوغلى پالاندىن».

دېگەن گەپلەر يېزىلغانىكەن. پادىشاھ شۇ ھامان شاھزادىنى يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈش ۋە- زىيىسى تاپشۇرۇلغان ۋەزىرىدىن بۇ ئىشنى سۈرۈشتۈرسە، ۋەزىر:

— مەن بۇ ئىشنى پالانى ئىككى جال- لاتقا تاپشۇرغان، شۇلار بىلىدۇ، — دەپتۇ. پادىشاھ ئۇلارنىمۇ چاقىرىپ سورايتىكەن، ئۇلارنىڭ بىرى:

— داد پادىشاھى ئالەم، بىر قوشۇق قېنىمىزدىن كەچسىلە ئېيتاي، — دەپتۇ.

— كەچتىم، ئېيت، — دەپتۇ پادىشاھ.

— شۇ كۈنى شاھزادىنى ئۆلتۈرۈشكە

ئەمەس بىر ساھىبجامال بولغاچقا، نۇرغۇن كىشىلەر جاننى ئالغانغا ئېلىپ پادىشاھ بى- لەن شەترەنچىۋازلىق قىلىپ يېڭىلىگەچكە ئۆلۈمگە مەھكۇم بوپتۇ. شاھزادە بۇنى ئاڭ- لاپ، پادىشاھقا مۇسابىقە ئېلان قىلىپتۇ:

— بۇنىڭ ئۈچۈن، — دەپتۇ شاھزادە، — پادىشاھ كەڭ بىر مەيدان راسلاپ، مەي- داننىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېگىز راۋاق سالىسۇن. ئويۇن باشلىنىدىغان كۈنى پۈتۈن پۇقرال- رىنى مەيدانغا يىمغۇسۇن. ئەنە شۇ چاغدا ئويۇننى پادىشاھ بىلەن راۋاق ئۈستىگە چىقىپ ئويناي مەن. كىمىنىڭ يەڭگەن، كىم- نىڭ يېڭىلىگەنلىكىنى ئەل - جامائەت ئۆز كۆ- زى بىلەن كۆرسۇن. بولمىسا، ئۆيدە يا- كى باشقا بۆلۈك - پۇشقاقلاردا ئويناشقا قوشۇلمايمەن.

پادىشاھ يىڭىتنىڭ دېگىنىدەك، بىر كەڭ جايغا مەيدان ۋە راۋاق ھازىرلاپ، پۈتۈن ئەل - جامائەتنى يىمغىپتۇ. ئاندىن ئىككىسى راۋاق ئۈستىگە چىقىپ ئويۇننى باشلاپتۇ. دەسلەپ پادىشاھ شاھزادىنى كۆ- زىگە ئىلماي، ئۇرۇقلىرىنى قولنىڭ ئۈچ- دىلا ماڭغانىكەن، نەتىجىدە ھە دېگەندىلا خەتەرلىك ئەھۋالدا قاپتۇ. كېيىن ھەرقان- چە كۈچىسىمۇ، يىڭىت ئۇرۇقلىرىنى ماھىر- لىق بىلەن يۆتكەپ، پادىشاھنىڭ مۇھىم ئۇرۇقلىرىدىن بىر قانچىسىنى ئېلىپ تاشلاپ- تۇ - دە، شاھنى مات قىلىپ قويۇپتۇ. بۇ- نىڭغا قايىل بولمىغان پادىشاھ ئىككىنچى قېتىم ئۇنىڭ بىلەن رەسمىي تۇتۇش قىپ- تۇ. لېكىن ھەرقانچە قىلىسىمۇ بولالماي، ئاخىر يەنە مات بولۇپ قاپتۇ.

— مەرتەم - مەرتەم ئۈچ مەرتەم، — دەپ- تۇ پادىشاھ يەنە قايىل بولماي، — مۇشۇ قې- تىمدا كىم يەڭسە ئۇتۇق شۇنىڭ بولسۇن.

پادشاھ بۇ گەپتىن قاتتىق سۆيۈنۈپتۇ - دە: - ساڭا پالانى يۇرتنى، ساڭا پالانى يۇرتنى تۆمۈرلۈك سۇيۇرغال قىلدىم، پۈ- تۈكچى، بۇلارنىڭ ئۇرۇق - ئەۋلادىغىچە ز- يان - زەخمەت يەتمەسلىكى، بەختلىك يا- شىشى ئۈچۈن خەت پۈتۈپ، پادشاھلىق تامغامنى بېسىپ بەر، - دەپتۇ. ئاندىن ئوغ- لىنى ئالاھىدە تەييارلىقلار بىلەن كۈتۈ- ۋېلىپ، پۈتۈن پادشاھلىقىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى قاراشەھەردىن: قادىر ەلەزىن رەتلىگۈچى: ئىبراھىم ئىمىن

ئېلىپ كېتىۋاتساق، - دەپ باشلاپتۇ ئۇ سۆ- زىنى، - ماۋۇ ئاداش: «بۇ بولسا، پادشاھ- نىڭ دۇنيالىقتا بىرلا ئوغلى. ئۇ ئاچچىق- غا پايلىماي ئۆلۈمگە بۇيرۇغان بىلەن، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسەك، كېيىن پادشاھقا كىم ۋارىسلىق قىلىدۇ؟ شۇڭا ئۇنى بىر ئا- مال قىلىپ قاچۇرۇۋېتەيلى. ئۆلتۈرۈۋىتىمۇ دېسە ئۆلتۈردۈك دەپلا قۇتۇلسامدۇق» دې- ۋىدى، مەنىمۇ بۇ گەپنى توغرا تېپىپ، ئۇنى بىرلىكتە بىر ئامال قىلىپ قاچۇرۇۋەتكەندۇق.

1938 - يىل 3 - ساندىكى ئىمىنى يۈسۈپ شېئىرلىرىغا تۈزىتىش

توغرىسى	بېسىلغىنى	قۇر		كالا ئۆلچىمى	بەت
		يۈتۈم دىن	تۆۋەندىن		
دە ئۇنىڭ	دە ئۇنىڭ	10	1	1	49
خۇمەر	خەمەر	130706	1	1	49
قاچانكىم	قەچانكىم	16	1	1	50
كار	كا	6	1	1	50
ئالتى	ئىلىتى		2	2	50
ئاي دەمىز	ئەيدەمىز	2	1	1	51
خىجالەتدىن	خەجالەتدىن	8	1	1	52
شاد	شاھ	18	1	1	52
قىلماس	قىلماس	1	1	1	53
بەر مەيۈ	بەر مەيۈ	14	1	1	55
ئىتتىھان	ئىتتەھان	17	2	2	55
ھاتىقى	ھاتىقى	1	2	2	57
دە ئۇنى	دە ئۇنى	7	2	2	57
ئەرسە	ئەيدى	6	1	1	61
تۈمەن	تۈمەن	7	2	2	61
بارچە	بارمە	10	1	1	63
ئېرىكەن	ئېرىكەن	15	1	1	63
پەيۋەندى	پەيۋەندە	8	2	2	63
قىلدىم	قىلىم	13	2	2	63

توغرىسى	بېسىلغىنى	قۇر		كالا ئۆلچىمى	بەت
		يۈتۈم دىن	تۆۋەندىن		
مەھسۇفدۇر	مەھسۇفدۇر	22	1	1	30
شەيخ كىبار	شەيخ كىبار	12	1	1	31
قەۋم	قەۋم	13	1	1	
نۇشانىپ	نۇشانىپ	13	1	1	
بەيتۇل	بەيتۇل	14	1	1	
ئىشىنى	ئىشىنى		17	2	
شىرى يەزدۇر	شىرى يەزدۇر	5	1	1	32
ئىچرە ئەر	ئىچرە ئەر	3	1	1	33
ياخۇد	ياخۇد	5	2	2	33
دېۋىنى	دېۋىنى	8	2	2	
بەندى	بەندى	8	2	2	
يەزمەگىل	يەزمەگىل	2	1	1	34
سالپە	سالپە	10706	1	1	34
نەفىنىڭكى	نەفىنىڭكى	8	2	2	
مەئىندىن	مەئىندىن	8	1	1	35
بىر زەمان	بىر زەمان	10	1	1	36
دەركار	دەركار	12	1	1	46
ئايە	ئايە	1	1	1	46
نەناغە	فالىتە	4	2	2	46

يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە «ئايىدى»، «ئايىتى»، «ئايىدىمىز»، «ئايىتۇر»، «ئايىدىلار»، «ئايىغايمەن»، «ئايىغايمەن»، «ئايىغاغىل»، «ئانى»، «ئاسىغى»، «ئارىتماس»، «تايانىپ»، «تاياق»، «ساڭا»، «ماڭا»، «سالالى»، «ساتارمەن»، «قاتىدا»، «يارار»، «كاۋاك»، «قال- چانكىم»، «قاچانغە»، قاتارلىق ئۇيغۇرچە سۆزلەرنىڭمۇ بىرىنچى بوغۇمىدىكى تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇش «ئا» ئىمىنى يۈسۈپ شېئىرلىرىنى نەشىرگە تەييارلاشتا بىردەك ھالدا «ئە» ئېلىنىپ كەتكەن. تۈزىتىپ ئوقۇشىمىزلارنى سورايمىز.

چوڭۇل دەلىلنىڭ سىياسىسى

بۇرۇنقى زاماندا، مەلۇم بىر ماكاندا ئىككى بەگلىك ئۆت كەنىدىن. بۇ بەگلىكلەرنىڭ زېمىنىنى ئەزىم بىر دەريا ئىككىگە ئايرىپ تۇرىدىكەن. دەريانىڭ غەربى تەرىپىدىكى بەگلىكنىڭ قەيسەر ئىسىملىك باتۇر بىر ئوغلى بار ئىكەن. شەرقىي تەرەپتە كى بەگنىڭ گۈلچېھرە ناملىق گۈلدەك بىر قىزى بار ئىكەن. ئىك كى بەگنىڭ پەرزەنتلىرى ئۆسۈپ بالاغەتكە يېتىپتۇ. كۆپ ئۆت

شەيى لىلاھ! دەپ سەدىقە تىلەپتۇ. ئاق كۆڭۈل گۈلچېھرە دەلىلگە ناھايىتى كۆپ سەدىقە بېرىپتۇ ۋە پات-پات كېلىپ تۇرۇشنى تاپىلاپتۇ. شۇندىن كېيىن دەلىلە پات-پات كېلىپ ھويلا-ئاراملارنى سۈپۈرۈپ، سۇ چېچىپ، گۈلچېھرەنىڭ چاچلىرىنى تاراپ قويىدىغان بوپتۇ. گۈلچېھرەمۇ دەلىلنى ئەمەك قىلىپ بىرقانچە كۈنلەرنى ئۇنىڭ بىلەن مۇڭدېشىپ ئۆتكۈزۈپتۇ. ھەپ تە ئۆتۈپ بېگىم شىكاردىن قايتىپ كەپتۇ. دەلىلە ئۆزىنىڭ گۈلچېھرە بىلەن ئارىلىشىپ يۈرگەنلىكىنى بېگىمگە تۇيدۇرماپتۇ. بىر كۈنى دەلىلە گۈلچېھرەنىڭ ئۇچىسىنى تۇتۇپ ئولتۇرۇپ:

— خېنىم مەن خېلىدىن بېرى سىلە نىڭ تۇز-تائاملىرىنى يەپ كېلىۋاتىمەن. خۇدا سىلگە رەھمەت قىلغاي، بىر جانلىرىغا مىڭ جان بەرگەي... مېنىڭ ئۆزلىرىمگە دەيدىغان بىر گېپىم بار ئىدى. دەي دېسەم تىلىم كۆيىدۇ. دېمەي دېسەم ئىچىم كۆيىدۇ... — دەپتۇ.

— قانداق گەپلىرى بولسا دەۋەسىلە، — دەپتۇ گۈلچېھرە.

— دېسەممۇ دەي، بىراق بېگىم ئۇق مەسۇن. ئەگەر بۇ گەپلەرنى ئۇقسا كاللام

مەي، ئىككى بەگلىك ئۆزئارا قۇدىلىشىپ، قەيسەر بىلەن گۈلچېھرەنىڭ بېشىنى قوشۇپ قويۇپتۇ. بۇ ئىككىيلەن ئۆزۈككە كۆز قويۇلغاندەك بىر-بىرىگە خىل كەپتۇ. بىر-بىرىنى ھۈرمەتلىپ ئىجىل-ئىناق ھايات كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ.

ئارىدىن يىللار ئۆتۈپ قەيسەرنىڭ ئاتىسى ئاخىرەتكە سەپەر قىپتۇ. جامائەت قەيسەرنى ئاتىسىنىڭ ئورنىغا بەگلىككە سايلاپتۇ. قەيسەر يۇرتنى ئادىللىق بىلەن سورا شقا باشلاپتۇ.

كۈنلەر، ئايلار، يىللار ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى قەيسەر بېگىم ئادىتى بويىچە ئېتىھامىنى شىكارغا مېڭىپتۇ. بېگىم شىكارغا ماڭغاچ تۇرسۇن. گەپنى شەرقىي بەگلىكتىن كەلگەن دەلىلدىن ئاڭلايلى.

دەلىلە بىر سارلىقتىن مېڭىپ كېلىۋاتقىنىدا ئۇچقاندەك چېپىپ كېلىۋاتقان بېگىمگە ئۇچراپتۇ. دەلىلنىڭ ھەسەتتىن ئوتچاقنىڭ كۆزىگە ئاتنىڭ تۇيىقى ئاستىدىن چىققان پاتقاق چاچراپتۇ. دەلىلە بەگكە غەزەپلىنىپ ئىچىدە «خەپ توختاپتۇر» دەپتۇ. دە، مەھەللىگە قاراپ يول ئاپتۇ. بەگنىڭ ئىشىكىگە كېلىپ ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتىرىپ غەربىيەنە ئاۋازى بىلەن: «ھەق

كېتىدۇ، — دەپ دەللە گۈلچېھرەگە يالۋۇ-
رۇپتۇ. خېنىم ئېرىگە دېمەسلىكىگە قەسەم
ئىچىپتۇ.

— بېگىمنىڭ ھۆسىنى - جامالغا تولغان
سىلىدەك رەپىقىسى تۇرۇپ تالاغا قارىغىن-
غا ھەيرانمەن، — دەپتۇ دەللە ئەييار كۆز-
لىرىنى ئويىنىتىپ.

گۈلچېھرە قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ.

ۋە:

— قىيامەتلىك ئاشىق - مەشۇقلارمىز.
مەن قەيسەرگە ئىشىنىمەن، قەيسەر ماڭا
ھەرگىزمۇ ۋاپاسزلىق قىلمايدۇ... — دەپتۇ.
— خېنىم، كۈنلاردا ئېرىڭگە ئىشەن-
گۈچە ئىشىكىڭنىڭ ئىلگۈچىكىگە ئىشەن» دې-
گەن گەپ بار. مەنمۇ بىر نېمىنى بىلىم-
سەم مۇشۇ ئاپئاق ئاقارغان بېشىم بىلەن
قاراپ تۇرۇپ سىلىگە يالغان سۆزلەرمەنمۇ.
بېگىم سىلىگە چاندۇرماي، «پاختىكىڭ بو-
لاي، تورغۇيۇك بىرلاي» دەپ يۇرگىنى بى-
لەن خېلى ۋاقىتتىن بۇيان تالاغا قاراپ
قالدى...، بىراق بېگىمنى ئوڭشىۋېلىشنىڭ
چارىسىنى مەن بىلىمەن، بۇ ئىش ئاسان، —
دەپتۇ دەللە.

— خېنىم ئانا دېگەنلىرى راستمۇ؟
بۇنىڭ ئامالى بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ
گۈلچېھرە.

— خاتىرجەم بولسىلا خېنىم، ئايەتتە
شەك يوق. مەن تۇمار پۈتتۈرۈپ بەرسەم،
بېگىمنى سىلىنىڭ سىزغان سىزىقلىرىدىن
چىقمايدىغان، پېشىلىرىدە ناماز ئۆتەيدىغان
قىلىۋەتكىلى بولىدۇ. بىراق بۇ تۇمارنى پۈ-
تۈش ئۈچۈن بېگىمنىڭ ئىككى تال ساقىلى
لازىم. بۇ ئىشقا بۈگۈنلا تۇتۇش قىلىماي
بولمايدۇ. بېگىمنىڭ ساقىلىنى قوللىرىدا
يۇلماي، ئۈستۈرىدا كېسىپ ئالسىلا. بول-

مىسا بېگىم تۇيۇپ قالدۇ، — دەپ تاپلاپ
تۇ دەللە.

گۈلچېھرە ماقۇل بوپتۇ. دەللە دەر-
ھال بېگىمنىڭ پېيىغا چۈشۈپتۇ. ئۇ قەيسەر
بەگنىڭ يىراقتىن كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ
دىلى ئۈزۈك، غېرىب - غۇرۇا كىشىنىڭ قى-
ياپىتىگە كىرىۋاپتۇ. بېگىم يېقىنلاشقاندا
ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇپ پۈتمە يامشىپتۇ.
ئۇ «ئەي، ئادالەتلىك تەقۋادار بېگىم، ماڭا
رەھىم قىلغىنلا. كىشىلەر مېنى كەمبە-
غەل كۆرۈپ كۆزىگە ئىلىمايدۇ. ھېچكىم
ئۆيۈمگە ئاياغ باسمايدۇ. بۈگۈن خۇدا يو-
لىدا ئازغىنە ياغ پۇراتقاندىم. پوشكالغا
ئېغىز تېگىپ، بىر دۇئا ياندۇرۇپ بەرگەي-
لا، — دەپ يالۋۇرۇپ يىغلاپتۇ.

دەللىنىڭ نالە - پەريادىغا ئىچى ئاغرى-
غان بېگىم ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىپتۇ. داس-
تىخانغا ئېغىز تېگىپتۇ ۋە ئورنىدىن تۈ-

كېلىپ زادى ئۇيقۇسى كەلمەپتۇ. ئۇ يالغاندىن كۆزىنى يۇمۇپ، خورەكنى راسا تارتىپ ياتقانىكەن. يېرىم كېچىدە گۈلچېھرە ياستۇقنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇپ قويغان ئۇستۇرنى قولغا ئېلىپ شەپە چىقارماي كەلگىنچە قەيسەر بەگنىڭ ساقىلىنى ئاستا تۇتۇپتۇ. ئەمدى ئىككى تال كېسەي دېگەندە بەگ كاپلا قىلىپ گۈلچېھرنىڭ قولىدىكى ئۇستۇرنى تارتىۋاپتۇ ۋە شۇ ئۇستۇرا بىلەن خېنىمنىڭ جېنىنى قەتلە قىپتۇ.

ئىشىكنىڭ يوپچۇقىدىن ماراپ تۇرغان دەللىە ئىشىكنى ئېچىپ كىرىپ گۈلچېھرنىڭ ئۆلگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. ئۆلە - تىرىلىشىگە قارماي گۈلچېھرنىڭ قەبىلىسىگە يېتىپ كەپتۇ:

— ۋاي خالايتىق، قەيسەر بەگ خېنىمنى بىگۇنا ئۆلتۈرۈۋەتتى، ئۇنىڭدىن ئىنتىقام ئېلىڭلار...، دەپ قىقاس - چۇقان كۆتۈرۈپتۇ. خېنىمنىڭ ئۇرۇق - تۇغقان، قەۋمى - قېرىنداشلىرىدىن بولۇپ 20 دەك ئادەم كالتەك - چوماقلارنى كۆتۈرگەن ھالدا قەيسەر بېگىمنىڭ سارىيىغا غەزەپ بىلەن باس تۇرۇپ كىرىپتۇ ۋە جانغا - جان ئېلىپ بەگنى ئۆلتۈرۈپتۇ.

دەللىە قەيسەر بەگنىڭ ئۆلگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەرنى غەربىي بەگلىكتىكى ھەر بىر مەھەللىگىچە يۈگۈرۈپ يۈرۈپ يەتكۈزۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەر ئىككى بەگلىك ئوتتۇرىسىغا گىمىزە - ئاداۋەت ئۇرۇقى تېرىلىپتۇ. ئىككى بەگلىك خەلقى كالتەك - چوماق، پالتا - پىچاقلارنى تەييارلاپ ئۇرۇشماققا بەل باغلاپتۇ.

شەرقىي بەگلىك بىرقانچە نەپەر پايلاقچىنى غەربىي بەگلىككە ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ ئۇرۇش تەييارلىقىدىن مەلۇمات ئال

رۇشقا تەمەشەلگىنىدە دەللىە بېگىمنىڭ ئالدىنى توسۇپ:

— ھۈرمەتلىك بېگىم سىلگە بەكمۇ مۇھىم بىر گېپىم بار ئىدى. دەي دېسەم تىلىم بارمايدۇ، دېمەي دېسەم كۆڭلۈم ئۇنى مايدۇ. ئەگەر مېنىڭ بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسىلە ھازىرلا دەپ بېرەي، — دەپتۇ. بېگىم دەللىەنىڭ بۇ سۆزلىرىگە ھەيران بولۇپ سەل ئويلىغاندىن كېيىن:

— خەير، دېگىن، بىر قوشۇق قېنىڭدىن كەچتىم، — دەپتۇ.

— «ۋاپاغا جاپا» دېگەندەك، خېنىم سىلى بەرگەن دۆلەتنى كۆتۈرەلمەي نىيەتنى بۇزۇلدى. ئۇ ھازىر سىلىدىن يۈز ئۆرۈپ تالاغا قاراۋاتىدۇ... — دەپتۇ.

— نېمە؟ خېنىم بۇزۇلدى؟ نىمانداق قالايمىقان ۋالاقلايدۇ بۇ دەللىە، — دېگىنچە بېگىمنىڭ ئاچچىقى قىرىق گەز ئۆرلەپتۇ.

— بېگىم، مەن بولسام بىر ئاجىزە، ھەرگىز يالغان سۆزلىگىنىم يوق. ئۆزلىرى خۇداغا يېقىن، تەقۋادار، مەرتىۋىلىرى يۇقىرى كىشى. شۇڭا باشلىرىغا كەلگەن خەۋپ - خەتەردىن ئاگاھلاندىرۇپ قويماي. مېنىڭ بۇ دېگەنلىرىمگە ئىشەنمىسىلە بۇگۈن ئاخشام ئۇخلىغان بولۇپ كۆزلىرىنى چىڭ يۇمۇپ يېتىپ باقسىلا. گۈلچېھرە خېنىم سىلىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئىمتىنك ئۇستۇرىدىن بىرنى تەييارلاپ قويدى... — دەپتۇ دەللىە.

قەيسەر بەگ بۇ گەپكە بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ كەچتە چاندۇرماي ئوچۇق - يورۇق كېلىپ ئالدىدىكى سېلىقلىق ئورۇندا يېتىپتۇ. بىراق موماينىڭ قىلىغان سۆزلىرى ئېسىگە

سېنى شۇ ھالغا سالدى. ئۆچۈمنى راسا كەلتۈرۈپ ئالدىم. ئۆز بەگلىكىڭدىكى قەۋمى - قېرىنداشلىرىڭمۇ پات - يېقىنىدا يېنىڭغا كۆمۈلدى! — دەۋاتقۇدەك.

پايلاقچىلار دەرھال دەللىنى تۇتۇپ، شەرقىي بەگلىككە ئاپىرىپتۇ. دەللى قازىخاندا ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا ئىقرار بوپتۇ. ئىككى بەگلىك ئوتتۇرىسىدا بىر مەيدان تەييارلاپ، دەللىنى شۇ مەيداندا دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. گۈلچېھەرنى قەيسەر بەگنىڭ يېنىغا كۆچۈرۈپ دەپنە قىپتۇ.

ھەقىقىي ئەھۋالنى چۈشەنگەن ئىككى بەگلىك ئوتتۇرىسىدا ئىتتىپاقلىق، خاتىر - جەملىك بەرقارار بوپتۇ. شۇندىن باشلاپ كىشىلەر بۇ ۋەقەنى تىلغا ئالغاندا دەللىنى «چۇغۇل دەللى» دەپ ئاتايدىغان بوپتۇ.

ئېيتىپ بەرگۈچى: مويمىدىن ئاخۇن، رەتلىگۈچى: ئايگۈل مويمىدىن.

(بېشى 22 - بەتتە)

پىنھان ئەيلەمەك - يوشۇرماق:

خىزمەتتىگە بولمادىم بىردەمكى ئىشقا ئاشۇبىدىن،
ئاغرىنىپ مەندىن كېتىپ ئۆزۈڭنى پىنھان ئەيلەدىڭ.
— ئا. نىزارى.

پىنھان بولماق - يوشۇرۇنماق، غايىب بولماق:

ياشۇرۇپ گۈلدەك يۈزىڭ گۈلنار شۇپۇكى ئىچىرە، ۋاي،
گوپىيا بولمىش قىزىل ئەبىر ئىچىرە پىنھان تولۇن ئاي.
— ئەرشى.

پىنھان تۇتماق - سىر تۇتماق:

چۇ ساندۇقنى ئېلىتىپ ئۆيىگە جۇھۇد،
كى پىنھان تۇتۇپ، قىلدى ئەلدىن ھۇسۇد.
— ئا. نىزارى.

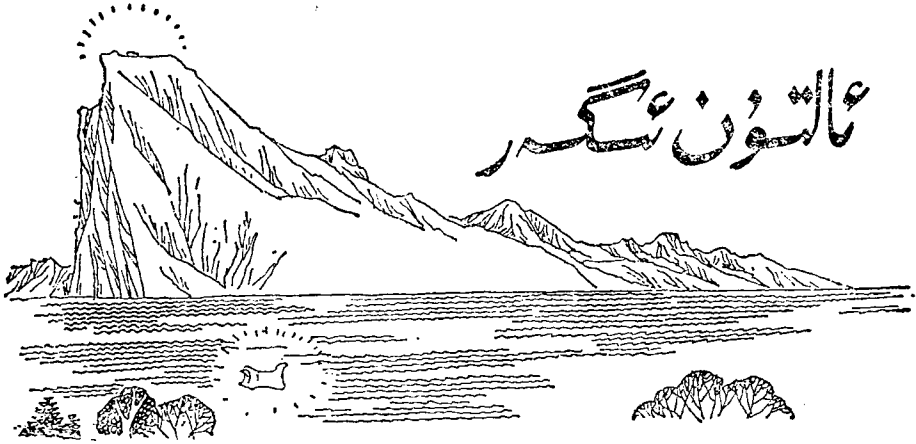
پىنھان قىلماق - يوشۇرماق، يۆگىمەك:

ئالىپ باردى پىنھان قىلىپ خاك ئارا،
يانىپ كەلدىلەر ئەل قىلىپ ماجەرا.

— ئا. نىزارى.

پىنھانى [پىنھان] (پ) يوشۇرۇن، يوشۇرۇن ھالدىكى.

ئالتۇن ئىگر

رىغاندا، ئادەم تۇرماق تۇغ - ئەلەملىرىنىڭ سانىنى ئېلىش مۇمكىن ئەمەسمىش. شاھ ئۆز ياساۋۇل، قاراۋۇللىرىنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەي ھاسىراپ - ھۆمىدەپ «ۋاي بولمىدى، يۇرتىنى يېغى بېسىپ كەتتى، ئىش يامان بولدى» دېيىشىپ شاھنىڭ ئالدىدا يەرگە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇشقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. شاھنىڭ كۆزىگە قەسىرنىڭ ئىچى قاراڭغۇلىشىپ كەتكەندەك كۆرۈنۈپتۇ. بۇ چاغدا شاھ نېمە قىلارنى بىلمەي ھوشىنى يوقىتىپ قوپۇپتۇ. بىر چاغدا ھوشىغا كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، دۈشمەن شەھەرگە يېقىنلىشىپ قاپتۇ، ساقاللىرى ئاق، سېرىق، قوڭۇر رەڭدىكى ھەر بومبا ساقاللىق قېرى سەركەردىلەر ھۇجۇمچى قوشۇنلىرىغا بۇيرۇق بېرىپ ھەيۋەتلىك نەرە تارتىۋاتقۇدەك. ئاندىن لەشكەرلىرى بۇيرۇقىنى بەجا كەلتۈرۈپ، شەھەر دەرىۋازلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ ئوت قويۇپ سېپىللارغا ئاسمان - پەلەك شوتىلارنى قويۇپ، قەلئە ئۈستىگە چىقىۋاتقۇدەك. يەنە بىردەمدىن كېيىن شەھەرنىڭ ئىچىنى ئوت يالقۇنى قاپلاپ، شاھنىڭ ئوردا، قەسىر - لىرى كۆيۈپ، ئىس - تۈتەكلەر كۈن نۇرىنى توسۇپ قاراڭغۇ زۇلمەتكە ئايلىنىپتۇ. پادىشاھ چۆچۈپ ئويغانسا، تىپ -

بۇرۇنقى زاماندا، كۈنچىقىشتا بىر شەھەر بولغانىكەن. بۇ شەھەرنىڭ بىر پادىشاھى بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئاتىسىدىن قالغان شاھلىق تەختىگە ۋارىسلىق قىلىۋاتقىنىغا ئون تۆت يىل بولغانىكەن. ئۇ پادىشاھ بولغان كۈندىن باشلاپ ئۆز ئېلىدىكى پۇقرالارغا ئېغىر ئالۋان - ياساق - لارنى سېلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پۇقرالارنىڭ كۈنى تەسلىشىپتۇ. بەگ - تۆرىلەرنىڭ بولسا تۇرمۇشى باياشات ئۆتۈپتۇ. زۇلۇمغا چىدىمىغان خەلق پادىشاھقا ھەقلىق ئەرز - شىكايەتلەرنى قىلسا، ئۇ: «مېنىڭ ئەمىر - پەرمانىمغا بويسۇنماي يەنە ماڭا ئەرز قىلىپ كەلدىڭمۇ؟!» دەپ، ئۇلارنى تۇتۇپ، تۇرلۇك جازالارغا ھۆكۈم قىلىدىكەن. ئەرز قىلغۇچىلارنىڭ ۋەكىللىرى كۆپىنچە قېرىلاردىن ئىكەن. شۇڭا پادىشاھ قېرىلارغا بەكمۇ ئۆچ بولۇپ كەتكەنىكەن.

بىر كۈنى كېچىسى پادىشاھ ئاجايىپ بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە: ئاجايىپ ھەيۋەتلىك بىر قوشۇن ئۆز مەملىكىتىگە باستۇرۇپ كېلىۋاتقانمىش. بۇ قوشۇننىڭ ئادىمى، قورال - ياراقلىرىنىڭ سانىنى مۆلچەرلەپ بېرىش مۇمكىن ئەمەسمىش. كۆزەتكۈچى قاراۋۇللارنىڭ ئېيتىشىغا قا -

تەبىر ئېيتىپ، ئۆزۈم تەدبىر قوللىنىمەن.
 ھەرقاندىقىڭ مېنىڭ پەرىمانىغا ئىتائەت
 قىلىپ، ئىجرا قىلىشمايدىكەنسىن، دارغا
 ئاسىمەن، — دەپ غەزەپ بىلەن ھەيۋە قىپتۇ.
 ۋەزىر — ئۆلىمالار:

— خوش شاھىم، بىز تەييار، —
 دەپتۇ.

— مېنىڭ سەلتەنەتلىك تەختىمگە
 قەست قىلىدىغان رەقىبلىرىم مانا شۇ قېرىپ
 لاردۇر، — دەپتۇ شاھ ئۆزىنىڭ چۈشىدە
 كۆرگەن ساقاللىق سەركەردىلەرنى تىلغا
 ئېلىپ، — مېنىڭ ئوردامدا بۇ ئىشقا سەل
 قارايدىغان ئەمەلدارلىرىمدىن تارتىپ ئەس-
 كەرتىمگىچە ھەرقاندىقىنى ئېغىر ھاندا
 جازالايمەن!

پادىشاھ شۇ سۆزلەرنى قىلىۋاتقاندا
 غەزەپتىن ئولتۇرغان تەختى تەۋرەپ كې-
 تىپتۇ. پادىشاھ شۇ ھامان جايلارغا پەر-
 مان چۈشۈرۈپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ قې-
 رىلار ئۆلتۈرۈلۈشكە باشلاپتۇ. شاھنىڭ
 غەزىپىدىن قورققان بارلىق كىشىلەر پەر-
 ماننى ئىجرا قىلماسلىققا ئامال قىلالماپ-
 تۇ. شۇندىن كېيىن بۇ مەملىكەتتە قېرىپ
 لار قالماپتۇ.

بىر كۈنى شاھ شىكارغا چىقىپتۇ.
 ئۇلار مېڭىپ چوڭ بىر دەريا بويىغا يې-
 تىپ كەپتۇ. دەريانىڭ نېرىقى قىرغىقى
 تاغ بولۇپ، بۇ تاغ ناھايىتى ئېگىز ھەم
 ھەيۋەتلىك ئىكەن. شاھ شىكارداشلىرى
 بىلەن سۆزلىشىپ كېتىۋاتقاندا، بىردىنلا
 دەريانىڭ تېگىدە چوڭ بىرنەرسە پارقىراپ
 كۆرۈنۈپتۇ. شاھ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى
 تارتىپ توختىتىپتۇ. دەريانىڭ تېگىدىكى
 پارقىراق نەرسىگە سەپسىلىپ قارىغۇدەك
 بولسا، بىر ئالتۇن ئىكەر ئىكەن. شاھ ۋە-

تىنچ ھەرەمدە زەر چۈشەكلەر ئىچىدە
 ياتقانىكەن. پادىشاھ: «ئاھ خۇدا، ئۆزۈڭ
 ساقلىغايىسەن، قىيامەت بولدىمۇ — نېمە؟» —
 دەپتۇ. كۆرگەن چۈشىنى ئويلاپ، ياۋنىڭ
 پۈتۈن سەركەردىلىرى ساقاللىق قېرىلار
 ئىكەنلىكىنى كۆز ئالدىدىن بىر-بىرلەپ
 ئۆتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ كۆڭلىدە «مانا دې-
 مىدىمۇ، ھەممە پېشكەلچىلىك ئاشۇ قېرىپ
 لاردىن كېلىدۇ. ماڭا، مېنىڭ تەختىمگە،
 شاھلىق سەلتەنەتلىرىمگە دەخلى يەتكۈز-
 دىغان قېرىلارنى بۇ دىيارىمدىن يوق
 قىلمايدىغان بولسام، پادىشاھ بولماي
 كېتەي.» دەپتۇ. شۇ چاغدا تاڭمۇ ئېيتىپ-
 تۇ. ئۇ دەرھال دۆلەت ئەربابلىرى ۋە
 ۋەزىر — ۋۇزۇرا، مۇنەججىملىرىنى ۋە مەس-
 لىھەتچىلىرىنى يىغىپ جىددىي كېڭەش
 ئۆتكۈزۈپتۇ. كېڭەشتە ئۆزى كۆرگەن چۈ-
 شنى سۆزلەپ بېرىپ، بۇ چۈشنىڭ تە-
 بىرىنى ئېيتىپ بېرىشىنى تەلەپ قىپتۇ.
 چۈشكىگە توغرا تەبىر بەرگەن كىشىگە نۇر-
 غۇن ئىنئام بېرىدىغانلىقىنى، ئەگەردە
 چۈشكىگە توغرا تەبىر بېرىلمىسە، ئۇ كى-
 شنى جېنىدىن جۇدا قىلىدىغانلىقىنى
 جاكارلاپتۇ. بۇ چاغدا چۈشكە توغرا تەبىر
 بىرلەيدىغان كىشىلەرمۇ بىر نەرسە دېيىش-
 كە جۈرئەت قىلالماپتۇ. ھەممە ۋەزىر —
 ئۆلىمالار باشلىرىنى تۆۋەن قىلىپ، تەزىم
 بىلەن قول باغلاپ سۈكۈتتە تۇرۇشۇپتۇ.
 بۇنى كۆرگەن شاھ غەزەپكە كېلىپ:

— ھەممىڭ ھارام تاماق نان قېيىپ-
 لار. ھېچقايسىڭ مېنىڭ بېشىمغا كېلىد-
 ىغان بالا — قازاغا ئېچىنىشمايسەن. شۇنچى-
 لىك چۈشكىمۇ تەبىر ئېيتىپ، ئۆزىڭغا
 قارىتا تەدبىر — مەسلىھەتلەرنى بېرىشەلمەي-
 سەن. ئەمدى مەن ئۆز چۈشۈمگە ئۆزۈم

بۇلارنىڭ ئارىسىدىن بىر ياش يىگىت «مەن بىر كەمبەغەل، ئالتۇن ئىگەرنى ئەپچىقىپ شاھنىڭ ئىنى نامغا ئېرىشسەم، تۇرمۇشتا قىيىنچىلىق تارتىشتىن قۇتۇلمايمەزمۇ» دەپ ئويلىنىپتۇ. لېكىن ئۆزىنى مەلۇم قىلىشقا ئالدىرىماپتۇ. يىگىت بۇ ئىشنى ئاتىسىغا مەسلىھەت سېلىپ، ئاتىسىنىڭ رازىلىقىنى ئالغاندىن كېيىن باشلاشنى قارار قىپتۇ.

شاھ قېرىلارنى ئۆلتۈرۈشكە كىرىشكەن ۋاقىتتا ھېلىقى يىگىت يەر ئاستىغا بىر يوشۇرۇن گەمە ياساپ، ئاتىسىنى شۇ يەرگە يوشۇرۇپ قويغانىكەن. يۇرتتا قېرىلار تۈگەپ بىرقانچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئالتۇن ئىگەر ۋەقەسى يۈز بېرىپتۇ. يىگىت ئۆيگە كېلىپ ئاتىسىغا ئالتۇن ئىگەر ۋەقەسىنى بايان قىلىپتۇ ۋە شۇ ئالتۇن ئىگەرنى دەريادىن ئەپچىقىپ، بۇ نامرات ئائىلىسىنىڭ تۇرمۇشىنى ياخشىلاش تەلىمىنى قويۇپتۇ.

— مەن پەقەت ئۆز ئائىلىمىزنىڭ تۇرمۇشىنى دەپلا بۇ ئىشقا تەۋەككۈل قىلغىنىم يوق، — دەپتۇ يىگىت ئاتىسىغا، — مۇھىمى سىز بىرقانچە يىلدىن بۇيان كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرمەي يەر ئاستىدا يېتىۋاتسىز. بۇ ئىشقا مەن چىداپ تۇرالماي قالدىم. سىزنىڭ ياشانغاندا ياتقان يېرىڭىزنىڭ زىنداندىكى گۇناھكارلارنىڭ ياتقان يېرىدىن نېمە پەرقى بار؟

— ئەقلىڭگە بارىكالا ئوغلۇم، — دەپتۇ يىگىتنىڭ ئاتىسى، — ئۇنداق بولسا، سەن مېنىڭ دېگىنىم بويىچە ئىش قىلساڭ بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايسەن. ئالتۇن ئىگەر سۇ ئاستىدا ئەمەس، بەلكى سەن ئېيتقان ھېلىقى دەريانىڭ نېرىقى

زىر - ۋۇزۇراللىرىغا ئالتۇن ئىگەرنى كۆرسىتىپ:

— ئەگەر بۇ ئالتۇن ئىگەرنى كىم سۇ ئاستىدىن ئەپچىقىپ بەرسە، ئۇنىڭغا نۇرغۇن دۇنيا، قابىلىيەتكە قاراپ يۇقىرى ئەمەل بېرىمەن. لېكىن ئۇنى ئەپچىقىلمىسا ئۆلۈم جازاسى بېرىمەن. قېنى كىم بۇ ئىشقا جۈرئەت قىلالايدۇ؟ — دەپتۇ.

ۋەزىرلەردىن بىرى بۇ تېز ئاقىدىغان چوڭقۇر دەرياغا چۈشۈپ، ئالتۇن ئىگەرنى ئەپچىقىپ شاھتىن نۇرغۇن دۇنيا دەپنە ئىنى نام ئېلىش ۋە تېخىمۇ يۇقىرى مەنەسپكە ئېرىشىش نىيىتىدە كىيىملىرىنى سېلىپ دەرياغا سەكرەپتۇ. قالغان كىشىلەر مانا چىقىدۇ، ئەنە چىقىدۇ، دەپ ئۇزاققىچە كۈتۈپتۇ، لېكىن چىقماپتۇ. شاھ ئالتۇن ئىگەرنى قولغا چۈشۈرۈشنىڭ تەقەززاسىدا تېخىچە دەريادىن كۆزىنى ئۈزۈپ قاراپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن يەنە بىر ئەمەلدار چۈشۈپ، ئۇمۇ چىقماپتۇ. شۇنداق قىلىپ تويمىغۇر ئەمەلدارلار دىن بىرنەچچىسى ئارقا - ئارقىدىن دەرياغا چۈشۈپتۇ. لېكىن بىرسىمۇ قايتىپ چىقماپتۇ.

بۇنىڭدىن ئەجەبلىنىگەن شاھ كەچ كىرگەندە باشقا ئەمەلدارلىرى بىلەن ئوردىغا قايتىپتۇ. خەلقنى يىغىپ، دەريا ئاستىدىكى ئالتۇن ئىگەرنى كىم ئەپچىقىلسا، ئۇنىڭغا نۇرغۇن مال - مۈلۈك، ئەمەل بېرىدىغانلىقىنى جاكارلاپتۇ. لېكىن شاھنىڭ ئوردىسىدىكى سۇ ئۇزۇش ماھىرلىرى بولغان ئەمەلدارلاردىن ھېچقايسىسى دەريادىن چىقمايلا تۇرۇپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلىغان خەلقنىڭ بىرسىمۇ ئالتۇن ئىگەرنى ئەپچىقىشقا جۈرئەت قىلالماپتۇ.

تاغدىن چۈشەلمەپتۇ. ئارقىمىسىدا يېنىشتىن قورقۇپ، شۇ تاغنىڭ ئۈستىدە ئۆلۈپ تۈگىگەنمىش. ئىگەر دەل شۇ شاھنىڭ ئىگىرى. بالام، سەن ھەرگىز دەرياغا چۈشمىگىن. ئاشۇ چىغىرىيول بىلەن تاغقا چىققاندىن كېيىن يەنە شۇ يول بىلەن يېنىپ چۈشكىن، — دەپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن يىگىت ئاتىسى بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ. يىگىت شۇ ماڭغىنىچە، شەھەرگە كىرىپ، شاھنىڭ ئوردىسىغا قەدەم باسقاندا، قاراۋۇل ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇپ:

— نېمە ئادەمسەن، نېمە ئەرزىڭ بار؟ — دەپ سوراپتۇ.

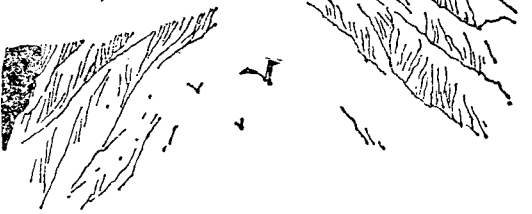
— مەن ئالتۇن ئىگىرىنى دەريادىن ئەپچىقىش ئۈچۈن كەلدىم. شاھىمىزغا ئۆزۈم زۇمىنى مەلۇم قىلماقچىمەن، — دەپتۇ يىگىت.

— ھەي يىگىت، ئۆزۈڭ ياش ئىكەن سەن، مەن دېگەن يىگىتلەر دەرياغا كىرىپ قايتىپ چىقىمىدى. نادانلىق قىلىپ ياش جېنىڭىزغا زامىن بولما، ئاستا ئارقىڭغا يېنىپ يولۇڭغا ماڭ، — دەپتۇ قاراۋۇل.

— ئەي قاراۋۇل ئاكا، مەن شۇ ئالتۇن ئىگىرىنى دەريادىن ئەپچىقىشقا بەل باغلاپ كەلدىم. بۇ ئىشتىن قايتمايمەن، — دەپتۇ يىگىت.

خەۋەرچى بۇنى شاھقا يەتكۈزۈپتۇ. شاھ يىگىتنى قوبۇل قىلىپ، شەرتلەرنى قايتا ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ.

— مەن شاھىمىزنىڭ ئالىي ھۆرمىتى ئۈچۈن بۇ خەتەرلىك ۋەزىپىنى ئورۇنداشقا بەل باغلىدىم، — دەپتۇ يىگىت تەمكىنىلىك بىلەن.

قىرغىقىدىكى تىك تاغنىڭ چوققىسىدا، دەريا تېگىدە كۆرۈنگىنى كۈننىڭ تاغ كەينىگە ئۆتۈشى بىلەن ئالتۇن ئىگىرىنىڭ دەرياغا چۈشكەن شولىسى. رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، بۇنىڭدىن نەچچە زامانلار ئىلگىرى باشقا يۇرتنىڭ لەشكەرلىرى بۇ ئەلگە كېلىپ ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولغان. ئۇلارنىڭ شاھى قاچىدىغان جاي تاپالماي تاغنىڭ نەچچە كۈنلۈك ئايىغىدىكى چىغىرىيول بىلەن ئورمان ئارىلاپ تاغ ئۈستىگە چىقىپ كەتكەنىدىن، ئۇ تاغنىڭ باشقا يېرىدە چۈشىدىغان يېرى بولمىغانلىقتىن

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ شاھ، — ئىگەرنى ئېلىپ كەلسەڭ، بېرىدىغان ئىنىڭ- مەممۇ دېگىنىمىدىن ئۆزگەرمەيدۇ، ۋە دەم ۋە دەدە، ئەگەر ئالتۇن ئىگەرنى ئېلىپ كې- لەلمىسەڭ بېرىدىغان جازايىمىمۇ ئۆزگەرمەي- دۇ، ساڭا ئۈچ كۈن مۆھلەت بېرىمەن.

يىگىت ئوردىدىن چىقىپ ئۇدۇل تاغ- قا قاراپ يول ئېلىپتۇ. شۇ ماڭغىنىچە كەچ- قۇرۇن تاغقا ئانچە يىراق بولمىغان بىر مەھەللىگە كېلىپ قونۇپتۇ. ئەتىسى يەنە تاڭ يورۇماستىنلا تاغقا قاراپ يول ئاپتۇ. تاڭ شەپقى يەر يۈزىگە نۇر چاچقاندا، تاغنىڭ تۈۋىگە كېلىپ، تاغقا يامىشىپ يۇ- قىرى ئۆرلەشكە باشلاپتۇ. كۈن چۈش بول- مىغاندا تاغ تۆپىسىگە قارىغان ئىكەن، كۈن نۇرىدا يالتىراپ، ئەتراپىغا نۇر چېچىپ تۇرغان ئالتۇن ئىگەر كۆرۈنۈپتۇ. سەپ- سېلىپ قارىغۇدەك بولسا، بېشى خۇددى قۇشنىڭ بېشىغا ئوخشايدىغان ئاجايىپ ئې- سىل بىر ئالتۇن ئىگەر ئىكەن. ئۇنىڭ يې- نىدا ئالتۇن ياللىتىلغان ئۈزەڭگە تۇرۇپتۇ. ئىگەر تاسمىلىرىمۇ كۈمۈش ۋە ئالتۇندىن ياسالغان ئىكەن. يىگىت بۇ نەرسىلەرگە قول تەڭگۈزمەي تۇرۇپ ئىككى رەككەت شۇكرانە ناماز ئوقۇپ، خۇداغا شۇكرى سا- نا ئېيتىپ «بىسىمىلا» دەپ، تاسمىلار بىر لەن ئىگەرنى باغلاپ، تەسلىكتە يۇدۇپ، كەچ كىرگەندە شاھنىڭ ئوردىسىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن شاھ خۇشاللىقىدىن بىر ھەپتە توي- تاماشا قىلىپ، شەھەر خەل- قىگە ئاش تارتىپتۇ؛ توي- تاماشىغا يىغىل- غان خەلق ئالدىدا ئۆزىنىڭ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىدىغانلىقىنى نامايان قىلىپ، يىگىتكە بې- رىلىدىغان ئىنىئامنى جاكارلاپتۇ. جاكاردا مۇ- نۇلار ئۇقتۇرۇلۇپتۇ. «بۇ يىگىت بولسا،

ھېچقانداق كىشى ھەل قىلالمىغان ئىشنى ھەل قىلدى. مېنىڭ بىردىنبىر تەلىپىمنى ئۆزۈم كىمىدىن ئورۇندىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى تۆۋەنكى ئايماقنىڭ ھاكىملىقىغا تەيىن- لىدىم. بىر ئائىلىلىك كىشىنىڭ ئۆمرىگە يەتكۈدەك مال- دۇنيا بەردىم. تۆۋەنكى ئايماقتا ھۆكۈمەتنىڭ يىللىق بېجىدىن باشقا ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بۇ يىگىت ئۆ- زى باشقۇرىدۇ».

پادىشاھ توي- تاماشا تۈگىگەندىن كې- يىن يىگىت بىلەن ۋەزىرىنى ئايرىم زىيا- پەتكە چاقىرىپ سۆھبەت ئېلىپ بېرىپتۇ. سۆھبەتتە يىگىتنىڭ ئەسلى زاتىنى بىلىمەك- چى بولۇپ ئۇنىڭدىن سوراپتۇ. يىگىت جاۋابەن:

— مەن مۇشۇ شەھەردىن يېرىم كۈندىلا بارىدىغان بىر يېزىدىكى كەمبەغەل يىگىت بولمەن، — دەپتۇ.

— سېنىڭ ئاتا- ئاناڭ بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ شاھ. يىگىت:

— مېنىڭ ئاتا- ئانام ۋە بىرنەچچە ئۇششاق ئۆكۈلىرىم بار، — دەپتۇ.

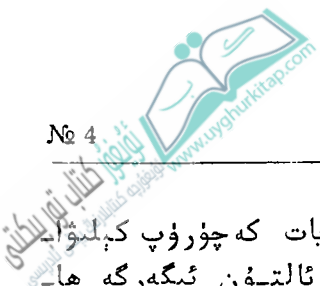
— سەن بۇ ئالتۇن ئىگەرنى دەريادىن قانداق ئەپچىقتىڭ؟ — دەپتۇ شاھ. يىگىت:

— مەن بۇ ئىگەرنى دەريادىن ئەپچىق- مىدىم، شۇ دەريانىڭ كۈن ئولتۇرۇش نە- رىيىدىكى تاغنىڭ ئۈستىدىن ئەپچۈشتۈم، — دەپتۇ.

شاھ بۇ ئىشتىن ئەجەبلىنىپتۇ ۋە سەل ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:

— بۇ ئىگەرنىڭ تاغ ئۈستىدە ئىكەن- لىكىنى قانداق بىلىدىڭ؟ — دەپتۇ.

— ساڭا ئالتۇن ئىگەرنىڭ تاغ ئۈس- تىدە ئىكەنلىكىنى بىرسى ئېيتىپ بەردىمۇ ياكى ئۆزۈڭ بىلىدىگمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ

خېلى ئوڭۇشلۇق ھايات كە چۈرۈپ كېلىۋا-
 تمىز. شاھىمىزنىڭ ئالتۇن ئىگەرگە ھا-
 جىتى چۈشكەندە، مەن بۇ ئەھۋالنى ئاتام-
 ھا يەتكۈزۈپ، شاھىمىزنىڭ تەلىپىنى ئو-
 رۇنداپ شۆھرىتىنى ئاشۇرماقچى بولغانلىقىم-
 نى ئېيتتىم، - يىگىت ئاتىسىنىڭ بەرگەن
 مەسلىھەت ۋە يوللىرىنى شاھقا تەپسىلىي
 سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن، سۆز ئاخىرىدا، -
 مەن ئاتامنىڭ ئاقلانە مەسلىھىتى بويىچە
 تاغقا چىقىپ بۇ ئىگەرنى ئەپچۈشتۈم، -
 دەپتۇ.

- بارىكالا، ئاناڭغا رەھمەت، -
 دەپتۇ شاھ.

شۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ چۈشىدە
 كۆرگەن ئىشلارغا ئىشىنىپ بىگۇناھ قېرىلارنى
 ئۆلتۈرگەنلىكىگە ئىنتايىن پۇشايمان
 قىلىپتۇ. بۇلارنىڭ سۆھبىتى ئاخىر-
 لىشىپتۇ. شاھ شۇ ھامان تېخى ئۆل-
 تۈرمەي زىنداندا قالدۇرۇپ قويغان قې-
 رىلارنى ئازاد قىلىدىغانلىقىنى ئېلان قىلىپ
 ئەلگە يارىلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن
 يىگىتنى ئاتىسى بىلەن بىللە تۆۋەندىكى
 ئايماققا داغدۇغىلىق ھالدا يولغا سېلىپ
 قويۇپتۇ. يىگىت بۇ جايغا يېتىپ بارغان-
 دىن كېيىن، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە خەلق-
 تىن باج-سېلىق ئالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
 ئۇنىڭ تۇرىۋاتقان زېمىنىغا بەرىكەت يې-
 غىپ خەلقنىڭ تۇرمۇشى باياشات ئۆتۈپتۇ.

ۋەزىر.

- بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىشكە ئاجىز-
 مەن، - دەپتۇ يىگىت.
 - نېمە ئۈچۈن؟ - دەپ سوراپتۇ
 ۋەزىر مۇلايىملىق بىلەن.
 ئالتۇن ئىگەرنىڭ قولىغا كەلگەنلىكى-
 گە خۇشال بولغان پادىشاھ:
 - مەيلى ھەرقانداق ئېيىتالمايدىغان
 نازۇك گېپىڭ بولسىمۇ قورقماي ئېيتىۋەر-
 گىن، مەن كەچۈرمىەن، - دەپتۇ.
 - بېشىمدىن قورقىمەن، - دەپتۇ
 يىگىت.

- بېشىڭنىڭ كېتىشىدىن قورقىمىغىن،
 سېنىڭ ھاياتىڭغا ئۇلۇغ شاھىمىز كېپىللىك
 قىلدۇ، - دەپتۇ ھېلىقى ۋەزىر.
 - بىزنىڭ مەملىكىتىمىزدە قېرىلارغا
 قازا، ئەلگە ۋابا كېلىۋاتقان چاغلاردا، -
 دەپتۇ يىگىت سۆزىنى باشتىن باشلاپ، -
 مېنىڭ يېشى ئاتمىشتىن ھالقىغان ئاتام بار ئىدى.
 ئۇنىڭغا قازا كېلىشتىن قورقۇپ، يەر ئاستى-
 ھا يوشۇرۇپ قويغانىدىم. مانا ھازىر ئاتام-
 نىڭ يەر ئاستىدىكى گەمىدە يېتىۋاتقىنىغا
 كۆپ يىللار بولدى. ئاتامدىن ئايرىلىساق
 بىر ئۆيلۈك بەش- ئالتە جان ئادەم پاناھ
 سىز قالاتتۇق. كۈنىمىز قىيىن ئەھۋالغا
 چۈشۈپ قالاتتى. شۇنىڭدىن بېرى ئاتام گەر-
 چە ئىش- ھەرىكەتتە بولالمىسىمۇ، بىزگە
 يول كۆرسىتىپ تۇرغانلىقتىن ھازىرغىچە

ئېيتىپ بەرگۈچى ئۇچتۇرپان ناھىيە ئاقيار يېزىسىدىن: توختى زاكىر.

پادشاھ بىك مالچى

قۇدەك. پادشاھ ئېتىغا مىنىپ ئىس چىقىدۇ ۋاتقان تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. كەپىمنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتتىن چۈشەي دەپ تۇرۇ- شىغا، كەپىدىن بىر كىشى چىقىپتۇ. پادشاھ قارىغۇدەك بولسا، بۇ كىشى بېشىغا كونا كىگىز قالىپاق، ئۈستىبېشىغا ئۆچكە تېرىسىدىن تىكىلگەن كونا جىلتىكە بىلەن تېرە ئىشتان كىيىۋالغان، بوي-تۇرقى كېلىشكەن خۇش خۇي بىر ئادەم ئىكەن. ئۇ كىشى پادشاھنى كەپىگە تەكلىپ قىپتۇ، پادشاھ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى ئۇنىڭغا بېرىپ، كەپىگە كىرىپ تۇرۇپتۇ. ھېلىقى كىشى پادشاھنى يەرگە سېلىپ قويغان ئۆچكە تېرىسىدە ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. پادشاھ ئائىلاج ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ كىشى پادشاھنىڭ ئالدىغا قېتىپ كەتكەن ئىككى زاغرا بىلەن بىر ھېچىردا قېتىق ئەكىلىپ قويۇپتۇ، پادشاھنىڭ بۇ غىزاغا كۆڭلى تارتىغان بولسىمۇ، قورساقنىڭ ئاچلىقى ئۇنى يېيىشكە مەجبۇر قىپتۇ. پادشاھ زاغىرنى قېتىققا چۆكۈرۈپ يېگەنسەن، شۇنداق مەزىلىك تېتىپتۇكى، ئۇنىڭ تا بۈگۈنگىچە يېگەن تائاملىرى بۇنىڭچىلىك مەزىلىك بولمىغاندەك تۇيۇلۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ، پادشاھ زاغرا بىلەن قېتىقنى ئىشتىغا بىرلەپ قورساقنى تويغۇزۇپتۇ. ئاندىن

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، مەشرىقتە بىر مەملىكەت بولغانىكەن، ئۇنىڭ زېمىنى كەڭ، ئاھالىسى كۆپ، لەشكىرى ھېسابسىز ئىكەن. پادشاھى بولسا ئوۋ ئوۋلاشنى ياخشى كۆرىدىكەن.

بىر كۈنى پادشاھ ئادىتى بويىچە ياساۋۇللىرىنى ئېلىپ ئوۋغا چىقىپتۇ. ئۇلار بىر جاڭگالغا كەلگەندە ئالدىغا بىر جەرەن ئۇچراپتۇ. پادشاھ ۋە ياساۋۇللار بۇ جەرەننى خۇددى ئۈزۈك كۆزىدەك قورشىۋاپتۇ. پادشاھ ئادەملىرىگە جەرەننى تىرىك تۇتۇشنى، ئۇنى كىم قاجۇرۇپ قويسا، شۇنىڭ كاللىسىنى ئالدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادشاھ ياساۋۇللىرى بىلەن جەرەننى قىستاپ كەلگەندە، جەرەن پادشاھنىڭ بېشىدىن سەكرەپ قېچىپ كېتىپتۇ. ياساۋۇللار «پادشاھ ئەمدى قانداق قىلار كىم» دېگەندەك قىلىشىپ، بىر-بىرىگە قاراپ كۈلۈشۈپتۇ. پادشاھ ئامالسىز جەرەن قاچقان تەرەپكە قاراپ ئات ساپتۇ، قوغلا-قوغلا بىر جايغا يەتكەندە جەرەن كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. پادشاھنىڭ ئاچلىق ۋە سۇسىزلىقتىن ھالى خاراب بولۇپتۇ. ئۇ يا ئالدىغا مېڭىشنى، يا كەينىگە مېڭىشنى بىلەلمەي، بېشى قېتىپ ئەتراپقا قارىغۇدەك بولسا، يىراقتا بىر كىچىك كەپىدىن ئىس چىقىۋات-

ئولتۇرغۇدە كىمىش، پادىشاھ بۇنىڭغا ئەجەبلىنىپ:

— سىز بۇگۈن مال بېقىپ چارچىمىز، خان تۇرۇقلۇق، يەنە ئۇخلىماي نېمە قىلىپ ئولتۇرىسىز؟ — دەپ سورايتۇ.

— ھەي، ئاي ئاكا، — دەپتۇ ئاياز پادىشاھقا، — سىز مېنىڭ مېھمىنىم. مەن سىزنى تونۇمىساممۇ، لېكىن بۇگۈن كېچە سىزنىڭ ئامان-ئېسەنلىكىڭىزگە كاپالەتلىك قىلىشىم كېرەك. بۇ جايدا يىرتقۇچ ھايۋانلار كۆپ، كېچىچە سىزگە بىرەر خېيىم-خەتەر يېتىپ قالمىسۇن دەپ، سىزنى مۇھاپىزەت قىلىپ ئولتۇرۇۋاتىمەن.

پادىشاھ بۇنىڭدىن قاتتىق تەسسىرلىنىپتۇ. ئاڭغىچە تاڭمۇ ئېيتىپتۇ. پادىشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ قىلىدىغان ئىشلىرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، قېتىق بىلەن زاغاردىن ئىشتىھا بىلەن يەپتۇ. ئاشتىدىن كېيىن، پادىشاھ كۆپ رەھمەتلەرنى ئېيتىپ ئېتىغا مىنىپ، ئوردىغا يېنىپ كەپتۇ. پادىشاھ بۇ ئىشنى ئويلاپ نەچچە كۈنگىچە كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمەپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە «ئاياز مېنىڭ ئېسىل سۈپەت شاھانە بەستىمگە قاراپ كېچىچە ئۇخلىماي مېنى قوغدىغان بولۇشى مۇمكىن، ياكى ماڭا ئىشەنمەستىن ئۆزىنى قوغداپ ئۇخلىمىغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. قانداقلا بولمىسۇن بىر سىناپ كۆرەي» دېگەن ئويغا كەپتۇ. ئەتىسى ئۆزىنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ۋەزىرىنى دىۋانە قىياپەتكە ياساندۇرۇپ، ئايازنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ. ئاياز بۇ دىۋانە سۈپەت ۋەزىرىنى پادىشاھقا قانداق مۇئامىلە قىلغان بولسا، شۇنداق مۇئامىلە قىلىپ كۆتۈرۈۋاپتۇ. كېچىچە ئۇخلىماي ۋەزىرىنى مۇھاپىزەت قىلىپ ئەتىسى يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ۋەزىر بۇ ئىشتىن

ھېلىقى كىشىگە قاراپ:

— ئىسمىڭىز نېمە؟ — دەپ سورايتۇ. — ئىسمىم ئاياز، — دەپ جاۋاب بەردىپتۇ ھېلىقى كىشى، ئاندىن پادىشاھتىن سورايتۇ:

— ئۆزلىرىڭىزنىڭ ئىسمى شەرىپلىرى نېمىكىن؟

— ئىسمىم شاۋاز، — دەپتۇ پادىشاھ، — سىز بۇ جاڭگالدا نېمە ئىش قىلىسىز؟

— مەن بۇ يەردە باينىڭ مېلىنى باقىمەن. ئۆزلىرى قانداق بولۇپ بۇ ياققا كېلىپ قالدىلىكىن؟

— بىز بىرنەچچە سودىگەر ئىدۇق، — دەپتۇ پادىشاھ، ئۆزىنىڭ شاھ ئەمىلىكىنى يوشۇرۇپ، — سەپەر قىلىپ مۇشۇ ئەتراپقا كەلگەندە بۇلاڭچىلارغا ئۇچراپ تىرىپىمىز. رەن بولۇپ كەتتىق. مەن بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالغانلىقىمىزنى بىلمەيمەن. بۇگۈن كېچىچە سىزگە ھەمراھ بولسام قانداق؟

ئاياز ئوڭايىسىز لانغان ھالدا:

— ھەي باي ئاكا، ئۆزىڭىز كۆرۈپ تۇرۇپسىز مېنىڭ كەپمەدە سىزگە سېلىپ بەرگۈدەك يوتقان-كۆرپەممۇ يوق. قانداق قىلارمەن، — دەپتۇ.

— كېرەك يوق، سىز نەدە ياتىسىڭىز مەنمۇ شۇ يەردە ياتىمەن، — دەپتۇ پادىشاھ. كەچ كىرگەندە ئاياز پادىشاھقا بىر ئەسكى تېرىنى سېلىپ، بېشىغا بىرنەچچە كېسەكنى قويۇپ بېرىپتۇ. ئۆزى داۋا يەردە يېتىپتۇ. پادىشاھ ئەسكى تېرىنىڭ ئۈستىدە شۇنداق شېرىن ئۇخلاپتۇكى، ئۆمرىدە مۇنچىلىك شېرىن ئۇخلاپ باقمىغانىكەن. پادىشاھ بىر كەمدە ئويغىنىپ قارىسا، ئۆزىنىڭ يېنىدا ئاياز ئۇخلىماي قاراپ

— ئاياز دەرھاللا:

— تۇخۇم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
ئۇلار بىرنەچچە كۈن يول يۇرۇپ،
نۇرغۇنلىغان ئوۋ ئوۋلاپ ئوردىغا قايتىپ كەپتۇ.
ئايالار ئۆتۈپتۇ، يىللار ئۆتۈپتۇ، پادىشاھ
يەنە بىر كۈنى ئايازنى ئېلىپ ئوۋغا چىد-
قىپتۇ. بىر مەزگىل يول يۈرگەندىن كېيىن
يىن پادىشاھ ئايازدىن توساتتىنلا:

— نېمە بىلەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
ئاياز تېنمەستىن دەرھاللا:
— تۇز بىلەن، — دەپ جاۋاب
بېرىپتۇ.

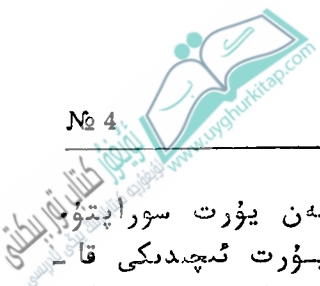
شۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ ئايازنىڭ
ئەقىللىق ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. چۈن-
كى پادىشاھنىڭ بۇ قېتىمقى سوتالى ئۇنىڭ
نەچچە يىللار ئىلگىرى ئوۋغا چىقىپ، مۇ-
شۇ ئورۇندىن ئۆتكەندە سورىغان «يېيىش-
كە نېمە ياخشى» دېگەن سوتالنىڭ داۋا-
مى ئىكەن. ئايازنىڭ نەچچە يىل ئىلگىر-
كى ئىشنى ئېسىدە ساقلاپ، تەمتىرىمەي جا-
ۋاب قايتۇرغىنىغا قايىل بوپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن پادىشاھ ئايازنى ئۆزىگە ۋەزىر قىل-
ۋاپتۇ. پادىشاھ ئايازنىڭ تىغرا تەكلىپ،
مەسلىھەتلىرى نەتىجىسىدە يۇرتنى تېخىمۇ
ئادىللىق بىلەن سوراقتا باشلاپتۇ. ئوردا ئىچىد-
كى ۋە يۇرتتىكى پارىخور خىيانەتچىلەرنى، زا-
لىم بەگىلەرنى ئەمىلىدىن قالدۇرۇپتۇ. شۇ-
نىڭ بىلەن ئايازنىڭ خەلق ئارىسىدىكى ئى-
ناۋىتى كۈندىن كۈنگە يۇقىرى كۆتۈرۈ-
لۈشكە باشلاپتۇ. بۇنى ئوردا ئىچىدىكى بە-
زى ئەمەلدارلار كۆرەلمەي، ئايازنى پادى-
شاھقا چېقىپتۇ. پادىشاھ ئۇلارنىڭ سۆز-
ىگە ئىشىنىپ، ئايازنى ۋەزىرلىكتىن ئېلىپ
تاشلاپتۇ؛ شۇنىڭ بىلەن يۇرت ئىچى قا-
لايمىقانلىشىپ، ئەرز-شىكايەتلەر كۆپىيىپتۇ؛

قاتتىق تەسىرلىنىپتۇ ۋە ئەھۋالنى پادىشاھ-
قا مەلۇم قىپتۇ. ئۈچىنچى نۆۋەتتە پادى-
شاھ ئۆز ئوغلنى ئىنتايىن بىچارە قىيا-
پەتتە ياساندۇرۇپ، ئايازنىڭ كەپسىگە ئە-
ۋەتتەپتۇ. ئاياز بۇنىڭغىمۇ ئىلگىرىكىگە ئوخ-
شاشلا مۇئامىلە قىپتۇ. شاھزادە قايتىپ
كېلىپ ئەھۋالنى ئەينەن مەلۇم قىپتۇ.

پادىشاھ ئايازنىڭ مەيلى باي بولسۇن
ياكى كەمبەغەل بولسۇن ئوخشاش مۇئامىلە
قىلغىنىغا قاراپ ئۇنى «ساپ دىل كىشى
ئىكەن» دەپ ئىشەنچ قىپتۇ. پادىشاھ دەر-
ھال ئىككى خىزمەتچىسىنى ئايازنى ئېلىپ
كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. خىزمەتچىلەر ئايازنى
ئاتقا مىندۇرۇپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئې-
لىپ كەپتۇ. ئاياز ئوردىغا كىرىپ تەختتە
ئولتۇرغان پادىشاھنىڭ ھېلىقى كۈنى كە-
پىدە قونغان باي ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ
ھەيران قاپتۇ. پادىشاھ ئايازنىڭ ئىززىتى
ئۇچۇن تەختتىن چۈشۈپ ئۇنىڭ بىلەن
قىزغىن كۆرۈشۈپتۇ، خىزمەتچىلەرگە ئاياز-
نى مۇنچىغا ئاپىرىپ يۇيۇندۇرۇپ، كىيىم-
لىرىنى ئالماشتۇرۇپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ.
ئاياز ئوردىدا بىرنەچچە كۈن تۇرۇش جەر-
ياندا، ھېلىقى دىۋانە سۈپەت كىشىنىڭ
پادىشاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى ئىكەنلىكىنى،
ھېلىقى بىچارە يېتىم بالىنىڭ شاھزادە
ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئىشنىڭ تەكتىگە يېتىپ-
تۇ. پادىشاھ ئايازنى ئۆزىگە مەھرەم قىلىپ
ئېلىپ قايتۇ.

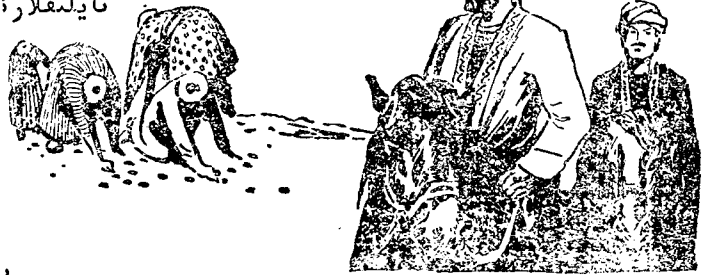
بىر كۈنى پادىشاھ ئايازنىڭ ئەقلىنى
سىنىماقچى بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بىسالاھ
ئوۋغا چىقىپتۇ. ئۇلار بىر مەزگىل يول
يۈرگەندىن كېيىن پادىشاھ ئايازدىن:

— يېيىشكە نېمە ياخشى؟ — دەپ
سوراپتۇ.

بەرگەن مەسلەھىتى بىلەن يۇرت سورايتتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي يەنە يۇرت ئىچىدىكى قالايسىقانچىلىقلار تۇگەپ، خەلق يەنە خۇشال-خۇرام تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ. ئاياز خەزمىندار بولغاندىن كېيىن يۇرت ئىچىدىكى كەم-بەغەل، تۇل خوتۇن، يىپتىم-يېسىرلارغا ئازدۇر-كۆپتۇر پۇل-پۇچەك بېرىپ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنى خاتىرجەم قىلىپتۇ. بىراق ئوردا ئىچىدىكى بەزى ئەمەلدارلارنىڭ بۇنىڭغا ئىچى تارلىقى كېلىپ، ئايازنى پادىشاھقا چېقىپتۇ.

— شەۋكەتلىك پادىشاھى ئالەم، دەپ تۇ ئۇلاردىن بىرى، — ئاياز خەزمىتىدىكى مائىلىقلارنى ئۆزىنىڭ يېقىن ئادەملىرىگە بېرىۋەتتى. ئۇنىڭ خەزمىتىدىكى دۇنيا-دەپنە بىلەن ئۆزىنىڭ ئىناۋىتىنى ئۆستۈرۈپ، جانا بىي ئالىيلىرىدىن شاھلىقنى تارتىۋالماقچى.

پادىشاھ بۇ چېقىمچىلارنىڭ سۆزىنىڭ راست-يالغانلىقىنى دەلىللەش ئۈچۈن ئادەم چىقىرىپ تەكشۈرۈتۈپتۇ. تەكشۈرگۈچىلەر ئايازنىڭ كىشىلەرگە خەزمىتىدىن پۇل بەرگىنىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى پادىشاھقا مەلۇم قىلىپتۇ. پادىشاھ ئىنچىكە تەكشۈرۈپ كۆر-مەيلا ئايازنى يەنە ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇپتۇ. خەزمىتىنىڭ ئاچقۇچىنى ئۆزى تاپشۇرۇپ ئېلىپ، خەزمىتىنى ئۆزى تەكشۈرۈپ باقماقچى بولپتۇ. ئەتىسى پادىشاھ خەزمىتىگە بېرىپ، ئىشكىنى ئېچىپ، بوسۇغىدىن ئاتلىشىغلا بېشىغا بىرنەرسە تېگىپتۇ. قارىسا ئىشىك بېشىدا بىر تۈگۈنچەك ئېسىقلىق تۇرغانىكەن. ئۇنى ئېلىپ قارىغۇدەك بولسا، ئايازنىڭ مال بېقىپ يۈرگەن ۋاقىتلىرىدا كىيىگەن كونا شىرچۇرۇقى ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە «ئەي

پادىشاھقا بولغان نارازىلىق كۈچىيىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن پادىشاھ ئاياز بىلەن ھېلىقى چېقىمچىلىق قىلغان ۋەزىر-ئەمەلدارلارنى سىناپ باقماقچى بولۇپتۇ: بىر كۈنى پادىشاھ ئىككى خۇرجۇن تىللا-تەڭگىلەرنى ئېلىپ، ئاياز ۋە باشقا ئوردا ئەمەلدارلىرى بىلەن سەيلىگە چىقىپتۇ. ئۇلار شەھەردىن چىققاندىن كېيىن، پادىشاھ ئىككى خۇرجۇندىكى تەڭگە-تىللانى يولغا چېقىۋېتىپ، ئېتىغا قامچا سالغىنىچە ئارقىسىغىمۇ قارماستىن كېتىپ قاپتۇ. پادىشاھ بىر مەن-

زىلگە بېرىپ، كەينىگە قارىغۇدەك بولسا، يالغۇز ئايازلا ئۆزىگە ئەگىشىپ كېلىۋاتقۇدەك، قالغان ئاتالمىش «سادىق» ۋەزىر ئەمەلدارلاردىن بىرەرسىمۇ كۆرۈنمەپتۇ. پادىشاھ ئايازدىن:

— سەنمۇ نېمەشقا ئۇلار بىلەن بىرلىك تىللا-تەڭگە تېرىپ قالمايسەن؟ — دەپ سورايتتۇ. ئاياز:

— مەن پۇلنى كۆرسە ھەممىدىن كېچىدىغان پىسىكلىرىدىن ئەمەسمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

پادىشاھ ئوردىغا قايتىپ كېلىپ ئايازنى ئۆزىگە ئوڭ قول ۋەزىر ۋە خەزمىندار قىلىپ تەيىنلەپتۇ. پادىشاھ يەنە ئايازنىڭ

سېپ قويۇشۇمدىكى سەۋەب: مەن ھەر كۈن-
نى كىرىپ-چىقىش جەريانىدا ئۇ مېنىڭ
پېشانەمگە تېگىپ تۇرسا، مەن ئۆتكەن كۈن-
نۈمنى دائىم ئەسلەپ تۇرىمەن. مەن ئۆت-
كەن كۈنۈمنى ئۇنتۇپ قالسام، خەلقنىڭ
ھال-ئەھۋالىدىن خەۋەرسىز قالىمەن. مەن
بۇگۈنكىدەك راھەت-پازاغەتلىك تۇرمۇشقا
ئېرىشكىنىمىدە، يەنە مىڭلىغان بېچارە كەم-
بەغەللىرىنىڭ جاپا-مۇشەققەتتە تۇرۇۋات-
قانلىقىنى ئۇنتۇپ قالسام بولمايدۇ.
پادىشاھ ئاياننىڭ بۇسۇزىدىن قاتتىق تە-
سىرلىنىپتۇ. ئۆزىنىڭ پۇقرالار ھالىدىن غەپ-
لەتتە قالغانلىقىدىن بەكمۇ خىجىل بولۇپتۇ.
شۇندىن كېيىن ئايانغا تۆھمەت قىلىغۇچى-
لارنى قاتتىق جازالاپتۇ. ئاياننىڭ ئەمىلىنى
ئەسلىگە كەلتۈرۈپتۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن
خەلق خاتىرجەم، خۇشال-خۇرام كۈن ئۆت-
كۈزۈشكە باشلاپتۇ.

ئايان، ئۆتكەن كۈنۈڭنى ئۇنتما، شىرچو-
رۇقۇڭنى قۇرۇتما» دېگەن خەت يېزىلغان
بىر پارچە قەغەز چاپلاغىلىق تۇرغۇدەك.
پادىشاھ ئاياننى چاقىرتىپ بۇ ئىشنىڭ سە-
ۋەبىنى سورايتۇ.

—پادىشاھى ئالەم،—دەپتۇ ئايان سوئال-
غا جاۋاب بېرىپ،—مەن مال بېقىپ يۈر-
گەن ۋاقىتلىرىمدا پۇتۇمغا مۇشۇ شىرچو-
رۇقنى كىيىپ يۈرىدىغان ئادەم ئىدىم. سىز
مېنى ئەپكىسىلىپ باش ۋەزىر ۋە خەزىنىدار
قىلىپ راھەتكە چىقاردىڭىز، مەن مۇشۇنچە-
ۋالا دۇنيانى كۆرۈپ، بۇرۇن كۆرگەن كۈن-
نۈمنى ئۇنتۇپ قالغىلىقىمىنى ھېلىمۇ جاپا-
مۇشەققەتتە ياشاۋاتقان بېچارىلەرنى ئېسىم-
دىن چىقارماسلىق ئۈچۈن، بۇ كونا شىر-
چورۇق-قۇمنى مۇشۇ يەرگە ئېسىپ قويدۇم.
ئۇنى ھەر كۈنى نەمىدەپ تۇرىمەن. چۈن-
كى ئۇ قۇرۇپ قالسا قېتىپ كېتىدۇ-دە،
پۇتنى ئاغرىتىدۇ. ئۇنى ئىشىك بېشىغا ئې-

(بېشى 122 بەتتە)

«گۈلىستان» نىڭ ئۇيغۇرچە نۇسخىسى
نەشر قىلىندى.
سەئىدى تەتقىقاتى شەرق ئەدەبىياتى
تەتقىقاتى، كلاسسىك پارس ئەدەبىياتى
تەتقىقاتىدا نۇقتىلىق تېمىلارنىڭ بىرىگە
ئايلىندى. سەئىدى ئەسەرلىرى جاھان مەدە-
نىيىتى خەزىنىسىدە مەڭگۈ نۇر چاچىدىغان
دۇردانىلاردىن بىرى بولۇپ قالدى.

گۈلىستان» نى كۆرسىتىش مۇمكىن.
1958، 1959 - يىللىرى «گۈلىس-
تان» نىڭ خەنزۇچە نۇسخىسى نەشىر
قىلىندى.
1984 - يىلى، 1971 - يىلقى تېم-
ران نۇسخىسى، 1959 - يىلقى رۇسچە
نۇسخىسى ۋە 1980 - يىلى قايتا نەشىر
قىلىنغان خەنزۇچە نۇسخىسى ئاساسىدا

يەككە تازىلىق پەيتى تازى

كى تەلپىنى ئېيتقاندىن كېيىن، ئۇلار «ھە» دەپ قويۇپ يەنىلا ئۆزىنىڭ ئويۇن - تاما - شىسى بىلەن بولۇپ كېتىپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي خۇدا بەردى ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

خۇدا بەردى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن يەتتە ئوغلى بىلەن كېيىنكى ئايالىدىن بولغان يەككە ئوغلى ئوتتۇرىسىدا مېراس تالىشىپ دەۋا باشلىنىپتۇ. يۇرت - جامائەت خۇدا بەردىنىڭ بارلىق دۇنيا - دەپنىسىنى توققۇز ئۇلۇش قىلىپ، يەتتە ئوغلىغا يەتتە ئۇلۇش، ئانا - بالىغا بولسا ئىككى ئۇلۇش بۆلۈپ بېرىپ دەۋانى لىللا ئايرىپ قويۇپتۇ. يەتتە ئوغۇل ھويلا ئىچىدىكى بىر ئېغىز لىق ئۆيدە لىڭغىرچاق ياساپ بازارغا ئاپىرىپ ساتىدىكەن. ئۇلارنىڭ بازارغا ئا - پارغان ماللىرى كۈندىن - كۈنگە كاسات لىشىپ سېتىلمايدىكەن. يەككە تازى بولسا نىڭ ياسىغان لىڭغىرچاقلىرى بازارغا بارا - بارمايلا سېتىلىپ تۈگەيدىكەن. بۇنى كۆر - گەن يەتتە تازىنىڭ ئۇنىڭغا ئىچى تارلىق قىلىپ بىر كېچە ئۇخلىماي مەسلىھەتلىشىپ تۇ. ئۇلار يەككە تازىنىڭ ياسىغان لىڭغىر - چاقلىرىنى يوقىتىشنى پىلانلاپ ئۇنى كۆي - دۈرۈۋېتىپتۇ.

ئەتىسى يەككە تازى ئورنىدىن تۇرۇپ قارىغۇدەك بولسا، لىڭغىرچاقلىرىنىڭ ھەم - مىسى كۆيۈپ كۈل بولغانىكەن. ئۇ بۇنى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، بىر شەھەردە خۇدا بەردى ئىسىملىك بىر ياماقچى ئۆتكە - نىكەن. ئۇ رەھمەتلىك ئايالىدىن قالغان يەتتە ئوغلىنى بېقىپ كۈن كەچۈرىدىكەن. خۇدا بەردى بالىلىرىنى ئۆز كەسپىنىڭ ۋارىسى قىلىشنى دائىم ئويلايدىكەن. ئەم - ما ئوغۇللىرى بۇنى ئويلاپمۇ قويمايدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى خۇدا بەردى كۆڭلىدىكىنى بالىلىرىغا ئېيتىپتۇ.

« ئاكاڭمىز ئۆگەنسە بىزمۇ بىر - بىر - لەپ ئۆگىنىمىز، - دېيىشىپتۇ بالىلارنىڭ ئوتتۇرا ئىچىسى ۋە كىچىكلىرى. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايىلار ئۆتۈپتۇ، خۇدا بەردى قېرىپ مۇكچىسىپتۇ. ئوغۇللار بولسا ئويۇن - تاماشىغا بېرىلىپ كېتىپ دادىسىنىڭ ھۈنرىنى ئۆگىنەلمەپتۇ. بالىلىرىدىن كۆڭلى قالغان خۇدا بەر - دى دوست - يارانلىرىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن بىر كەمبەغەل ئايالغا ئويلىنىپتۇ ۋە بۇ خوتۇندىن بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆرۈپتۇ. ئايالىنىڭ تېجەشلىك ئۆي تۇتۇشى ۋە چەبدەسلىكى بىلەن ئۇلارنىڭ ھال - ئوقىتى كۈندىن كۈنگە ياخشىلىنىپ، خېلىلا بېيىپ قاپتۇ.

« يېتسەننىڭ ئاغزى ئاشقا تەگسە، بۇرنى قاناپتۇ » دېگەندەك، شۇ كۈنلەردە ياماقچى خۇدا بەردىنىڭ كېسىلى ئېغىر - لىشىپ قاپتۇ. ئۇ چوڭ بالىلىرىغا ئىلگىر -

لىگە كەلگەندۇر، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئۇلار بۇنىڭغا ھەيران قاپتۇ ۋە ئۆز-لىرىمۇ شۇنداق قىلماق بوپتۇ. يەتتە تاز ئۆزلىرى ياساپ پۈتتۈرۈپ قويغان لىڭغىرچاقلارنىڭ ھەممىسىنى كۆيدۈرۈپ، كۈلى بىلەن كۆمۈرىنى ئايرىپ يەتتە تاغار-دىن ئون تۆت تاغارغا قاچىلاپتۇ. قوشنىلىرىنىڭ بىرقانچە ئېشىكىنى كۈنلۈككە سېتىۋېلىپ، يەكشەنبە كۈنى سەھەردە ھەشمەت بىلەن بازارغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار بازارغا يېتىپ بېرىپ تۆت كۈچىنىڭ تۆت دوقمۇشىغا «ماللىرىنى» قاتار تىزىپ قويۇپ كانىيى يىرتىلغۇچە توۋ-لاپتۇ:

— خېرىدارلار كۆزۈڭ بولسا كۆرەر-سەن، زىچچە ئالتۇن بىلەن كېپەك ئالتۇن ساتمىز. نەرخى ئەرزان، سۈپىتى ئوبدان... ئۆتكەن ھەپتە يەككە تازدىن «مال» ئېلىپ ئۆتتۈرۈۋەتكەن ھېلىقى خېرىدار كېلىپ قارىغۇدەك بولسا ئىش ئۆتكەنكىدەك ئىكەن. خېرىدار شۇ جايدىلا غەۋغا چىقىپتۇ. بۇ يەتتە تازنىڭ سىرىنى پاش قىپتۇ. بۇ ئىش قۇلاقتىن - قۇلاققا ئۆتۈپ ئاخىرى يۇرت باشلىقىنىڭ قۇلىقىغا بېرىپ يېتىپتۇ. ئۇ يەتتە تازنى ئۇرۇپ، تىللاپ ھەر بىرىگە بەش تىللادىن جەمئىي ئوتتۇز بەش تىللا جەرىمانە قويۇپتۇ. ئېشەكلەر-نى جەرىمانە پۇلىغا ھېساب قىلىپ، يەتتە تازنى قۇرۇق قول بازاردىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

ئەر ئۆمرىدە بۇنداق رەسۋاچىلىقنى كۆرمىگەن ئاكا - ئۇكا يەتتە تازنىڭ غەزىپى ئۆرلەپ، يەككە تازنى ئۆلتۈرۈش پىلاننى تۈزۈشۈپتۇ. ئاخىرى ئۇلار ئىككى چارەك بۇغداي ئۇنىدا قۇيماق سېلىپ ئىككى - ئۈچ تاغارغا قاچىلاپتۇ. ئوتتۇران چى تاز ئەقىل كۆرسىتىپ مۇنداق دەپتۇ:

يەتتە تازنىڭ قىلغانلىقىنى جەزم قىپتۇ. دە، ئىككىلىنىپ تۇرماستىن لىڭغىرچاقلارنىڭ كۈلىنى بىر تاغارغا، كۆمۈرىنى بىر تاغارغا قاچىلاپ يەكشەنبە كۈنى سەھەردە بازارغا ئېلىپ كەپتۇ. كۆرگەن - بىلگەنلەر ئۇنىڭدىن:

— ھەي تاز، تاغرىڭدىكى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. يەككە تاز: — بىر تاغاردىكى زىچچە ئالتۇن، يەنە بىر تاغاردىكى كېپەك ئالتۇن، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بازار ئەھلىدىن بىرەيلەن بۇ ئىشقا ھەيران بولۇپ، «كېپەك ئالتۇن قانداق بولىدىغاندۇ؟» مەيلى ئالسام ئالاي، — دەپ نەرخىنى توختىتىپتۇ. بىر تاغارنى ئون چارەكتىن ئىككى تاغارنى يىگىرمە چارەك ياڭيۇغا سېتىۋاپتۇ. يەككە تاز ھېلىقى كىشىگە:

— ئاغزىنى ھازىر ئاچماي ئۆيگە ئاپىرىپ ئاچسلا. بولمىسا بۇنى كۆرگەنلەر كۈلۈپ قويسا زىچچە ئالتۇن كۆمۈرگە، كېپەك ئالتۇن كۈلگە ئايلىنىپ كېتىدۇ، — دەپتۇ ۋە ئىككى تاغار ياڭيۇنى ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. ئۇ بىر داس ياڭيۇنى يۇيۇپ، تازىلاپ قازانغا سېلىۋاتقاندا، پايدا - مەنپەئەت توغرىسىدا بىر-بىرىگە گەپ بەرمەي ئۆيگە كىرىپ كەلگەن يەتتە تاز، يەككە تازنىڭ ئوچاق بېشىدا ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭدىن سوراپتۇ: — ھەي تاز، بۇ ياڭيۇلارنى نەدىن ئالدىڭ؟

— سىلەر لىڭغىرچاقلارنى كۆيدۈرۈپ ياخشى قىلغانىكەنسىلەر. مەن ئۇنىڭ كۈلى بىلەن كۆمۈرىنى ئىككى تاغارغا قاچىلاپ بازارغا ئاپىرىپ ئىككى تاغار ياڭيۇغا تېگىشىپ ئەكەلدىم. مانا بۇ قازانغا سالغان ياڭيۇلار لىڭغىرچاقلارنىڭ كۈللىرىنىڭ بەد-

قاپتۇ، يەتتە تاز قايىتىپ كېلىپ تاغارنى دەرياغا تاشلىۋېتىپتۇ. ئۇلار ئۆيگە يانايلى دەپ تۇرۇشىغا يەككە تاز بىر پادامالنى ھەي- دەپ ئۇلار تەرەپكە كېلىۋاتقۇدەك. ئۇلار سىنىچلاپ قارىغۇدەك بولسا ئۆزلىرى سۇغا تاشلىۋەتكەن يەككە تاز ئىكەن. چوڭ تاز: — ياپىرىمەي! ماۋۇ تازنىڭ يامانلىق قىنى! ھازىر دەرياغا تاشلىۋەتسەك، ئۇياق- تىن بىر پادا مالنى ھەيدەپ كېلىۋاتىدۇ- يا، — دەپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن سوراپتۇ: — ھەي تاز قوينى نەدىن تاپتىڭ؟ يەككە تاز:

— ھەي ئاكا، سىلەر مېنى دەرياغا تاشلىۋەتكەن ئىدىڭلار. دەرياغا چۈشۈپ قارىسام دەريانىڭ ئاستىدا نۇرغۇن مال بار ئىكەن. ئايىق ساقال بىر بوۋاي كېلىپ، «كۈچۈڭنىڭ يېتىشىچە ئېلىپ مال قىلىۋال» دېدى. شۇنىڭ بىلەن مۇشۇ ماللارنى ھەي- دەپ چىقتىم، — دەپتۇ. — يەنە بارمىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ يەتتە تازنىڭ بىرىسى.

— بارىكەن. بار بولغاندىمۇ ئىنتايىن كۆپىكەن. ھەر سېمىز، — ھەر سېمىز قويلار ئوتلاپ يۈرىدۇ، — دەپتۇ يەككە تاز. ئۇلار يەككە تازنىڭ گېپىنى «راست بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپ، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى دەرياغا سەكرەپتۇ. دەريانىڭ دولقۇنلىرى ئۇلارنى بىردەمدىلا يۇتۇپ كېتىپتۇ. يەككە تاز ھېلىقى مالچى تازنى ئىزدەپ بېرىپ ئۇنى بىر يەردىن سۈزۈۋاپ- تۇ، تاغارنى ئېچىپ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇپ، ئۇ- نىڭغا كۆپ رەھمەتلەرنى ئېيتىپ قويلىرىنى قولىغا بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن خەلق ئارىسىغا «ئورنىنى كىم كوالسا ئۆزى چۈشەر» دېگەن مەسەل قالغانىكەن.

ناھىيىسىدىن: م. روزى

— بۇ يەككە تازنى مۇشۇ قۇيماق سالغان تاغارغا سېلىپ ئېلىپ ماڭايلى. ئۇنداق قىلمىساق بۇ ئىشنى خەلقى- ئالەم بىلىپ قالسا رەسۋا بولىمىز. قالغان ئالتە تاز بۇنىڭ ئەقلىگە بار- كاللا ئېيتىپتۇ ۋە شۇنداق قىپتۇ.

ئۇلار مېڭىپتۇ- مېڭىپتۇ، بىر يەرگە كەلگەندە چوڭ بىر دەرياغا دۇچ كەپتۇ. يەتتە تاز يولدا كەلگۈچە ياغلىق قۇيماقنى يەۋەرگەچكە ئىچى توختىماس بولۇپ قاپتۇ. ئۇلار يەككە تاز سولانغان تاغارنى دەريا بويىغا قويۇپ، يېقىن ئەتراپتىكى مەھەللىگە بېرىپ قېتىق تېپىپ ئىچىپ، ئىچ سۇرۇشىنى توختىتىش ئۈچۈن مەھەللىگە قاراپ كېتىپتۇ.

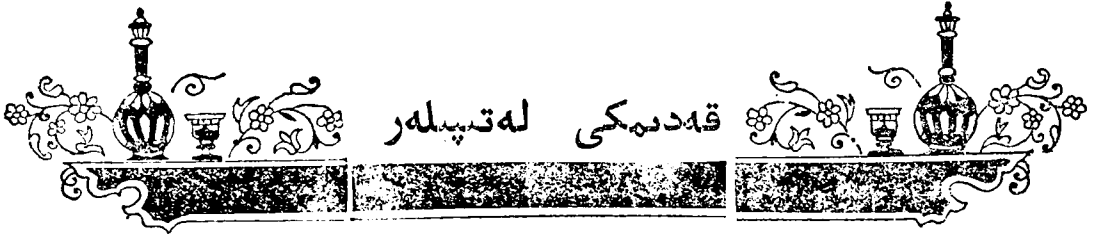
يەككە تاز تاغاردىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى ئىزدەپ، تاغارنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ توۋلاپتۇ. يېقىن ئەتراپتا بىر ھارام-زەدە تاز قوي بېقىۋاتقانلىقىنى. ئۇ بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ «نېمە ئىشتۇر» — دەپ ئاۋاز كەلگەن يەرگە كەلسە بىر تاغار تۇرغانلىقىنى، مالچى تاز تاغارنى ئاچقانلىقىنى، ئىچىدىن بىر تاز چىقىپ ھېلىقى مالچى تازغا ھىجىم يىپ قاراپتۇ ۋە ئۇنىڭغا:

— ئاداش، قۇيماق يەمسەن؟ — دەپتۇ. — بەرسەڭلا يەيمەن، — دەپتۇ مالچى تاز.

يەككە تاز: ئۇنداق بولسا تاغارنىڭ ئىچىگە كىرىپ يەڭلا، بولمىسا ئاكام كۆرۈپ قالسا يېڭۈز- مەيدۇ، — دەپتۇ.

ئۆمرىدە قۇيماق يەپ كۆرمىگەن مالچى تاز ماقۇل بولۇپ تاغارنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن يەككە تاز تاغارنىڭ ئاغزىنى چىڭىپ قويۇپ، مالچى تازنىڭ قويلىرىنى ھەيدەپ كېتىپ

ئېيتىپ بەرگۈچى ئۇچتۇرپان

قەدىمكى لەتپىلەر

— مەن كەتكەندىن كېيىن ئاڭلىنىدۇ.

× ×

بىر ئادەم تېۋىپتىن:

— مېنىڭ قورسىقىم ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ، ئىشتىھايىم يوق، شۇڭا ئالدىلىرىغا كېلىۋىدەم، داۋالاپ قويۇشلىرىنى سورايمەن، — دەپتۇ.

تېۋىپ ئۇنىڭدىن بۈگۈن نېمە يېيگەنلىكىنى سورايتتۇ. كېسەل كىشى ئادەتتىكىدەك تاماق يېگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. ئەمما تېۋىپ قىستاپ سوراۋەرگەچكە، ئىلا-جىسىز يېگەن تاماقلارنىڭ ھەممىسىنى بىر-بىرلەپ ئېيتىپ بېرىشكە مەجبۇر بوپتۇ.

— بۇ يەرگە كېلىۋېتىپ يولدا بىر كالىپەزنىڭ دۈكىنىڭغا كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭدىن تۆت قويىنىڭ كالا-پاقال چىقىمىنى ئېلىپ يېدىم. ئۆزلىرى بۇنى ئىككى كى قويىنىڭ كالا-پاقالچىقى دەپ ھېسابلىسلا. كېيىن شىرنىلىكلەر ساتىدىغان دۇكانغا كىرىپ تۆت قاداڭ ھالۋا، مېۋە بازىرىدىن ئون قاداڭ ئۈزۈم ئېلىپ، چاي-خانغا كىردىم. ئۇ يەردىن ئون نان ئېلىپ، سەككىز چەينەك چاي بىلەن ھەممىسىنى يەپ تۈگەتتىم. ئۆزلىرى بۇنى ئىككى قاداڭ ھالۋا، بەش قاداڭ ئۈزۈم، بەش نان ۋە تۆت چەينەك چاي دەپ ھېسابلىسلا. يەنە تۆت قوغۇن ئېلىپ ئۈنسىمۇ يېدىم. بۇنى ئىككى قوغۇن ھېسابلىسلا. ئۇ يەردىن ئاش-

— ئوغلۇم كۈن بەكمۇ ئىسسىپ كەتتى، بۇنداق ئىسسىقتا ئادەم تۇرماق تۆمۈرمۇ ئېرىپ كېتىدىغۇ.

— راست دېدىڭىز دادا، تۇنۇڭغۇن ماڭا بىر سوملۇق تەڭگە بېرىۋىدىڭىز، قالدىسام ئۇمۇ ئېرىپ ئون تىيىنلىق بولۇپ قاپتۇ.

× ×

ئەخمەت ئېيتىپ باق، بىر كۈن نەچچە سائەت بولىدۇ؟

— يىگىرمە بەش سائەت بولىدۇ.
— يىگىرمە بەش؟ بۇ نېمە دېگەننىڭ؟
تۇنۇڭغۇن ئۆزىڭىز ھازىر كۈن بىر سائەت ئۇزاردى، دېدىڭىزغۇ.

× ×

بىر ئوغرى بىراۋىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، نۇرغۇن نەرسىسىنى ئوغرىلاپ چىقىپتۇ. دەل شۇ چاغدا كوچىدىن بىر ئادەم ئۆتۈپ قاپتۇ. ئوغرى ئۈستىدىكى نەرسىلەرنى ئالدىرىغىنىچە يەرگە قويۇپ، كوچىنى سۈپۈرۈشكە باشلاپتۇ. ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، نېمە ئۈچۈن كوچىنى سۈپۈرۈۋاتقانلىقىنى سورايتتۇ.
ئوغرى:

— بۇ ئۆيىدە بىرەيلەن ۋاپات بولىۋىدى. ئەتىگەنلىككە جىنازا نامىزىغا ئادەملەر يىغىلىدۇ. شۇڭلاشقا كوچىنى سۈپۈرۈپ، تازىلاۋاتمەن، — دەپتۇ.
— ئۆيىدىن يىغا ئاۋازى ئاڭلانمايدىغۇ؟

ئۇيغۇر تىلىدىكى كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

شەھىرىمىزنىڭ يېنىدىكى دەريادا چۆمۈل-
دىغانلارغا تۆۋەندىكىلەرنى ئۇقتۇرۇش مەن:
مۇشۇ يېقىندىكى ئۈچ كۈن ئىچىدىلا بىر-
قانچە كىشى دەرياغا چۆكۈپ كېتىپ قازا تاپتى.
بۇندىن كېيىن كىشى سۇغا چۆكۈپ ئۆلسە،
ئۇنىڭغا ئىنتايىن ئېغىر جازا بېرىمەن»

× ×

ھەرقانداق كېسەلنى سۇ بىلەن دا-
ۋالاشقا ئادەتلەنگەن بىر تېۋىپ كېمىدە
كېتىۋېتىپ، ئاسادىپىيلا دېڭىزغا چۈشۈپ
كېتىپتۇ. كېمە باشلىقى دەرھال بۇيرۇق
چۈشۈرۈپتۇ:

تېۋىپنى دەرھال قۇتقۇزۇڭلار!

دېڭىزچىلار ئۇنىڭغا:

— تېۋىپنى پاراكەندە قىلمايلى،
بىچارە تېۋىپ دورا ئېلىش ئۈچۈن ئۆز-
نىڭ دورىخانىسىغا چۈشۈپ كەتتى، — دەپتۇ.

× ×

بىر ئاچكۆز كىشى بىرىنىڭ بېغىغا
كىرىپتۇ. باغدا بىر ئېيىق بالىسى ئۈزۈم
يەپ يۈرگەنىكەن. ئۇ كىشىمۇ ئۈزۈم باراڭ-
لىرىدىن ئۈزۈملەرنى يۇلقۇشلاپ ئۈزۈپ
يېيىشكە باشلاپتۇ. باغۋەن ئۇنى كۆرۈپ
قېلىپ، كالتەك بىلەن ئۇرۇشقا باشلاپتۇ.
ھېلىقى كىشى:

— ئېيىقمۇ ئۈزۈم يەۋاتىدىغۇ، نېمىش
قا ئۈنمۇ ئۇرماي، مېنىلا ئۇرسەن؟ —
دەپ ۋايساپتۇ. باغۋەن:

— ئېيىق يەپ تويغاندىن كېيىن
باغدىن چىقىپ كېتىدۇ. سەن بولساڭ ئۆ-
زۈڭ يېگەننى ئاز دەپ، ئۆيىڭگىمۇ ئېلىپ
ماڭسەن، — دەپ يەنە ئۇرۇشقا باشلاپتۇ.

× ×

بىر گاداي ئۆيىمۇ- ئۆي كىرىپ قۇر-
ئان ئوقۇپ، تىلەمچىلىك قىلىدىكەن. بىر مول

خانغا كىرىپ ئون مانتا، سەككىز زىخ كا-
ۋاپ يېدىم. بۇنى بەش مانتا، تۆت زىخ كاۋاپ
دەپ ھېسابلىسلا. مانامېنىڭ ئىشتىھايىمىنىڭ
يوقلۇقى شۇنىڭدىنلا كۆرۈنۈپ تۇرمامدۇ.
تېۋىپ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ
مۇنداق دەپتۇ:

— ئەمدى مەن دەي، سەن ساناپ
تۇر، ئالتە يىل قورساق ئاغرىقى بىلەن
ئازاپلىنىسەن. بۇنى سەن ئۈچ يىل ھېساب-
لا. كېيىن ئون يىل باش ئاغرىقىغا گى-
رپىتار بولسەن، بۇنى بەش يىل ھېسابلا.
ئاندىن ئىككى كۆزۈڭ كۆرمەس، پۈت-قو-
لۇڭ پالەچ بولىدۇ. سەن بۇنى بىر كۆز،
بىر قول، بىر پۈتۈم بار دەپ ھېسابلا.
مانا شۇ چاغدا ئىشتىھايىڭ ئېچىلىدۇ.

× ×

مەمەدان ۋە قۇرۇق گەپ ساتىدىغان
شائىرلاردىن بىرى ئابدۇراخمان جامىنىڭ
ھۇزۇرىغا كېلىپ ماختىنىپتۇ:

ئۆتكەن كېچە چۈشۈمدە خىزىر پەي-
غەمبەر ئاغزىمغا دەم سېلىپ مۇبارەك تۈك-
رۈكى بىلەن ئاغزىمغا تۈپكۈشلەپ قوي-
دى، — دەپتۇ.

— جامى ئۇنىڭغا:

— خاتا دەۋاتىسەن، خىزىر پەيغەم-
بەر سېنىڭ يۈزۈڭگە تۈكۈرگەن. سەن
ئاغزىڭنى ئېچىپ تۇرغاچقا، تۈكۈك ئاغزىڭ-
غىمۇ چۈشكەن بولسا كېرەك، — دەپ جا-
ۋاب بېرىپتۇ.

× ×

دەرياغا يېقىن بىر كىچىك شەھەر-
دە، بىرنەچچە كىشى سۇغا چۆكۈپ ئۆلۈپ
كېتىپتۇ. دەريادا چۆكۈپ كېتىشنىڭ ئال-
دىنى ئېلىش ئۈچۈن شەھەر ھاكىمى مۇن-
داق بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ: «ئېلاننامە،

لا ئۇنىڭغا:

— قۇرئان ئوقۇپ تىلەمچىلىك قىلغىلى خۇدادىن قورقماسەن؟ بۇ ئىشنىڭ بىلەن دوزاخقا چۈشسەنغۇ، — دەپتۇ. گاداي ئۇنىڭغا:

— ئۆزلىرىدەك موللىلار ئۆز ۋەز - نەسىھەتلىرىڭلارغا ئەمەل قىلساڭلار بولىدۇ. ئەگەر ماڭا ئوخشاش ئاچ قالساڭلار قۇرئان - نىمۇ، ئۇنى يەتكۈزگەن پەرىشتىنىمۇ سېتىپ يەيتتىڭلار، دوزاخقا ئەڭ مۇۋاپىق كىشىلەر ئۆزۈڭلار، — دەپتۇ.

× ×

— جېنىم، مەن سېنىڭ ئىشقىڭدا چاراس - لاپ كۆيۈۋاتساممۇ، سەن ماڭا يەنىلا ناھا - يىتى سوغۇق قاراۋاتسەن.

— توغرا قىلىۋاتىمەن. سەن چاراس - لاپ كۆيۈۋاتقاندا، مەن سوغۇق بولۇپ تۇرسام، شۇندىلا سەن تولۇق كۆيۈپ كۈل بولالايسەن - دە.

× ×

— ھەي، مېنىڭ پەرىشتەم، نېمىشقا مې - نى ئۆمۈرلۈك يولدىشىڭ بولۇشقا قوبۇل كۆرمەيسەن؟

— مېنىڭ پەرىشتە ئىكەنلىكىمنى ئۆزۈڭ تەستىقلاۋاتسەن، پەرىشتىلەردە يېيىش - ئىچىش بولمايدىغانلىقىغا ئوخشاش ئەر - خوتۇنلۇق بولۇشمۇ يوق. ئۆز ئىقرارىڭ بويىچە مەن پەرىشتە بولغانلىقىم ئۈچۈن تەكلىپىڭنى قوبۇل قىلالمايمەن.

× ×

بىر شائىر مۇكاپات ئېلىش ئۈمىدىدە بىر باينى ماختاپ مەدھىيە يېزىپ، ئۇنىڭ غا تەقدىم قىپتۇ.

ئۇ باي ئىنتايىن بېخىل، پىخسىق بول - غىنى ئۈچۈن شائىرغا ھېچنېمە بەرمەپتۇ. شائىر

بۇنىڭغا ئاچچىقلىنىپ بىر ھەجۋىي شېئىر يېزىپتۇ - دە، ئۇنى بايغا ئەۋەتىپ بېرىپتۇ. باي ئۇنىڭغىمۇ ئېتىبار قىلماپتۇ.

بىر كۈنى باي قاتتىق كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. شائىر بۇنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئۆيىگە كېلىپ باينىڭ باش تەرىپىگە ئۆ - تۇپ ئولتۇرۇپتۇ.

باي شائىرنىڭ بۇ ئىشىغا خاپا بولۇپ:

— قانداق يۈزسىز شائىرسەن؟ مېنى ماختاپ شېئىر يازدىڭ، ھېچنەرسە بەر - مىسەم مەسخىرە قىلدىڭ، گەپ قىلمىدىم، ئەمدى يەنە نېمىنى ئۈمىد قىلىپ باش تەرىپىمدە ئولتۇرسەن؟ — دەپتۇ.

— بەلكىم ۋاپات بولارسەن، دەپ كەلدىم. سېنى ماختاپ شېئىر يازدىم، بول - مىدى، ھەجۋىي قىلدىم، بولمىدى. ئەمدى ۋاپات بولساڭ تەزىيە شېئىرى — مەر - سىيە يېزىپ، دۇئايى - پاتىھە قىلىپ قايتماق - چىمەن، — دەپتۇ شائىر.

× ×

شائىرلاردىن بىرى ئاياللارنىلا ھەج - ۋىي قىلىدىكەن. شۇڭا ئاياللار يىغىلىپ ئۇ شائىرنى ئۇرماقچى بولۇشۇپتۇ. ئاخىرى ئاياللار ئۇنى بىر يەردە تۇتۇۋاپتۇ.

شائىر نېمە قىلارنى بىلمەي، ئۇلارغا: — شېئىرىمدە ئېيتىلغان يامان سۆ -

پەتلەردىن پاك بولغان ئايال قىلچىمۇ خاپا بولمايدۇ. ئەگەر شۇ يامان سۆپەتلەر سىلەردە بولسا، مېنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرسەڭ - لارمۇ ھەقىلىق سىلەر، — دەپتۇ، بۇنى ئاڭلىغان ئاياللار شائىرنى دەرھاللا قويۇ - ۋېتىپتۇ.

× ×

بىر ئادەم شەھەر ھاكىمىنىڭ ئالدىغا

كېلىپ:

— مەن سىلنى بىر پالاكەتتىن قۇت قۇرغانىدىم، شۇ خىزمىتىمنىڭ بەدىلىگە مېنى ياخشىراق بىرەر خىزمەتكە قويار دەپ ئۇ- مىد بىلەن كەلدىم، — دەپتۇ.

— ياخشى، ساڭا لايىق بىر خىزمەت تېپىپ بېرەي. لېكىن ئېيتقىنىغا، سەن ماڭا قانداق خىزمەت يەتكۈزۈۋىدىڭ؟ مەن ئۇنى ھېچلا ئېسىمگە ئالامىدىم؟ ھېلىقى كىشى دەپتۇ:

— ئېسىڭىزدىمۇ، بىر قىزنى ئىككىمىز تالىشىپ قالدۇق، مەن چاققانلىق قىلىپ، ئۇ قىزنى قولغا كەلتۈرۈپ نىكاھىغا ئېلىۋالدىم. ئەمما ئۆيلىنىش بىلەنلا بېشىمغا بىر بالا تېپىۋالدىم. ئەگەر سىز ئۇنىڭغا ئۆيلىنىپ قالغان بولسىڭىز، بۇ بالاغا سىز قانغان بولاتتىڭىز. ئۇنى مەن ئېلىپ سىز- نى شۇ بالادىن قۇتقۇزغىنىم چوڭ خىزمەت يەتكۈزگەنلىكىم ئەمەسمۇ؟

× ×

بىرى بىر ئادەمگە: «پالانچى دوستۇڭ ۋاپات بولدى، ئاڭلىدىڭمۇ؟» — دەپتۇ.

ئۇ ئادەم ھەيران بولۇپ: — بۇ سۆزۈڭ توغرا ئەمەسمىكىن، چۈنكى ھازىرلا ئۇنىڭدىن خەت كەلدى، ئۆزىنىڭ ۋاپاتى ھەققىدە ماڭا ھېچنېمە يازماپتىغۇ؟

× ×

خوتۇنى بىلەن چىقىشالمىغان بىر ئادەم خوتۇنى بىلەن جېدەللىشىپ:

— سېنىڭ بىلەن تۇرمۇش قۇرغاندىن بۇيان نىكاھ ئوقۇلغان شۇ كۈنگە لەنەت ئوقۇيمەن...

— نىكاھ ئوقۇلغان ئۇ كۈنگە لەنەت ئوقۇشقا ھەققىڭىز يوق، چۈنكى ئۆمرۈمىز-

دە تىنىچ ئۆتكەن بىر كۈنمۇ، ئەنە شۇ نىكاھ ئوقۇلغان كۈندۇر.

× ×

ئۆزىنىڭ سالامەتلىكىگە تولمۇ دىققەت قىلىدىغان بىر ئادەم دەريا ۋە دېڭىز- لاردا چۆمۈلگەندە نېمىلەرگە رىئايە قىلىنىدىغانلىقىنى بىر نەچچە تېمۇپىتىن سوراپ- تىۋ. بىرى: «سۇدا قورساق ئاچ ۋاقتىدا چۆمۈلۈش كېرەك» دېسە، ئىككىنچىسى: «ياق، قورساق توق ۋاقتىدا چۆمۈلۈش پايدىلىق» دەپتۇ. ئۈچىنچىسى: «سۇغا ئاۋ- ۋال پۇت بىلەن چۈشۈش كېرەك» دېسە، باشقىسى: «ياق، بىراقلا باش چۆكۈرۈپ چۈشۈش كېرەك» دەپتۇ. يەنە بىرلىرى: «سۇدىن چىققاندىن كېيىن ھەرىكەت قىل- ماستىن جىم تۇرۇش كېرەك» دېيىشىسە، بەزىلىرى: «ياق، ئەلۋەتتە ھەرىكەت قىلىش لازىم، چۈنكى، ھەرىكەت قىلىنسا، بەدەن قىزىيدۇ، بۇ پايدىلىق...» دېيىشىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، ئۇ ئادەم قانداق قىلىشىنى بىلەلمەي قاپتۇ. ئاخىر ئەڭ توغرا مەسلىھەتنى بىر ساددا دوستىدىن ئاپتۇ: — دەريا ۋە دېڭىزلاردا چۆمۈلسەڭ، ئۆزۈڭنىڭ ئەقلىنى ئىشلىتىپ، چۆكۈپ كەت- مەسلىكىنى ئويلا، سالامەتلىكىڭگە قاراپ چۆمۈلۈۋەر.

× ×

ئىمام بىر قىزىقچىدىن: — شەيتاننىڭمۇ ئايالى بولارمىش، ئۇنىڭ ئىسمىنى بىلەمسەن؟ — دەپ سورايتۇ.

قىزىقچى:

— نىكاھ ئوقۇلغان كۈنى يوق ئىدىم، شۇڭلاشقا كېلىننىڭ ئىسمىنى بىلمەيدىكەن- مەن. بۇنى ئۇلارنى نىكاھلاپ قويغان

قوشۇپ يەيسەن؟ — دەپ سورايتۇ. بەھلۇل دىۋانە ئۇ كىشىگە مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ: — ئۇلار ماڭا خۇرمىنى ئۇرۇقى بىلەن قوشۇپ ساتتى — دە.

× ×

قەدىمكى ئەرەب فازىلىرىدىن بىرى دەيدۇ:

— مەن بىرەر كىشىگە ئالدىنمىغاندىم، پەقەت بىر يىگىت مېنى تازا بايلىدى. مەن بىر قىز بىلەن توي قىلماقچى بولۇپ ئۇ يىگىتتىن شۇ قىز توغرىلىق پىكىرنى سورىۋىدىم، ئۇ مۇنداق دېدى:

— سىز ئۇ قىزنى زادى ئالماڭ، چۈنكى ئۇنى بىر ئادەمنىڭ سۆيۈۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم.

مەن ئۇ يىگىتنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ، ئۇ قىزنى ئالدىم. ئەمما كېيىن ھېلىقى يىگىتنىڭ شۇ قىز بىلەن ئۆزى نىكاھلىنىپ ۋالغانلىقىنى ئۇقتۇم. بىر كۈنى ئۇ يىگىت بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم. مەن ئۇنىڭغا:

— ھەي بۇرادەر، باشقا ئەر سۆيگەن قىز بىلەن نېمىشقا توي قىلدىڭ؟ ئۆزۈڭ: «ئۇ قىزنى باشقا بىر كىشىنىڭ سۆيۈۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم» دېۋىدىڭمۇ؟ — دېدىم.

— توغرا، ئۇنى ئۆز دادىسى سۆيۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋىدىم، سىزگە شۇنى ئېيتتى. قاندىم، — دېدى جاۋاب بېرىپ يىگىت.

× ×

بىر ئادەم پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ: — «مەن پەيغەمبەر، ماڭا ئىنىئام بېرىڭ، — دەپتۇ.

پادىشاھ ئېتىكىلىك تۇرغان بىر قۇلۇپنى كۆرسىتىپ:

— ئەگەر پەيغەمبەر بولساڭ، مۆجىزىنى كۆرسىتىپ بېرىڭ، — دەپتۇ.

داموللا ئىماملاردىن سوراپباق، — دەپتۇ.

× ×

بىر دىۋانە پۇتمىنى گۆرگە ساڭگىلىمى، توپا سورۇپ ئويىناپ ئولتۇرغانىكەن. ئادەملەر ئۇنىڭدىن نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى سورايتۇ. دىۋانە ئۇلارغا:

— كەلسەم ئازار بەرمەيدىغان، كەتسەم ئارقىمىدىن غەيۋەت قىلىمايدىغان ئادەملەر بىلەن ھۇزۇر قىلىپ سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپ مەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر كىشىنىڭ ئىنتايىن بېخىل، پىسخىق دوستى بار ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ شۇ دوستىنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. دوستىنىڭ ئۆيىدىكىلەر بېخىلنىڭ بەزىگىكى تۇتۇپ قېلىپ يوتقانغا ئورۇنۇپ ياتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بۇ كىشى ئۇلارغا:

— ياخشى بىر تاماق ئېتىپ، دوستۇمنىڭ يېنىدا تۇرۇپ يەڭ، ئۇ بۇنىڭغا چىدىيالماي شۇ ھامان تەرلەيدۇ. دە، بەزىگەكتىن قۇتۇلىدۇ، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

× ×

بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمگە ئۇنىنىڭ باھاسىنىڭ ئۆسۈپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. ئۇ كىشى:

— ئۇنىڭ باھاسى ئۆسكەن بولسا، ئۇنىڭ بىلەن مېنىڭ نېمە ئىشىم. چۈنكى مەن ئاننى ناۋايدىنلا سېتىۋالسىمەن — دە، دەپتۇ.

× ×

بەھلۇل دىۋانە خورما سېتىۋېلىپ، ئۇنى ئۇرۇقى بىلەن قوشۇپلا يېيىشكە باشلاپتۇ. بىرى ئۇنىڭدىن:

— نېمىشقا خورمىنى ئۇرۇقى بىلەن

زە كۆرسەت. ئاشۇ قۇلۇپ ئاچقۇچسىز ئېچىلىپ كەتسۇن، — دەپتۇ.

بۇ يېڭى «پەيغەمبەر» پادىشاھقا: — سىز قىزىقكەنسىز، مەن پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىۋاتىمەن، تۆمۈرچىلىك دەۋاسىنى قىلىۋاتمايمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ كۈلۈپ كېتىپ، ئۇنىڭغا ئىنئام بېرىپ يولغا ساپتۇ.

× ×

بىر يىگىتنىڭ «ھۈر» ئىسىملىك ئىنتايىن چىرايلىق ئايالى بارئىكەن. ئۇ يىگىت دۈشمەن بىلەن بولغان جەڭگە بارماي، ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. باشقىلار ئۇنىڭغا تاپا-تەنە قىلىپ:

— ھەي نامەرد، جەڭگە بارماي نېمىشقا قايتىپ كەلدىڭ؟ دۈشمەنلەرنى ئۆلتۈرسەڭ غازى، ئۆلسەڭ شېھىت بولۇپ، قىيامەتتە جەننەتكە كىرىپ، «ھۈر» غۇل مان» غا ئىگە بولاتتىڭ ئەمەسمۇ؟ — دېيىشىپتۇ.

ئۇ يىگىت:

— ئۆيۈمدە ئۆزۈمنىڭ ھۈرۈم بار، بىر «غۇلمان» نى دەپ ئۆلۈشنى خالىمايمەن، — دەپتۇ.

× ×

بىر شائىر زۆرۈر ئىش بىلەن دەر-يانىڭ ئۇ چېتىگە ئۆتمەكچى بوپتۇ. ئۇ كىراكەش قېيىقچى بىلەن كىرا ھەققىنى كېلىشىپ، قېيىققا چۈشۈپتۇ. شائىر قېيىقتا ناۋايى ۋە جامىنىڭ شېئىرلىرىنى يادقا ئوقۇپ مېڭىشىپتۇ. قېيىقچى شائىردىن سورايتۇ:

— بۇرادەر، كىم بىلەن سۆزلىشۋاتىسەن؟

— ناۋايى ۋە جامىلار بىلەن.

قىرغاققا كەلگەندە شائىر قېيىقتىن چۈشۈپ، قېيىقچىغا كىرا ھەققىنى سۇنۇپتۇ. قېيىقچى ئۇنىڭغا:

— بۇ بەرگەن پۇلىڭىز پەقەت ئۆزىڭىز ئۈچۈنلا، ئەمدى دوستىڭىز ناۋايى ۋە جامى ئۈچۈنمۇ ھەق تۆلەيسىز، چۈنكى سىز ئۇلار بىلەن قېيىقتا مۇگدېشىپ ئولتۇردىڭىز. دە، — دەپتۇ.

شائىر ئۇنىڭغا ھەرقانچە چۈشەندۈرسىمۇ، قېيىقچى ئۇنىماپتۇ. شائىر ئائىلاج ناۋايى ۋە جامى ئۈچۈنمۇ كىرا ھەققى تۆلەپ قېيىقچىدىن قۇتۇلۇپتۇ.

× ×

ئىككى دوست ئۇچرىشىپ قېلىپ، بىرى ئىككىنچىسىگە ئۆزىنىڭ ئەھۋالىدىن رەنجىپ، مۇنداق دەپتۇ:

— دوستۇم، ئەھۋالىم بەكمۇ ناچار، مەيدەم ھىچنەرسىنى سىڭدۈرەلمەيدۇ، ئىنتايىن ھالسىزلىنىپ كەتتىم، كۆزلىرىم قاراڭغۇلىشىدۇ، بېشىم قايمىدۇ، كۆڭلۈم ئايىنىدۇ، پۇتلىرىم تىترەيدۇ، كىيىملىرىم كۆزلىرىمگە ئۇيقۇ كەلمەيدۇ، قىزدىمەم ئۆرلەپ كېتىدۇ. مۇبادا دوستلىرىم سېنىڭدىن مېنىڭ ئەھۋالىمنى سوراپ قالسا، ئۇلارغا شۇ ئەھۋالىمنى دەپ قويايسەن، — دەپتۇ.

دوستى ئۇنىڭغا:

— توختا دوستۇم، مېنى كەچۈر، بۇنداق ئۇزۇن سۆزلەرنى ئېسىمدە ساقلاپ قالالمايمەن. سېنىڭ ھالىڭنى سورىغانلارغا قىسقىچە قىلىپ: «بىچارە دوستۇم ۋاپات بولدى» دەپلا قوياي، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر ئادەمنىڭ تېخى بىر ھەپتە بۇرۇنلا توي قىلىپ ئالغان ئايالى تۇغۇپ

كۆرگەنەنەن؟ شۇنىڭغا كۈلۈۋاتمەن،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بەھلۇل دىۋانە.

× ×

قەدىمكى زاماندا ماي ۋە ھەسەل سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بىر باي ئۆزىنىڭ تەقۋادار قوشنىسىغا ئىخلاسمەن بولۇپ، ھەركۈنى ئۇنىڭغا ماي ۋە ھەسەل كىرگۈزۈپ تۇرىدىكەن. تەقۋادار بۇ بىكار-غا كەلگەن نېمەتتىن ئازراقلا ئېغىز تېگىپ، قالغىنىنى تەكچىدىكى كوزىغا سېلىپ قويىدىكەن. كۆپ ئۆتمەي كوزا تولۇپ قاپتۇ.

بىر كۈنى تەقۋادار كوزىغا قاراپ خۇش بولۇپ، ئۆز-ئۆزىگە: «بۇ يىغىلغان ماي بىلەن ھەسەلنى قىممەت باھا سېتىپ، بەش قوي ئالىمەن. قويلارنىڭ ھەربىرى ئالتە ئايدا ئىككىدىن تۇغسا، بىر يىلدا يىگىرمە بولىدۇ. كېيىن بۇلارمۇ تۇغۇپ بەرسە، يېقىن ئارىدىلا خېلى قويغا ئىگە بولۇپ قالىمەن. شۇ چاغدا قويلارنىڭ بىر قىسمىنى سېتىپ، قورا-جايەمنى ئوڭشىتىمەن، يېڭىدىن ئۆي بىسات ئالىمەن. بۇ ئىشلىرىم تۈگىگەندىن كېيىن ئابىرويلۇق بىر ئادەمنىڭ قىزىنى ئالىمەن، توققۇز ئايدىن كېيىن ئايالىم بىر ئوغۇل تۇغۇپ بېرىدۇ. ئۇنى ياخشى تەربىيەلەپ چوڭ قىلىمەن. ئەگەر ئۇ ئويۇنغا قىزىقىپ بۇيرۇغان ئىشىمنى ۋاقتىدا ئورۇندىمسا، قولۇمدىكى ھاسا بىلەن سالىمەن» دەپتۇ. دەپتۇ. دەپتۇ. قولىدىكى ھاسا بىلەن ئوغلىنى ئوردۇم دەپ تەكچىغا بىرىپ قويۇپتۇ. ھاسا ھەممىدىن ئاۋۋال ھېلىقى كوزىغا تېگىپ، ئۇنى چۈل-چۈل قىلىۋېتىپتۇ. تەقۋادارنىڭ باش-كۆزى، كىيىم-كېچىكى ماي ۋە ھەسەلگە مەلۇم بولۇپ كېتىپتۇ.

قويۇپتۇ. ئۇ كىشى دەرھال كىتاب دۈكەنغا كىرىپ ئېلىپبە، قەغەز-قەلەم، دەپتەر سېتىۋاپتۇ. باشقىلار ئۇنىڭدىن:

— ئۆزۈڭ يا ئوقۇش ياكى يېزىشنى بىلمىسەڭ، بۇ نەرسىلەرنى ئېلىپ نېمە قىلىسەن؟— دەپ سوراپتۇ. ئۇ كىشى:

— ئايالىم مەن بىلەن نىكاھلىنىپ بىر ھەپتە ئۆتۈش بىلەنلا تۇغدى. بۇنداق قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا تۇغۇلۇشقا ئۇلگۈرگەن بالا، ئەلۋەتتە ئەتىلا مەكتەپكە بېرىشى كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوقۇشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئالدىن تەييارلاپ قويماي دېدىم،— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

بىر كۈنى بەھلۇل دىۋانە ھارۇن رەشىدىنىڭ قوبۇلخانىسىغا كىرىپتۇ. قارىسا، ھارۇن ئۆيەردە يوق ئىكەن. بەھلۇل دىۋانە ئۇنىڭ تەختىگە ئىجازەتسىزلا چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ياساۋۇللار بەھلۇلنى توپۇمغا چاقىپ، ئۇنىڭ تەختىگە رۇخسەتسىز چىقىپ ئولتۇرغىنى ئۈچۈن ئۇنى كالىتەك بىلەن ئۇرۇپ بېشىنى يېرىپ قويۇپتۇ. بۇنىڭ ئۈستىگە ھارۇن رەشىد كىرىپ قاپتۇ. بەھلۇلنىڭ بېشىدىن شۇرقىراپ قان ئېقىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۆزى تەختتە كۈلگىنىچە ئولتۇرغانىكەن. ھارۇن ئەدەب بىلەن بەھلۇل دىۋانغا تەزىم قىلىپ، ئۇنىڭدىن:

— ھەي بەھلۇل، سىزگە نېمە بولدى، نېمىشقا كۈلىسىز؟— دەپ سوراپتۇ. — سېنىڭ تەختىڭدە بىر سائەت ئولتۇرۇۋىدىم، ئۇرۇپ بېشىمنى يېرىشتى. سەن شۇنچە يىللاردىن بۇيان بۇ تەختتە ئولتۇرۇۋاتىسەن، سەن قانداق كۈنلەرنى

ئۇيغۇر كىتابىنىڭ ئىنتېرنېت تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

ئاز- ئازدىن تاماق يېدۈرۈپتۇ. ۋاقتىسىز، قالايمىقان تاماق يەۋېرىشتىن چەكلەپتۇ. شۇندىن كېيىن بالا كۈندىن- كۈنگە تۈزۈ- لۈشكە باشلاپتۇ. بۇنىڭدىن نوشىرۋان خۇ- شال بولۇپ:

— ھەممە تېۋىپلار ئوغلۇمنى كېسەل دىن ساقايتالمىغانىدى، سىزنىڭ دورىڭىز تەسىر كۆرسىتىپ ئوغلۇم ساقايدى. سىزگە رەھمەت. سىز ئوغلۇمغا قانداق دورا بەر- دىڭىز، ئۇ دورىنىڭ نامى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. تېۋىپ:

— مېنىڭ دورام قەرەلسىز ۋە ھەد- دىدىن ئارتۇق تاماق يېيىشى سەۋەبىدىن كېسىلگە گىرىسىپتار بولغانلارغا داۋادۇر. ئۇنىڭ نامى: «ۋاقتى- ۋاقتى بىلەن، ئاز- ئاز يە» دەپ ئاتىلىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

قارا قۇش ① ئېتىغا مىنىپ بەيگىگە قاتنىشىپتۇ. ئەمما ئېتى كەينىدە قېلىپ ئۇتتۇرۇپ قويۇپتۇ. ئۇ ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئاچچىقى كېلىپ، ئات باقارنى چاقىرىپتۇ ۋە:

— بۇ ھايۋانغا مۇشۇ قىلغىنى ئۈچۈن جازا بەرمەكچىمەن. بىر ھەپتىگىچە ئۇنىڭغا ئوت- چۆپ، سۇ بەرمە، چاچىسىنى يەپ، ئىككىنچى قېتىم بەيگىگە چۈشكەندە ئارقى- دا قالمايدىغان بولىدۇ، — دەپتۇ.

ئات باقار بۇ ھۆكۈمدىن ھەيران بولۇپ:

① سۇلتان سالاھىدىن يۈسۈپ ئىمىنى ئايۇپ مىنىر، دەۋەشنىق، ھېجاز ۋە يەمەن تە- رەپلەردە ھۆكۈم سۈرگەن «ئايۇبىيە» دۆلىتىنىڭ ئاساسچىسى ۋە دەسلەپكى ھۆكۈمدارى. ھىجرىيە 589- يىلى (مىلادى 1193- يىلى) ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ باھاۋىدىن ئىسمىملىك ۋەزىرى «قارا قۇش» تەخەللۇسى بىلەن مەشھۇر بولۇپ، نەسىرىدىن ئەپەندىگە ئوخشاش قىزىق- قىزىق لەتىپىلەرنىڭ قەھرىمانىدۇر.

× ×
بىر ئەخمەق پادىچى كىشىلەرنىڭ باققىلى بەرگەن قويلارنى بېقىش ئۈچۈن بىر دالىغا ھەيدەپ كەپتۇ. ئۇ قويلارنىڭ سېمىزىنى ئوت- چۆپى مول ئوتلاققا، ئو- رۇقلىرىنى بولسا گىياھ ئۈنمەس قاقاسلىققا ئايرىپ قويىدىكەن. كىشىلەر ئۇنىڭغا:

— ھەي، نېمە قىلۋاتىسەن، ئورۇق قويلارنى ئوت- چۆپى مولراق جايغا ھەي- دىمەمسەن؟ — دېيىشىپتۇ.

پادىچى ئۇلارغا:
— قىزىق ئادەملەر ئىكەنسىلەر. مەن خۇدانىڭ ئىشلىرىغا خىلاپلىق قىلالمايمەن. خۇدايىم ئۆزى ئورۇق قويلارنى ئورۇق، سېمىز قويلارنى سېمىز قىلىپ ياراتقان. ئەگەر مەن ئورۇق قويلارنى ئوتلاقتا بې- قىپ سەمىرىتسەم، خۇدانىڭ غەزىپى كېلىدۇ، مەن پەرۋەردىگارنىڭ غەزىپىدىن قورقۇ- مەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

× ×

قەدىمكى ئىران ھۆكۈمدارى نوشىر- ۋاننىڭ كېسەلچان بىر ئوغلى بار ئىكەن. تېۋىپلار ئۇنىڭ كېسىلىنىڭ نېمىدىن قان- داق پەيدا بولغانلىقىنى بىلەلمەي، داۋالاپ ساقايتىشقا ئىلاجىسىز قاپتۇ.

ئاخىر نوشىرۋان يەمەن ۋىلايىتىدىن مول تەچرىپىلىك بىر تېۋىپنى چاقىرىپ كەپتۇ. تېۋىپ بالىنىڭ تىمۇرىنى تۇتۇپ، كېسەل ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇش سەۋەبلى- رىنى ئېنىقلاپتۇ. ئۇنىڭغا ۋاقتى- ۋاقتىدا،

مەت ئىكەن» دەپ ئوغلنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلماپتۇ.

بىر ئازدىن كېيىن ئوغلنىڭ تەرىپ-يېقىسى قارا قۇشنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— بىز ئۇ ئاتنى مىڭ سومغا ئەمەس، توققۇز يۈز توقسەن توققۇز سومغا باھالاپ كېلىشتۇق، — دەپتۇ.

— ھە، ئۇنداق بولسا قىممەت ئەمەس ئىكەن، خەزىنىچىگە ئېيتىڭ، توققۇز يۈز توقسەن توققۇز سوم بەرسۇن، — دەپ بۇيرۇپتۇ قارا قۇش.

× ×

بىر ئادەم قارا قۇشنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— مەن ئايالىم بىلەن كېسەلگە چۈشۈپ مەسىرىغا كېلىۋاتاتتىم. يولۇچىلاردىن بىرى ھامىلدار ئايالىمنى ئۇرۇپ، توققۇز ئايلىق بالىسىنى چۈشۈرۈۋەتتى، دەپ شەكايىت قىپتۇ.

قارا قۇش ئەيىبكارنى چاقىرىتىپ:

— سەن بۇ ئادەمنىڭ ھامىلدار ئايالىنى ئۇرۇپ، توققۇز ئايلىق بالىسىنى بويىدىن ئاجرىتىۋېتىپسەن. ئەمدى ھەقىقىنى تۆلەيسەن. ھازىر بۇنىڭ ئايالىنى ئۆيىڭگە ئېلىپ كېتىپ نىكاھلاپ ئال. ئايال سەندىن بالا تۇققاندىن كېيىن، دەرھال ئايال بىلەن بالىنى ئۆز ئېرى بولغان بۇ كىشىگە قايتۇر. شۇنىڭدا قۇتۇلسەن، — دەپ ھۆكۈم چىقىرىپتۇ.

ئايالنىڭ ئېرى بۇ ھۆكۈمنى ئاڭلاش بىلەن ئۆز دەۋاسىدىن ۋاز كېچىپ، شۇ ئان چىقىپ كېتىپتۇ.

× ×

بىر بېغىل ھەم پىخسىمىق باينىڭ كەپسىز بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ ئۆزى

— بۇ جازا ئەقىلگە مۇۋاپىق ئەمەس.

قۇ، بىر ھەپتىگىچە سۇ، ئوت، چۆپ بەر. مىسەك ئۇ ئات ئۆلۈپ قالمامدۇ؟ — دەپتۇ.

قارا قۇش بىر ئاز ئويلىنىۋېلىپ: — ئۇنداق بولسا، سۇ بىلەن يەم.

خەشەكنى بېرىۋەر، لېكىن ئۇنىڭغا مېنىڭ شۇنداق قىلدۇرغانلىقىمنى ئېيتىپ قويما، سىز ساقلا. مۇبادا ئېتىم ئۇقۇپ قالسا، مەندىن رەنجىپ قالدۇ، — دەپ ئات باقارغا تاپىدلاپتۇ.

× ×

قارا قۇش ھەر يىلى بىر — ئىككى كۈن كەمبەغەل، يېتىم — يېسىرلارغا خەيرى — ئېھسان قىلىپ، سەدىقە بېرىدىكەن. ئۇ بىرىمىل شۇ ئادىتى بويىچە بېرىدىغان سەدىقىسىنى بېرىپ بولغاندىن كېيىن، بىر ئايال ئۇنىڭ ئالدىغا يىغلاپ كەپتۇ:

— ئېرىم بۇگۈن ۋاپات بولۇپ كەتتى. ئۇنى يۇيۇپ تاراپ، كېپەنلەپ يەرلىكىگە قويۇشقا پۇلۇم يوق. ماڭا بىر ئاز پۇل ۋە كېپەنلىك رەخت سەدىقە قىلىڭ، — دەپتۇ.

قارا قۇش ئۇ ئايالغا:

— مەرھۇم ئېرىڭنى يەرلىكىدە قويۇش ئۈچۈن ساڭا سەدىقە بېرىشىم كېرەك ئىدى، ئەمما بۇ يىلغا ئاجراتقان سەدىقە پۇل ۋە باشقا نەرسىلەر تارقىتىلىپ تۈگىدى. ئەمدى سەۋر قىل، كېلەر يىلى سەدىقە بېرىلىدىغان چاغدا كەلسەڭ، ئېرىڭنى كۈمۈش ئۈچۈن سەدىقە بېرىمەن، — دەپتۇ.

× ×

قارا قۇشنىڭ ئوغلى بىر كېلىشكەن ئاتنى مىڭ سومغا سېتىۋالماقچى بولۇپ، دادىسىدىن مىڭ سوم سوراپتۇ. قارا قۇش: «مىڭ سومغا بىر ئات بولسا تولمۇقىم»

ئۇچۇر ئىنقىلابى
بىلىم ئىنقىلابى
www.uyghurkitap.com

قايتىۋ. ئۇ دەرھال تاۋۇتنىڭ يېنىغا كەيدى تۇ- دە، ھەممىنى توختىتىپ، تاۋۇتنى ئې چىشىنى بۇيرۇپتۇ.

تاۋۇتتا ياتقان باي يىغلاپ تۇرۇپ: — مەن تىرىك، مۇشۇ ئوغۇلۇم مېنى ئۆلدى، دەپ تىرىك كۆمۈۋەتمەكچى بولدى. مېنى بۇ بالادىن قۇتقۇزۇڭ، — دەپ قار قۇشقا يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ. قارا قۇش بايۋەكچىنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— سەن قانداق ئوغۇلسەن؟ ئاتاڭنى تېخى تىرىكلا كۆممەكچى بوپسەن، ئىزا تارتمايسەن؟ — دەپ ئۇنىڭغا جازا بەرمەكچى بوپتۇ. بايۋەتچى ئۆزىنى ئاقىلسماقچى بولۇپ:

— ئاتام يالغان دەيدۇ، ئۆلىمگەن ئاتىنى بالىسى قانداقمۇ تىرىك كۆمۈشكە جۇرئەت قىلسۇن؟ ئاتام تۇنۇگۈن كەچقۇ- رۇن ئۆلگەنىدى، مېنىڭ سۆزۈمگە ئىشەنمەسسىڭىز، مانا بۇلاردىن سوراڭ، — دەپتۇ. قەرز بەرگۈچىلەر:

— بۇ توغرا دەۋاتىدۇ. ئۇ تۇنۇگۈن كەچقۇرۇن ئۆلگەن. بۇگۈن نامىزىنى چۈ- شۈرۈپ، دەپنە قىلىغىلى ئېلىپ كېلىۋ- دۇق، — دەپ گۇۋاھلىق بېرىشىپتۇ.

قارا قۇش بايغا قاراپ: — شۇنچە ئادەم سېنىڭ ئۆلگەنلىككىگە گۇۋاھلىق بېرىۋاتىدۇ. مەن ئەلۋەت- تە كۆپچىلىكنىڭ سۆزىگە ئىشىنىمەن. سەن تولا ۋايساۋەرمە، چۈنكى سەن دېگەن ئۆ- لۈك، خۇدا رەھمەت قىلسۇن، جاينىڭ جەننەتتە بولسۇن! دەپلا، باشقىلارغا باي- نىڭ ئېگىنىكىنى چېتىشىنى بۇيرۇپتۇ ۋە:

— بۇ ئۆلۈك گۆردىن قېچىپ كەت- مەسلىكى ئۈچۈن تاۋۇتنى تېخىمۇ مەھكەم مىخلاپ، ئۇنى تاۋۇت بىلەنلا كۆمۈۋېتىڭ.

دىن باشقا مىراسخور بولمىغىنى ئۈچۈن: «ئاتام بەكمۇ قېرىپ كەتتى، يېقىن ئارىدا ئۆلدى، ماڭا ھازىرچە پۇل قەرز بېرىپ تۇرۇڭ، ئاتام ئۆلگەندىن كېيىن تۆلەي- مەن» دەپ كىشىلەردىن قەرز ئېلىۋېرىپ- تۇ. ئاتىسىنىڭ ئۆلۈشى كېچىكىپ كەتكىنى ئۈچۈن پۇل ئىگىلىرى باينىڭ ئوغلىدىن قەرزلىرىنى قىستاشقا باشلاپتۇ. بايۋەتچى ئىلاجىسىز قېلىپ، قەرز بەرگۈچىلەرنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ ئۇلارغا:

— ئاتامنىڭ ئۆلۈشى ئۇزاققا سوزۇ- لىدىغان ئوخشايدۇ، مەن بىر ئامالنى ئوي- لىدىم، ئاتامنى خالىيراق بىر جايدا تۇتۇ- ۋېلىپ، كىمىلەرنى يېشىۋېلىپ تاۋۇتقا سالغىمىز- دە، ئۈستىدىن تاختاي بىلەن تا- ۋۇتنى مەھكەم مىخلاپ، ئاندىن ھەممىمىز «ئاھ» تارتىپ يىغلاپ قەبرىستانلىققا ئې- لىپ بارىمىز. ئاتام تىرىكلا كۆمۈلۈشىدىن قورقۇپ، ھەممىڭلارنىڭ پۇلىنى بىراقلا بې- ردۈپتىدۇ، — دەپ مەسلىھەت ساپتۇ.

بايۋەتچىنىڭ مەسلىھىتى ئۇلارنىڭ ماقۇللىقىدىن ئۆتۈپتۇ. ئۇلار شۇ مەسلى- ھەت بويىچە بايقاپ يۈرۈپ، باينى بىر خالىي جايدا تۇتۇۋېلىپ تاۋۇتقا ساپتۇ- دە، ئۇنى قەبرىستانلىققا ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار تاۋۇتنىڭ ئالدىدا بولۇشىغا: «ۋاي ئاتام، مېھرىبان ئاتام، جاينىڭ جەننەتتە بولسۇن ئاتام» دەپ ۋارقىرىشىپتۇ. ئۇلار- نىڭ ئاۋازى تاۋۇتتىكى باينىڭ داد- پەر- يادلىرىنى بېسىپ چۈشۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار تاۋۇتنى قەبرىستانغا ئېلىپ كېلى- شىپتۇ.

قارا قۇش تاسادىپەن شۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، تاۋۇت ئىچىدىن ياردەم سوراۋاتقان بىر ئاجىز ئاۋازنى ئاڭلاپ

ۋە بۇ ئۆكۈزنىڭ ئىگىسىنى ئالدىڭىزغا ئېلىپ كەلدۈق. بۇنى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىپ، قىساسسىمىزنى ئېلىپ بېرىڭ، — دېيىشىپتۇ.

قارا قۇش ئۆكۈزنى سويۇشقا، ئىگىسىنى ئازاد قىلىشقا ھۆكۈم قىلىپتۇ. ھۆكۈم شۇ بويىچە ئىجرا قىلىنىپتۇ.

دەۋاگەرلەر بۇ ھۆكۈمدىن نارازى بولۇشۇپتۇ. قارا قۇش ئۇلارغا:

— مەن ئادىل ھۆكۈم قىلدىم، نېمەشقا نارازى بولىسىلەر؟ ئۆزۈڭلار ئويلاپ بېقىڭلار، قاتىل كىم؟ ئۆكۈزمۇ ياكى ئىگىسىمۇ؟ ئەلۋەتتە، ئۆكۈزنى قاتىل دېيىش كېرەك، ئىگىسى گۇناھكار ئەمەس. شۇڭلاشقا قاتىل ئۆكۈزگە ئۆلۈم جازاسى بەردىم. ئىگىسى گۇناھسىز بولغاچقا ئازاد قىلدىم. ھەممىڭلار قايتىڭلار، نەگە بېرىپ شىكايەت قىلساڭلار قىلىۋېرىڭلار، — دەپتۇ ۋە ئۆكۈز ئىگىسىگە:

— ماڭ، يەنە باشقا ئۆكۈزلىرىڭ بولسا، ئۇلارغىمۇ بۇ ھۆكۈمنى ئۆقتۈرۈپ قوي. ئەگەر سۆزۈڭگە كىرمەستىن، ئۇلارمۇ قاتىللىق قىلسا، ئۇلارنى قەتلى قىلىپ، جەسىتىنى ساڭا بەرمەستىن كۆيدۈرۈۋېتىمەن، — دەپ ھېلىقى سويۇلغان ئۆكۈزنى ئىگىسىگە بېرىپ دەۋانى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

بىر سودىگەر بىر كىشىگە پۇل قەرز بەرگەنىكەن. قەرزدار قەرزنى ۋاقتىدا تۆلمەي، ئۇزاققا سوزغانلىقتىن، سودىگەر بۇ ھەقتە قارا قۇشقا ئەرز قىلىپتۇ. قارا قۇش قەرزدارنى چاقىرىتىپ كېلىپ:

— نېمەشقا قەرزىڭنى تۆلمەيسەن؟ دەرھال قەرزىڭنى تۆلە، بولمىسا سېنى جازالايمەن، — دەپتۇ.

ئىگىلەر، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى پەھلىگەن بېخىل باي ئوغلىغا يالۋۇرۇپ:

— چېنىم ئوغلۇم، مېنى قۇتقۇزۇۋال، سېنىڭ دېگەنلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى بېرەي، بۇ بالادىن مېنى قۇتۇلدۇر، — دەپتۇ.

بايۋەتچى:

— تەقىسىر سەكتە دېگەن بىر خىل كېسەل بار، بۇ كېسەللىكتە تومۇرلارداقان ماڭماي، ئادەم ۋاقتىنچە ئۆلۈپ قالىدۇ، قان يۇرۇشكەندىن كېيىن ئادەم قايتىدىن تىرىلىدۇ. ئاتام شۇ كېسەللىك بىلەن ئۆلگەن بولسا كېرەك. بىز بۇ ئەھۋالنى ياخشى پەرق ئېتەلمەي، بۇ يەرگە كۆمۈمگىلى ئېلىپ كەپتۇق. ئەمدى ئاتامنى ئېلىپ كېتەيلى. بىزنى رازى قىلماي يەنە ئۆلۈپ قالغۇدەك بولسا، جەزمەن كۆمۈۋېتىمىز، — دەپتۇ. قارا قۇش ئۇنىڭغا ماقۇل بولۇپ:

— مەيلى، ئاتاڭنى ئېلىپ كەت. ئىككىنچى قېتىم يەنە ئۆلۈپ تىرىلسە، ئۇ چاغدا مەن سېنىڭ سەكتە-پەكتەڭنى بىلىمەيمەن، كۆمۈدۈرۈۋېتىمەن. ھەدىسىلا ئۆلۈپ تىرىلىپ باشقىلارنى ئاۋارە قىلىپ يۈرمىسۇن، — دەپتۇ.

باي ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ، بۇ كۈتۈلمىگەن بالادىن قۇتۇلغىنىغا خۇش بوپتۇ ۋە ئوغلىنىڭ ھەممە قەرزلىرىنى تۆلەپ بېرىپتۇ.

بىر كۈنى بىر توپ ئادەملەر قارا قۇشنىڭ ئالدىغا بىر ئادەمنىڭ جەسىتى، قولى كەينىگە قىلىپ باغلانغان بىر ئادەم ۋە بىر ئۆكۈزنى ئېلىپ كەپتۇ. ئۇلار:

— بۇ ئۆكۈز مانا بۇ ئادەمنى ئۆسۈپ ئۆلتۈرۈپ قويدى، جەسەت بىلەن ئۆكۈزنى

قەرزدار ئادەم ئۇنىڭغا:

— ھەممىشە قولۇمغا پۇل چۈشۈشى بىلەنلا، شۇ قەرزىمنى تۆلۈۋېتەي، دەپ سودىگەرنىڭ ئۆيىگە بارىمەن. لېكىن ئۇ— نى ئۆيىدىن تاپالمايمەن، دۇكىنىغا بار— سام ئۇ يەردىمۇ تاپالمايمەن. ئىلاجىسىز ئۇنىڭغا تەييارلىغان پۇلۇمنى ئاخىر ئۆزۈم— نىڭ كەم— كۈتە ئىشلىرىمغا سەرپلەپ قو— يىمەن،— دەپ ئەيىبىنى سودىگەرگە ئار— تىپ قويۇپتۇ.

قارا قۇش قەرزدارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن خىزمەتكارلىرىغا:

— دېمەك، ئەيىب سودىگەرنىڭ ئۆزىدە ئىكەن. ھازىر ئۇنى قاماققا ئېلىڭلار، زىنداندا ياتسۇن. بۇ قەرزدار قولغا قانچە پۇل چۈشسە، شۇنچە پۇلنى بۇنىڭغا بېرىدۇ، قەرزىنى تولۇق تۆلەپ بولغاندىن كېيىنلا، ئاندىن سودىگەرنى قويۇپ بېرىڭلار. پەقەت مۇشۇ چارىلا قەرزدارنى بۇنى ئۆيى ۋە دۇكىنىدىن تاپالماي ئاۋارە بولۇپ يۈرۈشىدىن قۇتۇلدۇرالايدۇ،— دەپ ھۆكۈم قىپتۇ.

× ×

بىر ئادەم قارا قۇشنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— چۈشۈمدە قوشنام ئابباس مېنى يۈز قامچا ئۇردى، شۇڭا مەنمۇ ئۇنى يۈز قامچا ئۇرۇشۇم كېرەك. ئۆزلىرى مېنىڭ بۇ قىساسىمنى ئۇنىڭدىن ئېلىپ بېرىشلىرىمنى ئۆتىنىمەن،— دەپ ئەرز قىپتۇ. قارا قۇش ئابباس دېگەن كىشىنى چاقىرىتىپ كېلىپ، ئۇنى ئاپتاپتا تۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ ۋە دەۋاگەرگە:

— مانا بۇ قامچىنى ئېلىپ، سەنمۇ ئۇنىڭ سايىسىگە يۈز قامچا ئۇر، شۇنداق

قىلساڭ ئۇنىڭدىن قىساسىڭنى ئالغان بولىسەن،— دەپتۇ.

× ×

ئەمەلدارلاردىن بىرى ۋەزىر قىارا قۇشقا مۇنداق بىر مەلۇمات يېزىپ ئەۋەتتى:

«بەھرى ئەھمەر، يەنى قىزىل دېگىزدا، سەفىناتايىن، يەنى ئىككى كېمە چۆكۈپ كەتتى، يەنى سۇغا چۆكۈپ كەتتى. دارۇنىدا، يەنى ئىچىدىكىلەر غەرق بولدى، يەنى چۆكۈپ كەتتى. بۇ مەشئۇم خەۋەر، يەنى شۇم خەۋەر سەھمىڭىزگە، يەنى قۇلقىڭىزغا ۋارىد بولدىمۇ، يەنى يەتتىمۇ؟ تەدابىرى، يەنى تەدبىرلىرى ھەققىدە پىكىرىڭىزنى ئىستىپسار ئېيتىمەن، يەنى سورايمەن.»

قارا قۇش بۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب يېزىپتۇ:

«ئۇقتۇم، سەنمۇ، كاتىپىڭمۇ سەۋر، يەنى ئۆكۈز ئىكەنلىرى، ئىككىڭلارنىمۇ، ۋەزائىپ، يەنى ۋەزىپەڭلاردىن ئەزل ئەتتىم، يەنى بوشاتتىم.»

× ×

ئىككى نادان ئادەم سەھراغا كېتىپتۇ، يولدا بىر دەرەخنىڭ تىۋىدە دەم ئېلىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. شۇ چاغدا بىر بۇل بۇل دەرەخ شېخىغا قونۇپ سايىرىغا باشلاپتۇ. بىر نادان ئىككىنچىسىگە: «بۇ بۇل بۇل مەن ئۇچۇن سايىرىدى» دېسە، ئىككىنچىسى: «ياق، مەن ئۇچۇن سايىرىدى» دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار دە-تالاش قىلىپ، ئاخىر جېدەللىشىپ قاپتۇ. شۇنداق تىمۇ مەسلىنى ھەل قىلالماي، ئاخىر قالدى. زىنىڭ ئالدىغا بېرىشقا كېلىشىپتۇ. ئەتىسى ئۇلاردىن بىرى ئىككىنچىسىگە تۇيدۇرماي،

— بۇ تەدبىرلىرى ماڭا مۇۋاپىق كەل-
مەيدۇ. مەن ئالدىمغا كەلگەنلەرگە قوپال
مۇئامىلە قىلالمايمەن، چىراي ئاچماي
تۇرالمايمەن. باشقىچە بىر چارە بولسا
كۆرسىتىشىلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن، — دەپتۇ
ھېلىقى كىشى.

— ئەگەر بۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقال
مىساڭ، بۇ چارىنى قىل: زىيارەتكە كەل-
گەنلەرنىڭ بايلىرىدىن پۇل قەرز سورا،
كەمبەغەللىرىگە پۇل قەرز بەر. شۇنداق
قىلساڭ بايلار: «يەنە پۇل سورىمىسۇن»
دەپ، كەمبەغەللىەر: «قەرز بەرگەن پۇلنى
سوراپ قالمىسۇن» دەپ، ساڭا ئىلاج بار
كۆرۈنمەسلىككە تىرىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن
زىيارەتچىلەردىن قۇتۇلسەن، — دەپتۇ
ئەبۇنۇۋاس.

ھېلىقى ئابرويلىق كىشى ئەبۇنۇۋاس-
نىڭ بۇ تەدبىرىگە ئەمەل قىلىپ، كۆپ
ئۆتمەيلا زىيارەتچىلەردىن قۇتۇلۇپ خا-
تىرىجەم بوپتۇ.

× ×

ئەبۇنۇۋاس كۆرۈمىز، پاكىنەك ئا-
دەم ئىكەن. بىر كۈنى ئۇ كوچىدا كېتى-
ۋېتىپ، يەتتە- سەككىز ياشلاردىكى بىر
بالىغا يولۇقۇپ قاپتۇ. ئۇ بالىنىڭ پېشا-
نىسىدىن ئىنتايىن زېرەك بىر بالا ئىكەنلى-
كىنى بىلىپ، ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ تۇرۇپ:
— ئوغلۇم، بېرى كەل، قولۇمنى
سۆي، ساڭا دۇئا قىلىمەن، — دەپتۇ.
— دۇئاڭىز كېرەك ئەمەس.

قازىغا بىر قوي سوۋغا قىلىپ، مەسىلىنى
ئۆزىنىڭ پايدىسىغا ھەل قىلىپ قويۇشىنى
ئۆتۈنۈپتۇ. يەنە بىر نادانمۇ خۇددى
شۇنداق قىپتۇ. ئەتىسى بۇ ئىككى نادان قا-
زىنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ھۆكۈمنى كۈتۈپ
تۇرۇشۇپتۇ. ئارىدىن ئىككى قىزى پايدا
ئالغان قازى ھەر ئىككى ناداننىڭ دەۋاسىنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇلارغا:

— بىكاردىن- بىكار دەۋا قىلىپ يۈر-
مەڭلار، ئۇ بۇلجۇل سىلەرنىڭ ھېچقايسىڭ-
لار ئۈچۈن سايىرىمىغان، پەقەت مەن ئۇ-
چۇنلا سايىرىغان، — دەپتۇ.

× ×

باغداتنىڭ ئابرويلىق كىشىلىرىدىن
بىر ئادەم ئەبۇنۇۋاسقا ① مۇنداق دەپتۇ:
— كۆرۈشكىلى كېلىدىغانلارنىڭ ھەد-
دىدىن تاشقىرى كۆپلۈكىدىن بەكمۇ بىزار
بولدۇم، ئۆيۈم كېچە- كۈندۈز زىيارەتچى-
لەر بىلەن تولۇپ تۇرىدۇ. بىرەر كۈن
يالغۇز ئارام ئالغىنىمنى بىلمەيمەن. بۇ-
نىڭغا ھېچ ئامال قىلالىمىدىم. ئۆزلىرى
تولىمۇ پەملىك ئادەم، بۇنىڭغا بىر ئامال
كۆرسىتىشىلىرىنى سورايمەن.

ئەبۇنۇۋاس ئۇنىڭغا:
— بۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئىككى
چارە بار. بىرى: كەلگەنلەرگە قوپال مۇ-
ئامىلە قىل. يەنە بىرى: ئۇلارغا چىراي
ئاچما. بۇ مۇئامىلەڭنى كۆرگەن زىيارەت-
چىلەر قېشىڭغا ئىككىنچى كەلمەيدۇ، ئان-
دىن دەخلىسىز ياشاۋېرىسەن، — دەپتۇ.

① ئەبۇئەلى ھەسەن بىننى ھانىي ھەكىمى (ئەبۇ نۇۋاس) XVIII ئەسىرنىڭ ئاخىرى، XIX ئەسىرنىڭ
باشلىرىدا ئۆتكەن ئەرەب شائىرلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئىلىم، ئەدەب، پەزىلەت ۋە ھۈنەردە ئۆز دەۋرى-
نىڭ بۈيۈك كىشىلىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇ زېردكىلىكى، ھازىر جاۋابلىقى ھەققانىيەتپەرۋەرلىكى ۋە شېئىرلىرى-
نىڭ گۈزەللىكى بىلەن نامى چىققان. شۇڭلاشقا ئابباسى خەلىپىلىرىدىن ھارۇن رەشىد ئەبۇنۇۋاسنى ئىنتايىن-
يىن ھۆرمەتلەپ ئۇنى ئۆز يېنىدىن ئايرىمىغان. بىر ھەقتە نۇرغۇن لەتىپىلەر توقۇلغان.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

— نېمىشقا؟

— چۈنكى دۇئا يىگىزنى خۇدا قوبۇل قىلمايدۇ.

خۇدانىڭ قوبۇل قىلمايدىغانلىقىدىن نى نەدىن بىلسەن؟

— ئەگەر خۇدا قوبۇل قىلىدىغان بولسا، ئاۋۋال ئۆزىڭىز ئۈچۈن دۇئا قىلىپ، سەت چىرايىڭىزدىن قۇتۇلغان بولاتتىڭىز.

× ×

باغدادتا تەناسىخ مەزھىپى (ئادەم ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ روھى بەزىلىرى ئىنسان، بەزىلىرى ھايۋان قىياپىتىگە كىرىپ، قايتىدىن بۇ دۇنياغا كېلىدۇ، دەيدىغان، بۇ مەڭگۈ شۇنداق بولىدۇ، دېگەنگە ئېتىقاد قىلغۇچىلار) تەرەپدارلىرى خېلىلا كۆپەيگەنلىكىنى.

ئەبۇ نۇۋاسنىڭ بىر تونۇشىمۇ شۇ مەزھەپتە ئىكەن. شائىر كۆپىنچە ئۇنىڭ بىلەن چېقىشىدىكەن ۋە ئۇنى تەناسىخ ئېتىقادىدىن قايتۇرۇشقا ئۇرۇنىدىكەن.

بىر كۈنى ئۇ ئادەم ئەبۇ نۇۋاستىن پۇل قەرز سورايتتۇ. شائىر ئۇنىڭغا:

— بولىدۇ، لېكىن قاچان قايتۇرسەن؟ — دەپتۇ. ئۇ كىشى:

— پۇلۇڭنى مەن ئۆلۈپ، دۇنياغا ئىككىنچى قېتىم تىرىلىپ كەلگىنىمدىن كېيىن بېرىمەن، — دەپتۇ.

— مېنى كەچۈر، بۇنداق ۋەدىگە پۇل قەرز بېرەلمەيمەن. چۈنكى ئىككىنچى قېتىم تىرىلىپ كېلىشىڭدە ئىنسان قىياپىتىدە ئەمەس، بەلكى مايىمۇن ياكى ئىت، يا چوشقا سۈرىتىدە كېلەرسەن، ئۇ چاغدا پۇلنى سەندىن قانداق ئۇندۇرۇۋالارمەن؟ — دەپتۇ ئەبۇ نۇۋاس.

× ×

بىر كۈنى ئەبۇ نۇۋاس باغداد كوچىسىدىكى بىر ئادەم كېلىپ سالام بېرىپتۇ ۋە ئەرەبلەرنىڭ ئادىتى بويىچە ئۇنىڭ قولىنى سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن، مۇنداق دەپتۇ:

— سىز خەلىپە ھارۇن رەشىدىنىڭ شائىرى ۋە سۆھبەتدىشى. ئىلىمۇ پەزىلىتىمىز، ئادالەتتىڭىز، ناھەقچىلىك ۋە زۇلۇمغا قارشى تۇرۇشىڭىز بىلەن ئالەمگە مەشھۇر-دۇرسىز. مەن ناھەقچىلىك ۋە زۇلۇم ئاستىدا قالدىم. سىزنىڭ ياردىمىڭىزگە مۇھتاجمەن.

ئەبۇ نۇۋاس بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ: — قانداق ناھەقچىلىككە يولۇقتۇڭ؟ ساڭا كىم زۇلۇم سالىدى؟ ئېيتقىمىن، قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم قىلاي، — دەپتۇ.

ئۇ ئادەم ئەرزىنى بايان قىپتۇ: — مەن ئوتتۇراھال بىر كىشى ئىدىم، تۇرمۇشۇم يامان ئەمەس ئىدى. بىر كۈنى پاراكەندىچىلىك، يوقسىزلىق ۋە موھتاجلىقتا كۈن كەچۈرۈۋاتقان ئابدۇقادىر سەرراچ (ئات-ھارۋا جابدۇقلىرىنى ياسا-ھۇچى-ت) ماڭا:

— سودىگەرلىك قىلماقچىدىم، يۈز تىللا قەرز بېرىپ تۇرۇڭ، پۇلىڭىزنى كېچىكتۈرمەي ئەكېلىپ بېرىمەن، — دەپ ياردەم سورىدى. مەن ئۇنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ، شۇ ھامان يۈز تىللا بەردىم. لېكىن ئۇنىڭدىن تىلخەت ئالىمىم، شۇنداقلا گۇۋاھچىمۇ يوق ئىدى.

ئابدۇقادىر سەرراچ مېنىڭ بەرگەن پۇلۇم بىلەن سودىگەرچىلىك قىلىپ، بې-

لارغا پادىشاھ قىلىپ بەلگىلىشىمىدىن نېمە پايدا؟
 — ماڭا پادىشاھلىق پەرمانىمىلا يېزىپ بېرىڭ، قالغىنىنى ئۆزۈمگە قويۇپ بېرىڭ.
 ھارۇن رەشىد ئاخىر ماقۇل بولۇپ، ئەبۇنۇۋاسنىڭ دېگەن پەرمانىنى يېزىپ قولىغا بېرىپتۇ. ئەبۇنۇۋاس پەرمانىنى يانچۇقىغا ساپتۇ. دە، بىر نەچچە خىزمەتكارنى ئېلىپ ئابدۇقادىر سەرراجىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. خىزمەتكارلارغا باينىڭ ئۆيىنى بۇزۇشنى بۇيرۇپتۇ. باي قورۇسىدىن يۇگۇرۇپ چىقىپ، نېمە ئىش بولغانلىقىنى سوراپتۇ. ئەبۇنۇۋاس پەرمانىنى كۆرسىتىپ:

— مەن ھايۋانلار پادىشاھىمەن. پۇقرا-لىرىدىن بىر چاشقان بۇيرۇقۇمغا ئىت-ئەت قىلماي قېچىپ، سېنىڭ بۇ جايىڭدىكى بىر تۆشۈككە كىرىپ كەتتى. ئەنە شۇ ئىت-ئەتسىز پۇقرايىمىنى تۇتۇپ جازالىماقچىمەن. بۇ باشقا پۇقرا-لىرىمغا ئىبەرەت بولسۇن، — دەپتۇ.

باي ئۆز جايىنىڭ پۈتۈنلەي ۋەيران بولىدىغانلىقىنى بىلىپ يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ. ئەبۇنۇۋاس ئۇنىڭغا:

— سەن بۇتتىن بىر نەچچە يىل ئاۋۋال بىر كىشىدىن قەرز ئالغان يۈز تىلانى دەرھال قايتۇر، بولمىسا ئۆيۈڭنى ۋەيران قىلىمەن، — دەپتۇ. باي قورققىنىدىن يۈز تىلانى ئەبۇنۇۋاسقا دەرھاللا ئەكىلىپ بېرىپتۇ.

ھىلىقى پۇل قەرز بەرگەن كىشى ئىككى كۈندىن كېيىن ئەبۇنۇۋاستىن يۈز تىللا پۇلنى تاپشۇرۇۋاپتۇ. ئەبۇنۇۋاس بۇ ئىشنىڭ سىرىنى ھارۇن رەشىدكە ئېيتىپ بەرگەنىدىن، ھارۇن رەشىد ئەبۇنۇۋاسنىڭ بۇ تەدبىرىدىن ئىنتايىن خۇش بوپتۇ ۋە رەھمەت ئېيتىپتۇ.

يېپ كەتتى. مېنىڭ ئىشىم كۈندىن-كۈنگە كەينىگە تارتىپ، كەمبەغەللىك، يوقسۇز-چىلىققا دۇچ كەلدىم. ئابدۇقادىر قىلغان ۋەدىسىگە ۋاپا قىلمىدى. ئاخىر ئىلاجىسىز ئۇنىڭ ئالدىغا قەرزىمنى سوراپ باردىم. ئەمما ئۇ مېنىڭ سۆزلىرىمنى ئاڭلاشنىمۇ خالىمىدى ۋە ئالغان قەرزىدىن تېنىۋالدى. ھەتتا خىزمەتكارلىرىغا مېنى ئۆيىمىدىن قوغلاپ چىقىرىشنى بۇيرۇدى. مانا مۇشۇ ۋەجىدىن سىزگە ئەرز قىلىپ كەلدىم. ئۇ نومۇسىزىدىن ھەققىمنى ئېلىپ بېرىشنى كۈزنى سورايمەن.

ئەبۇنۇۋاس شۇ كۈنى ھارۇن رەشىدنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ:

— مېنىڭ قىلغان خىزمەتلىرىمنى ھەمىشە ماختىشىڭىزمۇ بىرەر قېتىم مۇكاپاتلىمىدىڭىز، — دەپتۇ.

ھارۇن رەشىد: «ئەبۇنۇۋاس ئىنىم ئام بېرىشىمنى تەلەپ قىلىۋاتسا كېرەك» دەپ ئويلاپ:

— ئەبۇنۇۋاس، مەن سېنى ئىنتايىن ھۆرمەت قىلىمەن، خىزمەتلىرىڭنى قەدىرلەيمەن، نېمىنى خالىساڭ ئېيت، شۇ بويىچە ئورۇنداپ بېرەي، — دەپتۇ.

— ھىممىتىڭىزگە رەھمەت، ئۇنداق بولسا، مېنى باغدات شەھىرىدىكى ھەممە ھايۋانلارغا پادىشاھ قىلىپ تەيىنلەڭ، پەرىمان يېزىپ، ئۇنىڭغا شاھلىق مۆھۈرىڭنى نى بېسىپ بېرىڭ، — دەپتۇ. ھارۇن رەشىد ئۇنىڭ سۆزىدىن ھەيران بولۇپ:

— بۇنىڭ ساڭا نېمە لازىمى بار؟

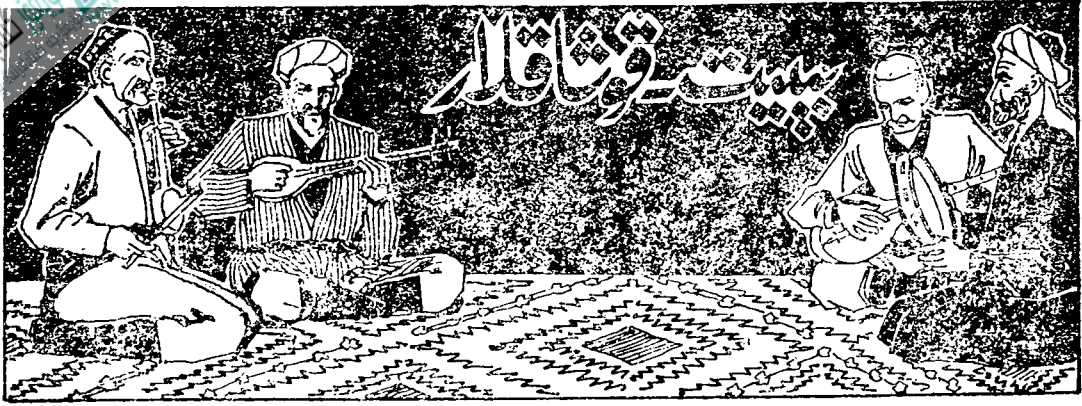
مال-مۈلۈك سورا، بېرەي، — دەپتۇ.

— مال-مۈلۈككە ھاجىتىم يوق، پەقەت سىزدىن ئاشۇ ئىلتىماسنىلا قوبۇل قىلىشىڭىزنى ئۆتۈنمەن.

— بىراق ھايۋانلارغا مېنىڭ ھۆك-

مىم ئۆتمەيدىغۇ، شۇڭا مېنىڭ سېنى ئۇ-

(«ئاز-ئاز ئۆگىنىپ دانا بولۇر» ناملىق كىتابتىن)
 ئۆزبېكچىدىن: ھاكەم مۇسا تەرجىمىسى

مايمىخان قوشاقلىرى

مايمىخان — ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەدىمكى قەرىمان پەرزەنتلىرىنىڭ بىرى. ئۇ چىڭ خانىدانى لىقىنىڭ دەھشەتلىك زۇلۇمىغا قارشى قەرىمانانە كۈرەش قىلىپ، مەردلەرچە قۇربان بولغان.

مايمىخان 1812-يىلى غۇلجا ناھىيىسىنىڭ دادامتۇ يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ كىچىكىدىنلا زېرەك، ئەدەپلىك قىز بولۇپ، ئائىلىسىنىڭ توغرا تەربىيىسى ئارقىسىدا ساغلام ئۆسۈپ چوڭ بولىدۇ. ئاتىسى توختىباقدىن ناخشا، قوشاق ئۆگىنىدۇ. ئۆزىمۇ قوشاق توقۇپ ئاھاڭغا سېلىپ ئېيتىدۇ. كېيىنچە دۇتتار چېلىشىمۇ پىششىق بىلىۋالىدۇ. مايمىخاننىڭ ئەنە شۇنداق ئالاھىدە خۇسۇسىيەتلىرى، زېرەكلىكى، ئەخلاقى پەزىلىتى، ئەمگەكچانلىقى ۋە گۈزەللىكى يۇرت ئىچىدىكىلەرنىڭ دىققەت ئېتىتى بارىغا ۋە ئورتاق ھۆرمىتىگە ئىگە بولىدۇ.

مايمىخان بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن، شۇ يېزىدىكى ئۆز تەڭتۇشى ھېيتباقدىنى ياخشى كۆرۈپ ئۇنىڭ بىلەن توي قىلماقچى بولىدۇ. بۇنى مايمىخاننىڭ ئاتا-ئانىسىمۇ خۇشاللىق بىلەن قارشى ئالىدۇ. مايمىخاننىڭ ھېيتباقدى بىلەن توي قىلماقچى بولغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر يۇرت ئىچىگە تارقالغاندىن كېيىن ھەممەيلى خۇرسەن بولىدۇ. لېكىن يېزا بېگى ھامۇت تويىنى بۇزۇپ، مايمىخاننى كىچىك خوتۇنلۇققا ئېلىشىنى قەستلىەيدۇ. مايمىخان ھامۇت دېگەن قېرى ئەيلەخنىڭ ئۆزىنى دەپسەندە قىلىشىغا قەتئىي قارشى تۇرىدۇ. مايمىخاننىڭ ئاتا-ئانىسىمۇ ھامۇتنىڭ تەلپىنى رەت قىلىپ، مايمىخاننى ئۆزىنىڭ خىلى ھېيتباقدىغا بېرىشكە ماقۇل بولىدۇ. ئاخىرى مايمىخان بىلەن ھېيتباقدى ھامۇت بەگنىڭ پۇتلىكاشاڭلىقىغا قارىماي توي قىلىدۇ.

مايمىخاننى ئۆز چاڭگىلىغا كىرگۈزەلمىگەن ھامۇت، غالىپسى سادىقنى تەرەپ-تەرەپكە چاپتۇرۇپ، مايمىخاننىڭ ئۈستىدىن تۈرلۈك بەدىئىياتلارنى توقۇيدۇ. مەنچىڭ ئەمەلدارلىرىغا چېقىپ، ئۇنى زىندانغا تاشلاشقۇزىدۇ. مايمىخان زىنداندا ئۇزۇن ياتىدۇ. ئۇ قولغا كوزىغا، پۇتىغا كېشەن چۈشمۇ قىلچە تەۋرەنمەي ھامۇت ۋە مەنچىڭ ئەمەلدارلىرىغا قارشى

باتۇرلۇق بىلەن كۈرەش قىلىدۇ. ئەمەلدارلار مايمىخاننىڭ ساپ مۇھەببىتىنى قوغداش يولىدىكى قانۇنىي كۈرىشىنى «ھۆكۈمەت بىلەن قارشىلاشقانلىق» دەپ قارىلاپ مايمىخاننى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىدۇ. 1840-يىلى ئەمدىلا 28 ياشقا كىرگەن مايمىخان غۇلجا شەھىرىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى بويىنى كېسىك دېگەن جايىدا قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۈرۈلىدۇ.

ناھەق ھۆكۈم مايمىخاننىڭ جىسمىنى ئەلدىن ئايرىپ، جۇدالىق ئوتىدا ياندۇر-سىمۇ، ئۇنىڭ ھېچنەمىدىن قورقمايدىغان جەسۇرانە روھىنى ئەمگەكچى خەلق قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالىدۇ. خەلق مايمىخاننى دائىم ياد ئېتىدۇ. ئۇ ھەقتە شېئىر، قوشاق-لارنى توقۇيدۇ. مايمىخاننىڭ ئۆز كەچۈرمىشلىرى توغرىسىدىكى قوشاقلارنى خاتىرىگە ۋە پادقا ئېلىپ قەدىرلەپ ساقلايدۇ.

بىز خەلق ئىچىدىن مايمىخاننىڭ قوشاقلارنى ھەم مايمىخان ھەققىدىكى قوشاقلار-نى دەسلەپكى قەدەمدە توپلاپ، رەتلەپ چىقتۇق. بۇ قوشاقلار تېخى تولۇق ئەمەس. فولكلور شۇناسلارنىڭ، ئەلنىڭ قىزى مايمىخاننىڭ قوشاقلارنى ۋە مايمىخان توغرىسىدىكى قوشاقلارنى توپلاپ تولۇقلىشىنى سەمىمى ئۈمىد قىلىمىز.

يۈرۈكىمدە چىن سۆيگۈ،
قانداق تىرىك ئايرىلار.

موزايىنى بېقىپ قويماق،
ئۈچ يىلدا كالا بولدى.

ھامۇت بەگ بىلەن سادىق،
باشلارغا بالا بولدى.

يىغىلىدىم قاڭغىر قاقشاپ①،
خۇدا ئاھىمغا يەتسىچۇ.

ئۆلۈمنى قولدا تۇتماي،
زالملارغا بەرسىچۇ.

بىۋاپا ئىكەن ئالەم،
كۆپ جاپا ئىكەن ئالەم،
ئايرىلماس دېگەن ئىدىم،
ئايرىغان ئىكەن ئالەم.

× ×

كۆڭۈل بەرمىسەم سىزگە،
ئوق تەگمەس ئىدى جانغا.
ۋەدىگە ۋاپا ئىزدەپ،
يۈرەك پاتىدۇ قانغا.

كۆرۈنگەن قارا تاغدا،
ئات قارىمدا ياغدى قار.
ئۇنتۇلمايدۇ زادىلا،
كىچىكلىكتە تۇتقان يار.

ھاۋا تۇتۇلۇپ چىقتى،
ئۆگزىلەردە قار بارمۇ؟
جاھاننى كېزىپ چىقتىم،
سىزگە ئوخشاش يار بارمۇ؟

گۈل غۇنچىسى گۈللۈكتە،
كۈنگە بېقىپ قايرىلار.

① مۇشۇ قوشاقلار ئەينى زاماندا مايمىخان تەرىپىدىن ناخشا قىلىپ ئېيتىلغانىكەن.

ئايىرىلىدۇق ئۇزاق بولدى،
سېغىنىدىم ئاداشىمنى.

كۈن ئولتۇرۇپ ئەتراپىم،
يورۇقتى قارا بولدى.
يار دەردىدە جىگەر خۇن،
يۈرىكىم يارا بولدى.

چۇدالىق دەردىنى تارتىپ،
ساق تېنىم كېسەل بولدى.
پارە - پارە، ئىچ باغرىم،
گۈل ھۆسنۇم سامان بولدى.

تىكىلىغاندىن ③ قارىسام،
يۇرتۇمنى كۆرەرمەنمۇ؟
ئۇچۇپ ئويىنىغان قۇشتەك،
شاد - خۇرام يۈرەرمەنمۇ؟

يۈگرۈك ئات تولا يۈگۈرۈپ،
چۆمىدۇ قارا تەرگە.
تېتىمەن ھامۇت بەگكە،
كىرمىسەم قارا يەرگە.

ئاتام نەدە، ئانام نەدە؟
مەن قالدۇم بۇ يەرلەردە.
يالغۇزلۇق ئەسەر قىلدى،
قاپقاراڭغۇ تۇنلەردە.

ئۇخلىمىدىم زادىلا،
ئۇچىيۇز ئاتىشىم كۈنلەردە.
ئاتا - ئانام ئەسكە ئېلىپ،
يىغلىغاندۇ تۇنلەردە.

① بۇ يەردە زۇلۇم دەستىدە دادامتۇدىن سەرگەردان بولۇپ چىقىپ كەتكەنلەرنى دېمەكچى.

② ھامۇتنىڭ نىمىتىنى بىلىگەن بولسام، تاغ ئاتلاپ جەنۇبقا كېتەتتىم، دېمەكچى.

③ تىكىلمەن - دادامتۇننىڭ شىمالىغا توغرا كېلىدىغان بىنەملىكتىكى ئېگىز جاي.

× ×

قازاسى يەتمىسە ئۆلمەس،
دەريا سۈيى كەچكەندە.
بويىنى قايرىلار ئۆلمەس،
زۈلمەت باشقا چۈشكەنە،

سىڭلىم بەرگەن ئۈچ ئالما،
بىر - بىرسىدىن بۆلەككەن.
مېنى مۇنداق ئايرىغان،
مۇشۇ قارا پەلەككەن.

× ×

كۆكتە ئويىنىغان قۇشنى،
تۇرامدۇ قويسلا باغلاپ.
زۇلۇمنىڭ دەستىدىن كەتتى، ①
بىلىگەنلەر ئۆزىنى چاغلاپ.

كېتەيلىق ئاغا - ئىنىلەر،
ئامانلىققا بەل باغلاپ.

ئاۋۋال ئاڭلىغان بولسام،
كېتەر ئىدىم تاغ ئاتلاپ. ②

ئالغاج كەتسە بولمامدۇ،
ماڭغان يوللىرى تارمۇ؟
ئىلىنى ئاختۇرۇپ كەلسەم،
مېنىڭدەك دەردۇغەم بارمۇ؟

× ×

ھاۋادىكى بوز لاچىن،
كۆرسە تورغا چۈشەمدۇ؟
ئادەم بالىسى بېشىغا،
ئېغىر كۈنلەر چۈشەمدۇ؟

قانداق قىلاي مەن ئەمدى،
غەمگە قالغان بېشىمنى.

قاراپ باققىن يوللاردا،
چېچەكلىگەن تاش قالدى.
ئالۋاڭدىكى خەقلەرنىڭ،
بالىلىرى ئاچ قالدى.

گۈندا تېمى سىلىق تام،
سامان لايدا سۇۋاقلق.
نە ھالدا قېرىنداشلار،
مەن يامۇلدا سولاقلق.

ئالۋاڭ بىلەن ھاشادىن،
ئەلنىڭ بەرى قاقشايدۇ.
دەردۇ ھالنى ئېيتقانلارنى،
سۇغا تىرىك تاشلايدۇ.

مۇنداقمۇ بولارمەنمۇ،
بالاغا قالارمەنمۇ.
بۇ ئازابتىن قۇتۇلۇپ،
سىلەرنى كۆرەرمەنمۇ.

بۇلۇت ئەگىسە تاغنى،
جۇدۇن بولىدۇ پات - پات.
ئالۋاڭ - سېلىقى ئاشتى،
پۇقرا ئىچىدە قات - قات.

دەرياغا كېلىپ باقسام،
ئوتتۇرىسى چوڭقۇر قاينام.
چۈشۈمگە كىرىپ قايتۇ،
سىڭلىم ھەم ئاتا - ئانام.

مېنىڭ ئېتىم مايمىخان،
سىڭلىم ئېتى مىنىخان،
تۇتارنى ئويلىغان بولسام،
قاچار ئىدىم شۇ زامان.

قاينىقىم تارتار ھەر كۈن،
ياخشىلىقمۇ، يامانمۇ؟
ھېيتباقى مېھرىبانىم،
دادامتۇدا ئامانمۇ؟

تىكىلىخان تۆپەسىدە،
ئۇچۇپ يۇرىدۇ قۇشلار.
بەگ بۇزۇلدى تۈزەلمەس،
ئويلاپ يۇرىلى دوستلار! ...

خۇدايىم ھۆسن بەردى،
ئىچ باغرىنى كەڭ قىلىپ.
ھامۇت بەگ سولاتقۇزدى،
كەڭ جاھاننى تار قىلىپ.

× ×

يام-ۇل تېمى ئېگىز تاغ،
ئەتراپى يالاڭ چىتلاق.
ئەل يۇرتۇمنى كۆرەي دېسەم،
پۇتۇمدا مېنىڭ تىزلاق. ①

سىڭلىم ئېتى مىنىخان،
ئىگىچە ئېتى مايمىخان.
يۇرت ئىچىگە ئىززەتلىك،
نامى چىققان مايمىخان.

خان غوجامنىڭ بوز ئېتى،
دەريالاردا ئۈزەمدۇ؟
مايمىخاننى ئۆلتۈرسە،
خۇنى ئۇنى قويىمىدۇ؟

زەي زىنداننىڭ ئەتراپى،
قۇرۇق قاقشال، دەرەخسىز.
سېنى مەن كۆرەي دېسەم،
كېلەرگىدىن دېرەكسىز.

چاپلاپ، ئۈستىدىن سالىدىغان جازا

يامپاشقا ① تىزلاق - پۇتنى تىزدىن پۈكۈپ،

قورالى.

ئاچا قارىياغاچ ① يېنىدا،
ئىگىچە - سىڭىل تېپىشتۇق.
قايچا قىيغان تاۋاردەك،
بىز ئەلۋىدا دېيىشتۇق.

كەلدى يېتىپ تۆت مانجۇ،
قىلىچىنى ئويناتتى.
ھېكمىبەگ ② سوراپ قويسا،
ئۆلتۈرمەيتتى، پالايتتى.

ئاتمىش يامبۇنى ئېلىپ،
دارىن ئامبال تويامدۇ؟
مايمىخاننى ئۆلتۈرسە،
خۇنى ئۇنى قويامدۇ؟

قېرىنداشلار خوش ئەمدى،
مەن كەتتىم نادامەتتە.
جان تەندە ئىمان بولسا،
كۆرۈشەرمىز قىيامەتتە!

ھېيتباقى قوشاقلرى

ئىشىكىگە مەن بارسام،
يۈرىكىم جىغىلدايدۇ.
دۈشمەنلەر مېنى كۆرۈپ،
ئارقامدىن غىپىلدايدۇ.
كوچاڭدىن تولا ئۆتتۈم،
سۆڭەت شاخنى تۇتۇپ.
مەن چىقمايسەن ئۆيىڭدىن،
مەن تالادا قان يۇتۇپ.
ھويلاڭلار ئەجەب ياخشى،
كىرىپ كۆرگىلى بولماس.

× ×
زالىم قامچىسى دەيدۇ،
ئوق ئىلانغا ئوخشايدۇ.
جاللاتلار كېلىپ قايتۇ،
ئۆلۈم كەلگەن ئوخشايدۇ.

ئۆلۈمدىن ۋەھىمە يوق،
قورقۇنچۇم — ئىمانىمدىن.
مېنى قەستلىگەن ئەبلەخ،
چۆچىدى زۇۋانىمدىن.

مەن زىندانغا كىرگەندە،
كىشى يوقتۇر قېشىمدا.
ئۆلۈم كەلدى بېشىمغا،
يىگىرمە سەككىز يېشىمدا.

مەن غۇلجىغا كىرگەندە،
قارا بوران قۇتۇردى.
بېشىمغا ئۆلۈم كەلدى،
ئاتا - ئانام بولسىدى.

× ×
قارىسام كۆرۈنمەيدۇ،
باغنىڭ چۆرىسى قورغان.
ئەجەبمۇ يامان ئىكەن،
ئۆز يارىدىن ئايرىلغان.

بېغىڭمۇ باراڭ ئىكەن،
ھويلاڭمۇ ساراي ئىكەن.
مەن سېنى كۆرەي دېسەم،
دۈشمەنلەر مارايدىكەن.

① مايمىخاننى چاپقان جازامەيداندىكى بىر تۈپ قارىياغاچ كۆزدە تۇتۇلدى.
② ھېكمىبەگ - خالىرات ھېكمى.

سەن قەپەزدە پايلاقتا،
برگەپ قىلغىلى بولماس.

سەن يارىمنىڭ كويىدا،
قاردا قالدى ئاشلىقىم.

چاقىرىپ قولۇم ئالغىن،
بۇ خېتىمنى كۆرگەندە.
ئېگىلىپ قىلاي تازىم،
سەن بىلەن كۆرۈشكەندە.

غۇلجىغا كىرىپ كۈزدە،
ياتىمەن تالا - تۈزدە.
تەنھالىقتا كاككۇكمەن،
دەرد ئەسىرى سېرىق يۈزدە.

× ×

ئاتنى ساتمىسام بولماس،
دەردنى تارتىمىسام بولماس
يولۇم بولمىسا مەيلى،
يارنى كۆرمىسەم بولماس.

مەن ئەمدى قانداق قىلاي،
جۇدا بولغان باشىمنى.
سېغىنىدىم يۈرەكىمدە،
قۇندۇز قىياق قاشىمنى.

دەردى يوق دەمىسىز بېگىم،
دەردىم ئىچىمدە بىر تۇلۇم.
پۇلى يوق دەمىسىز بېگىم،
پۇل تاپتىمىچە سالماڭ زۇلۇم.

قۇرغۇيۇم شۇڭغۇپ مانا،
كەتتى ئۇچۇپ قايرىلىپ.
بۇ كۆڭۈل قانداق چىدايدۇ،
ۋاپاداردىن ئايرىلىپ.

ئەل بەرگەننى مەن بەردىم،
تەلەپ قىلىمىدىم بەگدىن.
مەن ئوچۇمنى ئالمىسام،
چىقمايدۇ مېنىڭ دەردىم.

نەچچە نۆۋەت چۈشۈمدە،
مايىم كەپتۇ يېنىمىغا.
ھەقىلىق سۆزىنى سۆزلەپ،
خۇشالۇق سالدى جېنىمىغا.

ھامۇت بەگ تۆھمەت بىلەن،
مايىمدىن ئادا قىلدى.
كۆرەلمەيمەن يارىمنى،
باغرىمنى يارا قىلدى.

كۆتۈرۈلگەن جۇت قۇيۇن،
گۈل ھىدىنى ئەپكەتتى.
دىلى ياۋۇز زالىملار،
مېنىڭ يارىمنى يەپ كەتتى...

× ×

قارا - قارا قاشلىقىم،
ئۇزۇن - ئۇزۇن چاچلىقىم.

ھايىمىمنى چېپىۋەتتى،
مەن قالدىم نادامەتتە.
زالىملار بىلىپ قويغىن،
ئۇچ ئالاي قىيامەتتە.

مايىمىخان ھەققىدىكى قوشاقلار

ئۇنى ئالتە نۆۋەت چاپتى،
تۆت ئەتراپنى سۇر باستى.
بۇ ھالنى كۆرۈپ ئاۋام،
يۈزلىرىدىن قان قاچتى.

دادامتۇدا مايىمىخان،
ئىگىچەمنىڭ قىزى ئىكەن.
ئۇنىڭ قىلغان سۆزلىرى،
خان - بەگكە بېگىز ئىكەن.

مايمىخان شېھىت بولدى،
ئىزىنى باسار ئەر قېنى؟

شەھەر ئىچى تېرەكلىك،
ئەل ئىشىغا كېرەكلىك،
مايمىخان دېگەن باتۇر،
سۆز قىلىشتا يۈرەكلىك.

مايىم قولى باغلاندى،
ئۆلتۈرمەككە چاغلاندى.
ئاتا - ئانا دەردىدە،
يۈرەك باغرى داغلاندى.

كونا شەردە كۆك تېرەك،
يېڭى شەھەردە ئاق تېرەك.
مايمىخاننى ئۆلتۈردى،
ئەلگە بالا شۇم پەلەك.

بولدىكىم ئەجەب زامان،
ئەلنى باستى چاڭ - توزان،
خەق ئىچىدە خۇشلۇق يوق،
ئىچى تولغان دەرد - پىغان.

زىندان تېمى ئېگىز تام،
ئۇنىڭ ئىچى گۆرىستان.
ئەركىنلىككە بەل باغلاپ،
شېھىت بولغان مايمىخان.

ھاۋارەگدە بويالغان،
مايمىخاننىڭ كۆڭلىكى.
زالملارغا باش ئاتتى،
قايتەك ئىكەن يۈرىكى.

دەريالاردا سۈزۈك تاش،
يوقسۇللارنىڭ كۆزى ياش.
مايمىخاننى چاپتۇرغان،
ھامۇت دېگەن باغرى تاش.

گۈلباغ سۈپەت قەشقەردەك،
يېڭى سوققان شەر بارمۇ؟
مايمىخاننى ئەپ ماڭدى،
قۇتقۇزارغا ئەر بارمۇ؟

دادامتۇ تۆپەسىدە،
ئۇچۇپ يۈرىدۇ قۇشلار.
مايمىخان ئۆلۈپ كەتتى،
يىغلاپ يۈرىدۇ دوستلار.

ئاتىسىدىن ئايرىلدى،
ئاتىسىدىن ئايرىلدى.
جۇدالىق ئوتىدا سۆزلەپ،
ياش جېنىدىن ئايرىلدى.

ئۇنتۇلمايدۇ ئىلىدا،
مايمىخاننىڭ ئۆلگىنى.

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: تۇرسۇن زېرىدىن

سەلەي چاققان قوشاقلار

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ماخمۇتجان ئەسلىم

نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن: سەلەي چاققان ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان قىزىقارلىق، مەزمۇنلۇق لەتىپىلىرى ۋە راۋابقا ئۇستىلىقى بىلەن خەلقىمىزگە تونۇش. ئەمما ئۇنىڭ قوشاقلارچىلىقى توغرىسىدا دېگەندەك ئېنىق مەلۇمات يوق ئىدى ۋە بىزمۇ بۇ ساھەدە ئىزدىنىپ كۆرمىگەنىدۇق. 1984-يىلى سوۋېت قازاقىستانى «يازغۇچى» نەشرىياتى «سەلەي چاققان لەتىپىلىرى» دېگەن كىتابنى نەشىر قىلدى. بۇ كىتابقا ئۇنىڭ قوشاقلارنىمۇ بېرىلگەنىدى.

سەلەي چاققان كىچىكىدىنلا ئۇستا راۋابقىچى، ماھىر غەزەلخان بولغان ئاتىسىدىن ھۈنەر، قىزىقچىلىقىنى ئۆگىنىش بىلەن بىللە قوشاقلارچىلىق، غەزەلخانلىقنى ئۆگەنگەن. نۇرغۇن قوشاقلارنى توقۇغان ۋە بۇ قوشاقلارنى غەزەل قىلىپ ئېيتقان. بۇنىڭغا ئۇنىڭ ماھىر راۋابقىچىلىقى ئوبدان ماسلاشقان. سەلەي چاققان قوشاقلارنىڭ سىنىپىلىكى، دەۋر-لىكى ناھايىتى كۈچلۈك، بەدىئىيلىكىمۇ خېلىلا يۇقىرى. بۇ قوشاقلارغا ئۇيغۇر خەلق قوشاقلارنىڭ ئالاھىدىلىكىمۇ مۇجەسسەملەشكەن، شۇنداقلا خاسلىقىمۇ روشەن. خەلق ئارىسىدا سەلەي چاققاننىڭ يەنە نۇرغۇن قوشاقلارنى بولۇشى مۇمكىن. بىز كەڭ كىتابخانلار ۋە تەتقىقاتچىلارنىڭ دىققىتىنى قوزغاش، شۇ ئارقىلىق سەلەي چاققان لەتىپىلىرىنى توپلاش بىلەن بىر ۋاقىتتا سەلەي چاققان قوشاقلارنى توپلاشتىمۇ يېڭى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن «سەلەي چاققان لەتىپىلىرى» دېگەن كىتابقا بېرىلگەن قوشاقلارنىڭ بىر قىسمىنى ئېلان قىلدۇق.

ئۆزۈمنىڭ كارىغۇ چاغلىق،
يۇرتۇمدا بولمىسۇن ئاھ - ۋاي.

ئېتىمىنى سوردىساڭ...

لەقەمنى سوردىساڭ، چاققان،
يۈرىكىمدە ئوتۇم بار.
ئەزىزانە قەشقەردەك،
قەدىم دەرگاھ - يۇرتۇم بار.

ئېتىمىنى سوردىساڭ، سالەي،
قەشقەر بېشى ئوپالدىن.
راۋاب چېلىپ ئوينايمەن،
قورقماي لويى، ئامبالدىن.

قەشقەرىمنىڭ خىسلىتى،
جىمى ئالەمگە داڭ كەتكەن.

ئىشىمنى سوردىساڭ، ناۋاي،
ھالىمنى سوردىساڭ، ھالىم ۋاي.

ئىلمۇ ئىرىپان، راۋابتا،
يەر يۈزىگە چاڭ كەتكەن

ئوردىسىمۇ قۇرسۇن

ئوردىسىمۇ قۇرسۇن،
«مۇردىسى» مۇ قۇرسۇن،
ئەل ئىچىدە ئەر بولۇپ،
كۈن كۆرگىلى بۇيرۇسۇن.

خىزمەت قىلىپ ئوردىغا،
تەييارتاپۇ مۇردىغا؛
زايا كەتتى بۇ ئۆمۈر
كەلمەس بولۇپ ئورنىغا.

ئوردا ئىچىرە بولسىمۇ
يولۇم توسۇق تام - قاشا؛
بىر ھېسابتا مەن ئۇچۇن
بولدى ئىبىردەت، تاماشا.

ئىشەنمەيمەن ئەربابقا،
سەلتەنەتۇ زەر بابقا...
نېمە يەتسۇن ئالەمدە
ئەلگە چالغان داۋابقا.
ئاتا ھۈنەرىم

ئاتا ھۈنەرىم - ناۋاي،
مەن ئۇنى بىلىۋالاي.
باشلىماڭلار باشقىغا،
دەستىمگە ئېلىۋالاي.

«ھۈنەرنىڭ تېگى زىلدۇر،
قائىدىسى ئۇنىڭ قىلدۇر.
شۇقىللارغا باغلانغان،
تىلىنىڭ ئاستىدا تىلدۇر.

ھۈنەرنىڭ تىلىنى بىل،
كۆمۈلگەن سىرنى بىل.
ھەممىدىن زۆرۈرى شۇ:
خېرىدار دىلىنى بىل!»

ئاتام سۆزلىرى شۇنداق،
مەن ئۇنى قوشاق قىلدىم.
شۇنىڭدىمۇ قايسى ئىش،
دۇچ كەلسە، قوشۇپ قىلدىم.

ئون قولۇمدا ئون گۈلۈم،
بولارمۇ ئوچۇق يولۇم؟
غەزەل ئېيتىپ ئويىنىسام،
تۈگەرمۇ مېنىڭ شورۇم؟

دوستلەرىمنى كۈلدۈرەي

مېنىڭ ھۈنەرىم ناۋاي،
ئۇنۇم يوق، قايان باراي.
ئۇنچىنى شېرىك قىلىپ،
نىسىگە مەن ئون ئالاي.

مېنىڭ ھۈنەرىم ناۋاي،
ئوتۇن يوق، قايان باراي.
ئوتۇن ئىگىسى - باينى،
شېرىكىم قىلىۋالاي.

مېنىڭ ھۈنەرىم ناۋاي،
دۇكان يوق، قايان باراي،
دۇكان ئىگىسى - باينى،
شېرىكىم قىلىۋالاي.

شېرىكلىكىگە كۆنمىسە
ئەمدى مەن قايان باراي.
ئۈستىكار بولۇپ ئىشلەپ
ئورنۇمدا يەنە قالاي.

قىزىنتاي تونۇرۇمنى
تايىماستىن كۆمۈرنى.
دۈشمەنلەرگە خار بولۇپ
بوش كەتكۈزمەي ئۆمۈرنى.

قىزىنتىپ تونۇرۇمنى
دۈشمەنلەرنى كۆيدۈرەي.

چالمەن راۋاب

1

چالمەن راۋاب،
بۇلبۇلدەك سايراپ.
يارىم تىگشايدۇ.
پەنجىرىدىن ماراپ.

چالمەن راۋاب،
نەلىگە قاراپ.
يارىم ئوينايدۇ،
پەدىگە قاراپ.

چالمەن راۋاب،
قىيا كۆز قاراپ.
يارىم كۈلىدۇ،
خۇما كۆز قاراپ.

چالمەن راۋاب،
كېچىنى ئويلاپ.
يارىم كۆيدۈرەر،
چېچىنى ئويناپ.

چالمەن راۋاب،
يۈردىكىم كاۋاپ.
يارىم يولىغا
ئىنتىزار قاراپ.

چالمەن راۋاب،
يۈردىكىم كاۋاپ،
يارىمنى كۆرسەم
قىلىمەن تاۋاپ.

2

بىز تۆرىلىپ كەلمىگەن،
بۇ ئالەمگە بىر باشقا.
باي غوجاملار كۈلۈشۈپ،
كەمبە غەللەر يىغلاشقا.

بىلىڭلاركى، ھەركىشى،
ئۆز - ئۆزىگە بەگ، پاشا.

كۆرسىتىپ ھۈنرىمنى
دوستلىرىمنى كۈلدۈرەي.

قاچان يېتىدۇ تويغا

ئاسماندىكى ھۈكەر بىز،
ئاۋايىلارغا نىمكا رىبىز.
سەھەر تۇرۇپ نان يېقىپ،
ناماز شامدا بىكار بىز.

ئەجەبمۇ جاراڭلايدۇ
راۋابىمنىڭ سىم تارى.
ھەر جۈمەدە ئوينايدۇ،
ئۇستاملارنىڭ نىمكارى.

قىرقىپ قويغان ياش باللا
ئۇستاملارنىڭ نىمكارى.

قاچان يېتىدۇ تويغا
تاپقان پۇلى - سىمكارى.

بىر كەلسە ئەجەب ئەمەس

تازىمۇ خۇشال قىلىپ،
ياسايمىز تۆمۈر تاغاق.
بايلارنى ئوسال قىلىپ.
تاپىمىز كۈمۈش، ياماق.

يالقۇن ياساپ كۆمۈردىن،
ئالتۇن ياساپ تۆمۈردىن.
چوڭ - چوڭ خەجلىپ ئوينايمىز،
تەلىيمىز ھۈنەردىن.

ئۆتەر كۈنىمىز ئەلنىڭ
ئۆلگىنى تاقىلاپ.

قاچانغىچە يۈرەرمىز
يار بېغىنى ياقىلاپ.

يارغا ياسىدىم قىسقاچ،
خەۋەر بەرسۇن ئاق قۇچقاچ.

بىر كەلسە ئەجەب ئەمەس،
بانىسى بولۇپ قىسقاچ.

مەيلى شېھىت بولساڭمۇ
خار بولمىغىن دۇشمەنگە.

مۇساپىرلىق كۆز ئاچار
مۇجاۋىزلىق ① ئېغىرلىق.
قاچانغىچە يەپ، غاچار
كەمبەغەللىك، يېغىرلىق.

ئاغرىپ يۈرگەن دەرد ئەمەس،
شەمدە قالغان يوغان دەرد.
ئاينىپ يۈرگەن مەرت ئەمەس،
جەڭگە بارغان يوغان مەرد.

ئويناڭ قەرزى بار باللا،
ئويناڭ دەردى بار باللا.
ئەلنىڭ رەھىمىتى سىزگە،
ئويناڭ جەڭگىۋار باللا.

چالمەن راۋاب،
تاپمەن ساۋاب.
شېھىت قەبرىگە
قىلمەن تاۋاب.

5

زالىم كۆڭلى بەك قارا،
خۇددى سىيا، كۆمۈردىن.
كۆڭۈل ئېچىپ ئوينايمىز
چوڭ - چوڭ تېپىپ ھۈنەردىن.

مېنىڭ مۇرات - ھەۋىسىم
راۋاب چېلىپ ئوينايمىز.
يارۇ دوستىنى خۇش قىلىپ
كۆڭلىدە غەم قويمىسام.

زالىم كۆڭلى بەك قارا
سىيا بىلەن كۆمۈردىن.
ئەمما ئۇلار قورقىدۇ
تاياق بىلەن تۆمۈردىن.

تاڭ بىدار چېلىپ چىقسام،
قانمايمەن راۋابىمغا.
نە ئارمان شىرىك قىلسام
دوستلارنى ساۋابىمغا.

ئۆلۈملەردىن باشقىسى
ئۆتەر بولۇپ تاماشا.

خارقىلىماڭلار ھۈنەرنى
زايا قىلىپ كۆمۈرنى.
ئالتۇن قىلار ئۇستىلار
ئوتقا سېلىپ تۆمۈرنى.

كەمبەغەلنىڭ كۆڭلى ياز،
ئىشلارتولا، كۆمۈر ئاز.
ئىشتىن كېيىن ئويناڭلار
غەزەل ئېيتىپ، چېلىپ ساز.

چالمەن راۋاب،
يۈرىكىم كاۋاپ.
خەقنى خۇش قىلىپ
تاپمەن ساۋاب.

3

قانماي چالمەن دائىم
قەشقەرنىڭ راۋابىنى.

كۆڭلىنى ئېچىپ يارنىڭ
ئالمەن ساۋابىنى.

ئاڭلاڭ مەدىكار باللا،
ئويناڭ دەردى بار باللا.

كوچىدا چېلىپ ماڭسام
سايىرىتىپ راۋابىمنى.
باغرىمغا تېڭىۋالسام
يۈرىكى كاۋاپىمنى.
قايناپ چالمەن راۋاب،
يارىم ئاڭلىسا ساۋاب.

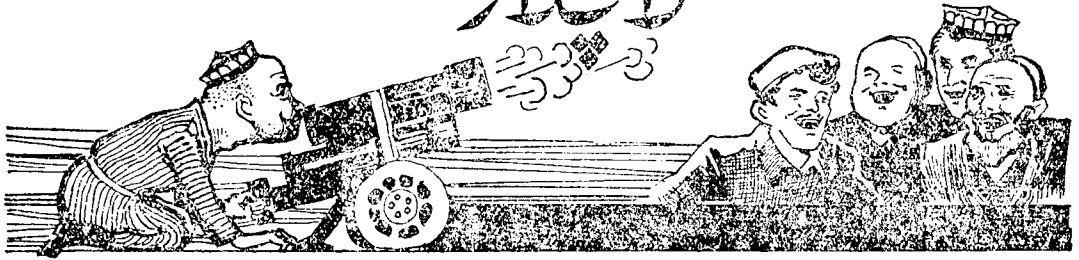
4

خارقىلىساڭمۇ كۈچۈڭنى
پارە ئەيلەتمە يۇرتۇڭنى.
زارقىلىساڭمۇ ئۆزۈڭنى
خار ئەيلەتمە يۇرتۇڭنى.

سېغىلىقنىڭ يولى بار
كەڭ بولمىغىن ئۆچمەنگە

① مۇجاۋىزلىق — مەككىدەك يەرلەردە تۇرغۇن بولۇپ ياشاش.

لاللار

بېسۋەتتىم. بۇ ئىشقا تاپا - تەنە قىلغان -
 لارمۇ بولدى. غىڭ قىلىمىدىم. دېگەندەك
 ئىككى يىلدىن كېيىن تۆمۈر دېگىنىڭ تۇ -
 تىيا بوپكەتتى. «ھە ھىسامباي، ئەمدى
 پۇل تېپىشىڭنى بىل!» دېدىم - دە، ئامبار -
 نىڭ قۇلۇپىغا ئاچقۇچنى شاراقىدە سېلىپ،
 ئىشىكىنى ئاچتىم...

— ھە... ھە...! ئۇندىن كېيىنچۇ؟ —
 براۋ تاقەتسىزلىك بىلەن سورىدى.
 — نېمىسى دەيسىلەر، چاشقان دې -
 گەن كاساپەتلەر تۆمۈرلەرنى يەپ، كېپەك -
 تەك قىلىۋېتىپتۇ.

× ×

مەلىمىزدە قىرغاقچىل كۆپ قوندىغان
 بىر دەرەخ بار ئىدى. بىر قىشتا تاغارنى
 ئەپچىقىپ تۇرۇپ، دەرەخنى بىر تېپىپتىكەنە

بىر كۈنى تۇرپاننىۋىزىدە مەنىمەن
 دېگەن ئومىچىلار بەسكە چۈشۈپ قالدۇق.
 بېشىمنى ك-ۆتۈرمەي سولنى ۋىزاڭشىتىپ
 كېتىۋېرىپتىمەن. بىر چاغدا ئۆپچۆرەمدىن
 ماشىنىلارنىڭ دۈ - دۈتلىرى ئۈزۈلمەي ئاڭ -
 لاندى. نېمە ئىش بولىدىكىن دەپ ئۆرە
 بولۇپ قارىسام سول تارتىپ شىخوغا كېپ -
 قاپتۇق. باغ باغلايدىغانلار كۈيتۈڭدا قاپتۇ.

× ×

— ھىسامكا، شەھەردىن قاچان چە -
 قىشىڭ؟

— ھازىر چىقىشىم.

— نېمىدە چىقىشنىڭ، ماشىنىدەمۇ؟

— ياقەي، ئايروپىلاندا.

— ۋاھ، ئەمىسە ئايروپىلاننىڭ قېنى؟

— تومۇزنىڭ قىزىقىدىن قاچۇرۇپ

يارغا تارتىپ قويدۇم.

× ×

ئوقەتنىڭ گېپى چىقىپ، ھىسام سو -
 رۇندىكىلەرگە مۇنداق پاراڭ سېلىپ
 بەردى:

— ياش ۋاقتىمدا پۇل تاپقۇدەكلا

ئىش بولسا قىلىپ بېقىۋېدىم.

بىر يىلى شەھەردە تۆمۈر ئەزانلى

شىپ كەتتى. «توختا!» دېدىم - دە، بار پۇ -

لۇمغا تۆمۈر ئېلىپ، بىر چوڭ ئامبارغا

www.uyghurkitap.com
ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئىنتېرنېت ئارقىلىق كىتاب تارقىتىش

مەن، بىر دەمدە بىر تاغار قىرغاۋۇل بوپ-
تۇ، - دېدى ھىسام.

- قويۇڭغا ھىسامكا، توڭلاپ قالغۇچە
قونۇپ تۇرىدۇ بىرىدىغان قانداق قىرغاۋۇللار-
كەن ئۇ؟
- قەھرىستان سوغۇقتا قىرغاۋۇل تۇر-
ماق، دەرەخكە قونساڭ سەنمۇ توڭلاپ قا-
لسەن.

× ×

قارىغا ئېتىشى مۇسابىقىسىگە قاتناشقان
ھىسام ئۆزى ئاتقان بەش پاي ئوقتىن
بىر پېيىلا تاختىغا تەگكەنلىكىنى ئاڭلاپ،
زادىلا ئىشەنمىدى. باشقۇرغۇچى ئۇنىڭغا
تاختىنى ئەكىلىپ كۆرسەتتى. دېگەندەك
تاختىدا بىر تاللا تۆشۈك تۇراتتى.

- ماڭا ئىشنىڭ ئۇكا، - دېدى ھى-
سام، - بەش پاي ئوقنىڭ ھەممىسى تاخ-
تىغا تەگدى.

- ئەمەسە قالغان تۆتىنىڭ ئىزى
قېنى؟ - دېدى باشقۇرغۇچى.

ھىسام تاختىدىكى ھېلىقى بىر تۆ-
شۈكنى كۆرسىتىپ:
- قالغان تۆت پاي ئوقمۇ نەق مۇ-
شۇ تۆشۈكتىن چىقىپ كەتتى! - دېدى.

× ×

دەريا بويىدىكى ئولتۇرۇشتا ھىسام
يىڭىتلەرگە ئۆزىنىڭ ئايروپىلانغا چۈشكە-
ننىڭ پارىگىنى قىلىپ بېرىۋاتاتتى.
دەل شۇ چاغدا بىر ئايروپىلان
ئۇچۇپ كېلىپ ئۇلارنىڭ باش ئۈستىدە بىر
قۇر ئايلىنىپ، كەينىگە يېنىپ كەتتى. يى-
گىتلەردىن بىرى:

- نېمىشقا تېكەس تەرەپكە ئۆتمىد-
كىنە! - دېدى ھەيرانلىقتا.

- كۆۋرۈك يوقتە ئۇكا، - دېدى
ھىسام دەررۇ چۈشەنچە بېرىپ، - شۇڭ-
لاشقا دەريادىن ئۆتەلمەي كېتىپ قالدى.

× ×

بىر چېلىشچى ھىسامغا لاپ ئېيتىپ
بەردى:

- مۇشۇ كۈنلەردە تاۋىمغا كېلىپ
تۇرىمەن دەڭا، داڭقى چىققان پالانى
چېلىشچىنى تۈنۈگۈنكى مۇسابىقىدە ئارقا-
ئارقىدىن ئون قېتىم يىقىتتىم، ئىشىنەمسىز؟
- ئۇ بىر پالە چىقۇ! - دېدى ھىسام
جاۋابەن، - دەل ئۇنىڭ ئالدىدىكىلا مۇسابى-
قىدا مەنمۇ شۇ چېلىشچىنى ئون قېتىم يى-
قىتىپ، ئون بىرىنچى قېتىمدا بېلىدىن تۇ-
تۇپ لىككىدە كۆتۈرۈپ، سودىيەگە تۇتقۇ-
زۇپ قويغانىدىم.

× ×

ئۆمرىدە مىلىتىق تۇتۇپ باقمىغان
بىر لايىچى خەقلەرگە لاپ ئېيتىپ بەردى:
بىز ھەربىي بولغاندا يامغۇردەك يې-
خىپ تۇرغان ئوق ئاستىدىكى جەڭلەرگىمۇ
قاتناشقان جۇمۇ! بىر كۈنى ئاخشىمى گا-
زارمىغا كېتىپ بارسام، بىر ئوق ئوتتەك
پاللىداپ يېنىپ «چىمۇ» قىلىپ ئۇچۇپ
كەلدى. دە، ماڭلىيمىغا تەگدى جۇمۇڭ. ھېلى-
مۇ ياخشى بېشىمدا بولات قالپاق بار ئى-
دى. ئوق قاڭقىپ چىقىپ دەرەخكە تەگ-
دى...

- توغرا دەيسىز، - دېدى توپ ئىچىدە
ئولتۇرغان ھىسام ئۇنىڭ گېپىنى
تەستىقلاپ، - سىز دېگەن شۇ ئوقنىڭ
ئوتىدا مەن تاماكامنى تۇتاشتۇرىۋالغانىدىم.

× ×

- بىر كۈنى بايتۇقايغا ئوۋغا چى-
قىپ، قوشۇنلارنى بەتلىدىم. دە، چۆپلۈك ئا-
ردىسى بىلەن سىلچىپ، كەكلىك بار جايغا
يەتتىم. قارىسام، تۆردە كەكلىك دېگىنىڭ
كەڭرى يېيىلىپ، دانلاپ يۈرۈشۈپتۇ. كەك-

— خوش، ئۈچىنچىسچۇ؟
 — ئايلىنىپ بېرىپ ئۇمۇ تەگدى.

× ×

بىر ئاغىنىسى ھىسامغا:
 — سەھراغا چىقىپ كېتىۋاتسام، شۇنداق بىر قاتتىق بوران چىقتىكى، مەن چۈشكەن ئاپتوبۇس ئۇرۇلۇپ كەتتى جۇ-مۇ! — دېدى.

— مەنمۇ شۇ يولدىدىم، — دېدى ھىسام، — ۋېلىسىپىتىم بىلەنلا ئاسمانغا ئۇچۇپ چىقىپ كەتتىممۇ؟
 — قويغىنا ئاداش، ۋېلىسىپىت بىلەن ئادەمنى ئاسمانغا ئەپچىقىپ كېتىدىغان قانداق بوران ئىكەن ئۇ؟

— قانداق بوران بولاتتى، سېنىڭ ئاپتوبۇسىڭنى ئۇرۇۋەتكەن بوران بولمامدۇ!

لىكلەرنىڭ چەت - چېتىگە چالما ئېيتىپ، جىمى كەلكىنى بىر يەرگە يەتمىدىم - دە، گۇملا سالىدىم... ئىشەنمەيۋاتامسىلەر؟ ئا - خىرىنى ئاڭلىمامسىلەر... گۇملا قىلغان ئا - ۋازنى ئاڭلاپ، كەلكىننىڭ جىمىسى موگلا ياتتى. ئوق كەلكىلەرنىڭ ئۈستىدىن ۋىڭ - گىدە ئۆتۈپ كەتتى، شۇنداق قىلىپ ئوۋ - دىن «ۋادەرخا» ئېيتىپ ياندىم.

× ×

بىر چالا كۆرەڭ دوقمۇشتا بۇرۇتدىنى سىيلاپ لاپ ئوردى:
 — پاه، پاه، ھېلىلا ئۆيىدە كېلىشتۈرۈپ پولو يەپتىكەنمەن، مەيدەمنى خويغىلغىتىۋاتىدا...

ھىسام لاپقا لاپ بىلەن جاۋاب بەردى:
 — راست دەيسىز، ئايدا، يىلدا بىر يېگەچكە بىئارام قىلدۇ. بىزدەك كۈندىلا پولو يەپ تۇرسىڭىز ھېچقانداق بولمايتەتىڭىز...

× ×

— يەنە مەرگەنلىكنىڭ گېپىنى قىلىشىۋاتامسىلەر؟ ۋاھ، ئۇ گەپنى بىزدىن سوراڭلار. تېخى تۇنۇگۇنلا قارىغا ئېتىش مۇسابىقىسىدە ئۈچ پاي ئوقنى قالىتسۇن تىۋەتمىدىممۇ!

— قانداق تەگدى؟

بىرىنچى پېپى نەق يۈرىكىگە تەگدى، ئىككىنچىسى ئۇنىڭ سەل تۆۋەنرەككە تەگدى، ئۈچىنچىسى...

تەييارلىغۇچى: ماخمۇت مۇھەممەت

چىڭگىزخاننىڭ ھەدىيەسى

ئۈزگۈچىلەر: غەنىزات غەيۇرانى، ئىسمائىل قادىرى

بىنئەسىب

[بى نصيب] (پ + ئە) نېسۋىسىز، بەھرىسىز، ھەسسى يوق؛
 رەقىب تەئىنە قىلۇر بىزنى بىنئەسىب دەبان،
 چەفاسى بىزگە نې يەتمەس نەسىب ھەزرەتىدە.
 — ئەتائى.

بىنئەفشە

[بىنشە] 1 < بىنئەپشەرەك؛ 2 < شۇ رەگدە ئېچىلىدىغان خۇشپۇراق گۈل.
 [بى نفع] (پ + ئە) پايدىسىز، مەنپەئەتسىز.

بىنئەفئە

[بى نماز] ناھازسىز، ناماز ئۆتسىمەيدىغان؛

بىنئەماز

دەۋزەخ ئايتۇر مەن ئارتۇق، بىنئەمازلار مەندە بار،
 بىنئەمازلار بويىندا يىلان بىلەن چاپان بار.
 — ئەھمەت يەسەۋى.

بىنئەمەك

[بى نىك] (پ) تۇزسىز، مەزىسىز؛

نەلەر كەلتۈرۈپ باشىغە بۇ فەلەك،
 قىلىپ ئەيشىنى زۇلم ئىلە بىنئەمەك.
 — ئا. نىزارى.

بىنئەۋا

[بى نوا] (پ) 1 < پېقىر، يوقسۇل، كەمبەغەل؛

غەرىبۇ بىنئەۋا، ئاجىز قولۇڭغا رەھىم قىل، يا رەب،
 ئۈمىد تۇتتۇم دۇئالاردىن مەنۇ بىچارەنى زارى.
 — موللا مۇھەممەت نىيازى.

2 < بەھرىسىز مەھرۇم، بىچارە؛

تاپىپ بەھر بىزدىنكى شاھۇ، گەدا،
 نەۋا تاپقۇسىدۇركى ھەر بىنئەۋا.
 — غەرىبى.

بىنئەۋالىغ

[بى نوالىغ] بىچارىلىك، مەھرۇملىق؛

ئەتەي پەيمانەدىن ئەۋۋارە بۇلدۇڭ دەرسەن، ئەي ناسپە،
 فەنا دەيرىدە قىلغان بىنئەۋالىغدۇر نەۋا بىزگە.
 — مەھزۇن خوتەنى.

بىنئەۋم

[بى نوم] (پ + ئە) ئۇيقۇسىز؛

- دۆڭزى پەنچ ۋەقت دائىما سەۋم ئىدى،
كېچەلەردە بىدارۇ بىنەۋم ئىدى.
— موللا شاكىر.
- بىنەھايت** [بى نھايت] (پ + ئە) چەكسىز، ئاياغلاشمىغان، پايانى يوق؛
قامۇق ئالەمدە ئەدلۇ دادى مەشھۇر،
چېرىگى بىنەھايت مۈلكى مەئمۇر.
— لۇتقى.
- بىنەياز** [بى نواز] (پ) بىھاچەت؛ ئېھتىياجسىز؛
كى دۇنيا ئىشىدىن ئىدى بىنەياز،
قىلمىبان نىياز ئەھلىنى سەرفەراز.
— ئا. نىزارى.
- بىنەيام** [بى نيام] (پ + ئە) ئۇخلىماي، ئۇيقۇسىز؛
شاھ پەرزەندى تۇغقان زات «نەسىبى» دەپ قويدى ئات،
كېچە - كۈندۈز بىنەيام دۇئا قىلۇر ئەردىيا.
— موللا مۇھەممەت نىيازى.
- بىھا** [بھا] (پ) «بېھ» گە قاراڭ.
- بىھار** [بھار] (ئە) [بىرلىكى: بىھەر] دېڭىزلار؛
گەھى كۆزۈمدىن ئاقار ياشۇ گاه لەئىل تامار،
بىھارۇ كان ھاسىلىدۇر ئانىڭ ئاقار - تامارى.
— سەككاكى.
- بىھازا** [بھذا] (ئە) بۇنىڭ بىلەن.
- بىھازەلقىياس** [بھذاالقىياس] (ئە) بۇ مۆلچەر بىلەن، بۇ سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق،
بۇ قىياسچە:
- ئەرۇر چۈن تەفاۋۇت بىلە ئول ئەساس،
ئەسافىلغە تەگىرۇ بىھازەلقىياس.
— ئا. نىزارى.
- بىھاسىل** [بى حاصل] (پ + ئە) پايدىسىز، نەتىجىسىز، مېۋىسىز؛
نېچۈك سەن بۇ ئۇزۇن يول ئەمگەكىنىدىن،
بۇ ئەمىسز ئىشقى بىھاسىل ئېلىنىدىن.
— لۇتقى.
- بىھال** [بى حال] (پ + ئە) ھالىسىز، مادارىسىز، زەئىپ؛ مەيۈس؛
بۇلار ئىلغادى ياخشى ئەجناسنى،
كى بىھال ئېتىپ بىرنەچە ناسنى.
— ئا. نىزارى.
- بىھەد** [بى حد] (پ + ئە) 1 چەكسىز، چېگىرىسىز، ساناقسىز، كۆپ؛

كى ئالتۇن كۆمۈش ئاندا بىمەد ئىكەن،
كى لەئىلۇ جەۋاھىر، زۇمۇرەد ئىكەن.
— ئا. نىزارى.

2، ئىنتايىن، ناھايىتى، غايەت:

كى ئەتراپىدا غار بىمەد تولا،
مۇئەييەن ئەمەس پىر ياتقان خەلا.
— ئا. نىزارى.

بىمەددۇ بىگەران — ھەددى - ھېسابسىز، سان - ساناقسىز:
كى لەشكەر ئاڭا بىمەددۇ بىگەران،
سىپاھىدىن ئانداغ تۇتۇلغان جەھان.
— ئا. نىزارى.

بىمەددۇ غايەت — چېكى ۋە ئاخىرى يوق، چەكسىز.
بىمەددۇ قىياس — چەكسىز ۋە تەڭسىز:
مەن قېرى قۇلدىن ئەگەر سەن ئار قىلساڭ تاڭ ئەمەس،
باردۇ ياش قۇللار ساڭا ئالەمدە بىمەددۇ قىياس.
— قەلەندەر.

بىمەددۇ ھىساب — ناھايىتى كۆپ، سان - ساناقسىز:
قىلدىڭىز جەبرۇ جەفا جانىمغە بىمەددۇ ھىساب،
كۆزلەرىمنىڭ ياشىنى لەئىلى بەدەخشان قىلدىڭىز.
— لۇتفى.

بىمەد بەئىد — ناھايىتى يىراق.

سىز تۇشۇپ ئول شاھىدىن بىمەد بەئىد،
ئول ياۋۇقراق سىزگە مەن ھەبلىل ۋەدىد.
— نەۋائى.

[بى ھىم] (پ) ھەمدەمىز، ئۆلپەتسىز.
[بىمەد] (ئە) سېنىڭ (ئاللاغا ئېيتىلىدۇ) شان - شەرىپىڭ بىلەن.
[بىمەد] (ئە) خۇداغا شۇكرى:
بىمەد بىللاھكى، بولدى مۇنەۋۋەر كۆزۈم،
تۇرۇپ ئاڭلادى يار ئەندەك سۆزۈم.
— ئا. نىزارى.

بىمەمدەم

بىمەمدىكە

بىمەمدىلاھ

بىمەمىيەت

[بى ھىمىت] (پ + ئە) 1، غەيرەتسىز، بوشاڭ، سۇس:
نەدۇر ئەي بىمەمىيەتلەر بۇ ھەيرەت،
ئەر ئوغلغە كېرەكتۇر بولسا غەيرەت.
— لۇتفى.

2، پەزىلەتسىز، نومۇسىز.

[بى ھىكام] (پ) ۋاقىتسىز، پەيتسىز.

بىمەنگام

بىمەيا

[بى حيا] (پ + ئە) ھاياسىز، ئۇياتسىز، ئار - نومۇسىسىز:
 ئۆتەر بىر - بىر باسىپ شۇم بىمەيالەر ۋەھشەتى بىرلە،
 كۆرەلمەيىكىم قالدۇرلار شۇرۇ - شەر ئاھىستە - ئاھىستە.
 — نەۋبەتى.

بىھۇدە

[بى ھودە] (پ) 1 < نەتىجىسىز، پايدىسىز:
 بىلىدىم ئەمدى يوقتۇرۇر مەيلىڭ ماڭا ئەي پۇرچەفا،
 بىھۇدە كۆيىمەك ساڭا بۇ داغى ھىجرانم نەسۇد.
 — قەلەندەر.

2 < بىكاردىن، بولا - بولماس:

ئۆيى فەلان يەردە ۋەلې بارماغىل،
 بىھۇدە بۇ يولدا يۇرۇپ ھارماغىل.
 — زەلىلى.

بىھۇزۇر

[بى حضور] (پ + ئە) بىئارام، ھالاۋەتسىز.
 [بى ھوش] (پ) ھوشسىز، ئۆزىدىن كەتكەن، بىتاب:
 تەھەممۇل قىلىپ سۆزدە خامۇش بول،
 كى خامۇش بولۇپ بەلكى بىھۇش بول.
 — غەرىبى.

بىھۇش

بىھۇكىمى

[بىحكم] (ئە) ھۆكۈم قىلىشى بىلەن، ھۆكىمى بىلەن.
 بىھۇكىمى لىلاھ — خۇدانىڭ ھۆكىمى بىلەن:
 شەھى مىرزەبانكىم، بىھۇكىمى لىلاھ،
 كى مەسئۇدنى قىلدى ئۆز ئورنىدا شاھ.
 — ن. زىيائى.

I بىھى

[بى] (پ) 1 < بىھى (مىۋە نامى):
 يۈزۈمدىن تىغى ھەجرىڭ زەخمى ھەر سارى ئېرۇر، نې ۋەجھ،
 بىھىنى تىغ بىلەن چۇن قەتئ قىلماق رەسىم ئەمەس ئەسلا.
 — نەۋائى.

2) سېرىق رەڭ؛ سارغايغان چىراي:

بىھى رەڭگىدەك ئولمىش دەردى ھەجرىڭدىن ماڭا سىما،
 دىماغىم ئىچرە ھەربىر تۇخىمى يەڭلىغ دانەئى سەۋدا.
 — نەۋائى.

II بىھى

[بى] (پ) ياخشىلىق، ساغلاملىق:
 ئاڭا يىغىلار ئېردى سەرەندىب شەھى،

ئاناسىنىڭ ئولغان ئىدى چوڭ بىھى.

— ئا. نىزارى.

[بى حجاب] (پ + ئە) پەردىسىز، ئوچۇق؛ يالڭاچ؛

ۋەزىر كىردى شاھ قاشىغە بىمەھجەب،

دۇئالار ئەدا ئەيلەدى بىمەھسەب.

— ئا. نىزارى.

[بى حراس] (پ) قورقماس، يۈرەكلىك؛ قورقماستىن.

[بى حس] (پ + ئە) ھېسىياتسىز؛ رەھىمسىز.

[بەت] (پ) جەننەت؛ ئەڭ گۈزەل باغ؛

ماڭا بىمەشتى ۋىسالىڭ ئەمەستۇرۇر مۇمكىن،

قاچانغىچە چىكەيسىن ھەر دەۋزەخىدە ئەزاب.

— مەھزۇن خوتەنى.

بىمەشت ئاسا — جەننەت كەبى.

بىمەشت ئەدىن — مەڭگۈ ياشاپ قالدىغان جەننەت.

بىمەشتى جاۋىدان — ئەبىدى، مەڭگۈلۈك جەننەت؛

كۆرمەگەي ھەرگىز بىمەشتى جاۋىداندا گۈل يۈزىن،

كىم يۈزى گۈل، كۆزى ئوتلۇغ، خارى مىزگاندىن كېچەر.

— گۇمناڧ.

[بەل] (ئە) كېچىرىش، ئەپۇ قىلىش، رازى بولۇش؛

بۇ قەۋمى قېرىنداش، ئىگىچە - سىڭىل،

رىزالىق ئالىپ بىر - بىرىدىن بىمەل.

— موللا شاكىر.

بىمەل بولماق — رازى بولماق، بېغىشلىماق؛

دوستلار، بىمەل بولۇڭلار بىز بارۇرمىز ئەلۇىدا،

شەھرى ئۇقباغە سەفەر ئەيلەپ بارۇرمىز ئەلۇىدا،

— نەۋبەتى.

بىمەل قىلماق — كەچۈرمەك، ئەپۇ قىلماق؛

تۆكسە قانىم كۆزلەرنىڭ، قىلدىم بىمەل، تۆكسۈن رەۋان،

كىم قاچان تاپقاي يەنە سەككاكى بۇ نەۋۇ قانىنى.

— سەككاكى.

بىمەھجەب

بىمەھسەب

بىمەش

بىمەشت

بىمەل

- بىۋە [بىۋە] (پ) تۇل، يالغۇز ياشايدىغان ئايال؛
 دامەنى سەھرايى ھەممە چار باغ،
 بىۋە خاتۇنلار يېيىشتى گۈشتۇ ياغ.
 — زەللى.
- بىۋە جەھ [بى و جە] (پ + ئە) سەۋەبسىز، ئاساسسىز، ئورۇنسىز.
 بىۋە زن [بى وزن] (پ + ئە) ۋەزنى يوق، يەككىل؛ قەدر - قىممەتسىز.
 بىۋە فا [بى و فا] (پ + ئە) ۋاپاسىز؛ رەھىمسىز.
 بىۋە ھىم [بى و ھىم] (پ + ئە) ۋەھىمسىز، قورقۇنچسىز.
 بىۋە جۇد [بى و جود] (پ + ئە) ۋۇجۇدقا كەلمىگەن، پەيدا بولمىغان،
 گەۋدىلەنمىگەن؛
 قەرى ھەم بىۋۇجۇد ئەردىيۇ مۇھتاج،
 تويا ئاش كۆرمەگەن ئاچۇ يالاڭخاچ.
 — لۇتقى.
- بىۋۇ قۇف [بى و قۇف] (پ + ئە) خەۋەرسىز، ۋاقىپسىز.
 بىۋۇ ھۇم [بى و ھوم] (پ + ئە) «بىۋەھم» گە قاراڭ؛
 كۇلۇ غۇنچە تۇتسە ئۆزىن بىۋۇھۇم،
 بەناگاھ كەلسە مۇخالىق سەمۇم.
 — ئا. نىزارى.
- بىشېئىبار [بى + ئە] ئېتىبارسىز، تىلغا ئېلىنمايدىغان؛
 ئەجەب زىرە نازۇك ھۇنەر بىزدە بار،
 ھۇنەر بىزدەدۇر ئۆزگە بىشېئىبار.
 — غەربى
- بىشېئىتدال [بى + ئە] مۆتىدىل ئەمەس، نورمال بولمىغان، تەرتىپسىز.
 بىشېئىتىماد [بى + ئە] ئىشەنچسىز، تايانچسىز؛
 بۇ بەگلەردە يوق سەندىكى ئېتىقاد،
 بۇ تۇڭگان خۇندىزى بىشېئىتىماد.
 — موللا شاكىر.
- بىشېئىتىنا [بى + ئە] ئەھمىيەت بەرمەيدىغان، كۆڭۈل بۆلمەيدىغان، دىققەت قىلماي.
 بىشېئا [بى + ئا] (پ) 1 < تارتىنماي، ئۇيالىماي؛
 بۇچاڭدىن چىقىپ نەچچە تۈرلۈك سەدا،

بۇ مەنچىڭلا كۆپ يىغلاشپ بىسئىبا.

— موللا شاكىر.

(2) تارتىمىدايدىغان، ئۇيالىمايدىغان.

[بى اجتناب] (پ + ئە) قاچمايدىغان، چەتلەشمەيدىغان، ئۇيالىمايدىغان.

بىسئىجتىناپ

[بى ادراك] (پ + ئە) ئاڭسىز، پەم - پاراسەتسىز؛ بىلىپ - يەتمەي؛

بىسئىدراك

كى مەن تەۋرەنسىمۇ ئۇ يەردە تۇرماي،

ئەجەب بىغەمۇ بىسئىدراكۇ بىسجان.

— سەدائى.

[بى استطاعت] (پ + ئە) قۇدرەتسىز، كۈچسىز، زەئىپ.

بىسئىستائەت

[بى اشتباہ] (پ + ئە) شۇبھىسىز، شەكسىز؛

بىسئىشتىباہ

كى سەنسىن كەرەملىك ئۇلۇغ پادىشاھ،

ئەھدە لەم يەزەل شاھ بىسئىشتىباہ.

— ئا. نىزارى.

[بى اكرام] (پ + ئە) مەجبۇرسىز، زورلاشسىز.

بىسئىكراہ

[بى عنایت] (پ + ئە) رەھىمسىز، مەرھەمەتسىز.

بىسئىئىئەت

[بى انتقال] (پ + ئە) ئاجرالمايدىغان، كۆچمەيدىغان.

بىسئىنتىقال

[بى انتہى] (پ + ئە) ئاخىرى يوق، چەكسىز، كۆپ.

بىسئىنتىہا

[بىارد] (پ) دوست بولماق؛

بىيارىد

جەننەتتىكى مەن بەمەن بىيارىد،

ۋىن مۇردە تەنىم بەئۇسپارىد.

— ئا. نىزارى.

[بىقین] (ئە) شۇبھىسىز، ئېنىق؛ جەزمەن؛

بىقەقىن

ئاي، مۇسلىمى نەقدنىڭ قىيىمەتسىن،

دېڭىلى مەتائىڭ بارى بىقەقىن.

— ئا. نىزارى.

[بىكبار] (پ) بىراقلا، بىر يولى؛ تىز؛

بىكەببار

جىلۋە سالپ ئۆتتى بىكەببار ئول،

كۆرسەتمىبان زەررەئى دىيدار ئول.

— زەللى.

[بىشە] (پ) ئورمان، جاڭگال.

بىشە

مۇسافەت يۈرۈپ كەلدى بىر بىشەگە.

تەرەددۇد بىلە تۇشتى ئەندىشەگە.

ئا. نىزارى.

بىيىك

[بىيىك] بۇيۇك، ئۇلۇغ، يۈكسەك:

بار ئەردىكى ھىندۇ دىيارىدا شاھ،
بىيىك رۇتبە تاپقان شەھى نىكخاھ
— ئا. نىزارى

بىيىك بارگاھ — كاتتا ۋە ئۇلۇغ ساراي، قەسرە:

چۈھىندۇ ئارا بار ئىدى پادشاھ،
كى ئۆز ۋەقتىدە ئول بىيىك بارگاھ.
— نىزارى.

پ

[پا] (پ) «پاي» غا قاراڭ:

I پا

خىرامنىڭ چاغى لۇتى ئەيلەپ نە بولغاي پايىمال ئەتسەڭ،
ماڭا بەسكىم تەمىننادۇر كويۇڭدا خاكى پا بولماق.
— ئەرشى.

[پا] (پ) تاب، تاقەت، قۇۋۋەت، ماغدۇر، قۇدرەت:

II پا

يوق ئېرسە ئېرۇر بۇ قەۋى، ئول زەئىنى،
ئاڭا ھېچ پا بىرلە ئېرمەس ھەرىنى.
— نەۋائى.

[پا بىرەنە] (پ) 1 < يالڭىياق 2 > كەمبەغەل

پا بەرەھنە

پا بەرەھنە، باش يالاڭ، يىرتىپ ياقە، فەرياد ئېتىپ،
تەلپەئى رەسۋا بولۇپ ھالى پەردشانمۇ ئېكىن.
— گۇمناۋ.

[پا بەرجا] (پ) بىر جايدا قىمىرلىماي تۇرىدىغان، مۇستەھكەم:

پا بەرجا

كىمىسەنىڭكىم مېھەر، ماھى كۆڭلىدە قىلماس سۇكۇن،
سىدىق ئەتۋارىنىدا ئول چۇن چەرخى پا بەرجا ئەمەس.
— ئەرشى.

[پا بەست] (پ) «پا بەستە» گە قاراڭ.

پا بەست

[پا بەستە] (پ) گىرىپتار بولغان، ئايىغى باغلانغان؛ تۇزاققا
چۈشكەن، مۇپتىلا.

پا بەستە

[پا بەند] (پ) پۇتى باغلانغان؛ كىشەن، چۈشەك.

پا بەند

[پا بەندان] (پ) كېپىللىك قىلغۇچى، ھۆددىگە ئالغۇچى.

پا بەندان

[پا بۇس] (پ) ئايىغىنى بۇسە قىلىش؛ ھۆرمەت، تەزىم.

پا بۇس

پا بۇس ئەتمەك — زىيارەت قىلماق.

پا پۇش [پا بوش] (پ) ئاياغ كېيىم، ئاياغ.
 پا پۇش دۇزى [پا بوش دوزى] (پ) ئاياغ تىكش، ئاياغ ياماش.
 پاچە [پاچە] (پ) كىچىك پۇت؛ پاچاق.
 پادار [پا] (پ) «پايدار» غا قاراڭ.
 پاداش [پا] (پ) 1 < بىر نەرسىنىڭ ئورنىغا تۇلىنىدىغان ھەق، بەدەل؛ مۇكاپات:

ئەگەر ئەيلەسە ئول ۋەفادارلىق،
 كى پاداشى بولمىش جەفاكارلىق.

— ئا. نىزارى.

2 < ھەمراھ

پەلەكتىن نەلەر كەلدى بۇ باشىمە،
 داغى ئىشىق ئارا ئۇشۇ پاداشىمە.

— ئا. نىزارى.

پادە [پا] (پ) پادا، توپ.
 پادە - پادە [پا] (پ) بىرنەچچە پادا، توپ - توپ.
 پادەست [پا] (پ) توختام، كېلىشىم.
 پادزەر [پا] (پ) زەھەرگە قارشى؛ زەھەرنى قايتۇرغۇچى دورا.
 پادشا [پا] (پ) «پادشاھ» گە قاراڭ.
 بۇ ئەگەر دەرۋىش ئۆزى قىلسا گۇمان ئول پادشا،
 يوق ئەجەب چۇن ئىككىسىدە يوق تۇرۇر ئەقلىزەيا.
 — نەۋائى.

پادشاھ [پا] (پ) خان، شاھ، پادشاھ
 خىرامان چىقىپ تەختتە پادشاھ،
 كۆرۈنۈش بېرىپ ئاچتۇرۇپ بارگاھ.
 — ئا. نىزارى.

پادشاشەب [پا] (پ) كېچىسى شەھەر، بازارلارنى تەكشۈرگۈچى ئەمەلدار،
 ياششاپ:

سېرىخ ھىردىنى قىلدى پادشاشەب.
 كېچە ھېچكىم يامان ئىش قىلماسۇن دەپ.
 — مەھزۇن خوتەنى.

پادشالىغ [پا] (پ) پادشاھلىق
 پادشاھانە [پا] (پ) پادشاھلارچە، دەبدەبىلىك.
 پادشاھزادە [پا] (پ) پادشاھنىڭ بالىسى، پادشاھ ئەۋلادى.
 پادشاھۋار [پا] (پ) پادشاھ كەبى، پادشاھقا ئوخشاش.
 پەرە [پا] (پ) 1 < پارچە، بۆلەك:

ۋە لېكىن تاپالماي ئاڭا چارە ئى،
 ئورۇپ يەرگە باغرىنى قىلىپ پارە ئى.
 — ئا. نىزارى.
 پارە ئىيلەمەك — پارچىلىماق، بۆلەك - بۆلەك قىلىماق.
 تەختە پارە — بىر پارچە تاختاي:
 قالىپچەنكى بىر تەختە پارە ئۆزە،
 كى سۇ تاشلادى سەڭگىخارە ئۆزە.
 — ئا. نىزارى.
 پارە چىگەر — سۆيۈملۈك؛ پەرزەنت
 چىگەر پارەسىدىن جۇدا بولدى ئول،
 ئەلەم بىرلە ئاخىر فەنا بولدى ئول.
 — ئا. نىزارى.

(2) يانچىلىغان، ئېزىلگەن:
 جەبەلنىڭ يۈزىكىم بەسى يارەدۇر،
 كى تىرناغى زەخمى بىلە پارەدۇر.
 — ئا. نىزارى.
 چىگەر پارە — كۆڭلى ئېزىلگەن، كۆڭلى يېرىم:
 دەبان: «كەلسە مۇندا ئەگەر ئاشىقىم،
 كۆزى ياشۇ پارە چىگەر ئاشىقىم.»
 — ئا. نىزارى.

پارە بولماق — يانچىلىماق.
 (3) كىتابنىڭ بىر بابى، بۆلۈمى:
 شەۋكەتى ھۇسنۇڭ بىلە شەئىنى جۇنۇنۇمغە باقىپ،
 دەغئەرى پەرھاد - شىرىن پارە ئى ئەفسانەدۇر.
 — ئەرشى.

[پارە بارە] (پ) پارچە - پارچە:
 قىلىپ پارە - پارە بۇلار سالنى،
 كى دەرياغە غەرق ئەيىلەبان مالنى.
 — ئا. نىزارى.

[پارەسىز] پۇتۇن، پارچىلانمىغان، سۇنىمىغان;
 [پارنىچ] (پ) خۇش خەۋەر يەتكۈزگۈچىلەرگە بېرىلىدىغان مۇنىئام،
 سۆيۈنچە
 [پارسا] (پ) پەرھىزكار، تەقۋادار، خۇداگۇي، يامان ئىشلارغىن
 ئۆزىنى ساقلىغۇچى:

مەلامەت ئەھلىدىن، ئەي پارسا، ھەزەر قىلىپ كۆر،
 كى ھۇسن ئەھلى قويماس ئۆز ئىختىيارى بىلە.
 — لۇتفى.

پارە - پارە

پارەسىز

پارەنىچ

پارسا

پارساۋۇ كۇبرا — تەقۋادار ئۇلۇغلار
ئۆزرە بولماستىن تەزەللۇل ھەم تەمەللۇقدۇر ھەرام،
قىلماغىل سەن پارساۋۇ كۇبراغە غەلىزە.
— شەۋقى.

پارسال
پارسالىغ

[پارسال] (پ) ئۆتكەن يىل.
[پارسالىغ] تەقۋادارلىق، خۇداگۇيلىق.
كەل ئەمدى ئەرشى، ئۆز كۆڭلۈڭ سەلاھى پارسالىغدىن،
نېچچۈككىم پارە ئەيلەپ خىرقە تارىدىن رىدا قىلدىم.
— ئەرشى.

زۆھدى پارسالىغ — مال - دۇنيادىن كېچىپ تەقۋادارلىق قىلىش،
ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىش:
ئاتاۋۇ فەزلىڭ ئەگەر ئېلىگە بولماسا، يارەب،
يوق ئاندا فايىدەسى زۆھدى پارسالىغنىڭ
— گۇمنام.

پارۇ I
پارۇ II
پاس

[پارو] (پ) سۇپۇرۇندى.
[پارو] (پ) كۈرەك؛ پالاق.
[پاس] (پ) 1، كېچىنىڭ بىر قىسمى، سەككىزدىن بىرى؛
ئۆتۈپ ئېردى تۇندىن داغى ئىككى پاس،
كى ئۇيقۇغە بارغان ئىدى بارچە ناس.
— ئا. نىزارى.

(2) ساقلاش، مۇھاپىزەت، رىئايە.
پاس ئەتمەك — ساقلىماق، مۇھاپىزەت قىلماق؛
قاشۇ مىزگان يوق، يامان كۆز تۇشمەسۇن دەپ ھۇسنىغە،
پاس ئېتەرگە ساغداقنى يانغا ئاسقاندىر كۆزۈم.
— گۇمنام.

پاس تۇتماق — رىئايە قىلماق، ئەمەل قىلماق؛
گەر مۇسۇلمانسەن پەيەمبەر شەرئىگە قىلما خىلاف،
پاس تۇتقىل شەرئىدۇر ئىمانىنى دىلگە غىلاف.
— نەۋبەتى

پاسبان

[پاسبان] (پ) مۇھاپىزەت قىلغۇچى، قاراۋۇل، ساقچى؛
ھۇزۇرى غەيرىدىن گەرچە ھەرىمى قۇدس ئېرۇر فارىخ،
كى تۇفراق ئۆزگەدىن تاپماقغە بولدى پاسبان ئاندا.
— ئەرشى.

پاسبانلىق

[پاسبانلىق] مۇھاپىزەت، ساقچىلىق؛
ئەمانلىق كېتىپدۇر، يامانلىق قالىپ،

تۇرۇپدۇر ئاندا شاھ پاسىبانلىق قىلىپ.
— ئا. نىزارى.

پاسۇخ
پاش

[پاسخ] (پ) جاۋاب.
[پاش] (پ) سۆز بىرىكمىسىدە «چاچقۇچى»، «سەپكۇچى»
مەنىلىرىدە كېلىدۇ:
نۇ پاش — نۇرچاچقۇچى.
ئاب پاش — سۇ سەپكۇچى.

پاشەندە
پاشكەستە

[پاشەندە] (پ) چاچقۇچى، سەپكۇچى.
[پاشكەستە] (پ) 1 < پۇتى سۇنۇق، توكۇر.
2 < كۆچمە م: قۇدرەتسىز، ئاجىز

پاشنە
پاغۇندە
باغۇر
پافشار
پاك

[پاشنە] (پ) 1 < پاشنا، سوڭ؛ 2 < كۆچمە م: ئاستانە.
[پاغۇندە] (پ) پاختا، ئېتىلىغان پاختا.
[باغۇر] (پ) قىل قۇرت كېسىلى.
[پافشار] (پ) ئېگىلمەس، قەيسەر، كۈچلۈك.
[پاك] (پ) 1 < پاك، تازا، ساپ:

قىلىپ سۇبھ ئول دەم ياقاسىنى چاك،
كى ئەنۋارىدىن قىلدى زۇلمەتنى پاك.
— ئا. نىزارى.

2 < بىگۇناھ:

ئىككى پاك ئاشىق جەھاندىن كېچىپ،
كى روھى قۇشى خاكداندىن كېچىپ.
— ئا. نىزارى.

3 < خالس:

مەجازىدا كىم بولسا چۈن پاكىرەك،
ھەقىقەت ھېسابىنى قىلغاي دەرەك.
— ئا. نىزارى.

پاك ئايمىن — پاكىزە، توغرا ئىش تۇتقۇچى.
پاك ئەلغاز — پاك سۆزلەر، يامان نىيەت ئارىلاشمىغان سۆزلەر.
پاك پەيۋەندە — ئېسىلزادە.
پاك تەجرىدە — بارلىق ھەۋەسلەردىن كەچكەن.
پاك تەدبىر — توغرا تەدبىر.
پاك زاد — ئېسىلزادە، ئۇلۇغ زات.
پاك زېھىن — ئۆتكۈر زېھىن.
پاك شىئار — ياخشى ئادەتلىك، ئەخلاقلىق.

[پاكان] (پ) پاك، تازا، ساپ بولغان:

پاكان

يا رەب، مۇھەممەد ھۇرمەتى ھەم چەھار يارلار ئۇلغەتى،
ئەزۋاجى پاكىن ئىغفەتى مەھشەردە قىل ۋەقتىنى چاغ.
— شەۋقى.

پاكباز

[پاك باز] (پ) ساداقەتلىك، ۋاپادار، چىن ئاشىق؛
زاھىدى پاكباز ئەگەر بادەنى ئەيلەر ئېتىراز،
قورقما سوراھى بويۇغۇم تۇت ماڭا مېھرىبان قەدەھ.
— زەلىلى.

پاكدامەن

[پاك دامەن] (پ) ئىپپەتلىك، يامان يولغا ماڭمىغان.
[پاك دست] (پ) پاك قول، ھالال قول.

پاكدەست

[پاك راى] (پ + ئە) ياخشى پىكىرلىك، بىلىملىك.

پاكراي

[پاك رو] (پ) پاك يۈزلۈك، پاكىز.

پاكرو

[پاكى] (پ) پاكىز، تازا.

پاكى

[پاكىزە] (پ) تازا، ساپ، پاكىز.

پاكىزە

[پالا] (پ) سۆزلەرگە قوشۇلۇپ كېلىپ «سۆزگۈچ»
دېگەن مەنىدىكى ياسىغۇچى قوشۇمچە رولىدا كېلىدۇ.
بادە پالا - ماي سۆزگۈچ.

پالا

[پالەنك] (پ) نوختا.

پالەنك

[پالودە] (پ) ساپ، سۆزگۈچتىن ئۆتكۈزۈلگەن.

پالودە

[پامال] (پ) «پايما» غا قاراڭ.

پامال

پامالى قەدەم - ئاياغ ئاستىدا قالغان، ئېزىلگەن؛

گۈلدەك باشمە خانا ھەجرىگدە تۇتاشقان ئوت،

پامالى قەدەم بولغاي بەزم ئىچرە سەمەن سەنسىز.

— گۈمناپ.

پاي

[پاي] (پ) 1 < ئاياغ؛

كېلىپ چۈست پەرھادنىڭ قاشىغە،

كى پەند ئەيلەدى پايىدىن باشىغە.

— ئا. نىزارى.

(2) ئاست، تەگ، ئاساس؛

ئەگەر بەندە سەن بولمە ئازار بەخش،

شىكەستە بولۇپ ئۆزنى قىل پايى نەقىش.

— ئا. نىزارى.

پاياب

[پاياب] (پ) تېپىز، كېچىپ ئۆتكىلى بولىدىغان سۇ.

پايان

[پايان] (پ) چېگرا، ئاخىر، چەك؛

ئەي جەفاچى تۇت غەنىمەت كۆركىنىڭ دەۋرانىنى،

كىم كىشى تاپمايدۇرۇر دەۋرنىڭ پايانىنى.

— مەھزۇن خوتەنى.

- پايان ئابە - سۇنىڭ تەكتى.
پايان تاپماق - تامام بولماق
[پايە] (پ) 1 < ئاياغ:
نىكارا خاكى پايىڭغە نىسار ئەز خانۇمانىمدۇر،
دەمى تىپىقى ھىلالىڭغە فىدا يۇزقاتلە جانىمدۇر.
- ئەرشى
- 2 < باسقۇچ، دەرىجە، مەرتىۋە:
سەرۋ نەھەد بىرنە سەركەشلىك قىلۇر قەددىڭ بىلە،
بىلگۈرۈر مەيدان ئىچىندە ھەر كىشىنىڭ پايەسى
- سەككاكى.
پايە تاپماق - مەرتىۋىگە ئىگە بولماق.
3 < ئاست، تەگ:
نەردبان ئولغاندا سىررىڭ چاغى توققۇز چەرخكىم،
پايەلەردىن پايە ئېردى نەيىسىرى ئەزەم ئەمەس.
- ئەرشى.
- پايە ئىدە [پايىدە] (پ) دائىمىي، ئەبەدىي، مۇستەھكەم:
رەھىم قىل گۇمناۋىزە بىرخەستە دۇر زارىڭ سەنىڭ،
دەۋلەتنىڭ پايەندە قىلسۇن ئول خۇدايى زۇلمەنەن.
- گۇمنام
- پايەست [پايەستە] (پ) «پايەستە» گە قاراڭ:
ئۆتەر ئەردىم بىمال ئەفسانەئى ئەنقاىى مەغرىبىدىن،
سەرى زەنجىرى زۇلفۇڭ بىرلە جانا پايەست ئولدىم.
- زەلىلى.
- پايەستە [پايەستە] (پ) «پايەستە» گە قاراڭ.
پايەبۇس [پايەبۇس] (پ) «پايەبۇس» غا قاراڭ.
پايدار [پايدار] (پ) بەرقارار، مەھكەم، دائىمىي.
پايدار بولماق - بەرقارار بولماق، دائىمىي بولماق:
چۇشەھزادە تۇرپاندا تاپتى قەرار.
ھەمە خاندانلار بولۇپ پايدار.
- ئا. نىزارى.
- پايدىكار [پايدىكار] (پ) خىزمەتكار، چاكار، نۆكەر.
پايدىگاھ [پايدىگاھ] (پ) تۇرار جاي؛ بازار:
ئىبادەتنىڭ قىيامى پايدىگاھى خانەئى كەئبەئە،
ئىزنىڭ ئول ئاستانى ئاڭى ئۆزرە سەجدە گاھىمدۇر.
- گۇمنام.

پايمال

[پايمال] (پ) ئاياغ ئاستى، ئاياغ ئاستى قىلىنغان، ئېزىلگەن؛
جەمالنىڭ بولماسە ھەرگىز تەماشايى گۈل ئەتمەسمەن،
بارى گۈلشەن گۈلى ئالىمدا خەسدېك پايمالىدۇر.
— گۇمنام.

پايمال ئەتمەك — ئاياغ ئاستى قىلماق؛
خىرامنىڭ چاغى لۇتى ئەيلەپ نە بولغاي پايمال ئەتسەك،
ماڭا بەسكىم تەمەننادۇر كويۇڭدا خاكى پا بولماق.
— ئەرشى.

پايمال بولماق — ئاياغ ئاستى بولماق، ئېزىلمەك؛
مەن خەستە خەستەك تاڭ ئەمەس بولسام يولىدا پايمال،
ئول گۈل سەمەندىن سەكرەتىپ جەۋلان ئۆزە، جەۋلان ئېرۇر.
— مەھزۇن خوتەنى.

پايمال قىلماق — ئەزمەك، ئاياغ ئاستى قىلماق؛
كۆڭۈلنى قىلىڭ ئىشقى ئارا پايمال،
ئەجەب يوق نەسب ئولسە فەررۇخ جەمال.
— ئا. نىزارى.

پەدەر

[پەر] ئاتا، دادا؛

كى مەھزۇننى ھەمراھ قىلىپ ئول سەفەر،
بەلا شۇندا دۇر قايدا بولسا پەدەر.
— ئا. نىزارى.

پەدەرئە

[پەرئە] (پ) ئاتلارچە.

پەدەر بۇزۇرگ

[پەر بزرگ] (پ) بوۋا.

پەدرۇد

[پەرود] (پ) خوشلىشىش، خەيرلىشىش.

پەدرۇد ئەتمەك — خوشلاشماق، خەيرلەشمەك، ۋىدالاشماق؛
كى پەدرۇد ئېتىپ چىقتى، بولدى سەۋار،
ئىكەۋ خوبلاشپ، يىغلاشپ زار-زار.
— ئا. نىزارى.

پەدرۇد ئەيلەمەك — خەيرلەشمەك، ۋىدالاشماق، خوشلاشماق؛
ئاقىزىپ ئىككى كۆزىدىن ئىككى رۇد،
ئاتاسى بىرلە ئەيلەدى پەدرۇد.
— نەۋائى.

پەدىد

[پەدىد] (پ) پەيدا بولغان، كۆرۈنۈپ تۇرغان، روشەن، ئېنىق؛
ئانىڭ رەڭگىدىن زەئفى ئانچە پەدىد،
ئۇرۇپ تاشقە باشىن، بۇلۇبدۇر شەھىد.
— ئا. نىزارى.

پەدىد ئەيلەمەك - پەيدا قىلماق
 ياساپ ھۇجرەنى ئاندا خاجە سەئىد،
 مۇزەپپەن بىساتىنى ئەيلەپ پەدىد.

— ئا. نىزارى

پەدىد بولماق - زاھىر بولماق، پەيدا بولماق:
 ياڭى ئىككى قەبرى بولۇپدۇر پەدىد،
 بۆلەك قەبرلەردىن تۇرۇپدۇر جەدىد.

— ئا. نىزارى.

پەدىد قىلماق - كۆزگە كۆرسەتمەك، پەيدا قىلماق:
 ئەجەب ئىشدرۇر بولسا بۇ زەر خەرىد،
 بۇ يەڭلىغ ھەراكەتنى قىلدى پەدىد.

— ئا. نىزارى

پەدىد ئولماق - زاھىر بولماق، كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرماق:
 رويى زەمىن ئۆزرە كۆر سۇبھى دەرهختى بەلەند،
 سايە پەدىد ئولمادى تانەزەرى بولماسا.
 — زەلىلى.

پەدىدار

[پەدىدار] (پ) پەيدا بولغان، كۆرۈنگەن:
 بارۇ خەزان پەدىدار، قالماس جەھاندا گۈلزار،
 نى باغۇنى سەمەنزار، فەسلى بەھار ئىچىدە.
 — زەلىلى.

پەدىدار بولماق - پەيدا بولماق، كۆرۈنمەك:
 نەۋ بادەئى فەردەۋس ۋە سەرۋى خىرامان،
 ياخىنچەئى تۇبى،
 يا بىر ئەلنى جانغە بۇرەڭ بولدى پەدىدار،
 يا قامەتى زىبىيا.
 — ئەرشى.

پەدىدار قىلماق - پەيدا قىلماق، كۆرسەتمەك.
 [پ] (پ) پەي، قانات:

پەر

نىگارم كۆڭلى مۈلكىن ئالغالى ھاجەت ياراغ ئېرمەس،
 نىگۈن قەدىلە ئاھىم بەس، كەرەكمەس باش ئىلە پەر ھەم.
 — گۈمناھ.

پەر ئاچماق - قانات ئاچماق، ئۇچماق.
 [پراكىدە] (پ) تارقالغان، توزىغان، قالايمىقان؛ پەرىشان:
 پەراكەندەلەرنى قىلىپ مۇجتەمىپ،
 كى ئۆز جايىدا ئەيلەدى مۇرتەفېپ.

پەراكەندە

— ئا. نىزارى.

[پرست] (پ) سۆزلەرگە قوشۇلۇپ تېۋىنىغۇچى، چوقۇنغۇچى،
بېرىلگۈچى دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ. مەسىلەن:
بادە پەردەست - ئىچملىككە بېرىلگەن
ئاتە پەردەست - ئوتقا چوقۇنغۇچى
مېھمان پەردەست - مېھماندوست

پەردەست

[پرستار] (پ) 1 < تېۋىنىغۇچى، چوقۇنغۇچى 2 < خىزمەتكار، چۆرە؛
3 < غەمخورلۇق قىلغۇچى.

پەردەستار

[پرستندە] (پ) 1 < تېۋىنىغۇچى، قۇللۇق قىلغۇچى؛
2 < خىزمەتچى، چۆرە 3 < ياخشى كۆرگۈچى.

پەردەستەندە

[پرستش] (پ) تېۋىنىش، چوقۇنۇش.

پەردەستش

[پرن] (پ) «پەرەندە» گە قاراڭ.

پەرەن

[پرند] (پ) يۇپقا يىپەك، ئەۋرىشم.

پەرەند

[پرندە] (پ) ئۇچار قانات.

پەرەندە

[پرئاب] (پ) ئېتىش (ئوق ھەققىدە).

پەرئاب

پەرئاب ئەتمەك - ئاتماق.

[پرنو] (پ) نۇر، شولا، يورۇقلۇق:

پەرتەۋ

تۇرى پاكىڭ پەرتەۋىدىن بىزگە ئىسيار ئەيلەدىڭ،
دىن ئۆيىگە تا قىيامەت نۇرى ئىماندىن سىراج.
— شەۋقى.

پەرتەۋ ساچماق - نۇر چاچماق:

چەشم گىريانىم جىلا تاپتى ئىزى پەرتەۋ ساچىپ،
ئىتىنىڭ ھەر نەچچەسى يۈز نەچچە ئى مەھدۇر مەگەر.
— ئەرشى.

[پرنورا] (پ) نۇر ئىزى، نۇر سىزىقى، شولا:

پەرتەۋرا

مەھۋەشم رۇخسارىدىن خۇرشمىدى پەرتەۋراسى بار،
خىزر خەتتى ئاستىدا لەئلى مەسپو ئەنغاسى بار.
— ئەرشى.

[پرتولىخ] روشەنلىك، پارلاقلىق.

پەرتەۋلىغ

[پرتوى] (پ) نۇرلۇق، نۇرانە:

پەرتەۋى

پەرتەۋى ھۇسنىڭ قەمەرمۇ، لەززەتى لەئلى شەكەر،
بولۇ بان شىرىن سەمەر ھەر سۆزىدىن ھاسىل يىگىت.
— ئەرشى.

[پرخا] (پ) جەڭ، ئۇرۇش.

پەرخاش

پەرخاش قىلماق - جەڭ قىلماق، ئۇرۇشماق.

[پرداخت] (پ) زىننەت، بىزەك.

پەرداخت

پەرداز

پەرداخت قىلماق — زىننەتلىمەك.
 [پەرداز] (پ) باشقا سۆزلەرگە قوشۇلۇپ كېلىپ «قىلغۇچى، ئەتكۈچى، ئۇستا» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ؛
 ئەفسانە پەرداز — ھېكايە، چۆچەكلەرنى ئېيتقۇچى.
 چارە پەرداز — چارە تاپقۇچى.
 خارە پەرداز — تاش يونسۇغۇچى، تاشتىراش.
 سېپەر پەرداز — سېپەر قىلغۇچى، سېپەرگەر؛ سەنئەتكار.
 كىنە پەرداز — دۈشمەنلىك قىلغۇچى، ئاداۋەت ساقلىغۇچى.
 نۇكتە پەرداز — مەنىلىك سۆز قىلغۇچى، گۈزەل سۆز ئۈستىسى.

پەردە

[پەردە] (پ) 1) پەردە، توسۇق:
 خەلاس ئولماق ئۆمىد ئەتسەڭ بۇ ئىككى پەردە زۇلمەتتىن.
 شەبىستانى ۋۇجۇدۇڭغە ئىبادەت شەمى كەلتۈرمىش.
 — شەۋقى.
 پەردە سالماق — پەردە چۈشۈرمەك، پەردە ياپماق:
 مەگەر تەشەببۇس ئەتسە، ئەرشميا، سال پەردە سىدىنىڭم،
 كۆزۈڭ مەئۇالار ئەيلەپ، مەسنەدى شاھانە ئاندىن كۆپ.
 — ئەرشى.
 پەردە كۆپچەك — پەردە كۆتۈرۈلمەك، سىر ئېچىلماق.
 پەردە ئى ئابگۇن — ئاسمان مەنزىرىسى.
 پەردە ئى راز — سىر پەردىسى، سىر.
 پەردە ئى شام — تۇن كېچە.
 پەردە ئى شەرم — ھايا پەردىسى، ئۇيات.
 پەردە ئى مۇشكەن — 1) قارا پەردە 2) كۆچمەم: قاراڭغۇ كېچە.
 پەردە ئى ئىسجەت — پاكلىق پەردىسى.
 2) دۇتار، تەمبۇر قاتارلىق سازلارنىڭ پەردىسى.
 [پەردە باف] (پ) پەردە توقۇغۇچى.
 [پەردە پۇش] (پ) پەردە ياپقۇچى؛ توسۇق:
 قىلدى دەرياغە بۇ خارنىڭ پەردە پۇش،
 مېھرى ئوتىدىن تۇشمەسۇن دەپ سۇغا جۇش.
 — نەۋائى.

پەردە باف
پەردە پۇش

پەردەدار

[پەردەدار] (پ) پەردە تۇتقۇچى؛ ئىشىك باقار:
 پەردەدارى ھەزرەتى ھەق بولغانىڭ مەئلۇم ئۈچۈن،
 مەرقەدىڭ تۈرى تەجەللى جىلۋەسى نۇرى ھۇدا.
 — زەلىلى.

[پەردەدەر] (پ) پەردە يىرتقۇچى، سىر ئاچقۇچى.

پەردەدەر

[پەردەكى] (پ) پەردىلىك؛ يوشۇرۇن.

پەردەگى

[پەردان] (پ) ئۇچقان ھالدا، ئۇچىدىغان، ئۇچقۇچى.

پەردان

ئەي پەرى بىتابلىقىدىن بەرقەدەك پەردانمۇ سەن؟
ئوت ساچىپ ھەريان يۈزۈڭدىن ئافەتى دەۋرانمۇ سەن؟
— ئەرشى.

پەردان ئەتمەك — ئۇچۇرماق.

پەردان بولماق — ئۇچماق.

پەردان ئۆتمەك — ئۇچقانداك تېز ئۆتۈپ كەتمەك:

چۇ ئول ئوق بارىپ تەگدى چۈنكى سىنان،

سىنان يوقكى، پەردان ئۆتۈپ ئوق يىلان.

— ئا. نىزارى

[پەردە] (پ) 1 < قانات قاققان 2 < قاننى قىرقىلغان 3 < چەككۈچى بىلەن چېكىلگەن.

پەردەدە

[پەرزور] (پ) 1 < كۈچلۈك، قابىل 2 < شىددەتلىك، قاتتىق.

پەرزور

[پەرسەش] (پ) سوئال سوراش، سوئال قويۇش؛ سوئال، مەسىلەن:

پەرسەش

پەرسەشى ئىسيان سەۋاب ئەيلەگەي،

ئالەمى ئادەمگە خىتاب ئەيلەگەي.

— زەلىلى

[پەركاھ] (پ) شال پاخىلى:

پەركاھ

دېدىكىم: «ئايا دەرد ئەھلىگە شاھ،

كى ئىشق ئەھلى قاشىڭدا بىر پەركاھ.»

— ئا. نىزارى.

[پەركەچى] تاج تىككۈچى:

پەركەچى

باكاۋۇل پاشاھىغە پەركەچىدۇر،

بىلىپ دىۋانغە ئىش يەتكۈرگۈچىدۇر.

— مەھزۇن خوتەنى.

[پەركەند] (پ) پارچە، بۆلەك.

پەركەند

پەركەند ئەيلەمەك — پارچىلىماق.

پەركەند - پەركەند - پارچە - پارچە

[پەركەندە] (پ) قاننى يۇلىنىغان.

پەركەندە

[پەركار] (پ) دۈگىلەك، ئەندىزە، سىركول.

پەركار

[پەركالە] (پ) تىتىلغان، يىرتىلغان، پارچە، بۆلەك،

پەركالە

پەركالە - پەركالە - پارچە - پارچە، پارە - پارە؛ ۋەيران؛

چۇ دەريا باشىدا قىلىپ نالە كۆپ،

ئۆزىن قىلدى پەرگالە - پەرگالە كۆپ.

— ئا. نىزارى.

پەرنەيان

[پەرنىان] (پ) يىپەكتىن توقۇلغان نىپىز رەخت:
ئىشىكىڭ تۇپراقى مەجرۇھ بولغان جانۇ تەنلەرغە،
شىئالدىق مەرھەمى بولدى بىساتى پەرنەيان كېلىدى.
— سەككاكى.

پەرھىز

[پەرھىز] (پ) ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش، ساقلىنىش، پەرھىز:
مەيى لەئلىك خەيالى چەشمەسى كۆڭلۈم سارى ئاقىب،
يۇدى پەرھىز تۇپراغىنى ھەر نەچچە غۇبارىم بار.
— گۇمنام.

پەرۇبال

[پەرۇبال] (پ) قانات - قۇيرۇق:
باسىپ تۇخىمنى چۈن چىقاردى بالا،
پەرۇبال ئىلەكىم بولۇپ خۇشنىما.
— ئا. نىزارى.

پەرۋا

پەرۇبال ئاچماق - قانات - قۇيرۇقىنى يايماق، ئۇچماق.
[پەرۋا] (پ) سەۋر - تاقەت؛ رىغبەت، ئېتىبار، قىزىقىش:
نەچچە بىپەرۋا ئېسەڭ گەر ھۇسن ئىستىغناسىدىن،
قىلغاي ئېردىڭ گاھى - گاھى ئەرشىغە پەرۋا يىگىت.
— ئەرشى.

پەرۋاز

[پەرۋاز] (پ) 1 < ئۇچۇش، قانات قىقىش.
پەرۋاز ئەتمەك - ئۇچماق، قانات قاقماق:
مۇھەببەت ھەۋاسىدا پەرۋاز ئېتەي،
ھەرەمگە بارىپ بىر نەچە راز ئېتەي.
— ئا. نىزارى

(2) ئۇچقاندەك تېز:

گەر ئالسە قولغا شەمشىرى جانىياز،
سالىپ كۇفر ئەھلىنىڭ جانىغە پەرۋاز.
— موللا پازىل.

پەرۋانە

[پەرۋانە] (پ) 1 < شام، چىراغ ئەتراپىدا ئايلىنىدىغان كېپىسەنەك،
پەرۋانە:

چۇ پەرۋانە ئەيلەپ ۋۇجۇدىن فەنا،
بولۇر ئاقىبەت شەمۇ ھەم بىزىيا.

— ئا. نىزارى.

(2) كۆچمە م: سۆيگىنىگە بېرىلگەن، مەپتۇن بولغان:

يۈزى شەمىغە ئەسىرۇ پەرۋانەمەن،
كى پەرۋانەدەك ھەرزەمان يانەمەن.

— ئا. نىزارى.

پەرۋانەدەك - پىرقىراپ، ئايلىنىپ؛

چۇ مەجنۇن كىرىپ يارنىڭ قاشىغە،
كى پەرۋانەدەك ئۆيۈرۈلۈپ باشىغە.

— ئا. نىزارى.

پەرۋانەۋار

[پروانوار] (پ) پەرۋانە كەبى، پەرۋانەدەك؛ بېرىلگەن؛

ئۆرتەدى شەمىغە دائىم پەرۋانەۋار،
يىغلار ئەردى چۈنكى ئەبىرى نەۋبەھار.

— خەراباتى

پەرۋەر

[پورر] (پ) باشقا سۆزلەرگە قوشۇلۇپ تەربىيىلىگۈچى، قوللىغۇچى،

ئۆستۈرگۈچى، قۇۋۋەتلىگۈچى، سۆيگۈچى دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ.
جان پەرۋەر - جانلاندىرغۇچى.

خىرەد پەرۋەر - ئەقىللىق.

سەفلى پەرۋەر - تۆۋەنلىكىنى قۇۋۋەتلىگۈچى؛

ئېرۇر سەفلى پەرۋەر ئانىڭ قىلمىشى،
ئەمەسدۇركى ئىمىن ئانىكىدىن كىشى.

— ئا. نىزارى.

غەم پەرۋەر - غەم بىلەن ئۆسكەن، غەمكىن.

ناز پەرۋەر - نازلىق قىلغۇچى؛

تۇرفە كىم سەرگەشتەلىك ھەم قىلغاي ئول ئەفكەندەلىك،

لېك ئېتەر بۇشىيۋەلەرنى ناز پەرۋەر ئەگمە قاش.

— ئەرشى.

نەقىش پەرۋەر - نەقىشنى سۆيگۈچى

قۇدرەتتىن نەققاشى ھېكمەت نەقىش پەرۋەر ئەيلەدى،

گۈل مەشامىن ئەيلەدى، سۇمبۇل مۇئەتتەر ئەيلەدى.

— ئەرشى.

پەرۋەرەد

[پوررد] (پ) باشقا سۆزلەرگە قوشۇلۇپ تەربىيىلەنگەن، ئۆسكەن

دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.

دەرد پەرۋەرەد - دەرد بىلەن ئۆسكەن، دەرد مەن.

ناز پەرۋەرەد - ناز قىلىشقا ئۆگەنگەن.

پەرۋەردە

[پورردە] (پ) تەربىيىلەنگەن، پەرۋەش قىلىنغان.

پەرۋەردە تاپماق - تەربىيىلەنمەك.

پەرۋەردە قىلماق - تەربىيىلەنمەك.

پەرۋەردىگار

[پورردكار] (پ) بارلىقنى ياراتقۇچى، خۇدا؛

چۇ گەنجى سىكەندەر بولۇپ ئاشكار،

ساڭادۇر نەسب لۇتقى پەرۋەردىگار.

— ئا. نىزارى

پەرۋەرش
پەرۋىزەن
پەرۋىن

[پرورش] (پ) تەربىيەلەش، ئۆستۈرۈش.
[پروىزن] (پ) غەلۋىر، ئەگىلەك.
[پروىن] (پ) ئۆكەر يۇلتۇز.
كى خۇرشىد خاۋەر يۈزى كۆزگۈسى،
قولاقىغە پەرۋىن ئېرۇر ئۈنجۈسى.

— ئا. نىزارى.

پەرى

[پرى] (پ) 1 < پەرى 2 > گۈزەل، چىرايلىق؛
قاچىپ كىردى تەخت، ئاستىغە ئول زەمان،
پەرى ئول زەمان بولدى كۆزدىن نەمان.
— ئا. نىزارى.
پەرى پەيكەر — پەرى سۈرەتلىك، گۈزەل، چىرايلىق.
پەرى رۇ — پەرى يۈزلۈك، گۈزەل؛
ئىستەسەم گەرچە پەرى رولار تەمامىن دەھر ئارا،
بارچەسى خەرمۇھر، بۇ بىر گەۋھەرى ۋالا يىگىت.
— ئەرشى.

پەرى رۇخ — پەرى يۈزلۈك، گۈزەل؛
كېلىپ بىر گەۋھەرى يەكتا پەرى رۇخ،
نۇبۇۋۋەت بەھرىدىن زىبا پەرى رۇخ.
— شەۋقى.
پەرى رۇخسار — پەرى يۈزلۈك، گۈزەل، چىرايلىق.
پەرى كەھ — قايسى بىر پەرى، قانداقتۇر بىر پەرى؛
چەشم گىريانىم ۋۇجۇدۇمنى قىلىر ئانداغ خەيال،
ھەلقەئى گىردابىغە تۈشكەن پەرى كەھدۇر مەگەر.
— ئەرشى.

پەرىزاد

[پرىزاد] (پ) پەرىدىن تۇغۇلغان، گۈزەل؛
خەيال ئەيلەدى: «بۇ مېنىڭ لايىقىم،
ئۆيۈمدە پەرىزاد بولغاي مۇقىم.»
— ئا. نىزارى.
پەرىزاد ئەجناسى — پەرىزاد جىنسى، پەرىزات ئەۋلادى؛
ئەرەم باغىنىڭ سەرۋى رەئناسىمۇ،
ۋە ياخود پەرىزاد ئەجناسىمۇ؟
— ئا. نىزارى.

پەرىزادە
پەرىسان
پەرىشان

[پرىزادە] (پ) «پەرىزاد» قا قاراڭ.
[پرىسان] (پ) پەرى كەبى، پەرىگە ئوخشاش؛ گۈزەل.
[پرىشان] (پ) 1 < چېچىلغان، تارالغان، تەرتىپسىز؛

سېلى ئەشكىم لالەگۈندۈر لەئەلە رەخشانىن كۆرۈپ،
خاتىرىم ئاشۇفتەدۈر زۇلفى پەرىشانىن كۆرۈپ.
— ئەرشى.

(2) پاراكەندە:

ئويقىدا ئېركەن مەگەر زۇلفۇگىنى تاغىتتى سەبا،
كىم، بىرەر يۇمسام كۆزۈم چۈشۈم پەرىشان كۆرۈنۈر.
— لۇتقى.

پەرىشان ئەيلەمدەك — چاچماق؛ پاراكەندە قىلماق، بىئارام قىلماق؛
جانۇ كۆڭلۈمگە قويۇپ ئەمدى يىتىملىك داغىنى،
بۇ تىرىكلىكىدىن داغى كۆڭلۈم پەرىشان ئەيلەدىك.
— ئا. نىزارى.

پەرىشان خاتىر — خاتىرجەمسىز، بىئارام؛

كى مەجنۇن ئاسا رەۋان بولدى ئول،

پەرىشان خاتىر يۈرۈپ كەزدى يول.

— ئا. نىزارى.

پەرىشان ئولماق — چېچىلىپ كەتمەك، بىئارام بولماق؛

بۇ ئىشغە ئاتاسى پەرىشان ئولۇپ،

دېدى ھەم ئاناسى ھەراسان ئولۇپ.

— ئا. نىزارى.

[پەرىشانلىغ] تارقاقلىق؛ پاراكەندىچىلىك، بىئاراملىق؛

يۈزىگە ساچتىم ئۈگۈن تەگمىسۇن پەرىشانلىغ،

كۆڭۈلنى ئول تۇنۇر كۈن نېچە مۇپتەلا قىلسا.

— لۇتقى.

پەرىشانلىغ

[پەرىش] (پ) پەرىگە ئوخشاش، گۈزەل؛

پەرىشەش بىلە ئۇچتى ئانداغ پەرى،

ئانى كەلتۈرۈپ بارچەدىن ئىلگەرى.

— ئا. نىزارى.

پەرىشەش

[پەزىر] (پ) سۆزلەرگە قوشۇلۇپ قوبۇل قىلغۇچى، ياققۇچى، تاپ-

قۇچى دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ؛

تەبئ پەزىر — كىشىنىڭ تەبىئىتىگە ياقىدىغان، يېقىملىق.

دەرمان پەزىر — دەرمان تاپقان، دەرمانلىق؛

كۆڭۈلنى دەرد ئىلە دەرمان پەزىر ئەت،

كىشىكىم دەردى يوق ئول ھېچ كارە.

— ئەرشى.

پەزىر

دىل پەزىر — كۆڭۈلگە ياققۇچى، يېقىملىق.

سېھەت پەزىر - ساغلام:

چېكىپ زەخمىنىڭ دەردىنى ئول ۋەزىر،
ياتىپ نەچچە كۈن بولدى سېھەت پەزىر.
— ئا. نىزارى.

نەسەھەت پەزىر - نەسەھەتنى قوبۇل قىلغۇچى، نەسەھەتنى ئاڭلىغۇچى:
كىمكى بولۇر مۇندا نەسەھەت پەزىر،
باسقان ئانىڭ تۇپراغى مۇشكى ئەبىر.
— زەلىلى.

نەقىش پەزىر - نەقىشنى قوبۇل قىلغۇچى، ئۆزلەشتۈرگۈچى.
[پەزىرە] (پ) قوبۇل قىلىش، قارشى ئېلىش.
پەزىرە كەلمەك - ماقۇل بولماق.

پەزىرە

[پىرمان] (پ) غەمكىن، سۇلغۇن؛ بىئارام.
جانى پەزىرمان - غەمكىن روھ، ئېزىلگەن ۋۇجۇد.
[پىردە] (پ) 1 < سۇلغۇن، بۇزۇلغان، خاراب بولغان؛
ۋەلايەت بولۇپ ئېردى پەزىردە ئى،
ئەدۇ خەيلى زەربىدىن ئەفسۇردە ئى.

پەزىرمان

پەزىمۇردە

— ئا. نىزارى.

2 < غەمكىن، غەم باسقان:

قەبىلە بارى بىلدى ئول ھالىنى،
سوراپ كەلدى پەزىمۇردە ئەھۋالىنى.

— ئا. نىزارى.

پەزىمۇردە بولماق - غەمكىن بولماق؛ ۋەيران بولماق:
كى پەزىمۇردە بولدى گۈل ئەھمەر يۈزى،
كىشى بىلمەس ھالىن مەگەر ئول ئۆزى.
— ئا. نىزارى.

پەزىمۇردە قىلماق - سۇلدۇرماق، ۋەيران قىلماق:

فەلەكنى قىلغۇسى پەزىمۇردە ئەزبەس سوزى ئەفغانىم،
مەدارى مەزەبۇ ئايىنى شەمى شەب رەۋان كەتمىش.
— ئەرشى.

پەزىمۇردە ھال - ۋەيران، بىئارام:

ۋەزىر ھەم بولۇپ ئانچە پەزىمۇردە ھال،
غەزەبىدىن قىلىپ ئۆلتۈرۈشكە خەيال.

— ئا. نىزارى.

[پىرە] (پ) تەكشۈرگۈچى، تەتقىق قىلغۇچى.

پەزىرە

دانىش پەزىرە - ئىلىم تەتقىق قىلغۇچى.

پەست

دىن پەزۋەھ - دىن تەتقىق قىلغۇچى.

[پست] (پ) تۆۋەن، پەس.

پەست قىلماق - پەسەيتىمەك، توختاتماق:

تۈگەتتى سۆزىن، يۈمدى ئول كۆزىنى،

كى جان تاپشۇرۇپ پەست قىلىپ سۆزىنى.

— ئا. نىزارى.

پەسۇپىش

[پىروپىش] (پ) ئىلگىرى - كېيىن، ئىلگىرى - ئاخىر:

غەدىكى دىن غەمىدۇر ئەسلى غەم ئەگەر بىلسەڭ،

چۈنەنكى خوب قارا ئىبرەت كۆزۈڭ بىلەن پەسۇپىش.

— شەۋقى.

پەسىچ

[پىچ] (پ) 1 < تەييار، تەييارلاپ قويۇلغان يۈك 2 < قىممەتلىك.

[پىمىن] (پ) يۈگدىن توقۇلغان، يۈگۈلۈك.

پەشەمىن كىمىۋەت - يۈگدىن ئىشلەنگەن كىيىم.

[پىمىنە] (پ) 1 < يۈك چەكمەن، يۈگدىن توقۇلغان رەخت،

2 < يۈك كىيىم:

يايىپ ساچىنى ئۆزىنى يۆرگەدى،

كى پەشەمىنە بىرلە تەننى چۆرگەدى.

— ئا. نىزارى.

پەشە

[پە] (پ) پاشا:

ئەگەر ئىشقى قىلسە بىرەۋنى ئەسىر،

ئەگەر پەشە بولسا، بولۇر مىسلى شىر.

— ئا. نىزارى.

پەشىم

[پىم] (پ) يۈك، موي

[پىمىد] (پ) يېقىمىسىز.

پەشىند

[پىشوز] (پ) 1 < ئەرزىمەس 2 < پارچە پۇل، ئۇششاق پۇل،

[پىغىنە] (پ) باسقۇچ، پەلەمپەي.

پەشىز

[پىكاه] (پ) ئەتتىگەن، سەھەر، تاڭ.

پەغىنە

[پىلنىك] (پ) قاپلان:

پەگاہ

مەئانى بىشەسىدە شىرۈ ئەژدە ھالار بار،

پەلەڭگى جەنغەرى سادىقنى ئىستىغارە قىلاي.

— زەلىلى.

پەلەك

پەلىمىد

[پەلىمىد] (پ) ناپاك، نىچىس:

كۆرۈك قەترە پەلىمدى پاك قىلدى،

كى بەردى جاننى، ئاخىر خاك قىلدى.

— موللا پازىل.

پەناھ

[پناھ] (پ) 1) ھىمايە، ياردەم، باشپاناھ؛
 ھەقايىقى پەناھ نەچچە قۇتبى ۋەلى،
 چۇ كاشغەر نەۋاھىن قىلىپ مەنزىلى.
 — ئا. نىزارى.

2) سېغىنىدىغان، ياردەم سورايدىغان جاي؛
 كېلىپمەن بۇ يەرگە پەناھ ئىستەبان،
 سېنى ئىشىق ئەھلىغە شاھ ئىستەبان.
 — ئا. نىزارى.

پەناھ ئەيلىمەك — سېغىنماق، پاناھلانماق؛
 تاپاي چۇن فەنا قافىغە شاھ راھ،
 سەئادەت ھەرىمىنى ئەيلەي پەناھ.
 — ئا. نىزارى.

پەناھ بەرمەك — ئۆز ھىمايىسىگە ئالماق.

پەنج

[پنج] (پ) بەش
 پەنج گەنج — بەش خەزىنە؛ خەمسە.

پەنجە

[پنجە] (پ) قول، بارماق، چاڭگال؛
 پەنجەڭنى كۆرەر ئېسەم بەناگاھ،
 قىلغۇمدۇ خەيال زاتى ئەللاھ.

— ئەرشى.

پەنجە خۇرشىد — كۆچمەم: قۇياش نۇرلىرى.

پەنجاه

[پنجاه] (پ) ئەللىك.
 پەنجاهۇ ھەفت — ئەللىك يەتتە؛
 ۋەرەقغە كىتابەت ئىشى بولدى سەبەت،
 ھەزارۇ دۇسەد باز پەنجاهۇ ھەفت.

— ئا. نىزارى.

پەند

[پند] (پ) نەسىھەت، تەربىيە؛
 ئەي قاياشم، سال قۇلاق بۇ پەندىغە،
 گەپنى ئاز قىل ئېرشاد ئېرسەڭ قەندىغە.
 — خەراباتى.

پەند ئەھلى — نەسىھەت قىلغۇچىلار.

پەند ئەيلەمەك — نەسىھەت قىلماق، تەربىيە بەرمەك؛
 كېلىپ چۇست پەرھادنىڭ قاشىغە،
 كى پەند ئەيلەدى پايدىن باشىغە.

— ئا. نىزارى.

پەند قىلماق - نەسەھەت قىلماق:

ئانى بىز تاپىپ پەند قىلساق كېرەك،
قەبۇل ئەتمەسە بەند قىلساق كېرەك.

— ئا. نىزارى.

پەند پەزىر
پەھلەۋان

[بىند بىزىر] (پ) نەسەھەتنى قۇلىقىدا تۇتىدىغان، نەسەھەت ئاڭلايدىغان.
[پەلەۋان] (پ) باتۇر، قەھرىمان، يۈرەكلىك
نەھان ساقلاسە بىر نەچچە خادەمى،
بولۇپ پاسىبان پەھلەۋان ئادەمى.

— ئا. نىزارى.

پەھلەۋانانە
پەھلۇ
پەي I

[پەلوانانە] (پ) قەھرىمانلارچە.

[پەل] (پ) يان، بېقىن، قانات.

[پەي] (پ) ئاياغ، قەدەم:

بۇ غەم بەزمىدە تۇت، ئەي ساقى، مەي،
ھەياتى ئەبەدكە بولاي نىك پەي.

— ئا. نىزارى.

پەي قويماق - ئاياغ باسىماق. 2 > ئىز:

كۆڭۈل ئەگرەش خىرەد پەيدىن ئەبەس تۇت،
تۇرۇپ بۇلبۇل زەغەن سەۋتى چەكارە.

— ئەرشى.

پەي سالماق - ئىزدىغا چۈشمەك.

[پەي] (پ) تومۇر، نېرۋا يىپىلىرى:

ئەز پەي كۇشتىغە كىرگەيلەر ھەمە،
ھەر بىردىن كۆڭلىدە يۈز زەمزمە.

— زەلىلى.

پەي II

[پىيام] (پ) خەۋەر، دېرەك:

چۇ تەييار ئېتىپ نامەئى خۇش كەلام،
ئىبەردى ئاڭا ئۆزىرە ئامىز پەيام.

پەيام

— ئا. نىزارى.

پەيام تاپماق - خەۋەر تاپماق، خەۋەردار بولماق.

شىرىن پەيام - خۇش خەۋەر، يېقىملىق خەۋەر:

سەلامەت يەتكەچ ئوق لۇتى ئەيلەبان شىرىن پەيامىڭنى،
نە بولدى گەر ئىبەرسەك بۇ ھەزىن كۆڭلۈمنى شاد ئەيلەپ.

— ئەرشى.

پەيامئاۋەر

[پىيام آور] (پ) خەۋەر كەلتۈرگۈچى

[پىياپ] (پ) قاتمۇ قات، ئۈستى - ئۈستىلەپ، ئارقىمۇ - ئارقا:

پەياپەي

سەبا يەتكۈرسە بۇ ئوتلىغۇ پەيا پەي دەرد ئىلە كۆڭلۈم،
 نې تاڭ فەرياد قىلسە ئەرغەنۇن بىرلە باياد ئەيلەپ.
 — ئەرشى.

[پىيامەر] (پ) «پەيغەمبەر» گە قاراڭ.

پەيامبەر

[پىمەر] (پ) «پەيغەمبەر» گە قاراڭ:

پەيەمبەر

پەيەمبەر ئىدى ھەزرەتى زىكرىيا،
 ئىبەردى بۇ دوستىغا تۈرلۈك بەلا.

— ئا. نىزارى.

[پىمەران] (پ) [بىرلىكى: پەيەمبەر] پەيغەمبەرلەر:

پەيەمبەران

يېتىشىشلەر چى ئەجەپ پەرتەۋى شەفائەتدىن،
 بىھەققى ھۈرمەتى نامى پەيەمبەران تارىخ.

— شەۋقى.

[پىرو] (پ) ئەگەشكۈچى، ئىزدىدىن ماڭغۇچى:

پەيرەۋ

مەدايىن ئېلى شاھى خۇسرەۋ ئىدى،
 كى ھورمۇز مەقامىدا پەيرەۋ ئىدى.

— ئا. نىزارى.

پەيرەۋ بولماق — ئەگەشمەك، ئىزدىدىن ماڭماق.

پەيرەۋ كەلمەك — ئەگەشمەك، ماسلاشماق.

[پىرولىق] تەۋەلىك، ئەگەشكەنلىك:

پەيرەۋلىق

ئىشقى ئىستەر بولسا مەجنۇن ئەيلەگەي پەيرەۋلىقىم،
 يولنى نې بىلگەي كىشى تارەغنىما كۆرسەتمەگەي.

— بابىر

[پىروى] (پ) 1) ئىزدىدىن مېڭىش، تەۋە بولۇش؛ 2) تەۋەلىك.

پەيرەۋى

پەيرەۋى قىلماق — ئەگەشتۈرمەك، تەۋە قىلماق:

لىسانى غەيبىگە سەن پەيرەۋى قىلالماس سەن،
 زەللى شوخلىقۇڭ تۇتتى مەرھەبا قىلايىن.

— زەللى.

پەيرەۋىدە قىلماق — تەۋەلىكىدە، ھۇزۇرىدا قىلماق

مېنى پەيرەۋىدە قىلىپ مۇستەقىم،

جەنابىڭدا بۇ قۇلنى قىلغىل مۇقىم.

— ئا. نىزارى.

[پىغام] (پ) خەۋەر، دېرەك:

پەيغام

يارنىڭ پەيغامىدىن تاپتى تەنى فەرسۇدە جان،
 ئېسە ئەنجازى مەگەر مۇزمەر دۇرۇر پەيغامىدا.

— بابىر.

پەيغام ئەھلى - ئەلچىلەر، خەۋەرچىلەر.
 پەيغام قىلماق - خەۋەر قىلماق، ئاڭلاتماق.
 پەيغام ئولماق - خەۋەر يەتمەك، ئاڭلانماق.
 [پىكام كر] (پ) خەۋەر قىلغۇچى، سالام يەتكۈزگۈچى. پەيغامگەر
 [پىغمەر] (پ) خۇدادىن بەندىلەرگە خەۋەر كەلتۈرگۈچى، رەسۇل، پەيغەمبەر
 ئەلچى.

[پىك] (پ) خەۋەرچى، ئەلچى. پەيك
 مۇژدە بەرگەيمۇ سۇلەيمانۇ نەبىدىن خەلقئارا،
 تاجدارۇ ھۇد-ھۇدى پەيكى سابا كەلتۈرمىشەم.
 - زەللىلى.

پەيكى خەيال - خەيالغا كەلتۈرگۈچى، خەيال ئەلچىسى.
 پەيكى نەسىم - ئىللىق شامال ئەلچىسى.
 [پىكار] (پ) ئۇرۇش، جەڭ. پەيكار
 [پىكان] (پ) 1) ئوقيا ئوقنىڭ ئۇچى، ئوق: پەيكان
 ئوقىدا پەيكان ئەمەس بىر قەترە ھەيۋان سۇيىدۇر،
 يەتكەچ ئوق جانسىز تەنىمغە جان ئوشۇل پەيكان بېرۇر.
 - بابىر.

تىمىرى پەيكان - ئوق ئۇچى:
 تىگىپ تىمىرى ئىشقى ئەزىز جانىغە،
 ھەدەنى بولدى جان تىمىرى پەيكانىغە.
 - ئا. نىزارى.

ناۋەكى پەيكان - ئوقيا ئۇچىدىكى تۆمۈر:
 نەگە تۇردۇڭ دەرسىلەر مەھشەردە لۇتقى دۇنىدىن،
 كۆرگۈزەي باغرىمدەغى ناۋەكىلەرنىڭ پەيكانىنى.
 2) تىكەن. 3) كۆچمە م: كىرىپىك:
 كۆز ئۇچى بىلە باقتى، تەگدى تىمىرى مېزگانى،
 سىينەم ئۆزرە پەيكانى رەھنە قىلدى ۋەيران، قىز.
 - نەۋبەتى.

[پىكار] (پ) 1) گەۋدە، بوي: پەيكەر
 بەيابانى ئەدەمدە پەيكەرمىنى لەختە قان ئەتكەچ،
 چۇدۇر رەۋشەن ئولدى خاتىرىم سەيرى، جەھان ئەتكەچ.
 - زەللىلى.

2) سۈرەت، شەكىل:
 تەن ئىچىدىن بەلگۈرۈر جاننىڭ سەنىڭ،
 شىشە يا مىرئات ئولۇپتۇر پەيكەرنىڭ.
 - گۇمنام.

پەرى پەيكەر - پەرى سۈرەتلىك.
 دېڭ پەيكەر - بەتھەيۋەت، دېۋە سۈرەت
 كۈھ پەيكەر - تاغداك، تاغ سۈرەتلىك.
 بولۇپ كۈھ پەيكەر ئاتىغە سەۋار،
 قىلىپ ئەژدەھا سارىغا ئىختىيار.

— ئا. نىزارى.

3 < يۈز، چىراي.

ماھ پەيكەر - ئاي يۈزلۈك.

4 < كۆرۈنۈش، قىياپەت:

غەرق ئېتىبىدۇر پەيكەرىمنى، ئاھكىم، گىردابى غەم،
 كىم سەلامەت قالغۇسى ئالەمدە بۇ توپان بىلە.

— ئا. نىزارى.

[بىما] (پ) باشقا سۆزلەرگە قوشۇلۇپ كېلىپ «تارتقۇچى، ئۆلچەم-
 گۈچى؛ يۈرگۈچى، كەزگۈچى، تۇتقۇچى» مەنىسىدە كېلىدۇ:
 بادە بەيما - مەي تۇتقۇچى؛ ساقى.
 بەدەر بەيما - دەريا كەزگۈچى، دېڭىز ساياھەتچىسى.
 قەدەھ بەيما - قەدەھ تۇتقۇچى:

بەيما

مەستىمەن بىر باقماغىنىدىنكىم، جەھانغا كەلمەگەي،
 كۆزلەرى جامى بىلە مۇنداغ قەدەھ بەيما يىگىت.
 — ئەرشى.

بەيمان

[بىمان] (پ) ۋەدە، ئەھدە:
 بىر قاتىغ جانلىغ جەھاندا كۆرمەدىم كۆڭلۈم بىكىن،
 كىم چىكەر جەبرۇ بۇرۇنقى ئەھدو بەيمانىدەدۇر.
 — لۇتقى.

بەيمان شىكەن - ۋەدىنى بۇزغۇچى.

بەيمان قىلماق - ئەھدە قىلماق، ۋەدە بەرمەك:

بۇ شەرت ئىلە خەنجەرنى ئالدى پەرى،
 قىلىپ ئەھد بەيمان ئاڭا دىلىبەرى.

— ئا. نىزارى

بەيمانە

[بىمانە] (پ) 1 < پىيالە، قەدەھ:
 مۇبەسسەر بولسە گەر ۋەسلى غەنىمەت بىلىمەكۇ قۇتماق،
 كە تۇرمەكدۇر سۇراھى نەچچە ۋۇ بەيمانە ئاندىن كۆپ.
 — ئەرشى.

2 < ئۆلچەم، قاچا:

چۇ مەھزۇنغە شەرت ئەتتى جانانەسى،
كى قەۋل ئەيلەبان ئۆزى پەيمانەسى.

— ئا. نىزارى.

پەيمانە كەش — مەي ئىچكۈچى.
پەيمانە ئى ئۆمر — ئۆمرى تۈگىگەن.
ئەجەل پەيمانەسى تواماق — ئەجىلى يەتمەك.
[پىمودە] (پ) يول يۈرگۈچى، سەيپاھ:

پەيمۇدە

زەمانە ئەھلى ئىچرە، ئەي كۆكۈل، ئايا تاپىلغايچۇ،
سېنىڭدەك دەردى پەيمانۇ، مېنىڭدەك دەردى پەيمۇدە.
— بابىر.

[پىوست] (پ) تۇتاش، ئولانغان؛ ھەمشە، دائىم.
پەيۋەست ئەتمەك — تۇتاشتۇرماق.

پەيۋەست

[پىوستە] (پ) تۇتاشقان، ئۇلاشقان؛
قاراچى بولمىسا ئەييار كۆزى،
نەغۇ پەيۋەستە ھەر بىر دەمدە سەنسەن.

پەيۋەستە

— ئا. نىزارى

پەيۋەستە قاش — قوشۇما قاش:

كۆكۈل باغرى ئارا ئەزم ئەتسە دېرەن باغرى تاشمىدۇر،
يوق ئەتكەن بۇدۇ نابۇدۇمنى ئول پەيۋەستە قاشمىدۇر.
— گۇمنام.

2 < ھەمشە، دائىم:

جادۇ كۆزۈڭكى باردۇر ئانىڭ فىتىنە قاشىدە،
پەيۋەستە نازۇ شېۋە ئەرۇر فىكىرى باشىدە.
— ئەتائى.

پەيۋەندە

[پىوند] (پ) باشقا سۆزلەرگە قوشۇلۇپ كېلىپ «ئولغۇچى، باغلىغۇ-
چى؛ تۇتقۇچى، قىلغۇچى» مەنىلىرىدە كېلىدۇ.
ئەدل پەيۋەندە — ئادالەتلىك قىلغۇچى؛
مۇشارۇن ئىلەيە ئەدل پەيۋەندە ئېرۇر،
خەلايىق سەلاھى ئاڭا بەند ئېرۇر.

— ئا. نىزارى.

بەند پەيۋەندە — بەند قىلىنغۇچى، باغلاقلق:

بەندى پەيۋەندىكى ئادەم جىسمىدا پەيدا ئېرۇر،
بىتەكەللۇق ئاڭلاغىل دارى مادارى ئاشقان.

— زەللى.

پەيۋەندە ئەتمەك — باغلىماق، تۇتاشتۇرماق:

مېھرى لۇتغۇڭ نەچچە زىدلەر ئونسۇردىن پەيۋەند ئېتىپ،
باد، خاكۇ ئابۇ ئاتەش بىر - بىرىگە ئىختىلات.

— شەۋقى.

پەيۋەند ئەنگۇشت - بارماق ئۇگىلىرى.

پەيۋەند تاپماق - تۇتاشماق، باغلانماق.

پەيۋەند ئولماق - باغلانماق، ئۇلانماق.

چارە پەيۋەند - ئىلاج قىلغۇچى، چارە تاپقۇچى.

دەرد پەيۋەند - دەردلىك.

فەسانە پەيۋەند - ھېكايە ئېيتقۇچى، داستانچى.

قەيد پەيۋەند - بەنت قىلغۇچى، ئاسارەتكە سالغۇچى.

ھەۋەس پەيۋەند - ھەۋەس قىلغۇچى، ھەۋەسكە بېرىلگۇچى.

[پەندىلىق] 1) ئۇلاقلق؛ 2 قېرىنداشلىق، يېقىنلىق.

[پوترا تىماق] تارقاشماق؛ ھۆركۈتمەك.

[پوترا شىماق] تارقىلىشماق؛

سۈزۈلدى جەھاندىن ئەلاماتى گەرد،

قاچىپ، پۇتراشپ يىلبەسۇن ئەھلى دەرد.

— ئا. نىزارى.

[پوترا تىماق] تارقاشماق، چېچىلىماق؛ پاراگەندە بولماق؛

چۇ خاقان ئەزىمەت قىلىپ ئوغرادى،

سىپاھى ئانىڭ ئارقادىن پۇترادى.

— ئا. نىزارى

[پۇد] (پ) ئارقاق.

تارۇ پۇد - ئۆرۈش ۋە ئارقاق.

[پۇر] (پ) كۆپ، نۇرغۇن؛ مول.

كى سەئىدىن شىكەستە ئاڭا پۇر ئىدى،

ۋەلى ئىشقى ئوقى بىرلە مەھجۇر ئىدى.

— ئا. نىزارى.

پۇر ئاب - سۇلۇق، سۇغا تولغان؛

يۈزۈڭ ئۆزۈرە ئەرەقلەر يادى كۆزۈمنى پۇر ئاب ئەيلەپ،

دەۋا تاپماي قالپ دەرد ئىچىرە دەرمانىمدىن ئايرىلغاچ.

— ئەرشى.

پۇر ئافەت - ئاپىتى كۆپ، ئاپەتلىك.

پۇر ئەيلەمەك - مول قىلماق، يېتەرلىك قىلماق؛

نەچكەم خەستە جاندىرمەن مەيى لەئلىنگە، ئەي ساقى،

پەيۋەندلىق

پۇترا تىماق

پۇترا شىماق

پۇترا تىماق

پۇد

پۇر I

تەبەسسۇم جامىنى پۇر ئەيلەگىل، دەفئە ئەت خۇمارىمنى.
— ئەرشى.

پۇر جەفا — جاپاسى كۆپ، جاپالىق:
بىر مەھۋەشى پۇر جەفا قۇلىدىن،
ھەردەم ماڭا يۈز بەلا نېدىندۇر.
سەن رەھم نىگاھى بىرلە باقمىي،
مەندىن ساڭا بۇ ۋەفا نېدىندۇر.

— ئەرشى.

پۇر خەتەر — كۆپ خەتەرلىك، ناھايىتى قورقۇنچىلۇق.
پۇر خۇمار — مەست، كۆزى خۇمارلاشقان.
پۇر دەرد — دەردكە تولغان، دەردى كۆپ.
پۇر دەردانە — دەردمەنلەرچە، كۆپ قايغۇ بىلەن.
پۇر دىل — يۈرەكلىك، قەھرىمان.
پۇر زىيا — ناھايىتى يورۇق، ناھايىتى روشەن:
جەھان رەئىنالارىدىن كۆزلەرىم شەھبازدېك تىكتىم،
بولۇرمۇ كۆزلەرىم كۈندېك يۈزۈڭدىن پۇرزىيا بىر كۈن.
— گۇمنام.

پۇر زىننەت — ناھايىتى زىننەتلىك، ياسىداق.
پۇر غۇسسە — كۆپ قايغۇ، غەم:
چىقتى داغى سىيىنەئى پۇر غۇسسەدىن تۈرلۈك سەدا،
بولمە نەۋمىد، ئەي، يارۇغلىق بولسەگەر فېئىلىك تەباھ.
— ئەرشى.

پۇر كار — ئىشچان، تەجرىبىلىك:
باشىڭدىن چەرخ ئۇرۇپ مەن رىشتەئى مېھرىڭگە چىرماندىم،
فەلەك ھەم بولمادى ئىشقىك ئارا پۇركارمەن ياڭلىغ.
— گۇمنام.

پۇر گۇي — كۆپ گەپ قىلغۇچى.
پۇر مەكر — ھىيلىگەر، مىكىرلىك.
پۇر نۇر — پارلاق، نۇرلۇق:
مېھەر ئەگەر پۇر نۇردۇر چەرخ ئەۋجىدە، سالمان نەزەر،
كۈلبەم ئىچرە جىلۋەئى ماھى جەھاننىم بولسە بەس.
— ئەرشى.

پۇر ھال — خۇرسەن، شادە.
پۇر ھالەت — ھەر خىل ھالدا.
پۇر ھەزىن — مەيۈس، قايغۇلۇق؛ كۆپ قايغۇ:

مەقسەدكى توختى پۇر ھەزىن قىلدى شۇرۇد غەمكىن ھەزىن،
 ئەھۋال بەيان قىلدى كېيىن باشغە ھەرنە كەلگەننى.
 — موللا توختى غەربىي.

پۇر ھىيلە - ھىيلىگەر، ھىيلىسى كۆپ.
 تۇھفەئى پۇر - نۇرغۇن تۆھپە، ئىنئام:
 كى تەئىيىن قىلىپ تۇھفەئى پۇر بەھا،
 قىلىپ ئول زەمان ياخشى قىتئە ئەدا.
 — ئا. نىزارى.

پۇر II

[پور] (پ) پەرزەنت، بالا:
 زەمانى كۆڭۈل غەمدىن ئازاد ئەمەس،
 ئاتا چاغلانغان پۇر پەرھاد ئەمەس.
 — ئا. نىزارى.

پۇر تاب

[پرتاب] (پ) ناھايىتى روشەن، پارقىراق.
 [پرىچ] (پ) چىرماش، كۆپ يۆگەلگەن.
 [پرىچوش] (پ) قايناق، زوقلۇق، خۇشال؛ ھاياجانلىق.
 [پرىچىن] (پ) قورۇقلىرى كۆپ، قورۇقلۇق.
 پۇرچىن ئارەز - قورۇق باسقان يۈز.

پۇر پىچ

پۇر چۈش

پۇر چىن

پۇر خەم

پۇر خۇن

[پىرخىم] (پ) كۆپ بۇرالغان، بۇرام - بۇرام، كۆپ ئىگىلىگەن.
 [پىرخون] (پ) قانغا تولغان، قانلىق:
 ئەي ئوغۇل زاھىرنى مەجنۇن قىلمىساڭ،
 دەرد بىرلە سىيىنە پۇر خۇن قىلمىساڭ.

— خەراباتى.

پۇر دان

پۇر سو

پۇر سوز

پۇر شور

پۇر فەن

[پىردان] (پ) كۆپ بىلىگۈچى، بىلىملىك.
 [پىرسو] (پ) يورۇق، نۇرلۇق.
 [پىرسوز] (پ) تېز ياندۇرغۇچى، كۆيدۈرگۈچى.
 [پىرشور] (پ) شاۋقۇن - سۈرەنلىك.
 [پىرفن] (پ) نەيرەڭگۈز، ھىيلىگەر:
 جەفايۇ ئىشۋەلەرنى فەن تۇتۇپسەن،
 مۇنىڭدەك ئىشۋە پۇر فەندىن نەھاسىل.

— لۇتقى.

پۇر فۇسۇن

[پىرفسون] (پ) نەيرەڭلەر، ھىيلىلەر:
 ئاتا يەئقۇب ئولمىش گىرىفتارى دۇن،
 دىلىن سەيد قىلغان جەھان پۇر فۇسۇن.
 — ئا. نىزارى.

پۇزىش

[پوزىش] (پ) ئۆزرە، كەچۈرۈم.

پۇش

پۇزىش بەزىر - ئۆزىنى قوبۇل قىلغۇچى.
[پوش] (پ) 1 باشقا سۆزلەرگە قوشۇلۇپ «كىيگۈچى كىيگەن»
دېگەن مەنىدە كېلىدۇ.

ئەخزەر پۇش - يېشىل كىيىملىك.
پەردە پۇش - پەردە يېپىنغان.

پۇست پۇش - تېرە كىيگەن؛ كۆچمەم: دىۋانە.
زۇمرەد پۇش - يېشىل كىيىم كىيگەن.
زىرپە پۇش - ساۋۇت كىيگەن.

سىياھ پۇش - قارا كىيىملىك، ماتەم كىيىمى كىيگەن.
(2) كىيىم لىباس:

قەدى شەمشادى شوخى ئەنئەدىن پۇشى پەرىزادى،
كى ئاندىن تۇردە سۆزىنى يەزەدگە شانەدۇر پەيدا.
- زەللى.

زەررىن پۇش - زەر بىلەن زىننەتلەنگەن كىيىم:
نەكاپىر، نەمۇسۇلمان، تاڭ ئاتتى زەررىن پۇش،
كىيەر يەنە كېچەلەردە گەداۋۇ شاھ قارا.
- زەللى.

I پۇشت

[پشت] (پ) 1 ئارقا، ئارقا گەۋدە:
كۆزدىن پەرىۋەش ئۇچتىلار، سەۋدايى ئىشقىڭ تۇشتىلەر،
خەم بولدى مەھكەم پۇشتىلار، مەستانە ئۆرۈلدى دىماغ.
- شەۋقى.

(2) سىرت، تېرە:
سەۋاد زاھىر ئەيلەپ پۇشت لەبىدىن فەھم قىلمىشمەن،
مۇرىدى ساددەلەرگە خەت بىلەن ئېرشاد قىلغايىمۇ؟
- زەللى.

II پۇشت

پۇشت پا ئۇرماق - تەرك ئەتمەك، كەچمەك.
[پشت] (پ) ئەۋلات:
كى ئول مۇلك ئالارغا قالىپ نېچە پۇشت،
چىقارماي ئالاردىن سىپپەرى دۇرۇشت.

- نەۋائى.
پۇشتى پەناھ - يۈلىنىدىغان تايىنىدىغان، يۈلەنگۈچى:
زۇھد ئېلىدىن ئىشقى ئېلى ھەرگىزدە كۆز تۇتماس پەناھ،
بۇ نەزەر باز ئەھلىنىڭ پۇشتى پەناھى ئۆزگەدۇر.
- گۈمناھ.

پۇشتە

[پشتە] (پ) تۆپىلىك، ئېگىزلىك.

پۇشتمبان
پۇشمىدە

[پشتبان] (پ) تىرەك، تايانچ؛ مەدەتكار.
[پوشىدە] (پ) 1) مەخپى، يوشۇرۇن، بېكىتكىلىك؛
كاكۇلى مۇشكىن سەنەمنىڭ چېھرىسىنى پۇشمىدە تۇت،
جىلشۈننى ھۇسنىدە ئەيلەر ۋەر نە ئالەمنى خەراب.
— زەللى.

پۇيە

2) كېيىنگەن، يېپىنغان.
[پويە] (پ) يۈگۈرۈش، چېپىش.
پۇيە ئەيلەمەك — يۈرمەك، كەزمەك؛
گەھى پۇيە ئەيلەر ئىدى ھەر تەرەف،
بولۇپ گاه ھىجران ئوقىغە ھەدەف.
— ئا. نىزارى.

پۇيە تاپماق — يۈرۈشكە، بېرىشقا مۇيەسسەر بولماق.
پۇيە سالماق — يۈرۈش قىلماق.
پۇيە ئۇرماق — يۈرمەك، كەزمەك؛

ئول ئىتدەك بەياباندا چەكمىش فىغان،
ئۇرۇپ پۇيە ئول سارى بولمىش ئەيان.

— ئا. نىزارى.

پۇيە زەن
پۇيە سىز
پۇيە گەر

[پويە زەن] (پ) قەدەم باسقۇچى، يۈرگۈچى.
[پويە سىز] ھەرىكەتسىز، يۈرۈشسىز.
[پويە گەر] (پ) يۈرگۈچى، يۈگۈرگۈچى؛
ئۇمر ئىچى باشۇ- ئاياغ پۇيەگەر ئولغان كىمدۇر،
ئىشقى دەشتىدە مېنى بىسە رۇپادىن غەيرى.
— ئەرشى

پۇيە نىدە
پۈتكۈرمەك

[پويە نىدە] (پ) كەزگۈچى، يۈگۈرگۈچى.
[پۈتكۈرمەك] تاماملىماق، پۈتكۈرمەك؛
ماشا مۇشكىل سېنىڭ ئالدىڭدا ئاسان،
ئىشىم پۈتكۈرمەسەڭ مەندە نەئىمكىن.
— موللا پازىل.

پىتمەس

[پىتماس] پۈتمەيدىغان، يازمايدىغان؛
نەۋبەتى ئاجىز جەھاندا دوست تۇتقىل ئالىمى،
تاتىرىكىدۇرسەن گۇناھىڭنى پىتمەس بولسا پەيز.
— نەۋبەتى.

پىچ

[پىچ] (پ) تولغىنىش، ئورنىلىش، بۇرىلىش.
پىچ بەرمەك — قولغا ئورنىماق.
پىچ دەر پىچ — ئۈستى — ئۈستىگە ئورالغان، قاتمۇ قات، مەھكەم.

پىچ ئۇرماق - تولغانماق، بۇرالماق.
دەست پىچ - قولغا ئورنماق، چىڭ تۇتماق.
[پىچا پىچ] (پ) 1 < چىرماشقان، ئورالغان؛ 2 < كۆچمە. م: مۇشكۇل، قىيىن.

پىچا پىچ

پىچان [پىچان] (پ) تولغانغان، چىرماغان؛
ئىشقىپىچان [ئىشقىپىچان] ئەپ ھەشپىچەك (بىرخىل سامان غوللۇق گۈل):
رەھم ئەيلە، ئەي مەھۋەش، تۇشتى جانىمە ئاتەش،
نەۋبەتى نىھالىڭغە بولدى ئىشقىپىچان قىزى.
— نەۋبەتى.

پىچان

ئىشقىپىچان [ئىشقىپىچان]

پىچ - پىچ [پىچ پىچ] (پ) بۇرام - بۇرام؛ ئۆرۈم:
ئەي مەسەلسەل زۇلفىدىن جانىمدە يۈز مىڭ پىچ - پىچ،
سورماساڭ ھەردەم بۇقۇلنى، گاھى سورغىل كىچ - كىچ.
— ئەتائى.

پىچ - پىچ

پىچۇتاب [پىچۇتاب] (پ) 1 < تولغىنىش، مىدىرلاش؛
كى بىچارەلىكىدىن قىلىپ ئىزتىراب،
كى مۇ ئوتغە تۇشكەن كەبى پىچۇتاب.
— ئا. نىزارى.

پىچۇتاب

(2) ھاياجانلىنىش:
كۆڭۈلگە تۇشۇپ ئول زەمان پىچۇتاب،
كى رەئشە بولۇپ جىسمى گويا سىماپ.
— ئا. نىزارى.

(3) قىيىنلىش، ئازابلىنىش:
يۈزۈڭ مېھرىدە كۆڭلۈم زەررە يەڭلىغ ئىزتىراب ئەيلەپ،
ساچىڭ يادىدا تۈنلەر تولغا نۇرمەن پىچۇتاب ئەيلەپ.
— ئەرشى

پىچۇتاب ئەيلىمەك - قىيىنماق، ئازابلىماق:
فەلەكدە مېھرو گۈلشەن ئىچرە گۈللار يافراغىن ناگەھ،
تەزەلزۇل ئىچرە سالدى ئارەزىنى پىچۇتاب ئەيلەپ.
— ئەرشى.

پىچۇتاب سالماق - لەرزىگە سالماق؛ سىلىكىتمەك:
كېتەر بۇ چەمەندىكى رۇزى شەباب،
چۇ گۈل بەرگى ئىچرە سالۇر پىچۇتاب.
— ئا. نىزارى.

پىچۇتاب ئۇرماق - تولغانماق، پەرياد ئۇرماق:
تولا نالە ئەيلەپ، ئۇرۇپ پىچۇتاب،

تۆكۈپ ئاندا شەبنەم كەبى ئەشكى ئاب.

— ئا. نىزارى.

[پىچىدە] (پ) ئورالغان، چىرمالغان؛ تولغانغان.

پىچىدە

[پىچىش] (پ) تولغىنىش، ئورىلىش؛ ئېگىلىش.

پىچىش

[پىچىن] (پ) چىگىش، مۇرەككەپ، قىيىن.

پىچىن

[پىر] (پ) 1 قېرى، ياشانغان، پېشقەدەم؛

پىر

كۆرەرلەر بىرنى ئىككى پىرى گۇمراھ،

شەياتىن سەپلەرگە زەردىۋال شەيخ.

— شەۋقى.

(2) بىرەر دىنىي، روھانىي گۇرۇھنىڭ باشلىقى؛ ئىشان، شەيخ،

سوپىلار باشلىقى:

بېرۇر ئېردى تەئلىم ئاڭا ئاندا پىر،

ئۆزى پاك دامەن مۇئەللىم دەپىر.

— ئا. نىزارى.

(3) بىرەر كەسىپنى ياخشى ئىگىلىگەن كىشى، ئۇستاز، ئاقساقال؛

ئاتام باردۇر مۇندا بىر ماھىگىر،

فەقىر كارىدىن بىخەبەردۇر بۇ پىر.

— ئا. نىزارى.

پىرۇ جەۋان — قېرى — ياش:

ئىلمىسىز ھەسرەتتەدۇر پىرۇ جەۋان،

ئىلم ئىستەپ كۈنۈ تۈن يۈرگىل رەۋان.

— خەراباتى.

پىرى ئەرباب — تەربىيىچى، ئۇستاز:

كۆرۈشتى كېلىپ پىرى ئەرباب ئىلە،

كى مەكتەبدەكى يارۇ ئەھباب ئىلە.

— ئا. نىزارى

پىرى دانا — ھەممىدىن خەۋەردار ئەرباب:

كى مۇنداغ دۇرۇر پىرى دانا ئىشى،

بۇ ئىشنى قاچان قىلسۇ نادان كىشى.

— ئا. نىزارى.

پىرى دەپىر — مەيخانا باشلىقى:

ئۆلگۈدەك دۇرمەن خۇمارىم رەنجىدىن ئەي پىرى دەپىر،

رەھم ئېتىپ ئاغزىمغا قەترەمەي تامىز چىقماستا جان.

— مەھزۇن خوتەنى.

پىرى زال — كەمپىر، قېرى خوتۇن:

دېدىم: «نەۋائىي رۇسكى، ئېرۇر پىرى زال،
ئەجەب ھەرزە گۇيدۇر ئەفسۇن سىگال.»

— ئا. نىزارى

پىرى زال ئەتمەك — قېرىتماق؛ مۇكەپچە يىتمەك:

بۇ بىچارەگە كۆپ بولۇبدۇر ۋەبال،

ئەلىق قەددىن ئەتتى فەلەك پىرى زال.

— ئا. نىزارى.

پىرى سەيپاد — پېشقەدەم ئوۋچى:

بۇ مەۋزىبۇ ئارا پىرى سەيپاد مەن،

كى سەيپادلىق ئىچرە ئۇستاد مەن.

— ئا. نىزارى.

پىرى كامىل — كامالەتكە يەتكەن پىرى، ئۇستاز:

قۇتۇلماق قايدا مۇمكىندۇركى، قىلماس

خەلاس ئول زەھردىن، گەر پىرى كامىل.

— ئەرشى.

پىرى نۇر — پېشقەدەم يولباشچى، يېتەكچى؛ ئەقىل — پاراسەتلىك

قېرى كىشى:

ئەي ئوغۇل بۇ يولغا بىر رەھبەر كېرەك،

ئىلكىدە بىر شەمى پىرى نۇر كېرەك.

— خەراباتى.

پىرى ئۇستاد — پېشقەدەم ئۇستاز، تەربىيەچى:

تەۋەللا قىلىپ پىرى ئۇستادغە،

دېدى: «يەتكۈزۈڭ سەرۋى ئازادغە!»

— ئا. نىزارى.

[پىراستە] (پ) بېزەلگەن، زىننەتلىنەنگەن؛ تەرتىپلىك:

كى مېھمان سەرانى قىلىپ خاستە،

مۇزەييەن فەراش ئىچرە پىراستە.

— ئا. نىزارى.

پىراستە قىلماق — بېزىمەك، زىننەتلىمەك، تەرتىپكە سالماق:

... گاھى قەدەم كىسۋەتنى پىراستە قىلىپ، تەختەنى

تابۇت سەرئەنداز قىلماق. ...

— ئا. نىزارى.

[پىران] (پ) [بىرلىكى: پىر]: پىرلار،

ئەي گۇمناما، پاكى زەمىران كەتتى،

ئۇقبا تەرەفىگە گۈشە گىران كەتتى.

پىراستە

پىران

- ياتما، قوپاق قوي، نىجىس جەھان ئۇستىدىن،
پاك ئەيلەدى جانۇ- تەننى پىران كەتتى.
— گۇمنام.
- پىراھەن [پىراھەن] (پ) كۆڭلەك:
گۈلىستاندا چىقار پىراھەننىڭنى،
سەبادەك غۇنچە بىرلە ئوينا سۇيماچ.
— ئە تائى.
- پىرايە [پىرايە] بېزەك، زىننەت:
ئەي قارا زۇلغۇڭ سەنىڭ سەۋدايىلەر سەرمايەسى،
سەرۋ بويىلۇقلار يۈزىنىڭ گۈل يۈزۈڭ پىرايەسى.
— گۇمنام.
- پىرەھەن [پىرەھەن] (پ) «پىراھەن» گە قاراڭ:
فانىۋس كەبى شۇئەلسىدىن كىچىچەلا كۆيدۈم،
تا كىيىدى قەددى قامەتىغە پىرەھەنى شۇخ.
— زەلىلى.
- پىرەھەن ئەتمەك- كۆڭلەك قىلماق، كۆڭلەك كىيىمەك:
رەسۋالىغ ئوتىنىكىم ماڭا ئۇچرار ياقادۇرمەن،
جىسىمىغە سەمەندەر كەبى ئوت پىرەھەن ئەتتىم.
— گۇمنام.
- پىرزەن [پىرزەن] (پ) موماي؛ قېرى، ياشانغان ئايال:
كۆتەردىكى لەيلىنى ئول پىرى زەن،
چىقىپ باشىغە گۈل كەبى سىمىتەن.
— ئا. نىزارى.
- پىرلىق [پىرلىق] 1 < قېرىلىق:
خۇدا بىزگە فەرزەند قىلدى ئە تا،
يېتىپ پىرلىق بولدۇم ئەمدى فەنا.
— ئا. نىزارى.
- 2 < شەيخلىق.
پىرى مۇغان [پىرى مۇغان] (پ) مەيخانچى:
تەلبە زەلىلى ھۇش ئىلە قوي قەدەمىڭ سېكىن- سېكىن،
پىرى مۇغان ئىشكىدە تىزدىلەر ھەر قاين تەدەھ.
— زەلىلى.
- پىسە [پىسە] (پ) ئالچىپار، ئالا- بۇلا.
پىسە يىپەك- ئالچىپار يىپەك.
پىسە قەتاب- ئالا- بۇلا يىپ.

پىسە ر

[پىر] (پ) 1، بالا، بەرزەنت، ئۆسەۋر، ياش؛
ئىرادە بۇ ئېركەن قەزاۋۇ قەدەر،
پىسەر كەلدى مۇندا قالىپدۇر پەدەر.

— ئا. نىزارى.

(2) ئوغۇل، يىگىت:

بىرى دەپ: پەرىدىن يېتىپدۇر ئەسەر،
بىرى دەپكى: سەۋدا بولۇپدۇر پىسەر.

— ئا. نىزارى.

پىسە نىد

[پىند] (پ) ياقتۇرۇش، كۆڭۈل بېرىش؛ ئېتىبار:
بىرى كۆڭلىگە بولسا ئاندا پىسەند،
بولۇرمۇ ئىككىن غەمگە ئول سۇرمەند.

— ئا. نىزارى.

پىسەند ئەيلەمەك — ماقۇل قىلماق، ماقۇللىماق:

رەفىقى لەيلى، مەجنۇن روھىڭىزنى ئەيلەدىم خۇشنىۋە،
پىسەند ئەيلەڭكى ئول يارىمغە قىلغان جان نىسارىمغە.

— ئا. نىزارى.

پىسەند قىلماق — ياقتۇرماق، كۆڭۈل بەرمەك:

كىشىكىم جەھاندا ئېرۇر دەرد مەند،
كى بۇ نەزمىنى كۆرسە قىلغاي پىسەند.

— ئا. نىزارى.

خۇد پىسەند — تەكەببۇرلۇق، مەغرۇرلۇق:

نىزارى بولۇپدۇر بەسى خۇد پىسەند،
ھەۋا قەيدى بولمىش يولغە كەمەند.

— ئا. نىزارى.

ئاپىسەند — ناماقۇل؛ يېقىمىسىز.

پىسەندە

[پىندە] (پ) كۆركەم، يېقىملىق، ياخشى.

پىسەندىدە

[پىندىدە] (پ) تاللانغان، خالىغان، كۆڭۈلگە ياققان.

پىستە

[پستە] (پ) پىستە ۋە پىستە دەرىخى.

پىستەئى دىلرەبا — مەھبۇبىنىڭ ئاغزىدىكى دىلنى تارتقۇچى پىستە
(مەھبۇبىنىڭ ئاغزىدا كىنايە قىلىنغان):

تۇرسە كەرەشمىلەر قىلىپ، ناز ئىلە باقسە ئايلىنىپ،
بولسە چۇ غۇنچە ئاچىلىپ پىستەئى دىلرەبا كۆرۈك.

— گۇمنام.

پىش

[پىش] (پ) ئىلگىرى، ئالدىن؛ ئالدى:

ھەر بەلايى پىش كەلسە ئەۋلىيالار ياندۇرۇر،

ئاڭا ھەم ھەقدىن ئىنايەت بولسە قۇدرەت باردۇر.
— نەۋبەتى.

پىش ئامەد — ئۆزگىرىش، ۋەقە:

نەچچە كەلسە مۇندا پىش ئامەد قىلۇر،
تىلەنمەك بىلە كۆپ خۇش ئامەد قىلۇر.

— ئا. نىزارى.

پىش تۇتماق — ئالدىغا قويماق.

پىش قەدەم — ئالدىدا ماڭغۇچى، ئالدىنقى.

پىش نەزەر — كۆز ئالدىدىكى

[پىشاب] (پ) سۈيدۈك.

[پىشاپىش] (پ) ھەممىنىڭ ئالدىدا، ھەممىدىن ئىلگىرى.

[پىشانى] (پ) 1) پىشانە، ماڭلاي؛ 2) تەقدىر، ئەلەي:

ئولدى بىر نۇرۇڭ رىكابىن نەرگىسى رۇھۇل — ئەمىن،
رەھمەتنىڭ پىشانەسىدە دائىما يوق ئەردى ھېن.

— ئەرشى.

[پىشە] (پ) ھۈنەر، كەسىپ؛ ئادەت:

دېدى شاھزادە: «كېتتۇر تىشەنى،

كى مەئلۇم قىل بىزگە بۇ پىشەنى.»

— ئا. نىزارى.

پىشە ئەيىلمەك — ئادەت قىلماق:

ئادەمسىلىق پىشە ئەيىلەپ ئىشقى ئەفزۇن ئەيىلەگىل،

مۇمكىن ئېرىمەس ئول پەرىگە گەرچە ئاشىق پەرۋەرى.

— ئەرشى.

پىشە قىلماق — كەسىپ قىلماق، ھۈنەر قىلماق:

ئاخىرەت سەرمايەسىدۇر كىم سەخاۋەت پىشە قىل،

رۇزى مەھشەردە شەفائەت ئەيىلەگەي خاتەم ساڭا.

— نەۋبەتى.

ئافەت پىشە — ئاپەت كەلتۈرگۈچى، ئاپەتخور:

چىن چىنىدىن ئالىپ ئولدىم ئاچىلسە گۈل كەبى،

بولماغاي ناگەھ بۇ ئافەت پىشە، ناگاھ ئۆزگەچە.

— ئەرشى.

دام پىشە — دامغا چۈشۈرگۈچى، ھىيلىگەر:

مىكر ئايىن دام پىشە ئەنبەرىن كاكۇللارنىڭ،

خاتىرىم تارقاتماق ئۇچۇن ھەر تەرەفكە تاراشۇر.

— ئەرشى.

پىشاب
پىشاپىش
پىشانى

پىشە

خىرەد پىشە - ئەقىللىق، ئويلاپ ئىش قىلغۇچى.
 ھەم پىشە - ھەم كەسىپ.
 ۋەفا پىشە - ۋاپادار:

گەر بولسە ساڭا جەبرۇ جەفا خۇيۇ ۋەزىفە،
 بولدى ماڭا ھەم مېھرۇ ۋەفا پىشەۋۇ ئادەت.
 - ئە تائى.

پىشەسىز

[پىشەسىز] ھۈنەرسىز، كەسپى يوق:
 خوب ئەمەس چىقماق سەپەرگە تۆشەسىز ھەم پىشەسىز،
 ھەر قەدەمدە نەچچە خىل كۈلفەت مۇھەييالانمىسۇن.
 - ئارەزى.

پىشەۋۇر

[پىشەۋۇر] (پ) ھۈنەرۋەن، كاسىپ.
 [پىشبار] (پ) كۈتۈۋېلىش، قارشى ئېلىش.
 پىشبار چىقماق - قارشى ئېلىپ چىقماق، ئالدىغا چىقماق:
 ھەمە ھېكمەت ئەھلى چىقىپ پىشبار،
 تەھىيەت قىلىپ ئەيلەپ ئەرزۇنىيازۇ.
 - ئا. نىزارى.

پىشخانە

[پىشخانە] (پ) قوبۇلخانا.

پىشكار

[پىشكار] (پ) باشقۇرغۇچى، غۇجىدار.

پىشكەش

[پىشكەش] (پ) سوغا، تۆھپە:

كۆتەرتىپ ھەمە پىشكەش مالنى،

تاپىپ كەلتۈرۈپ نەچچە ھەممالىنى.

- ئا. نىزارى.

پىشگاھ

[پىشگاھ] (پ) ئۆيىنىڭ تۆرى، ئالدى؛ ئالدى تەرەپ.

پىشۋا

[پىشۋا] (پ) يولباشچى، رەھبەر.

پىشۋاز

[پىشۋاز] (پ) «پىشبازغا» غا قاراڭ.

پىشىن

[پىشىن] (پ) 1) ئۆتمۈشتىكى؛ 2) كۈن ئىگىلىگەن چاغ.

- ئا. نىزارى.

پىندار I

[پىندار] (پ) مەغرۇرلۇق، تەكەببۇرلۇق.

پىندار II

[پىندار] (پ) ئويلاش، پىكىر قىلىش؛ گۇمان قىلىش.

پىنھان

[پىنھان] (پ) يوشۇرۇن، مەخپى:

چۇ زېرەك دېدى: «بىلىمەدەم بۇ زەرۇر،

كى پىنھان ئىدى، تاپتى بۇ ئىش زۇھۇر.»

- ئا. نىزارى.

(ئاخىرى 134 - بەتتە)

بۇلاق (ئومۇمىي 25 - سان) (بەسىلىك زۇرنال) 源 泉 (维吾尔文) 总25期

新疆人民出版社编辑出版
 (乌鲁木齐建中路54号)
 新疆新华印刷厂印刷
 乌鲁木齐市邮局发行
 全国各地邮局订閱

ستىپاك خەلق نەشرىياتى نۇردى ۋە نەشر قىلدى
 (ئۈرۈمچى شەھىرى جىيەنچۈك كوچىسى 54-نومۇرى)
 ستىپاك نىسخىغا باشقا زاۋۇتتا بېسىلدى
 ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلدى
 جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇستەقىل قوبۇل قىلىدۇ

国内统一刊号: CN 65-1063/1
 本刊代号: 58-108 定价: 1.25元

مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن زۇرنال نومۇرى:
 ۋەكىلەت نومۇرى: 58-108 باھاسى: 1.25 يۈەن